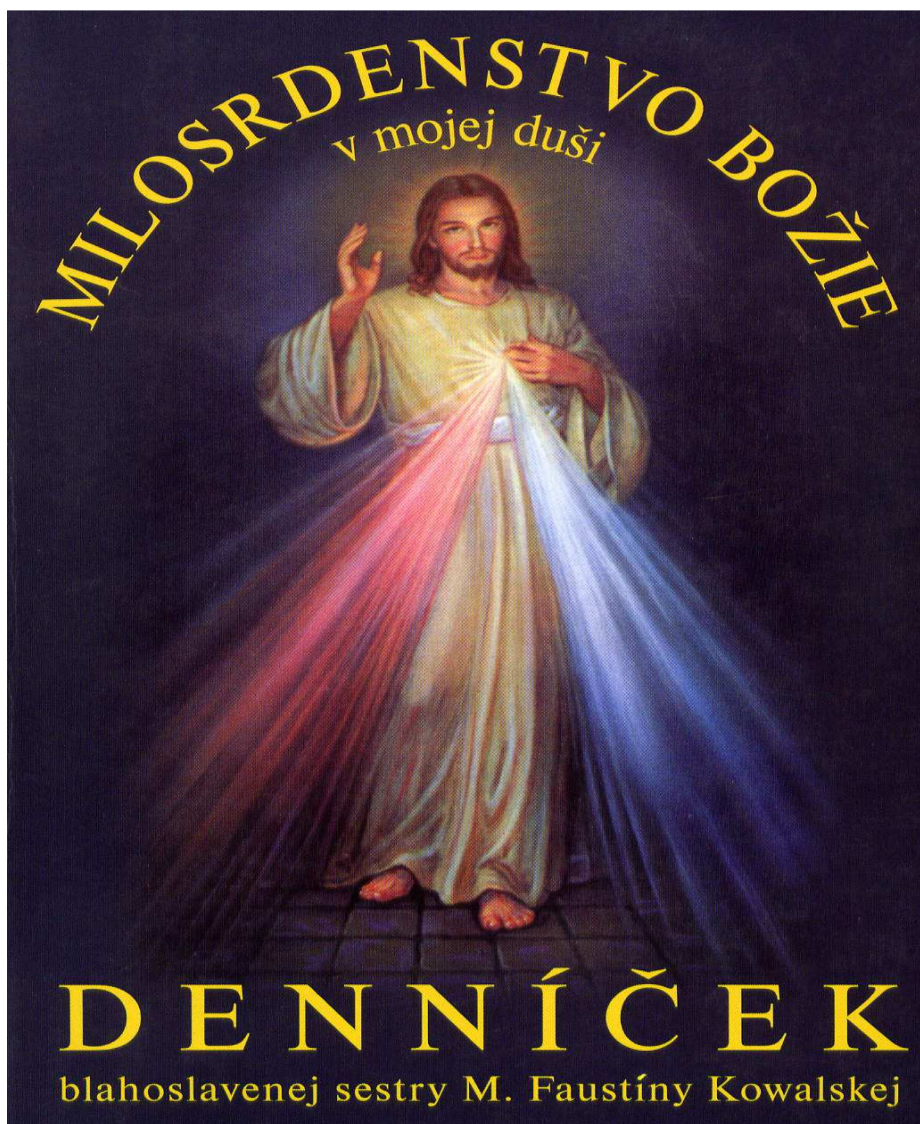

Blahoslavená s. M. Faustyna Kowalska

DENNÍČEK

Milosrdenstvo Božie v
mojej duši

ÚVOD

1. Sestra Mária Faustyna Kowalska (ďalej používame slovenskú podobu - Faustína Kowalska) je dnes známa na celom svete ako apoštolka Božieho milosrdenstva. Teológovia ju zaraďujú medzi významných mystikov Cirkvi.

Prišla na svet ako tretia z desiatich detí v chudobnej a nábožnej roľníckej rodine v obci Glogowiec. Na svätom krste vo farskom kostole v Swiniciach Warckich dostala meno Helena. Už v detstve si zamilovala modlitbu, bola pracovitá, poslušná a citlivá voči ľudskej biede. Do školy chodila necelé tri roky: ako šesťnásťročná opustila rodný dom, aby si v službe v Aleksandrowe a v Lodži zarobila na svoje živobytie a pomohla rodičom.

Hlas povolania pociťovala vo svojej duši už od siedmeho roku života (2 roky pred prístupím k prvému svätému prijímaniu), ale rodičia nesúhlasili s jej vstupom do kláštora. V tejto situácii sa Helenka snažila prehlušiť v sebe Božie volanie, ale vízia trpiaceho Krista a slová výčitky: „Dokedy ťa budem ešte trpieť a dokedy ma budeš zavádzať?“ (D 9) ju viedli k tomu, že sa pokúšala nájsť si miesto v kláštore. Klopala na mnohé kláštorné brány, ale nikde ju neprijali. 1. augusta 1925 prekročila prah klauzúry v kláštore Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva vo Varšave na Žitnej ulici. Vo svojom Denníčku vyznala: „Mala som pocit, že vstupujem do rajskeho života. Z môjho srdca vyvierala jedna ďakovná modlitba.“(D 17)

Po niekoľkých týždňoch však prežívala veľké pokušenie prejsť do inej kongregácie, v ktorej by bolo viac času na modlitbu. Vtedy jej Pán Ježiš ukázal svoju dorážanú a utrpenú tvár a povedal: „Ty mi spôsobíš takúto bolesť, ak vystúpiš z tejto rehole. Tu som ťa povolal a nie niekde inde, tu som pripravil pre teba veľa milostí.“ (D 19)

V kongregácii dostala meno s. Mária Faustína. Noviciát si vykonala v Krakove a tam v prítomnosti biskupa St. Rosponda zložila prvé a po piatich rokoch večné rehoľné sľuby: čistoty, chudoby a poslušnosti. Pracovala v niekoľkých rehoľných domoch kongregácie, najdlhšie v Krakove, Plocku a Vilne, kde si plnila povinnosti kuchárky, záhradníčky a vrátničky.

Navonok nič neprezrádzalo jej neobyčajne bohatý mystický život. Horlivo si plnila svoje povinnosti, verne zachovávala všetky rehoľné predpisy, bola sústredená, vedela mlčať a pritom bola prirodzená, plná pokojnej radosti a žičlivej, nezištnej lásky k blížnemu.

Celý život sa dôsledne usilovala čoraz plnšie sa zjednotiť s Bohom a obetavo spolupracovať s Ježišom na diele záchranu duší. „Ježišu môj,“ vyznala v Denníčku, „Ty vieš, že od detstva som túžila stať sa veľkou sväticou, to znamená, túžila som Ťa milovať takou veľkou láskou, akou Ťa doteraz ešte žiadna duša nemilovala.“ (D 1372)

Hĺbkou jej duchovného života odhaľuje Denníček. Pozorné čítanie týchto zápiskov nám dáva obraz vysokého stupňa zjednotenia jej duše s Bohom: hlboký vzťah Boha k jej duši, ako aj jej úsilie a zápasy na ceste ku kresťanskej dokonalosti. Pán ju obdaroval veľkými milosťami: darom kontemplácie, hlbokého poznania tajomstva Božieho milosrdenstva, víziami, zjaveniami, skrytými stigmami, darom prorocstva a čítania v ľudských dušiach, a taktiež zriedkavým darom mystického sobáša. Takto veľmi obdarovaná písala: „Ani milosti, ani zjavenia, ani zanietenie, ani žiadne dary, ktorými bola obdarovaná (duša), ju neurobia dokonalou, len vnútorné zjednotenie mojej duše s Bohom (...). Moja svätosť a dokonalosť pramení z tesného zjednotenia mojej vôle s Božou vôľou.“ (D 1107)

Prísny spôsob života a vyčerpávajúce pôsty, ktoré si ukladala ešte pred vstúpením do kongregácie, tak oslabili jej telo, že už v postuláte bolo treba poslať ju do Skolimowa pri Varšave, aby sa jej napravilo zdravie. Po prvom roku noviciátu prišli neobyčajne bolestné mystické skúsenosti, takzvaná temná noc, a potom duševné a morálne utrpenie, súvisiace s uskutočnením poslania, ktoré dostala od Krista Pána. S. Faustína obetovala svoj život ako obeť za hriešnikov a z tohto dôvodu prežívala aj rôzne utrpenia, aby skrze ne zachraňovala ich duše. V posledných rokoch života narastalo jej vnútorné utrpenie, tzv. noc ducha, ako aj bolesti tela. Postupujúca tuberkulóza napadla pľúca aj tráviaci trakt. Kvôli tomu bola dvakrát na niekoľko mesiacov na liečení v nemocnici na Pradniku v Krakove. Fyzicky celkom vyčerpaná, ale duchom plne zrelá, mysticky zjednotená s Bohom, zomrela v povesti svätosti 5. októbra 1938. Mala sotva 33 rokov, z toho 13 rokov prežila v reholi. Jej telo bolo uložené v hrobke na kláštornom cintoríne v Krakove - Lagiewnikoch a počas informačného procesu v roku 1966 bolo prenesené do kaplnky.

Tejto jednoduchej, nevzdelanej, ale statočnej, Bohu bezhranične dôverujúcej rehoľníčke zveril Pán Ježiš veľké poslanie: Posolstvo milosrdenstva pre celý svet: „Posielam Ťa,“ povedal, „k celému ľudstvu s mojím milosrdenstvom. Nechcem trestať ubolené ľudstvo, ale túžim ho uzdraviť a privinúť k svojmu milosrdnému srdcu.“ (D 1588) Si tajomníčkou môjho milosrdenstva. Vybral som si Ťa do tohto úradu v tomto i budúcom živote (D 1605), (...) aby si dávala duším poznať moje veľké milosrdenstvo, ktoré mám pre ne, a povzbudzovala ich k dôvere v priepasť môjho milosrdenstva.“ (D 1567)

2. Poslanie s. Faustíny. V krátkosti možno povedať, že je založené na pripomínaní oddávna známej, ale zabúdanej pravdy viery o milosrdnej láske Boha k človeku a na odovzdaní nových foriem kultu Božieho milosrdenstva, ktorého praktizovanie má viesť k obnove náboženského života v duchu kresťanskej dôvery a milosrdenstva.

Denníček s. Faustíny, ktorý bol písaný počas posledných štyroch rokov jej života na výslovnú žiadosť Pána Ježiša, je formou denníka, v ktorom autorka priebežne i retrospektívne zaznamenávala predovšetkým „stretnutia“ svojej duše s Bohom. Aby bolo možné z týchto zápiskov vybrať to, čo patrí k podstate jej poslania, bola potrebná ich vedecká analýza, ktorú vykonal známy a uznávaný teológ, kňaz, profesor Ignacy Różycki. Krátky výťah tejto práce sa nachádza v referáte Milosrdenstvo Božie: základné prvky pobožnosti k Božiemu milosrdenstvu. V svetle tejto práce, ktoré bolo odovzdané prostredníctvom sestry Faustíny, predchádzajúce publikácie, týkajúce sa pobožnosti k Božiemu milosrdenstvu, obsahujú len jeho isté prvky a niekedy vyzdvihujú preň nepodstatné veci, napríklad exponujú litánie alebo novénu, pričom si nevšímajú hodinu milosrdenstva. Upozorňuje na to aj kňaz Różycki, ktorý píše: „Kým sa oboznámime s konkrétnymi formami pobožnosti k Božiemu milosrdenstvu, treba si všimnúť, že medzi nimi nie sú známe a obľúbené novény ani litánie.“

Podstatou odlišnosti týchto a nie iných modlitieb či náboženských praktík, ako nových foriem kultu Božieho milosrdenstva, sú s nimi spojené isté prisľúbenia, ktoré Pán Ježiš prisľúbil splniť pod podmienkou dôvery v Božiu dobrotu a milosrdenstva voči bližným. Kňaz I. Różycki vymenováva päť foriem pobožnosti k Božiemu milosrdenstvu.

a/ Obraz milosrdného Ježiša. Jeho podoba bola zjavená vo vízii, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 v cele plockého kláštora. „Večer, keď som bola v cele,“ píše v Denníčku, „uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na požehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. (...) Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, dolu s nápisom: Ježišu, dôverujem v Teba. (D 47) Chceme, aby tento obraz (...) bol slávnostne posvätený v prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je Sviatkom milosrdenstva.“ (D 49)

Obsah tohto obrazu sa teda veľmi úzko spája s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa sv. Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo Večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia. (J 20, 19-29) Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj skrze odpustenie hriechov, za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Prameň krvi a vody, prúdiace zo srdca prebitého kopijou (na obraze neviditeľné),

ako aj jazvy po ranách ukrižovania, pripomínajú udalosti z Veľkého piatku. (J 19, 17-18, 33-37) Obraz milosrdného Ježiša teda spája v sebe tieto dve udalosti z evanjelia, ktoré v celej plnosti hovoria o láske Boha k človeku.

Pre tento obraz Krista sú charakteristické dva lúče. Keď sa s. Faustína opýtala Pána Ježiša na ich význam, vysvetlil: „Svetlý lúč predstavuje vodu, ktorá omilost'uje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (...). Šťastný, kto bude žiť v ich tieni." (D 299) Duše očisťuje sviatosť krstu a pokánie a najhornejšie ju živí Eucharistia - teda tieto dva lúče znamenajú sväté sviatosťi a všetky milosti Ducha Svätého, ktorého biblickým symbolom je voda, ako aj nové prútenie Boha s človekom obsiahnuté v Kristovej krvi.

Obraz milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve v paschálnom mystériu Krista sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku.

Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale plní zároveň úlohu znaku, ktorý má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnéj lásky k blížnemu. Pod obrazom - podľa Kristovej vôle - sú umiestnené slová: „Ježišu, dôverujem v Teba."

„Tento obraz," povedal taktiež Pán Ježiš, „ má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna." (D 742)

K takto chápanému kultu obrazu, ktorý je založený na základe kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastlivej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosieť. „Cez ten obraz budem udeľovať dušiam veľa milostí, preto nech má k nemu prístup každá duša." (D 570)

b/ Sviatok Božieho milosrdenstva. Má najväčší význam medzi všetkými formami pobožnosti k Božiemu milosrdstvu, ktoré boli zjavené s. Faustíne. Po prvýkrát o ustanovení tohoto sviatku hovoril Pán Ježiš v Plocku v roku 1931, keď vyjadril svoju vôľu, týkajúcu sa vzniku obrazu: „Túžim, aby bol ustanovený Sviatok milosrdenstva. Chceme, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený v prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je Sviatkom milosrdenstva." (D 49)

Výber tejto nedele za Sviatok Božieho milosrdenstva má svoj hlboký teologický význam. Poukazuje na úzke spojenie, ktoré je medzi veľkonočným tajomstvom vykúpenia a tajomstvom Božieho milosrdenstva. Tento súvis zdôrazňuje ešte nověna z Korunky k Božiemu milosrdstvu, ktorá predchádza tomuto sviatku a začína sa na Veľký piatok.

Tento sviatok nieje len dňom zvláštneho zvelebovania Boha v tajomstve milosrdenstva, ale aj časom milosti pre všetkých ľudí. „Túžim," povedal Pán

Ježiš, „aby Sviatok milosrdenstva bol úkrytom a útočiskom pre všetky duše, zvlášť pre úbohých hriešnikov. (D 699) Duše hynú napriek môjmu trpkému umučeniu. Dávam im poslednú nádej na záchranu, to je sviatok môjho milosrdenstva. Ak nebudú zvelebovať moje milosrdenstvo, zahynú naveky." (D 965)

Veľkosť tohto sviatku je vyjadrená veľkosťou neobyčajných prisľúbení, ktoré Pán Ježiš s týmto sviatkom spojil. „Kto v tento deň pristúpi k prameňu života," povedal Kristus, „dosiahne úplné odpustenie hriechov aj trestov. (D 300) V tento deň je otvorené vnútro môjho milosrdenstva. Vylievam celé more milostí na duše, ktoré sa priblížia k prameňu môjho milosrdenstva (...) Nech sa nebojí priblížiť ku mne žiadna duša, hoci by jej hriechy boli ako šarlát." (D 699)

Aby sme mohli využiť tieto veľké dary, treba splniť podmienky pobožnosti k Božiemu milosrdstvu (dôvera v Božiu dobrotu a činná láska k blížnemu), ako aj byť v stave milosti posväcujúcej (po svätej spovedi) a hodne prijať sväté prijímanie. „Žiadna duša nenájde ospravedlnenie," vysvetlil Ježiš, „pokiaľ sa s dôverou neobráti k môjmu milosrdstvu. Preto Druhá veľkonočná nedeľa má byť Sviatkom milosrdenstva. Kňazi majú v tento deň hovoriť dušiam o mojom veľkom a nepreniknuteľnom milosrdstve." (D 570)

c/ Korunka k Božiemu milosrdstvu. Túto korunku nadiktoval Pán Ježiš s. Faustíne vo Vime 13.-14. septembra 1935 ako modlitbu na uprosenie a zmierenie Božieho hnevu (pozri D 474-476).

Keď sa modlíme túto korunku, obetujeme Bohu Otcu „telo a krv, dušu i božstvo" Ježiša Krista na uprosenie za hriechy svoje, blízkych i celého sveta. Takto zjednotení s Ježišovou obetou sa odvolávame na tú lásku, ktorou Nebeský Otec obdaroval svojho Syna a v ňom všetkých ľudí.

V tejto modlitbe prosíme o „milosrdenstvo pre nás i celý svet" a zároveň naplníme skutok milosrdenstva. Ak sa veriaci modlia s dôverou a splnia podmienky dobrej modlitby (pokora, vytrvalosť, úmysel zhodný s Božou vôľou), môžu očakávať splnenie Kristových prisľúbení, ktoré sa týkajú zvlášť hodiny smrti: milosť obrátenia a pokojnej smrti dosiahnu nielen osoby, ktoré odriekajú túto korunku, ale taktiež umierajúci, pri ktorých sa iní budú modliť jej slovami. „Keď sa pri zomierajúcom budú modliť túto korunku," povedal Ježiš, „uzmieri sa Boží hnev a nepochopiteľné milosrdenstvo zaplaví dušu." (D 811) Základné prisľúbenie znie : „Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosieť (D 1541), (...), ak to bude v zhode s mojou vôľou." (D 1731) Lebo všetko, čo nie je v zhode s Božou vôľou, nie je dobré pre človeka a zvlášť pre jeho večné šťastie.

„Keď sa modlíš túto korunku," povedal na inom mieste Pán Ježiš, „približuješ ľudstvo ku mne. (D 929) Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, zahrnie moje milosrdenstvo v živote a zvlášť v hodine smrti." (D 754)

d/ Hodina milosrdenstva. V októbri 1937 v Krakove, v okolnostiach, o ktorých s. Faustína bližšie nehovorí, odporučil Pán Ježiš uctiť si hodinu svojej smrti: „Vždy, keď budeš počuť, že hodiny odbíjajú tretiu, ponor sa celá do môjho milosrdenstva, zvelebuj a oslavuj ho, vzývaj jeho všemohúcnosť pre celý svet a zvlášť pre úbohých hriešnikov, lebo v tejto chvíli bolo otvorené dokorán pre každú dušu.“ (D 1572)

Pán Ježiš dosť presne určil aj spôsoby modlitby k tejto forme kultu Božieho milosrdenstva: „Snaž sa v tejto hodine,“ povedal s. Faustíne, „vykonať si krížovú cestu, ak ti to dovoľia povinnosti. Ak si nemôžeš vykonať krížovú cestu, tak vojdí aspoň na chvíľu do kaplnky a ucti si moje srdce, ktoré je plné milosrdenstva v Najsvätejšej sviatosti, a ak nemôžeš vojsť do kaplnky, ponor sa do modlitby tam, kde si, aspoň na krátku chvíľu.“ (D 1572)

Kňaz Różycki uvádza tri podmienky vyslyšania modlitieb, ktoré odriekame v tejto hodine:

1. v modlitbe sa treba obrátiť na Ježiša,
2. má sa konať o tretej hodine popoludní,
3. máme sa odvolávať na cenu a zásluhu Pánovho umučenia.

„V tejto hodine,“ prisľúbil Pán Ježiš, „vyprosíš všetko pre seba aj pre druhých. Je to hodina, v ktorej sa dostalo milosti celému svetu - milosrdenstvo zvíťazilo nad spravodlivosťou.“ (D 1572)

e/ Šírenie úcty k Božiemu milosrdenstvu. Popri iných formách pobožnosti k Božiemu milosrdenstvu uvádza kňaz Różycki aj tento spôsob: šírenie úcty k milosrdenstvu, lebo aj k nemu sa vzťahujú isté Kristove prisľúbenia. „Duše, ktoré šíria úctu k môjmu milosrdenstvu, budem ochraňovať po celý život ako láskavá matka svoje nemluvňa a v hodine smrti im nebudem sudcom, ale milosrdným Spasiteľom.“ (D 1075)

Podstatou kultu Božieho milosrdenstva je postoj kresťanskej dôvery voči Pánu Bohu a činnej lásky voči blížnemu. Pán Ježiš túži, aby mu jeho „stvorenia dôverovali“ (D 1059) a aby konali skutky milosrdenstva: skutkom, slovom alebo modlitbou. „Milosrdenstvo svojim blížnym máš preukazovať vždy a všade, nemôžeš sa tomu vyhýbať ani sa vyhovárať, ani sa od toho oslobodiť.“ (D 742) Kristus túži, aby jeho ctitelia vykonali každý deň aspoň jeden skutok lásky k blížnemu.

Šírenie úcty k Božiemu milosrdenstvu nevyžaduje veľa slov, ale vždy kresťanský postoj viery, dôvery voči Bohu a ochotu byť stále milosrdnejším. Príklad takéhoto apoštolátu dávala vo svojom živote s. Faustína.

f/ Kult Božieho milosrdenstva smeruje k obnove náboženského života v Cirkvi v duchu kresťanskej dôvery a milosrdenstva. V tomto kontexte

treba čítať aj ideu „novej rehoľnej spoločnosti“, s ktorou sa stretávame na stránkach Denníčka. V mysli samotnej s. Faustíny táto Ježišova túžba postupne dozrievala a prešla istou evolúciou: od prísne kontemplačnej rehole až po hnutie, ktoré tvoria činné kongregácie (ženské aj mužské) ako aj svetskí ľudia. Toto veľké nadnárodné spoločenstvo ľudí je jednou rodinou, ktorú spája Boh v tajomstve svojho milosrdenstva, túžba odrážať túto najvznešenejšiu Božiu vlastnosť vo svojom srdci a skutku ako aj jeho chválu vo všetkých dušiach. Je to spoločenstvo ľudí, ktoré rôznym spôsobom v závislosti od stavu a povolania (kňazského, rehoľného, svetského) žije evanjeliovým ideálom viery a milosrdenstva, ohlasuje slovom a životom nepochopiteľné tajomstvo Božieho milosrdenstva a vyprosuje Božie milosrdenstvo pre svet.

Poslanie s. Faustíny nachádza hlboké opodstatnenie v Svätom písme a dokumentoch Cirkvi, zvlášť významne korešponduje s encyklikou Svätého otca Jána Pavla II. *Dives in Misericordia*.

3. Zásady tretieho vydania Denníčka s. Faustíny. Prvé, kritické vydanie Denníčka s. Faustíny vyšlo v roku 1981 v spolupráci Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva s Vydavateľstvom kňazov mariánov z provincie sv. Stanislawa Kôstku z USA. Obsahuje šesť zošitov rukopisu Denníčka s. Faustíny a zošit s názvom: *Moja príprava na sväté prijímanie*. Vydanie bolo opatrené predhovorom arcibiskupa Andreja M. Deskura a rozsiahlym úvodom otca Jerzyho Mrówczyńskiego, ktorý sa dotýka hlavne samotného diela a chronologických údajov zo života s. Faustíny, vysvetlivkami, týkajúcimi sa obsahu Denníčka, menným, vecným zoznamom a zoznamom miest.

Druhé vydanie Denníčka pripravilo Vydavateľstvo Apoštolátu modlitby v roku 1987. V tejto edícii, ktorá mala populárny charakter, boli čiastočne vynechané zátvorky, v ktorých boli uvedené v rukopise chýbajúce písmená alebo rozlúštené skratky, ako aj zredigované poznámky, zoznamy a chronologické údaje.

Tretie vydanie Denníčka vychádza vo Vydavateľstve kňazov mariánov z poľskej provincie v spolupráci s Kongregáciou sestier Matky Božieho milosrdenstva. V zásade sa opiera o druhé vydanie. K tejto edícii napísal predhovor kardinál Andrej Deskur a úvod otca J. Mrówczyńskiego bol nahradený týmto textom. Preto pokladáme za vhodné pri ďalšom vydaní tohto diela priblížiť čitateľom postavu samotnej autorky Denníčka a jej poslanie, a takto uľahčiť jeho čítanie. Boli opravené niektoré jazykové chyby a tiež doplnené aktuálne údaje vo vysvetlivkách.

Na väčšiu slávu Božieho milosrdenstva!
Krakov december 1991 s. M. Elżbieta Siepaková, KMBM

KALENDÁR ŽIVOTA

BLAHOŠLAVENEJ S. MÁRIE FAUSTÍNY HELENY KOWALSKEJ Z KONGREGÁCIE MATKY BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

25. VIII. 1905 Narodila sa v dedinke Glogowiec (dnes Koninské vojvodstvo). 27. VIII. 1905 Krst vo farnosti Sv. Kazimíra vo Swiniciach Warckich (Wroclawská diecéza). 1912 Prvýkrát počuje v duši hlas, ktorý ju pozýva k dokonalejšiemu životu. 1814 Prvé sv. prijímanie. IX. 1917 Začína chodiť do základnej školy.
- 1921 Pracuje u známych svojej rodiny - Bryszewských v Aleksandrowe Lodzkom.
- 1922 Vracia sa do rodného domu a oznamuje rodičom svoj úmysel vstúpiť do kláštora - nesúhlas rodičov.
- jeseň 1922 Cestuje za prácou do Lodže. O. i. viac ako rok pracuje v obchode Marcjanny Sadowskej na Ul. Abra-mowského 29 (2. II. 1923 - 1. VII. 1924). VII. 1924 Cestuje do Varšavy s úmyslom vstúpiť do kláštora. Prihlasuje sa do rehoľného domu na Žytnej ul. 3/9. Predstavená Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva jej prisľúbi prijatie do kláštora, ale predtým odporúča Helene pracovať, aby si pripravila skromnú výbavu.
- 1, VIII. 1925 Po ročnej práci ako pomocnica v domácnosti sa opäť hlási u predstavenej kláštora na Žytnej ul. Konečne je prijatá a začína sa postulát (skúšobný čas v reholi).
- 23.1. 1926 Cesta do domu noviciátu v Krakove.

30. IV. 1926 Obliečka, dostáva habit a rehoľné meno - sestra Mária Faustína.
- III. - IV. 1927 Sestry Faustíny sa začínajú zmocňovať duchovné temnoty, budú trvať poldruha roka.
16. IV. 1928 Na Veľký piatok ubolenú novicku zahrnie žiara Božej lásky. Zabúda na prežité utrpenia, jasnejšie poznáva, ako veľmi trpel pre ňu Kristus.
30. IV. 1928 Po skončení noviciátu u osemdňových exercícií skladá prvé rehoľné sľuby (dočasné).
- 6 - 10. X. 1928 V Kongregácii MBM sa koná generálna kapitula. Za generálnu predstavenú bola vybraná matka Michaela Moraczewská, ktorá bude po celý život s. Faustíny jej predstavenou. V ťažkých chvíľach jej bude pomocou a potešením. Cesta do rehoľného domu vo Varšave na Žytnej ul. s určením pracovať v kuchyni. Dočasný pobyt vo Vilne (zastupuje sestru, ktorá je na tretej probácii).
- VI. 1929 Je pridelená pracovať do novopostaveného domu kongregácie na Hetmanskej ul. vo Varšave. Na 7. VII. 1929 krátky čas bola poslaná do Kiekrza pri Poznani (zastupuje v kuchyni chorú sestru). Je vo X. 1929 varšavskom dome kongregácie na Žytnej ul.
- V. - VI. 1930 Prichádza do domu kongregácie v Plocku. Pracuje postupne v pekárni, kuchyni a v obchode s pečivom. Videnie Pána Ježiša, ktorý jej káže namaľovať obraz podľa vzoru, ktorý vidí. Pricestovanie do Varšavy na tretiu probáciu (päťmesačnú), ktorú si XI. 1932 sestry Kongregácie MBM konajú pred zložením večných sľubov. Ten istý mesiac exercície vo Walendowe pred začiatkom probácie. 18. IV. 1933 Vycestovanie do Krakova na osemdňové exercície pred večnými sľubmi.
1. V. 1933 Skladá večné rehoľné sľuby (slávnosť viedol biskup Stanislaw Rospond). 25. V. 1933 Cesta do Vilna. 2.1. 1934 Prvýkrát sa vyberie k maliarovi E. Kazimirow-

- skému, ktorý má maľovať obraz Božieho milosrdenstva.
29. III. 1934 Obetuje sa za hriešnikov a zvlášť za tie duše, ktoré stratili dôveru v Božie milosrdenstvo. VI. 1934 Bol dokončený obraz Božieho milosrdenstva. Sestra Faustína plače, že Pán Ježiš nie je taký pekný, ako ho videla.
12. VIII. 1934 S. Faustína veľmi zoslabla. Kňaz Michal Sopočko jej udeľuje sviatosť pomazania nemocných.
13. VIII. 1934 Zlepšenie zdravotného stavu s. Faustíny.
26. X. 1934 Cestou zo záhrady, keď išla s chovanicami na večeru (10. min. pred 18. hodinou), s. Faustína videla Pána Ježiša nad kaplnkou vo Vilne v takej podobe, ako ho videla v Plocku, t.j. s lúčmi - svetlým a červeným. Lúče zaplavili kaplnku kongregácie, izolačnú miestnosť chovanie a potom sa rozšírili na celý svet.
15. II. 1935 Správa o ťažkej chorobe matky a cesta do rodičovského domu v Glogowci. Cestou späť do Vilna sa zastavila vo Varšave, aby sa stretla s matkou generálnou Michaelou Moraczewskou a niekdajšou novicmajsterkou s. Máriou Jozefou Brzozovou. 19. X. 1935 Cesta na osemdňové exercície do Krakova. 8.1. 1936 Vyberá sa k biskupovi Romualdovi Jalbrzykow-skému, metropolitovi vilenskému, a oznamuje mu, že Pán Ježiš žiada založiť novú spoločnosť. 21. III. 1936 Opúšťa Vilno a cestuje do Varšavy. 25. II. 1936 Je preložená do domu kongregácie vo Varšave. IV. 1936 Preložená do domu v obci Derdy (2 km od Walendowa).
11. V. 1936 Cesta z Derd do Krakova na stály pobyt. 14. IX. 1936 Stretnutie s arcibiskupom Jalbrzykowským, ktorý prechádzal Krakovom a navštívil dom kongregácie. 19. IX. 1936 Lekárske vyšetrenia v liečebnom ústave na Pradniku (dnes nemocnica Jána Pavla II.).
9. XII. 1936 - 27. III. 1937 Liečenie v nemocnici na Pradniku. 29. VII. - 10. VIII. 1937 Pobyt v Rabke.
21. IV. 1938 Zhoršenie zdravotného stavu a opätovný odchod do nemocnice na Pradniku.

- VIII. 1938 Posledný list s. Faustíny generálnej predstavenej, v ktorom odprosuje za všetky previnenia celého života a končí slovami: „Do videnia v nebi.“ 25. VIII. 1938 Prijíma sviatosť pomazania nemocných.
2. IX. 1938 Kňaz Sopočko počas návštevy u s. Faustíny v nemocnici ju videl v extáze. 17. IX. 1938 Návrat z nemocnice do kláštora. 5. X. 1938 O 22.45 hod. sestra Mária Faustína Kowalská po dlhých utrpeniach, ktoré znášala s veľkou trpezlivosťou, odišla k Pánovi po odmenu. 7. X. 1938 Jej telo bolo pochované na rehoľnom cintoríne, ktorý sa nachádza v záhrade Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva v Krakove-La-giewnikoch v spoločnej hrobke. 21. X. 1965 V krakovskej arcidiecéze začiatok informačného procesu vo veci beatifikácie sestry Faustíny. 25. XI. 1966 Prenesenie telesných pozostatkov s. Faustíny z kláštorného cintorína do kaplnky sestier Matky Božieho milosrdenstva v Krakove-Lagiewnikoch.
20. IX. 1967 Ukončenie diecézneho informačného procesu slávnostným zasadáním, ktoré viedol kardinál Karol Wojtyła. Akty procesu boli zaslané do Ríma.
- 31.1. 1968 Dekrétom Kongregácie pre záležitosti svätých bol otvorený beatifikačný proces služobnice Božej sestry Faustíny.

Prvý zošit

*Milosrdenstvo Božie
v mojej duši*

DENNÍČEK

S. Faustína

J. M. J.

Boh a duše Král' milosrdenstva,

ved' moju dušu

Sestra M.
Faustína od Najsv.
sviatosti

Vilno 28. VII 1934

Ó, Láska večná, kážeš mi maľovať svoj svätý obraz¹ a odhaľuješ nám nepochopiteľný prameň milosrdenstva, požehnávaš toho, kto sa priblíži k Tvojim lúčom, a čierna duša sa premení na sneh.

Ó, sladký Ježišu, tu² si si postavil trón svojho milosrdenstva, aby si potešoval hriešneho človeka a pomáhal mu, z otvoreného srdca, ako z čistého prameňa, plynie potešenie pre skrúsenú dušu i srdce.

Nech voči tomu obrazu úcta a sláva z duše človeka plynúť nikdy neprestáva, nech z každého srdca úcta k Božiemu milosrdenstvu plynie teraz i na veky vekov a v každej hodine.

Ó, Bože môj, keď hľadáš do budúcnosti, zmocňuje sa ma strach, ale načo sa zamýšľať nad budúcnosťou? Pre mňa je drahá len prítomná chvíľa, lebo budúcnosť možno do mojej duše nepríde.

Čas, ktorý prešiel, nie je v mojej moci, aby som niečo zmenila, opravila alebo pridala, lebo to nedokázal ani mudrc, ani proroci, a tak čo minulosť v sebe obsahuje, Bohu odovzdať.

Ó, prítomná chvíľa, ty mi patíš celá, teba túžim využiť, nakoľko je to v mojej moci, a hoci som slabá a malá, dávaš mi milosť svojej všemohúcnosti.

A tak s dôverou v Tvoje milosrdenstvo kráčam životom ako malé dieťa, a dávam Ti každý deň ako obeť svoje srdce rozpálené láskou na Tvoju väčšiu slávu.

Ó, Ježišu môj, s dôverou k Tebe vijem tisíce vencov a viem, že rozkvitnú všetky, a viem, že rozkvitnú všetky, keď ich osvieti Božie slnko.

+ Ó, veľká Božia sviatosť, ktorá ukrývaš môjho Boha, Ježišu, buď so mnou v každej chvíli a môjho srdca sa nezmocní strach.

+ Vilno 28. VII 1934
J. M. J. + Prvý zošitok

Boh a duše

Buď zvelebená, ó, Najsvätejšia Trojica, teraz i v každom čase. Buď zvelebená vo všetkých svojich dielach a stvoreniach. Nech je obdivovaná a oslavovaná veľkosť Tvojho milosrdenstva, ó, Bože.

Mám zapísať³ stretnutia mojej duše s Tebou, ó, Bože, vo chvíľach Tvojho zvláštneho navštívenia. Mám písať o Tebe, ó, nepochopiteľný v milosrdenstve voči mojej biednej duši. Tvoja svätá vôľa je životom mojej duše. Tento príkaz som dostala od toho, ktorý mi tu na zemi zastupuje Teba, Bože, ktorý mi vysvetľuje Tvoju svätú vôľu. Ježišu, vidíš, ako mi je ťažko písať, ako neviem jasne napísať, čo prežívam v duši. Ó, Bože, je možné napísať perom to, na čo neraz nenachádzam slová? Ale kážeš mi písať, ó, Bože, a to mi stačí.

Varšava 1. VIII. 1925

Vstup do kláštora

Nástojčivé Božie volanie, milosť povolania pre rehoľný život som cítila v sebe už od siedmich rokov. Vtedy som počula prvýkrát v duši Boží hlas. Bolo to pozvanie k dokonalejšiemu životu, ale tomuto hlasu milosti som nebola vždy poslušná. Nestretla som nikoho, kto by mi tieto veci vedel vysvetliť.

8 Keď som mala osemnásť rokov, naliehavo som prosila rodičov o dovoľenie vstúpiť do kláštora. Rodičia rozhodne odmietli. Po tomto nesúhlase som žila prázdny životom⁴ a nevenovala som žiadnu pozornosť hlasu milosti napriek tomu, že moja duša nenachádzala v ničom uspokojenie. Ustavičné volanie milosti bolo pre mňa veľkým utrpením, ale snažila som sa ho prehlušiť rôznymi zábavami. Vyhýbala som sa vo svojom vnútri Bohu a celou dušou som bola naklonená k stvoreniam. Božia milosť v duši však zvíťazila.

9 Raz som bola s jednou z mojich sestier na plese.⁵ Keď sa všetci najlepšie zabávali, moja duša prežívala vo svojom vnútri múky. Vo chvíli, keď som začala tancovať, zrazu som zbadala vedľa seba Ježiša, Ježiša umučeného, obnaženého zo šiat, celého pokrytého ranami. Povedal mi tieto slová: „*Dokedy ťa budem ešte trpieť a dokedy ma budeš zavádzať?*“ V tom okamihu stíchla ľúbezná hudba, spoločnosť, v ktorej som sa nachádzala, mi zmizla z očí, zostal Ježiš a ja. Posadila som sa vedľa svojej drahej sestry, chcela som to, čo sa dialo v mojej duši, zakryť bolením hlavy. O chvíľu som potajomky opustila spoločnosť aj sestru a šla do Katedrály sv. Stanislawa Kôstku. Začínalo už svať, v katedrále bolo málo ľudí. Nestarala som sa, čo sa okolo mňa deje, hodila som sa na zem pred Najsvätejšiu sviatosť a prosila Pána, aby mi ráčil dať poznať, čo mám ďalej robiť.

10 Vtom som začula slová: „*Ihneď odcestuj do Varšavy, tam vstúpiš do kláštora.*“ Vstala som od modlitby, odišla domov a zariadila potrebné veci. Nakoľko som mohla, zverila som sa sestre s tým, čo sa odohralo v mojej duši. Prosila som ju, aby sa za mňa rozlúčila s rodičmi a len tak, v jedných šatách, bez ničoho, som pricestovala do Varšavy.

11 Keď som vystúpila z vlaku a videla, ako každý ide svojou cestou, zmocnil sa ma strach. Čo mám robiť? Kam sa obrátiť, keď tu nikoho nepoznám? Povedala som Matke Božej: „*Mária, sprevádzaj ma, veď ma.*“ V tej chvíli som začula v duši slová, aby som vycestovala za mesto, do jednej dedinky,⁶ kde nájdem bezpečný nocľah. To som aj urobila a všetko som našla tak, ako mi Matka Božia povedala.

Na druhý deň ráno som pricestovala do mesta. Vošla som do prvého 12 kostola,⁷ ktorý som zbadala a začala som sa modliť o ďalšie poznanie Božej vôle. Sv. omše nasledovali jedna za druhou. Počas jednej sv. omše som začula slová: „*Chod'za týmto kňazom* a povedz mu všetko, on ti povie, čo máš ďalej robiť.*“ Keď sv. omša skončila, šla som do sakristie, porozprávala všetko, čo sa udialo v mojej duši a prosila o pokyn, do ktorého kláštora mám vstúpiť.

Kňaz sa v prvom okamihu začudoval, ale kázal mi, aby som veľmi 13 dôverovala, že Pán Boh to zariadi ďalej. „*Zatiaľ ťa pošlem,*“ povedal, „*k jednej zbožnej žene,⁹ u ktorej zostaneš, kým nevstúpiš do kláštora.*“ Keď som sa prihlásila u tejto ženy, prijala ma veľmi láskavo. V tom čase som hľadala kláštor, ale všade, kde som zaklopala na bránu, ma odmietli.¹⁰ Bolest' mi zovreła srdce a povedala som Pánu Ježišovi: „*Pomôž mi, nenechávaj ma samotnú.*“ Až som konečne zaklopala na našu bránu.¹¹

Prišla ku mne matka predstavená,¹² terajšia matka generálna Mi- 14 chaela. Po krátkom rozhovore mi kázala ísť za Pánom domu a opýtať sa, či ma prijme. Pochopila som hneď, že sa mám opýtať Pána Ježiša. Išla som do kaplnky s veľkou radosťou a opýtala som sa Ježiša: „*Pane tohto domu, prijmeš ma?*“ Takto mi kázala opýtať sa jedna zo sestier.

Hneď som počula hlas: „*Prijímam ťa, si v mojom srdci.*“ Keď som sa vrátila z kaplnky, matka predstavená sa najprv opýtala: „*No, prijal ťa Pán?*“ Odpovedala som, že áno. „*Keď ťa prijal Pán, i ja ťa prijímam.*“

Také bolo moje prijatie. Bolo však ešte viacero príčin, pre ktoré som 15 musela viac ako rok zostať vo svete u tej zbožnej ženy,¹³ ale domov som sa už nevrátila.

V tom čase som musela bojovať s mnohými ťažkosťami, ale Boh nešetril svojimi milosťami. Začala sa ma zmocňovať čoraz väčšia túžba po Bohu. Aj keď tá žena bola veľmi zbožná, predsa nevedela pochopiť šťastie rehoľného života a vo svojej statočnosti mi začala plánovať iný život. Ja som však cítila, že moje srdce je také veľké, že ho nemôže naplniť. Nato som sa obrátila celou rozťúženou dušou k Bohu.

Bolo to v oktáve Božieho tela.¹⁴ Boh naplnil moju dušu vnútorným 16 svetlom, aby som ho lepšie spoznala, ako najvyššie dobro a krásu. Spoznala som, ako veľmi ma miluje. Nekonečná je jeho láska ku mne. Bolo to v čase nešporov -jednoduchými slovami, ktoré prúdili zo srdca, som zložila Bohu sľub večnej čistoty. Od tej chvíle som mala pocit väčšej blízkosti s Bohom, svojím Ženíchom. Vo svojom srdci som si zriadila malý kútik, kde som vždy prebývala s Ježišom.

Konečne nadišiel okamih, keď sa pre mňa otvorila kláštorňá brána 17 - bolo to prvého augusta¹⁵ večer. Cítila som sa nesmierne šťastná, mala

som pocit, že vstupujem do rajskeho života. Z môjho srdca vyvierala jedna ďakovná modlitba.

18 Avšak po troch týždňoch som zbadala, že je tu málo času na modlitbu a na tie veci, ktoré zodpovedali želaniam mojej duše. Začala som uvažovať, v myšlienkach som už hľadala nejaký prísnejší kláštor. Toto pokušenie sa stupňovalo natoľko, že som sa to rozhodla oznámiť matke predstavenej.¹⁶ Pán Boh však okolnosti zariadil tak, že som sa k nej nedostala. Večer som zašla do kaplnky¹⁷ prosiť Ježiša o vysvetlenie. Žiadne som však nedostala, len sa ma zmocnil zvláštny nepokoj, ktorému som nerozumela. Napriek všetkému som sa rozhodla, že ráno po sv. omši sa hneď obrátim na matku predstavenú a poviem jej o svojom rozhodnutí.

19 Keď som prišla do cely, sestry už boli uložené a svetlo zhasnuté. Bola som utrápená a nespokojná. Hodila som sa na zem a začala som sa vrúcne modliť o poznanie Božej vôle. Všade ticho ako v tabernákulu. Všetky sestry ako biele hostie odpočívajú zavreté v Ježišovom kalichu, len z mojej cely Boh počuje ston duše. Nevedela som, že bez dovolenia nie je v cele dovolené po deviatej modliť sa.¹⁸ O chvíľu sa v mojej cele rozjasnilo a na záclone som uvidela veľmi zarmútenú tvár Pána Ježiša. Rany na tvári boli otvorené a veľké slzy padali na prikrývku mojej posteľe. Nechápujú, čo to všetko má znamenať, opýtala som sa Ježiša: „Ježišu, kto Ti spôsobil takú bolesť?“ A Ježiš odpovedal: „Ty **mi spôsobíš takú bolesť, ak vystúpiš z tejto rehole. Tu som ťa povolal a nie niekde inde, tu som pripravil pre teba veľa milostí.**“ Odprosila som Pána Ježiša a hneď som zmenila svoje rozhodnutie.

Na druhý deň sme mali spoveď. Vyrozprávala som spovedníkovi všetko, čo sa odohralo v mojej duši. On¹⁹ mi povedal, že je to zjavná Božia vôľa, aby som zostala v tejto kongregácii a na inú reholu nesmiem ani len pomyslieť. Od tej chvíle sa cítim stále šťastná a spokojná.

20 Krátko nato som ochorela.²⁰ Drahá matka predstavená ma poslala ešte s dvoma sestrami²¹ na dovolenku do Skolimowa, kúsok za Varšavu. V tom čase som sa opýtala Pána Ježiša, za koho sa mám ešte modliť. Ježiš mi odpovedal, že sa to dozviem nasledujúcu noc.

Uzrela som anjela strážcu, ktorý mi kázal, aby som ho nasledovala. Čoskoro som došla na hmlisté miesto, ktoré bolo naplnené ohňom, kde trpeli mnohé duše. Tieto duše sa vrúcne modlili, ale pomôcť si už nemohli. Plamene, ktoré ich pálili, sa ma nedotkli. Môj anjel strážca ma neopúšťal ani na chvíľu. Opýtala som sa tých duší, aké je ich najväčšie utrpenie. Odpovedali mi jednoznačne, že ich najväčším súžením je túžba po Bohu. Videla som i Božiu Matku, ako ich utešovala. Duše nazý-

vajú Máriu „Morská Hviezda“. Ona im prináša ochladenie. Chcela som sa s nimi viac porozprávať, ale môj anjel strážca mi dal znamenie na odchod. Vyšli sme za dvere tohto väzenia plného utrpenia. Začula som vnútorný hlas, ktorý mi povedal: „**Moje milosrdenstvo to nechce, ale spravodlivosť to prikazuje.**“ Od tej chvíle som bližšie spätá s trpiacimi dušami.

29. IV. 1926

Koniec postulátu

Predstavení²² ma poslali do Krakova do noviciátu. V mojej duši zavládla nepredstaviteľná radosť. Keď sme pricestovali do noviciátu,²³ jedna sestra²⁴ práve zomierala. Hneď aj zomrela. O niekoľko dní prišla nebohá ku mne a kázala mi ísť za matkou novicmajsterkou²⁵ a povedať jej, nech poprosí spovedníka kňaza Rosponda,²⁶ aby dal za ňu odslúžiť jednu sv. omšu a pomodliť sa tri strelné modlitby. Najprv som povedala, že dobre, ale na druhý deň som začala rozmyšľať, že nepôjdem za matkou novicmajsterkou, lebo nechápem, či je to sen, alebo skutočnosť. A nešla som. Ďalšiu noc sa to zopakovalo ešte zreteľnejšie, nemala som žiadne pochybnosti. Ale ráno som sa rozhodla, že novicmajsterke to nepoviem. Až potom poviem, ak ju uvidím cez deň. Hneď som sa s ňou stretla na chodbe. Vyčítala mi, že som nešla hneď a moju dušu naplnil veľký nepokoj. Ihneď som teda šla a porozprávala jej všetko, čo sa prihodilo. Matka povedala, že túto záležitosť vybaví. Nato nastal v mojej duši pokoj. Na tretí deň prišla ku mne a povedala mi: „Pán Boh zaplat.“

Počas mojej obliečky²⁷ mi dal Boh poznať, ako veľmi budem trpieť. 22 Videla som jasne, k čomu sa zaväzujem. To utrpenie trvalo jednu minútu. Hneď nato naplnil Boh moju dušu veľkou radosťou.

Koncom prvého roka noviciátu sa začalo v mojej duši stmievať. 23 Nepociťovala som žiadnu radosť v modlitbe, rozjímanie som robila s veľkou námahou, začal sa ma zmocňovať strach. Vstúpila som hlbšie do seba a nevidela som nič, okrem veľkej biedy. Jasne som však videla aj veľkú Božiu svätosť, ale nemala som odvahu pozdvihnúť k nemu oči. Hodila som sa do prachu k jeho nohám a zobrala som o milosrdenstvo. Uplynulo takto skoro pol roka a môj duševný stav sa nemenil. Naša drahá matka novicmajsterka²⁸ ma povzbudzovala v týchto ťažkých chvíľach. Ale utrpenie stále viac narastalo. Blížil sa druhý rok noviciátu. Pri myšlienke, že mám skladať sľuby, moju dušu chytala triaška. Čokoľvek som čítala, nerozumela som tomu, nemohla som rozjímať. Mala som pocit, že moja modlitba je Bohu nemilá. Keď som pristupovala k sv. sviatostiam, mala som pocit, že tým ešte viac urážam Boha. Ale spovedník²⁹

mi nedovolil vynechať ani jedno sv. prijímanie. Boh zvláštne pôsobil v mojej duši. Nechájala som absolútne nič z toho, čo mi hovoril spovedník. Prosté pravdy viery sa mi stávali nepochopiteľné, moja duša sa trápila a nenachádzala nikde uspokojenie. V istej chvíli mi prišlo na um, že Boh ma zavrhol. Táto strašná myšlienka prenikla moju dušu skrz-naskrz. V tomto utrpení začala moja duša zomierať. Chcela som zomrieť, ale nemohla som. Keď som to povedala matke novicmajsterke, odpovedala mi: „Sestra, berte na vedomie, že Boh vás určil k veľkej svätosti. Je to znamenie, že vás chce mať v nebi blízko pri sebe. Majte veľkú dôveru k Pánu Ježišovi.“

Tá strašná myšlienka, že Boh ma zavrhol, je tou múkou, ktorou skutočne trpia zatratení. Utiela som sa k Ježišovým ranám, opakovala som slová viery, ale tieto slová mi spôsobovali ešte väčšie utrpenie. Išla som pred Najsvätejšiu sviatosť a začala som hovoriť Ježišovi: „Ježišu, Ty si povedal, že skôr zabudne matka na svoje nemluvňa než Boh na svoje stvorenie. Ježišu, počuješ, ako stoná moja duša? Počúvaj bolestné kvílenie svojho dieťaťa. Dôverujem Ti, ó, Bože, lebo nebo a zem sa pomínú, ale Tvoje slovo trvá naveky.“ Ani na chvíľu som však nenachádzala úľavu.

24 V jeden deň hneď po prebudení som sa postavila do Božej prítomnosti a zrazu sa ma začalo zmocňovať zúfalstvo. Úplná temnota duše. Bojovala som, ako som vedela, celé dopoludnie. V popoludňajších hodinách sa ma začali zmocňovať naozaj smrteľné úzkosti, fyzické sily ma začali opúšťať. Rýchlo som vošla do cely, hodila som sa na kolená pred Ukrižovaným a začala som volať o milosrdenstvo. Ale Ježiš moje volanie nepočul. Cítila som, že ma úplne opúšťajú fyzické sily, padám na zem. Zúfalstvo ovládlo celú moju dušu, prežívala som skutočné pekelné múky. V takom stave som zotrvala trištvrté hodiny. Chcela som ísť k novicmajsterke, ale nemala som síl. Chcela som kričať, hlas mi zamrel. Našťastie jedna zo sestier³⁰ vošla do cely. Keď ma videla v takom divnom stave, hneď dala vedieť novicmajsterke. Tá ihneď prišla. Len čo vošla do cely, prehovorila týmito slovami: „V mene svätej poslušnosti³¹ vstaňte, prosím, zo zeme.“ Ihneď ma nejaká sila zodvihla a postavila som sa vedľa milovanej novicmajsterky. V láskavom rozhovore ma poučala, že to je Božia skúška. „Majte veľkú dôveru, sestra, Boh je vždy Otcom, aj keď skúša.“ Vrátila som sa k svojim povinnostiam, akoby som vstala z hrobu. Počas večernej pobožnosti začala moju dušu pohlcovať úplná temnota. Cítila som, že sa nachádzam v moci spravodlivého Boha a som predmetom jeho hnevu. V tejto strašnej chvíli som povedala: „Ježišu, ktorý sa prirovnávaš v evanjeliu k najnežnejšej matke, dôveru-

jem Tvojim slovám, lebo Ty si pravda a život. Ježišu, dôverujem Ti, proti všetkej nádeji, napriek všetkým pocitom, ktoré mám vo vnútri, ktoré sú protirečivé nádeji. Rob so mnou, čo chceš, neopustím Ťa, lebo Ty si prameňom môjho života. A aké strašné sú tieto duševné múky, môže pochopiť len ten, kto sám prežíval podobné chvíle.“

V noci ma navštívila Božia Matka s malým Ježiškom na rukách. Moju 25 dušu naplnila radosť a povedala som: „Mária, Matka moja, vieš, ako strašne trpím?“ Božia Matka mi odvetila: „Viem, koľko trpíš, ale neboj sa. Spolucítim s tebou a vždy budem spolucítiť.“ Usmiala sa láskavo a zmizla. V duši som ihneď pocítila silu a veľkú odvahu. Ale trvalo to len jeden deň. Akoby sa peklo sprisahalo proti mne. Strašná nenávisť sa začala vtierať do mojej duše, nenávisť voči všetkému, čo je sväté a Božie. Mala som pocit, že tieto duševné útrapy budú stálym údelom môjho bytia. Obrátila som sa k Najsvätejšej sviatosťi a hovorím Ježišovi: „Ježišu, Ženích mojej duše, nevidíš, ako moja duša umiera za Tebou? Ako sa môžeš skrývať pred srdcom, ktoré Ťa tak úprimne miluje? Odpusť mi, Ježišu, nech sa stane vo mne Tvoja svätá vôľa. Budem trpieť tichučko ako holubica, nebudem sa žalovať. Nedovolím svojmu srdcu ani jeden ston bolestnej žaloby.“

Koniec noviciátu. Utrpenie sa nezmenšuje. Fyzicky som tak zoslab- 26 la, že som bola oslobodená od všetkých duchovných cvičení,³² ostali mi iba strelné modlitby.³³

Veľký piatok.³⁴ Ježiš strháva moje srdce do ohňa svojej lásky. Bolo to počas večernej adorácie. Zrazu sa ma zmocnila Božia prítomnosť. Zabudla som na všetko. Ježiš mi dáva poznať, ako veľmi pre mňa trpel. Trvalo to veľmi krátko. Obrovská túžba. Túžba milovať Boha.

Prvé sľuby³⁵

27

Vrúcna túžba obetovať sa pre Boha v činnej láske, ktorá by však bola neviditeľná aj pre najbližšie sestry.

Avšak aj po sľuboch vládla v mojej duši temnota, takmer pol roka. Počas modlitby Ježiš prenikol celú moju dušu. Temnota ustúpila. Počula som v duši slová: „Ty si moja radosť, ty si rozkoš môjho srdca.“ Od tej chvíle som cítila v srdci - čiže vo svojom vnútri - Najsvätejšiu Trojicu. Cítila som, že som zaliata Božím svetlom. Od tej chvíle moja duša prebýva s Bohom ako dieťa so svojím milovaným otcom.

Raz mi Ježiš povedal: „*Chôdza matkou predstavenou* a popros, aby 28 ti dovolila sedem dní nosiť kajúcnu košelu.¹¹ Raz v noci vstaneš a prídeš do kaplnky.“ Povedala som, že dobre, ale mala som problém ísť za predstavenou. Večer sa ma Ježiš opýtal: „Dokedy to budeš odkladať?“ Roz-

hodia som sa, že pri prvom stretnutí o tom poviem matke predstavenej. Na druhý deň predpoludním som si všimla, že matka predstavená ide do refektára. Kuchyňa, refektár a izbička sestry Alojzy sú takmer pri sebe. Poprosila som matku predstavenú, aby sme vstúpili do izbičky sestry Alojzy a povedala som, čo odo mňa žiada Pán Ježiš. Na to mi matka odpovedala: „Sestra, nedovoľujem vám žiadne nosenie kajúcej košele. Vôbec nijaké. Ak vám Pán Ježiš dá silu ako obrovi, potom dám súhlas na tieto umŕtvenia.“ Poprosila som matku o prepáčenie, že som ju zdržala a vyšla som z izbičky. Vtom som uzrela Pána Ježiša, ktorý stál vo dverách kuchyne a povedala som: „Kážeš mi, aby som išla prosiť o tie umŕtvenia, a matka predstavená mi nechce dať povolenie.“ Ježiš mi riekol: „*Bol som tu počas toho rozhovoru s predstavenou a viem všetko. Nežiadam tvoje umŕtvenia, ale poslušnosť. Tým mi vzdáš veľkú chválu a sebe získaš zásluhu.*“

29 Keď sa jedna z matiek dozvedela o mojom blízkom vzťahu k Pánovi Ježišovi, povedala mi, že žijem v klame. Hovorila, že Pán Ježiš takto prebýva len so svätými, ale nie s takými hriechnymi dušami, ako som ja. Od tej chvíle akoby som Ježišovi nedôverovala. V rannom rozhovore som Mu povedala: „Ježišu, nie si nejaký klam?“ Ježiš mi odpovedal: „*Moja láska nikoho neklame.*“

30 Raz som rozmýšľala o Svätej Trojici, o Božej podstate. Cítila som naliehavú túžbu dôkladne preskúmať a poznať, kto je ten Boh... V jednom okamihu bol môj duch akoby uchvátený na druhý svet. Uzrela som neprístupné svetlo a v ňom akoby tri svetelné pramene, ktoré som nemohla pochopiť. Z toho svetla vychádzali slová v podobe hromu a obklopovali nebo i zem. Nič z toho som nechápala a to ma veľmi zarmútilo. Vtom z mora neprístupného svetla vyšiel náš milovaný Spasiteľ v nepochopiteľnej kráse, so žiariacimi ranami a bolo počuť hlas: „*Akýje Boh vo svojej podstate, nikto neprebáda, anjelský ani ľudský rozum.*“ Ježiš mi povedal: „*Spoznávaj Boha rozjímaním o jeho dobrých vlastnostiach.*“ Po chvíli urobil rukou znak kríža a zmizol.

31 V istej chvíli som zbadala celé zástupy ľudí v našej kaplnke aj pred kaplnkou, aj na ulici, lebo sa nemohli³⁸ pomestiť. Kaplnka bola slávne vyzdobená. Pri oltári stálo veľa kňazov, naše sestry a mnoho iných. Všetci očakávali osobu, ktorá mala zaujať miesto na oltári. Zrazu som počula hlas, že ja mám zaujať miesto na oltári. Vyšla som z bytu, čiže z chodby, aby som prešla cez dvor a išla do kaplnky za hlasom, ktorý ma volal. Zrazu všetci ľudia začali do mňa hádzať, čo kto mohol: blato, kamene, piesok, metly. V prvom momente som sa zachvela, či ísť ďalej, ale ten hlas ma volal ešte mocnejšie. Napriek všetkému som zača-

la kráčať odvážne. Keď som vstúpila na prah kaplnky, začali udierať do mňa aj predstavení, aj sestry, aj chovanice,³⁹ dokonca rodičia, čím kto mohol. Či som chcela, alebo nie, rýchlo som musela vystúpiť na oltár. Len čo som zaujala určené miesto, ten istý ľud, chovanice, sestry, predstavení a rodičia, všetci začali vystierať svoje ruky a prosiť o milosť. Ja som im nemala za zlé, že do mňa hádzali tými rozličnými vecami. Bolo to zvláštne, že som cítila lásku práve voči osobám, ktoré ma prinútili rýchlejšie zaujať určené miesto. V tej chvíli moju dušu zalialo nepochopiteľné šťastie a počula som slová: „*Rob, čo chceš, rozdávaj milosť ako chceš, komu chceš a kedy chceš.*“ Nato videnie okamžite zmizlo.

V jednej chvíli som počula slová: „*Chod' za predstavenou a pros, aby 32 ti dovolila každý deň si vykonať hodinovú adoráciu počas deviatich dní. Pri tejto adorácii sa snaž vo svojej modlitbe spájať s mojou Matkou. Modli sa zo srdca v spojení s Máriou a tiež sa usiluj v tom čase si urobiť krížovú cestu.*“ Dostala som povolenie, ale nie na celú hodinu, len koľko mi čas dovolí po splnení povinností.

Novénu som mala vykonávať na úmysel za vlasť. Na siedmy deň novény som uvidela Matku Božiu medzi nebom a zemou vo svetlých šatách. Modlila sa s rukami zloženými na prsiach, zahľadená na nebo. Z jej srdca vychádzali ohnivé lúče. Jedny šli do neba a druhé prikrývali našu zem.

Keď som o niektorých týchto veciach hovorila spovedníkovi,⁴⁰ povedal mi, že to môže byť naozaj od Boha, ale že to môže byť aj klam. A pretože som mala časté zmeny, nemala som stáleho spovedníka. Navyše, bolo pre mňa veľkým problémom vypovedať tieto veci. Vrucne som sa modlila, aby mi Boh dal túto veľkú milosť, čiže duchovného poradcu. Túto milosť som však dostala až po zložení večných sľubov, keď som prišla do Vilna. Totiž kňaza Sopočka.⁴¹ Boh mi dal vnútorne poznať ho už predtým, než som pricestovala do Vilna.⁴²

Ó, keby som mala od začiatku duchovného poradcu, nepremárnila 35 by som toľko Božích milostí. Spovedník môže duši veľmi pomôcť, ale môže aj veľa pokaziť. Ó, ako veľmi musia spovedníci dávať pozor na pôsobenie Božej milosti v dušiach svojich penitentov. Je to veľmi dôležitá vec. Podľa milostí v duši možno poznať jej blízky vzťah s Bohom.

V jednej chvíli som bola povolaná pred Boží súd. Stála som pred 36 Pánom medzi štyrmi očami. Ježiš bol taký ako v umučení. O chvíľu rany zmizli a zostalo ich iba päť: na rukách, nohách a boku. Okamžite som videla celý stav svojej duše, tak ako na ňu hľadí Boh. Jasne som videla všetko, čo sa Bohu nepáči. Nevedela som, že aj z tých malých tieňov sa treba zodpovedať pred Pánom. Aká to bola chvíľa! Ježiš sa ma opýtal: „*Kto si?*“ Odpovedala som: „Som Tvoja služobnica, Pane.“ „*Zaslúhuješ*

si ísť na jeden deň do oštvorého ohňa." Okamžite som sa chcela vrhnúť do plameňov oštvorého ohňa, ale Ježiš ma zdržal a povedal: „Čo chceš, trpieť teraz jeden deň, alebo krátky čas na zemi?" Odpovedala som: „Ježišu, chcem trpieť v oštvorci a chcem trpieť na zemi hoci aj do konca sveta najväčšie múky." Ježiš povedal: „Stačí jedno. Zídeš na zem a budeš trpieť veľa, ale krátko, a splníš moju vôľu a moje želania. Pomôže ti ju splniť jeden môj verný služobník. Teraz si opri hlavu na moje prsia, na moje srdce a načerpaj z neho silu a moc na všetky utrpenia, lebo nikde inde nenájdeš úľavu, pomoc ani útechu. Pamätaj, že budeš veľa, veľa trpieť, ale nech ťa to neľaká. Ja som s tebou."

37 Krátko nato som ochorela.⁴³ Fyzická slabosť bola pre mňa školou trpezlivosti. Len Ježiš vie, koľko vôľového úsilia ma stálo, aby som si plnila povinnosti.⁴⁴

38 Keď Ježiš chce očistiť dušu, používa prostriedky, aké sa mu zachce. Najčistejší úmysel si sestry⁴⁵ neraz zle vysvetľujú. Toto utrpenie je veľa mi bolestné. Boh ho však dopúšťa a treba ho prijať, lebo tým sa lepšie pripodobňujeme Ježišovi. Jedno som nemohla dlhý čas pochopiť - že Ježiš mi kázal, aby som hovorila o všetkom predstaveným a predstavení mojim slovám neverili, ale prejavovali mi súcit, akoby som žila v kla me alebo pod vplyvom predstáv.

Z toho dôvodu, že by to mohol byť klam, rozhodla som sa vnútorne vyhýbať Bohu - lebo som mala strach z ilúzií. Ale Božia milosť ma prenasledovala na každom kroku. A vtedy, keď som to najmenej očakávala, Boh sa mi prihovárал.

39 + Jedného dňa mi Ježiš povedal, že zošle trest na jedno mesto v našej vlasti najkrajšie. Trest mal byť podobný tomu, ktorým Boh potrestal Sodomu a Gomoru. Videla som veľký Boží hnev, zmocnila sa ma triaška a prenikla moje srdce. Mlčky som sa modlila. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Dieťa moje, spájaj sa počas obety tesne so mnou a obetuj Nebeskému Otcovi moju krv a rany na odčinenie za hriechy tohto mesta. Opakuj to bez prestania počas celej sv. omše. Rob tak sedem dní." Na siedmy deň som uvidela Ježiša v jasnom oblaku a začala som prosiť, aby sa pozrel na mesto a celú našu krajinu. Ježiš pozrel na mňa s láskou. Keď som videla Jeho žičlivosť, začala som pokorne prosiť o požehnanie. Vtom Ježiš riekol: „Pre teba požehnávam celú krajinu," a urobil rukou veľký znak kríža nad našou vlasťou. Keď som videla Božiu dobrotu, moju dušu naplnila veľká radosť.

40

+ Rok 1929

V jednej chvíli počas sv. omše som cítila Božiu blízkosť zvláštnym

spôsobom napriek tomu, že som sa bránila a odvracala od Boha. Neraz som od Boha utekala, lebo som nechcela byť obeťou zlého ducha, ako mi neraz hovorili, že ňou som. Tá neistota trvala dlhší čas. Počas sv. omše sa pred sv. prijímaním konalo obnovenie sľubov.⁴⁶ Keď sme vstali z kľačadiel a začali odriekať formulu sľubov, zrazu Ježiš stál vedľa mňa v bielom rúchu, prepásaný zlatým pásom. Povedal mi: „Udeľujem ti večnú lásku, aby tvoja čistota zostala nepoškvrnená a na dôkaz, že nebudeš nikdy pociťovať nečisté pokušenia." Ježiš snal zo seba zlatý pás a prepásal ním moje bedrá. Od tej chvíle nepociťujem žiadne pokušenia proti cnosti ani v srdci, ani v myslí. Neskôr som pochopila, že je to jedna z najväčších milostí, ktorú mi vyprosila najsvätejšia Panna Mária. O túto milosť som ju prosila dlhé roky. Od toho času pociťujem väčšiu zbožnosť k Matke Božej. Ona ma naučila vnútorne milovať Boha a ako mám vo všetkom plniť jeho svätú vôľu. Si mojou radosťou, Mária, lebo cez Teba Boh zostúpil na zem a do môjho srdca.

Raz som videla istého Božieho služobníka v nebezpečnosti ťažkého 41 hriechu, ku ktorému malo o chvíľu dôjsť. Začala som prosiť Boha, aby dopustil na mňa všetky pekelné múky, všetky utrpenia, aké len chce, a skrze ne prosím, aby tento kňaz bol vytrhnutý a oslobodený z príležitosti spáchať hriech. Ježiš vyslyšal moju prosbu a odrazu som pocítila na hlave trňovú korunu. Jej trne sa mi vrývali až do mozgu. Trvalo to tri hodiny, ale Boží služobník bol oslobodený od hriechu a Boh posilnil jeho dušu zvláštnou milosťou.

+ Raz, bolo to na Vianoce, som pocítila, že ma obklopuje všemo- 42 húnosť, Božia prítomnosť. A opäť som sa vyhýbala vnútorne stretnúť s Pánom. Prosila som matku predstavenú o povolenie ísť na Józeflnok,⁴⁷ aby som navštívila sestry. Matka predstavená nám dala povolenie a hneď po obede sme sa začali chystať. Sestry na mňa už čakali pri bráne. Ja som sa ešte rozbehla do cely po pelerínu. Keď som sa vracala a prechádzala okolo malej kaplnky, uzrela som na prahu Pána Ježiša. Povedal mi tieto slová: „Chod', ale ja ti odnímam tvoje srdce." Zrazu som pocítila, že nemám vo svojej hrudi srdce. Sestry ma napomenuli, prečo nejdem rýchlejšie, že už je pokročilý čas, tak som ihneď išla s nimi. Začal ma však trápiť veľký nepokoj. Nejaká túžba sa zmocnila mojej duše, ale nikto o tom nevedel, len sám Boh, čo sa dialo v mojej duši.

Keď sme si chvíľu posedeli na Józefinku, povedala som sestrám: „Poďme domov." Prosili, aby sme si aspoň chvíľku oddýchli, ale môj duch sa nemohol upokojiť. Ospravedlňovala som sa, že sa musíme vrátiť skôr, než sa zotmie. Je to dobrý kúsok cesty, a tak sme sa hneď vrátili domov. Keď nás na chodbe stretla matka predstavená, opýtala sa:

„Sestry, ešte ste nešli, alebo ste sa už vrátili?“ Odpovedala som, že už sme sa vrátili, lebo som sa nechcela vracat' večer. Vyzliekla som sa a ihneď som šla do malej kaplnky. Len čo som vošla, Ježiš mi povedal: „*Chod' za matkou predstavenou a povedz jej, že si sa nevrátila preto, aby si bola pred večerom doma, ale preto, že som ti zobrať srdce.*“ Hoci ma to veľa stálo, išla som za predstavenou a povedala som úprimne dôvod, pre ktorý som sa tak skoro vrátila a odprosila som Pána za všetko, čo sa mu nepáči. V tej chvíli Ježiš zalial moju dušu veľkou radosťou. Pochopila som, že mimo Boha niet nikde uspokojenia.

43 Raz som videla dve sestry, ako vstupujú do pekla. Nevýslovná bolesť mi zovrela dušu, prosila som Boha za ne a Ježiš mi povedal: „*Chod' za matkou predstavenou a povedz jej, že tieto dve sestry sa nachádzajú v príležitosti vykonať ťažký hriech.*“ Na druhý deň som o tom povedala predstavenej. Jedna z nich sa už snaží a druhá prežíva veľký boj.

44 Raz mi Ježiš povedal: „*Opustím tento dom..., lebo sú v ňom veci, ktoré sa mi nepáčia.*“ Hostia vyšla z tabernákula, spočinula na mojich rukách a ja som ju s radosťou vložila do tabernákula. Zopakovalo sa to druhý raz, ja som s ňou urobila to isté. Zopakovalo sa to tretí raz, ale hostia sa premenila na živého Pána Ježiša. Ježiš mi povedal: „*Ja tu už dlhšie nezostanem.*“ V mojej duši sa zrazu prebudila sila lásky k Ježišovi a povedala som: „A ja Ťa nepustím, Ježišu, z tohto domu.“ Ježiš opäť zmizol a hostia spočinula na mojich rukách. Opäť som ju vložila do kalicha a zamkla v tabernákulu. A Ježiš s nami zostal. Snažila som sa po tri dni konať si vynahrádzajúcu adoráciu.

45 Raz mi Ježiš povedal: „*Povedz matke generálnej, že v tomto dome... sa páchajú takéto veci..., ktoré sa mi nepáčia a ktoré ma veľmi urážajú.*“ Nepovedala som o tom matke hneď, ale nepokoj, ktorý Pán na mňa dopustil, mi nedovolil ani chvíľu čakať. Okamžite som napísala matke generálnej a do mojej duše vstúpil pokoj.

46 Často som na svojom tele pociťovala umučenie Pána Ježiša. Aj keď bolo neviditeľné, tešila som sa z toho, lebo Ježiš to tak chcel. Trvalo to len krátke obdobie. Tieto bolesti zapalovali moju dušu ohňom lásky voči Bohu a nesmrteľným dušiam. Láska vydrží všetko, láska pretrvá smrťou, láska sa nebojí ničoho...

47 + 22. februára 1931

Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na požehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa zahľadela na Pána,

moja duša bola preniknutá bážňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „*Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, dolu s nápisom: Ježišu, dôverujem v Teba. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete.*“

Sľubujem, že duša, ktorá bude tento obraz uctievať, nezahynie. Sľubujem jej tiež víťazstvo nad nepriateľmi už tu na zemi a zvlášť v hodine smrti. Ja sám ju budem chrániť ako svoju chválu.“

Keď som to povedala spovedníkovi,⁴⁸ dostala som odpoveď, že sa to 49 týka mojej duše. Povedal mi: „*Maľuj Boží obraz vo svojej duši.*“ Keď som odišla zo spovednice, začula som slová: „*JMôj obraz v tvojej duši už je. Túžim, aby bol ustanovený Sviatok milosrdenstva. Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený v prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je Sviatkom milosrdenstva.*“

+ *Túžim, aby kňazi ohlasovali toto moje veľké milosrdenstvo voči hriešnym dušiam. Nech sa nebojí ku mne priblížiť žiaden hriešnik, Spaľujú ma plamene milosrdenstva, chcem ich vyliat' na ľudské duše.*“

Ježiš sa mi žaloval týmito slovami: „*Nedôvera duší mi ide roztrhnúť vnútro. Ešte viac ma bolí nedôvera vyvolenej duše, napriek mojej nevyčerpateľnej láske mi nedôverujú, ba ani moja smrť im nestačí. Beda duši, ktorá ich zneužije.*“

Keď som povedala matke predstavenej,⁴⁹ čo Boh odo mňa žiada, povedala mi, že nech to Ježiš dá zreteľnejšie poznať cez nejaké znamenie.

Prosila som Pána Ježiša o nejaké znamenie ako svedectvo, že je naozaj Boh a môj Pán a od neho pochádzajú tieto požiadavky. Nato som počula takýto vnútorný hlas: *predstaveným dám poznať milosťami, ktoré udelím skrze tento obraz.*“

Keď som sa chcela vyhýbať týmto vnútorným vnuknutiam, Boh mi 52 povedal, že bude v deň súdu žiadať odo mňa veľký počet duší.

Bola som unavená zo všetkých ťažkostí, ktoré som mala preto, že Ježiš hovoril so mnou a žiadal maľovať obraz. Pevne som sa rozhodla, že ešte pred večnými sľubmi poprosím otca Andrasza,⁵⁰ aby ma oslobodil od vnútorných vnuknutí a povinnosti namaľovať obraz. Keď otec Andrasz vypočul moju spoveď, dal mi takúto odpoveď: „*Neoslobodzujem vás, sestra, od ničoho. Nesmiete sa vyhýbať vnútorným vnuknutiam, ale o všetkom musíte hovoriť spovedníkovi. Bezpodmienečne, absolútne bezpodmienečne. Inak sa, sestra, dostanete na scestie napriek tým veľkým Božím milosťami. Občas sa spovedáte u mňa, ale pamätajte, že musíte mať stáleho spovedníka, čiže duchovného poradcu.*“

Nesmierne ma to zarmútilo. Myslela som si, že sa oslobodím od všetkého, a tu opačne - jasný príkaz, ísť za Ježišovou požiadavkou. A opäť

trápenie, lebo nemám stáleho spovedníka. Ak sa nejaký čas spovedám u niektorého, nemôžem mu odhaliť svoju dušu, čo sa týka milostí. Nevýslovné tým trpím. Prosím Ježiša, aby niekomu inému udelil tieto milosti, lebo ja ich neviem využiť a len ich márnim. Ježišu, buď ku mne milosrdný, nezveruj mi také veľké veci, vidíš, že som slabý, neschopný prášok. Ale Ježišova dobrota je nekonečná. Prisľúbil mi viditeľnú pomoc na zemi a v krátkom čase som ju dostala vo Vilne. Spoznala som, že tou Božou pomocou je kňaz Sopočko. Prv než som pricestovala do Vilna, poznala som ho vo vnútornom videní. Videla som ho raz v našej kaplnke medzi oltárom a spovednicou. Vtom som začula v duši hlas: „*Toto je tá viditeľná pomoc pre teba na zemi. On ti pomôže splniť moju vôľu na zemi.*“ 54 + Raz, utrápená tými neistotami, som sa opýtala Ježiša: „Ježišu, si môj Boh alebo nejaká vidina? Lebo predstavení mi hovoria, že bývajú rôzne klamy a vidiny. Ak si môj Pán, tak ma, prosím Ťa, požehnaj.“ Vtom urobil Ježiš nado mnou veľký znak kríža a ja som sa prežehnala. Keď som sa mu ospravedlnila za tú otázku, Ježiš mi povedal, že tou otázkou som mu neurobila žiadnu nepríjemnosť. Pán mi povedal, že sa mu veľmi páči moja dôvera.

55 + Duchovná rada, ktorú mi udelil otec Andrasz, S J: 1933

„*Po prvé:* Sestra, nesmieš sa vyhýbať tým vnútorným vnuknutiam, ale o všetkom treba vždy hovoriť spovedníkovi. Ak spoznáš, že tie vnútorné vnuknutia sa týkajú vecí osožných tvojej duši alebo iným dušiam, treba za tým ísť. Nesmieš ich zanedbávať, ale vždy po dohode so svojim spovedníkom.

Po druhé: Ak sa tieto vnuknutia nezhodujú s vierou a s duchom Cirкви, treba ich okamžite odmietat', lebo to je od zlého ducha.

Po tretie: Ak sa tie vnuknutia netýkajú duší vôbec a zvlášť ich dobra, tak si ich veľmi nepripúšťaj k srdcu a vôbec im nevenuj pozornosť.

Neriad' sa však v tomto sama. Či tak, alebo inakšie, lebo môžeš zísť na scestie napriek veľkým Božím milostiam. Pokora, pokora a vždy pokora, lebo sami zo seba nič nemôžeme. To všetko je len Božia milosť.

Hovoriš mi, že Boh žiada od duší veľkú dôveru, tak teda prejav túto dôveru práve ty prvá.

Ešte niečo: prijmi to všetko s pokojom."

Slová jedného zo spovedníkov:⁵¹ „Sestra, Boh ti pripravuje veľa zvláštnych milostí, ale usiluj sa, aby tvoj život bol čistý ako slza pred Pánom, a nevšímaj si, čo si kto o tebe bude myslieť. Nech ti stačí Boh, on sám, jediný.“

Ku koncu noviciátu mi spovedník⁵² povedal: „Kráčaj životom a rob

dobre, aby som mohol na stránky tvojho života napísať: prešla životom konajúc dobro. Nech to Boh v tebe vykoná.“

Inokedy mi spovedník povedal: „Správaj sa voči Bohu ako vdova z evanjelia. Hoci vložila do pokladnice malý peniaz - zavážil u Boha viac než veľké obety druhých.“

Inokedy som dostala takéto ponaučenie: „Usiluj sa o to, aby každý, kto sa s tebou stretne, odchádzal šťastný. Rozsievaj okolo seba vôňu šťastia, lebo si si od Boha vzala veľa, tak aj dávaj veľa druhým. Nech odchádzajú od teba všetci šťastní, hoc by sa iba dotkli lemu tvojho rúcha.“⁵³ Zapamätaj si dobre tieto slová, ktoré ti teraz hovorím.“

Inokedy mi povedal: „Dovoľ, aby Boh voviedol loď tvojho života do hlbocín, do nepreniknuteľných hlbín vnútorného života.“

Niekoľko slov z porady s matkou novicmajsterkou na konci noviciátu: „Sestra, nech zvláštnou vlastnosťou tvojej duše je jednoduchosť a pokora. Kráčaj životom ako dieťa, vždy plná dôvery, vždy plná jednoduchosti a pokory, so všetkým spokojná, zo všetkého šťastná. Tam, kde sa druhé duše boja, prechádzaj pokojne vďaka jednoduchosti a pokore. Zapamätaj si na celý život, že ako vody tečú z hôr do doliny, tak aj Božie milosti stekajú len na pokorné duše.“

Ó, môj Bože, chápem dobre, že žiadaš odo mňa, aby som bola 56 v duchovných veciach ako dieťa, lebo stále to odo mňa žiadaš cez svojich zástupcov.

Utrpenia a ťažkosti na začiatku rehoľného života mi naháňali strach a odoberali odvahu. Preto som sa neustále modlila, aby ma Ježiš posilnil a dal mi silu svojho ducha, aby som mohla splniť vo všetkom jeho svätú vôľu, lebo od začiatku som poznala a poznám svoju slabosť. Viem dobre, čím som sama zo seba, preto Ježiš odhalil očiam mojej duše celú priepasť biedy, ktorou som. Skrze to dobre chápem, že čokoľvek je v mojej duši dobré, je to iba jeho svätá milosť. To poznanie mojej biedy mi dáva zároveň poznať priepasť Tvojho milosrdenstva. V mojom vnútornom živote sa pozerám jedným okom do priepasti svojej biedy a ničoty, ktorou som, a druhým okom sa dívam do priepasti Tvojho milosrdenstva, Bože.

Ó, Ježiš môj, Ty si životom môjho života, Ty vieš dobre, že netúžim 57 po ničom inom, ako oslavovať Tvoje meno a aby duše poznali Tvoju dobrotivosť. Prečo sa Ti, Ježišu, duše vyhýbajú - tomu nerozumiem. Ó, keby som mohla svoje srdce pokrývať na najmenšie kúsky a takto Ti obetovať, Ježišu, každý kúsok, akoby celé srdce, aby som Ti mohla aspoň čiastočne nahradiť srdcia, ktoré Ťa nemilujú. Milujem Ťa, Ježišu, každou kvapkou svojej krvi a preliala by som ju rada za Teba, aby som Ti

dala dôkaz svojej úprimnej lásky. Ó, Bože, čím viac Ťa poznám, tým si pre mňa nepochopiteľnejši, ale to, že Ťa nechápem, mi dáva poznať, aký si veľký, Bože. A to, že Ťa nechápem, zapalaťuje moje srdce novým plameňom k Tebe, Pane. Od chvíle, v ktorej si dovolil, Ježišu, ponoriť pohľad mojej duše v Tebe, odpočívam a netúžim po ničom. Našla som svoje predurčenie vo chvíli, keď sa moja duša ponorila v Tebe, v jedinom predmete mojej lásky. Všetko je ničím v porovnaní s Tebou. Utrpenia, ťažkosti, pokorenia, neúspechy, podozrievania, ktoré ma stretávajú, sú triesky, ktoré rozpaľujú moju lásku k Tebe, Ježišu.

Moje túžby sú šialené a nedosiahnuteľné. Túžim zatájiť pred Tebou, že trpím. Túžim za svoju námahu a dobré skutky nikdy nebyť odmeňovaná. Ó, Ježišu, Ty sám si mi odmenou, Ty mi stačíš, Poklad môjho srdca. Túžim spolucítiť s utrpením blížnych, svoje utrpenia skrývať v srdci nielen pred blížnymi, ale aj pred Tebou, Ježišu.

Utrpenie je veľká milosť. Utrpením sa duša pripodobňuje Spasiteľovi, v utrpení sa kryštalizuje láska. Čím väčšie utrpenie, tým sa stáva láska čistejšou.

58 + Raz v noci prišla ku mne jedna z našich sestier, ktorá zomrela pred dvoma mesiacmi. Bola to sestra prvého chóru. Uvidela som ju v hroznom stave. Celá v plameňoch, tvár bolestne vykrivená. Trvalo to chvíľku a zmizla. Triaška sa zmocnila mojej duše, lebo som nevedela, kde trpe la, či v očistci, alebo v pekle. Zdvojnásobila som svoje modlitby za ňu. Na druhú noc prišla znovu, ale videla som ju ešte v hroznejšom stave, v strašnejších plameňoch, na tvári sa jej zračilo zúfalstvo. Veľmi ma prekvapilo, že po modlitbách, ktoré som za ňu obetovala, som ju uzrela v horšom stave. Opýtala som sa: „Nepomohli ti moje modlitby?“ Odpovedala mi, že jej moja modlitba nijako nepomohla a ani nepomôže. Opýtala som sa: „A modlitby, ktoré kongregácia obetovala za teba, ti tiež nepomohli?“ Odpovedala mi, že vôbec. Tieto modlitby išli na úžitok iným dušiam. Odpovedala som jej, že ak jej moje modlitby nepomáhajú, tak ju prosím, aby za mnou neprichádzala. Okamžite zmizla. Neprestala som sa však modliť. Po nejakom čase opäť prišla ku mne v noci, ale už v inom stave. Už nebola v plameňoch ako predtým, tvár mala usmiatu a oči jej žiarili radosťou. Povedala mi, že mám skutočnú lásku k blížnemu, že mnoho duší malo ošoh z mojich modlitieb a povzbudzovala ma, aby som neustávala v modlitbách za duše trpiace v očistci. Povedala mi, že ona už nezostane dlho v očistci. Podivné sú Božie sudy.

59 1933

V istej chvíli som začula v duši hlas: „Vykonaj novému za vlast'. Táto

novéna sa bude skladať z Litánií ku všetkým svätým. Popros spovedníka o dovolenie." Na nasledujúcej spovedi som dostala povolenie a hneď večer som začala novému.

Ku koncu litánií som videla veľké svetlo a v ňom Boha Otca. Pred 60 tým svetlom a zemou som uvidela Ježiša pribitého na kríž tak, že ak sa Boh chcel pozrieť na zem, musel hľadiť cez Ježišove rany. Pochopila som, že pre Ježiša Boh žehná zem.

Ježišu, ďakujem Ti za tú veľkú milosť, čiže za spovedníka, ktorého si 61 mi sám ráčil vybrať a dal si mi ho poznať vo videní skôr, než som sa s ním zoznámila.⁵⁴ Keď som išla na spoveď k otcovi Andraszovi, myslela som si, že budem oslobodená od vnútorných vnuknutí. Otec mi povedal, že ma od nich nemôže oslobodiť, ale mám sa modliť o poradcu.

Po krátkej a vrúcnnej modlitbe som druhýkrát videla kňaza Sopočka v našej kaplnke medzi spovednicou a oltárom. Vtedy som bola v Krakove. Tieto dve videnia ma posilnili na duchu tým viac, že som ho videla tak isto, ako som ho videla vo videní vo Varšave na tretej probácii.⁵⁵ Tak isto aj v Krakove. Ježišu, ďakujem Ti za túto veľkú milosť.

Zmocňuje sa ma strach, keď neraz počujem, ako niektorá duša hovorí, že nemá spovedníka, čiže poradcu. Lebo viem, aké veľké škody som sama musela znášať, keď som nemala túto pomoc. Bez duchovného poradcu možno ľahko zísť z cesty.

Ó, život, všedný a monotónny, koľko je v tebe pokladov. Žiadna hodi- 62 na sa nepodobá druhej, takže všednosť a monotónnosť sa stráca, keď pozerám na všetko okom viery. Milosť, ktorú dostávam v tejto hodine, sa nezopakuje v ďalšej. Dostanem ju v inej hodine, ale už nie tú istú. Čas plynie a nikdy sa nevracia. Čo so sebou nesie, sa nikdy nezmení, pečatí sa pečat'ou naveky.

+ Kňaza Sopočka musí Boh veľmi milovať. Hovorím to preto, lebo 63 som zažila, ako veľmi mu je Boh naklonený v istých chvíľach. Keď to vidím, nesmierne sa teším, že Pán má takýchto vyvolených.

Výlet na Kalváriu⁵⁶

Rok 1928 64

Keď som pricestovala do Vilna na dva mesiace, aby som zastupovala jednu sestru,⁵⁷ ktorá odcestovala na tretiu probáciu, zdržala som sa trochu dlhšie ako dva mesiace. Jedného dňa mi matka predstavená⁵⁸ chcela urobiť radosť. Dala mi dovolenie, aby som v spoločnosti jednej sestry⁵⁹ vycestovala na kalváriu, na tzv. prechádzanie cestičiek. Veľmi som sa tomu potešila. Mali sme cestovať loďou, hoci to bolo blízko. Bolo to však želanie matky predstavenej. Večer mi Ježiš povedal: „Ja si prajem, aby si zostala doma." Odpovedala som: „Ježišu, veď už je všetko pri-

pravené, aby sme ráno mohli cestovať. Čo ja teraz urobím? A Pán mi odpovedal: „*Ten výlet bude na škodu tvojej duši.*“ Odpovedala som Ježišovi: „Ty si s tým predsa môžeš poradiť, zariad' okolnosti tak, aby sa stalo podľa Tvojej vôle.“ V tej chvíli zazvonil zvonček na večerný odpočinok. Jedným pohľadom som sa rozlúčila s Ježišom a odišla som do cely.

Ráno sa ukazoval pekný deň. Moja spoločníčka sa tešila, že budeme mať veľký zážitok, budeme si môcť všetko prehliaďnuť. Ja som si však bola istá, že nepocestujeme. Hoci doteraz nebolo žiadnej prekážky, aby sa necestovalo.

Najprv sme mali prijať sv. prijímanie a hneď po poďakovaní odcestovať. Zrazu sa počas sv. prijímania pekné počasie zmenilo na úplne iný deň. Nevedno odkiaľ, oblaky zakryli celú oblohu a začal padať prudký dážď. Všetci sa čudovali, že z takého počasia kto by čakal dážď a že sa to v takom krátkom čase zmenilo.

Matka predstavená povedala: „Je mi ľúto, sestry, že nemôžete cestovať.“ Odpovedala som: „Matička, to nič, že necestujeme, Božia vôľa je, aby sme zostali doma.“ Ale nikto nevedel, že to bolo výslovné Ježišovo želanie, aby som zostala doma. Celý deň som prežila v sústredenosti a rozjímaní, ďakovala som Pánovi za to, že ma zadržal doma. V ten deň mi Boh udelil mnoho nebeských radostí.

65 V noviciáte, keď ma matka novicmajsterka určila do detskej kuchyne, veľmi ma trápilo, že som si nevedela poradiť s hrncami. Boli veľmi veľké. Najťažšie pre mňa bolo zlievať zemiaky, niekedy sa mi polovica vysypala. Keď som o tom povedala matke novicmajsterke, povedala mi, že si pomaly zvyknem a naučím sa to. Ale tento problém neustupoval, pretože som každým dňom strácala sily. Nemala som síl, a tak som sa radšej vytratila, keď sa mali zemiaky zlievať. Sestry si ale všimli, že sa vyhýbam tejto práci. Boli veľmi prekvapené. Nevedeli, že som sa nemohla spoliehať na svoje sily a pomáhať im napriek všetkej svojej horlivosti. Na poludnie pri spytovaní svedomia som sa žalovala Bohu na nedostatok síl. Vtom som začula v duši tieto slová: „*Odo dneška to bude pre teba veľmi ľahké. Posilním tvoju silu.*“ Večer, keď sa blížil čas zlievania zemiakov, ponáhľala som sa prvá, dôverujúc Pánovým slovám. S úplnou ľahkosťou som zobrala hrniec a celkom dobre som ho zliala. Ale keď som zodvihla pokrievku, aby sa zemiaky odparili, uvidela som v hrnci namiesto zemiakov veľké puky červených ruží. Boli také krásne, že ťažko o tom písať. Ešte nikdy som také nevidela. Veľmi ma to prekvapilo. Nechájala som ich význam, ale v tej chvíli som začula v duši hlas: „*Tvoju ťažkú prácu premieňam na kytice najkrajších kvetov a ich vôňa sa vznáša k môjmu trónu.*“ Od tej chvíle som sa snažila variť a zlievať zemia-

ky nielen v týždni,⁶⁰ keď som mala službu, ale usilovala som sa aj druhé sestry zastupovať v tejto práci. A nielen v tejto práci, ale v každej ťažkej práci som sa prvá snažila ísť na pomoc, lebo som sa presvedčila, ako veľmi sa to Bohu páči.

Ó, nevyčerpaný poklad čistoty úmyslov, ktorá všetky naše činnosti 66 robíš dokonalými a tak veľmi milými Bohu.

Ó, Ježišu, Ty vieš, aká som slabá, preto buď vždy pri mne, riad' moje skutky, celú moju bytosť. Ty môj najlepší Majster! Ježišu, naozaj sa ma zmocňuje strach, keď vidím svoju biedu, ale hneď sa upokojujem, keď vidím Tvoje nepreniknuteľné milosrdenstvo, ktoré je o celú večnosť väčšie ako moja bieda. A tento postoj ma zahaľuje do Tvojej moci. Cítim radosť, ktorá plynie z toho, že sa poznávam, ó nezmeniteľná Pravda, ktorá naveky trváš.

Krátko po prvých sľuboch som ochorela.⁶¹ Napriek láskavej a sta- 67 rostlivej opatere predstavených a lekárskeho zákrokom som sa necítila ani lepšie, ani horšie. Vtedy som sa dozvedela, že hovoria o mne, že predstieram. A tu sa moje utrpenie zdvojnásobilo. Trvalo to dosť dlho. Jedného dňa som sa žalovala Ježišovi, že som bremenom pre sestry. On mi odpovedal: „*Nežiješ pre seba, ale pre duše. Z tvojich bolestí budú mať úžitok druhé duše. Tvoje dlhotrvajúce utrpenie im dá svetlo a silu prijímať moju vôľu.*“

Najväčším utrpením pre mňa bol pocit, že moje modlitby nie sú 68 Bohu milé, ani dobré skutky. Neodvážila som sa pozrieť na nebo. To mi spôsobovalo veľké utrpenie. Keď som bola v kaplnke na spoločných duchovných cvičeniach, matka predstavená⁶² ma po skončení zavolała k sebe a povedala mi: „Sestra, proste Boha o milosť a útechu, lebo naozaj sama vidím aj sestry mi hovoria, že už pohľad na vás vzbudzuje ľútosť. Naozaj neviem, čo mám s vami robiť. Prikazujem vám, aby ste sa ničím netrápili.“ Ale tieto porady s matkou predstavenou mi neprinášali žiadnu úľavu ani žiadne objasnenie vecí. Ešte väčšia temnota mi zakrývala Boha. Hľadala som pomoc v spovednici, ale ani tu som ju nenachádzala. Bohabojný kňaz mi chcel pomôcť, ale bola som taká biedna, že som nedokázala ani pomenovať svoje utrpenia, a to ma ešte viac trápilo. Smrteľný smútok prenikal moju dušu do tej miery, že som ho nemohla skryť, ale bolo to vidieť navonok. Stratila som nádej. Noc čoraz čiernejšia. Kňaz, u ktorého som sa spovedala, mi povedal: „Sestra, vidím vo vás zvláštne milosti a som s vami úplne spokojný. Prečo sa tak trápate?“ Ale ja som to vtedy nechápala a nesmierne som sa čudovala, keď som ako pokánie dostala odriekať Te Deum alebo Magnificat. Niekedy som musela večer rýchlo behať po záhrade alebo desaťkrát denne sa nahlas smiať.

Tieto pokánia ma veľmi prekvapovali, ale ten kňaz mi aj tak veľmi nepomohol. Boh očividne chcel, aby som ho zvelebovala utrpením. Kňaz ma utešoval, že som v tomto stave Bohu milšia, než keby som oplývala najväčšími radosťami: „Aká je to veľká Božia milosť, sestra, že v tomto terajšom stave vaša utrpená duša neuráža Boha, ale snažíte sa cvičiť v cnostiach. Pozerám sa do vašej duše a vidím v nej Božie úmysly a zvláštne milosti. Keď to vo vás vidím, vzdávam vďaka Pánovi.“ Ale napriek všetkému moja duša prežívala múky a trápenia, že sa to nedá vypovedať. Bola som ako slepý, ktorý dôveruje sprievodcovi a drží sa pevne jeho ruky. Ani na chvíľu som neodstupovala od poslušnosti, ktorá bola mojou záchranou v tejto skúške ohňom.

69 + Ježišu, večná Pravda, posilni moje slabé sily. Ty, Pane, všetko môžeš. Viem, že moje úsilie bez Teba je ničím. Ó, Ježišu, neskrývaj sa pred mnou, lebo nemôžem bez Teba žiť. Počuj volanie mojej duše, Pane, Tvoje milosrdenstvo sa ešte nevyčerpalo, a tak sa zľutuj nad mojou biedou. Tvoje milosrdenstvo presahuje um anjelov aj ľudí dohromady a hoci sa mi zdá, že ma nepočuješ, predsa som svoju dôveru vložila do mora Tvojho milosrdenstva. Viem, že moja nádej nebude sklamaná.

70 Len Ježiš vie, aké ťažké a namáhavé je plniť si povinnosti, keď je duša v takom stave vnútorného utrpenia, fyzické sily sú oslabené a rozum zatemnený. V tichosti srdca som si opakovala: „Ó, Kriste, Tebe rozkoše, sláva a česť, a mne utrpenie. Kráčam za Tebou a nezmeškám ani jeden krok, aj keď ťrne zraňujú moje nohy.“

71 Poslali ma na liečenie do domu v Plocku. Mala som šťastie, že som mohla vyzdobovať kaplnku kvetmi. Bolo to v Bialej.⁶³ Sestra Tekla nemala vždy čas, a tak som kaplnku často ozdobovala sama. V jeden deň som natrhala najkrajšie ruže, aby som vyzdobila izbu istej osobe. Keď som sa priblížila k verande, zbadala som na nej stáť Pána Ježiša. Láskavo sa ma opýtal: „*Dcéra moja, komu nesieš tie kvety?*“ Mlčanie bolo mojou odpoveďou Pánovi, lebo v tej chvíli som spoznala, že mám voči tej osobe jemnú úctivú náklonnosť. Predtým som si to neuvedomila. Ježiš ihneď zmizol. V tej chvíli som hodila kvety na zem a išla som pred Najsv. sviatosť. Moje srdce bolo plné vďačnosti za túto milosť seba poznania.

Ó, božské Slnko, pri Tvojich lúčoch duša vidí najmenší prášok, ktorý sa Ti nepáči.

72 Ježišu, Pravda večná, Život náš, pokorne prosím a žobrem o Tvoje milosrdenstvo pre úbohých hriešnikov. Najsladšie srdce môjho Pána, plné ľútosti a nepreniknuteľného milosrdenstva, pokorne Ťa prosím za úbohých hriešnikov. Ó, najsvätejšie srdce, prameň milosrdenstva, z kto-

rého vytryskujú lúče nepochopiteľných milostí na celé ľudstvo, pokorne Ťa prosím o svetlo pre úbohých hriešnikov. Ó, Ježišu, spomeň si na svoje horké umučenie a nedovoľ, aby hynuli duše vykúpené tak drahocennou Tvojou najsvätejšou krvou. Ó, Ježišu, keď rozjímam o tejto veľkej cene Tvojej krvi, teším sa z jej veľkosti, lebo jedna kvapka by vystačila za všetkých hriešnikov. Hoci hriech je priepasťou hnevu a nevďačnosti, predsa je za nás položená s ničím neporovnateľná cena. Preto nech každá duša dôveruje v Pánovo umučenie, nech dôveruje v milosrdenstvo. Boh svoje milosrdenstvo nikomu neodmietne. Nebo a zem sa pominú, ale Božie milosrdenstvo sa nevyčerpá. Ó, aká radosť horí v mojom srdci, keď vidím tú Tvoju nepochopiteľnú dobrotu, ó, Ježišu môj. Túžim priviesť všetkých hriešnikov k Tvojim nohám, aby oslavovali Tvoje milosrdenstvo na večné veky.

Ježišu môj, aj keď je naokolo temná noc a tmavé oblaky mi zakryjú obzor, predsa viem, že slnko nezhasína. Ó, Pane, aj keď Ťa nemôžem pochopiť a nerozumiem Tvojmu pôsobeniu - predsa dôverujem Tvojmu milosrdenstvu. Ak je to Tvoja vôľa, Pane, aby som navždy žila v tejto temnote, buď pochválený. O jedno Ťa prosím, Ježišu môj, nedovoľ mi, aby som Ťa čímkol'vek urazila. Ó, Ježišu môj, len Ty poznáš túžby a bolesti môjho srdca. Teším sa, že môžem aspoň trošku trpieť pre Teba. Keď cítim, že utrpenie je nad moje sily, vtedy sa utiekam k Pánovi v Najsv. sviatosti a hlbokým mlčaním sa prihováram Pánovi.

74

Spoveď jednej z našich chovanie

Nejaká sila začala naliehať na mňa, aby som sa snažila o zavedenie toho sviatku a aby bol namaľovaný obraz. Nenachádzala som pokoj. Niečo ma celkom preniklo, pochytil ma strach, či to nie je klam. Tieto neistoty pochádzali vždy zvonka, lebo v hĺbke duše som cítila, že je to Pán, ktorý preniká moju dušu. Spovedník, u ktorého som sa vtedy spovedala, mi hovoril, že to býva, že niekto má vidiny. Cítila som, že tento kňaz akoby sa bál spovedať ma. Boli to pre mňa múky. Zbadala som, že ľudia mi veľmi nepomôžu. Tým viac som sa utiekala k Pánovi Ježišovi, k tomu najlepšiemu Majstrovi. Raz sa ma zmocnila neistota, či hlas, ktorý ku mne hovorí, je od Pána - v tej chvíli som to povedala Pánovi vnútorným hlasom, bez hovorenia. Odrazu nejaká sila prenikla moju dušu - povedala som: „Ak si naozaj mojím Bohom, ktorý prebýva so mnou a hovorí ku mne, tak Ťa prosím, Pane, aby tá chovanica⁶⁴ ešte dnes išla na spoveď. Toto znamenie ma uistí.“ V tej istej chvíli toto dievča poprosilo o spoveď.

7 5 Matka triedy bola prekvapená jej náhlou zmenou, ale hneď sa postarala o kňaza. Dievča si s veľkou ľútosťou vykonalo spoveď. Vtom som začula v duši hlas: „*Teraz mi už veríš?*“ A opäť zvláštna sila prenikla moju dušu a posilnila ma tak, až som sama bola prekvapená, že som mohla hoci len na chvíľu upadnúť do pochybností. Avšak tieto pochybnosti vždy prichádzali zvonka a to ma uspôsobovalo tak, že som sa hlbšie uzatvárala do seba. Keď moja duša vycíti neistotu kňaza pri spovedi, vtedy neodkrývam hlbšie svoju dušu, len sa obviňujem z hriechov. Duši nemôže dať pokoj kňaz, ktorý ho sám nemá.

Ó, kňazi, vy jasné sviece, ktoré osvecujete duše, nech vaše svetlo nie je nikdy zatmenené! Pochopila som, že vtedy to nebola Božia vôľa, aby som svoju dušu odkryla do hĺbky. Boh mi dal túto milosť neskôr.

76 Ježišu môj, riad' môj rozum, vezmi si celkom do vlastníctva celú moju bytosť, zatvor ma v hĺbke svojho srdca a chráň ma pred útokom nepriateľa. V Tebe je moja jediná nádej. Hovor mojimi ústami, keď budem so zámožnými a učenými ja, najväčšia bieda, aby poznali, že táto záležitosť je Tvoja a pochádza od Teba.

77 Temnota a pokušenia

Môj rozum bol zvláštnym spôsobom zatmenený, žiadna pravda sa mi nezdala jasná. Keď mi niekto hovoril o Bohu, moje srdce bolo ako kameň. Nezmohla som sa ani na jeden pocit lásky voči nemu. Keď som sa snažila vôľou zotrvať pri Bohu, prežívala som múky a mala som pocit, že tým ho podnecujem k ešte väčšiemu hnevu. Rozjímať som vôbec nemohla tak, ako som rozjímal predtým. Pociťovala som v duši veľkú prázdnotu a ničím som ju nemohla zaplniť. Začala som trpieť hladom a túžbou po Bohu, ale videla som celú svoju nemohúcnosť. Skúšala som pomaly čítať vetu za vetou, a takto rozjímať, ale aj to bolo márne. Nič som nechápala z toho, čo som prečítala. Pred očami mojej duše bola neustále celá priepasť mojej biedy. Keď som vošla na nejaké cvičenie do kaplnky, vždy som prežívala väčšie múky a pokušenia. Neraz som celú sv. omšu bojovala s rúhavými myšlienkami, ktoré sa mi tlačili na pery. Pociťovala som odpor ku sv. sviatostiam. Mala som pocit, že si neodnášam zo sviatostí nijaký úžitok. Pristupovala som k nim len z poslušnosti voči spovedníkovi. Táto slepá poslušnosť bola pre mňa jedinou cestou, po ktorej som mala kráčať, a jedinou záchranou. Keď mi kňaz vysvetľoval, že sú to Božie skúšky a že „v tomto stave, v akom sa nachádzaš, nielen že neurážaš Boha, ale si mu veľmi milá. Je to znamenie, že Boh ťa nesmierne miluje a veľmi ti dôveruje, keď ťa navštevuje takýmito skúškami.“ Ale tieto slová ma nijako nepotešovali, mala

som pocit, že sa vôbec na mňa nehodia. Jedna vec ma prekvapovala. Neraz sa stalo, keď som strašne trpela a priblížila sa k sv. spovedi, že naraz tie strašné múky ustupovali. Akonáhle som sa však od mriežky vzdialila, všetky múky udreli na mňa ešte s väčšou zúrivosťou. Vtedy som sa hodila dolu tvárou na zem pred Najsv. sviatosť a opakovala som tieto slová: „Aj keby si ma zabil, budem Ti dôverovať.“⁶⁵ Zdalo sa mi, že v tých bolestiach zomieram. Najstrašnejšia myšlienka pre mňa bola tá, že Boh ma zavrhol. A potom nasledovali iné myšlienky: „Načo sa mám usilovať o cnosti a dobré skutky? Načo sa umŕtvať a obetovať? Načo skladať sľuby? Načo sa modliť? Načo sa zasväcovať a obetovať? Načo robiť zo seba obeť na každom kroku? Načo, keď ma Boh už zavrhol? Načo tá námaha?“ Len sám Boh vie, čo sa dialo v mojom srdci.

Keď som bola tak strašne ubitá tými utrpeniami, vošla som do kaplnky a z hĺbky duše som povedala tieto slová: „Rob so mnou, ó, Ježišu, čo sa Ti páči. Ja Ťa budem všade zvelebovať. A nech sa stane všetka Tvoja vôľa vo mne, ó, Pane a Bože môj, a ja budem oslavovať Tvoje nekonečné milosrdenstvo.“ Keď som sa takto odovzdala, tie strašné múky ustúpili. Vtom som uzrela Ježiša, ktorý mi povedal: „*Ja som vždy v tvojom srdci.*“ Nepredstaviteľná radosť prenikla moju dušu a naplnila ju veľkou Božou láskou, ktorou sa zapálilo moje úbohé srdce. Vidím, že Boh nikdy nedopustí na nás viac, ako môžeme uniesť. Ó, nebojím sa ničoho. Ak zosiela na dušu veľké utrpenie, vtedy ju posilňuje ešte väčšou milosťou, hoci ju vôbec nepozorujeme. Jeden akt viery v takých chvíľach vzdáva Bohu viac chvály než mnohé hodiny strávené v radostnej modlitbe. Teraz vidím, že ak Boh chce držať dušu v temnote, tak ju neosvie-ti ani žiadna knižka, ani spovedník.

Mária, Matka moja a Pani moja, zverujem Ti moju dušu i telo, život 79 aj moju smrť, aj to, čo po nej príde. Všetko odovzdávam do Tvojich rúk, ó, Matka moja. Zakry svojím panenským plášťom moju dušu a udeľ mi milosť čistého srdca, duše i tela. Chráň ma svojou mocou pred všetkými nepriateľmi a zvlášť pred tými, ktorí svoju zlobu zakrývajú maskou cnosti. Ó, krásna Lalia, si pre mňa zrkadlom, ó, Matka moja!

Ježišu, božský Väzeň lásky, keď rozjímam o Tvojej láske a o tom, ako 80 si sa obetoval za mňa, presahuje to moje chápanie. Skrývaš svoj nepochopiteľný majestát a znižuješ sa ku mne úbohej. Ó, Kráľ slávy, hoci utajuješ svoju krásu, predsa pohľad mojej duše roztrháva závoj. Vidím anjelské chóry, ktoré Ti neprestajne vzdávajú chválu a všetky nebeské mocnosti, ktoré Ťa ustavične zvelebujú a neprestajne hovoria: „Svätý, svätý, svätý.“

Ó, kto pochopí Tvoju lásku a Tvoje nepochopiteľné milosrdenstvo

voči nám? Ó, Väzeň lásky, zatváram svoje úbohé srdce do tohto tabernákula, aby Ťa ustavične, dňom i nocou, adorovalo. Nepoznám prekážku v tejto adorácii a hoci budem fyzicky vzdialená, moje srdce je vždy s Tebou. Nič nemôže byť prekážkou mojej lásky k Tebe. Pre mňa neexistujú prekážky. Ó, Ježišu môj, budem Ťa potešovať za všetok nevďak, rúhanie, ľahostajnosť, nenávisť bezbožníkov a svätokrádeže. Ó, Ježišu, túžim horieť ako čistá obeta obetovaná pred trónom Tvojej skrýše. Neprestajne Ťa úpenlivo prosím za umierajúcich hriešnikov.

81 Ó, Svätá Trojica, buď zvelebená - nedeliteľná, jediný Bože, za ten veľký dar a testament milosrdenstva. Ježišu môj, aby som Ti vynahrádila za tých, čo sa rúhajú, budem mlčať, keď ma budú nevinne karhať, aby som Ti takto aspoň čiastočne vynahrádila. Spievam Ti vo svojej duši neprestajný hymnus a nikto to ani netuší, ani to nepochopí. Spev mojej duše poznáš iba Ty, ó, Stvoriteľ môj a Pán.

82 Nedovolím, aby ma vír práce pohltil natoľko, že by som zabudla na Boha. Všetky voľné chvíle strávim pri nohách Majstra ukrytého v Najsv. sviatosti. On ma učí od najmladších rokov.

83 Napíš toto: „*Kým prídem ako spravodlivý sudca, najprv prídem ako kráľ milosrdenstva. Skôr ako nadíde deň spravodlivosti, ľudom bude dané znamenie na nebi.*

Zhasne všetko svetlo na nebi a bude veľká tma po celej zemi. Vtedy sa objaví na nebi znak kríža a z otvorov, kde boli prebité ruky a nohy Spasiteľa, bude vychádzať veľké svetlo, ktoré bude po nejaký čas osvetľovať zem. Bude to krátko pred posledným dňom.”

84 Ó, krv a voda, ktorá si vytryskla z Ježišovho srdca ako prameň milosrdenstva pre nás, dôverujem v Teba.

Vilno 2. VIII. 1934

85 V piatok po sv. prijímaní som bola v duchu prenesená pred Boží trón. Tam som videla nebeské mocnosti, ktoré bez prestania zvelebujú Boha. Za trónom som videla svetlo neprístupné stvoreniam, môže tam vstupovať len vtelené Slovo, ako prostredník. Keď Ježiš vstúpil do tohto svetla, začula som slová: „*Napíš hneď, čo počuješ: Som pánom vo svojom bytí a nepoznám rozkazy ani potreby Ak povolávam stvorenia k bytíu -je to priepasť môjho milosrdenstva.*” V tej chvíli som sa videla v našej kaplnke ako predtým, na svojom kľáčadle. Svätá omša sa skončila. Tieto slová som mala už napísané.

86 + Keď som videla svojho spovedníka,⁶⁶ ako veľmi má trpieť pre toto dielo, ktoré Boh cez neho uskutočňuje, znepokojilo ma to na chvíľu.

Povedala som Pánovi: „Ježišu, to je predsa Tvoja záležitosť, prečo takto s ním zaobchádzaš? Zdá sa, akoby si mu sťažoval, a predsa žiadaš, aby konal.”

„*Napíš: Dňom i nocou môj pohľad spočíva na ňom. A že dopúšťam tieto ťažkosti, to je preto, aby som rozmnožil jeho zásluhy. Odmeňujem ho nie za úspešný výsledok, ale za trpezlivosť a námahu, na ktorú sa podujíma pre mňa.*”

Vilno 26. X. 1934 87

V piatok, keď som išla s chovanícami⁶⁷ zo záhrady na večeru, bolo to desať minút pred šiestou, spozorovala som Pána Ježiša nad našou kaplnkou v podobe, ako som ho videla prvýkrát. Tak ako je namaľovaný na obraze. Dva lúče, ktoré vychádzali z Ježišovho srdca, prikrývali našu kaplnku a izolačku, potom celé mesto a rozišli sa na celý svet. Trvalo to asi štyri minúty a zmizlo. Jedno z detí, ktoré išlo spolu so mnou trochu za druhými, videlo tiež lúče, ale nevidelo Ježiša a nevidelo odkiaľ lúče vychádzajú. Dievča bolo veľmi rozrušené a rozprávalo o tom druhým dievčatkám. Tie sa z nej začali smiať, že mala halucinácie a možno to bolo svetlo z lietadla. Ona však pevne trvala na svojom a hovorila, že ešte nikdy v živote také lúče nevidela. Keď dievčatká namietali, že to bol možno reflektor, odpovedala, že svetlo reflektora pozná. Také lúče nikdy nevidela. Dievčatko sa po večeri obrátilo na mňa a povedalo mi, že ju tie lúče tak rozrušili, že nevie, kam sa má podieť. Stále chcela o tom rozprávať a pritom Pána Ježiša ani nevidela. A stále mi pripomínala lúče, čím mi robila problém, lebo som jej nemohla povedať, že som videla Pána Ježiša. Modlila som sa za tú dušičku, aby jej Pán Boh udelil milosti, ktoré tak veľmi potrebovala. Moje srdce sa zaradovalo, že sám Ježiš sa dáva poznať vo svojom diele. Aj keď som mala kvôli tomu veľké nepríjemnosti, pre Ježiša sa dá zniest' všetko.

Keď som išla na adoráciu, pocítila som Božiu blízkosť. Po chvíli som 88 videla Ježiša a Máriu. Toto videnie naplnilo moju dušu radosťou. Opýtala som sa Pána: „Aká je Tvoja vôľa, Ježišu, v tej veci, na ktorú sa ma spovedník káže opýtať?” Ježiš mi odpovedal: „*Moja vôľa je, aby tu zostal, a nech sa sám neuvoľňuje.*” Opýtala som sa Ježiša, či môže byť nápis: „Kristus, Kráľ milosrdenstva.” Ježiš mi odpovedal: „*Som kráľom milosrdenstva.*” A nepovedal Kristus. „*Túžim, aby ten obraz bol verejne vystavený v prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa je Sviatkom milosrdenstva. Skrze vtelené slovo dávam poznať priepasť môjho milosrdenstva.*”

Okolnosti sa tak zvláštnie zbehli, že ako Pán žiadal, tak sa aj stalo. 89

Prvú verejnú úctu vzdali obrazu zástupy⁶⁸ na Druhú veľkonočnú nedeľu. Tri dni bol vystavovaný verejnosti a dostávalo sa mu verejnej úcty, pretože bol umiestnený v Ostrej Brame, na štíte okna. Bolo ho vidieť z veľkej diaľky. V Ostrej Brame sa počas tých troch dní slávil zakončenie jubilea vykúpenia sveta -1900 rokov od umučenia Spasiteľa. Teraz vidím, že dielo vykúpenia je spojené s dielom milosrdenstva, ktoré žiada Pán.

- 90 Raz som videla vo vnútornom videní svojho spovedníka, ako veľa bude trpieť.

Priatelia ťa opustia a všetci sa budú stavať proti tebe a fyzické sily ti ubudnú. Videla som ťa ako hrozno, ktoré si vybral Pán a je vhodné do lisu utrpenia. Tvoja duša, otče, bude v istých chvíľach naplnená pochybnosťami vzhľadom na to dielo i mňa.

Videla som, akoby sa sám Boh postavil proti nemu. Opýtala som sa Pána, prečo tak s ním zaobchádza, akoby mu sťažoval, čo prikazuje. Pán povedal: „*Zaobchádzam s ním tak kvôli svedectvu, že to dielo je moje. Povedz mu, nech sa ničoho nebojí, môj pohľad je obrátený na neho dňom i nocou. Tolko korún bude v jeho korune, koľko duší sa spasí skrze toto dielo. Nie za úspech v práci, ale za utrpenie odmeňujem.*”

- 91 Ježišu môj, len Ty vieš, koľké prenasledovania trpím len preto, že som Ti verná a pevne stojím pri Tvojich požiadavkách. Ty si moja sila - podopieraj ma, aby som vždy verne splnila všetko, čo odo mňa žiadaš. Sama zo seba nič nemôžem, ale ak ma Ty posilňuješ, všetky ťažkosti sú pre mňa ničím. Ó, Pane, vidím dobre, že môj život je od prvej chvíle, keď Ťa moja duša začala spoznávať, ustavičným bojom a to čoraz urputnejším. Každé ráno sa v rozjímaní pripravujem na celodenný boj. Sv. prijímanie je pre mňa zárukou, že zvíťazím a tak to aj býva. Bojím sa dňa, v ktorom nedostanem sv. prijímanie. Chlieb mocných mi dáva všetku silu k uskutočňovaniu diela a mám odvahu plniť všetko, čo žiada Pán. Odvaha a sila, ktorá je vo mne, nie je moja, ale toho, ktorý pre býva vo mne - Eucharistia.

Ježišu môj, aké veľké môžu byť nedorozumenia. Keby nebolo Eucharistie, neraz by som nemala odvahu ísť ďalej po ceste, ktorú si mi určil.

- 92 Pokora je každodenný chlieb. Chápem, že nevesta prijíma všetko, čo sa týka jej ženicha, a tak rúcho potupy musí prikryť aj mňa. Vo chvíľach, keď veľmi trpím, snažím sa mlčať. Nedôverujem jazyku, v takých chvíľach je náchylný hovoriť o sebe a má mi predsa slúžiť na oslavovanie Boha za toľké dobrodenia a dary, ktoré som dostala. Keď prijímam Ježiša vo sv. prijímaní, prosím ho vrúcne, aby ráčil vyliečiť môj jazyk,

aby som ním neurážala ani Boha, ani blízných. Túžim, aby môj jazyk ustavične oslavoval Boha. Chyby jazyka sú veľké. Duša nedosiahne svätosť, ak si nebude dávať pozor na svoj jazyk.

+ Skráteneý katechizmus o rehoľných sľuboch⁶⁹

93

- O. Čo je sľub?
- O. Sľub je dobrovoľné prisľúbenie dané Bohu, že budeme konať dokonalejšie skutky.
- O. Či sľub vo veci, ktorá je prikázaná desatorom, je záväzný?
- O. Áno. Vykonávanie skutku vo veciach prikázaných desatorom má dvojnásobnú hodnotu a zásluhu, jeho zanedbanie je naproti tomu zasa dvojnásobným previnením a zlom, lebo ak sa sľub poruší, vtedy sa pripočítava k hriechu proti desatoru navyše hriech svätokrádeže.
- O. Prečo majú rehoľné sľuby takú vysokú hodnotu?
- O. Lebo tvoria základ rehoľného života, schváleného Cirkvou, v ktorom členovia spojení v rehoľnom spoločenstve sa zaväzujú neustále sa usilovať o dokonalosť skrze tri rehoľné sľuby - chudoby, čistoty a poslušnosti - podľa zákonov.
- O. Čo znamená usilovať sa o dokonalosť?
- O. Usilovať sa o dokonalosť znamená, že rehoľný stav sám osebe nevyžaduje už dosiahnutú dokonalosť, ale zaväzuje pod hriechom ku každodennému úsiliu pri nadobúdaní tejto dokonalosti. A teda rehoľník, ktorý sa nechce zdokonaľovať, zanedbáva hlavnú povinnosť svojho stavu.
- O. Čo sú to rehoľné sľuby slávnostné?
- O. Rehoľné sľuby slávnostné sú také záväzné, že jedine sám Sv. otec v mimoriadnych prípadoch môže od nich dišpenzovať.
- O. Čo sú to jednoduché sľuby?
- O. Sú to sľuby menej záväzné - z večných a ročných sľubov dišpenzuje Sv. stolica.
- O. Aký je rozdiel medzi sľubom a cnosťou?
- O. Sľub zahŕňa len to, čo je pod hriechom prikázané, cnosť sa naproti tomu pozdvihuje vyššie a uľahčuje splnenie sľubu, a naopak - nedodrzaním sľubu sa uráža a zraňuje cnosť.
- O. K čomu zaväzujú rehoľné sľuby?
- O. Rehoľné sľuby zaväzujú usilovať sa o cnosti a celkom sa podrobiť predstaveným a rehoľným pravidlám, mocou čoho rehoľník odovzdáva svoju osobu v prospech rehole a zrieka sa všetkých práv na ňu a na svoje činnosti, ktoré zasväcuje Božej službe.

O sľube chudoby

Sľub chudoby je dobrovoľné zrieknutie sa vlastníckeho alebo užívateľského práva s cieľom zapáčiť sa Bohu.

- O. Aké predmety sa týkajú sľubu chudoby?
- O. Všetok majetok a predmety patriace kongregácii. To, čo sa odovzdalo, veci alebo peniaze len čo boli prijaté, už na ne nemá právo. Všetky milodary alebo dary, ktoré sa kedy odovzdali z vďačnosti alebo z iného dôvodu, podľa zákona patria kongregácii. Všetky príjmy za prácu alebo dokonca dôchodok nie je možné používať bez porušenia sľubu.
- O. Kedy sa nedodržiava alebo poruší sľub ako siedme prikázanie?
- O. Nedodržiava sa, ak sa bez dovolenia vec, ktorá patrí rehoľnému domu, berie pre seba alebo pre niekoho iného. Keď sa bez povolenia ponechá nejaká vec s cieľom privlastnenia. Keď sa bez splnomocnenia predá alebo vymení nejaká vec patriaca kongregácii. Keď sa daná vec na používanie mení na iný cieľ, než predstavený nariadil. Ak sa niekomu niečo dáva alebo čokoľvek prijíma bez dovolenia. Keď sa pre nedbanlivosť niečo ničí alebo kazí. Keď sa pri sľahovaní z jedného rehoľného domu do druhého berie niečo bez dovolenia. V prípade nedodržania sľubu chudoby je rehoľník zaviazaný taktiež k reštitúcii voči kongregácii.

O cnosti chudoby

Je to evanjeliová cnosť, ktorá núti srdce oslobodiť sa od pripútanosti k časným veciam, k čomu je rehoľník na základe rehoľných sľubov prísne zaviazaný.

- O. Kedy sa prehrešuje proti cnosti chudoby?
- O. Keď túži po veciach opačných tejto cnosti. Keď sa pripútava k nejakej veci, keď sa používajú zbytočné veci.
- O. Koľko je stupňov chudoby a ktoré sú to?
- O. V praktickom živote sú štyri stupne chudoby. Ničím nedisponovať bez závislosti na predstavených (presný predmet sľubov). Vyhýbať sa prepychu, uspokojovať sa s nutnými vecami (tvorí cnosť). Ochotne sa rozhodovať pre najchudobnejšie veci, a to s vnútorným uspokojením - ako cela, odev, jedlo atď. Tešiť sa z nedostatku.

O sľube čistoty

- O. K čomu zaväzuje sľub čistoty?
- O. Zaväzuje zriecť sa manželstva a vyhýbať sa všetkému, čo je zakázané šiestym alebo deviatym prikázáním.
- O. Či prehrešenie sa proti cnosti je porušením sľubu?
- O. Každá neúcta proti cnosti je zároveň porušením sľubu, lebo tu nie je taký rozdiel medzi sľubom a cnosťou ako pri chudobe alebo poslušnosti.
- O. Je každá zlá myšlienka hriešna?
- O. Každá zlá myšlienka nie je hriešna, stane sa hriešnou až vtedy, keď sa zapojí rozum a vôľa v nej nájde zaľúbenie a súhlas.
- O. Jestvuje okrem hriechov proti čistote ešte niečo, čo škodí cnosti?
- O. Cnosti škodí sloboda zmyslov, sloboda fantázie a sloboda citov, dôvernosť a sentimentálne priateľstvá.
- O. Aké sú spôsoby zachovania cnosti?
- O. Vnútorné pokušenia premáhať Božou prítomnosťou a okrem toho bojom bez strachu. Vonkajšie pokušenia zase vyhýbaním sa príležitosti. Celkovo je sedem hlavných spôsobov. Strážiť zmysly; vyhýbať sa príležitosti; vyhýbať sa záhaľke; rýchle unikať pokušeniam; vyhýbať sa všetkým priateľstvám, zvlášť v rámci toho istého rehoľ. domu; duch umŕtvovania; vyznanie pokušení pred spovedníkom.

Okrem toho je päť spôsobov na zabezpečenie cnosti: pokora, duch modlitby, zachovávanie skromnosti, vernosť regule, úprimná zbožnosť k naj sv. Panne Márii.

O sľube poslušnosti

Sľub poslušnosti je vyšší ako dva predchádzajúce, lebo on vlastne tvorí zápalnú obeť. Je najpotrebnejší, lebo tvorí a oživuje celé rehoľné telo.

- O. K čomu zaväzuje sľub poslušnosti?
- O. Rehoľník sľubom poslušnosti sľubuje Bohu, že zákonitým predstaveným bude vo všetkom, čo mu na základe regúl rozkáže, poslušný. Sľub poslušnosti robí rehoľníka závislým od predstaveného na základe regúl počas celého jeho života a vo všetkých jeho záležitostiach. Rehoľník sa prehrešuje ťažkým hriechom proti sľubu vždy, keď neposlúchne rozkaz daný na základe poslušnosti alebo regúl.

O cnosti poslušnosti

Cnosť poslušnosti siaha vyššie ako sľub, zahŕňa reguly, zákony a dokonca aj rady predstavených.

- O. Je cnosť poslušnosti nutná pre rehoľníka?
- O. Cnosť poslušnosti je pre rehoľníka nutná v tom zmysle, že hoci by konal dobre proti poslušnosti, jeho skutky sa budú považovať za zlé alebo bez zásluhy.
- O. Je možné ťažko zhrešiť proti poslušnosti?
- O. Hreší sa ťažko, keď sa pohŕda mocou alebo rozkazom predstaveného. Keď z neposlušnosti vznikne duchovná alebo dočasná škoda pre kongregáciu.
- O. Aké priestupky ohrozujú sľub?
- O. Predsudky a antipatie voči predstavenému, reptanie a kritizovanie, pomalosť a nedbanlivosť.

Stupne poslušnosti

Rýchle a úplné vykonanie. Poslušnosť vôle, keď vôľa nakloní rozum podrobiť sa rozhodnutiu predstaveného. Sv. Ignác podáva okrem toho tri uľahčujúce prostriedky. V predstavenom, nech by bol akýkoľvek, vždy hľadať Boha. Každý rozkaz alebo názor predstaveného ospravedlňovať vo svojom vnútri. Každý rozkaz prijímať ako Boží bez zbytočného pretriasania alebo zamýšľania sa nad ním. Hlavný prostriedok - pokora.

94 Pokornému nič nie je ťažké.

Ó, Pane môj, rozpál moju lásku k Tebe, aby uprostred búrok, utrpenia a skúšok môj duch neustal. Vidíš, aká som slabá. Lásku všetko môže.

95 + Hlbšie poznanie Boha a zdesenie duše

Na začiatku sa Boh dáva poznať ako svätosť, spravodlivosť, dobrota - čiže milosrdenstvo. Duša to nespozná všetko naraz, ale len postupne, v zábleskoch, keď sa Boh priblíži. A netrvá to dlho, lebo by nezniešla toto svetlo. Počas modlitby duša pocíti záblesk svetla, ktorý jej zneumožňuje modliť sa doterajším spôsobom. Môže sa namáhať, ako chce, a nútiť k predchádzajúcej modlitbe, všetko bude zbytočné. Je úplne nemožné, aby sa ďalej modlila tak ako predtým, než dostala toto svetlo. Svetlo, ktoré sa dotklo duše, je v nej živé a nič ho nemôže prehlúsiť ani zatemniť. Ten záblesk poznania Boha priťahuje dušu a rozpaľuje jej lásku k nemu. Ale ten istý záblesk dáva duši zároveň poznať, čím je a celé svoje vnútro vidí vo vyššom svetle a to ju vydesí a znepokojí. Nezostáva však v tomto zdesení, ale začína sa očisťovať, koríť sa a ponížovať

pred Pánom. Čím je svetlo silnejšie a prenikavejšie, tým viac sa duša kryštalizuje. Ak duša verne a statočne odpovedala na tieto prvé milosti, Boh ju naplní svojimi útechami, dáva sa jej citeľným spôsobom. Duša vstupuje niekedy akoby do dôvernej blízkosti s Bohom a nesmierne sa teší. Myslí si, že už dosiahla určený stupeň svätosti, lebo chyby a nedostatky sú v nej uspané a ona si myslí, že ich už nemá. Nič sa jej nezdá ťažké, na všetko je pripravená. Začína sa ponárať v Bohu a ochutnáva Božie rozkoše. Je nesená milosťou a vôbec si neuvedomuje, že môže prísť čas skúšok. A tento stav naozaj netrvá dlho. Prídu iné chvíle. Musím ešte pripomenúť, že duša vernejšie odpovedá Božej milosti, ak má osvieteného spovedníka, ktorému sa so všetkým zveruje.

+ Božie skúšky v duši, ktorú si Boh zvlášť zamiloval. Pokušenia 96 a temnoty, satan

Láska duše nieje ešte taká, ako Boh žiada. Duša odrazu stráca Božiu prítomnosť. Objavia sa v nej rôzne chyby a nedostatky, s ktorými musí viesť urputný boj. Všetky chyby sa zviditeľnia, ale jej ostražitosť je veľká. Namiesto bývalej Božej prítomnosti nastúpila nuda a duchovná suchotá. Nevie prežívať duchovné cvičenia, nemôže sa modliť ani tak ako predtým, ani ako v poslednom čase. Vrhá sa na všetky strany a nenachádza uspokojenie. Boh sa pred ňou ukryl a ona nenachádza útechu v stvorení. Žiadne stvorenie ju nedokáže potešiť. Duša vášnivo túži po Bohu, ale vidí svoju biedu, začína pociťovať Božiu spravodlivosť. Vidí, akoby stratila všetky Božie dary. Jej rozum je akoby zatemnený, temnota sa zmocňuje celej duše, prežíva múky, ktoré si nemožno predstaviť. Duša sa pokúša o svojom stave povedať spovedníkovi, ale nenachádza pochopenie. Upadá do ešte väčšieho nepokoja. Satan začína svoje dielo.

Viera je v ohni utrpenia, boj je veľký, duša sa namáha a vôľou zotr- 97 váva pri Bohu. Satan postupuje z Božieho dopustenia ešte ďalej, nádej a láska je podrobená skúške. Sú to strašné pokušenia, Boh však dušu potajomky podopiera. Ona o tom nevie, lebo inak by to nevydržala. A Boh vie, čo môže na dušu dopustiť. Duša je pokúšaná neverou voči zjaveným pravdám, k neúprimnosti voči spovedníkovi. Satan jej hovorí: „Pozri, nikto ťa nechápe, načo o tom všetkým hovoriť?“ Znejú jej v ušiach slová, ktorých sa desí a zdá sa jej, že ich vyslovuje proti Bohu. Vidí to, čo by nechcela vidieť. Počuje to, čo by nechcela počuť a je strašné v takých chvíľach nemať skúseného spovedníka. Sama nesie celé bremeno, avšak nakoľko je to v jej moci, má sa snažiť o osvieteného spovedníka, lebo sa môže pod tým bremenom zlomiť a často to býva nad

priepasťou. Všetky tieto skúšky sú ťažké a namáhavé. Boh ich nedopúšťa na dušu, ktorej by predtým nedal milosť hlbšie prebývať s ním a ktorá by nezakúsila Božiu sladkosť. Boh má v tom svoj plán, ktorý je pre nás nevyspytateľný. Boh často podobným spôsobom pripravuje dušu na ďalšie zámery a veľké diela. A chce ju vyskúšať ako čisté zlato, ale to ešte nie je koniec skúšky. Je ešte skúška nad skúšky - duša sa cíti úplne opustená Bohom.

98 + Skúška nad skúšky, absolútne opustenie -
zúfalstvo

Duša vychádza víťazne z predchádzajúcich skúšok a aj keď sa môže ešte potknúť, statočne bojuje a s hlbokou pokorou volá k Pánovi: „Zachráň ma, lebo hyniem.“ A ešte je schopná bojovať.

Teraz sa zmocní duše strašná temnota. Duša vidí v sebe len hriechy. Jej pocit je strašný. Vidí sa Bohom úplne opustená, cíti, akoby bola predmetom jeho nenávisťi a k zúfalstvu má iba krok. Bráni sa, ako môže, pokúša sa prebudiť vieru, ale modlitba je pre ňu ešte väčším utrpením, zdá sa jej, že dráždi Boha k ešte väčšiemu hnevu, stojí na štíte, siahajúc až do neba, ktorý je nad priepasťou.

Duša sa odvážne vrhá k Bohu a cíti sa odstrčená. Všetky utrpenia a múky sveta sú ničím v porovnaní s týmto pocitom, v ktorom je stále pohrúžená - cíti sa odmietnutá Bohom. Nikto jej nemôže poskytnúť úľavu. Vidí, že je celkom sama, nemá nikoho, kto by ju bránil. Dvíha sa k nebu, ale vie, že to nie je pre ňu - všetko je pre ňu stratené. Z temnoty upadá do ešte väčšej temnoty, zdá sa jej, že navždy stratila Boha. Boha, ktorého tak milovala. Táto myšlienka jej spôsobuje utrpenie, ktoré sa nedá opísať. Avšak ona sa s tým nezmieruje, pokúša sa pozrieť na nebo, ale márne - to jej spôsobuje ešte väčšie utrpenie.

99 Nikto takú dušu neosvieti, ak ju Boh chce udržať v temnote. To odvrhnutie od Boha cíti živo a prenikavo. Zo srdca sa jej vydierajú bolestné stony, také bolestné, že ich nepochopí žiaden duchovný, iba ak sám tým prešiel. Vtom duša zakúsi ešte utrpenie od zlého ducha. Satan sa jej posmieva: „Vidíš, budeš ďalej verná? Tu máš odplatu, si v našej moci.“ Satan má však len taký vplyv na dušu, koľko mu Boh dovolí. A Boh vie, koľko môžeme vydržať. „Čo z toho, že si sa umŕtvovala? Čo z toho, že si verná regule? Načo všetka tá námaha? Si zavrhnutá Bohom.“ To slovo „zavrhnutá“ sa stáva ohňom, ktorý preniká každý nerv. Prebodáva skrz-naskrz celú jej bytosť. Prichádza najťažšia chvíľa skúšky. Duša už nehľadá pomoc nikde, ponára sa sama do seba a stráca všetko pred očí,

akoby prijala tú bolesť zavrhnutia. Je to chvíľa, pre ktorú neviem nájsť vhodné slová. Je to agónia duše. Keď táto chvíľa prvýkrát prichádzala na mňa, bola som z nej vytrhnutá silou svätej poslušnosti. Novicmajsterka, ktorú vyľakal pohľad na mňa, ma poslala na spoveď. Spovedník ma však nechápe, nepocítujem ani trošku úľavy. Ó, Ježišu, daj nám skúsených kňazov.

Keď som povedala, že prežívam v duši pekelné múky, odpovedal mi, že je pokojný, čo sa týka mojej duše, lebo v nej vidí veľkú Božiu milosť. Ale ja som nič z toho nepochopila a ani najmenší lúč svetla neprenikol do mojej duše.

Teraz už začínam pociťovať nedostatok fyzických síl a už si neviem 100 poradiť s povinnosťami. Utrpenie sa ďalej nedá ukrývať. Aj keď nehovorím ani slova o tom, ako trpím, bolesť, ktorá sa odráža na mojej tvári ma prezrádza. Predstavená povedala, že sestry chodia za ňou a hovoria, že keď sa pozrú v kaplnke na mňa, zmocňuje sa ich ľútosť nado mnou, tak strašne vyzerám. Avšak napriek úsiliu moja duša nieje schopná ukryť toto utrpenie.

Ježišu, len Ty vieš, ako duša stoná v tomto utrpení. Je zahalená 101 temnotou a predsa túži a dychtí po Bohu ako vyschnuté ústa po vode. Umiera a usychá, umiera smrťou bez smrti, to znamená, že zomrieť nemôže. Jej námahy sú márne, je pod rukou mocnára. Teraz duša vstupuje pod moc spravodlivého. Prestávajú všetky vonkajšie pokušenia, všetko, čo ju obklopuje, zmlkne, tak ako umierajúci stráca všetko, čo je vonkajšie - celá duša je sústredená pod mocou spravodlivého a trojnásobne svätého Boha. Naveky zavrhnutá. To je najťažšia chvíľa a len Boh môže dušu takto skúšať, lebo len on vie, že duša to môže vydržať. Keď je duša preniknutá skrz-naskrz týmto pekelným ohňom, upadá akoby do zúfalstva. Moja duša zakúsila túto chvíľu, keď som bola celkom sama v cele. Keď duša začala upadať do zúfalstva, cítila som, že začínam umierať, ale chytila som krížik a kľčovito ho stisla v ruke. Cítila som, že duša sa mi oddelí od tela a hoci som túžila ísť za predstavenými, už som nemala fyzických síl. Vyslovila som posledné slová: „Dôverujem Tvojmu milosrdenstvu.“ Zdalo sa mi, akoby som vzbudila u Boha ešte väčší hnev a upadla som do zúfalstva. Už iba sem-tam sa z duše vydral bolestný ston, bezútešný ston. Moja duša bola v agónii - mala som pocit, že v tomto stave už zostanem, lebo vlastnými silami by som sa z neho nedostala. Každá spomienka na Boha mi spôsobuje more neopísateľného utrpenia, a predsa je v duši niečo, čo sa vrhá k Bohu, ale zdá sa jej, že len kvôli tomu, aby viac trpela. Spomienka na predchádzajúcu lásku, ktorou ju Boh zahŕňal, je pre ňu novým druhom utrpenia. Jeho

zrak ju preniká skrz-naskrz a pod jeho pohľadom je v duši všetko spálené.

102 Trvalo dlhšiu chvíľu, kým jedna zo sestier vošla do cely a našla ma takmer mŕtvu. Zľakla sa a išla za novicmajsterkou, ktorá mi mocou svätej poslušnosti prikázala vstať zo zeme. Ihneď som pocítila fyzické sily a zodvihla som sa celá rozochvená. Novicmajsterka hneď spoznala celý stav mojej duše a hovorila mi o nepochopiteľnom Božom milosrdenstve. Povedala: „Netrápte sa, sestra, kvôli ničomu, prikazujem vám mocou poslušnosti.“ Hovorila mi: „Teraz vidím, že Boh vás, sestra, povoláva k veľkej svätosti. Pán vás chce mať blízko pri sebe, keď také veci dopúšťa a to tak skoro. Sestra, buďte verná Bohu, lebo to je znamenie, že vás chce mať vysoko v nebi.“ Ale nechápala som z tých slov nič.

103 Keď som vošla do kaplnky, cítila som, akoby všetko z mojej duše spadlo, akoby som až teraz vyšla z Božej ruky. Cítila som nedotknuteľnosť svojej duše, cítila som, že som maličké dieťa. Vtom som vnútorne uzrela Pána, ktorý mi povedal: „*Neboj sa, dcéra moja, ja som s tebou.*“ V tej chvíli zmizli všetky temnoty a múky, zmysly sa zaliali nepochopiteľnou radosťou, sily duše naplnili svetlom.

104 Ešte chcem spomenúť, že hoci moja duša bola už preniknutá lúčmi jeho lásky, na mojom tele ešte dva dni zostali stopy predchádzajúceho utrpenia. Tvár smrteľne bledá a oči podliate krvou. Len Ježiš vie, ako som trpela. Oproti skutočnosti je slabé to, čo som napísala. Nedokážem to vypovedať, mám pocit, že som sa vrátila z druhého sveta. Cítim nechúť voči všetkému, čo je stvorené. Viniem sa k Božskému srdcu ako nemluvňa k matkiným prsiam. Pozerám na všetko iným pohľadom. Uvedomujem si, čo Pán vykonal jedným slovom v mojej duši, tým žijem. Keď si spomeniem na predchádzajúce utrpenie, mráz mi chodí po chrbte. Neverila by som, že je možné takto trpieť, keby som to sama nezažila. Je to utrpenie skrz-naskrz duchovné.

105 V týchto všetkých utrpeniach a bojoch som však nezanedbávala sv. prijímanie. Keď som mala pocit, že nemôžem prijímať, išla som pred sv. prijímaním k novicmajsterke. Povedala som jej, že nemôžem ísť na sv. prijímanie, že mám pocit, že nemôžem pristúpiť. Ona mi však nedovoľovala zanedbávať sv. prijímanie. Išla som a pochopila som, že ma zachránila len poslušnosť.

Sama novicmajsterka mi neskôr povedala, že tieto skúšky prešli u mňa rýchlo len preto, že som bola poslušná. Bolo to len silou poslušnosti, že som to tak statočne prekonala. Pravda je, že sám Pán ma vyviedol z tohto utrpenia, ale vernosť poslušnosti sa mu páčila. Aj keď sú to strašné veci, žiadna duša sa ich nemá zbytočne ľakať, lebo Boh nám

nedá viac, než unesieme. Na druhej strane, možno nikdy na nás nedo- 106 pustí podobné múky. Píšem to preto, že ak by sa Pánovi páčilo nejakú dušu viesť cez takéto utrpenie, nech sa nebojí, ale nech je vo všetkom, čo od nej závisí, verná Bohu. Boh duši neukrivdí, lebo je láska sama a v tej nepochopiteľnej láske ju povolal k bytiu. Hoci, keď som bola v tých útrapách, nechápala som to.

Ó, Bože môj, poznala som, že nie som z tejto zeme. Pán vliat toto 107 poznanie do mojej duše vo veľkej miere. Prebývam viac v nebi než na zemi, hoci v ničom nezanedbávam svoje povinnosti.

V tých chvíľach som nemala duchovného vodcu a nepoznala som 108 žiadne vedenie. Prosila som Pána, ale nedával mi vodcu. Sám Ježiš je mojím Majstrom od detstva až doteraz. Previedol ma cez všetky pralesy a nebezpečenstvá. Vidím jasne, že len Boh ma mohol previesť cez také veľké nebezpečenstvo bez nijakej škody a straty. Moja duša zostala nedotknutá a vždy som zvíťazila nad všetkými ťažkosťami, ktoré nebolo možné pochopiť. Vychádzala (...)70. Pán mi napokon predsa dal vodcu, ale neskôr.

Po týchto utrpeniach je duša veľmi čistá a veľmi blízka Bohu. Hoci 109 musím ešte spomenúť, že aj v tých duchovných utrpeniach je blízko pri Bohu, ale je slepá. Jej pohľad je zahalený temnotou. Boh je takejto trpiacej duši bližšie, lenže celé tajomstvo tkvie v tom, že ona o tom nevie. Ona tvrdí, že Boh ju nielen opustil, ale že je predmetom jeho nenávisti. Aká ťažká choroba zraku duše, ktorá oslnená Božím svetlom tvrdí, že ho niet, a zatiaľ je také silné, že ju oslepuje. Neskôr som predsa poznala, že v týchto chvíľach jej je Boh bližšie než inokedy, lebo s obvyklou pomocou milosti by tieto skúšky nevydržala. Pôsobí tu Božia všemo-húcnosť a mimoriadna milosť, lebo inak by sa zlomila pod prvým úderom.

Ó, Boží Majster, je to len Tvoje dielo v mojej duši. Ty, ó, Pane, sa 110 nebojíš postaviť dušu na okraj strašnej priepasti, kde sa ona ľaká a má strach a opäť ju povolávaš k sebe. To sú Tvoje nepochopiteľné tajomstvá.

Keď som sa v týchto duševných mukách snažila obviňovať v spove- 111 di z čo najmenších vecí, kňaz bol prekvapený, že som nepáchala väčšie priestupky. Povedal mi tieto slová: „Sestra, ak ste v tomto trápení tak verná Bohu, už to je svedectvom, že Boh vás podporuje svojou zvláštnou milosťou. Keď to nechápete, je to aj dobre.“ Bolo to však zvláštne, že ma v týchto veciach svedníci nemohli ani pochopiť, ani upokojiť, až kým som nestretla o. Andrasza a neskôr kňaza Sopočka.

+ Niekoľko slov o spovedi a spovedníkoch. Spomeniem iba moje skú- 112

senosti, ktoré som prežila vo vlastnej duši. Sú tri prípady, kedy duša nemá úžitok zo spovede, z tých výnimočných chvíľ.

Po prvé. Že spovedník málo pozná mimoriadne cesty a prejavuje údiv, ak mu duša odhalí veľké tajomstvá, ktoré Boh koná v duši. Už tento jeho údiv citlivú dušu znepokojuje. Tá vybadá, že spovedník váha vysloviť svoj názor. Ak to duša spozoruje, neupokojuje ju to, ale po spovedi má ešte viac pochybností ako pred ňou. Vycíti, že spovedník ju upokojuje, ale sám nemá istotu. Alebo - čo sa mi stalo, že spovedník ktorý nemôže preniknúť niektoré tajomstvá duše - odmieta ju spovedať, prejavuje istú obavu, keď sa taká duša priblíži k spovednici. Ako môže duša v takom stave načerpať upokojenie v spovednici, keď sa jej dotýka každé kňazovo slovo? Podľa mňa, v takých chvíľach zvláštneho Božieho navštívenia, ktoré spovedník v duši nechápe, má jej odporučiť nejakého skúseného a osvieteného spovedníka. Alebo sám načerpať svetlo, aby dal duši to, čo ona potrebuje, a nie jej priamo odmietnuť spoveď. Takto ju vystavuje veľkému nebezpečenstvu a nejedna duša môže opustiť cestu, na ktorej ju Boh práve chcel mať. Je to veľmi dôležité. Sama som zažila, že už som začala byť neistá, napriek zvláštnym Božím darom, a aj keď ma upokojoval sám Boh, vždy som túžila mať pečať Cirkvi.

Druhá vec. To, že spovedník nedovolí úprimne sa vyspovedať, prejavuje netrpezlivosť. Duša vtedy urníkuje a nehovorí všetko. Potom nemá zo spovede úžitok. Ešte menej úžitku má, keď sa stane, že spovedník začína dušu skúšať, a nepoznajú. Namiesto toho, aby duši pomohol, tak jej škodí. Preto, lebo ona vie, že spovedník ju nepozná, lebo jej nedovolil celkom sa odkryť ani čo do milostí, ani čo do biedy. A tak skúšanie nie je vhodné. Zažila som niektoré skúšky, z ktorých som sa smiala. Lepšie túto vec vyjadriť slovami, že spovedník je lekár duše. Ako môže lekár, keď nepozná chorobu, dať vhodný liek? Nikdy. Alebo nebude mať nijaký žiaduci účinok, alebo dá príliš silný, ktorý zväčší chorobu. A niekedy - Bože chraň - môže nastať smrť, pretože dá príliš silný liek. Hovorím to zo skúsenosti, lebo v istých prípadoch ma priamo sám Pán podržal.

Tretia vec. Stáva sa, že spovedník neraz podceňuje malé veci. V duchovnom živote nejestvujú maličkosti. Niekedy zdanlivá maličkosť odhalí dôležitú vec a pre spovedníka je lúčom svetla v poznaní duše. Veľa duchovných odtieňov sa skrýva v malých veciach.

Nikdy nepostavíme krásnu veľkú budovu, ak odhodíme malé tehly. Boh od niektorej duše žiada veľkú čistotu, tak jej zosiela hlbšie poznanie biedy. Osvietená svetlom zhora lepšie spozná, čo sa Bohu páči a čo nie. Veľkosť hriechu závisí od poznania a svetla duše, tak isto aj od nedokonalosti. Aj keď duša vie, čo presne patrí do sviatosti zmierenia, čiže

hriech - tie malé veci majú veľký význam v úsilí o svätosť a spovedník to nemôže podceňovať. Spovedníková trpezlivosť a láskavosť otvára cestu k najhlbším tajomstvám duše. Duša akosi mimovoľne odhaľuje svoju priepastnú hĺbku. Cíti sa silnejšia a odolnejšia, statočnejšie bojuje, viac sa snaží, pretože si uvedomuje, že sa bude za to zodpovedať.

Spomeniem ešte jednu vec, čo sa týka spovedníka. On neraz musí skúšať, musí cvičiť, musí poznať, či má do činenia so slamou, či so železom, či s čistým zlatom. Každá z týchto troch duší potrebuje odlišné cvičenie. Spovedník si musí, a to bezpodmienečne, urobiť o každej jasný úsudok, aby vedel, koľko môže v určitých chvíľach a situáciách uniesť. Čo sa mňa týka, neskôr, po mnohých skúsenostiach, keď som spoznala, že nie som pochopená, neodkrývala som svoju dušu a nedala som si narušiť svoj vnútorný pokoj. Ale to bolo až vtedy, keď už všetky tie milosti boli pod úsudkom múdreho, vzdelaného a skúseného spovedníka. Teraz viem, ako sa mám v niektorých prípadoch riadiť.

Túžim povedať ešte tri slová duši, ktorá túži rozhodne sa usilovať 113 o svätosť a prinášať ovocie, čiže mať úžitok zo spovede.

Po prvé, úplná úprimnosť a otvorenosť. Ani najväčší a najmúdrejší spovedník nemôže nasilu vliat' do duše to, po čom túži, ak duša nebude úprimná a otvorená. Neúprimná, uzavretá duša sa vystavuje veľkému nebezpečenstvu v duchovnom živote a sám Pán Ježiš sa neudeľuje takej duši vyšším spôsobom, lebo vie, že by nemala úžitok zo zvláštnych milostí.

Po druhé, pokora. Duša nemá náležitý úžitok zo sviatosti zmierenia, ak nie je pokorná. Pýcha udržuje dušu v temnote. Duša nevie a nechce dôkladne preniknúť do hĺbky svojej biedy, pretvaruje sa a vyhýba všetkému, čo by ju malo vyliečiť.

Po tretie, poslušnosť. Neposlušná duša nedosiahne žiadne víťazstvo, hoci by ju aj sám Ježiš spovedal. Najskúsenejší spovedník nijako nepomôže takejto duši. Neposlušná duša sa vystavuje veľkému nešťastiu a nijako nepostúpi v dokonalosti a neporadí si v duchovnom živote. Boh dušu hojne obsypáva milosťami, ale len poslušnú dušu.

Ó, aké milé sú hymny, ktoré plynú z tripacej duše! Celé nebo sa nad- 114 chýna takou dušou - zvlášť, keď sa jej dotkol Boh. Vyspevuje k nemu svoje trúchlivé žalospevy. Jej krása je veľká, lebo plynie z Boha. Ide pralesom života zranená Božou láskou. Jednou nohou sa dotýka zeme.

+ Keď duša vyšla z týchto bolestí, je hlboko pokorná a veľmi čistá. 115 Bez rozmýšľania vie akosi lepšie, čo má v danej chvíli robiť a čo zanechať. Vie vycítiť aj letný dotyk milosti a je Bohu veľmi verná. Zďaleka ho poznáva a ustavične sa z neho teší. Veľmi rýchlo ho odhaľuje v iných

dušiach a vo svojom okolí. Duša je očistená samým Bohom. Boh ako čistý Duch vovádza dušu do čisto duchovného života. On sám túto dušu najprv pripravil a očistil, čiže urobil ju schopnou tesne prebývať so sebou. Ona duchovným spôsobom prebýva s Pánom v láskyplnom spočinutí. Hovorí s Pánom bez použitia zmyslov. Boh naplňa dušu svojím svetlom. Jej osvietený rozum vidí jasne a rozlišuje stupne v duchovnom živote. Vidí, kedy sa spájala s Bohom nedokonalým spôsobom, kde sa zúčastňovali zmysly a duchovnosť bola spojená so zmyslami, hoci aj vyšším a zvláštnym spôsobom - avšak nedokonalým. Jestvuje vyššie a dokonalejšie spojenie s Pánom - to je nadzmyslové - to je rozumové. Vtedy je duša bezpečnejšia pred klamom, jej duchovnosť je hlbšia a čistejšia. V živote, kde sú zmysly, je väčšie nebezpečenstvo klamú. Opatrnosť duše, ako aj spovedníkov, musí byť väčšia. Sú chvíle, v ktorých aj Boh vovádza dušu do čisto duchovného stavu. Zmysly hasnú a sú ako by mŕtve. Duša je čo najužšie zjednotená s Bohom, je ponorená v božstve. Jej poznanie je úplné a dokonalé, nie čiastočné ako predtým, ale celkové a úplné. Teší sa z toho, ale chce ešte hovoriť o tých chvíľach skúšky. Vtedy treba, aby spovedníci mali s takou dušou trezlivosť. Ale najväčšiu trezlivosť musí mať duša sama so sebou.

116 Môj Ježišu, Ty vieš, čo prežíva moja duša pri spomienke na tieto utrpenia. Neraz som sa čudovala, že anjeli a svätí sedia ticho pri takom utrpení duše. Oni nás však v týchto chvíľach zvlášť milujú. Moja duša neraz volala po Bohu ako malé dieťa, keď matka zakryje svoju tvár a ono ju nemôže poznať a kričí zo všetkých síl. Ó, Ježišu môj, buď pochválený za tieto skúšky lásky. Tvoje milosrdenstvo je veľké a nepochopiteľné. Všetko, ó, Pane, čo si si prichystal pre moju dušu, je preniknuté Tvojím milosrdenstvom.

117 Ešte tu spomeniem, že naše okolie by nám nemalo pridávať vonkajšie utrpenia, lebo skutočne, keď má duša kalich naplnený až po okraj, môže sa stať, že práve tá kvapôčka, ktorú pridáme do jej kalicha, bude už pri veľa a kalich horkosti sa preleje. A kto bude za takúto dušu zodpovedný? Chráňme sa pridávať iným utrpenie, lebo Pánovi sa to nepáči. Keby sestry alebo predstavení vedeli alebo tušili, že duša prežíva takéto skúšky a napriek tomu by jej ešte sami pridávali utrpenie, smrteľne by hrešili a sám Boh by sa takej duše zastal. Nehovorím tu o prípadoch, ktoré sú z prirodzenosti hriechom, ale hovorím o veci, ktorá by v inom prípade nebola hriechom. Chráňme sa mať takéto duše na svedomí. Je to veľká chyba v reholnom aj v bežnom živote. Keď vidíme trpiacu dušu, vždy jej chceme pridať ešte viac. Nehovorím o všetkých, ale sú takí. Dovoľujeme si vynášať rozličné sudy a hovoríme tam, kde by sme nemali.

Jazyk je malý úd, ale robí veľké veci. Rehoľníčka, ktorá nemlčí, nikdy 118 nedosiahne svätosť, čiže nebude svätá. Nech sa nemýli - iba že by cez ňu hovoril Duch Boží, vtedy nesmie mlčať. Ale aby sme počuli Boží hlas, musíme mať ticho v duši, čiže sústredenosť v Bohu. Je možné veľa hovoriť a pritom neprerušit' mlčanie, ale je možné aj málo hovoriť a pritom vždy rušiť mlčanie. Ó, akú nenahraditeľnú škodu spôsobuje nezachovanie mlčania. Veľa krivdy sa spôsobuje blížnym, ale najviac vlastnej duši.

Podľa môjho chápania a skúseností, regula o mlčaní by mala byť na 119 prvom mieste. Boh sa nedáva duši utáranej, ktorá ako trúd v úli veľa bzučí, ale zato nevyrába med. Duša táradla je vo svojom vnútri prázdna. Nemá v sebe ani základné cnosti, ani dôverný vzťah s Bohom. Nemožno tu hovoriť o hlbšom živote, o sladkom pokoji a tichu, v ktorom prebýva Boh. Duša, ktorá nezažíva sladkosť vnútorného ticha, je nepokojný duch a narušuje aj druhým toto ticho. Videla som mnohé duše v pekelných priepastiach za nezachovanie mlčania. Samé mi to povedali, keď som sa ich opýtala, čo bolo príčinou ich záhuby. Boli to zasvätené duše rehoľných osôb. Bože môj, aká bolesť, ved' mohli byť nielen v nebi, ale dokonca sväté. Ó, Ježišu, Milosrdenstvo, chvejem sa, keď si pomyslím, že sa budem zodpovedať za svoj jazyk. V jazyku je život, ale i smrť, neraz jazykom zabíjame, páchame skutočnú vraždu, a to máme ešte pokladať za malú vec? Naozaj nechápem takéto svedomie. Poznala som istú osobu, ktorá, keď sa dozvedela od inej istú vec, ktorá sa o nej hovorí..., ťažko ochorela a stratila veľa krvi a preliala veľa slz. Malo to smutné následky. Spôsobil to jazyk a nie meč. Ó, môj Ježišu mlčiaci, maj milosrdenstvo s nami.

Odbočila som na tému mlčania, no nie o tom chcem hovoriť, ale 120 o živote duše s Bohom a o jej odpovedaní na milosť. Keď bola duša očistená a Pán s ňou dôverne prebýva, duša začína celou silou smerovať k Bohu. Avšak ona sama zo seba nič nemôže. Tu iba Boh usporadúva všetko, duša o tom vie a uvedomuje si to. Ešte žije vo vyhnanstve a dobre chápe, že ešte môžu prísť aj zamračené a daždivé dni, ale ona sa má už inak na to všetko pozerat' než doteraz. Neubezpečuje sa vo falošnom pokoji, ale pripravuje sa do boja. Vie, že je z rytierskeho rodu. Teraz si všetko lepšie uvedomuje. Vie, že je kráľovského rodu, dotýka sa jej všetko, čo je veľké a sväté.

+ Rad milostí, ktoré Boh vylieva na dušu po týchto skúškach ohňom. 121 Teší sa z úzkeho zjednotenia s Bohom. Má veľa videní zmyslových i nadzmyslových, počuje veľa nadprirodzených slov, neraz aj zreteľných príkazov. Avšak napriek týmto milostiam sama sebe nestačí. Tým menej, že ju Boh navštevuje týmito milosťami, lebo ju ohrozujú rôzne nebež-

pečenstvá a ľahko môže upadnúť do klamú. Má prosieť o duchovného poradcu. Ale nielen sa modliť o usmerovateľa, ale treba sa snažiť aj hľadať takého vodcu, ktorý sa vyzná vo veci. Musí poznať cesty, po ktorých má dušu viesť do boja. Dušu, ktorá je zjednotená s Bohom, treba pripravovať na veľké a urputné boje.

+ Po týchto očisteniach a skúškach Boh prebýva v duši zvláštnym spôsobom, ale duša nie vždy spolupracuje s týmito milosťami. Nie že by sama od seba nechcela spolupracovať. Naráža však na také veľké vonkajšie aj vnútorné ťažkosti, že naozaj je potrebný zázrak, aby sa táto duša udržala vo výšinách. Nutne potrebuje vodcu. Moju dušu často naplňali pochybnosťami, neraz som sa i ja sama strachovala, lebo som si myslela, že som nevedomá, nevyznám sa v mnohých veciach, a tým skôr vo veciach duchovných. Keď sa pochybnosti zväčšovali, hľadala som svetlo u spovedníka alebo u predstavených. Ale nedostávala som to, po čom som túžila.

122 Keď som sa odkryla predstaveným, jedna z nich⁷¹ spoznala moju dušu i cestu, po ktorej ma Boh chce viesť. Keď som sa prispôsobila jej pokynom, začala som rýchlo postupovať po ceste dokonalosti. Ale netrvalo to dlho. Keď som odkryla hlbšie svoju dušu, nedostala som to, po čom som túžila. Predstavenej sa zdali tie milosti nepravdepodobné, tak som už viac nemohla od nej načerpať. Hovorila mi, že nieje možné, aby Boh takto prebýval so stvorením. „Bojím sa o vás, sestra, či to nieje nejaký klam. Poradte sa s nejakým kňazom.“ Ale spovedník ma nepochopil a povedal: „Sestra, bude lepšie, ak si o týchto veciach pohovoríte s predstavenými.“ A tak som chodila od predstavených k spovedníkovi, od spovedníka k predstaveným, a nenachádzala som uspokojenie. Tie Božie milosti začali byť pre mňa veľkým utrpením. Hovorila som priamo Pánovi: „Ježišu, ja sa Ťa bojím, či nie si nejaký príznak.“ Ježiš ma vždy upokojoval, ale ja som bola vždy nedôverčivá. Zvlášťne, čím viac som mu nedôverovala, tým viac mi dokazoval, že on je tvorcom týchto vecí.

123 + Keď som videla, že od predstavených nedostávam nijaké upokojenie, rozhodla som sa nehovoriť nič o týchto čisto vnútorných veciach. Navonok som sa snažila, tak ako dobrá rehoľníčka, o všetkom hovoriť s predstavenými, ale o potrebe duše už budem hovoriť len v spovednici. Z mnohých a to veľmi oprávnených príčin som poznala, že žena nie je povolaná rozlišovať takéto tajomstvá. Vystavila som sa nejednému nepotrebnému utrpeniu. Dlhší čas ma pokladali za akoby posadnutú zlým duchom a pozerali na mňa s poľutovaním. Predstavená začala byť voči mne ostrážitá. Do uší sa mi dostávalo, že sestry sa dívajú na mňa

ako na takú. Obzor okolo mňa sa zatemnil. Začala som sa vyhýbať Božím milosťami, ale nebolo to v mojej moci. Náhle sa ma zmocňovala taká veľká sústredenosť, že aj proti vôli som sa ponárala v Bohu a Pán si ma držal pri sebe.

V prvých chvíľach je moja duša vždy trochu vyľakaná, ale neskôr ju 124 naplňa zvláštny pokoj a sila.

+ Všetko sa dalo ešte zniesť. Ale keď ma Pán požiadal, aby som maľo- 125 vala obraz, teraz už naozaj začínajú hovoriť i pozerat' na mňa ako na nejakú hysterickú a blúznivú, a už trochu hlasnejšie. Jedna zo sestier prišla, aby sa so mnou dôverne porozprávala. Začala ma ľutovať. Hovorí mi: „Sestra, počúvam, že hovoria o vás, že blúznite, že máte nejaké videnia. Úbohá sestra, bráňte sa pred tým.“ Bola to úprimná duša a čo počula, to mi s úprimnosťou povedala. Takéto veci som musela počúvať každý deň. Ako ma to trápilo, vie len sám Boh. Ale rozhodla som sa všetko v tichosti znášať, ani sa neospravedlňovať, keď sa ma vypytovali. Jedných moje mlčanie dráždilo, najmä tých zvedavejších. Druhé -hlbšie mysliace - hovorili, že sestra Faustína musí byť predsa blízko Boha, keď má silu vydržať toľko utrpenia. Videla som pred sebou akoby dve skupiny sudcov. Usilovala som sa o vnútornú aj vonkajšiu tichosť. Nehovorila som nič, čo sa týkalo mojej osoby, hoci sa ma niektoré sestry priamo pýtali. Moje ústa zmĺkli. Trpela som ako holubica, nesťažovala som sa. Avšak niektoré sestry akoby mali potešenie, keď ma akýmkoľvek spôsobom trápili. Dráždila ich moja trepezlivosť, ale Boh mi dával toľko vnútornej sily, že som to znášala s pokojom.

+ Poznala som, že od nikoho v týchto chvíľach nemôžem očakávať 127 pomoc. Začala som sa modliť a prosieť Pána o spovedníka. Túžila som, aby mi nejaký kňaz povedal jediné: buď pokojná, si na dobrej ceste, alebo - zahod' to všetko, lebo to nepochádza od Boha. Ale tak rozhodného kňaza, ktorý by mi v Pánovom mene povedal tieto jasné slová, som nenachádzala. Takže ďalej neistota. Ó, Ježišu, ak je to Tvoja vôľa, aby som žila v takejto neistote, nech je požehnané Tvoje meno. Prosím Ťa, Pane, sám riad' moju dušu a buď so mnou, lebo sama zo seba som ničím.

Tak už ma odsudzujú zo všetkých strán. Už nie je vo mne nič, čo by 128 ušlo pozornosti sestier. Ale postupne sa všetko nejakou vyčerpanosťou a začali ma nechávať na pokoji. Moja utrpená duša si trochu oddýchlá. Poznala som, že v tých prenasledovaniach bol Pán pri mne. Trvalo to krátko. Znovu vybuchla veľká búrka. Teraz sa ich predchádzajúce podozrenia zmenili akoby na istotu a znovu musím počúvať tú istú pesničku. Takto sa to Pánovi páči. Ale zvlášťne, že začali už aj vonkajšie neúspechy.⁷² To prinášalo mnohé rôzne utrpenia, o ktorých vie iba Boh. Snažila som

sa však, ako som len mohla, robiť všetko s najčistejším úmyslom. Teraz vidím, že na mňa striehli ako na zlodeja všade: v kaplnke, pri povinnostiach, v cele.⁷³ Teraz už viem, že okrem Božej prítomnosti je so mnou vždy aj prítomnosť ľudská. Tá ľudská prítomnosť ma skutočne neraz veľmi trápila. Boli chvíle, keď som rozmýšľala, či sa mám vyzliecť pri umývaní alebo nie. Naozaj, moja úbohá posteľ, aj ona bola veľakrát kontrolovaná. Neraz som sa musela smiať, keď som sa dozvedela, že ani posteľ nenechajú na pokoji. Jedna zo sestier mi sama povedala, že každý večer sa pozerala na mňa do cely, čo tam robím.

Ale predstavení sú vždy predstavení. A hoci ma osobne ponižovali a neraz naplňali rôznymi pochybnosťami, predsa mi vždy dovoľovali to, čo žiadal Pán. Aj keď nie vždy tak, ako som prosila, ale iným spôsobom uspokojovali Pánove požiadavky a dovoľovali mi pokánia a prísnosti.

129 V istý deň sa jedna z matiek na mňa tak nahnevala a tak ma ponižovala, že som si myslela, že už to nevydržím. Hovorí mi: „Čudáčka, hysterická, vizionárka, vypadni z mojej izby, nech ťa už nevidím.“ Na hlavu sa mi sypalo všetko, čo len bolo možné. Keď som prišla do cely, padla som na tvár pred krížom, pozrela na Ježiša a nemohla som povedať už ani jedno slovo. Ale pred inými som to skrývala a predstierala som, akoby sa medzi nami nebolo nič nestalo. Satan vždy využíva také to chvíľky, začali mi prichádzať na um myšlienky znechutenia - za vernosť a úprimnosť - tu máš odmenu. Ako môžem byť úprimná, keď sa stretávam s takým nepochopením. Ježišu, Ježišu, už nevládzem. Spadla som znova na zem pod tým bremenom, zaliel ma pot a začal sa ma zmocňovať nejaký strach. Nemám sa o koho vnútorne oprieť. A vtedy som začula v duši hlas: „*Neboj sa, ja som s tebou.*“ Nejaké zvláštne svetlo osvietilo môj rozum a poznala som, že sa nesmiem poddávať takým smútkom. Nejaká sila ma naplnila a vyšla som z cely s novou odvahou trpieť.

130 Avšak začala som sa trochu opúšťať.⁷⁴ Nevenovala som pozornosť tým vnútorným vnuknutiam, snažila som sa rozptyľovať. Ale aj napriek hluku a rozptýleniu som videla, čo sa dialo v mojej duši. Boží hlas je výrečný a nič ho nemôže prehlásiť. Začala som sa vyhýbať stretnutiu s Pánom vo svojej duši, lebo som nechcela byť obeťou klamú. Ale Pán ma nejakým spôsobom prenasledoval svojimi darmi a naozaj, prežívala som strie davo utrpenie i radosť. Rôzne videnia a milosti, ktoré mi Boh udelil v tomto čase, nespomínam, lebo to mám zapísané na inom mieste.⁷⁵ Spomeniem len to, že tieto rôzne utrpenia dosiahli už vrchol a rozhodla som sa, že pred večnými sľubmi skončím so svojimi pochybnosťami. Po celý čas probácie som sa modlila o svetlo pre kňaza, pred ktorým

som mala odkryť skrz-naskrz celú dušu. Prosila som Boha, aby mi On sám v tom pomohol a dal mi milosť vypovedať najtajnejšie veci, aké sú medzi mnou a Pánom. Nech ten kňaz rozhodne akokoľvek, bola som pripravená prijať to akoby od samého Ježiša. Nezáleží na tom, aký súd nado mnou vynesie, túžim len po pravde a rozhodnej odpovedi na isté otázky. Som celkom odovzdaná Bohu a moja duša túži po pravde. Dlhšie už nemôžem žiť v pochybnostiach. Hoci som v duši mala takú veľkú istotu, že tieto veci pochádzajú od Boha, že by som za ne dala aj život, predsa som okrem toho všetkého dávala prednosť úsudku spovedníka. Rozhodla som sa, že budem konať tak, ako on uzná a podľa pokynov, ktoré mi udelí. Vidím že to bude chvíľa, ktorá rozhodne o tom, ako mám konať po celý život. Viem, že od nej bude závisieť všetko. Nezáleží na tom, či mi povie zhodne s mojimi vnuknutiami, alebo celkom opačne, už mi na tom nezáleží. Túžim poznať pravdu a ísť za ňou.

Ježišu, Ty mi môžeš pomôcť. A už od tejto chvíle som začala. Ukry- 131
vam v duši všetky milosti a čakám na toho, ktorého mi Pán pošle. Bez najmenších pochybností vo svojom srdci som prosila Pána, aby mi sám ráčil pomáhať v týchto chvíľach a vtedy akási odvaha vstúpila do mojej duše.

Musím ešte spomenúť, že sú niektorí spovedníci, ktorí pomáhajú duši 132
a sú akoby duchovnými otcami, ale len dovtedy, kým je všetko v poriadku. Keď sa duša ocitne vo väčších problémoch, vtedy sú akoby bezradní a nemôžu alebo nechcú dušu pochopiť. Snažia sa jej čo najrýchlejšie zbaviť, ale ak je duša pokorná, tak aspoň trochu vždy získa. Sám Boh neraz vrhne lúč svetla do hĺbky duše za jej pokoru a vieru. Neraz spovedník povie to, čo vôbec nemal v úmysle povedať a sám si to neuvedomí. Ó, nech duša verí, že sú to slová samého Pána. Aj keď musíme veriť, že každé slovo v spovednici je Božie, ale to, čo som spomenula vyššie, je priamo od Boha. Duša cíti, že kňaz nie je závislý od seba - hovorí to, čo by nechcel povedať. Takto Boh odmeňuje vieru. Pocítila som to na sebe veľakrát. Istý kňaz, veľmi učený a veľmi vážny - niekedy mi to vyšlo, že som išla k nemu na spoveď - bol vždy prísny a oponoval mi v týchto veciach, ale raz mi povedal: „Pamätaj, že ak Boh žiada, aby si to robila, tak sa netreba protiviť. Boh chce byť niekedy práve takto chválený. Buď pokojná, ak Boh začal - Boh dokončí, ale hovorím ti, vernosť Bohu a pokora, ešte raz pokora. Zapamätaj si, čo som ti dnes povedal.“ Potešila som sa a pomyslela som si, že možno ma ten kňaz pochopil. Avšak okolnosti sa vyvinuli tak, že už viac som sa uňho nespovedala.

+ Raz ma zavolala jedna zo starších matiek, akoby z jasného neba 133
hrom udrel, ani som nevedela, o čo ide. Ale zakrátko som pochopila, že

to je kvôli veci, ktorá vôbec odo mňa nezávisí. Hovorí mi, nech si vyhodím z hlavy, že by Pán Ježiš so mnou takto dôverne prebýval, s takou úbohousťou, s takou nedokonalosťou. „Pán Ježiš prebýva len so svätými dušami, zapamätaj si.“ Priznala som, že má veľkú pravdu, lebo som úbohá, ale predsa dôverujem Božiemu milosrdenstvu. Keď som sa stretla s Pánom, pokorila som sa a povedala som: „Ježišu, Ty s takými úbohými mi vraj neprebývaš?“

„*Bud' pokojná, dcéra moja, práve skrze takú biedu chcem zjaviť moc svojho milosrdenstva.*“ Poznala som, že matka ma chcela len ponižovať.

134 + Ó, môj Ježišu, dal si mi v krátkom živote veľa skúseností, pochopila som mnohé veci, dokonca také, že teraz sa čudujem. Ó, ako dobre je odovzdať sa vo všetkom Bohu a dovoliť mu, aby v celej plnosti konal v duši.

135 Počas tretej probácie mi Pán dal poznať, že chce, aby som sa mu obetovala, aby mohol robiť so mnou, čo sa mu páči. Mám vždy stáť pred ním ako obeta. V prvom momente som sa zľakla, cítila som sa veľmi biedna, dobre sa poznám. Opýtala som sa Pána ešte raz: „Som samá bieda, ako môžem byť rukojemníčka?“

„*Dnes tomu nerozumieš. Zajtra počas adorácie ti dám poznať.*“ Srdce i dušu som mala rozochvené. Tieto slová mi utkveli hlboko v duši. Božie slovo je živé. Keď som prišla na adoráciu, pocítila som v duši, že som vstúpila do svätej živého Boha, ktorého majestáť je veľký a nepochopiteľný. A Pán mi dal poznať, čím je aj najčistejší duch pred ním. Hoci navonok som nevidela nič, Božia prítomnosť ma prenikla skrz-naskrz. V tej chvíli bol môj rozum zvlášť osvietený. Pred očami mojej duše prebiehala vízia, ako bol Pán Ježiš v Getsemanskej záhrade. Najprv telesné utrpenia a všetky okolnosti, ktoré ich zväčšujú, duševné utrpenia v celom rozsahu, i tie, o ktorých nikto nebude vedieť. V tom videní bolo všetko: nevinné obviňovanie, strata dobrého mena. Napísala som to len v krátkosti, ale poznanie bolo také jasné, že to, čo som neskôr prežívala, sa v ničom nelíšilo od chvíle, keď som dostala poznanie. Moje meno má byť „obeta“. Keď sa videnie skončilo, po čele mi stekal studený pot.

136 Ježiš mi dal poznať, že aj keď s tým nebudem súhlasiť, aj tak sa môžem spasiť, a milosti, ktoré mi udeľoval, nezmenší. Naďalej bude v dôvernej blízkosti so mnou tak, že aj keď nebudem súhlasiť s obetou, kvôli tomu sa nezmenší Božia štedrosť. Pán mi dal poznať, že celé tajomstvo závisí odo mňa, od môjho dobrovoľného súhlasu s obetou. V tom to dobrovoľnom a vedomom skutku je celá moc a hodnota pred jeho majestáťom. Aj keď by sa nič z toho, za čo som sa obetovala, neuskutočnilo, pred Pánom je všetko už akoby vykonané. V tej chvíli som spo-

znala, že vstupujem do spojenia s nepochopiteľným majestáťom. Cítim, že Boh čaká na moje slovo, na môj súhlas. Vtom sa môj duch pohrúžil v Pánovi a povedala som: „Rob so mnou, čo sa Ti páči, poddám sa Tvojej vôli. Tvoja sv. vôľa je od dnešného dňa mojím pokrmom. Budem verná Tvojim požiadavkám s pomocou Tvojej milosti. Rob so mnou, čo sa Ti páči. Pokorne Ťa prosím, ó, Pane, buď so mnou v každej chvíli môjho života.“

A keď som prijala vôľou i srdcom túto obeť, Božia prítomnosť ma 137 prenikla skrz-naskrz. Moja duša bola ponorená v Bohu a zalialo ju také veľké šťastie, že ani čiastočne to neviem opísať. Cítila som, že ma obklopuje jeho majestáť. Bola som zvlášť zliata s Bohom. Videla som, že má vo mne veľké zaľúbenie a môj duch zase spočinul v ňom. Vedomá si tohto zjednotenia s Bohom cítim, že som zvlášť milovaná a aj ja milujem celou silou svojej duše. Pri tej adorácii sa uskutočnilo veľké tajomstvo. Tajomstvo medzi mnou a Pánom. Mala som pocit, že zomriem od lásky pod jeho pohľadom. Aj keď som s ním hovorila veľa, bolo to bez slov. Pán mi povedal: „*Si rozkoš môjho srdca. Od dnešného dňa každý najmenší skutok má v mojich očiach veľké zaľúbenie, čokoľvek budeš robiť.*“ V tej chvíli som sa cítila premenená. Obal tela je ten istý, ale duša iná, prebýva v nej Boh s celým svojím zaľúbením. Nie pocit, ale vedomá skutočnosť, ktorú mi nemôže nič zatemiť. Medzi mnou a Bohom sa nadviazalo veľké tajomstvo. Odvaha a moc naplnila moju dušu. Keď som skončila adoráciu, pokojne som sa pozrela do očí všetkému, čoho som sa predtým tak veľmi bála.

Keď som vyšla na chodbu, hneď som sa stretla s veľkým utrpením 138 a ponížením skrze jednu osobu. Prijala som to s odovzdanosťou vyššej vôle a hlboko som sa privinula do najsv. Ježišovho srdca. Dala som mu poznať, že som pripravená na to, na čo som sa obetovala. Utrpenie akoby vyrastalo spod zeme. Sama matka Malgorzata sa tomu čudovala. Druhým veľa vecí prejde, lebo naozaj nie je hodno na to obracať pozornosť, ale čo ja urobím, nič neujde pozornosti. Každé slovo je analyzované, každý krok sledovaný. Jedna sestra mi povedala: „Sestra, pripravte sa na prijatie kríža, ktorý vás čaká od matky predstavenej. Tak mi je vás ľúto.“ A ja sa v duši na to teším, už dávno som pripravená. Keď si všimla moju odvahu, začudovala sa tomu. Teraz vidím, že duša zo seba veľa nemôže, ale s Bohom môže všetko. Hľa, čo dokáže Božia milosť. Je málo duší, ktoré sú vždy vnímavé voči Božím vnuknutiam, a ešte menej je duší, ktoré by Božie vnuknutia verne nasledovali.

Avšak duša verná Bohu nemôže sama riešiť svoje vnuknutia, musí ich 139 dávať pod kontrolu veľmi vzdelaného a múdreho kňaza. Kým sa neubez-

pečí, nech zostáva v nedôvere. Tým vnuknutiam a všetkým vyšším milostiam nech sama nedôveruje, lebo sa môže vystaviť veľkým stratám.

Aj keď duša hneď rozlišuje falošné vnuknutia od toho, čo je Božie, nech je vždy opatrná, lebo mnohé veci sú neisté. Boh má rád a teší sa z toho, keď duša nedôveruje Jemu samotnému, pre neho samého preto, že ho miluje. Keď je opatrná a pýta sa a sama hľadá pomoc, aby si overila, či je to naozaj Boh, čo v nej pôsobí. A keď sa utvrdí skrze múdreho spovedníka, nech je spokojná a odovzdá sa Bohu podľa Ježišových pokynov, čiže podľa pokynov spovedníka.

140 Čistá láska je schopná veľkých činov a nezlomí ju ťažkosti ani protivníctva, ak je láska mocná - ani veľké protivníctva. Je vytrvalá aj v jed notvárnom každodennom, namáhavom živote. Vie, že aby sa Bohu zapáčila, je potrebné jedno: aby sa aj najmenšie veci konali z veľkej lásky - láska a vždy láska.

Čistá láska neblúdi, má zvlášť veľa svetla a neurobí nič, čo by sa Bohu nepáčilo. Je vynaliezavá v konaní toho, čo je Bohu milé a nikto sa jej nevyrovná. Je šťastná, keď sa môže obetovať a horieť ako čistá obeta. Čím viac vydáva zo seba, tým je šťastnejšia. Nikto nedokáže vycítiť nebezpečenstvo z takej dialky ako ona. Vie strhať masky a vie, s kým má do činenia.

141 + Ale moje trápenia sa už končia. Pán mi dáva sľubovanú pomoc, vidím ju v dvoch kňazoch - v otcovi Andraszovi a kňazovi Sopočkovi. Počas exercícií pred večnými⁷⁶ sľubmi som bola po prvý raz úplne uspokojená⁷⁷ a neskôr ma kňaz Sopočko viedol tým istým smerom - tak sa splnilo Pánovo prisľúbenie.

142 Keď som bola uspokojená a poučená ako pokračovať po Božích cestách, môj duch sa zaradoval v Pánovi. Mala som pocit, že nekráčam, ale bežím, rozviazali sa mi krídla k letu. Začala som sa vznášať k samej žiare slnka a neznížim sa, kým nespočiním v tom, v ktorom utonula moja duša naveky. Celkom som sa oddala vplyvu milosti, Boh sa veľmi znižuje k mojej duši. Nevzdáľujem sa, ani nenachádzam slov, ale toniem v ňom, ako vo svojom jedinom poklade. Som s Pánom jedno, akosi sa stráca priepasť medzi nami, Stvoriteľom a stvorením. Niekoľko dní bola moja duša akoby v ustavičnej extáze. Božia prítomnosť ma ani na chvíľu neopúšťala. A moja duša zotrvala v ustavičnom ľúbostnom spojení s Pánom. Ale neprekážalo mi to pri plnení povinností. Cítila som, že som sa premenila na lásku, horela som celá, ale bez ujmy. Ustavične som tonula v Bohu, Boh ma silne a mocne priťahoval k sebe. Chvilkami som si neuvedomovala, že som na zemi. Tak dlho som obmedzovala Božiu milosť a bála sa jej, teraz sám Boh skrze otca An. odstránil všet-

ky ťažkosti. Môj duch sa obrátil k Slnku a v jeho lúčoch rozkvitol pre neho samého, už nerozu- (*preruší a od nového odstavca začína nová myšlienka*).

+ Veľa Božích milostí som premárnila, lebo som sa obávala klamú. 143 Boh ma tak mocne priťahoval k sebe, že často nebolo v mojej moci vzdorovať jeho milosti. Keď som bola náhle ponorená v ňom, Ježiš ma tak naplňal svojím pokojom, že neskôr, aj keď som sa chcela znepokojovať, tak som nemohla. Vtom som začula v duši slová: „*Aby si bola pokojná, že ja som pôvodcom všetkého, čo som od teba žiadal, udelujem ti taký hlboký pokoj, že hoci by si sa chcela znepokojovať a strachovať, dnes to nebude v tvojej moci, ale láska bude zalievať tvoju dušu, až úplne zabudneš na seba.*”

Neskôr mi dal Ježiš druhého kňaza⁷⁸ a kázal mi pred ním odhaliť 144 svoju dušu. Aj keď som to v prvej chvíli robila trochu váhavo, Ježiš ma prísne napomenul a to vyvolalo v mojej duši hlbokú pokoru. Pod jeho vedením moja duša rýchlo napredovala v Božej láske a mnohé Pánove želania boli navonok splnené.⁷⁹ Neraz som sa zamýšľala nad jeho odvahou a hlbokou pokorou.

Ó, aká úbohá je moja duša, ktorá premárnila toľko milostí. Utekala 145 som pred Bohom a on ma prenasledoval svojimi milosťami. Najčastejšie som zakusovala Božie milosti, keď som to najmenej očakávala. Od chvíle, keď mi Pán dal duchovného vodcu, som vernejšia milosti. Vďaka poradcovi a jeho bdelosti nad mojou dušou som poznala, čo je to vedenie a ako sa na to pozerá Ježiš. Za najmenšiu chybu ma Ježiš napomínal a zdôrazňoval mi, že veci, ktoré predstavujem spovedníkovi, súdi on sám: „*A každá neúcta voči nemu sa týka mňa samého.*”

Keď moja duša pod jeho vedením začala prežívať hlbokú sústredenosť a pokoj, často som počula v duši slová: „*Posilňuj sa do boja,*” neraz viackrát opakované.

+ Ježiš mi často dával poznať, čo sa mu na mojej duši nepáči. Neraz ma napomínal pre zdanlivé maličkosti, ktoré mali v podstate veľký význam. Vystríhal ma a cvičil ako majster. Veľa rokov ma vychovával sám až do chvíle, keď mi dal duchovného poradcu. Predtým mi sám dával poznať, čomu som nerozumela, teraz mi káže na všetko sa opýtať spovedníka. Často mi hovorí takto: „*A ja ti odpoviem jeho ústami, buď pokojná.*” Ešte sa mi nestalo, že by som niekedy dostala odpoveď proti-rečivú tomu, čo žiadal odo mňa Pán, ak som to predstavila poradcovi.⁸⁰ Neraz sa mi stalo, že Ježiš mi najprv niektoré veci prikazoval a nikto o tom predsa nevedel, a keď som sa priblížila k mriežke, to isté mi prikázal spovedník - no nebolo to často.

+ Moja duša dlhý čas dostávala veľa svetla a vnuknutí a spovedníci upevnili jej pokoj a jeho pôvod. Jej láska je teraz veľká a Ježiš jej dáva poznať, že je čas, aby to, čo dostala, premenila na skutky. Duša poznáva, že Pán s ňou počíta. Toto poznanie jej dáva silu. Vie, že aby zostala verná, bude sa musieť neraz vystaviť rôznym ťažkostiam. Dôveruje však Bohu a vďaka tejto dôvere prichádza tam, kam ju Boh volá. Ťažkosti ju neľakajú, sú pre ňu ako každodenný chlieb. Vôbec jej nenaháňajú strach, ani ju neodstrašujú ako rytiera, ktorý je neustále v boji a rinčanie zbraní ho neľaká. Nebojí sa, ale načúva, z ktorej strany nepriateľ útočí, aby mohla zvíťaziť. Nič nerobí naslepo, ale všetko skúma. Hlboko sa zamýšľa a nespolieha sa na seba, ale sa vrúcne modlí a obracia o radu na skúsených a múdrych rytierov. Takto si počínajúc takmer vždy víťazí.

Bývajú útoky, keď duša nemá čas sa ani zamyslieť, ani požiadať o radu, ani na nič. Vtedy treba bojovať na život a na smrť. Niekedy je dobre utiekať sa do rany Ježišovho srdca a neodpovedať ani jedným slovom - takto je nepriateľ už premožený.

V čase pokoja duša vynakladá námahu tak isto ako v čase boja. Musí sa cvičiť, a to veľmi, lebo inak nemožno hovoriť o víťazstve. Čas pokoja považujem za čas prípravy na víťazstvo. Duša musí neprestajne bdiť - bdelosť, ešte raz bdelosť. Duša, ktorá sa zamýšľa, dostáva veľa svetla. Rozptýlená duša vystavuje sama seba pádu a nech sa nečuduje, že padá. Ó, Duchu Boží, duchovný vodca, múdry je ten, koho Ty vycvičíš. Ale aby mohol Boží Duch pôsobiť v duši, je potrebná tichosť a sústredenosť.

146 Modlitba. Duša sa do každého boja vyzbrojuje modlitbou. Nech sa nachádza v akomkoľvek stave, má sa modliť. Musí sa modliť duša čistá a pekná, lebo inak by stratila svoju krásu. Musí sa modliť duša, ktorá sa usiluje o čistotu, lebo inak by ju nedosiahla. Musí sa modliť duša, ktorá sa práve obrátila, lebo inak by opäť upadla. Musí sa modliť duša hriešna, ponorená do hriechov, aby sa mohla zodvihnúť. Niet duše, ktorá by sa nemusela modliť, lebo každá milosť prichádza cez modlitbu.

147 Spomínam si, že najviac svetla som dostala pri adoráciách. Konala som si ich každý deň vyše pol hodiny počas celého pôstu, ležiac krížom pred Najsvätejšou sviatosťou. V tom čase som spoznala hlbšie seba i Boha. Napriek tomu, že som mala veľa prekážok na vykonávanie takej to modlitby, aj keď som mala povolenie od predstavených. Nech duša vie, že na to, aby sa modlila a vytrvala v modlitbe, musí sa vyzbrojiť trpezlivosťou a statočne prekonávať vonkajšie i vnútorné ťažkosti. Vnútorne ťažkosti - znechutenie, ľahostajnosť, ťažkopádnosť, pokušenia. Vonkajšie - ľudské ohľady, rešpektovanie chvíle, ktorá je určená na modlitbu. Sama som to zažila, že ak som si nevykonala modlitbu v čase, kto-

ry bol na ňu určený, neskôr som si ju tiež nevykonala, lebo povinnosti mi nedovolili. Ak som ju vykonala, tak s veľkou námahou, lebo myseľ mi odbiehala k povinnostiam. Stretávala som sa ešte s jednou ťažkosťou. Stávalo sa mi, že keď si moja duša dobre vykonala modlitbu a vyšla z nej s hlbokým vnútorným sústredением, druhí jej prekázali v sústredení. Takže je potrebná trpezlivosť, aby sa vytrvalo v modlitbe. Neraz sa mi stávalo, že moja duša bola hlbšie ponorená v Bohu a odniesla si viac ovocia z modlitby. Vtedy ma Božia prítomnosť sprevádzala celým dňom. Aj pri práci som bola viac sústredená. Robila som všetko s väčšou dôkladnosťou aj som sa viac usilovala pri plnení povinností. A predsa sa stávalo, že práve vtedy ma najviac napomínali, že som nesvedomitá, voči všetkému ľahostajná. Menej sústredené duše totiž chcú, aby sa im aj iní podobali, lebo takto sú pre nich ustavičnou výčitkou.

Ušľachtilá a jemná duša môže byť aj veľmi jednoduchá, ale s jemným citom. Taká duša vo všetkom hľadá Boha, všade ho nachádza, vie Boha nájsť aj v najskrytejších veciach. Všetko má pre ňu význam, voči všetkému má veľkú úctu, za všetko Bohu ďakuje, zo všetkého si vie odniesť pre dušu úžitok a všetku chválu prináša Bohu. Jemu dôveruje a nie je zmätená, keď príde čas skúšok. Ona vie, že Boh je vždy najlepším Otcom a na ľudské ohľady veľa nedbá. Za najmenším vanutím Ducha Svätého ide verne, teší sa duchovnému hosťovi a drží sa ho ako dieťa matky. Tam, kde sa iné duše zastavujú a majú strach, ona prechádza bez strachu a ťažkostí.

Keď Pán sám chce byť pri duši a viesť ju, odstráni všetko, čo je vonkajšie. Keď som ochorela a preniesli ma na izolačnú izbu, mala som kvôli tomu veľa nepríjemností. V izolačnej miestnosti sme ležali dve choré. Za sestrou N... chodili sestry, aby ju navštívili, ku mne nikto nena-zrel. Je pravda, že to bola jedna izolačka, ale každá sme mali svoju celu. Zimné večery boli dlhé, sestra N... mala svetlo, rádiové slúchadlá, a ja som si ani meditáciu nemohla pripraviť, lebo som svetlo nemala.

Takto prešli skoro dva týždne. Raz večer som sa žalovala Pánovi, že mám toľké utrpenie, ani meditáciu si nemôžem pripraviť, lebo nemám svetlo. Pán mi povedal, že každý večer bude prichádzať a dávať mi body na rannú meditáciu. Body boli vždy z jeho bolestného umučenia. Hovoril mi: „Rozjímaj o mojom utrpení pred Pilátom.“ A tak som postupne celý týždeň meditovala nad jeho bolestným umučením. Od tej chvíle vstúpila do mojej duše veľká radosť a už som netúžila ani po návštevách, ani po svetle. Ježiš mi stačil namiesto všetkého. Predstavení sa veľmi starali o chorých, a predsa to Pán tak zariadil, že som sa cítila opustená. Ale ten najlepší Majster, aby mohol sám konať, odstráni všetko, čo

je stvorené. Neraz som prežívala rôzne prenasledovania a utrpenia. Sama matka M.⁸¹ mi povedala: „Sestra, na vašej ceste utrpenie priam vyrastá spod zeme. Pozerám sa na vás ako na ukrižovanú, avšak spozorovala som, že Pán Ježiš chce tým niečo povedať. Buďte verná Pánovi.“

- 150 + Chcem napísať o jednom sne, ktorý som mala o sv. Terezke Ježiš kovej. Bola som ešte novicka a mala som isté ťažkosti, s ktorými som si nevedela poradiť. Boli to ťažkosti vnútorné, ale boli spojené s vonkajšími. Vykonal som si veľa novén k rôznym svätým, avšak situácia sa stávala čoraz ťažšou. Moje utrpenie bolo preto také veľké, že už som neveдела, ako ďalej žiť. Odrazu mi prišlo na um, aby som sa modlila k sv. Terezke Ježiškovej. Začala som novénu k tejto svätej, lebo ešte pred vstúpením do kláštora som prechovávala voči nej veľkú úctu. Teraz som v nej trochu poľavila. V týchto ťažkostiach som sa opäť so všetkou horlivosťou začala modliť. Na piaty deň novény sa mi prísnila sv. Terezka, ale akoby bola ešte na zemi. Ukryla pred mnou skutočnosť, že je svätá. Začala ma utešovať, aby som sa pre túto vec tak netrápila, ale viacej dôverovala Bohu. Povedala mi, že aj ona veľa trpela. Ja som jej veľmi nechcela veriť, že veľa trpela, a hovorila som jej, že sa mi zdá, že ona vôbec netrpí. Ale sv. Terezka ma presviedčala, že trpela veľa. Povedala mi: „Sestra, uvidíš, že na tretí deň túto vec vyriešiš najlepšie, ako sa dá.“ Keď som jej nechcela veľmi veriť, vtedy mi dala poznať, že je svätá. V tej chvíli moju dušu naplnila radosť a hovorím jej: „Ty si svätá.“ A ona mi hovorí: „Áno, som svätá. Ver, že tú záležitosť na tretí deň vyriešiš.“ Povedala som jej: „Svätá Terezka, povedz mi, budem v nebi?“ Odpovedala, že budem v nebi. „A budem svätá?“ Odpovedala mi, že budem svätá. „Ale, Terezka, budem taká svätá ako Ty, na oltároch?“ A ona mi odpovedala: „Áno, budeš svätá ako ja, ale musíš dôverovať Pánu Ježišovi.“ Opýtala som sa jej, či otec a matka budú v nebi, či (*nedokončené*). Odpovedala: „Budú.“ A potom som sa opýtala: „Moje sestry a bratia budú v nebi?“ Povedala mi, aby som sa za nich veľa modlila a nedala mi istú odpoveď. Pochopila som, že potrebujú veľa modlitieb.

To je sen a príslovie hovorí: „Sen je vidina a Boh viera.“ Na tretí deň som tú ťažkú záležitosť predsa vyriešila tak, ako mi povedala, celkom ľahko. Splnilo sa doslova všetko, čo sa týkalo tejto veci, tak ako mi povedala. Bol to sen, ale mal svoj význam.

- 151 + Raz, keď som bola so sestrou N⁸² v kuchyni, trochu sa na mňa nahnevala. Za trest mi kázala sadnúť si na stôl a sama veľmi pracovala, upratovala a drhla, a ja som sedela. Sestry prichádzali a čudovali sa, že sedím na stole. Každá povedala, čo chcela. Jedna, že som lenivec,

druhá, že čo je to za čudáka. Bola som vtedy postulanka. Hovorili: „Aká to bude sestra?“ Avšak zísť som nemohla, lebo tá sestra mi prikázala pod poslušnosťou,⁸³ že mám sedieť, až kým nepovie, že môžem zísť. Naozaj, koľko ma to vtedy stálo sebazaprenia, vie len sám Boh. Myslela som si, že zhorím od hanby. Boh sám neraz dopúšťal takéto veci pre moje vnútorné zdokonalenie. Ale toto poníženie mi Pán vynahradil veľkou radosťou. Počas vďakyvdávania som ho videla vo veľkej kráse. Ježiš pozrel na mňa láskavo a povedal: „*Neboj sa utrpenia, dcéra moja, ja som s tebou.*“

Raz v noci⁸⁴ som mala službu. Práve som prežívala veľké utrpenie 152 v duši kvôli maľovaniu obrazu. Už som nevedela, čoho sa mám pridržať. Ustavičné nahovárание, že je to len klam, potom zas jeden kňaz povedal, že možno Boh chce, aby mu ľudia vzdávali úctu práve cez tento obraz, tak sa treba snažiť, aby bol namaľovaný. Moja duša bola veľmi unavená. Keď som vošla do kaplnky, priblížila som svoju hlavu k taber-nákulu, zaklopala som a povedala: „Ježišu, pozri, aké mám ťažkosti kvôli maľovaniu obrazu.“ Z tabernákula som počula hlas: „*Dcéra moja, tvoje utrpenie už nebude trvať dlho.*“

Jedného dňa som uvidela dve cesty: jedna bola široká, vysypaná pieskom a kvetmi, plná radosti, hudby a rôznych potešení. Ľudia išli touto cestou, tancovali a zabávali sa - a keď prišli na koniec, ani si nevšimli, že už je koniec. Na konci cesty bola strašná priepasť, čiže pekelná priepasť. Duše naslepo padali do priepasti. Ako išli, tak do nej padali. Bolo ich tak veľa, že ich nebolo možné spočítať. Videla som aj druhú cestu či skôr cestičku, lebo bola úzka, pokrytá trnami a kameňmi. Ľudia, ktorí po nej šli, mali v očiach slzy a ich údelom boli rôzne bolesti. Jedni padali na kamene, ale hneď vstávali a išli ďalej. Na konci cesty bola nádherná záhrada plná šťastia všetkého druhu a tieto duše tam všetky vchádzali. Hneď v prvej chvíli zabúdali na svoje utrpenia.

Keď bola adorácia u sestier rodnárov,⁸⁵ išla som večer s jednou 154 z našich sestier na túto adoráciu. Hneď ako som vošla do kaplnky, Božia prítomnosť sa zmocnila mojej duše. Modlila som sa tak ako v istých chvíľach, bez hovoreného slova. Zrazu som uvidela Pána, ktorý mi povedal: „*Pamätaj, že ak zanedbáš záležitosť s maľovaním obrazu a tým aj celého diela milosrdenstva, budeš sa v deň súdu zodpovedať za veľký počet duší.*“ Po týchto Pánových slovách moju dušu naplnila nejaká obava a strach. Nevedela som sa sama v sebe upokojiť. Zneli mi tie slová: áno, v deň Božieho súdu sa mám zodpovedať nielen za seba, ale aj za iné duše. Tie slová sa mi vryli hlboko do srdca. Keď som sa vrátila domov, vošla som k malému Ježišovi,⁸⁶ padla na tvár pred Najsv. sviatosťou

a povedala Pánovi: „Urobím všetko, čo bude v mojej moci, ale prosím Ťa, buď vždy pri mne a daj mi silu plniť Tvoju svätú vôľu, lebo Ty všetko môžeš, no ja sama zo seba nič.“

155 + Od istého času sa mi stáva, že cítim v duši, keď sa niekto za mňa modlí. Okamžite to cítim a naopak, keď nejaká duša prosí o modlitbu mňa, aj keď mi to nehovorí, tiež to cítim v duši. Pociťujem to takým spôsobom, že cítim znepokojenie, akoby ma niekto volal. Keď sa modlím, prichádza pokoj.

156 + Raz som veľmi túžila pristúpiť k sv. prijímaniu, ale mala som isté pochybnosti a nepristúpila som. Strašne som preto trpela. Mala som pocit, že mi srdce pukne od bolesti. Pohrúžila som sa do práce plná horúcnosti v srdci. Odrazu stál pri mne Ježiš. Povedal: „*Dcéra moja, nevynechávaj sv. prijímanie. Iba vtedy, keď vieš dobre, že si ťažko zhrešila. Okrem toho nech ťa nič neodradí, žiadne pochybnosti, od toho, aby si sa spojila so mnou v mojom tajomstve lásky. Tvoje malé chyby sa stratia v mojej láske ako steblo slamy vhodené ho veľkého ohňa. Pamätaj, že mi spôsobuje veľký smútok, keď ma opúšťaš vo sv. prijímaní.*“

157 + Večer, keď som vošla do malej kaplnky, začula som v duši slová: „*Dcéra moja, rozjímaj nad týmito slovami: a keď bol v úzkosti, ešte vrúcnejšie sa modlil.*“ Keď som sa začala hlbšie zamýšľať, dostala som veľa svetla do duše. Spoznala som, ako veľmi potrebujeme vytrvalosť v modlitbe. Od takej ťažkej modlitby neraz závisí naša spása.

158 + Krátky čas som zastupovala jednu zo sestier⁸⁸ v Kiekrzi.⁸⁷ Raz popoludní som išla cez záhradu a zastala som na brehu jazera. Dlhú chvíľu som sa zamýšľala nad týmto živlom. Náhle som uzrela vedľa seba Pána Ježiša, ktorý mi láskavo povedal: „*To všetko som stvoril pre teba, nevesta moja, a pamätaj, že všetky nádhery sú nič oproti tomu, čo som ti pripravil vo večnosti.*“ Moja duša bola zaliata takou veľkou radosťou, že som tam zostala až do večera. Zdalo sa mi, že som tam len krátku chvíľku. V ten deň som mala voľno, bol určený na jednodňové exercície,⁸⁹ tak som mala úplnú slobodu oddať sa modlitbe. Ó, aký je Boh nekonečne dobrý, prenasleduje nás svojou dobrotou. Najčastejšie sa stáva, že Pán mi udeľuje najväčšie milosti vtedy, keď ich vôbec neočakávam.

159 + Ó, svätá Hostia, Ty si pre mňa v zlatom kalichu zavretá, aby som veľkou pustatinou vyhnanstva prešla čistá, nepoškvrnená, nedotknutá - nech to urobí sila Tvojej lásky.

Ó, svätá Hostia, urob si príbytok v mojej duši, najčistejšia láska môjho srdca, a Tvoje svetlo nech rozoženie temnotu -Ty neodmietneš milosť pokornému srdcu.

Ó, svätá Hostia - Ty si údiv neba
aj keď ukrývaš svoju krásu
a predstavuješ sa mi v omrvinke chleba,
ale pevná viera pretrháva tento závoj.

+ Deň „krucjaty“,⁹⁰ ktorý je piaty deň v mesiaci, pripadol na prvý piatok. Dnes je môj deň, aby som držala stráž pred Pánom Ježišom. V tomto dni mám Pánovi vynahrádzať všetky znevažovania a neúctu, modliť sa, aby sa v tento deň nespáchala žiadna svätokrádež. Môj duch bol v tento deň rozpálený zvláštnou láskou k Eucharistii. Mala som pocit, že som sa premenila na oheň. Keď som sa priblížila k sv. prijímaniu, kňaz mi podával Pána Ježiša a druhá hostia sa mu zachytila o rukáv. Nevedela som, ktorú prijať. Keď som tak chľú uvažovala, kňaz mi netrepeživo pokynul rukou, aby som prijala. Keď som prijala tú hostiu, ktorú mi podal, druhá mi padla do rúk. Kňaz išiel na koniec balustrády podávať ďalej sv. prijímanie a ja som po celý ten čas držala Pána Ježiša v rukách. Keď sa kňaz opäť priblížil, podala som mu hostiu, aby ju vzal do kalicha. V prvom momente, keď som prijala Pána Ježiša, nemohla som predsa hovoriť, že druhý spadol, až keď som požila. Keď som mala hostiu v rukách, pocítila som takú silu lásky, že po celý deň som nemohla nič ani jesť, ani prísť k sebe. Z hostie som začula slová: „*Túžil som spočinúť v твоjich rukách, nielen v tvojom srdci,*“ a v tej chvíli som odrazu uzrela malého Ježiška. Ale keď sa ten kňaz priblížil, videla som zase hostiu.

161

Ó, Mária, Nepoškvrnená Panna, čistý
krištáľ pre moje srdce, Ty si moja
sila, ó, mocná kotva, Ty si záštita a
ochrana slabého srdca.

Ó, Mária, Ty si čistá a neporovnateľná,
Panna a Matka zároveň,
si krásna ako slnko, ničím nepoškvrnená,
nič nie je možné porovnať s obrazom Tvojej duše.

Tvoja krása tak očarila oko Trojnásobne Svätého, že zostúpil z neba a zanechal trón večného mesta, prijal telo a krv z Tvojho srdca a deväť mesiacov sa ukrýval v panenskom srdci.

Ó, Matka, Panna, nikto to nepochopí, že nesmierny Boh sa stáva človekom, to iba z lásky a svojho nepreniknuteľného milosrdenstva, skrze Teba, Matka, je nám dané žiť s ním naveky.

Ó, Mária, Matka Panna a Brána nebeská, skrze Teba prišla k nám spása, všetky milosti cez Tvoje ruky pre nás vytryskávajú a jedine verné nasledovanie Teba ma posväť.

Ó, Mária, Panna - najkrajšia Ľalia, Tvoje srdce bolo pre Ježiša prvým tabernákulom na zemi, a to preto, že Tvoja pokora bola najhlbšia, a preto si vyvýšená nad chóry anjelov aj nad svätých.

Ó, Mária, moja sladká Matka, zverujem Ti dušu, telo i svoje úbohé srdce, buď ochrankyňou môjho života, a zvlášť v hodine smrti, v poslednom boji.

162 J. M. J.

1.1. 1937

Ježišu, dôverujem v Teba

Strana vnútornej kontroly duše. Podrobné spytovanie svedomia - spájať sa s milosrdným Kristom. Praktické cvičenie - vnútorné ticho, prísne zachovávanie mlčania.

Svedomie

Január Boh a duša, mlčanie. 41 víťazstiev, 4 pády.
Strelná modlitba: A Ježiš mlčal. Február
Boh a duša, mlčanie. 36 víťazstiev, 3 pády.
Strelná modlitba: Ježišu, dôverujem v Teba.
Marec Boh a duša, mlčanie. 51 víťazstiev, 2 pády.
Strelná modlitba: Ježišu, rozpáľ moje srdce láskou.

Apríl Boh a duša, mlčanie. 61 víťazstiev, 4 pády. Strelná modlitba: S Bohom môžem všetko. Boh a duša, mlčanie. 92
Máj víťazstiev, 3 pády. Strelná modlitba: V jeho mene je moja sila. Boh a duša, mlčanie. 64 víťazstiev, 1
Jún pád. Strelná modlitba: Všetko pre Ježiša. Boh a duša, mlčanie. 62 víťazstiev, 8 pádov. Strelná
Júl modlitba: Spochiň, Ježišu, v mojom srdci. Boh a duša, mlčanie. 88 víťazstiev, 7 pádov. Strelná
August modlitba: Ježišu, Ty vieš... Boh a duša, mlčanie. 99 víťazstiev, 1 pád. Strelná modlitba: Ježišu, skry ma
September vo svojom srdci. Boh a duša, mlčanie. 41 víťazstiev, 3 pády. Strelná modlitba: Mária, spoj
Október ma s Ježišom. *Tu je už iná strana - exercície*. Boh a duša, mlčanie. Víťazstiev, pádov. Strelná modlitba:
November Ó, môj Ježišu, Milosrdenstvo. Boh a duša, mlčanie. Víťazstiev, pádov. Strelná modlitba:
December Vitaj, živá Hostia.

Rok 1937 163

Všeobecné cvičenie

+ Koľkokrát vydýchnem, koľkokrát moje srdce udrie, koľkokrát moja krv zapulzuje v mojom tele, toľko tisíckrát túžim zvelebovať Tvoje milosrdenstvo, ó, Najsvätejšia Trojica.

+ Túžim sa celá premeniť na Tvoje milosrdenstvo a byť živým obrazom Teba, ó, Pane. Nech tá najvznešenejšia Božia vlastnosť, jeho nepochopiteľné milosrdenstvo, prejde cez moje srdce a dušu na mojich blížnych.

Pomôž mi, ó, Pane, aby moje oči boli milosrdné, aby som nikdy neupodozrievala a nesúdila podľa vonkajšieho zdania, ale hľadala to, čo je v dušiach mojich blížnych pekné, a prichádzala im na pomoc.

Pomôž mi, aby môj sluch bol milosrdný, aby som bola naklonená potrebám svojich blížnych, aby moje uši neboli ľahostajné voči bolesťam a stonaniu blížnych.

Pomôž mi, Pane, aby môj jazyk bol milosrdný, aby som nikdy nehovorila hanlivo o blížnych, ale pre každého mala slovo útechy a odpustenia.

Pomôž mi, Pane, aby moje ruky boli milosrdné a plné dobrých skutkov, aby som vedela svojim bližným robiť len dobre, a sama si vyberala ťažšie, namáhavejšie práce.

Pomôž mi, aby moje nohy boli milosrdné, aby som sa vždy ponáhľala pomáhať bližným, premáhajúc svoju vlastnú únavu a ustatnosť. Moje pravé odpočinutie je v službe bližným.

Pomôž mi, Pane, aby moje srdce bolo milosrdné, aby som vedela spocútiť s každým utrpením svojich bližných. Nikomu neodmietnem svoje srdce. Budem prebývať úprimne aj s tými, o ktorých viem, že zneužijú moju dobrotu a sama sa ukryjem v najmilosrdnejšom Ježišovom srdci. O vlastných utrpeniach budem mlčať. Nech si Tvoje milosrdenstvo odpočinie vo mne, ó, Pane môj.

+ Sám mi kážeš, aby som sa cvičila v troch stupňoch milosrdenstva: po prvé: skutok milosrdenstva - akéhokoľvek druhu, po druhé: milosrdné slovo - ak nebudem môcť skutkom, tak slovom; tretím je modlitba. Ak nebudem môcť milosrdenstvo preukázať skutkom ani slovom, vždy môžem modlitbou. Modlitbou dosiahnem aj tam, kam sa nemôžem dostať fyzicky.

Ó, Ježišu môj, premeň ma v seba, lebo Ty všetko môžeš.
(*Dalšie 4 strany prázdne.*)

164 + J. M. J.

Varšava 1933

Probácia pred večnými sľubmi⁹¹

Dozvedela som sa, že mám cestovať na probáciu. V mojom srdci sa rozliala radosť pri pohľade na takú nepochopiteľnú milosť, akou je večný sľub. Išla som pred Najsv. sviatosť. Keď som sa ponorila do ďakovnej modlitby, začula som v duši slová: „*Dieťa moje, ty si mojou rozkošou, ty si úľavou môjho srdca. Udeľujem ti toľko milostí, koľko dokážeš uniesť. Vždy, keď mi budeš chcieť urobiť radosť, hovor svetú o mojom veľkom a nepreskúmateľnom milosrdenstve.*”

165 Niekoľko týždňov predtým, než som dostala oznámenie, že budem mať probáciu, vošla som raz na chvíľu do kaplnky. Ježiš mi povedal: „*Všetchno chvíli predstavení oznamujú, ktoré sestry majú mať večné sľuby. Nie všetky dostanú túto milosť, ale samé sú si na vine. Kto nevyužíva malé milosti, nedostáva veľké. Ale tebe, dieťa moje, je táto milosť daná.*” Radostný údiv sa zmocnil mojej duše. Pred niekoľkými dňami mi jedna zo sestier povedala, že nebudem mať tretiu probáciu. Sama sa o to postará, aby ma nepripustili k sľubom. Nič som jej neodpovedala, ale boli to veľmi nepríjemné chvíle. Snažila som sa, ako som len vedela, svoju bolesť ukryť.

Ó, Ježišu, aké predivné sú Tvoje diela. Teraz vidím, že ľudia sami zo seba veľa nemôžu - lebo probáciu som mala, tak ako mi Ježiš povedal.

V modlitbe vždy nachádzam svetlo a silu ducha. Hoci neraz bývajú 166 ťažké a veľmi nepríjemné chvíle, až nie je možné pochopiť, že toto sa môže diať v kláštore. Boh tak neraz dopúšťa, ale deje sa to vždy preto, aby sa v duši prejavila cnosť alebo aby vzrástla. Na to sú nepríjemnosti.

Dnes (november 1932) som pricestovala do Varšavy na tretiu pro- 167 báciu. Po srdečnom zvítaní s drahými matkami som na chvíľku vošla do malej kaplnky. Zrazu Božia prítomnosť zaliala moju dušu a počula som slová: „*Dcéra moja, túžim, aby tvoje srdce bolo utvorené podľa vzoru môjho milosrdného srdca. Musíš byť celá presiaknutá mojím milosrdenstvom.*”

Drahá matka novicmajsterka⁹² sa ma hneď opýtala, či som si v tomto roku vykonala exercície. Odpovedala som, že nie. „Musíte si teda, sestra, vykonať najprv aspoň trojdňové exercície.”

Vďaka Bohu vo Walendowe⁹³ boli osemdňové exercície, a tak som ich mohla využiť. Nastali problémy s odchodom. Veľmi sa proti tomu stavala istá osoba a už som nemala cestovať. Po obede som vošla na päťminútovú adoráciu. Vtom som uzrela Pána Ježiša, ktorý mi povedal: „*Dcéra moja, pripravujem ti veľa milostí. Dostaneš ich na exerciciách, ktoré zajtra začneš.*” Odpovedala som: „Ježišu, veď exercície sa už začali a ja nemám cestovať.” Odpovedal mi: „*Ty sa priprav na to, že zajtra začneš exercície a tvoj odchod vybavím s predstavenými ja.*” A Ježiš náhle zmizol. Premýšľala som, ako sa to stane. Ale v jednej chvíli som sa vzdala všetkých úvah o tom, ako sa to stane, a tú chvíľku času som venovala modlitbe o svetlo k Duchu Sv., aby mi dal spoznať všetku moju biedu, ktorou som. Po chvíli som vyšla z kaplnky za svojou prácou. O malú chvíľku ma volá k sebe matka generálna⁹⁴ a hovorí mi: „Sestra, ešte dnes idete s matkou Waleriou do Walendowa, aby ste hneď zajtra mohli začať exercície. Tak to dobre vyšlo, že matka Waleria tam ide, pôjdete spolu.” Za necelé dve hodiny som bola už vo Walendowe. Na chvíľku som sa zamyslela a spoznala som, že takto zariadiť veci môže jedine Ježiš.

Keď ma zbadala osoba, ktorá bola tak veľmi zaujatá proti mojim 168 exerciciám, prejavila svoj údiv a nespokojnosť. Ja som si to však nevšímala, srdečne som sa jej uklonila a išla som za Pánom pre pokyny, ako mám postupovať počas exercícií.

Môj rozhovor s Pánom Ježišom pred začiatkom exercícií. Ježiš mi 169 povedal, že tieto exercície budú trochu iné ako ostatné. „*Budeš sa usilovať o hlboký pokoj v prebývaní so mnou. Čo sa toho týka, zbavím ťa každej neistoty. Viem, že teraz, keď s tebou hovorím, si pokojná, a vo chvíli, keď prestanem hovoriť, začneš vyhladávať pochybnosti. Vezď však to, že tak upevn-*

ním tvoju dušu, že aj keby si sa chcela znepokojovať, nebude to v tvojej moci. Ako dôkaz, že ti to hovorím ja, pôjdeš na druhý deň exercícií na spoveď k tomu kňazovi, ktorý má exercície -pôjdeš za ním hneď, ako skončí konsiderácia. Predstav mu svoje obavy, ktoré máš vo vzťahu voči mne. Ja ti odpoviem jeho ústami a vtedy sa tvoje obavy stratia. V týchto exercíciách zachovaj také prísne mlčanie, ako keby nič okolo teba neexistovalo. Hovoriť budeš iba so mnou a so spovedníkom. Predstavených budeš prosiť iba o pokánie." Nesmierne som sa potešila, že Pán Ježiš mi prejavil toľko svojej dobroprajnosti a takto sa ku mne znižuje.

170 Prvý deň exercícií. Ráno som sa snažila byť v kaplnke prvá. Pred meditáciou som mala ešte chvíľu času na modlitbu k Duchu Svätému a najsvätejšej Matke. Vrucne som prosila Božiu Matku, aby mi vyprosila vernosť vnútorným vnuknutiam a aby som verne splnila všetku Božiu vôľu. Tieto exercície som začala so zvláštnou odvahou.

171 Boj o zachovanie mlčania. Ako to obyčajne býva, na exercície sa zídu sestry z rôznych domov. Jedna zo sestier, s ktorou som sa dávno nevidela, prišla do cely a hovorí mi, že mi chce niečo povedať. Nič som jej neodpovedala a ona zbadala, že nechcem prerušiť mlčanie. Odpovedala mi: „Sestra, nevedela som, že ste taká čudáčka." A odišla. Pochopila som, že tejto osobe nešlo o nič iné, len o uspokojenie zvedavej sebalásky. Ó, Bože, udržuj ma vo vernosti.

172 Otec,⁹⁵ ktorý dával exercície, bol z Ameriky. Na krátky čas pricestoval do Poľska a okolnosti sa tak zbehli, že dával exercície u nás. V tom človeku sa odrážal veľký vnútorný život. Jeho osobnosť vyjadrovala veľkosť ducha. Tento kňaz sa vyznačoval sústredenosťou a vnútorným sebaovládaním. Napriek veľkým cnostiam, ktoré mal, bolo pre mňa ťažké odhaliť mu svoju dušu, čo sa týka milostí, lebo, čo sa týka hriechov, to je vždy ľahké. Ale čo sa týka milostí, to ma stojí naozaj veľké úsilie, a to ešte nepoviem všetko.

173 Pokušenia satana počas meditácie. Ovládol ma zvláštny strach, že ma kňaz nepochopí a nebudem mať dost času, aby som mu mohla všetko vyrozprávať. Ako mu ja o tom všetkom poviem? Keby ešte otcovi Bukowskému,⁹⁶ to by som ľahšie dokázala, ale tohto jezuitu vidím prvýkrát. Tu som si spomenula na radu otca Bukowského. Povedal mi, že keď si robím exercície, tak si mám svetlo, ktoré mi Boh zosiela, aspoň v krátkosti zapísať a podať mu o tom aspoň krátku správu. Môj Bože, poldruha dňa mi prešlo tak ľahko - teraz sa začína boj na život a na smrť. O pol hodiny má byť konsiderácia a potom mám ísť na spoveď. Satan mi nahovára, že ak predstavení povedali, že ten môj vnútorný život je klam - načo sa mám pýtať a trápiť spovedníka? Predsa ti m. X⁹⁷ pove-

dala, že s takými úbohými dušami Pán Ježiš takýmto spôsobom neprebýva. To isté ti odpovie aj tento spovedník. Načo máš o tom hovoriť, veď to nie sú hriechy. Matka X ti predsa jasne povedala, že to celé prebývanie s Pánom Ježišom je rojčenie, čistá hystéria. Načo máš o tom hovoriť ešte tomuto spovedníkovi? Urobíš lepšie, ak to všetko zahodíš ako klam. Pozri, toľko poníženia sa ti už dostalo a veľa ťa ešte čaká, aj sestry vedia o tom, že si hysterická. Ježišu, zakričala som celou silou svojej duše. Vtom otec začal prednášku. Hovoril krátko, akoby sa ponáhlal. Keď prednáška skončila, posadil sa do spovednice. Pozerám, žiadna zo sestier nejde. Vyskočila som zo svojho kľačadla a už som pri 174 mreži. Nebol čas na žiadne rozmýšľanie. Namiesto toho, aby som otcovi povedala o svojich pochybnostiach, ktoré mi spôsobili vo vzťahu k Pánu Ježišovi, začala som hovoriť o všetkých týchto pokušeniach, ktoré sú vyššie popísané. Spovedník zrazu vybadal celú moju situáciu a povedal: „Sestra, vy nedôverujte Pánu Ježišovi preto, lebo tak milostivo s vami zaobchádza. Nuž čo, sestra, buďte úplne spokojná, Ježiš je vaším majstrom a prebývanie s Ježišom nie je ani hystéria, ani snívanie, ani klam. Vedzte, že ste na dobrej ceste. Snažte sa byť verná týmto milostiam a nevyhýbajte sa im. S predstavenými vôbec nie je potrebné o týchto vnútorných milostiach hovoriť, jedine na priamy príkaz Pána Ježiša, a to sa prosím najprv poraďte so spovedníkom. Ale ak Pán Ježiš žiada niečo, čo je vonkajšie, tak po dohode so spovedníkom musíte to, čo žiada Pán, splniť, aj keď by vás to neviem čo stálo. Na druhej strane musíte o všetkom hovoriť spovedníkovi. Žiadnej inej cesty pre vás niet. Modlite sa o duchovného vodcu, lebo inak tie veľké Božie dary premárnite. Ešte raz opakujem, buďte pokojná - ste na dobrej ceste. Nevšimajte si nič, ale byť vždy verná Pánu Ježišovi, nezáleží na tom, čo kto o vás povie. Práve s takými úbohými dušami Pán Ježiš prebýva. Čím viac sa budete znižovať, tým viac sa Pán Ježiš bude s vami spájať."

Keď som odišla od mreže, nepochopiteľná radosť zaliala moju dušu. 175 Vzdialila som sa na osobitné miesto v záhrade, aby som sa skryla pred sestrami a mohla svoje srdce celkom vyliat' Bohu. Božia prítomnosť ma prenikla skrz-naskrz a v jednom okamihu sa celá moja ničota ponorila v Bohu. V tej chvíli som pocítila, čiže rozlíšila tri božské osoby, prebývajúce vo mne, a v duši som mala taký veľký pokoj, že sama sebe som sa veľmi čudovala, ako som sa mohla tak znepokojovať.

+ *Predsavzatie*: Vernosť vnútorným vnuknutiam aj keby ma to malo 176 neviem čo stáť. Nič nerobiť sama, bez predchádzajúcej dohody so spovedníkom.

+ *Obnova sľubov*. Už od rána, hneď ako som sa prebudila, moja duša 177

sa celá ponorila v Bohu. V tom oceáne lásky. Cítila som, že som celá v ňom ponorená. Počas sv. omše sa moja láska k nemu zosilňovala. Po obnovení sľubov a sv. prijímaní som zrazu uvidela Pána Ježiša, ktorý mi láskavo povedal: „*Dcéra moja, pozeraj sa na moje milosrdné srdce.*” Keď som sa zahľadela na najsv. srdce, vyšli z neho tie isté lúče, aké sú na obraze - ako krv a voda. Pochopila som, aké veľké je Pánovo milosrdenstvo. Ježiš opäť povedal láskavo: „*Dcéra moja, hovor kňazom o mojom nepochopiteľnom milosrdenstve. Spaľujú ma plamene milosrdenstva, chcem ich vylietať na duše a duše nechcú veriť v moju dobrotu.*” Odrazu Ježiš zmizol. Ale môj duch bol po celý deň ponorený v Božej prítomnosti, ktorú som pociťovala napriek ruchu a rozhovorom, aké zvyčajne bývajú po exercíciách. Vôbec mi to neprekážalo. Môj duch bol v Bohu napriek tomu, že navonok som sa zúčastňovala rozhovorov a dokonca som bola navštíviť Derdy.⁹⁸

178 Dnes začíname tretiu probáciu." Všetky tri sme sa zišli u m. Margity, lebo druhé sestry mali tretiu probáciu v noviciáte. Matka Margita začala modlitbou a vysvetlením, na čom je táto probácia založená. Spomenula, aká veľká je milosť večných sľubov. Odrazu som sa nahlas rozplakala. V jednom okamihu sa zjavili pred očami mojej duše všetky Božie milosti, videla som sa úbohá a nevďačná voči Bohu. Sestry ma začali napomínať, prečo som sa tak rozplakala, ale matka novicmajsterka sa ma zastala a povedala, že sa nečuduje.

Keď prešla hodina, išla som pred Najsv. sviatosť a vo svojej biede a ničote som prosila o milosrdenstvo, aby bola uzdravená a očistená moja úbohá duša. Vtom som počula slová: „*Dcéra moja, celá tvoja bieda zhorela v ohni mojej lásky ako jedno steblo vhodené do nepredstaviteľného ohňa. Svojím ponížením priťahuješ na seba a iné duše celé more môjho milosrdenstva.*” Odpovedala som: „Ježišu, sprav moje biedne srdce podľa Tvojho Božského srdca.”

179 Po celý čas probácie mojou povinnosťou bolo pomáhať sestre v sklade so šatami.¹⁰⁰ Táto povinnosť mi poskytla veľa príležitostí cvičiť sa v cnostiach. Neraz som išla zo trikrát s bielizňou k sestrám a nič im nevyhovovalo. Ale spoznala som aj veľké cnosti niektorých sestier, ktoré vždy prosili, aby sme im dávali tie najbiednejšie veci, aké sme mali v celom sklade. Obdivovala som ich ducha pokory a umŕtvovania.

180 + Počas adventu sa v mojej duši prebudila veľká túžba po Bohu. Môj duch sa vrhal k nemu celou svojou silou, akú má vo svojom bytí. V tom čase mi Pán udelil veľa svetla na spoznanie jeho najvznešenejších vlastností.

Prvou dobrou vlastnosťou, ktorú mi dal Pán poznať, je jeho svätosť.

Táto svätosť je taká veľká, že sa pred ňou trasú všetky sily a mocnosti. Čistí duchovia si zakrývajú svoju tvár, sú ponorení v ustavičnej adorácii a vyjadrujú úctu jediným slovom: „Svätý.” Božia svätosť je vyliata na Božiu Cirkev a na každú v nej žijúcu dušu - nie však v rovnakej miere. Sú duše skrz-naskrz preniknuté Bohom a sú aj duše ledva žijúce.

Druhé poznanie, ktoré mi Pán udelil, je jeho spravodlivosť. Je taká veľká a prenikavá, že siaha do hĺbky skutočnej podstaty a všetko pred ním stojí v obnaženej pravde. Bez neho by nič nemohlo jestvovať.

Tretou veľkou vlastnosťou je láska a milosrdenstvo. Pochopila som, že najvznešenejšou vlastnosťou je láska a milosrdenstvo. Ona spája stvorenie so Stvoriteľom. Najväčšiu lásku a priepasť milosrdenstva poznávam vo vtelení Slova, v jeho vykúpení. Spoznala som, že táto vlastnosť je u Boha najväčšia.

Dnes som upratovala izbu jednej sestry. Napriek tomu, že som sa 181 sazičila upratať ju čo najlepšie, ona po celý čas upratovania chodila za mnou a hovorila: „Tu je prášok, tam fliačik na podlahe.” Na každý jej pokyn som upratovala aj desaťkrát to isté, len aby som ju uspokojila. Nie práca unavuje, ale tie zbytočné reči a požiadavky. Vôbec jej nestačilo moje celodenné mučenie, ale išla sa sťažovať novicmajsterke: „Prosím, matka, čo je to za nešikovnú sestru, že robí tak pomaly?” Na druhý deň som išla robiť tú istú prácu bez jediného slova. Keď ma znova začala prenasledovať, pomyslela som si: „Ježišu, je možné byť tichou mučeníčkou - nie od práce ubúda síl, ale od mučenia.”

Spoznala som, že niektoré osoby majú zvláštny dar trápiť druhých. 182 Trápia, ako len môžu. Úbohá duša, ktorá sa im dostane pod ruku, nič jej nepomôže, najlepšie veci obrátiť naopak.

+ Štedrý deň

Dnes som sa tesne spájala s Božou Matkou, prežívala som spolu s ňou to, čo ona prežívala vo svojom vnútri. Večer pred lámaním oblátky som vošla do kaplnky, aby som sa v duchu podelila s blízkymi osobami a prosila som Božiu Matku o milosť pre nich. Môj duch bol celý ponorený v Bohu. Počas polnočnej omše som videla malého Ježiška v hostii, môj duch sa celý ponoril do neho. Hoci bol maličké dieťa, jeho majestát prenikal moju dušu. Hlboko ma preniklo tajomstvo, že sa Boh tak veľmi znížil, že sa tak nepochopiteľne obetoval. Celé sviatky to bolo živé v mojej duši. Ó, nikdy nepochopíme, ako veľmi sa Boh znížil - čím viac o tom rozjímam (*nedokončená myšlienka*).

V jedno ráno po sv. prijímaní som počula hlas: „*Túžim, aby si ma* 183

sprevádzala, keď pôjdem k chorým." Odpovedala som, že dobre, ale po chvíli som rozmýšľala, ako to urobím, veď sestry druhého chóru¹⁰¹ nechodia sprevádzať Najsv. sviatosť, vždy idú sestry direktorky. Pomyslela som si, že Ježiš to zariadi. O malú chvíľu prišla matka Rafaela po mňa a hovorí: „Sestra, budete chodiť s Pánom Ježišom, keď kňaz pôjde k chorým." A po celý čas ako som bola na probácii, vždy som chodila so svetlom, sprevádzajúc Pána. Ako Ježišov rytier, snažila som sa vždy opásat železným opaskom,¹⁰² lebo veď tak obyčajne by sa nepatrilo ísť popri Kráľovi. A to umŕtvovanie som obetovala za chorých.

184 + Svätá hodina. Počas tejto hodiny som sa snažila rozjímať o Pánom vom umučení. Ale moju dušu zaliala radosť a zrazu som videla malého Ježiška. Jeho majestát ma prenikal a povedala som: „Ježišu, Ty si taký maličký, ale ja viem, že Ty si môj Stvoriteľ a Pán." Ježiš mi odpovedal: „Som, a preto prebývam s tebou ako dieťa, aby som ťa naučil pokore a jednoduchosti. "

Všetky utrpenia a ťažkosti som viazala ako kyticu pre Ježiša k dňu nášho večného sobáša. Nič pre mňa nebolo ťažké, keď som si pripomenula, že je to pre môjho Ženícha, ako dôkaz mojej lásky k nemu.

185 + Moje ticho pre Ježiša. Usilovala som sa o veľkú tichosť pre Ježiša. Uprostred najväčšieho hluku Ježiš vždy nachádzal v mojom srdci ticho, i keď ma to neraz veľa stálo. Ale čo už môže byť veľké pre Ježiša, pre toho, ktorého som milovala celou silou svojej duše?

186 + Dnes mi Ježiš povedal: „*Túžim, aby si hlbšie poznala moju lásku, ktorou horí moje srdce k dušiam. Pochopíš to, keď budeš rozjímať o mojom umučení. Vzáývaj moje milosrdenstvo pre hriešnikov. Túžim po ich spáse. Ak sa so skrúšeným srdcom a s vierou pomodlíš za nejakého hriešnika nasledovnú modlitbu, dám mu milosť obrátenia. Modlitba znie:*

187 *Ó, krv a voda, ktorá si ako prameň milosrdenstva vytryskla pre nás z Ježišovho srdca - dôverujem v Teba.*"

188 Posledné dni fašiangov. Keď som si vykonala svätú hodinu, videla som Pána Ježiša, ako trpel pri bičovaní. Ó, sú to nepredstaviteľné múky. Ako strašne Ježiš pri bičovaní trpel. Ó, úbohí hriešnici, ako sa stretnete v deň súdu s Ježišom, ktorého teraz tak mučíte? Jeho krv stekala na zem a telo na niektorých miestach začalo opadávať. A na jeho chrbte som videla pár kostí vyčnievajúcich z tela von... Ježiš ticho stonal a vzdychal.

189 Jedného dňa mi dal Ježiš spoznať, ako mu je milá duša, ktorá verne zachováva regulu. Za zachovanie reguly dostane duša väčšiu odmenu než za pokánie a veľké umŕtvovanie. Ale ak robí niečo, hoci malé, okrem reguly, aj za to dostane svoju odmenu - ale regulu to neprevýši.

Počas jednej adorácie ma Pán požiadal, aby som sa mu odovzdala 190 ako obeta na isté utrpenie. Malo byť zadosťučinením Božej záležitosti a to nielen všeobecne za hriechy sveta, ale zvlášť za urážky spáchané v tomto dome. V tej chvíli som povedala, že dobre, som pripravená. Ježiš mi dal poznať, koľko budem trpieť a v jedinom okamihu som videla pred očami duše celé utrpenie. Zjavovalo sa postupne a vždy sa ukázalo, čo bude ďalej. Moje úmysly nebudú uznané, rôzne posudzovanie a nedôvera, poníženia a protivenstva rôzneho druhu - všetko to nevymenová-vam. Všetko sa zjavilo pred očami mojej duše ako temná búrka, z ktorej sa o chvíľu spustia hromy, čakajú len na môj súhlas. Moja prirodzenosť sa na chvíľu zachvela. Vtom zazvonil zvonček na obed. Vyšla som z kaplnky celá rozochvená a nerozhodná. Avšak tá obeta je neustále predo mnou, lebo som sa ešte nerozhodla prijať ju, ani som ju Pánovi neodmietla. Chcela som sa odovzdať do jeho vôle. Ak ma o to sám požiada, tak už som pripravená. Ale Ježiš mi dal poznať, že ja musím sama, dobrovoľne súhlasiť a prijať to s plným vedomím, lebo inak by táto obeta nemala žiaden význam. Celá jej moc je obsiahnutá v mojom dobrovoľnom akte voči nemu. Pán mi dal zároveň poznať, že je to v mojej moci. Môžem to urobiť, ale môžem aj neurobiť. V tej chvíli som odpovedala: „Ježišu, prijímam všetko, čokoľvek na mňa zošleš, dôverujem Tvojej dobrotivosti." V tej chvíli som pocítila, že týmto aktom som vzdala Bohu veľkú chválu. Avšak vyzbrojila som sa trepezlivosťou. Keď som vyšla z kaplnky, hneď som sa stretla so skutočnosťou. Nechcem to podrobne opisovať, ale bolo toho toľko, koľko som vládala uniesť, viac by som ani kvapku neuniesla.

+ V jedno ráno som počula v duši slová: „*Chod'za matkou generál- 191 nou^m a povedz, že tá vec v tom a tom dome sa mi nepáči.*" O akú vec ide, nemôžem povedať, ani dom, ale matke generálnej som to povedala, hoci ma to veľa stálo.

V istej chvíli som prijala na seba strašné pokušenie, ktorým trpela 192 jedna z našich chovanie vo varšavskom dome. Bolo to pokušenie spáchať samovraždu. Sedem dní som trpela, po siedmich dňoch jej Ježiš udelil milosť. Vtedy som i ja prestala trpieť. Je to veľké utrpenie. Často si beriem na seba utrpenie našich chovanie. Ježiš mi to dovoľuje - a spovedníci tiež.¹⁰⁴

Moje srdce je stálym Ježišovým príbytkom. Okrem Ježiša nikto 193 nemôže doň vstúpiť. Z Ježiša čerpám silu do boja so všetkými ťažkosťami a protivenstvami. Túžim sa premeniť na Ježiša, aby som sa mohla dokonale darovať dušiam. Bez Ježiša by som sa k dušiam nepribližovala, lebo viem, čím som sama zo seba. Vdychujem Boha do seba, aby som ho mohla dať dušiam.

194

+ 27. III.

Túžim sa namáhať, pracovať, obetovať za naše dielo záchranu nesmrteľných duší. Nezáleží na tom, ak tá námaha skráti môj život, veď on mi už nepatrí, ale je majetkom kongregácie. Túžim byť užitočná celej Cirkvi tým, že budem verná kongregácii.

195 Ó, Ježišu, dnes je moja duša akoby zatemnená utrpením. Ani jeden lúč svetla. Búrka zúri a Ježiš spí. Ó, Majster môj, nebudem Ťa budiť, nepretrhnem Ti sladký sen. Verím, že Ty ma bez môjho vedomia posil ňuješ.

Celé hodiny Ťa adorujem - ó, živý Chlieb - uprostred veľkej suchoty duše. Ó, Ježišu, láska čistá, nepotrebujem útechu, živím sa Tvojou vôľou. Ó, mocný, Tvoja vôľa je cieľom môjho bytia. Mám pocit, že celý svet mi slúži a je závislý odo mňa. Ty, Pane, rozumieš mojej duši vo všetkých jej túžbach.

Ježišu, keď Ti sama nemôžem spievať hymnus lásky, tak obdivujem spev serafínov - tých, ktorých si si tak veľmi zamiloval. Túžim ako oni tonúť v Tebe. Takej láske nič nekladie prekážky, lebo nad ňou nemá silu žiadna moc. Je podobná blesku, ktorý osvetľuje temnotu, ale nezostáva v nej. Ó, Majster môj, stvárnij sám moju dušu podľa svojej vôle a svojich dávných zámerov.

196 Istá osoba akoby si dala za úlohu cvičiť ma v cnostiach rôznym spôsobom. Raz ma zastavila na chodbe. Začala tým, že nemá dôvod ma napomínať, ale rozkázala mi, aby som celú pol hodinu stála na chodbe oproti malej kaplnke.¹⁰⁵ Mala som čakať na m. predstavenú, a keď sa skončí rekreácia,¹⁰⁶ mala som sa obviniť z rôznych vecí, ktoré mi rozkázala, aby som sa z nich obvinila. Hoci som vo svojej duši nemala o nich ani poňatia, predsa som poslúchla. Čakala som celú pol hodinu na predstavenú. Každá sestra, ktorá prechádzala okolo mňa, pozerala na mňa s úsmevom. Keď som sa obvinila u matky predstavenej,¹⁰⁷ poslala ma k spovedníkovi. Pri spovedi kňaz ihneď zbadal, že to nevyplýva z mojej duše a že ja o takých veciach nemám najmenšieho poňatia. Začul doval sa, že tá osoba mi mohla dať taký príkaz.

197 Ó, Cirkev Božia, ty si najlepšou matkou, len ty dokážeš vychovávať a dávať duši rásť. Ó, akú veľkú lásku a úctu mám voči Cirkvi - najlepšej matke.

198 V istej chvíli mi Pán povedal: „Dcéra moja, tvoja dôvera a láska zadržia va moju spravodlivosť. Nemôžem trestať, lebo mi v tom brániš. Ó, akú veľkú moc má duša plná dôvery.“

199 Rozmýšľam o večných sľuboch a kto je ten, ktorý sa túži spojiť so mnou. Táto myšlienka mi zaberá celé hodiny rozjímania o ňom. Ako sa

to stane, veď Ty si Boh, a ja Tvoje stvorenie, Ty si nesmrteľný Kráľ, a ja žobrácka a bieda sama. Ale teraz mi je už všetko jasné - veď tú priepasť vyplní Tvoja milosť, Pane, a láska. Tá láska preklenie priepasť, ktorá je medzi Tebou a mnou, Ježišu.

Ó, Ježišu, ako hlboko raní dušu, keď sa snaží byť vždy úprimná a tu 200 jej vyčítajú falošnosť a správajú sa k nej s nedôverou. Ó, Ježišu, aj Ty si prežil takéto utrpenie, aby si zadosťučinil svojmu Otcovi.

Túžim ukryť sa tak, aby žiadne stvorenie nepoznalo moje srdce. 201 Ježišu, Ty jediný poznáš moje srdce a celé ho vlastniš. Nikto nevie o našom tajomstve, jediným pohľadom si vzájomne rozumieme. Od chvíle nášho spoznania som šťastná. Tvoja veľkosť je mojou plnosťou. Ó, Ježišu, ak som na poslednom mieste a dokonca nižšie ako najmladšie postulanky, vtedy sa cítim na svojom mieste. Nevedela som, že do tých bezvýznamných kútikov umiestnil Pán toľko šťastia. Teraz chápem, že aj vo väzení môže vytryskovať z čistej hrude celá plnosť lásky k Tebe, Pane. Vonkajšie veci nemajú význam pre čistú lásku, ona preniká všetko. Ani brány väzenia, ani brány neba nemajú voči nej moc. Ona prichádza k samému Bohu a nič ju nemôže zničiť. Neexistujú pre ňu prekážky, je slobodná ako kráľovná a má voľný vstup všade. Samotná smrť musí pred ňou skloniť hlavu...

Dnes pricestovala ku mne moja rodná sestra.¹⁰⁸ Keď mi vyroz- 202 právala o svojich úmysloch, vydesila som sa, či je to možné. Pekná dušička pred Bohom, a predsa prišla na ňu veľká temnota a nevedela si poradiť. Všetko videla čierne. Dobrý Boh mi ju dal do opatery na dva týždne, aby som mohla na nej pracovať. Koľko obetí ma táto duša stála, vie len sám Boh. Za nijakú dušu som nepriniesla pred Boží trón toľko obetí, utrpenia a modlitieb ako za ňu. Cítila som, že som prinútila Boha, aby jej udelil milosť. Keď nad tým všetkým uvažujem, vidím naozajstný zázrak. Teraz vidím, akú veľkú moc má u Boha modlitba príhovoru.

Teraz, v pôstnej dobe, cítim často umučenie Pána Ježiša na svo- 203 jom tele. Všetko, čo Ježiš pretrpel, prežívam hlboko vo svojom srdci, hoci navonok sa moje utrpenie nijako nepretráda - vie o ňom iba spovedník.

Krátky rozhovor s matkou novicmajsterkou.¹⁰⁹ Opýtala som sa jej na 204 niektoré podrobnosti o tom, ako postupovať vo vnútornom živote. Táto sv. matka mi odpovedala na všetko veľmi jasne. Povedala mi: „Sestra, ak budete ďalej takto pracovať s Božou milosťou, tak ste iba na krok od úzkeho zjednotenia s Bohom. Vy viete, sestra, v akom význame to hovorím. Nech je vašim znakom vernosť Pánovej milosti. Nie všetky duše Boh vedie takouto cestou.“

- 205 Zmŕtvychvstanie. Dnes počas zmŕtvychvstania som videla Pána Ježiša vo veľkom svetle. Priblížil sa ku mne a povedal: „*Pokoj vám, deti moje,*“ pozdvihol ruku a žehnal. Rany na rukách a nohách boli neza kryté, ale jasne žiarili. Pozrel na mňa s takou láskou, že moja duša celá spočinula v ňom. Povedal mi: „*Berieš si veľký podiel na mojom utrpení, preto ti dám aj veľký podiel na mojej sláve a radosti.*“ Zdalo sa mi, že celé zmŕtvychvstanie trvá jednu minútu. Zvláštna sústredenosť naplnila moju dušu a trvalo to počas celých sviatkov. Ježišova láskavosť je taká veľká, že sa to nedá vypovedať.
- 206 Na druhý deň po sv. prijímaní som počula hlas. „*Dcéra moja, dívaj sa do priepasti môjho milosrdenstva a vzdávaj tomuto môjmu milosrdenstvu chválu a česť. Urob to takto - zober všetkých hriešnikov z celého sveta a ponor ich do priepasti môjho milosrdenstva. Túžim sa dávať dušiam, túžim po dušiach, dcéra moja. V deň môjho sviatku - na Sviatok milosrdenstva -prejdeš celý svet a budeš privádzať zamdlené duše k prameňu môjho milosrdenstva. Ja ich vyliem a posilním.*“
- 207 Dnes som sa modlila za istú zomierajúcu dušu. Zomierala bez sviatostí, hoci po nich vrúcne túžila. Bolo však už prineskoro. Je to jed na príbuzná - teta. Bola to Bohu milá duša. V tej chvíli priestor pre nás prestal existovať.
- 208 Ó, vy malé každodenné obety, ste pre mňa ako poľné kvety, ktorými zasypávam nohy milovaného Ježiša. Ja tieto maličkosti neraz prirovnávam k hrdinským cnostiam, a to pre ich neustálu prítomnosť - vyžadujú hrdinstvo.
- 209 V utrpení nehľadám pomoc u stvorenia. Boh mi je všetkým. Hoci sa mi neraz zdá, že ani Pán ma nepočuje. Vtedy sa vyzbrojujem trpezlivosťou a mlčaním ako holubica, ktorá sa nežaluje ani nesmúti, keď jej berú deti. Chcem sa vznášať až k samej žiare slnka a nechcem sa zastavovať v hmlách. Neustanem, lebo som sa oprela o Teba, Sila moja.
- 210 Vrúcne prosím Pána, aby ráčil posilniť moju vieru, aby som sa v každom dennom jednotvárnom živote nenechala viesť ľudskou náladou, ale duchom. Ó, ako všetko ťahá človeka k zemi. Živá viera však drží dušu vo vyšších sférach a vlastnej láske predurčuje jej patričné miesto - čiže posledné.
- 211 Opäť prichádza strašná temnota do mojej duše. Mám pocit, že som pod vplyvom klamú. Keď som išla na spoveď, aby som načerpala svetlo a pokoj, nenašla som ho. Spovedník¹¹⁰ mi narobil ešte väčšie pochybnosti, než som mala predtým. Povedal mi: „Nemôžem spoznať, aká moc na vás pôsobí, sestra, možno Boh a možno aj zlý duch.“ Keď som odišla zo spovednice, začala som rozmýšľať nad jeho slovami. Čím som viac

rozmýšľala, tým viac sa moja duša ponárala do tmy. Čo robiť, Ježišu? Keď sa Ježiš láskavo približoval ku mne, bála som sa. Si naozaj Ježiš? Na jednej strane ma priťahuje láska a na druhej strane strach. Aké je to utrpenie, nedokážem opísať.

Keď som sa opäť vybrala na spoveď, dostala som odpoveď: „Sestra, 212 nerozumiem vám, bude lepšie, ak sa nebudete u mňa spovedať.“ Môj Bože, musím si robiť také násilie, kým niečo poviem o mojom vnútornom živote, a tu dostávam odpoveď - nechápem vás, sestra.

Keď som odišla zo spovednice, utrpenie na mňa doľahlo celou silou. 213 Išla som pred Najsv. sviatosť a povedala som: „Ježišu, zachráň ma, vidíš, aká som slabá.“ Vtom som počula slová: „*Na exercíciách pred sľubmi ti poskytnem pomoc.*“ Povzbudená týmito slovami som začala napredovať a už som si nepýtala radu od nikoho. Nemala som však dostatočnú sebadôveru. Rozhodla som sa, že s tými pochybnosťami raz navždy skončím. So zvláštnym pocitom som očakávala exercície, ktoré mali byť pred večnými sľubmi. Už niekoľko dní predtým som neustále prosila Boha o svetlo pre kňaza, ktorý ma mal spovedať, aby už raz kategoricky rozhodol, či áno alebo nie. A už si myslím: budem raz navždy spokojná. Ale trápila som sa, či bude chcieť niekto vypočuť všetky tie veci. Rozhodla som sa vôbec na to nemyslieť a celkom dôverovať Pánovi. Zneli mi tie slová: „*na exercíciách.*“

Všetko je už pripravené. Zajtra ráno máme cestovať do Krakova na 214 exercície. Dnes som vošla do kaplnky poďakovať Bohu za nespočetné milosti, ktoré mi udelil počas týchto piatich mesiacov. Moje srdce bolo veľmi dojaté pri pohľade na toľké milosti a starostlivosť predstavených.

„*Dcéra moja, buď spokojná, všetky záležitosti beriem na seba. Ja sám 215 budem vybavovať s predstavenými aj so spovedníkom. S tou istou jednoduchosťou a dôverou hovor s otcom Andraszom, ako hovoríš so mnou.*“

Dnes sme pricestovali do Krakova (18. IV. 1933). Aká radosť, že sa 216 opäť nachádzam tu, kde som sa učila robiť prvé kroky v duchovnom živote. Drahá matka novicmajsterka¹¹¹ je stále rovnaká - veselá a plná lásky k blížnemu. Vošla som na chvíľu do kaplnky, radosť mi zaliala dušu. V jednom okamihu som si pospomínala na celé more milostí, ktoré som tu dostávala ako novicka.

Dnes sme sa začali všetky chystať, aby sme išli na hodinu do novi- 217 ciátu. Matka novicmajsterka Jozefa prehovorila pár slov a pripravila priebeh exercícií. Keď sa nám drahá matka prihovarila, mala som pred očami všetko dobré, čo pre nás urobila. V duši som cítila voči nej veľkú vďačnosť. Akási bolesť mi zovrela srdce, že už poslednýkrát som v noviciáte. Už mám bojovať s Ježišom, pracovať s Ježišom, trpieť s Ježišom,

jedným slovom - žiť aj zomierať s Ježišom. Novicmajsterka už nebude chodiť krok za krokom za mnou, aby ma tu poučila, tu vystríhala, tam napomenula, povzbudila, či pohanila. Mám taký zvláštny strach byť sama. Ježišu, vymysli na to niečo. Hoci budem mať predstavenú, áno, to je pravda, ale človek je už viacej sám.

Krakov 21. IV. 1933

218

+ Na väčšiu Božiu slávu

Osemďnové exercície pred večnými sľubmi

Dnes začínam duchovné cvičenia. Ježišu, Majster môj, ved' ma, riad ma podľa svojej vôle. Očisti moju lásku, aby Ťa bola hodná, urob so mnou to, po čom túži Tvoje najmilosrdnejšie srdce. Ježišu, zostaneme počas týchto dní sami medzi štyrmi očami až do chvíle nášho spojenia - udržuj ma, Ježišu, v sústredenosti ducha.

219 Večer mi Pán povedal: „*Dcéra moja, nech ťa nič neľaká ani nemýli, zachovávaj hlboký pokoj. Všetko je v mojich rukách, všetko ti dám porozu mieľ ústami otca Andrasza. Buď voči nemu ako dieťa.*”

220 Chvíľa pred Najsv. sviatosťou. Ó, Pane a Stvoriteľu môj večný, akú vďaku Ti vzdám za veľkú milosť, že mňa úbohú si ráčil vybrať za svoju nevestu a spájaš ma so sebou večným putom. Najmilovanejší Poklad môjho srdca, vzdávam Ti všetky zvelebovania a vďakyvzdania svätých duší a všetkých anjelských chórov. Zvlášť sa spájam s Tvojou Matkou.

Ó, Mária, Matka moja, pokorne Ťa prosím, prikry moju dušu svojím panenským plášťom v tejto dôležitej chvíli môjho života. Aby som sa takto stala milšia Tvojmu Synovi, aby som mohla hodne oslavovať milosrdenstvo Tvojho Syna pred celým svetom a po celú večnosť.

221 Dnes som nemohla pochopiť meditáciu. Môj duch bol zvláštne ponorený v Bohu. Nemohla som sa prinútiť, aby som rozmýšľala o tom, čo hovoril otec na duchovných cvičeniach. Často nie je v mojej moci rozjímať podľa bodov, môj duch je s Pánom a to je moja meditácia.

222 Niekoľko slov z poučenia s matkou novicmajsterkou Máriou Jozefou. Vysvetlila mi mnohé veci a upokojila ma, čo sa týka vnútorného života, že som na dobrej ceste. Poďakovala som sa Pánu Ježišovi za túto veľkú milosť, lebo ona bola prvá z predstavených, ktorá mi v týchto veciach nerobila pochybnosti. Ó, aký je Boh nekonečne dobrý.

223 Živá Hostia, moja jediná sila, prameň lásky a milosrdenstva, zasiahni celý svet, posilňuj slabé duše. Ó, požehnaná chvíľa a okamih, v ktorom nám Ježiš zanechal svoje najmilosrdnejšie srdce.

Trpieť a nesťažovať sa, potešovať druhých. Svoje vlastné utrpenia 224 ponárať do najsvätejšieho Ježišovho srdca.

Všetok čas voľný od povinností strávim pri nohách Najsv. sviatosti. Pri nohách Pána budem hľadať svetlo, útechu a silu. Neustále budem preukazovať Bohu vďačnosť za všetko milosrdenstvo voči mne. Nikdy nezabudem na dobrodenia, ktoré mi Pán preukázal a zvlášť za milosť povolania.

Skryjem sa medzi sestrami ako maličká fialka medzi ľaliami. Chcem kvitnúť pre svojho Stvoriteľa a Pána. Chcem zabudnúť na seba a celkom sa obetovať za nesmrteľné duše -je to pre mňa rozkoš.

+ Niektoré moje predsavzatia:

225

Čo sa týka svätej spovede - budem si vyberať to, čo ma najviac ponizuje a stojí. Neraz maličkosť stojí viac ako niečo väčšieho. Pri každej spovedi si budem spomínať na umučenie Pána Ježiša a takto si budem vzbudzovať ľútosť srdca. Nakoľko to bude možné z milosti Božej, vždy sa budem cvičiť v dokonalej ľútosťi. Tejto ľútosťi budem venovať viac času. Kým pristúpim k mreži, najskôr vstúpim do otvoreného a najmilosrdnejšieho Vykupiteľovho srdca. Keď odídem od mreže, vzbudím si vo svojej duši veľkú vďačnosť voči Svätej Trojici za tento nádherný a nepochopiteľný zázrak milosrdenstva, ktorý sa uskutočňuje v mojej duši. Cítim, že čím je moja duša biednejšia, tým viac ma pohlcuje more Božieho milosrdenstva a dáva mi silu a veľkú moc.

Rehoľné predpisy, v ktorých častejšie upadám, sú: niekedy preruším 226 mlčanie, neposlúcham hlas zvončeka, niekedy sa miešam do cudzích povinností - vynaložím čo najväčšie úsilie, aby som sa polepšila.

Vyhýbať sa šomrajúcim sestram. Ak nie je možné sa im vyhnúť, tak aspoň mlčať vedľa takej. Takto jej dať najavo, ako veľmi nepríjemné je počúvať také veci.

Nebrat' do úvahy ľudskej ohľady, ale všímať si, čo mi hovorí svedomie. Boha mať za svedka všetkých svojich skutkov. Uvedomovať si prítomnosť a v prítomnej chvíli postupovať a robiť všetko tak, ako by som chcela robiť vo chvíli smrti. Preto v každej veci mať na zreteli Boha.

Vyhýbať sa domýšľaniu,¹¹² že na niektoré veci by som dostala povolenie. Hovoriť predstaveným aj o malých veciach, pokiaľ je to možné, podrobne. Vernosť v cvičeniach, nežiadať bezdôvodne o uvoľnenie z cvičení. Po rekreácii mlčať. Vyhýbať sa žartom a vtipným slovám, ktoré by rozosmievali druhých a viedli k prerušeniu mlčania. Mať veľkú úctu aj voči najmenším predpisom. Nedať sa pohltiť vírom práce, pri práci sa na chvíľu zastaviť a pozrieť na nebo. Hovoriť málo s ľuďmi, ale veľa s Bohom. Vyhýbať sa dôvernostiam, málo sa starať o to, kto

je so mnou a kto je proti mne, nezdôverovať sa so svojimi zážitkami. Vyhybať sa hlasnému rozprávaniu pri plnení povinností. V utrpení zachovávať pokoj a rovnováhu. V ťažkých chvíľach sa utiekať k Ježišovým ranám - hľadať v nich útechu, úľavu, svetlo, posilnenie.

227 + V skúškach sa budem snažiť vidieť milujúcu Božiu ruku. Nič nie je také trvalé ako utrpenie - ono je vždy verným spoločníkom duše. Ó, Ježišu, v láske k Tebe sa nedám nikomu predbehnúť.

228 + Ježišu, ukrytý v Najsvätejšej sviatosti. Vidíš, dnes odchádzam z noviciátu¹¹³ a skladám večné sľuby. Ježišu, Ty vieš, aká som slabá a maličká, a tak od dnešného dňa zvláštnym spôsobom prechádzam do Tvojho noviciátu. Som naďalej novicka, ale Tvoja novicka, Ježišu. Ty budeš mojím Majstrom až do posledného dňa. Budem každý deň chodiť k Tvojim nohám na prednášky. Ani najmenšiu vec nebudem robiť sama, bez toho, aby som sa najprv neporadila s Tebou ako so svojim Majstrom. Ježišu, ako veľmi sa teším, že sám si ma pritiahol a prijal do svojho noviciátu, čiže do tabernákula. Tým, že zložím večné sľuby, ešte nebudem dokonalou rehoľníčkou - nie, nie. Som naďalej maličká a slabá Ježišova novicka a budem sa usilovať o dokonalosť ako v prvých dňoch noviciátu. Budem sa snažiť o taký postoj duše, aký som mala v prvý deň, keď sa pre mňa otvorila kláštorná brána.

S dôverou a prostotou malého dieťaťa sa Ti dnes odovzdávam, Pane Ježišu, Majster môj. Prenehávam Ti úplnú slobodu vo vedení mojej duše. Ved' ma cestami, ktorými budeš chcieť, ja ich nebudem skúmať. Pôjdem s dôverou za Tebou. Tvoje milosrdné srdce môže všetko.

229 Malá novicka Ježišova - s. Faustína

+ Na začiatku duchovných cvičení mi Ježiš povedal: „*Na týchto exercíciáchja sám budem viesť tvoju dušu. Chcem ťa upevniť v pokoji a láske.*” Tak prešli prvé dni. Na štvrtý deň ma začali trápiť pochybnosti, či môj pokoj nie je falošný. Vtom som počula slová: „*Dcéra moja, predstav si, že si vládkyňou celej zeme a máš možnosť rozhodovať o všetkom, ako sa ti páči. Môžeš konať akékoľvek dobro, aké sa ti zapáči. Vtom zaklope na tvoje dvere malé dieťa. Celé sa trasie a so slzami v očiach, ale s veľkou dôverou v tvoju dobrotu, prosí o kúsok chleba, aby neumrelo od hladu. Ako by si sa k tomu dieťaťu zachovala? Odpovedz mi, dcéra moja.*” Povedala som: „*Ježišu, dala by som mu všetko, o čo ma prosí, ale aj tisíckrát viac.*” Pán mi povedal: „*Tak ja zaobchádzam s tvojou dušou. V týchto exercíciách ti udeľujem nielen pokoj, ale aj také uspôsobenie duše, že keby si sa aj chcela znepokojovať, nebudeš môcť. Moja láska zavládla v tvojej duši a chcem,*

aby si sa v nej upevnila. Priblíž svoj sluch k môjmu srdcu, zabudni na všetko a rozjímaj o mojom nepochopiteľnom milosrdenstve. Moja láska ti dá silu a odvahu, akú potrebuješ v týchto veciach.”

Ježišu, živá Hostia, Ty si mojou Matkou, Ty si mi všetkým. S pros- 230 touto a láskou, s vierou a dôverou budem prichádzať k Tebe, Ježišu. Budem sa s Tebou deliť o všetko ako dieťa s milujúcou matkou - s radosťou i bolesťou -jedným slovom - so všetkým.

Keď rozmýšľam o tom, že Boh sa so mnou spája skrze sľuby, čiže ja 231 s ním - nikto nedokáže pochopiť, čo prežíva moje srdce. Už teraz mi Boh dáva poznať celú veľkosť svojej lásky, ktorou ma miloval už od vekov. Ja som ho začala milovať až v čase. Jeho láska bola veľká, čistá a bezpodmienečná. Moja láska k nemu pramení z toho, že ho poznávam. Čím viac ho poznávam, tým vrúcejšie a mocnejšie ho milujem a moje skutky sú dokonalejšie. Ale keď si spomeniem, že za pár dní sa mám stať s Pánom jedno skrze večný sľub, moju dušu zalieva nepochopiteľná radosť. Vôbec to nedokážem opísať. Keď som prvýkrát spoznala Pána, zrak mojej duše spočinul v ňom naveky. Vždy, keď sa Pán ku mne priblíži - vtedy ho hlbšie spoznávam - v mojej duši rastie dokonalejšia láska.

+ Pred spovedou som počula v duši slová: „*Dcéra moja, povedz mu 232 všetko a odhaľ pred ním svoju dušu, ako to robíš predomnou. Neboj sa ničoho, pre tvoje uspokojenie staviam tohto kňaza medzi mňa a tvoju dušu. Slová, ktoré ti povie, sú moje. Odhaľ pred ním najtajnejšie veci, ktoré máš v duši. Ja mu dám svetlo na poznanie tvojej duše.*”

Keď som sa priblížila k mreži spovednice, pocítila som v duši veľkú 233 ľahkosť hovoriť o všetkom, až som sa sama tomu čudovala. Jeho odpovede naplnili moju dušu hlbokým pokojom. Jeho slová boli, sú a zostanú navždy ohnivými stĺpmi, ktoré rozsvietili a budú osvetľovať moju dušu v snahe o najvyššiu svätosť.

Tie pokyny od otca Andrasza, ktoré som dostala, mám zapísané na inej strane tohto zošita.¹¹⁴

Po skončení spovede môj duch utonul v Bohu a tri hodiny som zo- 234 trvávala v modlitbách. Zdalo sa mi to ako pár minút. Odvtedy nekladiem prekážky milosti, ktorá pôsobí v mojej duši. Ježiš vedel, prečo som sa bála s ním¹¹⁵ prebývať. Vôbec ho to neurážalo. Odkedy ma otec ubezpečil, že to nie je žiaden klam, ale Božia milosť, snažím sa byť Bohu verná vo všetkom. Teraz vidím, že málo kňazov chápe celú hĺbku Božieho pôsobenia v mojej duši. Od tej chvíle mám krídla rozviazané k letu a túžim sa vznášať k samej žiare slnka. Môj let sa nezastaví, kým nespočinie v ňom naveky. Ak letíme veľmi vysoko, tak všetok opar, hmla

- a oblaky zostanú dolu a celá zmyslová podstata musí byť podriadená duchu.
- 235 Ó, Ježišu, túžim po spáse duší, nesmrteľných duší. V tejto obete, o ktorej nikto nebude mať ani tušenia, dám slobodu môjmu srdcu. Budem sa ničiť a nepozorovane spaľovať svätým ohňom Božej lásky. Božia prítomnosť mi pomáha, aby moja obeta bola dokonalá a čistá.
- 236 Ó, aké mylné býva zdanie a nespravodlivé posudzovanie. Ó, ako často býva cnosť utláčaná len preto, lebo je tichá. Správať sa láskavo voči tým, čo stále pichajú, vyžaduje veľké sabazaprenie. Človek cíti, že mu krvi ubúda a rany nevidieť. Ó, Ježišu, čo všetko nám odhalí až posledný deň? Aká je to radosť, že nič z našej námahy sa nestratí.
- 237 Svätá hodina. V tejto hodine adorácie som poznala celú priepasť svojej biedy. Všetko, čo je vo mne dobré, je Tvoje, Pane, ale preto, že som taká úbohá a maličká, mám právo spoliehať sa na Tvoje nekonečné milosrdenstvo.
- 238 *Večer.* Ježišu, zajtra ráno mám skladať večné sľuby.¹¹⁶ Prosila som celé nebo i zem a všetko, čo existuje som vzývala o pomoc ďakovať Bohu za tú veľkú a nepochopiteľnú milosť. Vtom som počula slová: „*Dcéra moja, tvoje srdce je pre mňa nebom.*“ Ešte chvíľka modlitby a treba utekať. Človeka všade vyhánajú, lebo všetko pripravujú na najtrajší deň, kaplnku aj refektár, sálu aj kuchyňu, a my máme ísť spať. Ale o spánku ani reči. Radosť mi odňala spánok. Rozmýšľala som: Aké to bude v nebi, keď už tu, v tomto vyhnanstve, Boh tak naplní moju dušu?
- 239 Modlitba počas sv. omše v deň večných sľubov. Kladiem Ti dnes svoje srdce na paténu, na ktorej je položené Tvoje srdce, Ježišu - a obetujem sa dnes s Tebou Bohu, Tvojmu aj môjmu Otcovi, ako obeta lásky a zvelebovania. Otče milosrdenstva, zhliadni na obetu môjho srdca, ale cez ranu Ježišovho srdca.

I.V. 1933

Spojenie s Ježišom v deň večných sľubov

Ježišu, Tvoje srdce je oddnes mojím vlastníctvom a moje srdce zase patrí len Tebe. Už len pomyslenie na Tvoje meno, Ježišu, je rozkoš pre moje srdce. Naozaj by som ani chvíľu nevedela žiť bez Teba. Dnes spochinula moja duša v Tebe ako vo svojom jedinom poklade. Moja láska nepozná prekážky, keď mám dávať dôkazy svojmu milovanému.

Slová Pána Ježiša počas večných sľubov: *„flevesta moja, naše srdcia sú spojené naveky. Pamätaj, komu si dala sľuby...“* všetko sa nedá vypovedať.

Moja prosba v čase, keď som si ľahla krížom pod čierne smútočné plátno.¹¹⁷ Prosila som Pána, aby mi udelil milosť neurážať ho nikdy žiadnym, ani najmenším hriechom, ani nedokonalosťou, dobrovoľne a vedome.

Ježišu, dôverujem v Teba, milujem Ťa z celého srdca. V najťažších chvíľach si Ty mojou Matkou.

Z lásky k Tebe, Ježišu, umieram dnes celkom sebe a začínam žiť pre väčšiu slávu Tvojho sv. mena.

+ Láska, ó, Najsvätejšia Trojica, z lásky sa Ti obetujem ako obeta zvelebovania, ako zápalná obeta úplného obetovania sa. Touto obetou túžim vyvyšovať Tvoje meno, Pane. Vrhám sa ako maličký ružový púčik k Tvojim nohám. Vôňu tohto kvetu nech len Ty poznáš.

Tri prosby v deň večných sľubov. Ježišu, viem, že v dnešný deň mi 240 nič neodmietneš.

Prvá prosba. Ježišu, môj najdrahší Ženích, prosím Ťa o víťazstvo Cirkvi, zvlášť v Rusku a Španielsku. O požehnanie pre S v. otca Pia XI. a celého duchovenstva, o milosť obrátenia tvrdošijných hriešnikov. O zvláštne požehnanie a svetlo Ťa prosím, Ježišu, pre kňazov, u ktorých sa budem v živote spovedať.

Druhá prosba. O požehnanie pre našu kongregáciu, o veľkú horlivosť v kongregácii. Požehnaj, Ježišu, matku generálnu a matku novicmajsterku, celý noviciát, všetkých predstavených a mojich najdrahších rodičov. Udeľ, Ježišu, svoju milosť našim chovaniciam. Posilni ich svojou milosťou tak, aby tie, ktoré opúšťajú naše domy, Ťa už neurazili žiadnym hriechom. Ježišu, prosím Ťa za moju vlasť, chráň ju pred útokom nepriateľov.

Tretia prosba. Ježišu, prosím Ťa za duše, ktoré najviac potrebujú modlitbu. Prosím Ťa za umierajúcich, buď k nim milosrdný. Takisto Ťa prosím, Ježišu, o vyslobodenie všetkých duší z očistca.

Ježišu, zverujem Ti jednotlivé osoby, mojich spovedníkov, osoby za ktoré sa modlím, istú osobu..., otca Andrasza, kňaza Czaputu aj toho kňaza, s ktorým som sa zoznámila vo Vilne,¹¹⁸ ktorý má byť mojím spovedníkom, istú dušu... a istého kňaza, istého rehoľníka, ktorému - Ty vieš, Ježišu, ako veľmi som mu vďačná - a všetky osoby zverené do mojej modlitby. Ježišu, Ty v tento deň môžeš urobiť všetko pre tých, za ktorých Ťa prosím. Za seba, prosím Ťa, Pane - premeň ma celkom na seba, udržuj ma ustavične vo svätej horlivosti na Tvoju chválu, daj mi milosť a silu ducha plniť vo všetkom Tvoju svätú vôľu.

Ďakujem Ti, môj najdrahší Ženích za poctu, ktorú si mi daroval. Zvlášť za kráľovské erby, ktoré ma oddnes ozdobujú a ktoré nemajú ani

anjeli: kríž, meč a trňovú korunu. Ježišu môj, nadovšetko Ti ale ďakujem za Tvoje srdce. Ono je pre mňa všetkým.

Božia Matka, najsvätejšia Mária, Matka moja, teraz si ešte viac mojou Matkou, lebo Tvoj milovaný Syn je mojím Ženíchom. Obaja sme teda Tvojimi deťmi. Kvôli Synovi ma musíš milovať. Mária, Matka moja najdrahšia, veď môj vnútorný život, aby bol Tvojmu Synovi milý.

+ Svätý, všemohúci Bože, vo chvíli tejto veľkej milosti, ktorou ma spájaš so sebou, ja, maličké nič, sa s najväčšou vďačnosťou vrhám k Tvojim nohám ako maličká a neznámy kvietok. Vôňa tohto kvetu lásky sa každý deň bude vznášať k Tvojmu trónu.

Vo chvíľach boja a utrpenia, temnoty a búrok, túžby a smútku, vo chvíľach ťažkých skúšok, vo chvíľach, v ktorých ma ani žiadne stvorenie nepochopí, a dokonca ma budú odsudzovať a budú mnou opovrhovať, budem pamätať na deň večných sľubov, na ten deň nepochopiteľnej Božej milosti.

241 + J. M. J.

1.V. 1933

Zvláštne predsavzatia z exercícií

Láska k blížnemu:

- 242 1. ochota pomáhať sestrám,
2. nehovoriť o neprítomných a brániť dobré meno blížneho,
3. tešiť sa z úspechu blížneho.

243 + Ó, Bože, ako veľmi túžim byť malým dieťaťom. Ty si mojím Otcom, Ty vieš, aká som maličká a slabá. Preto Ťa prosím, drž ma pri sebe v každej chvíli môjho života a zvlášť v hodine smrti. Ježišu, viem, že Tvoja dobrota prevyšuje dobrotu najnežnejšej matky.

244 Za každé poníženie Pánu Ježišovi poďakujem a zvlášť sa pomodlím za osobu, ktorá mi dala príležitosť pokoriť sa. Budem sa obetovať za duše. Nebudem počítať žiadnu obeť. Ako malý koberec sa chcem rozostrieť pod nohami sestier, po ktorom môžu nielen chodiť, ale aj svoje nohy môžu doň utierať. Pod nohami sestier je moje miesto. Budem sa o ne starať tak, že to ľudské oko nezbadá. Stačí, že to Boh vidí.

Začali opäť všedné dni. Slávnostné chvíle večných sľubov skončili, ale v duši zostala veľká Božia milosť. Cítim, že celá patrím Bohu, cítim, že som jeho dieťaťom. Cítim, že som celá Božím vlastníctvom. Prežívam to dokonca fyzickým a citelným spôsobom. Som úplne a so všetkým spokojná, lebo viem, že vecou Ženícha je myslieť na mňa. Úplne som na seba zabudla. Moja dôvera nemá hraníc v jeho najmilosrdnej-

šom srdci. Neustále som s ním spojená. Vidím, ako by Ježiš nemohol byť šťastný bezo mňa a ja bez neho. Aj keď dobre chápem, že Boh je sám v sebe šťastný a k svojmu šťastiu nepotrebuje nijaké stvorenie. Jeho dobrota ho však prinútila, aby sa dával stvoreniu - a to s takou nepochopiteľnou štedrosťou.

Ježišu môj, hľa, teraz sa budem snažiť o česť a chválu Tvojho mena. 245 Budem bojovať až do dňa, v ktorom mi sám povieš: dost'. Každéj duši, ktorú si mi, Ježišu, zveril, sa budem snažiť pomáhať modlitbou a obetou, aby v nej mohla pôsobiť Tvoja milosť. Ó, veľký milovník duší, Ježišu môj, ďakujem Ti za veľkú dôveru, že si ráčil dať do našej opatery tieto duše. Dni plné monotónnej práce a všednosti, vôbec nie ste pre mňa také jednotvárne, lebo každý okamih mi prináša nové milosti a príležitosť konať dobro.

+ 25. IV. 1933 246
Mesačné povolenia ¹¹⁹

Keď budem prechádzať okolo kaplnky, vstúpim do nej.

Vo chvíľach, keď nemám povinnosti, pomodlím sa.

Niečo malého prijať, dať, požičať.

Ísť na druhé raňajky a olovrant.

Niekedy nebudem môcť ísť na rekreáciu.

Niekedy nebudem môcť byť na spoločných cvičeniach.

Niekedy nebudem môcť byť na večerných a ranných modlitbách.

Niekedy zostať po deviatej na chvíľku pri svojej práci

a niekedy si po deviatej vykonať cvičenia. Keď budem mať chvíľu času, niečo si zapíšem alebo poznačím. Telefonovať. Vyjsť z domu.

Keď som v meste, vojdem do kostola.

Navštíviť choré sestry.

Vstúpiť do cieľ iných sestier v prípade potreby.

Niekedy sa napiť vody mimo časového rozvrhu.

Malé sebazápory

Korunka k Božiemu milosrdenstvu s rozopätými rukami.

V sobotu desiatok ruženca s rozopätými rukami.

Niekedy nejaká modlitba ležiac krížom.

Vo štvrtky svätá hodina.

V piatky nejaký väčší sebazápor za umierajúcich hriešnikov.

247 Ježišu, priateľ osamelého srdca, Ty si mojím prístavom, mojím pokojom, Ty si moja jediná záchrana. Ty si upokojenie vo chvíli bojov a mora pochybností. Ty si jasným lúčom, ktoré osvecuje cestu môjho života. Ty si všetkým pre osamotenú dušu. Ty rozumieš duši, aj keď ona mlčí. Ty poznáš naše slabosti a ako dobrý lekár utešuješ a liečiš, chrániš od bolesti ako dobrý znalec.

248 Slová kňaza Biskupa¹²⁰ počas obradov k sestrám, skladajúcim večné sľuby: „Prijmi túto sviecu do ruky na znak nebeského osvietenia a rozpalenej lásky.“

Pri podávaní obrúčky: „Oddávam Ťa Ježišovi Kristovi, Synovi najvyššieho Otca, ktorý nech Ťa zachová čistú. Prijmi tento prsteň na znak večnej zmluvy, ktorú uzatváraš s Kristom, Ženíchom panien. Nech je pre teba prsteňom viery, znakom Ducha Sv., aby si sa nazývala nevesta Kristova, a ak mu budeš verne slúžiť, aby si bola naveky korunovaná.“

249 + Ježišu, dôverujem v Teba, dôverujem v more Tvojho milosrdenstva, Ty si mojou Matkou.

250 + Tento rok, 1933., je pre mňa istým spôsobom slávnostnejší, pretože v tomto jubilejnom roku Pánovho umučenia som zložila večné sľuby. Svoju obeť som zvláštnym spôsobom spojila s obeťou ukrižovaného Krista, aby som sa takto stala Bohu milšou. Všetky svoje záležitosti vykonávam s Ježišom, skrze Ježiša, v Ježišovi.

251 Po večných sľuboch som ešte po celý máj zostala v Krakove. Môj odchod závisel od rozhodnutia, či pôjdem do Rabky alebo do Vilna. Až sa ma raz opýtala matka generálna¹²¹: „Sestra, čože sedíte tak ticho a nikam sa nevyberáte?“ Odpovedala som: „Chcem, aby to bola čistá Božia vôľa. Kam mi matička rozkáže, budem vedieť, že je to pre mňa čistá Božia vôľa, bez môjho pričinenia.“

Matka generálna mi na to odpovedala: „Veľmi dobre.“ Na druhý deň ma volá k sebe a hovorí mi: „Sestra, túžili ste po čistej Božej vôli, nuž idete do Vilna.“ Poďakovala som a čakám, v ktorý deň mi prikážu cestovať. Ale nejaká radosť a strach zároveň prenikli moju dušu. Cítila som, že Boh mi tam pripravuje veľké milosti, ale aj veľké utrpenia. Do 27. mája som zostala v Krakove. Nemala som stále povinnosti, len som chodila pomáhať do záhrady. Vyšlo to tak, že som pracovala sama, tak som si mohla vykonávať celý mesiac jezuitské exercície. Aj keď som sa zúčastňovala spoločných rekreácií, predsa som si vykonala jezuitské duchovné cvičenia. Dostala som v nich veľa Božieho svetla.

252 + Prešli štyri dni od večných sľubov. Snažila som sa vykonať si svätú hodinu. Bol prvý štvrtok v mesiaci. Len čo som vošla do kaplnky, prenikla ma skrz-naskrz Božia prítomnosť. Cítila som jasne, že Pán je pri

mne. Po chvíli som ho videla celého pokrytého ranami. Povedal mi: „Pozri, komu si sa oddala.“ Pochopila som význam tých slov a odpovedala som: „Ježišu, milujem Ťa viac, keď Ťa vidím takého zraneného a zničeného, než keby som Ťa videla v majestáte.“ Ježiš sa pýta: „Prečo?“ Odpovedala som: „Veľký majestát ma desí, lebo som maličké nič, a Tvoje rany ma priťahujú k Tvojmu srdcu a hovoria mi o Tvojej veľkej láske ku mne.“ Po tomto rozhovore bolo ticho. Zablúdila som sa do jeho svätých rán a cítila som sa šťastná, trpiac spolu s ním. Hoci som trpela, necítila som bolesť. Prežívala som šťastie, lebo som spoznala hĺbku jeho lásky a hodina mi ubehla ako minúta.

+ Nesúdiť nikdy nikoho, voči iným mať zhovievavé oko, ale voči sebe 253 prísne. Bohu odovzdávať všetko a vo vlastných očiach sa cítiť tým, čím som - to je najväčšou biedou a ničotou. V utrpení byť trezlivá a pokojná, viem, že všetko časom prejde.

+ O chvíľach, ktoré som prežívala počas večných sľubov, netreba 254 hovoriť.

Som v ňom a on je vo mne. Vo chvíli, keď mi kňaz Biskup dával obrúčku, Boh prenikol celú moju bytosť. Nedokážem to vyjadriť, preto ponechávam túto chvíľu v mlčaní. Od večných sľubov je moje prebývanie s Bohom také blízke, aké nebolo nikdy predtým. Cítim, že milujem Boha a cítim, že on miluje mňa. Odkedy ho moja duša zakúsila, nedokázala by bez neho žiť. Milšia mi je hodina pri oltári strávená v najväčšej duchovnej suchote než sto rokov rozkoše vo svete. Radšej budem v kláštore odstrkovaná a nič neznamenajúca než vo svete kráľovná.

+ Keď budem konať nejaké dobro, skryjem sa pred ľudským zrakom, 255 aby sám Boh bol mojou odplatou. Ako malá fialka ukrytá v tráve nezraní ľudskú nohu, ktorá po nej šliape, ale svojou vôňou sa snaží urobiť radosť osobe, ktorá po nej šliape, a pritom celkom zabúda na seba. Hoci z prirodzenosti je to veľmi ťažké, ale Božia milosť pomáha.

+ Ďakujem Ti, Ježišu, za veľkú milosť, že si mi dal poznať celú 256 pášť mojej biedy. Viem, že som priepasťou ničoty a keby ma nepodpierala Tvoja svätá milosť, v jednom okamihu by som sa premenila na ničotu. A tak Ti s každým úderom srdca ďakujem, Bože, za Tvoje veľké milosrdenstvo voči mne.

Zajtra mám odcestovať do Vilna. Dnes som bola na spovedi u otca 257 Andrasza. Tento kňaz má v sebe veľkého Božieho ducha, rozviazal mi krídla k letu - do najväčších výšok. Upokojil ma vo všetkom a prikázal mi veriť v Božiu prozreteľnosť. „Dôveruj a choď smelo.“ Po tejto spovedi som pocítila v sebe zvláštnu Božiu silu. Otec zdôrazňoval, aby som bola verná Božej milosti. Povedal: „Sestra, ak si naďalej zachováte jed-

noduchosť a poslušnosť, nič zlého sa vám nestane. Dôverujte Bohu, ste na dobrej ceste a v dobrých rukách - v Božích rukách."

258 + Večer som zostala v kaplnke trochu dlhšie. Rozprávala som sa s Pánom o istej duši. Posmelená jeho dobrotou som povedala: „Ježišu, dal si mi otca, ktorý ma pochopil v tých vnuknutiach a znovu mi ho berieš. Čo si tam počnem v tom Vime. Nikoho nepoznám, ešte aj reč tamojších ľudí je mi cudzia." Pán mi riekol: „*Neboj sa, nenechám ťa samu.*" Moja duša spočinula v ďakovnej modlitbe za všetky milosti, ktoré mi Pán udelil prostredníctvom otca Andrasza.

Odzrazu som si spomenula na videnie, v ktorom som videla tohto kňaza medzi spovednicou a oltárom a dúfala som, že ho niekedy stretnem. Ožili predou mnou slová, ktoré som vtedy počula: „*On ti pomôže splniť svoju vôľu na zemi.*"

259 Dnes 27. (mája 1933) odchádzam do Vilna. Keď som vyšla pred dom a pozrela sa na celú záhradu, dom a noviciát, zrazu mi začali z očí tiecť slzy. Spomenula som si na všetky dobrodenia a milosti, ktoré mi Pán udelil. Vtom som pri kvetinovom záhone nečakane uzrela Pána. Povedal: „*Neplač, som vždy s tebou.*" Božia prítomnosť, ktorá ma obklopila, keď Pán Ježiš hovoril, trvala po celý čas, kým som cestovala.

260 Mala som povolenie zastaviť sa v Czenstochowej. Prvýkrát som videla Matku Božiu, keď som ráno o piatej hodine išla na odhalenie obrazu. Bez prestania som sa modlila do jedenástej hodiny. Mala som pocit, že som ešte len prišla. Tamojšia matka predstavená¹²² poslala po mňa sestru, aby som prišla na raňajky, lebo sa obávala, že zmeškám vlak. Božia Matka mi povedala veľa. Odovzdala som jej večné sľuby. Cítila som, že som jej dieťaťom a ona mojou Matkou. Nič mi neodmietla, o čo som ju prosila.

261 + Dnes som už vo Vilne. Maličké chalúčky - roztrúsené - tvoria kláštor. Po veľkých jozefovských budovách mi tieto chalúčky pripadajú trochu zvláštne. Sestier je iba osemnásť. Maličké domčeky, ale veľká blízkosť duší, spolupatričnosť. Sestry ma prijali veľmi srdečne. Veľmi ma to povzbudilo a dodalo silu znášať ťažkosti, ktoré ma čakali. Sestra Justína¹²³ pred mojím príchodom dokonca vydrhla dlážku.

262 + Keď som prišla na poďakovanie, Ježiš mi dal svetlo, ako mám prebývať s niektorými osobami. Videla som, že budem vystavená rozptyľovaniu, lebo moja práca v záhrade ma núti udržiavať kontakty so svetskými ľuďmi. Preto som sa celou silou privinula k najsladšiemu Ježišovmu srdcu.

263 + Prišiel spovedný týždeň. Na moju veľkú radosť som zbadala kňa-

za, ktorého som poznala už predtým, než som prišla do Vilna, z vnútorného videnia. Vtom som v duši počula slová: „*To je môj verný služobník, on ti pomôže splniť svoju vôľu tu na zemi.*" Ale nedala som sa mu poznať, tak ako si to Pán želal. Nejaký čas som bojovala s milosťou. V každej spovedi ma zvláštnym spôsobom prenikala Božia milosť, ale neodkrývala som pred ním svoju dušu. Mala som v úmysle sa pred týmto kňazom nespovedať. Po tomto rozhodnutí vstúpil do mojej duše strašný nepokoj. Boh ma prísne napomínal. Keď som pred týmto kňazom odкрыla celú svoju dušu, Ježiš vylial na ňu celé more milostí. Teraz chápem, čo znamená vernosť jednej jedinej milosti, ktorá privádza so sebou mnoho ďalších.

+ Ó, Ježišu môj, drž si ma pri sebe, pozri, aká som slabá. Sama neu- 264 robím dopredu ani krok. Ježišu, musíš byť stále pri mne ako matka pri slabom dieťaťi - ba ešte viac.

Začali sa dni práce, bojov a utrpenia. Všetko beží podľa kláštorného 265 poriadku. Človek vždy zostáva novicom, musí sa učiť a poznávať veľa vecí. Aj keď regula je tá istá, každý kláštor má svoje zvyky. Každá zmena je maličký noviciát.

Sviatok Matky Božieho milosrdenstva¹²⁴

5. VIII. 1933 266

Dnes som dostala veľkú a nepochopiteľnú milosť, čisto vnútornú, za ktorú som Bohu vďačná v tomto živote i vo večnosti...

Ježiš mi povedal, že najviac sa mu páčim, keď rozjímam nad jeho 267 bolestným umučením. Vtedy moja duša dostáva najviac svetla. Kto sa chce naučiť pravdivej pokore, nech rozjíma o Ježišovom umučení. Keď rozjímam nad umučením Ježiša, začínam chápať mnohé veci, ktoré som predtým nemohla pochopiť. Chcem sa podobáť Tebe, Ježišu, Tebe ukrižovanému, umučenému, pokorenému. Vtlač do mojej duše a do môjho srdca svoju pokoru. Ježišu, milujem Ťa na zbláznenie. Teba zničeného, takého, akého Ťa popisuje prorok,¹²⁵ ako by v Tebe nemohol spoznať ľudskú podobu pre veľkú bolesť. V takomto stave Ťa milujem, Ježišu, šialene. Večný a nevyspytateľný Bože, čo z Teba urobila láska?...

11.X. 1933-štvrtok 268

Snažila som sa vykonať si sv. hodinu, ale začala som s veľkými ťažkosťami. Nejaká túžba začala trápiť moje srdce. Môj rozum bol tak zatemnený, že som nemohla pochopiť jednoduché modlitbové formuly. Tak prešla jedna hodina modlitby, alebo skôr boja. Rozhodla som sa modliť druhú hodinu, ale vnútorné utrpenie sa zväčšilo. Veľká suchota a nechúť. Rozhodla som sa modliť tretiu hodinu pokľaciačky bez toho, aby som sa

opierala. Moje telo sa začalo domáhať oddychu. Ja som však v ničom nepovolila. Rozopála som ruky a hoci som nevyslovovala žiadne slová, silou vôle som zotrvala v modlitbe. Po chvíli som stiahla z prsta prstienok a prosila som Ježiša, aby sa naň pozrel. Je znakom nášho večného spojenia. Obetovala som Pánu Ježišovi to, čo som cítila v deň večných sľubov. Po chvíli cítim, ako moje srdce začína zalievať vlna lásky. Náhle stíšenie ducha, zmysly tichnu, Božia prítomnosť preniká dušu. Viem iba jedno - jestvuje Ježiš a ja. Uzrela som ho v takej podobe, ako som ho videla v prvej chvíli po večných sľuboch. Vtedy som si tiež vykonávala svätú hodinu. Náhle stál Ježiš predou obnažený zo šiat, celé telo pokryté ranami. Oči sa mu topili v slzách a krvi, tvár celá pošpatená, pokrytá pľuvancami. Vtom mi povedal: „*Nevesta sa musí podobat' svojmu ženíchovi.*” Pochopila som tieto slová do hĺbky. Tu niet žiadnych pochybností. Mám sa podobat' Ježišovi v utrpení a pokore. „*Fozri, čo urobila so mnou láska ľudských duší. Dcéra moja, v tvojom srdci nachádzam všetko, čo mi odmieta také veľké množstvo duší. Tvoje srdce je pre mňa odpôčinkom. Často ponechávam veľké milosti na koniec modlitby.*”

269 Raz, keď som si vykonala novú k Duchu Svätému za svojho spovedníka, Pán mi povedal: „*Dal som ti ho poznať¹¹ skôr, než ťa predstavíme sem poslali. Ako budeš zaobchádzať so spovedníkom, tak budem zaobchádzať ja s tebou. Ak sa budeš pred ním ukrývať, aj keby išlo o moju najmenšiu milosť, tak i ja sa ukryjem pred tebou a zostaneš sama.*” Kona la som tak, ako si Boh želal, a hlboký pokoj zavládol v mojej duši. Teraz rozumiem, ako Boh ochraňuje spovedníkov a ako sa ich zastáva.

270 Rada kňaza dr. Sopočka:
„Bez pokory sa nemôžeme páčiť Bohu. Cvič sa v treťom stupni pokory. To znamená, ak ti niečo vyčítajú, nielen že sa neospravedlňuj a nevyhlasuj za nevinnú, ale teš sa z poníženia.

Ak veci, ktoré mi hovoríš, naozaj pochádzajú od Boha, priprav svoju dušu na veľké utrpenie. Zažiješ neuznanie, prenasledovanie. Budú na teba hľadieť ako na hysterickú, čudácku, ale Boh svojimi milosťami nebude šetriť. Právě Božie diela sa vždy stretávajú s ťažkosťami a vyznačujú sa utrpením. Ak Boh bude chcieť niečo uskutočniť, skôr či neskôr to napriek ťažkostiam uskutoční. Ty sa zatiaľ vyzbroj veľkou trpezlivosťou.”

271 Keď kňaz dr. Sopočko odcestoval do Svätej zeme, našu kongregáciu spovedal otec Dabrowski, SJ.¹²⁷ Na jednej spovedi sa ma opýtal, či som si vedomá vyššieho života v mojej duši, ktorý dosahuje nesmierne vysoký stupeň. Odpovedala som, že som si vedomá toho, čo sa deje v mojom vnútri. Na to mi otec odpovedal: „Sestra, nesmiete to v duši ničieť ani

sama meniť. Nie každá duša sa vyznačuje takým veľkým šťastím vyššieho života. U vás, sestra, je to viditeľné, lebo to dosahuje vysoký stupeň. Dávajte si pozor, aby ste nepremárnili tieto veľké Božie milosti, veľká...” (*pretrhnutá myšlienka*).

Tento otec ma predtým mnohokrát skúšal. Keď som mu hovorila, že 272 Pán žiada odo mňa tieto veci,¹²⁸ vysmial sa zo mňa a kázal mi prísť na spoveď o ôsmej večer. A keď som prišla o ôsmej, rehoľný brat už zamykal kostol. Povedala som mu, aby dal otcovi vedieť, že som prišla, lebo mi kázal prísť o tomto čase. Statočný brat išiel a dal to otcovi vedieť. Ten mu kázal povedať mi, že otcovia v tomto čase nepočúvajú spovede. Vrátila som sa domov naprázdno a už som sa viac u neho nespovedala. Vykonala som však za neho hodinovú adoráciu a nejaké sebazáporu, aby som mu vyprosila Božie svetlo na poznávanie duší. Keď kňaz dr. Sopočko odcestoval a on ho zastupoval, bola som nútená ísť k nemu na spoveď. Teraz však to, čo nechcel predtým uznať, zobral vážne a zaväzuje ma k veľkej vernosti voči vnútorným vnuknutiam. Takto Boh neraz dopúšťa, ale vo všetkom nech je zvelebený. Ale je potrebná veľká milosť, aby človek nezakolísal.

Ročné exercície

10. L 1934 273

Ježišu môj, opäť sa blíži chvíľa, v ktorej zostanem sama spolu s Tebou. Ježišu, prosím Ťa z celého srdca, daj mi poznať, čo sa Ti na mne nepáči. Zároveň mi daj poznať, čo mám robiť, aby som Ti bola milšia. Neodmietni mi túto milosť a buď so mnou. Ja viem, že bez Teba, Pane, moja námaha nestojí za veľa. Ó, ako sa teším z Tvojej veľkosti, Pane. Čím viac Ťa poznám, tým vrúcnejšie po Tebe túžim a želim si byť s Tebou.

Ježiš mi dal poznať samu seba. V Božom svetle vidím svoju hlavnú 274 chybu - pýchu a jej odtienok - uzatváranie sa do seba. Chýba mi jednoduchosť vo vzťahu k matke predstavenej.¹²⁹

Druhé svetlo sa týka rozprávania. Niekedy príliš veľa hovorím. Možno by sa vec dala vybaviť dvoma, troma slovami, ale ja na to mŕňam priveľa času. Ježiš si praje, aby som tento čas premenila na odpustkové modlitby za duše trpiace v očistci. Pán mi hovorí, ako sa budeme v deň súdu zodpovedať za každé slovo.

Tretie svetlo sa týka našich regúl. Málo sa vyhýbam príležitostiam, ktoré vedú k nedodržaniu regúl, zvlášť mlčania. Budem konať tak, ako by regula bola napísaná len pre mňa. Nebudem sa starať, čo robia druhí, len nech ja konám tak, ako si Boh praje.

Predsavzatie: Keď bude Ježiš odo mňa žiadať niečo, týkajúce sa vonkajších záležitostí, pôjdem o tom ihneď povedať predstaveným. Pri

stretnutiach s predstavenou sa budem snažiť o otvorenosť a detskú úprimnosť.

275 Ježiš miluje skryté duše. Ukrytý kvet má v sebe najviac vône. Budem sa snažiť vo svojom vnútri vytvoriť zátisie pre Ježišovo srdce. V ťažkých a bolestných chvíľach Ti spievam hymnus dôvery, ó, Stvoriteľu môj. Moja dôvera k Tvojmu milosrdenstvu je hlboká ako priepasť.

276 Od chvíle, v ktorej som si zamilovala utrpenie, prestalo byť pre mňa utrpením. Utrpenie je stálym pokrmom mojej duše.

277 Nebudem sa rozprávať s istou osobou, lebo viem, že Ježišovi sa to nepáči a ona nemá z toho žiaden úžitok.

27 8 Pri nohách Pána. Ježišu ukrytý, Láska večná, Život náš, Boží Blázon, že si zabudol na seba a vidíš iba nás. Kým si stvoril nebo a zem, najprv si nosil nás vo svojom srdci. Ó, Láska, ó, hĺbka Tvojho poníženia, ó, Tajomstvo šťastia - prečo Ťa tak málo ľudí pozná? Prečo nenachádzaš odozvu? Ó, Láska božská, prečo ukrývaš svoju krásu? Ó, nepochopiteľný a nesmierny, čím lepšie Ťa poznám, tým si pre mňa nepochopiteľnejší, ale preto, že Ťa nemôžem pochopiť, viac chápem Tvoju veľkosť. Nezávidím oheň serafínom, lebo v mojom srdci uchovávam väčší dar. Oni Ťa s nadšením obdivujú, ale Tvoja krv sa spája s mojou. Láska - to je nebo, ktoré sme dostali už tu na zemi. Ó, prečo sa ukrývaš vo viere? Láska pretrháva oponu. Nie si skrytý pred zrakom mojej duše, lebo sám si ma pritiahol do lona tajuplnej lásky naveky. Tebe patrí chvála a sláva, nerozlučná Trojica - jediný Bože, po všetky veky.

279 Boh mi dal poznať, na čom je založená skutočná láska a dal mi svet lo, ako ju prejavovať v živote. Skutočná láska k Bohu je založená na plnej Božej vôle. Ak chceme Bohu prejaviť lásku skutkom, treba, aby všetky naše skutky, hoc i najmenšie, vyplývali z lásky k Bohu. Pán mi povedal: „*Dieťa moje, najviac sa mi páčiš v utrpení. Vo svojich telesných alebo duševných bolestiach nehľadaj útechu v stvorení. Chcem, aby vôňa tvojho utrpenia bola čistá, bez akýchkoľvek prímiesí. Prajem si, aby si sa odpútala nielen od stvorenia, ale aj sama od seba. Dcéra moja, chcem sa opájať láskou tvojho srdca - láskou čistou, panenskou - nepoškvrnenou, bez žiadneho zatemnenia. Čím viac si zamiluješ utrpenie, tým bude tvoja láska ku mne čistejšia.*”

280 Ježiš žiada, aby sa Sviatok Božieho milosrdenstva slávil v prvú nedeľu po Veľkej noci. S vnútornou sústredenosťou a vonkajším umŕtvovaním som tri hodiny nosila opasok a neprestajne som sa modlila za hriešnikov a milosrdenstvo pre celý svet. Ježiš mi povedal: „*Môj pohľad dnes so zalúbením spočíva na tomto dome.*”

Cítim dobre, že moje poslanie sa smrťou nekončí, ale len začína. Ó, 281 pochybujúce duše, poodhalím vám závoj neba, aby som vás presvedčila o Božej добрote, aby ste už viac nezraňovali nedôverou najsladšie Ježišovo srdce. Boh je láska a milosrdenstvo.

V istej chvíli mi Pán povedal: „*Moje srdce je dojaté veľkým milosrdenstvom k tebe, moje najdrahšie dieťa, keď som ťa videl roztrhanú na kúsky od veľkej bolesti, ktorú si trpela v ľúlosti nad svojimi hriechmi. Hľa, vidím tvoju lásku takú čistú a úprimnú, že ti dávam prvenstvo medzi pannami. Si moja česť a chvála môjho umučenia. Vidím každé poníženie tvojej duše a nič neunikne mojej pozornosti - pokorných vyvyšujem až po svoj trón, lebo tak to chcem.*”

Bože, vo Svätej Trojici jediný. Túžim ťa tak milovať, ako Ťa ešte žiad- 283 na ľudská duša nemilovala. Hoci som veľmi biedna a maličká, svoju dôveru som zakotvila hlboko v priepasti Tvojho milosrdenstva, Bože a Stvoriteľu môj. Napriek svojej veľkej biede sa neľakám ničoho, ale mám nádej, že budem spievať pieseň chvály naveky. Nech žiadna duša nepochybuje, hoci by bola najbiednejšia. Kým žije, každá môže dosiahnuť veľkú svätosť, lebo sila Božej milosti je veľká. Záleží len na nás, aby sme neodporovali Božiemu pôsobeniu.

Ó, Ježišu, keby som sa mohla postaviť pred Teba ako hmla, zakryla 284 by som zem, aby Tvoj sv. zrak nevidel strašné zločiny. Ježišu, keď hľadím na svet a jeho ľahostajnosť voči Tebe, neustále sa mi tlačia slzy do očí, ale keď sa pozerám na ľahostajnú dušu, ktorá sa zasvätila Bohu, krváca mi srdce.

1934 285

Raz som prišla do cely taká unavená, že som si musela na chvíľu odpočinúť, kým som sa začala vyzliekať. Keď som už bola vyzlečená, jedna zo sestier ma prosila, aby som jej priniesla horúcu vodu. Napriek únave som sa rýchlo obliekla a priniesla vodu, ktorú si želala, hoci od kuchyne do cely bol dobrý kúsok a blata po členky. Keď som vošla do svojej cely, uzrela som nádobu s Najsvätejšou sviatosťou a počula som hlas: „*Vezmi túto nádobu a prenes ju do tabernákula.*” V prvej chvíli som zaváhala, no keď som sa priblížila a dotkla nádoby, počula som slová: „*S akou láskou sa približuješ ku mne, s takou láskou sa približuj ku každej zo sestier. Čokoľvek robíš im, mne robíš.*” Po chvíli som videla, že som sama.

+ Raz, keď sa konala adorácia za našu vlasť, bolesť mi prenikla dušu. 286 Začala som sa modliť nasledujúcim spôsobom: Najmilosrdnejší Ježišu, prosím Ťa na príhovor Tvojich svätých a zvlášť na príhovor Tvojej najmilšej Matky, ktorá Ťa od malička vychovávala, prosím Ťa, požehnaj

moju vlasť. Ježišu, nehľad' na naše hriechy, ale pozri na slzy malých detí, na hlad a zimu, ktorými trpia. Ježišu, pre tieto neviniatka udeľ mi milosť, o ktorú Ťa prosím pre moju vlasť. V tej chvíli som uvidela Pána Ježiša, ktorý mal oči plné slz a povedal mi: „*Vidíš, dcéra moja, ako veľmi mi je ich ľúto, ale pamätaj na to, že oni držia svet.*”

287 + Ježišu môj, keď sa pozerám na život duší, vidím, že mnohí Ti slúžia s istou nedôverou. V istých chvíľach, zvlášť keď je príležitosť preukázať Bohu lásku, vidím, že práve vtedy tieto duše utekajú z bojového poľa. Ježiš mi raz povedal: „*Chceš aj ty, dieťa moje, takto konať?*” Odpovedala som Pánovi: „*Ó, nie, neodídem z bojového poľa, hoc by mi smrteľný pot zarosil čelo, nevypustím meč z ruky, kým nespočiním pri nohách Sv. Trojice. Vo všetkom, čo robím, sa nespolieham na svoje sily, ale na Božiu milosť. S Božou milosťou môže duša víťazne prejsť aj cez najväčšie ťažkosti.*”

288 + Raz som sa veľmi dlho rozprávala s Ježišom o našich chovaniciach. Posmelená jeho dobrotou, spýtala som sa ho, či má medzi našimi chovaniciami aj také duše, ktoré by boli potešením pre jeho srdce. Pán mi odpovedal, že má, „*ale ich láska je slabá, preto ti ich dávam do zvláštnej opatery - modli sa za ne.*”

Ó, Bože veľký, obdivujem Tvoju dobrota. Ty si Pán nebeských zástupcov, a tak sa znižuješ k úbohému stvoreniu. Ó, ako vrúčne Ťa túžim milovať každým úderom môjho srdca. Nestačí mi zem, nebo je primalé a vesmír je ničím, len Ty jediný mi stačíš, večný Bože. Len Ty jediný môžeš naplniť hĺbku mojej duše.

289 Najšťastnejšie chvíle pre mňa sú, keď zostanem sama s mojím Pánom. V týchto chvíľach poznávam Božiu veľkosť a svoju biedu.

Raz mi Ježiš povedal: „*Nečuduj sa, keď ťa niekedy nevinne posudzujú. Ja som z lásky k tebe ako prvý vypil tento kalich nevinného utrpenia.*”

290 Raz ma tak rozrušili myšlienky na večnosť a jej tajomstvá, že moja duša sa začala báť. Keď som ešte chvíľu nad tým uvažovala, začali ma trápiť rôzne neistoty. Vtom mi Ježiš povedal: „*Dieťa moje, neboj sa domu svojho Otca. Márne skúmanie prenechaj múdрым tohto sveta. Ja ťa chcem vždy vidieť ako malé dieťa. Na všetko sa jednoducho pýtaj spovedníka a ja ti odpoviem jeho ústami.*”

291 Raz som stretla osobu, ktorá mala v úmysle spáchať ťažký hriech. Prosila som Pána, aby na mňa dopustil najväčšie útrapy, len aby tá duša bola zachránená. Odrazu som pocítila na hlave strašnú bolesť trňovej koruny. Trvalo to dosť dlho, ale tá osoba zostala v Božej milosti. Ó, Ježišu môj, ako ľahko je možné posvätiť sa - treba len trošku dobrej vôle. Ak Ježiš zbadá v duši trošku dobrej vôle, ponáhľa sa dať sa tejto duši

a nič ho nemôže zadržať, ani chybné kroky, ani pády - celkom nič. Ježiš sa ponáhľal duši na pomoc a ak je duša Božej milosti verná, tak vo veľmi krátkom čase môže dosiahnuť najvyššiu svätosť, akú stvorenie na zemi len môže dosiahnuť. Boh je veľmi štedrý a nikomu neodmieta svoju milosť - dáva viac, ako my od neho prosíme. Vernosť vnuknutiam Ducha Svätého je najkratšia cesta.

+ Keď duša úprimne miluje Boha, nemá sa vo svojom duchovnom živote báť ničoho. Nech sa odovzdá vplyvu milosti a nech sa neobmedzuje v spájaní s Pánom.

+ Keď ma Ježiš očaril svojou krásou a pritiahol k sebe, vtedy som zbadala, čo sa mu v mojej duši nepáči. Rozhodla som sa za každú cenu to odstrániť a s pomocou milosti som to hneď urobila. Táto veľkodušnosť sa Pánovi páčila a od tej chvíle mi Boh začal udeľovať vyššie milosti. Vo vnútornom živote nad ničím nemudrujem, nerozoberám, akými cestami ma Boží Duch vedie. Stačí mi, že viem, že som milovaná a milujem. Čistá láska mi dáva poznať Boha a pochopiť mnohé tajomstvá. Spovedník je pre mňa prorokom, jeho slovo je pre mňa sväté - hovorím o svojom duchovnom poradcovi.¹³⁰

Raz mi Pán povedal: „*Buď ako žobrák, ktorý sa neodťahuje, ak dostane väčšiu almužnu, ale o to srdečnejšie ďakuje. Aj ty, ak ti udeľujem väčšie milosti, tak sa nevyhováraj, že nie si ich hodna. Ja o tom viem, ale radšej sa teš a raduj a ber toľko pokladov z môjho srdca, koľko dokážeš uniesť, lebo vtedy sa mi viac páčiš. A ešte niečo ti poviem - neber tie milosti len pre seba, ale aj pre blížnych, to znamená, povzbudzuj duše, s ktorými sa stretávaš, k dôvere v moje nekonečné milosrdenstvo. Ó, ako veľmi milujem duše, ktoré mi úplne dôverujú - urobím pre ne všetko.*”

+ V tej chvíli sa ma Ježiš opýtal: „*Dieťa moje, ako ti idú exercícií?*” Odpovedala som: „*Ježišu, veď Ty vieš, ako mi idú.*”

„*Áno, viem, ale chcem to počuť z tvojich úst a tvojho srdca.*”

„*Ó, Majster môj, keď ma Ty vedieš, všetko mi ide ľahko. Prosím Ťa, Pane, nikdy ma neopúšťaj.*” Ježiš mi povedal: „*Áno, vždy budem s tebou, ak budeš vždy ako malé dieťa. Neboj sa ničoho, ako som bol tvojím začiatkom, budem aj tvojím koncom. Nespoliehaj sa na stvorenie ani v najmenšej veci, lebo to sa mi nepáči. Ja sám chcem byť v tvojej duši. Dám ti posilnenie a svetlo do duše. Dozvieš sa z úst môjho zástupcu, že ja som v tebe a nepokoj sa rozplynie ako hmla v lúčoch slnka.*”

+ Najvyššie Dobro, túžim Ťa milovať, ako ťa ešte nikto na zemi nemiľoval. Túžim Ťa zvelebovať každou chvíľou môjho života a svoju vôľu úzko spájať s Tvojou sv. vôľou. Môj život nie je monotónny a šedivý. Je pestrý ako záhrada voňavých kvetov. Ani neviem, ktorý kvet mám skôr

odtrhnúť: ľaliu utrpenia, ružu lásky k blížnemu alebo fialku pokory? Nebudem vyratúvať tieto poklady, ktorých mám na každý deň hojne. Je veľká vec, keď dokážeme využiť prítomnú chvíľu.

297 + Ježišu, Svetlo najvyššie, daj mi poznať seba a prenikni svojim svetlom moju temnú dušu a vyplň sebou priepasť mojej duše, lebo len Ty sám (...)

298 Ó, Ježišu môj, Život, Cesta a Pravda, prosím Ťa, drž si ma pri sebe, ako matka drží malé dieťa na svojich prsiach, lebo som nielen nerozumné, slabé dieťa, ale aj hromada biedy a ničoty.

299 + Tajomstvo duše Vilno 1934

Keď mi raz spovedník kázal opýtať sa Pána Ježiša, čo znamenajú dva líče na obraze,¹³¹ povedala som, že dobre, opýtam sa Pána.

Počas modlitby som vo svojom vnútri počula slová: „*Tie dva líče znamenajú krv a vodu - svetlý líč predstavuje vodu, ktorá omilostňuje duše, červený líč znamená krv, ktorá je životom duší...*“

Tieto dva líče vyšli z hĺbky môjho milosrdenstva vtedy, keď moje zomierajúce srdce bolo kopijou prerazené na kríži.

Tie líče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne. Túžim, aby Druhá veľkonočná nedeľa bola Sviatkom milosrdenstva.

300 + *Pros môjho verného služobníka,¹³² aby v tento deň povedal celému svetu o mojom veľkom milosrdenstve. Kto v tento deň pristúpi k prameňu života, dosiahne úplné odpustenie hriechov aj trestov.*

+ *Ludstvo nenájde pokoj, kým sa neobráti s dôverou k môjmu milosrdenstvu.*

+ *Ó, ako veľmi ma zraňuje nedôvera duše. Taká duša vyznáva, že som svätý a spravodlivý, ale neverí, že som milosrdenstvo, nedôveruje v moju dobrotu. Aj satani zvelebujú moju spravodlivosť, ale neveria v moju dobrotu.*

Moje srdce sa raduje z mena milosrdenstvo.

301 *Povedz, že milosrdenstvo je najvznešenejšou vlastnosťou Boha. Všetky diela mojich rúk sú korunované milosrdenstvom."*

302 + Ó, Láska večná, túžim, aby Ťa poznali všetky duše, ktoré si stvoril. Keby som bola kňazom, ustavične by som hovorila o Tvojom milosrdenstve hriešnym dušiam, ktoré upadli do zúfalstva. Keby som bola misi onárom, niesla by som svetlo viery do vzdialených krajín, aby Ťa mohli poznať aj tieto duše. Mohla by som pre ne zomrieť mučeníckou smrťou, akou si pre mňa a pre ne zomrel Ty. Ó, Ježišu, viem veľmi dobre, že môžem byť kňazom, misionárom, kazateľom, môžem zomrieť

mučeníckou smrťou, úplným sebazničením a obetovaním sa z lásky k Tebe, Ježišu, a k nesmrteľným dušiam.

Veľká láska dokáže malé veci premieňať na veľké. Iba láska dáva našim skutkom hodnotu. Čím bude naša láska čistejšia, tým oheň utrpenia bude mať v nás menej čo stráviť a utrpenie prestane byť pre nás utrpením. Stane sa nám rozkošou. Z Božej milosti som teraz dostala také uspokojenie srdca, že nikdy nie som taká šťastná, ako keď trpím pre Ježiša, ktorého milujem každým záchvevom srdca.

Keď som raz prežívala jedno veľké utrpenie, utiekla som od povinnosti k Pánu Ježišovi a prosila som ho, aby mi dal svoju silu. Po krátkej modlitbe som sa vrátila k povinnostiam plná nadšenia a radosti. Vtom mi jedna zo sestier hovorí: „Určite máte, sestra, dnes veľa radosti, lebo ste taká rozžiarená. Boh vám istotne nedáva žiadne utrpenia, iba samé potechy.“ Odpovedala som: „Veľmi sa mýlite, sestra. Práve vtedy, keď veľa trpím, aj moja radosť je väčšia a keď menej trpím, aj moja radosť je menšia.“ Ale táto duša mi dala poznať, že ma nepochopila. Snažila som sa jej to vysvetliť: „Keď trpíme veľa, máme veľkú príležitosť preukázať Bohu, že ho milujeme. Keď trpíme málo, máme málo príležitostí, aby sme prejavili Bohu svoju lásku. Keď netrpíme vôbec, naša láska nie je ani veľká, ani čistá. Z Božej milosti môžeme dôjsť k tomu, že utrpenie sa pre nás zmení na rozkoš, lebo láska dokáže v čistých dušiach konať takéto veci.“

+ Ježišu môj, nádej moja jediná, ďakujem Ti za tú knihu, ktorú si otvoril pred očami mojej duše. Tou knihou je Tvoje umučenie, na ktoré si sa podujal z lásky ku mne. Z tej knihy som sa naučila, ako milovať Boha a duše. V tej knihe sú obsiahnuté nevyčerpatelne poklady. Ó, Ježišu, ako málo duší Ťa chápe v Tvojom mučeníctve lásky. Ó, aký veľký je oheň najčistejšej lásky, ktorý horí v Tvojom najsv. srdci. Šťastná duša, ktorá pochopila lásku Ježišovho srdca.

Mojou najväčšou túžbou je, aby duše spoznali, že Ty si ich večným šťastím, aby uverili v Tvoju dobrotu a oslavovali Tvoje nekonečné milosrdenstvo.

Prosila som Boha o milosť, aby ma upevnil a posilnil voči vplyvom, ktoré ma neraz chcú odvieť od ducha reguly a malých zákonov. Sú to malé mole, ale chcú v nás zničiť vnútorný život. Určite ho zničia, ak si je duša vedomá týchto malých priestupkov, a napriek tomu ich podceňuje a pokladá za malé veci. Ja nevidím v predpisoch nič malého. Nezáleží na tom, že sa vystavujem nepríjemnostiam a uštipačným poznámkam, len nech je môj duch v zhode s duchom regúl, sľubov a rehoľných zákonov.

Ó, Ježišu môj, rozkoš môjho srdca, Ty poznáš moje túžby. Chcela by som sa ukryť pred ľudským zrakom, žiť, akoby som nežila. Chcem žiť čistá ako poľný kvet. Chcem, aby moja láska bola vždy obrátená k Tebe ako kvet, ktorý sa vždy obracia k slnku. Túžim, aby vôňa a sviežosť kvetu môjho srdca bola vždy zachovaná len pre Teba. Chcem žiť pod Tvojím Božím pohľadom, lebo Ty sám mi stačíš. Keď som s Tebou, ó, Ježišu, nebojím sa ničoho, lebo nič mi nemôže uškodiť.

307

+ Rok 1934

V istej chvíli počas Veľkého pôstu som uzrela nad našou kaplnkou a nad domom veľké svetlo a veľkú tmú. Videla som boj týchto dvoch mocností...

308

Zelený štvrtok 1934. Ježiš mi povedal: „*Túžim, aby si dala samu seba ako obeť za hriešnikov, zvlášť za tie duše, ktoré stratili nádej v Božie milosrdenstvo.*”

Boh a duše. Akt sebaobetovania

309

Pred tvárou neba a zeme, pred všetkými chórmi anjelov, pred najsv. Pannou Máriou, pred všetkými nebeskými mocnosťami vyhlasujem Bohu v Trojici jedinému, že dnes v zjednotení s Ježišom Kristom, Vykupiteľom duší, sa dávam dobrovoľne ako obeť za obrátenie hriešnikov a zvlášť za tie duše, ktoré stratili nádej v Božie milosrdenstvo. Táto obeť je založená na tom, že prijímam s úplnou odovzdanosťou Božej vôli všetky utrpenia, strach a hrôzu, ktorými sú naplnení hriešnici, a ja im na výmenu dávam všetky potechy mojej duše, ktoré plynú z prebývania s Bohom. Jedným slovom, obetujem za nich všetko: sv. omše, sv. prijímanie a umŕtvovania, modlitby. Nebojím sa úderov - úderov Božej spravodlivosti, lebo som spojená s Ježišom. Ó, Bože môj, túžim Ti takto vynahradiť za duše, ktoré nedôverujú Tvojej dobrotivosti. Dôverujem proti všetkej nádeji v more Tvojho milosrdenstva. Pane a Bože môj, môj podiel na veky, táto obeť nie je založená na mojich silách, ale spolieham na moc, ktorá plynie zo zásluh Ježiša Krista. Každý deň budem opakovať tento akt obety nasledujúcou modlitbou, ktorú si ma sám naučil, Ježišu.

Ó, krv a voda, ktorá si vytryskla vtedy ako prameň milosrdenstva pre nás z Ježišovho srdca, dôverujem v Teba.

S. M. Faustína od Najsvätejšej sviatosti Zelený štvrtok počas sv. omše dňa 29. III. 1934

„Dávam ti spoluúčasť na vykúpení ľudského rodu. Si pre mňa úľavou 310 vo chvíli môjho umierania.”

Keď som od svojho spovedníka¹³³ dostala povolenie vykonať tento 311 akt obetovania, v krátkom čase som spoznala, že tento akt bol Bohu milý. Hneď som pocítila jeho účinky. Odrazu bola moja duša ako skala: vyprahnutá, plná bezútešnosti a nepokoja. Rôzne rúhania a kliatby sa mi tísnu do uší. V mojom srdci zavládla nedôvera a zúfalstvo. Hľa, stav úbožiacov, ktorý som prijala na seba. V prvej chvíli som sa tých ukrutností veľmi zľakla, ale pri prvej spovedi som sa upokojila.

+ Keď som sa raz išla spovedať mimo kláštora, dostala som sa na 312 sv. omšu, ktorú slúžil môj spovedník.¹³⁴ Po chvíli som videla na oltári malého Ježiška, ktorý milo a radostne vystieral k nemu rúčky. Kňaz však o chvíľu vzal krásne Dieťa do rúk, polámal ho a zaživa zjedol. V prvej chvíli som voči tomu kňazovi cítila odpor kvôli takému zaobchádzaniu s Ježišom. Hneď som ale bola osvietená v tejto veci a spoznala som, že tento kňaz je Bohu veľmi milý.

+ Raz som bola u maliara,¹³⁵ ktorý maľuje obraz. Videla som, že 313 nie je taký pekný ako Ježiš. Veľmi ma to zarmútilo, ale ukryla som to hlboko vo svojom srdci. Keď sme odišli od maliara, matka predstavená¹³⁶ zostala v meste vybaviť rôzne veci. Ja som sa sama vrátila domov. Hneď som sa vybrala do kaplnky a veľmi som plakala. Povedala som Pánovi: „Kto Ťa namaľuje takého pekného, aký si?” Vtom som počula slová: „*Nie v krásnej farby ani štetca je veľkosť toho obrazu, ale v mojej milosti.*”

+ Keď som raz popoludní prišla do záhrady, anjel strážny mi povedal: 314 „Modli sa za umierajúcich.” Hneď som sa začala modliť ruženec za umierajúcich spolu so záhradníkmi. Keď sme sa domodlili ruženec, začali sme rôzne modlitby za umierajúcich. Potom sa chovanice začali veselo rozprávať. Napriek ich vrave som začula v duši slová: „Modli sa za mňa.” Nerozumela som dobre tým slovám, vzdialila som sa o pár krokov od chovania a rozmyšľala som, kto by to mohol byť, čo mi káže modliť sa. Vtom som začula slová: „Som sestra¹³⁷...” Táto sestra bola vo Varšave a ja vo Vilne. „Modli sa za mňa, kým ti poviem, že máš prestať. Zomieram.” Hneď som sa začala za ňu vrúcne modliť k umierajúcemu Ježišovmu srdcu. Nedala mi vydýchnuť, modlila som sa od tretej hodiny do piatej. O piatej som počula slová: „Ďakujem.” Pochopila som, že už zomrela. Ale na druhý deň počas sv. omše som sa znova vrúcne modlila za jej dušu. Popoludní prišla správa, že sestra... o tej a tej hodine zomrela. Pochopila som, že to bolo vtedy, keď mi hovorila - modli sa za mňa.

- 315 + Matka Božia, Tvoja duša bola ponorená do mora horkosti, pozri sa na svoje dieťa a nauč ma trpieť a milovať v utrpení. Posilni moju dušu, nech ju bolesť nezlomí. Matka milosti - nauč ma žiť s Bohom.
- 316 Raz ma navštívila Božia Matka. Bola smutná, pohľad mala sklonený k zemi. Dala mi poznať, že mi chce niečo povedať, a na druhej strane mi dala poznať, ako by mi nechcela o tom hovoriť. Keď som to pochočila, začala som Matku Božiu prosiť, aby mi to povedala a aby sa na mňa pozrela. V tej chvíli sa Mária pozrela na mňa s láskavým úsmevom. Povedala: „Zažiješ veľa utrpenia kvôli chorobe a lekárom, veľa trápenia budeš mať aj kvôli obrazu, ale neboj sa ničoho.“ Na druhý deň som ochorela a veľa som trpela, tak ako mi Matka Božia povedala. Moja duša je však pripravená na utrpenie. Utrpenie je stálym spoločníkom môjho života.
- 317 Ó, Bože, moja jediná nádej, do Teba som vložila celú svoju dôveru. Viem, že nebudem sklamaná.
- 318 Neraz po sv. prijímaní pociťujem zvláštnu Božiu prítomnosť. Cítim, že Boh je v mojom srdci. To, že cítim Boha v duši, mi vôbec neprekáža pri plnení povinností. Ani vtedy, keď vybavujem najdôležitejšie záležitosti vyžadujúce pozornosť, nestrácam Božiu prítomnosť v duši a som s ním úzko spojená. S ním idem do práce, s ním idem na rekreáciu, s ním trpím, s ním sa teším, žijem v ňom a on vo mne. Nikdy nie som sama, lebo on je mojím stálym spoločníkom. Je prítomný v každej chvíli. Sme si dôverne blízki skrze spojenie krvi a života.
- 319 Nočná štvrtková adorácia¹³⁸ 9. VIII. 1934
- Od jedenástej do dvanástej hodiny som si konala adoráciu. Modlila som sa za obrátenie tvrdošijných hriešnikov. Zvlášť za tých, ktorí stratili nádej v Božie milosrdenstvo. Rozjímal som o tom, ako veľa Boh vytrpel, akú veľkú milosť nám preukázal. A my neveríme, že Boh nás miluje. Ó, Ježišu, kto to môže pochopiť? Aká bolesť pre nášho Spasiteľa? Čím nás presvedčí o svojej láske, ak už ani samotná smrť nestačí? Poprosila som celé nebo, aby spolu so mnou vynahradzovalo Pánovi za nevd'áčnosť niektorých duší.
- 320 Ježiš mi dal poznať, aká milá je mu vynahradzujúca modlitba. Povedal mi: „*Modlitba pokornej a milujúcej duše zmierňuje hnev môjho Otca a priťahuje more požehnaní.*“ Po skončení adorácie v polovici cesty do cely, ma obštúpilo množstvo veľkých čiernych psov. Skákali a zavýjali, chceli ma roztrhať na kúsky. Zbadala som, že to nie sú psy, ale diabli. Jeden z nich prehovoril zlostne: „Za to, že si nám odobrala tejto noci toľko duší, roztrháme ťa na kusy.“ Odpovedala som, že ak je to vôľa najmilosrdnejšieho Boha, nech ma trhajú na kúsky. Právom si to zaslúžim,

lebo som najúbohejšia z hriešnikov a Boh je vždy svätý, spravodlivý a nekonečne milosrdný. Na tieto slová odpovedali všetci satani naraz: „Utekajme, lebo nie je sama, je s ňou Všemohúci.“ A zmizli ako zvrátny prach z cesty. Ja som spokojne, končiac Te Deum, išla do cely a rozjímal som nad nekonečným, nepochopiteľným Božím milosrdenstvom.

12. VIII. 1934

Náhle zoslabnutie - predsmrtné múky. Nebola to smrť, čiže prechod 321 do skutočného života, ale zakúsila som jej utrpenie. Smrť je strašná, aj keď nám dáva večný život. Odrazu mi prišlo zle, nemohla som dýchať, tma v očiach, cítim odumieranie v údoch - to dusenie je strašné. Chvilka takého dusenia je nesmierne dlhá. Napriek nádeji sa ma zmocňuje zvláštny strach. Túžila som prijať posledné sviatosti. Veľmi ťažko je vyspovedať sa, napriek veľkej túžbe. Človek nevie, čo hovorí, jedno začne, druhé nedokončí. Ó, nech Boh zachová každú dušu od takého odkladania spovede na poslednú hodinu. Poznala som veľkú silu kňazových slov, ktorá sa dotýka duše chorého. Opýtala som sa duchovného otca, či som pripravená stáť pred Bohom a či môžem byť pokojná. Dostala som odpoveď: „Môžeš byť úplne pokojná nielen teraz, ale po každej týždňovej spovedi.“ Božia milosť, ktorá sprevádza tieto kňazské slová, je veľká. Duša pociťuje silu a odvahu do boja.

Ó, rehoľa, matka moja - aké sladké je v tebe žiť, ale ešte sladšie 322 zomierať.

Po prijatí posledných sviatostí nastalo úplné zlepšenie. Zostala som 323 sama. Trvalo to asi pol hodiny. Opäť sa zopakoval záchvat, ale už nie taký silný, lebo zákroky lekárov tomu zabránili.

Svoje utrpenie som spájala s Ježišovým utrpením. Obetovala som ho za seba a za obrátenie duší, ktoré nedôverujú v Božiu dobrotu. Náhle sa moja cela naplnila čiernymi postavami plnými hnevu a nenávisťou voči mne. Jedna z nich povedala: „Bud' prekliata ty i ten, ktorý je v tebe, lebo už v pekle nás začínaš mučiť.“ Ja som povedala len: „A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami,“ postavy zašumeli a ihneď zmizli.

Na druhý deň som bola veľmi slabá, ale už som nepociťovala žiad- 324 ne bolesti. Po sv. prijímaní som videla Pána Ježiša v takej podobe, ako som ho videla pri jednej adorácii. Pánov pohľad prenikol mojou dušou skrz-naskrz. Ani najmenší prášok neunikne jeho pozornosti. Povedala som Ježišovi: „Ježišu, myslela som si, že si ma zoberieš.“ Ježiš mi odpovedal: „Ešte sa celkom nesplnila moja vôľa v tebe. Zostaneš ešte na zemi, ale už nie dlhý čas. Veľmi sa mi páči tvoja dôvera, ale láska nech je vrúc-

nejšia. Čistá láska dáva duši silu v zomieraní. Keď som dokonával na kríži, nemyslel som na seba, ale na úbohých hriešnikov a modlil som sa za nich k Otcovi. Chcem, aby sa aj tvoje posledné chvíle celkom podobali mojim na kríži. Je len jedna cena, ktorou sa vykupuje duša - utrpenie spojené s mojím utrpením na kríži. Čistá láska týmto slovám rozumie, telesná láska ich nikdy nepochopí."

325

Rok 1934

V deň Nanebovzatia Panny Márie som nebola na sv. omši. Pani doktorka¹³⁹ mi nedovolila, ale v cele som sa vrúcne modlila. Po chvíli som videla Matku Božiu v nevýslovnej kráse. Povedala mi: „Dcéra moja, žiadam od teba modlitbu, modlitbu a ešte raz modlitbu. Za svet a zvlášť za tvoju vlasť. Po deväť dní prijímaj sv. prijímanie ako náhradu za tento úmysel. Spájaj sa tesne s obetou sv. omše. Počas týchto deviatich dní budeš stáť pred Bohom ako obeta všade, vždy, na každom mieste a v každom čase, vo dne alebo v noci, pri každom prebudení modli sa v duchu. V duchu možno vždy zotrvať pri modlitbe.

326 Raz mi Ježiš povedal: „*Môj pohľad z toho obrazu je taký ako pohľad z kríža.*”

327 Raz sa ma spovedník¹⁴⁰ opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som išla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsv. sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, ako má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi povedal už prvýkrát, že tie tri slová musia byť viditeľné. Sú to tieto slová: *Ježišu, dôverujem v Teba.* Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva výrazný príkaz ako na tie tri slová:

„*Dávam ľuďom nádobu, s ktorou majú prichádzať k prameňu milosrdenstva pre milosti. Tou nádobou je tento obraz s nápisom: Ježišu, dôverujem v Teba.*”

328 Ó, Láska najčistejšia, kraľuj v celej plnosti v mojom srdci a pomáhaj mi splniť Tvoju sv. vôľu čo najvernejšie.

329 Na konci trojdňových exercícií som videla, ako kráčam po nerovnej ceste a každú chvíľu sa potýkam. Za sebou som videla kráčať nejakú postavu, ktorá ma stále podopierala. Znepokojovalo ma to a prosila som ju, aby odo mňa odišla, že chcem ísť sama. Ale tá postava, ktorú som nemohla spoznať, ma ani na chvíľu neopustila. Netrepežlivo som sa k nej obrátila a odstrčila som ju od seba. V tej chvíli som spoznala, že tou postavou bola matka predstavená.¹⁴¹ V tom istom okamihu som videla, že to nebola matka predstavená, ale Pán Ježiš. Pán sa na mňa vážne

pozrel a dal mi poznať, ako ho bolí, ak sa aj v najmenej veci nesnažím plniť vôľu predstavenej, „*ktorá je mojou vôľou*”. Veľmi som Pána odprosila a túto výstrahu som si vzala k srdcu.

+ Raz mi spovedník povedal, aby som sa pomodlila na jeho úmysel 330 a začala novú k Matke Božej. V novú som sa mala pomodliť deväťkrát Zdravas Mária. Ku koncu novény som videla Matku Božiu s Ježiškom na rukách. Videla som aj svojho spovedníka, ktorý kľáčať pri jej nohách a rozprával sa s ňou. Nerozumela som, o čom sa rozprávali, lebo som bola zaujatá rozhovorom s Ježiškom, ktorý zišiel z náručia Božej Matky a prišiel ku mne. Nemohla som sa vynačudovať jeho kráse. Počula som niekoľko slov, ktoré mu Božia Matka hovorila, ale nepočula som všetko. Boli to tieto slová: „Som nielen kráľovnou neba, ale aj matkou milosrdenstva a tvojou matkou.” Zodvihla pravú ruku, v ktorej držala plášť a zakryla ním kňaza. V tej chvíli videnie zmizlo.

Ó, aká veľká milosť je mať duchovného vodcu. Duša rýchlejšie postu- 3 31 puje v cnosti, jasnejšie spoznáva Božiu vôľu, vernejšie ju plní. Cesta je istejšia a bezpečnejšia. Duchovný vodca pomáha obísť skaly, o ktoré by sa duša mohla poraniť. Boh mi dal túto milosť dosť neskoro, ale veľmi sa z nej teším, keď vidím, ako je Boh naklonený želaniam duchovného vodcu. Uvediem jednu z tisíc príhod, ktoré sa mi stali. Večer, ako obyčajne, som prosila Pána Ježiša, aby mi dal body na zajtrajšie rozjímanie.¹⁴² Dostala som odpoveď: „*Rozjímaj o prorokovi Jonášovi a o jeho poslaní.*” Poďakovala som Pánovi, ale v duši som začala rozmyšľať, aké je toto rozjímanie odlišné od iných. Celou silou svojej duše som sa však snažila rozjímať. Spoznala som v tom prorokovi seba. V tom zmysle, že i ja sa často pred Bohom vyhováram, že niekto iný by lepšie plnil jeho sv. vôľu. Nechápem, že Boh môže všetko, že čím je nástroj biednejší, tým viac vynikne jeho všemohúcnosť. Boh mi to vysvetlil. Popoludní bola spoveď našej spoločnosti. Vyjaviť som duchovnému vodcovi svoje obavy, ktoré sa ma zmocňujú kvôli poslaniu,¹⁴³ na ktoré ma Boh používa ako nešikovný nástroj. Duchovný otec mi povedal, že či chceme, alebo nie, musíme plniť Božiu vôľu. Uviedol mi príklad proroka Jonáša. Po spovedi som rozmyšľala, odkiaľ spovedník vedel, že Boh mi káže rozjímať o Jonášovi, keď som mu o tom nehovorila. Vtom som počula slová: „*Keď ma kňaz zastupuje, vtedy nekoná on, ale ja cez neho. Jeho želania sú mojimi želaniami.*” Vidím, ako Ježiš bráni svojich zástupcov. Sám vstupuje do ich konania.

+ Štvrtok. Keď začala svätá hodina, chcela som sa ponoriť do Ježišov- 332 ho umierania na Golgote. Vtom počujem v duši hlas: „*Rozjímaj o ta-*

jomstve môjho vtelenia." A zrazu sa zjavil predou mnou malý Ježiško, žiariaci krásou. Hovorí mi, ako veľmi sa Bohu páči jednoduchosť duše. „Aj keď je moja veľkosť nepochopiteľná, prebývam len s maličkými - žiadam od teba, aby si bola v duchu ako dieťa."

- 333 Teraz jasne vidím, ako Boh pôsobí skrze spovedníka a aký je verný vo svojich prisľúbeniach. Pred dvoma týždňami mi spovedník prikázal zamyslieť sa nad tým, čo znamená byť v duchu ako dieťa. Zo začiatku to bolo pre mňa trochu ťažké, ale spovedník to nebral do úvahy a kázal mi ďalej sa nad tým zamýšľať: „V živote nech sa to prejavuje takto: dieťa sa nezaobera minulosťou ani budúcnosťou, ale využíva prítomnú chvíľu. U vás, sestra, chcem toto zdôrazniť, aby ste boli v duchu ako dieťa a kladli na to veľký dôraz."
- 3 34 Vidím, ako sa Pán prikláňa k želaniam spovedníka. Vtedy sa mi nezjavuje ako učiteľ v plnosti síl a človečenstva, ako dospelý, ale zjavuje sa mi ako malé dieťa. Ten Boh, ktorého nemožno obsiahnuť, sa znižuje ku mne v postave malého dieťaťa. Ale zrak mojej duše sa nezastavuje na tomto povrchu. „Hoci prijímaš podobu malého dieťaťa, ja v Tebe vidím nesmrteľného, neobmedzeného Pána pánov, ktorého zvelebujú dňom i nocou čistí duchovia, pre ktorého horia srdcia serafínov ohňom najčistejšej lásky. Ó, Kriste, Ó, Ježišu, túžim ich v láske k Tebe prevýšiť. Odpustite mi, čistí duchovia, odvahu porovnávať sa s Vami. Ja, priepasť biedy, ale Ty, ó, Bože, ktorý si nepochopiteľnou priepasťou milosrdenstva, pohlt' ma ako pohlcuje slnečná žiara jednu kvapku rosy. Tvoj láskavý pohľad vyrovnáva každú priepasť. Cítim sa nesmierne šťastná z Božej veľkosti. Keď vidím Božiu veľkosť, to mi úplne stačí, aby som bola šťastná po celú večnosť."
- 335 Raz, keď som videla Ježiša v podobe malého dieťaťa, opýtala som sa: „Ježišu, prečo sa teraz stretávaš so mnou v podobe malého dieťaťa? Veď ja v Tebe aj tak vidím Boha, ktorého nemožno obsiahnuť, Stvoril teba a svojho Pána." Ježiš mi odpovedal, že kým sa nenaucím jednoducho a pokore, bude sa so mnou stretávať ako malé dieťa.

+ 1934

Počas sv. omše, v ktorej bol Pán Ježiš vystavený v Najsv. sviatosti, som videla pred sv. prijímaním dva lúče, ktoré vychádzali z hostie. Také, aké sú namaľované na obraze: jeden červený, druhý svetlý. Odrážali sa na každej zo sestier a chovanie, ale nie rovnako na všetkých. Na niektorých sa ledva črtali. Bolo to v deň zakončenia detských exercícií.

22. XI. 1934 337

+ Raz mi duchovný otec¹⁴⁴ kázal dobre sa zamyslieť nad sebou a preskúmať, či nie som pripútaná k nejakej veci alebo stvoreniu, alebo k sebe samej. A či nie som zbytočne mnohovravná, lebo to všetko prekáža Ježišovi slobodne konať v mojej duši. Boh je žiarlivý na naše srdce. Chce, aby sme milovali len jeho.

Keď som sa začala hlbšie zamýšľať nad sebou, nevšimla som si, že 338 by som bola k niečomu pripútaná. Ale ako vo všetkých mojich záležitostiach, i tu sa bojím sama seba a nedôverujem si. Unavená týmto podrobným skúmaním som išla pred Najsv. sviatosť a prosila som Ježiša celou silou svojej duše: „Ježišu, Ženích môj, Poklad môjho srdca, Ty vieš, že poznám len Teba a nepoznám inú lásku okrem Teba. Ježišu, ak by som sa ale mala pripútať k čomukoľvek, čo nie si Ty, prosím Ťa, pokorne Ťa prosím, Ježišu, mocou Tvojho milosrdenstva, dopusti ihneď na mňa smrť. Radšej tisíckrát zomriem, než by som Ti bola v najmenšej veci neverná."

V tej chvíli stál Ježiš náhle predou mnou, ani neviem ako, žiariaci 339 nestvorenou krásou, v bielom rúchu, s pozdvihnutými rukami. Povedal mi tieto slová: „*Dcéra moja, tvoje srdce je pre mňa odpočinkom, v ňom mám svoje zaľúbenie. V ňom nachádzam všetko, čo mi odmieta také veľké množstvo duší. Povedz o tom môjmu zástupcovi.*" V tej chvíli som nevidela nič, len celé more útechy zalialo moju dušu.

Teraz chápem, že nič nemôže byť pre mňa prekážkou v láske k Tebe, 340 Ježišu - ani utrpenie, ani protivensť, ani oheň, ani meč, ani samotná smrť. Cítim sa silnejšia nad to všetko. Nič nie je možné porovnať s láskou. Vidím, že najmenšie veci, ktoré duša plní, úprimne milujúc Boha, majú v jeho svätých očiach neslýchanú hodnotu.

11. V. 1934 341

V jedno ráno som otvorila bránu, aby som vypustila našich ľudí,¹⁴⁵ ktorí rozvážajú pečivo. Potom som vošla na chvíľu do kaplnky, aby som sa na minútku stretla s Ježišom a obnovila si úmysel dňa. Hľa, Ježišu, dnes všetky utrpenia, umŕtvovania, modlitby obetujem na úmysel sv. Otca, aby schválil Sviatok Božieho milosrdenstva. Ale, Ježišu, ešte jednu vec Ti chcem povedať. Veľmi ma prekvapuje, že mi prikazuješ hovoriť o Sviatku Božieho milosrdenstva. Veď taký sviatok¹⁴⁶ - hovoria mi - už je, tak prečo mám o tom hovoriť?

Ježiš mi odpovedal: „*Kto z ľudí o ňom vie? Nikto. Dokonca tí, čo majú hlásať a poučať ľudí o milosrdenstve, často sami nevedia. Preto túžim, aby*

bol obraz v prvú nedeľu po Veľkej noci slávnostne posvätený a verejne uctievaný, aby o tom mohla vedieť každá duša.

Vykonaj si novinu na úmysel Sv. otca, zloženú z 33 aktov. Čiže toľko-krát budeš opakovať modlitbu k milosrdenstvu, ktorú som ťa naučil."

342 Utrpenie je najväčší poklad na zemi - očisťuje duše. V utrpení pozná me, kto je naším skutočným priateľom. Skutočná láska sa meria teplo merom utrpenia.

343 Ježišu, ďakujem Ti za každodenné malé kríže, za protivenstva v mojich zámeroch, za ťažkosti spoločného života, za zlé vysvetľovanie úmyslov, za ponížovanie inými, za zlé zaobchádzanie s nami, za nevinné odsudzovanie, za slabé zdravie a vyčerpanie síl, za vzdávanie sa mojej vôle, za obetovanie môjho ja, za neuznanie v ničom, za skríženie všetkých plánov.

Ďakujem Ti, Ježišu, za vnútorné utrpenia, za suchotu ducha, za úzkosť, strach a neistotu, za temnotu a veľkú vnútornú tmú, za pokušenia a rôzne skúšky, za múky, ktoré je ťažko vypovedať, zvlášť za tie, v ktorých nás nikto nechápe, za hodinu smrti, za ťažkosti boja v nej, za celú jej trpkosť.

Ďakujem Ti, Ježišu, ktorý si prvý vypil tento kalich horkosti, kým si mi ho podal zmiernený. Hľa, priložila som ústa ku kalichu Tvojej svätej vôle. Nech sa mi stane podľa Tvojej vôle, nech sa stane so mnou to, čo pripravila Tvoja múdrosť pred vekmi. Túžim vypiť kalich predurčenia až do poslednej kvapky, nechcem ho skúmať. V horkosti je moja radosť, v beznádeji moja dôvera. V Tebe, Pane, je všetko dobré, čo dáva Tvoje otcovské srdce. Neuprednostňujem radosť pred utrpením ani utrpenie pred radosťou, ale za všetko Ti vďaka, Ježišu. Mojou rozkošou je zahľadieť sa na Teba, nepochopiteľný Bože. V tom tajomnom bytí prebýva môj duch, tam cítim, že som doma. Dobré poznám príbytok môjho Ženícha. Cítim, že nie je vo mne ani jedna kvapka krvi, ktorá by neohrola láskou k Tebe.

Ó, Krása nestvorená, kto Teba raz spozná, ten nič iného milovať nemôže. Cítim bezodnú priepasť svojej duše a nič ju nenaplní - iba sám Boh. Cítim, že sa topím v ňom ako zrnko piesku v bezodnom oceáne.

20. XII. 1934

344 Keď som raz večer vošla do cely, videla som Pána Ježiša vystaveného v monštrancii akoby pod holým nebom. Pri Ježišových nohách som videla svojho spovedníka. Za ním veľké množstvo najvyšších duchovných, ktorých rúcha som nikdy nevidela, iba vo videní. A za nimi rôzne duchovné stavy. Ďalej som videla veľké zástupy ľudí, ktoré som okom

nemohla obsiahnuť. Videla som, ako z hostie vychádzajú dva lúče ako na obraze. Lúče sa spojili, ale nepomiešali, prešli do rúk môjho spovedníka a neskôr do rúk duchovných. Z ich rúk prešli na ľudí a vrátili sa do hostie... v tej chvíli som sa uvidela v cele, ako som vošla.

22. XII. 1934 345

Keď som cez týždeň mala ísť na spoveď, môj spovedník práve slúžil sv. omšu. V tretej časti sv. omše som videla malého Ježiška trochu menšieho ako obyčajne, s tým rozdielom, že rúško mal fialové, a obyčajne máva biele.

24. XII. 1934 346

Štedrý deň. Ráno počas sv. omše som cítila Božiu blízkosť. Môj duch mimovoľne utonul v Bohu. Vtom som začula slová: „Ty si mojím milým príbytkom, v tebe odpočíva môj duch.“ Po týchto slovách som cítila Pánov pohľad v hĺbke môjho srdca a vidiac svoju biedu, ponížovala som sa v duchu a obdivovala som veľké Božie milosrdenstvo, že sa k takej biede približuje ten najvyšší Pán.

Počas sv. prijímania moju dušu zaliala radosť. Cítila som, že som úzko spojená s božstvom. Jeho všemohúcnosť pohltila celú moju bytosť. Po celý deň som zvláštnym spôsobom cítila Božiu blízkosť. Hoci mi povinnosti nedovolili ani na chvíľu zájsť do kaplnky, neustále som bola spojená s Bohom, cítila som ho v sebe viac než kedykoľvek predtým. Neprestajne som pozdravovala Matku Božiu a vžívala sa do jej ducha. Prosila som ju, aby ma naučila pravej láske k Bohu. Vtom som začula slová: „Podelím sa s tebou o tajomstvo svojho šťastia v noci počas sv. omše.“

Večera bola pred šiestou hodinou. Napriek radosti a vonkajšiemu ruchu, aký býva pri delení sa oblátkou a vzájomnom blahoželaní, ani na chvíľu som nestratila Božiu prítomnosť. Po večeri sme sa poponáhľali s prácou a o deviatej hodine som mohla ísť do kaplnky na adoráciu. Dostala som povolenie neísť spať, ale čakať na polnočnú. Veľmi som sa potešila, od deviatej do dvanástej hodiny som mala voľný čas. Od deviatej do desiatej som si vykonala adoráciu na úmysel rodičov a celej rodiny. Od desiatej do jedenástej som si vykonala adoráciu na úmysel svojho duchovného vodcu. Najprv som ďakovala Bohu, že mi ráčil dať túto veľkú pomoc, viditeľnú na zemi, ako mi prisľúbil. Na druhej strane som prosila Boha o svetlo, aby mohol poznať moju dušu a viedol ma podľa Božieho zaľúbenia. Od jedenástej do dvanástej som sa modlila za sv. Cirkev a duchovenstvo, za hriešnikov, za misie, za naše rehoľné domy. Odpustkové modlitby som obetovala za duše v očistci.

347

Dvanásta hodina 25. XII. 1934

Polnočná. Keď začala sv. omša, hneď som sa vnútorne utíšila, moju dušu zaliala radosť. Počas obetovania som na oltári videla Ježiša v nevýslovnej kráse. Dieťa po celý čas hľadalo na všetkých a vystieralo svoje rúčky. Keď prišlo premenenie, Dieťa nehľadalo do kaplnky, ale hore k nebu. Po premenení sa opäť pozeralo na nás. Len krátko, lebo ako obyčajne, kňaz ho polámal a zjedol. Ale rúško malo už biele. Na druhý deň som videla to isté a na tretí deň znova to isté. Radosť, akú som mala v duši, sa dá ťažko vypovedať. Toto videnie sa zopakovalo na troch sv. omšiach vždy rovnako.

Rok 1934

348

Prvý štvrtok po Božom narodení. Celkom som zabudla, že dnes je štvrtok, tak som si nevykonala adoráciu. O deviatej hodine som spolu so sestrami išla do spálne. Akosi som nemohla zaspáť. Zdalo sa mi, že som si ešte niečo nesplnila. Prechádzam v myšlienkach svoje povinnosti, nemôžem si nič takého pripomenúť. Trvalo to do desiatej hodiny. O desiatej hodine som uvidela tvár umučeného Pána Ježiša. Vtom mi povedal tieto slová: „Čakal som na teba, aby som sa mohol podeliť s utrpením, lebo kto lepšie pochopí moje utrpenie, ak nie moja nevesta?“¹⁴⁷ Zahanbená odprosila som Ježiša za svoju ľahostajnosť. Neodvážila som sa na Pána Ježiša ani len pozrieť. So skrušeným srdcom som prosila, aby mi ráčil dať jeden trň zo svojej koruny. Ježiš mi odpovedal, že mi dá tú milosť, ale zajtra. Videnie v tej chvíli zmizlo.

349

Ráno počas rozjímania som pocítila bolestný trň v hlave na ľavej strane. Bolest' trvala celý deň. Neustále som rozmýšľala, ako mohol Ježiš vydržať toľko trňov, ktoré sú v trňovej korune. Spájala som svoje utrpenia s utrpením Ježiša a obetovala som ho za hriešnikov. Keď som o štvrtej hodine prišla na adoráciu, uvidela som jednu z našich chovani, ako strašne uráža Boha nečistými myšlienkami. Videla som aj istú osobu, skrze ktorú hrešila. Strach prenikol moju dušu a prosila som Boha pre Ježišovo umučenie, aby ju ráčil vytrhnúť z tej strašnej biedy. Ježiš mi odpovedal, že jej udelí milosť, ale nie kvôli nej, ale vďaka mojej prosbe. Teraz som pochopila, ako veľmi sa musíme modliť za hriešnikov a zvlášť za naše chovanice.

350

Náš život je naozaj apoštolský. Nevieť si predstaviť rehoľníčku, ktorá by žila v našich rehoľných domoch, čiže v našej spoločnosti, a nemala by apoštolského ducha. Naše srdcia musia horieť túžbou za spásu duší.

351

Ó, Bože môj, aké sladké je trpieť pre Teba. Trpieť v najtajnejších skrýšach srdca, v najväčšom úkryte horieť ako nikým nepozorovaná obe-

ta, čistá ako krištál - bez žiadnej útechy alebo spolucítania. Môj duch horí v činnej láske, nestrácam čas žiadnym snívaním, využívam každú prítomnú chvíľu, len ona je v mojej moci. Minulosť mi nepatrí, ani budúcnosť nie je moja. Prítomný čas sa snažím využiť celou dušou.

Prvá kapitula¹⁴⁷ matky Borgie

4.1.1935 352

Na tejto kapitule matka¹⁴⁸ zdôrazňovala život z viery a vernosť v malých veciach. V polovici kapituly som začula slová: „*Túžim, aby bolo vo vás viac viery v prítomnej chvíli. Akú veľkú radosť mi spôsobuje vernosť mojej nevesty v najmenších veciach.*“ Vtom som pozrela na kríž. Videla som, že Ježiš mal hlavu obrátenú k refektáru a jeho ústa sa pohybovali.

Keď som o tom povedala matke predstavenej, povedala mi: „Vidíte 353 sestra, ako Ježiš žiada, aby bol náš život z viery.“ Keď matka odišla do kaplnky, ja som zostala poupratovať izbu. Vtom som začula slová: „*Povedz všetkým sestram, že žiadam, aby žili duchom viery vo vzťahu k predstaveným v prítomnej chvíli.*“ Prosila som spovedníka, aby ma oslobodil od tejto povinnosti.

Rozprávala som sa s istou osobou, ktorá mala maľovať obraz, ale 354 z istých dôvodov ho nemaľovala. Počas rozhovoru s ňou som začula v duši hlas: „*Túžim, aby bola poslušnejšia.*“ Pochopila som, že žiadne úsilie, nech by bolo aké veľké, ak nemá pečať poslušnosti, nie je Bohu milé. Hovorím to o duši, ktorá je zasvätená. Ó, Bože, ako ľahko je poznať Tvoju vôľu v reholi. My, Bohu zasvätené duše, máme od rána do noci jasne vytyčenú Božiu vôľu a v neistých chvíľach máme predstavených, cez ktorých Boh hovorí.

Vigília Nového roka

1934-1935 355

Dostala som povolenie neísť spať, ale modliť sa v kaplnke. Jedna zo sestier ma prosila, aby som za ňu obetovala hodinu adorácie. Povedala som, že dobre a celú hodinu som sa za ňu modlila. Počas modlitby mi dal Boh poznať, ako veľmi mu je milá táto duša.

Druhú hodinu adorácie som obetovala za obrátenie hriešnikov. Zvlášť som vynahradzovala Bohu za urážky v prítomnej chvíli. Ako veľmi je Boh urážaný.

Tretiu hodinu som obetovala na úmysel duchovného otca. Vrucne som sa modlila o svetlo pre neho vo zvláštnej záležitosti.

Nakoniec odbila dvanásta, posledná hodina roka. Skončila som ju v mene Svätej Trojice. Aj prvú hodinu Nového roka som začala v mene Najsvätejšej Trojice. Prosila som každú z Osôb o požehnanie. S veľkou dôverou som sa pozerala na nový rok, ktorý určite prinesie nemálo utrpenia.

Sv. hostia, v ktorej je obsiahnutý testament Božieho milosrdenstva pre nás a zvlášť pre úbohých hriešnikov.

Sv. hostia, v ktorej sa nachádza telo a krv Pána Ježiša ako dôkaz nekonečného milosrdenstva pre nás a zvlášť pre úbohých hriešnikov.

Sv. hostia, v ktorej je obsiahnutý večný život a nekonečné milosrdenstvo, ktoré sa hojne udeľuje nám a zvlášť úbohým hriešnikom. Sv. hostia, v ktorej je obsiahnuté milosrdenstvo Otca, Syna i Ducha Sv. voči nám a zvlášť k úbohým hriešnikom.

Sv. hostia, v ktorej je obsiahnutá nekonečná cena milosrdenstva, ktorá splatí všetky naše dlhy a zvlášť dlhy úbohých hriešnikov. Sv. hostia, v ktorej je ukrytý prameň živej vody, prúdiacej z nekonečného milosrdenstva pre nás a zvlášť pre úbohých hriešnikov. Sv. hostia, v ktorej je ukrytý oheň najčistejšej lásky, ktorý horí v lone večného Otca, v priepasti nekonečného milosrdenstva pre nás a zvlášť pre úbohých hriešnikov.

Sv. hostia, v ktorej je ukrytý liek na všetky naše choroby, vyvierajúci z nekonečného milosrdenstva ako z prameňa, pre nás a zvlášť pre úbohých hriešnikov.

Sv. hostia, v ktorej je obsiahnuté spojenie medzi Bohom a nami skrze nekonečné milosrdenstvo pre nás a zvlášť pre úbohých hriešnikov. Sv. hostia, v ktorej sú ukryté všetky city najsladšieho Ježišovho srdca k nám a zvlášť k biednym hriešnikom. Sv. hostia, nádej naša jediná vo všetkých utrpeniach a protivenstvách života.

Sv. hostia, nádej naša jediná uprostred temnoty a vnútorných aj vonkajších búrok.

Sv. hostia, nádej naša jediná, v živote i v hodine smrti. Sv. hostia, nádej naša jediná, uprostred neúspechov a hlbokých pochybností.

Sv. hostia, naša jediná nádej uprostred falošnosti a zrady. Sv. hostia, nádej naša jediná uprostred temnoty a bezbožnosti, ktorá zaplavuje zem.

Sv. hostia, nádej naša jediná uprostred smútku a bolesti, v ktorej nás nikto nechápe.

Sv. hostia, nádej naša jediná uprostred námah a jednotvárnosti každodenného života. Sv. hostia, nádej naša jediná uprostred našich nesplnených nádejí a námah.

Sv. hostia, nádej naša jediná uprostred nepriateľských striel a útokov pekla.

Sv. hostia, dôverujem Ti, keď ťažkosti budú nad moje sily, keď uvidím, že moja námaha je márna.

Sv. hostia, dôverujem Ti, keď búrky zmietajú mojím srdcom a vylakaný duch sa prikláňa k pochybnostiam.

Sv. hostia, dôverujem v Teba, keď sa moje srdce bude chvieť a smrteľný pot mi zrosí čelo.

Sv. hostia, dôverujem v Teba, keď sa všetko sprisahá proti mne a hlboké zúfalstvo mi naplní dušu.

Sv. hostia, dôverujem v Teba, keď môj zrak prestane vnímať všetko, čo je dočasné a môj duch po prvýkrát uzrie neznáme svety. Sv. hostia, dôverujem v Teba, keď moja práca bude nad moje sily a neúspech bude mojím stálym údelom.

Sv. hostia, dôverujem v Teba, keď sa mi plnenie cnosti stane ťažkým a prirodzenosť sa bude búriť.

Sv. hostia, dôverujem v Teba, keď budú proti mne namierené nepriateľské údery.

Sv. hostia, dôverujem v Teba, keď ľudia odsúdia moju námahu a úsilie.

Sv. hostia, dôverujem v Teba, keď Tvoje súdy zaznejú nado mnou, vtedy dôverujem moru Tvojho milosrdenstva.

+ Najsvätejšia Trojica, dôverujem v Tvoje nekonečné milosrdenstvo. 3 57 Boh je mojím Otcom, a tak ja, jeho dieťa, mám plné právo na jeho Božské srdce. Čím väčšia temnota, tým väčšia musí byť aj naša dôvera.

Nechápem, ako nemožno dôverovať tomu, ktorý všetko môže. S ním 358 všetko a bez neho nič. On, Pán, nedovolí a nedopustí, aby boli zahanbení tí, ktorí vložili do neho všetku svoju dôveru.

+ Štvrtok

10.1.1935 359

Večer počas benedikcie¹⁴⁹ ma začala trápiť myšlienka, či všetko to, čo hovorím o veľkom Božom milosrdenstve, nie je niekedy klamstvo alebo ilúzia... Chvíľu som sa chcela nad tým zamyslieť. Vtom som začula mocný a jasný vnútorný hlas: „*Všetko, čo hovoríš o mojej добрote, je pravda a niet slov, ktoré by vyjadřili moju dobrotu.*“ Tie slová boli také mocné a jasné, že by som dala život za to, že pochádzajú od Boha. Poznám ich podľa hlbokého pokoja, ktorý ma vtedy sprevádza a zostáva vo mne i naďalej. Ten pokoj mi dáva silu a takú veľkú moc, že všetky ťažkosti, protivenstva, utrpenia, ba aj smrť samotná sú ničím. Toto svetlo mi trochu odhalilo poznanie, že všetko úsilie, ktoré vynakladám, aby duše poznali Pánovo milosrdenstvo, je Bohu veľmi milé. Mám z toho v duši takú veľkú radosť, že neviem, či v nebi môže byť väčšia. Ó, keby duše chceli aspoň trochu počúvať hlas svedomia a hlas Ducha Sv. - čiže vnuk-

nútia. Hovorím - aspoň trochu - lebo, keď sa raz odovzdáme pôsobeniu Božieho Ducha, on sám doplní to, čo nám bude chýbať.

360 + Nový rok 1935

Ježiš rád vstupuje aj do najmenších detailov nášho života. Neraz spĺňa moje tajné želania, ktoré často ukrývam pred ním samým, hoci viem, že pred ním nemôže byť nič ukryté.

Na Nový rok u nás býva zvykom vylosovať si zvláštnych patrónov¹⁵⁰ na celý rok. Ráno počas meditácie sa vo mne zrodilo jedno z tajných želaní, aby eucharistický Ježiš bol aj tento rok mojím zvláštnym patrónom - ako predtým. Pred svojím milovaným som toto želanie zatajila. Hovorila som s ním o všetkom okrem toho, že ho chcem mať za patróna. Keď sme prišli do refektára na raňajky, po prežehnaní sa začalo losovanie. Keď som sa priblížila k obrázkom s menami patrónov, vzala som jeden bez rozmyšľania, ale nepozrela som sa hneď, chcela som sa na niekoľko minút stíšiť. Vtom počujem v duši hlas: „*Som tvojím patrónom, čítaj*“ V tej chvíli som pozrela na nápis a čítala som: „*Patrón na rok 1935 - Najsvätejšia sviatosť oltárna.*“ Srdce sa mi zachvelo radosťou a potajomky som sa vzdialila z kruhu sestier. Išla som pred Najsv. sviatosť aspoň na chvíľku a tam som dala voľný priechod svojim citom. Ježiš ma však sladko napomenul, že v tejto chvíli mám byť spolu so sestrami. Hneď som sa vrátila, aby som bola poslušná reholi.

361 Sv. Trojica, jediný Bože, nepochopiteľný vo veľkosti milosrdenstva voči stvoreniam a zvlášť voči biednym hriešnikom. Zjavil si svoju priepasť milosrdenstva, nepochopiteľnú a nikdy neprebádateľnú žiadnym rozumom, ani ľudským, ani anjelským. Naša bieda a ničota tonu v Tvojej veľkosti. Ó, nekonečná Dobrota, kto Ťa môže hodne zvelebiť - nájde sa duša, ktorá Ťa pochopí v láske? Ó, Ježišu, sú také duše, ale nie je ich veľa.

362 + V jeden deň počas ranného rozjímania som začula hlas: „*Ja sám som tvojím duchovným vodcom, bol som, som a budem. Keď si ma prosila o viditeľnú pomoc, dal som ti ho. Vybral som ti ho sám, skôr než si ma o to prosila, lebo to vyžaduje moja záležitosť. Pamätaj, že chyby, ktorých sa dopúšťaš voči nemu, zraňujú moje srdce. Zvlášť sa chráň svojvôle, nech aj najmenšia vec má pečať poslušnosti.*“

Odprosila som Pána Ježiša za tie chyby s pokorným a poníženým srdcom a tiež som odprosila duchovného otca. Rozhodla som sa radšej nerobiť nič, než robiť veľa a zle.

363 Ó, dobrý Ježišu, ďakujem Ti za tú veľkú milosť, teda, že mi dávaš poznať, čím sama som - bieda a hriech, nič viac. Sama môžem len jed-

no, urážať Teba, ó, Bože môj, lebo bieda sama nič viac nedokáže, len urážať Teba, ó, nekonečná Dobrota.

+ V istej chvíli ma poprosili o modlitbu za istú dušu. Rozhodla som 364 sa ihneď vykonať novému k Božiemu milosrdenstvu a k tej novéne som pripojila jeden sebazápor, čiže počas sv. omše nosiť na oboch nohách retiazku.¹⁵¹ Keď som išla na spoveď, už tri dni som sa cvičila v tomto umŕtvovaní. Povedala som duchovnému otcovi, že som si myslela, že mi dá dovolenie na také umŕtvovanie, ktoré teraz robím. Myslela som si, že duchovný otec nebude mať nič proti tomu. A predsa som počula niečo opačné, to znamená, aby som bez povolenia sama nič nerobila. Ó, môj Ježišu, opäť svojvôľa, ale neznechucujem sa svojimi pádmi. Viem dobre, že som biedna. Kvôli môjmu zdravotnému stavu som povolenie nedostala. Duchovný vodca sa začudoval, ako sa môžem bez jeho dovolenia cvičiť vo väčších umŕtvovaniach. Odprosila som za svoju samo-vôľu, alebo skôr za to, že som sa nechala viesť tým, čo som si myslela. Poprosila som, aby mi to vymenil za niečo iné. Duchovný otec mi to zamenil za vnútorné umŕtvovanie. To je také, že počas sv. omše mám rozjímať, prečo Pán Ježiš prijal krst. Toto rozjímanie nebolo pre mňa umŕtvovaním, veď rozjímať o Bohu je rozkoš a nie umŕtvovanie. Bolo v tom však umŕtvenie vôle, že konám nie to, čo sa mi páči, ale to, čo sa mi odporúča. Na tom je založené vnútorné umŕtvovanie.

Keď som odišla zo spovednice a začala si vykonávať pokutu, začula 365 som slová: „*Udelil som milosť duši, za ktorú si ma prosila, ale nie kvôli tvojmu umŕtveniu, ktoré si si sama vybrala. Pre tvoju úplnú poslušnosť voči môjmu zástupcovi som dal milosť duši, za ktorú si sa prihovarila u mňa a pre ktorú si zobrala o milosrdenstvo. Pamätaj na to, že keď ničíš v sebe svoju vlastnú vôľu, vtedy kraluje v tebe moja vôľa.*“

Ó, Ježišu môj, maj so mnou trpezlivosť, v budúcnosti už budem opa- 366 trnejšia. Nespolieham sa na seba, ale na Tvoju milosť a dobrotivosť, ktorá je taká veľká voči mne biednej.

+ Raz mi dal Ježiš poznať, že keď ho prosím na úmysel za iné duše, 367 vždy je pripravený udeľovať svoje milosti. Ale duše ich nechcú vždy prijať: „*Moje srdce je preplnené veľkým milosrdenstvom pre duše a zvlášť pre úbohých hriešnikov. Kiežby mohli pochopiť, že som pre ne najlepším otcom, že pre ne vytryskla z môjho srdca krv a voda ako z prameňa plného milosrdenstva. Kvôli nim prebývam v tabernákulu, ako kráľ milosrdenstva túžim duše obdarovávať milosťami, ale nechcú ich prijať. Aspoň ty prichádzaj ku mne čo najčastejšie a vezmi si tie milosti, ktoré oni nechcú prijať. Tak potešíš moje srdce. Ó, aká veľká je lahostajnosť duší za toľkú dobrotu, za toľko dôkazov lásky. Do môjho srdca preniká samá nevďačnosť. Duše, žijúce vo*

svete, na mňa zabúdajú: na všetko majú čas, len nie na to, aby prišli ku mne po milosti.

A tak sa obraciam na vás, vy, vyvolené duše, či ani vy nechápete lásku môjho srdca? Aj tu sa moje srdce sklamalo, nenachádzam úplné odovzdanie sa mojej láske. Tolko výhrad, tolko nedôvery, tolko opatrnosti. Na tvoje potešenie ti poviem, že vo svete žijú duše, ktoré ma úprimne milujú, v ich srdciach prebývam s rozkošou, aleje ich neveľa. Aj v kláštorech sú také duše, ktoré naplňajú moje srdce radosťou, sú v nich vtlačené moje črty, a preto Nebeský Otec hľadá na ne so zvláštnym zalúbením. Oni budú obdivom pre anjelov aj ľudí. Je ich veľmi málo, chránia nás pred spravodlivosťou Nebeského Otca a vyprosujú milosrdenstvo pre svet. Láska a obeta týchto duší udržiavajú jestvovanie sveta. Najbolestnejšie zraňuje moje srdce nevernosť duše, ktorú som si zvlášť vyvolil. Jej nevernosti sú mečmi, ktoré prerážajú moje srdce."

29.1. 1935

368

V tento utorok ráno počas meditácie som videla vo vnútornom videní Sv. otca, ako slúži sv. omšu. Po Páter Noster sa rozprával s Pánom Ježišom o tej záležitosti, o ktorej som mu mala z Ježišovho príkazu povedať. Hoci som o tom nehovorila Sv. otcovi osobne, ale tieto záležitosti boli zariadené cez niekoho iného,¹⁵² v tej chvíli som vnútorným poznáním vedela, že Sv. otec sa nad tou záležitosťou zamýšľal a v krátkom čase sa stane podľa Ježišovho želania.

369

Pred osemdňovými exercíciami som sa vybrala k svojmu duchovnému vodcovi a prosila som ho o nejaké umŕtvenia na čas duchovných cvičení. Nedostala som povolenie na všetko, o čo som prosila, ale len na niektoré. Dostala som povolenie hodinu rozjímať o umučení Pána Ježiša a na isté poníženie. Bola som trochu nespokojná, že som nedostala povolenie na všetko, o čo som prosila. Keď sme sa vrátili domov, vošla som na chvíľu do kaplnky. Vtom som začula v duši hlas: „Jedna hodina rozjímania nad mojím bolestným umučením má väčšiu zásluhu než celý rok bičovania sa až do krvi. Rozjímame nad mojimi bolestnými ranami je pre teba veľmi užitočné a mne spôsobuje veľkú radosť. Prekvapuje ma, že si sa ešte celkom nezriekla vlastnej vôle, ale nesmierne sa teším, že k tejto zmene dôjde na duchovných cvičeniach."

370

V ten istý deň ako som bola v kostole, kým som čakala spoveď, uzrela som tie isté lúče, ako vychádzali z monštrancie a rozbíjali sa po celom kostole. Trvalo to počas celej pobožnosti. Po požehnaní sa rozšli na obidve strany a potom naspäť do monštrancie. Boli jasné a priehľadné ako krištál. Prosila som Ježiša, aby ráčil zapáliť oheň svojej lás-

ky vo všetkých ľahostajných dušiach. Pod tými lúčmi sa rozohreje srdce, hoc by bolo studené ako kus ľadu, hoc by bolo tvrdé ako skala, rozdrobí sa na prach.

J. M. J.

Vilno4.II. 1935 371

Osemdňové duchovné cvičenia

Ježišu, Kráľ milosrdenstva, opäť je tu chvíľa, v ktorej zostanem sama s Tebou, preto Ťa prosím pre všetku Tvoju lásku, ktorou horí Tvoje Božské srdce, znič vo mne úplne moju vlastnú lásku a namiesto toho zapáľ moje srdce ohňom Tvojej najčistejšej lásky.

Večer, keď skončila prednáška, začula som slová: „Som s tebou. V tých- 372 to duchovných cvičeniach ťa upevním v pokoji a odvahe, aby nezoslabli tvoje sily na splnenie mojich zámerov. Preto sa v týchto duchovných cvičeniach úplne zriekneš svojej vôle a namiesto toho sa splní v tebe všetka moja vôľa. Pamätaj, že ťa to bude veľa stáť, preto napíš na čistú stranu tieto slová: Oddnes vo mne neexistuje moja vlastná vôľa. A prečiarkni to. Na druhú stranu napíš tieto slová: Oddnes plním Božiu vôľu všade, vždy, vo všetkom. Neboj sa ničoho, láska ti dá silu a pomôže ti konať."

V základnej meditácii o cieli, čiže o výbere lásky, duša musí milovať, 373 má potrebu byť milovaná. Duša musí prelievať svoju lásku, ale nie do blata, ani do prázdna, ale musí končiť v Bohu. Ako sa teším, keď o tom uvažujem, lebo jasne cítim, že on sám je v mojom srdci. Sám, jediný Ježiš. Stvorenia milujem natoľko, nakoľko mi pomáhajú zjednotiť sa s Bohom. Všetkých ľudí milujem preto, lebo vidím v nich Boží obraz.

J. M. J.

Vilno 4. II. 1935 374

~~Oddnes neexistuje vo mne moja vlastná vôľa.~~

Vo chvíli, keď som si kľakla, aby som preškrtila moju vlastnú vôľu, ako mi Pán prikázal, počula som v duši hlas: „*Oddnes sa neboj Božích súdov, pretože súdená nebudeš.*”

J. M. J.

Oddnes plním *Božiu vôľu* všade, vždy, vo všetkom.¹⁵³

Vilno4.II. 1935

J. M. J. Vilno 8. II. 1935

375 Zvláštna vnútorná práca, čiže spytovanie svedomia.

O sebazaprení, o zaprení svojej vôle.

- I. Sebazaprenie rozumu znamená podriaadiť svoj rozum rozumu tých, ktorí mi na zemi zastupujú Boha.
- II. Sebazaprenie vôle znamená plniť Božiu vôľu, ktorá sa mi zjavu je vo vôli tých, ktorí mi zastupujú Boha a ktorá je obsiahnutá v regule našej rehole.
- III. Sebazaprenie názoru znamená každý rozkaz, ktorý dostanem od tých, ktorí mi zastupujú Boha, prijímať ihneď, bez rozmyšľania, bez rozoberania, mudrovania.
- IV. Sebazaprenie jazyka. Nedám mu najmenšiu slobodu, ale v jednom prípade mu dám úplnú slobodu - v hlásaní Božej slávy. Vždy, keď prijímam sv. prijímanie, veľmi prosím, aby Ježiš ráčil posilniť a očistiť môj jazyk, aby som ním nezraňovala blízkych. Taktiež regulu, ktorá mi hovorí o mlčaní, mám v najväčšej úcte.

376 Ježišu, verím, že Tvoja milosť mi pomôže uskutočniť tieto predsa vzatia. Hoci vyššie spomenuté body sú obsiahnuté v sľube poslušnosti, predsa túžim nejakým zvláštnym spôsobom sa v tom cvičiť, pretože je to obsahom rehoľného života. Milosrdný Ježišu, vrúcne Ťa prosím, daj svetlo môjmu rozumu, aby som mohla lepšie poznať Teba, ktorý si nekonečným bytím, a aby som mohla lepšie poznať seba, ktorá som samá ničota.

377 O sv. spovedi. Zo spovede si máme odnášať dvojaký úžitok:

1. na spoveď prichádzame kvôli uzdraveniu,
2. kvôli výchove - naša duša sa potrebuje stále vychovávať ako malé dieťa.

Ó, Ježišu, hlboko chápem tieto slová a viem zo skúsenosti, že duša

vlastnými silami ďaleko nezájde. Bude sa veľa namáhať a neurobí nič na Božiu slávu. Ustavične blúdi, pretože náš rozum je zatemnený a nedokáže rozlíšiť svoje záležitosti. Zvlášť budem dávať pozor na dve veci: po prvé - budem si vyberať na spoveď to, čo ma najviac ponižuje. Hoci by to bola maličkosť, budem o tom hovoriť. Po druhé - budem sa cvičiť v ľútosť. Nielen pri spovedi, ale pri každom spytovaní svedomia si budem vzbudzovať dokonalú ľútosť, zvlášť večer pred spaním. Ešte jedno slovo: duša, ktorá úprimne túži postupovať v dokonalosti, musí sa presne držať rád, ktoré jej udeľuje duchovný vodca. Toľko svätosti, koľko závislosti.

Raz, keď som sa rozprávala so svojim duchovným vodcom, uvidela 378 som vnútorne rýchlejšie ako blesk jeho dušu vo veľkom utrpení. V takej múke, že málokterých duší sa Boh dotýka takým ohňom. Jeho utrpenie bolo spojené s týmto dielom. Príde chvíľa, keď toto dielo, na ktorom Bohu tak veľmi záleží, bude takmer zničené. Potom nastane Božie pôsobenie, ktoré s veľkou silou vydá svedectvo pravde. Bude novým svetlom pre Cirkev, hoci v nej spočíva už oddávna. Nikto nemôže poprieť, že Boh je nekonečne milosrdný. On túži, aby všetci o tom vedeli. Kým príde druhýkrát ako sudca, chce, aby ho duše najprv poznali ako kráľa milosrdenstva. Keď nastane to víťazstvo, my už budeme v novom živote, v ktorom niet utrpenia. Ale najprv bude tvoja duša nasýtená horkosťou pri pohľade na tvoje zničené úsilie. Toto zničenie je však iba zdanlivé, pretože Boh, čo raz rozhodol, nemení. Ale hoci toto zničenie bude iba zdanlivé, tvoje utrpenie bude skutočné. Kedy sa to stane - neviem, ako dlho to bude trvať - neviem.¹⁵⁴ Ale Boh sľúbil veľkú milosť zvlášť tebe a všetkým,¹⁵⁵ „*ktorí budú ohlasovať moje veľké milosrdenstvo. Ja sám ich budem v hodine smrti chrániť ako svoju chválu. Aj keby hriechy duše boli čierne ako noc, ak sa hriešnik obráti k môjmu milosrdenstvu, vzdáva mi najväčšiu slávu a je čtou môjho umučenia. Keď duša oslavuje moju dobrotu, satan sa pred ňou trasie a uteká na samé dno pekla*”.

V jednej adorácii mi Ježiš prisľúbil: „*Duše, ktoré sa budú utiekať k môjmu milosrdenstvu, a duše, ktoré ho budú oslavovať a druhým hovoriť o mojom veľkom milosrdenstve, s tými budem jednať v hodine smrti podľa môjho nekonečného milosrdenstva.*”

„*Moje srdce trpí,*” hovoril Ježiš, „*lebo ani vyvolené duše nechápu, aké veľké je moje milosrdenstvo. Ich prebývanie so mnou je istým spôsobom nedôverou. Ó, ako veľmi to zraňuje moje srdce. Spomínajte na moje umučenie a ak neveríte mojim slovám, verte aspoň mojim ranám.*”

Nijaký pohyb, nijaké gesto nerobím podľa toho, ako sa mne páči, 380 pretože som zaviazaná milosťou. Stále dávam pozor na to, čo je milšie Ježišovi.

- 381 Raz som v jednej meditácii o poslušnosti počula slová: „*V tejto mediacii hovorí kňaz¹⁵⁶ výnimočne pre teba, vedz o tom, že ja si požičiavam jeho ústa.*” Snažila som sa počúvať s najväčšou sústredenosťou a všetko sa dotýkalo môjho srdca ako v každej meditácii. Keď kňaz hovoril o tom, že poslušná duša je naplnená Božou mocou, „*áno¹⁵¹, keď si poslušná, odnímam ti tvoju slabosť a namiesto toho ti dávam moju silu. Veľmi ma to udivuje, že duše nechcú so mnou urobiť túto výmenu*”. Povedala som Pánovi: „Ježišu, osviet moju dušu, lebo inak ani ja veľa z týchto slov nepochopím.”
- 382 Viem, že nežijem pre seba, ale pre veľké množstvo duší. Viem, že milosti, ktoré sú mi udelené, nie sú len pre mňa, ale pre duše. Ó, Ježišu, priepasť Tvojho milosrdenstva sa preliala do mojej duše, ktorá je priepasťou samej biedy. Ďakujem Ti, Ježišu, za milosti a kríže, ktoré mi dávaš v každej chvíli života.
- 383 Na začiatku duchovných cvičení som videla Pána Ježiša pribitého na kríž na strope kaplnky. S veľkou láskou hľadel na sestry, ale nie na všetky. Boli tam tri sestry, na ktoré Ježiš hľadel prísny okom. Nevieam, neviem, z akého dôvodu, viem iba to, aké je strašné stretnúť sa s takým pohľadom, s pohľadom prísneho sudcu. Mňa sa ten pohľad netýkal, a predsa som strnula od zdesenia. Ešte aj teraz, keď to píšem, sa celá trasím. Neodvážila som sa prehovoriť k Ježišovi ani slovo, fyzické sily ma opustili a myslela som, že nevydržím čas náuky. Na druhý deň som opäť videla to isté ako prvýkrát. Odvážila som sa povedať tieto slová: „Ježišu, aké veľké je Tvoje milosrdenstvo.” Na tretí deň sa zopakoval znova ten istý pohľad na všetky sestry s veľkou láskavosťou, okrem tých troch. Tu som nabrala odvahu, ktorá vyplynula z pohnútky lásky k blížnemu, a povedala som Pánovi: „Ty, ktorý si milosrdenstvo samo, ako si mi sám povedal, pokorne Ťa prosím skrze moc Tvojho milosrdenstva, obráť svoj láskavý pohľad aj na tie tri sestry. Ak sa to nezhoduje s Tvojou múdrosťou, tak Ťa prosím o výmenu. Nech Tvoj láskavý pohľad na moju dušu obrátiš k nim a Tvoj prísny pohľad na ich duše nech je pre mňa.” Vtom mi Ježiš riekol tieto slová: „*Dcéra moja, pre tvoju úprimnú a veľkodušnú lásku im udeľujem veľa milostí, hoci ma o to neprosia, ale pre sľub, ktorý som dal tebe.*” V tej chvíli objal milosrdným pohľadom aj tie tri sestry. Keď som videla Božiu dobrotu, moje srdce sa rozbúchalo od radosti.
- 384 Raz som zostala na adorácii od 9. do 10. hodiny. Zostali so mnou ešte štyri sestry. Keď som sa priblížila k oltáru, začala som rozjímať o umučení Pána Ježiša. V tej chvíli moju dušu zaliala strašná bolesť, pretože toľko duší, žijúcich vo svete, je nevďačných. Veľmi ma bolela aj nevďačnosť duší, ktoré si Boh zvlášť vyvolil. Nie je možné si to pred-

staviť ani porovnať. Keď som videla tú hlbokú nevďačnosť, mala som pocit, že mi trhá srdce. Celkom ma opustili fyzické sily a padla som dolu tvárou, neskrývajúc hlasný plač. Vždy keď som si spomenula na veľké Božie milosrdenstvo a na nevďačnosť duší, bolesť prenikla moje srdce. Pochopila som, ako veľmi to zraňuje najsladšie Ježišovo srdce. S vrúcnyim srdcom som obnovila svoj akt obetovania za hriešnikov.

S radosťou a ochotou prikladám ústa ku kalichu horkosti, ktorý prijímam denne pri sv. omši. Je to môj podiel, ktorý mi určil Ježiš a nedám ho nikomu. Budem neustále potešovať najsladšie eucharistické srdce, budem hrať piesne vďačnosti na strunách svojho srdca. Utrpenie je najvďačnejším tónom. Starostlivo sa budem snažiť vycítiť, čím môžem dnes urobiť radosť Tvojmu srdcu.

Dni v živote nie sú jednotvárne. Keď mi čierne oblaky zaclonia slnko, budem sa snažiť ako orol predierať cez vlny oblakov a dám spoznať aj iným, že slnko nezhasína.

Cítim, že Boh mi dovoľí poodhaliť závoj, aby zem nepochybovala o jeho добрote. Boh nepodlieha zatemneniu ani zmenám. Je naveky jeden a ten istý. Jeho vôľa sa nemôže nič protiviť. Cítim v sebe nadľudskú silu, cítim odvahu a silu skrze milosť, ktorá vo mne prebýva. Chápem duše, ktoré trpia napriek nádeji, pretože som skúsila na sebe ten oheň. Avšak Boh neskúša človeka nad jeho sily. Často som žila nádejou proti nádeji a vložila svoju nádej do úplnej dôvery v Boha. Nech sa stane so mnou tak, ako rozhodol od vekov.

Hlavná zásada: 387

Bolo by veľmi nepekné, keby rehoľná sestra hľadala úľavu v utrpení.

Čo z najväčšieho zločinca urobila milosť a rozjímanie? Ten, ktorý zomiera, má veľa lásky. Spomeň si na mňa, keď budeš v raji. Úprimná ľútosť okamžite premieňa dušu. Duchovný život treba brať vážne a úprimne. 388

Láska musí byť vzájomná. Ak Pán Ježiš za mňa okúsil celú horkosť, tak ja, jeho nevesta, na dôkaz svojej lásky k nemu prijmem všetku horkosť. Kto dokáže odpúšťať, ten si pripravuje veľa Božích milostí. Vždy, keď pozriem na kríž, úprimne odpúšťam. 389

Spojenie s dušami sme dostali vo sv. krste. Smrť upevňuje lásku. Musím vždy pomáhať druhým. Ak budem dobrou rehoľníčkou, budem užitočná nielen reholi, ale aj celej vlasti. 391

Pán Boh dáva milosti dvojakým spôsobom: skrze vnuknutia a osvieštenia. Ak prosíme o milosť, Boh ju dá, ale musíme ju chcieť prijať. Aby sme ju vedeli prijať, treba sebazaprenie. Milosť nie je založená na slovách ani na citoch, ale na skutku. Je to skutok vôle, je to dar, čiže daro-

vane. Rozum, vôľu i srdce - tieto tri sily musíme cvičiť počas modlitby. Zmŕtvychvstanem v Ježišovi, ale musím v ňom najprv žiť. Ak sa nerozlúčim s krížom, vtedy sa vo mne zjaví evanjelium. Všetky moje nedostatky dopĺňa vo mne Ježiš, jeho milosť, ktorá neustále pôsobí. Svätá Trojica mi udeľuje svoj život v hojnosti skrze dar Duchu Svätého Tri božské osoby prebývajú vo mne. Ak Boh miluje, tak celou podstatou, celou silou svojej bytosti. Ak si ma Boh takto zamiloval, čo mu odpoviem ja, jeho nevesta?

393 Počas jednej náuky mi Ježiš povedal: „*Medzi mojimi vyvolenými si sladkou jahodou. Túžim, aby šťava, ktorá je v tebe, bola udelená druhým dušiam.*”

394 Počas renovácie¹⁵⁸ som uzrela po pravej strane oltára Pána Ježiša v bielom rúchu, prepásaný bol zlatým pásom. V ruke držal strašný meč. Trvalo to dovtedy, kým sestry začali obnovovať sľuby. Vtom som uzrela nepochopiteľné svetlo, pred tým svetlom som videla biely oblak v tvare váhy. Priblížil sa Ježiš, položil meč na jednu miskú a tá celou váhou padla k zemi. Málo chýbalo, že sa jej celkom nedotkla. Vtom sestry skončili obnovu sľubov. Vtedy som uzrela anjelov, ktorí vzali od každej sestry niečo do zlatej nádoby. Nádoba bola v tvare kadidelnice. Keď to zobrali od všetkých sestier a postavili nádobu na druhú miskú, táto okamžite prevážila prvú, na ktorej bol položený meč. V tej chvíli vyšiel z kadidelnice plameň až k svetlu. Vtom som počula zo svetla hlas: „*Schovajte meč na svoje miesto, obeta ho prevýšila.*” V tej chvíli nám Ježiš udelil požehnanie a všetko, čo som videla, zmizlo. Sestry už začali prijímať sv. prijímanie. Keď som prijala sv. prijímanie, moju dušu zaliala taká veľká radosť, ktorú nedokážem opísať.

395

15.11.1935

Cesta do rodného domu na niekoľko dní k umierajúcej matke.

Dozvedela som sa, že moja matka je ťažko chorá a smrť sa už blíži. Prosila ma, aby som pricestovala, lebo ma túži pred smrťou ešte raz uvidieť. V tej chvíli sa vo mne prebudili všetky city srdca. Ako dieťa úprimne milujúce svoju matku som vrúcne túžila splniť jej želanie, ale nechala som Bohu slobodu a odovzdala som sa celkom do jeho vôle. Nehľadala som na bolesť srdca, ale zverila som sa Božej vôľi. V deň mojich menín, ráno 15. februára mi matka predstavená dala už druhý list od rodiny. Dovolila mi odcestovať do rodného domu, aby som splnila želanie a prosbu umierajúcej matky. Hneď som sa začala pripravovať na cestu a už večer som cestovala z Vilna. Celú noc som obetovala za ťažko chorú matku, aby jej Boh udelil milosť, aby utrpenie, v ktorom sa nachádza, nestratilo nič zo svojej zásluhy.

Cestou som mala veľmi príjemnú spoločnosť, lebo v kupé cestova- 396 lo niekoľko žien - sodalísk. (Sodalisky - náboženské združenie pre laikov - pozn.prekl.) Vycítila som, že jedna z nich prežíva veľké trápenie a v duši sa jej odohráva urputný boj. Začala som sa v duchu za túto dušu modliť. O jedenástej hodine ženy prešli do druhého kupé porozprávať sa a v oddelení sme zostali len my dve. Cítila som, že moja modlitba spôsobuje v tejto duši ešte väčší boj. Nepotešovala som ju, ale o to vrúcnejšie som sa modlíla. Konečne sa obracia táto duša na mňa a prosí, aby som jej povedala, či musí splniť istý sľub daný Bohu. V tej chvíli som vnútorne spoznala, aký je to sľub. Povedala som jej, že tento sľub musí v každom prípade splniť, lebo inak bude po celý svoj život nešťastná. Tá myšlienka by ju znepokojovala. Udivená touto odpoveďou odkryla predo mnou celú svoju dušu.

Bola to učiteľka. Keď mala skladať skúšky, sľúbila Bohu, že ak ich dobre spraví, zasväťí sa Bohu v službe, čiže vstúpi do kláštora. Skúšky zložila na výbornú, ale teraz sa nechala strhnúť vírom sveta a nechce vstúpiť do rehole. Svedomie jej však nedá pokoj a napriek rôznym rado- vánkam cíti v sebe neustály nepokoj.

Po dlhšom rozhovore bola táto osoba celkom zmenená. Povedala, že hneď sa bude usilovať o prijatie do rehole. Prosila ma o modlitbu. Cítila som, že Boh nebude šetriť milosťami.

Ráno som pricestovala do Varšavy a večer o ôsmej hodine som už 397 bola doma. Aká to bola radosť pre rodičov a celú rodinu, ťažko opísať. Matke sa trochu zlepšilo zdravie, ale lekár nedával žiadnu nádej na úplné uzdravenie. Po privítaní sme hneď všetci padli na kolená, aby sme Bohu poďakovali za milosť, že sme sa ešte raz v živote mohli všetci stretnúť.

Keď som videla, ako sa otec modlil, veľmi som sa zahanbila, že ja 398 po toľkých rokoch v reholi by som sa nevedela tak úprimne a vrúcne modliť. Neustále ďakujem Bohu za takých rodičov.

Ó, ako sa všetko za tých 10 rokov zmenilo celkom na nepoznanie: 399 záhrada bola malá, teraz som ju nepoznávala. Bratia a sestry boli ešte malí a teraz ich nemôžem poznať, všetci narástli. Prekvapilo ma, že som ich nenašla takých, ako sme sa rozlúčili.

Stašek ma každý deň sprevádzal do kostola. Cítila som, že tá dušič- 400 ka je Bohu veľmi milá. Posledný deň, keď už nikto nebol v kostole, išla som s ním pred Najsv. sviatosť a pomodlili sme sa spolu Te Deum. Po chvíli mlčania som obetovala túto dušičku najsladšiemu Ježišovmu srdcu. Toľko som sa mohla modliť v tomto kostolíku. Pripomenula som si všetky milosti, ktoré som na tomto mieste dostala. Vtedy som im nero-

zumela a často som ich zneužívala. Čudovala som sa sama sebe, ako som mohla byť taká zaslepená. Keď som tak rozmýšľala a nariekala nad svojou slepotou, zrazu som uzrela Pána Ježiša, žiariaceho nevýslovnou krásou, ktorý mi láskavo povedal: „*Moja vyvolená, udelím ti ešte väčšie milosti, aby si bola svedkom môjho nekonečného milosrdenstva po celú večnosť.*”

401 Dni doma som prežívala vo veľkej spoločnosti, lebo každý ma chcel vidieť a prehodiť so mnou zopár slov. Často som napočítala do 25 osôb. Boli zvedaví na moje rozprávanie o životoch svätých. Predstavovala som si, že náš dom je naozaj Božím domom, lebo každý večer sa hovorí len o Bohu. Keď som unavená rozprávaním zatúžila po samote a tichu, vzdialila som sa večer do záhrady, aby som sa mohla sama porozprávať s Bohom. To sa mi však nepodarilo. Hneď prišli za mnou bratia a sestry a zobrali ma do domu. Znovu bolo treba hovoriť a tu toľko očí upretých na mňa. Ale našla som jeden spôsob, ako si oddýchnuť. Poprosila som bratov, aby mi zaspievali. Mali krásne hlasy, a pritom ešte jeden hral na husle a druhý na mandolínu. Zatiaľ som sa mohla oddať vnútornej modlitbe, nevzdáľujúc sa z ich spoločnosti. Veľa ma stálo aj to, že som musela bozkávať deti. Naši známi prichádzali s deťmi a prosili ma, aby som ich vzala aspoň na chvíľku na ruky a pobožkala. Pokladali to za veľkú milosť a pre mňa to bola príležitosť cvičiť sa v cnosti, lebo nejedno dieťa bolo dosť ušpinené. Aby som sa premohla a neprejavila odpor, pobožkala som také ušpinené dieťa dva razy. Jedna známa pri niesla svoje dieťa, ktoré malo choré oči, plné hnisu a hovorí: „Sestrička, vezmi ho na chvíľu na ruky.” Prirodzenosť pociťovala odpor, ale nedievala som sa na nič, vzala som ho na ruky, dvakrát pobožkala na zahnisané očko a prosila som Boha o uzdravenie. Mala som veľa príležitostí cvičiť sa v cnosti. Počúvala som, ako všetci rozprávajú o svojich bolestiach a zármutkoch. Všimla som si, že tu niet radostného srdca, lebo tu niet srdca, ktoré by úprimne milovalo Boha. Vôbec som sa im nečudovala. Nesmierne ma zarmútilo, že som sa nemohla vidieť s dvoma sestrami. Vnútorne som vycítila, v akom veľkom nebezpečenstve sú ich duše. Bôľ mi stisol srdce už len pri pomyslení na ne. Keď som raz cítila, že som veľmi blízko pri Bohu, vrúcne som prosila o milosť pre ne a on mi odpovedal: „*Udeľujem im nielen potrebné milosti, ale aj zvláštne milosti.*” Pochopila som, že Pán ich povolá k bližšiemu spojeniu so sebou. Teším sa nesmierne, že v našej rodine panuje taká veľká láska.

402 Keď som sa lúčila s rodičmi a prosila ich o požehnanie, pocítila som silu Božej milosti, ktorá zosadla na moju dušu. Otec, matka i krstná matka ma so slzami žehnali a priali mi, aby som bola čo najvernejšia Božej

milosti. Prosili, aby som nikdy nezabúdala, koľko milostí mi Boh udelil, keď ma povolal do rehoľného života. Prosili o modlitbu. Napriek tomu, že všetci plakali, ja som nevyronila ani jednu slzičku. Snažila som sa byť statočná a utešovala som všetkých, ako som len vedela. Pripomínala som im nebo, že tam už nebude lúčenie. Stašek ma odprevadil do auta. Hovorila som mu, ako veľmi Boh miluje čisté duše. Ubezpečila som ho, že Boh je s ním spokojný. Keď som mu hovorila o Božej добрote a ako na nás myslí, rozplakal sa ako malé dieťa. Nečudovala som sa mu, lebo je to čistá dušička, teda ľahko spoznáva Boha.

Keď som si sadla do auta, ulavila som svojmu srdcu a rozplakala som 403 sa aj ja ako dieťa od radosti, že Boh udeľuje našej rodine toľko milostí a ponorila som sa do ďakovnej modlitby.

Večer som bola už vo Varšave. Najprv som privítala Pána domu¹⁵⁹ 404 a potom som sa zväta s celou kongregáciou. Predtým, než som išla spať, vstúpila som k Pánovi rozlúčiť sa na dobrú noc. Odprosila som ho, že počas pobytu doma som sa s ním tak málo rozprávala. Vtom som začula v duši hlas: „*Som veľmi spokojný s tým, že si nehovorila so mnou, ale dala si poznať dušiam moju dobrotu a povzbudzovala si ich k mojej láske.*”

Matka predstavená¹⁶⁰ mi povedala, že zajtra pôjdeme obe na Józefi- 405 nek¹⁶¹ a budem mať možnosť porozprávať sa s matkou generálnou.¹⁶² Nesmierne som sa z toho tešila. Matka generálna je stále rovnaká, plná dobroty, pokoja a Božieho Ducha. Dlhú som sa s ňou rozprávala. Boli sme na popoludňajšej pobožnosti. Spievali sa Litánie k najsladšiemu srdcu Ježišovmu. Pán Ježiš bol vystavený v monstrancii, po chvíli som uvidela malého Ježiška. Vyšiel z hostie a sám spočinul na mojich rukách. Trvalo to krátku chvíľu, nesmierna radosť zalievala moju dušu. Ježiško 406 vyzeral tak isto ako vo chvíli, keď sme vošli do kaplnky s matkou predstavenou a mojou niekdajšou novicmajsterkou - Máriou Jozefou. Na druhý deň som bola už v milovanom Vilne. Ó, aká som sa cítila šťastná, že som sa už vrátila do nášho kláštora. Mala som pocit, akoby som doň 407 druhý raz vstúpila. Nemohla som sa dosť natešiť z ticha a mlčania, ktoré napomáha tomu, že duša sa tak ľahko ponára v Bohu. Všetci jej k tomu pomáhajú a nikto ju neruší.

Veľký pôst

Keď sa počas adorácie ponorím do Pánovho umučenia, často vidím Pána Ježiša v takejto podobe: po bičovaní kati vzali Pána a strhli z neho šaty, ktoré sa mu už prilepili na rany. Pri vyzliekaní sa mu rany obnovili. Vtedy hodili na Pána červený plášť, špinavý a potrhaný. Na tie obnovené rany. Plášť na niektorých miestach sotva dosahoval kolená. Páno-

vi rozkázali, aby si sadol na kus brvna. Z trnia mu uplietli korunu a založili na svätú hlavu. Do ruky mu dali trstinu a vysmievali sa z neho, vzdávajú mu poklonu ako kráľovi. Pľuvali mu do tváre, iní vziali trstinu a bili ho po hlave a ďalší mu palicami spôsobovali bolesť. Ďalší mu zakryli tvár a bili ho päťami. Ježiš to ticho znášal. Kto pochopí jeho bolesť? Ježiš hľadel do zeme, cítila som, čo sa vtedy odohrávalo v najsladšom Ježišovom srdci. Nech každá duša rozjíma, ako Ježiš v tej chvíli trpel. Pretekali sa v potupovaní Pána. Rozmýšľala som, odkiaľ sa berie v človeku taká zlosť. Spôsobuje to hriech - stretla sa Láska a hriech.

409 Keď som bola v jednom chráme s istou sestrou na sv. omši, pocítila som Božiu veľkosť a majestát. Cítila som, že táto svätýňa je presiaknutá Bohom. Jeho majestát ma zasiahol. Aj keď mi naháňal strach, naplňal ma pokojom a radosťou. Spoznala som, že jeho vôľa sa nič nemôže protivíť. Ó, keby všetky duše vedeli, kto prebýva v našich chrámoch, nebolo by toľko znevažovania a neúcty na týchto svätých miestach.

410 Ó, večná a nepochopiteľná Láska, prosím Ťa o jednu milosť. Osvieť môj rozum svetlom zhora, daj, aby som poznala a vedela si vážiť všetky veci podľa ich hodnoty. Najväčšiu radosť mám v duši, keď poznávam pravdu.

411 21. III. 1935

Často počas sv. omše vidím vo svojej duši Pána, cítim jeho prítomnosť, ktorá ma skrz-naskrz preniká. Pociťujem jeho Boží pohľad, rozprávam sa s ním veľa, bez jedného slova. Viem, po čom túži jeho Božské srdce a vždy plním to, čo sa jemu viac páči. Milujem Pána na zbláznenie a cítim, že Boh miluje mňa. V tých chvíľach, keď sa stretávam s Bohom vo svojom najhlbšom vnútri, cítim sa taká šťastná, že to nedokážem vypovedať. Sú to krátke chvíle. Duša by nezniesla, keby trvali dlhšie, muselo by nastať odlúčenie od tela. Hoci sú to veľmi krátke chvíle, sila, ktorou naplňajú dušu, zostáva v nej veľmi dlho. Bez najmenšej námahy cítim hlbokú sústredenosť, ktorá sa ma vtedy zmocnila - nezmenšuje sa, hoci sa rozprávam s ľuďmi, ani mi neprekáža v plnení povinností. Cítim stále jeho prítomnosť bez akejkoľvek námahy duše, cítim, že som spojená s Bohom tak tesne, ako sa spája kvapka vody s bezodným oceánom.

V tento štvrtok som pocítila túto milosť ku koncu modlitby. Trvala mimoriadne dlho, počas celej sv. omše. Myslela som, že zomriem od radosti. V týchto chvíľach spoznávam lepšie Boha a jeho dobré vlastnosti a tiež lepšie spoznávam seba a svoju biedu. Udivuje ma, že Boh sa tak veľmi znižuje k takej úbohej duši, ako je moja. Po sv. omši som sa

cítila celá pohrúžená v ňom a uvedomovala som si každý jeho pohľad do hĺbky môjho srdca.

Okolo poludnia som vošla na chvíľu do kaplnky a sila lásky opäť 412 zasiahla moje srdce. Keď som zotrvala v sústredenosti, satan zobral kvetináč s kvetmi a nazlostený ho celou silou hodil na zem. Videla som všetku jeho zaťatosť a závisť. V kaplnke nebol nikto. Zodvihla som sa od modlitby a pozbierala rozbitý kvetináč. Presadila som kvet a rýchlo ho chcela postaviť na miesto, kým niekto nepríde. Ale nepodarilo sa mi to. Vošla matka predstavená, i« sestra sakristiánka¹⁶⁴ a niekoľko sestier. Matka predstavená sa začudovala, že som niečím hýbala na oltárikú až spadol kvetináč. Sestra sakristiánka mi dala najavo svoju nespokojnosť. Snažila som sa nič nevysvetľovať ani sa neospravedlňovať. Ale k večeru som sa cítila veľmi vyčerpaná a nemohla som si vykonať sv. hodinu. Poprosila som matku predstavenú, či môžem ísť skôr spať. Len čo som si ľahla, hneď som zaspala. Okolo jedenástej hodiny satan zalomcoval mojou posteľou. Ihneď som sa zobudila a pokojne som sa začala modliť k svojmu anjelovi strážnemu. Vtom som uvidela trpiace duše z očistca. Vyzerali ako tiene a medzi nimi som videla mnoho satanov. Jeden sa snažil ma nahnevať, skákal v podobe kocúra na moju posteľ a na moje nohy. Bol ťažký, akoby mal niekoľko pudov (pozn. prekl.: pud - stará ruská miera: 16,38 kg).

Modlila som sa po celý čas ruženec, nad ránom postavy zmizli a mohla som zaspáť. Ráno, keď som prišla do kaplnky, začula som v duši hlas: „*Si spojená so mnou, neboj sa ničoho. Vedz, dieťa moje, že satan ťa nenávidí. Hoci nenávidí každú dušu, zvláštnou nenávisťou horí k tebe, lebo veľa duší si vytrhla spod jeho nadvlády.*”

Zelený štvrtok

18. IV. 1935 413

Ráno som počula slová: „*Oddnes až do vzkriesenia nebudeš pociťovať moju prítomnosť, ale tvoja duša bude naplnená veľkou túžbou.*” Moju dušu ihneď zaliala veľká túžba, cítila som odlúčenie od milovaného Ježiša. Keď sa priblížila chvíľa sv. prijímania, videla som v kalichu v každej hostii trpiacu tvár Pána Ježiša. Od tej chvíle som cítila vo svojom srdci ešte väčšiu túžbu.

Keď som na Veľký piatok o tretej hodine popoludní vošla do kapln- 414 ky, počula som slová: „*Túžim, aby ten obraz bol verejne uctený.*” Vtom som uzrela Pána Ježiša umierať na kríži v ťažkých bolestiach. Z Ježišovho srdca vychádzali tie isté dva lúče, ktoré sú na obraze.

Sobota

Počas vešpier som uzrela Pána Ježiša v jasnom rúchu. Žiaril ako sln- 415

ko. Povedal mi: „*Nech sa raduje tvoje srdce.*“ Zaliala ma veľká radosť a celkom ma prenikla Božia prítomnosť, ktorá je nevypovedateľným pokladom pre duše.

416 Keď bol obraz vystavený,¹⁶⁵ videla som živý pohyb Ježišovej ruky, ktorým vykonal veľký znak kríža. Toho istého dňa večer, keď som si ľahla, som videla, ako obraz išiel nad mestom. To mesto bolo prikryté sieťkou a sieťami. Keď Ježiš prešiel, preťal všetky siete. Nakoniec urobil veľký znak svätého kríža a zmizol. Videla som, že som obklopená množstvom zlostných postáv, ktoré horeli veľkou nenávisťou voči mne. Z ich úst vychádzali rôzne hrozby, ale žiadna sa ma nedotkla. Po chvíli zjavenie zmizlo, ale dlho som nemohla zaspať.

417

26. IV.

V piatok som bola v Ostrej Brame na slávnostiach, počas ktorých bol obraz vystavený. Bola som prítomná na kázni, ktorú mal môj spovedník.¹⁶⁶ Bola to prvá kázeň o Božom milosrdenstve, ako Pán Ježiš už dávno žiadal. Keď začal hovoriť o veľkom Pánovom milosrdenstve, obraz nadobudol živú podobu a lúče prenikali do sŕdc zhromaždených ľudí, ale nie rovnakou mierou. Jedni dostali viac, druhí menej. Veľká radosť zaliala moju dušu, keď som videla Božiu milosť.

Vtom som začula slová: „*Ty si svedkom môjho milosrdenstva, na veky budeš stáť pred mojím trónom ako živý svedok môjho milosrdenstva.*“

418 Keď skončila kázeň, nečakala som na zakončenie pobožnosti, lebo som sa ponáhľala domov. Keď som prešla niekoľko krokov, cestu mi zastúpilo veľké množstvo satanov. Vyhrážali sa mi strašnými mukami a počula som hlasy: „Zobrala nám všetko, na čom sme toľko rokov pracovali.“ Opýtala som sa ich: „Odkiaľ vás je také množstvo?“ Tie zlostné postavy mi odpovedali: „Z ľudských sŕdc, netráp nás.“

419 Keď som videla ich strašnú nenávisť voči mne, ihneď som prosila anjela strážneho o pomoc. V tej chvíli stála pri mne jasná a žiarivá posta va anjela strážneho, ktorý mi povedal: „Neboj sa, nevesta môjho Pána, tí duchovia ti neurobia nič zlého bez jeho dovolenia.“ Zlí duchovia okamžite zmizli a verný anjel strážny ma sprevádzal vo viditeľnej podobe až domov. Jeho pohľad bol skromný, pokojný a z čela mu vyžaroval ohnivý lúč.

Ó, Ježišu, chcela by som sa namáhať, trápiť a trpieť po celý život za tú jednu chvíľu, v ktorej som videla Tvoju slávu, Pane, a na úžitok duším.

Nedeľa

28. IV. 1935

420 Druhá veľkonočná nedeľa, čiže Sviatok Pánovho milosrdenstva, za-

končenie jubilea vykúpenia. Keď sme išli na slávnosť, srdce mi búchalo od radosti, že tie dve slávnosti spolu tak úzko súvisia. Prosila som Boha o milosrdenstvo pre duše hriešnikov. Keď sa končila pobožnosť a kňaz vzal Najsvätejšiu sviatosť, aby nás požehnal, uzrela som Pána Ježiša v takej podobe ako na obraze. Pán nás požehnal a lúče sa rozšírili na celý svet. Vtom som uzrela nepredstaviteľné svetlo v tvare krištáľového príbytku, utkaného zo svetelných vín, ktoré nebolo prístupné žiadnemu stvoreniu ani duchu. Do svetla viedli troje dvere - a v tej chvíli vošiel Ježiš v takej podobe ako na obraze do toho svetla, do druhých dverí, do vnútra jednoty. Je to trojičná jednota, ktorá je nepochopiteľná nekonečnosť. Vtom som začula hlas: „*Ten sviatok vyšiel zvnútra môjho milosrdenstva a je potvrdený v hĺbinách môjho zľutovania. Dosiahne ho každá duša, ktorá verí a dôveruje môjmu milosrdenstvu.*“ Nesmierne som sa tešila z dobroty a veľkosti svojho Boha.

29. IV. 1935 421

Deň pred vystavením obrazu som bola s našou matkou predstavenou u nášho spovedníka.¹⁶⁷ Keď sme sa začali rozprávať o obraze, spovedník prosil, aby niektorá zo sestier pomohla uviť vence. Matka predstavená povedala, že sestra Faustína pomôže. Veľmi som sa tomu potešila. Keď sme sa vrátili domov, hneď som sa pustila do pripravovania zelene a s pomocou jednej z chovani sme zeleň aj odviezli. Ešte pomáhala jedna osoba, ktorá pomáha pri kostole. O siedmej hodine večer bolo už všetko hotové, obraz bol zavesený. Ale niektoré ženy si všimli, že som sa tam krútila, lebo určite som tam viac zavádzala,¹⁶⁸ než pomáhala, tak sa na druhý deň vypytovali sestier, čo je to za pekný obraz a aký má význam. „Sestry, vy určite budete vedieť, lebo včera jedna z vás pomáhala vyzdobovať.“ Sestry boli veľmi začudovane, lebo nič o tom nevedeli. Každá ho chcela vidieť a hneď padlo podozrenie na mňa. Hovorili: „Sestra Faustína určite dobre vie o všetkom.“

Keď sa ma začali vypytovať, mlčala som, lebo som nemohla povedať pravdu. Moje mlčanie zapríčinilo ešte väčšiu zvedavosť. Zdvojnásobila som ostražitosť, aby som neklamala ani nepovedala pravdu, pretože nemám povolenie. Vtedy mi začali prejavovať nespokojnosť a otvorene mi vyčítali, ako je to možné, aby cudzí ľudia o tom vedeli a my nič. Začali sa nado mnou rôzne sudy. Tri dni som veľmi trpela, ale do mojej duše vstupovala zvláštna sila. Teším sa, že môžem trpieť pre Boha a duše, ktoré dosiahli v týchto dňoch jeho milosrdenstvo. Keď ich vidím, nepokladám za nič ani najväčšie utrpenie a námahu, hoci by trvali do konca sve-

ta. Pretože utrpenie raz skončí a duše, ktoré sa skrže to obrátili, sú zachránené od nekonečných múk. Mala som veľkú radosť, keď som videla, ako sa iní vracajú k prameňu šťastia, do lona Božieho milosrdenstva.

422 Keď som videla, ako sa kňaz dr. Sopočko obetuje a usiluje v tejto veci, obdivovala som jeho trepezlivosť a pokoru. Stálo to všetko veľa nielen úsilia a rôznych nepríjemností, ale aj veľa peňazí, a predsa ich na to všetko vynakladal. Vidím, že Božia prozreteľnosť ho pripravila na splnenie tohto diela milosrdenstva skôr, než som ja Boha o to prosila. Ó, aké predivné sú Tvoje cesty, Bože. Šťastné duše, ktoré idú za hlasom Božej milosti.

423 Za všetko zvelebuj duša moja Pána a oslavuj jeho milosrdenstvo, lebo jeho dobrota je bezhraničná. Všetko pomínie, ale jeho milosrdenstvo nemá hraníc ani konca. Hoci hnev má svoj koniec, milosrdenstvo je bez hraníc.

Ó, Bože môj, ešte aj v trestoch, ktorými sa dotýkaš zeme, vidím priepasť Tvojho milosrdenstva. Keď nás trestáš tu na zemi, oslobodzuješ nás od večného trestu. Teš sa všetko stvorenie, lebo si bližšie Bohu v jeho nekonečnom milosrdenstve než nemluvňa k srdcu matky. Ó, Bože, si samé zľutovanie pre najväčších hriešnikov, ktorí úprimne činia pokánie. Čím je hriešnik väčší, tým má väčšie právo na milosrdenstvo Božie.

424 V istej chvíli 12. V. 1935

Večer, len čo som sa uložila spať, hneď som zaspala. Ale ako rýchlo som zaspala, ešte rýchlejšie som sa zobudila. Prišlo ku mne malé dieťa a zobudilo ma. To dieťa mohlo mať asi rôčik a prekvapilo ma, že tak pekne hovorí, veď deti v tomto veku nehovoria vôbec, alebo hovoria veľmi nezrozumiteľne. Bolo nevýslovné krásne, podobalo sa Ježiškovi. Povedalo mi tieto slová: „Pozri na nebo.“ Keď som pozrela na nebo, videla som svietiť hviezdy a mesiac. Vtom sa ma dieťa opýtalo: „Vidíš mesiac a hviezdy?“ Odpovedala som, že vidím. Ono mi povedalo: „Tie hviezdy sú duše verných kresťanov. A mesiac, to sú Bohu zasvätené duše. Vidíš, aký veľký rozdiel je medzi svetlom mesiaca a svetlom hviezd? Taký veľký rozdiel je v nebi medzi dušou zasvätenou a dušou verného kresťana.“ A ďalej mi hovorilo, že skutočná veľkosť je v milovaní Boha a v pokore. 425 Vtom som uzrela istú dušu, ktorá sa odlučovala od tela v strašných mukách. Ó, Ježišu, keď mám o tom písať, celá sa trasiem pri pohľade na hrôzy, ktoré svedčia proti nemu... Videla som, ako vychádzali z nejakej priepasti plnej blata duše malých detí i starších, asi deväťročných: boli odporne, protivné. Podobali sa najstrašnejším netvorom a rozkladajúcim sa mŕtvolám. Ale tie mŕtvy boli živé a hlasno svedčili proti

duši, ktorú vidím umierať. A duša, ktorú vidím umierať, je duša, ktorá vo svete požívala poctu a prijímala potlesky, ktorých koncom je prázdnota a hriech. Nakoniec vyšla žena, ktorá akoby držala v zástere slzy, a veľmi svedčila proti nemu.

Ó, strašná hodina, v ktorej treba vidieť všetky svoje skutky v celej 426 nahote a biede. Nestratí sa ani jeden z nich. Budú nás verne sprevádzať pred Boží súd. Nemám slov ani prirôvnania na vypovedanie týchto strašných vecí. Hoci sa mi zdá, že tá duša nie je zatratená, jej múky sa nijako neodlišujú od pekelných múk. Rozdiel je len v tom, že raz sa skončia.

Po chvíli som videla opäť to isté dieťa, ktoré ma zobudilo. Bolo veľ- 427 mi pekné a zopakovalo mi tieto slová: „Skutočná veľkosť duše je v milovaní Boha a v pokore.“ Opýtala som sa dieťaťa: „Odkiaľ vieš, že skutočná veľkosť duše je v milovaní Boha a v pokore? Veď túto vec môžu vedieť len teológovia a ty si sa predsa ani katechizmus neučilo - ako je možné, že to vieš?“ A ono mi na to povedalo: „Viem, všetko viem,“ a v tej chvíli zmizlo.

Nezaspala som, moja myseľ bola unavená. Začala som rozmyšľať 428 o tom, čo som videla. Ó, ľudské duše, ako neskoro spoznáвате pravdu. Ó, priepasť Božieho milosrdenstva, rozlej sa čím skôr na celý svet, ako si to sám povedal.

Máj roku 1935 v istej chvíli 429

Keď som vycítila veľké Božie zámery, ktoré má Boh so mnou, zľakla som sa ich veľkosti. Cítila som sa úplne neschopná splniť ich. Začala som sa vyhýbať vnútorným rozhovorom s ním a tento čas som nahrádzala ústnou modlitbou. Robila som to z pokory, ale zakrátko som poznala, že to nebola pravá pokora, ale veľké pokušenie satana. Keď som raz namiesto vnútornej modlitby začala čítať duchovnú knižku, začula som v duši zreteľne a mocne tieto slová: „Pripravíš svet na môj druhý príchod.“ Tieto slová ma prenikli do hĺbky a hoci som predstierala, že ich nepočujem, rozumela som im dobre a nemala som o tom žiadne pochybnosti. Tento boj lásky s Bohom a ustavičné vyhovára- nie sa, že som neschopná na splnenie tohto diela, ma unavovali. Keď som raz unavená chcela vyjsť z kaplnky, nejaká sila ma zdržala, cítila som sa úplne bezmocná. Vtom som začula slová: „Máš v úmysle vyjsť z kaplnky, ale nevyjdeš zo mňa, lebo som všade. Sama zo seba nedokážeš nič urobiť, ale so mnou môžeš všetko.“

Cez týždeň som sa vybrala k svojmu spovedníkovi¹⁶⁹ a odhalila som 430 mu stav mojej duše, zvlášť, že sa vyhýbam vnútorným rozhovorom s Bohom. Dostala som odpoveď, že sa nemôžem vyhýbať vnútorným

- rozhovorom s Bohom, ale mám sa pozorne započúvať do slov, ktoré mi hovorí.
- 431 Postupovala som podľa pokynu spovedníka a pri prvom stretnutí s Pánom som mu padla k nohám a rozorvaným srdcom som odprosila za všetko. Vtom ma Ježiš zodvihol zo zeme a posadil vedľa seba. Dovolil mi položiť si hlavu na svoje prsia, aby som mohla pochopiť a lepšie vycítiť túžby jeho najsladšieho srdca. Vtom mi riekol: „*Dcéra moja, neboj sa ničoho, ja som vždy s tebou. Všetci protivníci ti budú iba natolko škodiť, nakoľko im dovoľím. Ty si mojím príbytkom a mojím stálym odpočinkom. Kvôli tebe zadržiam trestajúcu ruku, kvôli tebe požehnám zem.*”
- 432 V tej istej chvíli som pocítila nejaký oheň vo svojom srdci. Cítim, že zmysly sa mi zastavujú, neviem čo sa okolo mňa deje. Cítim, že Pánov pohľad ma preniká. Dobre poznám jeho veľkosť a svoju biedu. Moju dušu preniká nejaká zvláštna bolesť a zároveň taká radosť, ktorú nedokážem s ničím porovnať. Cítim sa bezmocná v Božom objatí. Cítim, že sa rozplývam v ňom ako jedna kvapka vody v oceáne. Neviem vyjadriť, čo prežívam po takej vnútornej modlitbe. Cítim silu a moc splniť najťažšie cnosti. Cítim nechúť ku všetkým veciam, ktoré si váži svet. Túžim celou dušou po samote a tichu.
- 433 V. 1935
- Počas štyridsaťdňovej¹⁷⁰ pobožnosti som videla tvár Pána Ježiša vo sv. hostii, ktorá bola vystavená v monštrancii. Ježiš sa láskavo pozeral na všetkých.
- 434 Často vidím malého Ježiška počas sv. omše. Je nesmierne krásny. Vyzerá, akoby mal asi jeden ročik. Keď som raz v našej kaplnke videla počas sv. omše toto Dieťaťko, ovládla ma úžasná túžba a neodolateľná chuť priblížiť sa k oltáru a vziať ho. V tej chvíli stál Ježiško pri mne na rohu kľáčadla a oboma rúčkami sa držal môjho ramena - vďačný a natešený. Jeho pohľad bol hlboký a prenikavý. Ale keď kňaz lámal hostiu, Ježiš stál na oltári.
- Po sv. prijímaní som videla takého istého Ježiša vo svojom srdci a cítila som ho po celý deň fyzicky, skutočne vo svojom srdci. Mimovoľne sa ma zmocňovala hlbšia sústredenosť a neprehovorila som s nikým ani slova. Nakoľko to bolo možné, vyhýbala som sa prítomnosti ľudí. Odpovedala som len na otázky týkajúce sa povinností, okrem toho ani jedno slovo.
- 435 Zoslanie Ducha Svätého 9. VI.
- Večer, keď som išla cez záhradu, počula som slová: „*Budeš vyproso-*

vať so svojimi spoločníckami milosrdenstvo pre seba a pre svet.” Pochopila som, že nebudem v kongregácii, v ktorej som teraz.¹⁷¹ Vidím jasne, že Boží zámer so mnou je iný. Stále sa však vyhováram pred Bohom, že nie som schopná splniť toto dielo. Ježišu, Ty predsa najlepšie vieš, aká som. *Začala*, som vyratúvať svoje slabosti pred Pánom a skrývať sa za ne, aby moje výhovorky uznal, že som neschopná splniť Jeho zámyery. Vtom som začula slová: „*Neboj sa, ja sám doplním všetko, čo tebe chýba.*” Tieto slová ma prenikli do hĺbky a ešte viac som spoznala svoju biedu. Spoznala som, že Pánova reč je živá a preniká do hĺbky. Pochopila som, že Boh od mňa žiada dokonalejší spôsob života, ale stále som sa vyhovárala na svoju neschopnosť.

29. VI. 1935 436

Rozprávala som sa so svojim duchovným poradcom¹⁷² o rôznych veciach, ktoré žiadal od mňa Pán. Myslela som si, že mi odpovie, že som neschopná plniť tieto veci a že Pán Ježiš také úbohé duše, ako som ja, nepoužíva na žiadne diela, ktoré chce uskutočniť. Ale počula som, že Boh si na uskutočnenie svojich zámerov vyberá často práve takéto duše. Tento kňaz bol vedený Božím Duchom. Prenikol tajomstvo mojej duše aj najskrytejšie tajomstvá, ktoré boli medzi mnou a Bohom, o ktorých som mu ešte nikdy nehovorila. Nehovorila som preto, lebo sama som ich dobre nepochopila a Pán mi výrazne neprikázal, aby som o tom povedala. To tajomstvo je také, že Boh žiada, aby bola založená spoločnosť, 437 ktorá by svetu ohlasovala Božie milosrdenstvo a vyprosovala ho pre svet. Keď sa ma kňaz opýtal, či som nemala také vnuknutia, odpovedala som, že výrazný príkaz som nemala. Ale zrazu nejaké svetlo preniklo do mojej duše a dostala som poznanie, že cez neho hovorí Pán. Márne som sa bránila, že nemám jasný príkaz, ku koncu rozhovoru som uvidela Pána Ježiša na prahu v takej podobe, ako je namaľovaný na obraze. Povedal mi: „*Túžim, aby bola založená taká spoločnosť.*”¹⁷³ Trvalo to len chvíľu. Nepovedala som o tom hneď, ale ponáhľala som sa domov a stále som opakovala Pánovi: „*Ja nie som schopná splniť Tvoje zámyery, ó, Bože.*” Bolo zvláštne, že Ježiš si nevšímal moje volanie, ale udelil mi svetlo a poznanie, aké mu je toto dielo milé. Nebral do úvahy moju slabosť, ale dal mi poznať, aké veľké ťažkosti musím prekonať. A ja, jeho úbohé stvorenie, som nič iného nevedela povedať, len to, že som, ó, Bože, neschopná.

30. VI. 1935 438

Na druhý deň počas sv. omše som hneď na začiatku uvidela Ježiša v nevýslovnej kráse. Povedal mi, že žiada, „*aby tá spoločnosť bola založená čím skôr a ty v nej budeš so svojimi spoločníckami. Môj duch bude*

regulou vášho života. Váš život má byť podľa môjho vzoru od jasličiek až po smrť na kríži. Prenikni do mojich tajomstiev a spoznáš priepasť môjho milosrdenstva voči stvoreniam a moju nepreniknuteľnú dobrotu - a toto dáš spoznať svetu. Skrze modlitbu budeš prostredníkom medzi nehom a zemou".

439 Vtom nadišiel čas s v. prijímania, Ježiš zmizol a videla som veľké svetlo. Počula som slová: „*Udeľujeme ti svoje požehnanie,*“ a v tej chvíli z toho svetla vyšiel jasný lúč a prenikol mi srdce. V mojej duši sa zapálil zvláštny oheň - myslela som, že zomriem od radosti a šťastia. Cítila som oddelenie ducha od tela, cítila som, že som úplne ponorená v Bohu. Cítila som, že som unesená všemohúcim ako jeden prášok do neznámeho priestoru.

Chvejúc sa od šťastia v objatí Stvoriteľa som cítila, že sám ma podporoval, aby som mohla uniesť také veľké šťastie a hľadiť na jeho majestáta. Teraz viem, že keby ma najskôr sám neposilnil milosťou, moja duša by neuniesla také šťastie a v jednej chvíli by nastala smrť. Neviem, kedy sa skončila sv. omša, pretože nebolo v mojej moci znovu obrátiť pozornosť na to, čo sa deje v kaplnke. Keď som však prišla k sebe, cítila som silu a odvahu splniť Božiu vôľu a nič sa mi nezdalo ťažké. Ako som sa predtým vyhovárala pred Pánom, tak teraz cítim odvahu a Pánovu silu, ktorá je vo mne. Povedala som Pánovi: „Som pripravená na všetky pokyny Tvojej vôle. Vo svojom vnútri som prešla všetkým, čo príde v budúcnosti.“

440 Ó, Stvoriteľu môj a Pán, hľa, tu máš celú moju bytosť. Nakladaj so mnou podľa Tvojho božského zaľúbenia, podľa Tvojich odvekých plánov a Tvojho nepreniknuteľného milosrdenstva. Nech každá duša pozná, aký dobrý je Pán. Nech sa nebojí s Pánom prebývať žiadna duša a nech sa nevyhovára na svoju nehodnosť. Nech nikdy neodkladá na neskoršie Božie pozvanie, lebo to sa Pánovi nepáči. Niet biednejšej duše, ako som ja, ako sa naozaj poznám a čudujem sa, že Boží majestáta sa tak znižuje. Ó, večnosť, zdá sa mi, akoby si bola prikrátka na zvelebovanie nekonečného Pánovho milosrdenstva.“

441 Raz bol obraz vystavený na oltári počas procesie Božieho tela.¹⁷⁴ Vo chvíli, keď kňaz vystavil Najsvätejšiu sviatosť a zbor začal spievať, lúče z obrazu prešli cez sv. hostiu a rozišli sa na celý svet. Vtom som začula slová: „*Cez teba ako cez tú hostiu prejdú lúče milosrdenstva na svet.*“ Po tých slovách naplnila moju dušu hlboká radosť.

442 Raz môj spovedník¹⁷⁵ slúžil sv. omšu. Tak ako vždy, od chvíle obetovania som videla malého Ježiška na oltári. Chvíľu pred pozdvíhovaním kňaz náhle zmizol a zostal len Ježiško. Vzal do svojich rúčok hostiu a kalich, pozdvihol ich hore a pozeral na nebo. Po chvíli som videla

opäť svojho spovedníka. Opýtala som sa malého Ježiška, kde bol po celý ten čas kňaz, keď som ho nevidela. Ježiš mi odpovedal: „*Vmojom srdci.*“ Ale nič viac som nepochopila z Ježišových slov.

V istej chvíli som počula slová: „*Túžim, aby si žila moju vôľu v naj- 443 skrytejších hĺbinách svojej duše.*“ Uvažovala som nad slovami, ktoré mi veľmi prehovorili do srdca. V ten deň bola spoveď kongregácie.¹⁷⁶ Pristúpila som k spovedi a keď som sa obvinila z hriechov, kňaz mi zopakoval tie isté slová, ktoré mi predtým povedal Pán.

Tento kňaz mi povedal hlboké slová o troch stupňoch plnenia Božej 444 vôle: prvý je ten, keď duša plní všetko, čo je navonok obsiahnuté v príkazoch a v stanovách. Druhý stupeň je ten, keď duša ide za vnútornými vnuknutiami a plní ich. Tretí stupeň je ten, že je duša odovzdaná Božej vôli. Ponecháva Bohu slobodu nakladať so sebou a Boh robí s ňou, čo sa jemu páči. Je poddajným nástrojom v jeho rukách. Ten kňaz mi povedal, že ja som na druhom stupni plnenia Božej vôle. Tretí stupeň plnenia Božej vôle som ešte nedosiahla, ale musím sa snažiť, aby som ho plnila. Tieto slová prenikli moju dušu skrz-naskrz. Vidím jasne, že Boh často dáva kňazovi poznať, čo sa deje v hĺbke mojej duše. Vôbec ma to neudivuje, skôr ďakujem Bohu, že má takých vyvolených.

445

Štvrtok. Nočná adorácia

Keď som prišla na adoráciu, hneď sa ma zmocnila vnútorná sústredenosť. Videla som Pána Ježiša priviazaného k stĺpu, obnaženého zo šiat. Hneď sa začalo bičovanie. Videla som štyroch mužov, ktorí striedavo krátkymi bičmi šľahali Pána. Srdce sa mi zastavovalo pri pohľade na tie bolesti. Vtom mi Pán riekol: „*Trpím ešte väčšiu bolesť od tej, ktorú vidíš.*“ Ježiš mi dal poznať, za aké hriechy sa podrobil bičovaniu - sú to hriechy nečistoty. Ó, ako strašne duševne trpel, keď sa poddal bičovaniu. Vtom mi riekol: „*Pozri, takto vyzerá ľudský rod v dnešnej dobe.*“ V tej chvíli som uvidela strašné veci: kati odstúpili od Pána Ježiša a k bičovaniu pristúpili druhí ľudia. Schytili biče a nemilosrdne ťali Pána. Boli to kňazi, rehoľníci i rehoľnice aj najvyšší hodnostári Cirkvi, čo ma veľmi prekvapilo, boli medzi nimi svetskí ľudia rôzneho veku a stavu. Všetci si vylievali svoju zlosť na nevinnom Ježišovi. Keď som to videla, moje srdce upadlo do takého stavu, akoby som zomierala. Keď ho bičovali duše, ktoré som spomenula vyššie, Ježiš zatvoril oči a z jeho srdca sa vydral tichý, ale strašne bolestný ston. Pán mi dal podrobné poznanie, spoznávala som Ježiša aj ťarchu zloby tých nevďačných duší: „*Vidíš, to je väčšia múka ako moja smrť.*“ Vtedy zamíkli aj moje ústa a začala som pociťovať na sebe zomieranie. Cítila som, že nikto ma nepoteší ani nevy-

trhne z tohto stavu, jedine ten, ktorý ma doňho priviedol. Vtom mi Pán riekol: „*Vidím úprimnú bolesť tvojho srdca, ktorá priniesla nesmiernu úľavu môjmu srdcu, pozri a poteš sa.*”

446 Vtom som uzrela Pána Ježiša pribitého na kríž. Keď Ježiš na ňom chvíľu visel, uzrela som celý zástup ukrižovaných duší. Videla som aj tretí a druhý zástup duší. Druhý zástup nebol pribitý na kríž, ale duše držali kríž pevne v rukách. Tretí zástup duší nebol ani ukrižovaný, ani nedržal kríž v rukách pevne. Duše vliekli kríž za sebou a boli nespojné. Vtom Ježiš povedal: „*Vidíš, tie duše, ktoré sú mi podobné v utrpeniach a opovrhnutí, budú sa mi podobat' aj v sláve. A tie, ktoré sa mi menej podobajú v utrpení i v opovrhovaní, budú sa mi menej podobat' aj v sláve.*”

Najviac ukrižovaných duší bolo z duchovného stavu. Medzi ukrižovanými dušami som videla aj známe duše, čo mi urobilo veľkú radosť. Vtom mi Ježiš povedal: „*Vzajtrajšom rozjímaní sa budeš zamýšľať nad tým, čo si dnes videla.*” A Ježiš sa mi hneď stratil.

447 Piatok

Bola som chorá a nemohla som ísť na sv. omšu. Ráno o siedmej hodine som uvidela svojho spovedníka. Slúžil sv. omšu, počas ktorej som videla malého Ježiška. K jej koncu videnie zmizlo a videla som sa ako predtým, vo svojej cele. Zmocnila sa ma nevýslovná radosť, že hoci som nemohla byť v našej kaplnke na sv. omši, predsa som ju počúvala z veľmi vzdialeného kostola. Ježiš môže zariadiť všetko.

448 30. júla 1935

Deň sv. Ignáca - vrúcne som sa modlila k tomuto svätému. Vyčítala som mu, ako sa môže na mňa pozerat' a nepomáhat' mi v takých dôležitých veciach, ako je plnenie Božej vôle. Hovorila som mu: „Ty, náš patrón, ktorý si bol zapálený ohňom lásky a horlivosti o väčšiu Božiu slávu, pokorne Ťa prosím, pomôž mi v splnení Božích úmyslov.” Bolo to počas sv. omše. Vtom som uzrela po ľavej strane oltára sv. Ignáca s veľkou knihou v rukách. Povedal mi tieto slová: „Dcéra moja, tvoje záležitosti nie sú mi ľahostajné. Tá regula sa dá použiť aj v tomto rehoľnom spoločenstve,” ukázal rukou na knihu a zmizol. Nesmierne som sa potešila, ako svätí na nás veľmi myslia a aké tesné je spojenie s nimi. Ó, Božia dobrota, aký krásny je vnútorný svet, že už tu na zemi prebývame so svätými. Celý deň som pociťovala blízkosť tohto patróna, ktorý mi je taký milý.

449 5. augusta 1935 - Sviatok Matky Božieho milosrdenstva

Pripravila som sa na tento sviatok s väčšou horlivosťou ako po iné

roky. V ten deň ráno som zažila vnútorný boj pri myšlienke, že musím opustiť kongregáciu, ktorá sa teší zvláštnej ochrane Panny Márie. V tom boji prešla moja meditácia aj skončila prvá sv. omša. Počas druhej sv. omše som prosila najsvätejšiu Matku, že mi je ťažko rozlúčiť sa s touto kongregáciou, „ktorá je pod Tvojou zvláštnou ochranou, ó, Mária”. Vtom som uzrela najsvätejšiu Pannu nevýslovné krásnu. Prešla od oltára ku mne, k môjmu kľáčadlu. Privinula si ma k sebe a povedala mi: „Som vašou Matkou z nepochopiteľného Božieho milosrdenstva. Najmilšia mi je tá duša, ktorá verne plní Božiu vôľu.” Dala mi spoznať, že som verne splnila všetky Božie želania a takto som našla milosť v jeho očiach. „Buď odvážna, neboj sa zdanlivých prekážok, ale upieraj svoj zrak na umučenie môjho Syna. Takto zvíťazíš.”

Nočná adorácia. Cítila som sa veľmi chorá a myslela som si, že nebudem môcť ísť na adoráciu. Donútila som sa však celou silou vôle a hoci som v cele spadla, nevšímala som si, že ma niečo bolí. Mala som pred očami Ježišovo umučenie. Keď som prišla do kaplnky, zažila som vnútorné poznanie, akú veľkú odmenu nám Boh pripravuje nielen za dobré skutky, ale i za úprimnú túžbu vykonať ich. Aká veľká je Božia milosť.

Ó, aké sladké je namáhať sa pre Boha a duše. Nechcem odpočívať uprostred boja, ale do posledného dychu života budem bojovať o slávu svojho Kráľa a Pána. Nezložím meč, kým ma nepredvolá pred svoj trón. Nebojím sa úderov, lebo mojím štítom je Boh. Bát' sa musí náš nepriateľ a nie my nepriateľ. Satan víťazí iba nad pyšnými a zbabelými, lebo pokorní majú moc. Pokornú dušu nič nezmätie ani neznepokojí. Nasmerovala som svoj let k samej žiare slnka a nič mi ho nedokáže znížiť. Láska sa nedá uväzniť, je slobodná ako kráľovná, láska dosahuje Boha.

V istej chvíli po sv. prijímaní som začula slová: „Ty si naším príbytkom.” V tej chvíli som pocítila v duši prítomnosť Sv. Trojice: Otca, Syna i Ducha Svätého - cítila som sa svätynou Božou. Cítim, že som dieťaťom Otca, nedokážem vysvetliť všetko, ale duch to dobre chápe. Ó, Dobrota nekonečná, ako veľmi sa znižuješ k úbohému stvoreniu.

Keby sa duše chceli stíšiť, Boh by ihneď k nim prehovoril, lebo rozptýlenie prehlušuje Pánovo slovo.

Pán mi povedal: „Prečo sa bojíš a chveješ, keď si spojená so mnou? Nepáči sa mi, keď sa duša poddáva zbytočnému strachu. Kto sa ťa smie dotknúť, keď si so mnou? Najmilšia mi je duša, ktorá pevne verí v moju dobrotu a vo všetkom sa spoľahla na mňa. Obdarúvam ju svojou dôverou a dám jej všetko, o čo prosí.”

V istej chvíli mi povedal: „Dcéra moja, ber milosti, ktorými ľudia pohr- 454

dajú, ber, koľko vládzeš uniesť. "V tom okamihu moju dušu zaliala Božia láska. Cítim, že som spojená s Pánom tak tesne, že neviem nájsť slovo, ktorým by som mohla dobre pomenovať toto spojenie. Cítim, že všetko, čo Boh má, všetky dobrá a poklady, sú moje. Aj keď sa o ne veľmi nezaujímam. On jediný, sám mi stačí. V ňom vidím všetko, mimo neho - nič.

Nehľadám šťastie inde ako vo svojom vnútri, v ktorom prebýva Boh. Teším sa z Boha vo svojom vnútri. Tu s ním ustavične prebývam, prežívam najväčšiu dôvernosť, tu s ním prebývam bezpečne, tu nedosiahne ľudský pohľad. Najsvätejšia Panna ma povzbudzuje k takému prebývaniu s Bohom.

455 Keď sa ma dotýka nejaké utrpenie, necítim už trpkosť. Nezmocňuje sa ma ani veľké radosti. Mám v sebe pokoj a vyrovnanosť ducha, ktorá vyplýva z poznania pravdy.

Čo mi môže škodiť, keď žijem obklopená neochotnými srdcami, ak mám plnosť šťastia vo svojej duši? Alebo čo mi pomôže žičlivosť iných srdiec, ak nemám vo svojom vnútri Boha? Keď mám Boha vo svojom vnútri, čo mi môže uškodiť?

+

J.M.J.

Vilno12.VIII. 1935

Trojdnové duchovné cvičenia

456 Prvý deň exercícií som pri večerných bodoch počula slová: „*Vtých to exercíciách budem k tebe hovoriť ústami kňaza, aby som ťa ubezpečil a utvrdil o pravdivosti mojich slov, ktorými hovorím v hĺbke tvojej duše. Hoci si tieto exercície konajú všetky sestry, mám na zreteli zvlášť teba, aby som ťa upevnil a urobil ťa odvážnou voči všetkým protiventstvám, ktoré ťa čakajú. Preto sa horlivo a pozorne započúvaj do jeho slov a rozjímaj o nich v hĺbke svojej duše.*”

457 Ó, aký údiv sa ma zmocnil, keď doslovne všetko, čo otec hovoril o zjednotení sa s Bohom a o prekážkach k tomu tesnému zjednoteniu, som prežívala v mojej duši. Počula som o tom od Ježiša, ktorý hovorí ku mne v hĺbke mojej duše. V tomto úzkom zjednotení s Bohom je dokonalosť.

458 V meditácii o desiatej hodine otec¹⁷⁷ hovoril o Božom milosrdenstve a o dobrotivosti Boha voči nám. Hovoril, že keď prechádzame dejinami ľudstva, vidíme na každom kroku veľkú Božiu dobrotivosť. Všetky dobré vlastnosti Boha ako všemohúcnosť, múdrosť sa snažia odkryť najväčšiu Božiu vlastnosť a ňou je Božia dobrota. Božia dobrota je najväčšou vlastnosťou Boha. Mnohé duše, ktoré sa usilujú o dokonalosť, však túto veľ-

kú Božiu dobrotu nepoznajú. Všetko, čo otec hovoril v meditácii o Božej добрote, je to isté, čo mi hovoril Ježiš a úzko sa to vzťahuje k Sviatku Božieho milosrdenstva. Teraz som naozaj jasne pochopila, čo mi Pán prisľúbil. Nemám v ničom pochybnosti, Božia reč je jasná a zreteľná.

Počas celej meditácie som videla Pána Ježiša na oltári v bielom 459 rúchu. V ruke držal môj zošit, do ktorého píšem. Počas celej meditácie Ježiš obracal stránky zošita a mlčal, ale moje srdce nemohlo znieť oheň, ktorý sa zapálil v mojej duši. Snažila som sa vôľou ovládnuť, aby som nedala poznať okoliu, čo sa deje v mojej duši. Ale ku koncu meditácie som cítila, že som sa dostala do stavu úplnej nezávislosti od seba. Vtom mi Ježiš povedal: „*Vtom zošite si o mojej добрote voči ľuďom nenapísala ešte všetko. Želám si, aby si nič nevynechala. Želám si, aby sa tvoje srdce upevnilo v úplnom pokoji.*”

Ó, Ježišu, srdce sa mi zastavuje, keď rozmýšľam o všetkom, čo pre 460 mňa robíš. Obdivujem Ťa, Pane, že sa tak znižuješ k mojej úbohej duši. Aké nepochopiteľné spôsoby používaš, aby si ma presvedčil.

Prvýkrát v živote si vykonávam takéto exercície. Každé otcovo slovo 461 chápem zvláštnym a jasným spôsobom, lebo už predtým som všetko prežívala v mojej duši. Teraz vidím, že Ježiš dušu, ktorá ho úprimne miluje, nenechá v neistote. Ježiš túži, aby duša, ktorá s ním úzko prebýva, bola plná pokoja napriek utrpeniu a protiventstvám.

Chápem teraz dobre, že najužšie zjednocuje dušu s Bohom sebaza- 462 prenie, čiže spojenie našej vôle s Božou vôľou. To činí dušu naozaj slobodnou a pomáha k hlbokkej sústredenosti ducha. Všetku námahu života činí ľahkou a smrť sa stáva sladkou.

Ježiš mi povedal, že ak budem mať nejakú neistotu ohľadne toho 463 sviatku alebo založenia spoločnosti, „*alebo aj čohokoľvek z toho, čo som ti hovoril v hĺbke duše, odpoviem ti ihneď ústami tohto kňaza.*”

V jednej meditácii o pokore sa ma zmocnili predchádzajúce pochyb- 464 nosti, že taká úbohá duša, ako je moja, nesplní túto úlohu, ktorú žiada Pán. V tom istom momente, keď rozoberám túto pochybnosť, kňaz, ktorý vedie exercície pretrháva niť náuky a hovorí presne to, o čom mám pochybnosti. Konkrétne, že Boh si vyberá väčšinou najslabšie a najjednoduchšie duše za nástroje na uskutočnenie svojich najväčších diel. A je to nepopierateľná pravda, lebo pozrime sa, koho si vybral za apoštolov. Alebo sa pozrime na dejiny Cirkvi, aké veľké diela vykonali duše, ktoré boli pre ne najmenej schopné. Práve takto sa prejavujú Božie diela, že sú Božie. Keď moje pochybnosti celkom ustúpili, kňaz sa vrátil k ďalšej téme o pokore.

Ježiš stál, ako obyčajne počas každej náuky, na oltári a nič nehovo-

ril. Láskavo prenikal svojím pohľadom moju úbohú dušu, ktorá nemala žiadnu výhovorku.

465 Ježišu, Život môj, dobre cítim, že ma premieňaš v seba v skrytosti duše, kde zmysly nevela pozorujú. Ó, Spasiteľu môj, skry ma celú v hĺbke svojho srdca a chraň ma svojimi lúčmi pred všetkým, čo nie si Ty. Prosím Ťa, Ježišu, nech tie dva lúče, ktoré vyšli z Tvojho najmilosrdnejšieho srdca, ustavične posilňujú moju dušu.

466 Čas spovede. Spovedník¹⁷⁸ sa ma opýtal, či je tu v tejto chvíli Pán Ježiš a či ho vidím. „Áno, je tu a vidím ho.“ Kázal mi opýtať sa na isté osoby. Ježiš mi nič neodpovedal, ale sa pozrel na neho. Avšak po skončení spovede, keď som si vykonávala pokánie, Ježiš mi povedal: „*Chod a poteš ho odo mňa.*“ Nepochopila som význam týchto slov, ale ihneď som zopakovala, čo mi Ježiš kázal.

467 Počas celých exercícií som neustále prebývala s Ježišom a zžila som sa s ním celou silou svojho srdca.

468 Deň obnovenia sľubov

15. VIII.

Na začiatku sv. omše som videla Ježiša tak ako obyčajne. Požehnal nás a potom vošiel do tabernákula. Vtom som uvidela Matku Božiu v bielych šatách, v modrom plášti, s odokrytou hlavou. Priblížila sa od oltára ku mne, dotkla sa ma svojimi dlaniami, prikryla ma svojím plášťom a povedala mi: „Obetuj tieto sľuby za Poľsko. Modli sa zaň.“

469 V ten istý deň večer som pocítila v duši veľkú túžbu po Bohu. V tej to chvíli ho nevidím telesnými očami ako predtým, ale cítim ho a nechám. To mi spôsobuje túžbu a múky, ktoré nemožno opísať. Zomieram túžbou, zmocniť sa ho, utonúť v ňom naveky. Môj duch sa celou silou uberá k nemu, na svete niet ničoho, čo by ma mohlo potešiť. Ó, večná láska, teraz chápem, v akej dôvernej blízkosti bolo moje srdce s Tebou, lebo čože ma uspokojí v nebi alebo na zemi okrem Teba, ó, Bože môj, v ktorom spočinula moja duša.

470 Raz večer som sa pozerala zo svojej cely na nebo. Videla som krásnu oblohu posiatu hviezdami a mesiac. Do mojej duše vstúpil nepochopiteľný oheň lásky k môjmu Stvoriteľovi. Túžba po ňom rástla v mojej duši a keď som ju už nemohla uniesť, padla som na tvár, koric sa v prach. Zvelebujem ho za všetky jeho diela. Keď moje srdce ne mohlo uniesť, čo sa v ňom odohrávalo, hlasno som zaplakala. Vtom sa ma dotkol anjel strážny a povedal mi tieto slová: „Pán mi káže povedať ti, aby si sa zodvihla zo zeme.“ To som aj ihneď urobila, ale v duši som nebola potešená. Túžba po Bohu sa ma zmocnila ešte viac.

V jeden deň som bola na adorácii a môj duch akoby zomieral za ním. 471 Nemohla som zadržať sly. Vtom som uvidela jedného ducha veľkej krásy, ktorý mi povedal: „Neplač - hovorí Pán.“ Po chvíli som sa opýtala: „Kto si?“ A on mi odpovedal: „Som jeden zo siedmich duchov, ktorí stoja dňom i nocou pred Božím trónom a bez prestania ho zvelebujú.“ Ten duch však neuspokojil moju túžbu, ale podnietil ma k ešte väčšej túžbe po Bohu. Ten duch je veľmi pekný a jeho krása je z úzkeho spojenia s Bohom. Neopúšťa ma ani na chvíľu, všade ma sprevádza.

Na druhý deň počas sv. omše pred pozdvihovaním začal ten duch 472 spievať: „Svätý, svätý, svätý,“ jeho hlas je ako tisíc hlasov, nedá sa to opísať. Vtom bol môj duch zjednotený s Bohom. V jednej chvíli som uvidela nepochopiteľnú Božiu veľkosť a svätosť a zároveň som spoznala ničotu, ktorou som sama zo seba. Spoznala som jasnejšie než kedykoľvek predtým tri božské osoby: Otca, Syna i Ducha Svätého. Avšak ich bytie je jedno aj rovnosť, aj majestát. Moja duša prebýva s tými troma, slovami to nedokážem vyjadriť, ale duša to chápe dobre. Ktokoľvek je spojený s jednou z tých troch osôb, zároveň je spojený s celou Svätou Trojicou, pretože ich jednota je nerozlučiteľná. To videnie, čiže poznanie zalialo moju dušu nepochopiteľným šťastím, pretože Boh je taký veľký. To, čo som napísala, som nevidela očami ako predtým, ale čisto vnútorne, spôsobom čisto duchovným a nezávislým od zmyslov. Trvalo to do konca sv. omše.

Teraz sa mi to stáva často a nielen v kaplnke, ale i pri práci a v čase, keď to najmenej očakávam.

Keď náš spovedník¹⁷⁹ odcestoval, v tom čase som sa spovedala u arci- 473 biskupa.¹⁸⁰ Keď som mu odkryla svoju dušu, dostala som odpoveď: „Dcéra moja, vyzbroj sa veľkou trpezlivosťou. Ak sú tie veci od Boha, skôr či neskôr sa uskutočnia. Buď, prosím, úplne pokojná, ja ťa v týchto veciach dobre chápem, dcéra. Čo sa týka opustenia kongregácie, neuvažuj o inej, ani si to prosím nepripúšťaj do mysle, lebo inak by to bolo ťažké vnútorné pokušenie.“ Po skončení spovede som povedala Pánu Ježišovi: „Prečo mi kážeš konať tieto veci a nedáš mi možnosť ich splniť?“ Vtom som uzrela Pána Ježiša po sv. prijímaní v tej istej kaplnke, kde som sa spovedala, takého, ako je namalovaný na obraze. Pán mi povedal: „*Netráp sa, dám mu porozumieť tie veci, ktoré žiadam od teba.*“ Keď sme vychádzali, biskup bol veľmi zaujatý, ale kázal mi vrátiť sa a chvíľu počkať. Keď sme vošli naspäť do kaplnky, začula som v duši slová: „*Povedz to, čo si videla v tejto kaplnke.*“ V tej chvíli vošiel biskup a opýtal sa, či mu nemáme niečo povedať. Hoci som mala príkaz hovoriť, nemohla som, pretože som bola v spoločnosti jednej zo sestier.

Ešte čosi zo sv. spovede - vyprosovať milosrdenstvo pre svet je veľká a pekná myšlienka. „Modlite sa, sestra, veľa o milosrdenstvo pre hriešnikov, ale robte to vo vašom kláštore.“

474 Na druhý deň, v piatok 13. IX. (19 3 5)

Večer, keď som bola vo svojej cele, videla som anjela, vykonávateľa Božieho hnevu. Bol vo svetlom odeve a tvár mu žiarila. Pod nohami mal oblak, z ktorého vychádzali hromy a blesky do jeho rúk a zase z nich vychádzali a až potom sa dotýkali zeme. Toto znamenie Božieho hnevu sa malo dotknúť zeme zvlášť na istom mieste, ktoré nemôžem menovať z istých dôvodov. Keď som to videla, začala som prosiť anjela, aby sa na chvíľu zastavil a svet bude činiť pokánie. Avšak moja prosba bola oproti Božiemu hnevu ničím. V tej chvíli som uzrela Najsvätejšiu Trojicu. Veľkosť jej majestátu ma prenikla do hĺbky a neodvážila som sa zopakovať svoju prosbu. V tej istej chvíli som pocítila vo svojej duši silu Ježišovej milosti, ktorá prebýva v mojej duši. Keď som si uvedomila túto milosť, v tej chvíli som bola unesená pred Boží trón. Ó, aký veľký je náš Pán a Boh, aká nepochopiteľná je jeho svätosť. Nepokúsím sa opísať tú veľkosť, lebo onedlho ho všetci uzrieme, aký je. Začala som Boha pokorne prosiť za svet slovami vo svojom vnútri.

475 Keď som sa tak modlila, videla som anjelovu bezmocnosť. Nemohol vykonať spravodlivý trest za hriechy. S takou vnútornou silou ako vtedy, som sa ešte nikdy nemodlila. Slová, ktorými som pokorne prosila Boha, sú nasledovné: „Večný Otče, obetujem Ti telo a krv, dušu i božstvo Tvojho najmilšieho Syna a nášho Pána Ježiša Krista za naše hriechy i za hriechy celého sveta. Pre jeho bolestné umučenie maj mi losrdenstvo s nami.“

476 Na druhý deň ráno, keď som vošla do našej kaplnky, počula som vo svojom vnútri slová: „Vždy, keď vojdeš do kaplnky, pomodli sa hneď modlitbu, ktorú som ťa včera naučil.“ Keď som sa pomodlila túto modlitbu, začula som v duši slová: „Táto modlitba je na zmiernenie môjho hnevu. Budeš sa ju modliť deväť dní na zvyčajnom ruženci nasledujúcim spôsobom: najprv sa pomodlíš jeden Otče náš, Zdravas Mária a Verím v Boha. Potom na zrnkách Otčenáša budeš hovoriť nasledujúce slová: Večný Otče, obetujem Ti telo a krv, dušu i božstvo Tvojho najmilšieho Syna a nášho Pána Ježiša Krista na odčinenie našich hriechov i hriechov celého sveta. Na zrnkách Zdravasov sa budeš modliť nasledujúcimi slovami: pre jeho bolestné umučenie maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom. Na zakončenie sa pomodlíš trikrát tieto slová: Svätý Bože, svätý Mocný, svätý Nesmrteľný - zmiluj sa nad nami i nad celým svetom.“¹⁸¹

Mlčanie je mečom v duchovnom boji. Mnohovravná duša nikdy nedo-
477 siahne svätosť. Ten meč mlčania odtne všetko, čo by sa chcelo prichytiť duše. Sme citliví na slová a dotknutí chceme hneď odpovedať. Neberieme do úvahy, či je to Božia vôľa, aby sme hovorili. Duša, ktorá mlčí je silná. Nijaké protivenstva jej neuškodia, ak vytrvá v mlčaní. Duša, ktorá mlčí, je schopná najhlbšieho zjednotenia s Bohom. Žije takmer vždy pod vnuknutiami Ducha Svätého. Boh v mlčiacej duši pôsobí bez prekážok.

Ó, Ježišu môj, Ty vieš, Ty jediný dobre vieš, že moje srdce nepozná 478 inú lásku okrem Teba. Celá moja panenská láska utonula v Tebe naveky, ó Ježišu. Cítim dobre, ako Tvoja božská krv obieha v mojom srdci. Niet žiadnych pochybností, že s Tvojou najsvätejšou krvou vstúpila do môjho srdca Tvoja najčistejšia láska. Cítim, že prebývaš vo mne s Otcem i Duchom Svätým, ba skôr cítim, že ja žijem v Tebe, ó, nepochopiteľný Bože. Cítim, že sa rozplývam v Tebe ako jedna kvapka v oceáne. Cítim, že si okolo mňa i v mojom vnútri, cítim, že si vo všetkom, čo ma obklopuje, vo všetkom, s čím sa stretávam. Ó, Bože môj, spoznala som Ťa vnútri môjho srdca a zamilovala som si Ťa nado všetko, čo jestvuje na zemi či v nebi. Naše srdcia si rozumejú navzájom a nikto z ľudí to nepochopí.

Druhá spoveď u arcibiskupa:¹⁸² „Pamätaj, dcéra moja, že ak je to 479 Božia vôľa, skôr či neskôr sa splní, lebo Božia vôľa sa musí naplniť. Miluj Boha vo svojom srdci, maj...“ (*odtrhnutá myšlienka*).

Sviatok sv. Michala Archanjela¹⁸³

29. IX. 480

Bola som vnútorne spojená s Bohom. Jeho prítomnosť ma preniká do hĺbky a naplňa pokojom, radosťou a úžasom. Po takých chvíľach modlitby som naplnená silou, zvláštnou odvahou voči utrpeniu a do boja. Nič ma neľaká, hoc by celý svet bol proti mne. Všetky protivenstva sa dotýkajú povrchu, ale do hĺbky nemajú prístup. Tam prebýva Boh, ktorý ma posilňuje, ktorý ma naplňa. Na jeho podnožke stroskotávajú všetky nepriateľské nástrahy. V týchto chvíľach zjednotenia ma Boh udržuje svojou silou, dáva mi ju a táto jeho sila ma činí schopnou milovať ho. Duša nikdy vlastným úsilím k tomu nedôjde. Zo začiatku ma táto vnútorná milosť naplňala strachom, ktorý na mňa pôsobil a ja som sa mu oddávala, ale v krátkom čase mi dal Pán poznať, ako veľmi sa mu to nepáči. Ale i to vykonal sám, že som našla upokojenie.

Takmer každá slávnosť v Cirkvi mi umožňuje hlbšie poznať Boha 481 a dáva mi zvláštnu milosť. Preto sa na každú slávnosť pripravujem a úzko sa spájam s duchom Cirkvi. Aká je to radosť byť verným dieťaťom Cirkvi. Ó, ako veľmi milujem sv. Cirkev aj všetkých, čo v nej žijú. Pozerám

sa na nich ako na živé Kristove údy a on je ich hlavou. Zapalujem sa láskou s milujúcimi, trpím s trpiacimi, požiera ma bolesť, keď vidím ľahostajných a nevďačných. Vtedy sa snažím o takú lásku k Bohu, aby som mu vynahradiła za tých, ktorí ho nemilujú, ktorí napájajú svojho Spasiteľa hlbokou nevďačnosťou.

482 Ó, Bože môj, som si vedomá svojho poslania vo sv. Cirkvi. Mojm neprestajným úsilím je vyprosovať milosrdenstvo pre svet. Úzko sa spájam s Ježišom a som postavená ako prosebná obeta za svet. Boh mi neodmietne nič, keď ho pokorne prosím hlasom jeho Syna. Moja obeta je ničím sama zo seba, ale keď ju spájam s obetou Ježiša Krista, tak sa stáva všemohúca a má moc uprosiť Boží hnev. Boh nás miluje vo svojom Synovi. Bolesťné umučenie Božieho Syna je ustavičným zmierňovaním Božieho hnevu.

48 3 Ó, Bože, ako veľmi túžim, aby poznali duše, že si ich stvoril z nepochopiteľnej lásky. Ó, Stvoriteľu môj a Pane, cítim, že odchyľim závoj neba, aby zem nepochybovala o Tvojej добрote.

Učiň ma, Ježišu, milou a čistou obetou pred tvárou svojho Otca. Ježišu, mňa biednu, hriešnu premeň v seba, lebo Ty môžeš všetko, a odovzdaj ma svojmu večnému Otcovi. Túžim sa stať obetnou hostiou pred Tebou a pred ľuďmi obyčajnou oblátkou. Túžim, aby vôňa mojej obety bola známa len Tebe. Ó, večný Bože, horí vo mne neuhasiteľný oheň prosby k Tebe o milosrdenstvo. Cítim a rozumiem, že to je moja úloha tu i vo večnosti. Ty sám si mi prikázal hovoriť o tomto veľkom milosrdenstve a o Tvojej добрote.

484 V istej chvíli som pochopila, ako veľmi sa Bohu nepáči hoci aj najchváľhodnejší skutok, ak nemá pečať čistého úmyslu. Také skutky popudzujú Boha skôr k trestu a nie k odmene. Kiežby ich v našom živote bolo čo najmenej. Pravdaže, v živote zasvätených duší by nemali byť vôbec.

485 S tým istým uspošením prijímam radosť aj bolesť, pochvalu aj poníženie. Pamätám, že jedno i druhé je pominuteľné. Nestarám sa, čo o mne hovoria. Už dávno som sa zriekla všetkého, čo sa týka mojej osoby. Moje meno je hostia, čiže obeta, ale nie v slove, ale v skutku - obetovaní seba samej, v pripodobnení sa Tebe na kríži, ó, dobrý Ježišu a Majster môj.

486 Ježišu, prichádzaj ku mne vo sv. prijímaní, Ty, ktorý si si ráčil urobiť príbytok spolu s Otcom i Duchom Svätým v malom nebi môjho srdca. Po celý deň sa snažím byť s Tebou, nenechávam Ťa ani na chvíľku samého. Hoci som v spoločnosti ľudí či spolu s chovanícami, moje srdce je vždy spojené s ním. Keď zaspávam, obetujem mu každý úder svojho srdca. Keď sa prebúdzam, ponáram sa v ňom bez slov. Keď

sa prebudím, chvíľu zvelebujem Svätú Trojicu a ďakujem, že mi ráčila darovať ešte jeden deň. Že ešte raz sa zopakuje vo mne tajomstvo vtelenia Tvojho Syna, že ešte raz sa v mojich očiach zopakuje Tvoje bolesťné umučenie. Vtedy sa snažím uľahčiť Ježišovi, aby prešiel cezo mňa do iných duší. S Ježišom idem všade, jeho prítomnosť ma sprevádza všade.

V bolestiach duše alebo tela sa snažím mlčať. Vtedy môj duch naberá 487 silu, ktorá plynie z Ježišovho umučenia. Stále mám pred očami jeho bolesťnú tvár, zneuctenú a pošpatenú, Jeho Božské srdce prebité našimi hriechmi a zvlášť nevďačnosťou vyvolených duší.

Dvojnásobné napomenutie, aby som sa pripravila na utrpenie, ktoré ma čaká vo Varšave. Prvé napomenutie bolo vnútorné, počula som hlas vo svojom vnútri, druhé bolo počas sv. omše. Pred pozdvihovaním som videla ukrižovaného Pána Ježiša, ktorý mi povedal: „*Priprav sa na utrpenie.*“ Poďakovala som sa Pánovi za túto milosť, ktorou ma chcel varovať. Povedala som Pánovi: „Určite nebudem trpieť viac ako Ty, môj Spasiteľu.“ Ale rozrušilo ma to a posilňovala som sa modlitbou a malými utrpeniami, aby som mohla zniesť, keď prídu väčšie.

Cesta z Vilna do Krakova na osemdňové exercície 19. X. 1935 489

V piatok večer počas ruženca som rozmyšľala o zajtrajšej ceste a o dôležitosti veci, ktorú som mala predstaviť otcovi Andraszovi.¹⁸⁴ Zmocnil sa ma strach, lebo som jasne videla svoju biedu a neschopnosť, a veľkosť Božieho diela. Zdrvená týmto utrpením som sa od vzdala do Božej vôle. V tej chvíli som uzrela Ježiša pri svojom kľáčadle vo svetlom rúchu. Povedal mi: „*Prečo sa bojíš plniť moju vôľu? Či ti nepomôžem ako doteraz? Opakuj každú moju požiadavku pred tými, ktorí ma zastupujú na zemi, a konaj iba to, čo ti prikážu.*“ V tej chvíli nejaká sila vstúpila do mojej duše.

Na druhý deň ráno som uvidela anjela strážneho, ktorý ma spre- 490 vádzal na ceste až do Varšavy. Keď sme vošli do brány, zmizol. Prechádzali sme okolo malej kaplnky, aby sme sa zvitáli s predstavenými. Vtom sa ma zmocnila Božia prítomnosť a Pán ma naplnil svojím ohňom lásky. V takých chvíľach vždy lepšie spoznávam veľkosť jeho majestátu.

Keď sme vo Varšave nastúpili na vlak do Krakova, znovu som vedľa seba uzrela svojho anjela strážneho. Modlil sa, kontemplujúc Boha, a moja myseľ ho nasledovala. Keď sme vošli do kláštornej brány, zmizol.

Keď som vošla do kaplnky, znovu sa ma zmocnil Boží majestát. Cíti- 491 la som sa celá pohrúžená v Bohu, celá v ňom ponorená a ním prenik-

nutá. Videla som, ako veľmi nás Nebeský Otec miluje. Ó, aké veľké šťastie naplnia moju dušu z poznania Boha, Božieho života. Túžim sa oň podeliť so všetkými ľuďmi. Nemôžem to šťastie zatvoriť len vo vlastnom srdci, lebo jeho plamene ma pália a idú mi roztrhnúť hrud' i moje vnútro. Túžim prejsť celým svetom a hovoriť dušiam o veľkom Božom milosrdenstve. Kňazi, pomôžte mi v tom. Používajte tie najsilnejšie slová o jeho milosrdenstve, lebo každé slovo je oproti jeho milosrdenstvu veľmi slabé.

492 J. M. J. Krakov 20. X. 1935
Osemďňové exercície

Večný Bože, dobrota sama, vo svojom milosrdenstve nepochopiteľný žiadnym rozumom, ani ľudským, ani anjelským, podopri mňa, slabé dieťa, aby som mohla splniť Tvoju svätú vôľu, ako mi ju dávaš poznať. Netúžim po ničom, len plniť Božie prania. Tu máš, Pane, moju dušu i telo, rozum i moju vôľu, srdce a všetku moju lásku a veď ma podľa svojich odvekých plánov.

493 Po sv. prijímaní bola moja duša opäť zaliata Božou láskou. Teším sa z jeho veľkosti, jasne vidím jeho vôľu, ktorú mám splniť. Zároveň vidím svoju slabosť a biedu, vidím, že nemôžem nič urobiť bez jeho pomoci.

494 Druhý deň exercícií. Keď som mala ísť k otcovi Andraszovi do hovoru, pocítila som strach, veď o tajomstvách sa môže hovoriť len v spovednici. Bola to zbytočná obava. Matka predstavená ma jedným slovom upokojila. Ale keď som vošla do kaplnky, začula som v duši slová: „*Túžim, aby si bola voči môjmu zástupcovi taká úprimná a jednoduchá ako dieťa, ako si voči mne. Inak ťa opustím a nebudem s tebou prebývať.*“

Naozaj, Boh mi udelil veľkú milosť úplnej dôvery. Po skončení rozhovoru mi Boh udelil milosť hlbokého pokoja a svetla ohľadne tých vecí.

495 Ježišu, večné Svetlo, osviet' môj rozum, posilni moju vôľu a zapál' moje srdce. Buď so mnou, ako si prisľúbil, lebo bez Teba nie som ničím. Ty vieš, Ježišu môj, aká som slabá. Ježišu, veď ja Ti nepotrebujem o tom hovoriť, lebo Ty sám najlepšie vieš, aká som biedna. V Tebe je všetka moja sila.

496 Deň spovede. Hneď od rána som začala prežívať vnútorný boj tak mocne, že som taký ešte nezažila. Úplné opustenie Boha. Pocítila som celú slabosť, akou som. Znepokojovali ma myšlienky: Prečo mám opúšťať tento kláštor, v ktorom ma majú radi sestry aj predstavení, taký pokojný život, zaviazaná večnými sľubmi, povinnosti si plním ľahko. Pre-

čo mám počúvať hlas svedomia, prečo mám ísť verne za vnuknutím? Kto vie od koho pochádza? Či nie je lepšie ísť takou cestou, akou idú všetky sestry? Možno sa dajú prehlušiť Pánove slová, keď si ich nebudem všímať. Možno v deň súdu Boh nebude žiadať z nich počet. Kam ma zavedie ten vnútorný hlas? Ak pôjdem za ním, aké strašné námahy, utrpenia a protivenstva ma čakajú? Mám strach z budúcnosti a zomieram v prítomnosti. To utrpenie trvalo celý deň s rovnakou silou. Keď som večer pristúpila k sv. spovedi, napriek tomu, že som sa predtým pripravila, nemohla som sa dobre vyspovedať. Dostala som rozhradenie, odišla som, ani som nevedela, čo sa so mnou deje. Keď som sa uložila na odpočinok, utrpenie sa vystupňovalo do najvyššej miery. Priam sa zmenilo na oheň, ktorý prenikal všetky sily mojej duše ako blesk až do špiku kostí, do najtajnejšej hĺbky srdca. V tom utrpení som sa nezmohla na nič. Nech sa stane Tvoja vôľa, Pane. Chvíľami som ani na to pomyslieť nemohla. Zmocnil sa ma smrteľný strach a dotýkal sa ma pekelný oheň. Nad ránom zavládlo ticho a utrpenie v okamihu zmizlo. Cítila som sa tak strašne vyčerpaná, že som nemohla vykonať nijaký pohyb. Pomaly sa mi vracali sily počas rozhovoru s matkou predstavou, ale len Boh vie, ako som sa cítila po celý deň.

Ó, večná Pravda, vtelené Slovo, ktorý si najvernejšie plnil vôľu svojho Otca. Hľa, dnes sa stávam mučeníckou Tvojich vnuknutí, lebo ich nemôžem vykonať, pretože nemám svoju vôľu. Napriek tomu, že vo svojom vnútri jasne poznám Tvoju najsv. vôľu, vo všetkom sa podrobujem vôli predstavených a spovedníka. Splním ju natoľko, nakoľko mi ju dovolíš splniť cez svojho zástupcu. Ó, môj Ježišu, nič sa nedá robiť, ale dávam prednosť hlasu Cirkvi nad hlasom, ktorým ku mne hovoríš.

Po svätom prijímaní. Videla som Ježiša ako zvyčajne. Povedal mi tie- 498 to slová: „*Opri si svoju hlavu o moje rameno, odpočiň si a načerpaj silu. Ja som vždy s tebou. Povedz priateľovi môjho srdca, povedz, že takéto slabé stvorenia používam na uskutočnenie svojho diela.*“ Neskôr bol môj duch posilnený zvláštnou silou. „*Povedz, že som mu dal spoznať tvoju slabosť v spovedi, čím si sama zo seba.*“

Každý boj, ktorý statočne znášam, mi prináša radosť a pokoj, svet- 499 lo a skúsenosť, odvahu do budúcnosti, česť a slávu Bohu a mne nakoniec odmenu.

Dnes je slávnosť Krista Kráľa¹⁸⁵

Počas sv. omše som sa vrúcne modlila, aby Ježiš bol kráľom všetkých 500 sídc, aby Božia milosť žiarila v každej duši. Vtom som uzrela Ježiša

takého, ako je namalovaný na obraze. Povedal mi: „*Dcéra moja, najväčšiu chválu mi vzdáš, keď verne plníš moje želania.*“

501 Ó, aká veľká je Tvoja krása, Ježišu, môj Ženich. Živý, životodarný Kvet, v ktorom sa ukrýva životodarná rosa pre smädnú dušu. V Tebe utonula moja duša, Ty jediný si predmetom môjho úsilia a túžob. Spoj ma čo najtesnejšie so sebou, Otcom i Duchom Svätým, nech v Tebe žijem aj zomieram.

502 Láska má len jeden význam, vyzdvihuje naše najmenšie skutky do nekonečnosti.

503 Ježišu môj, naozaj by som nedokázala žiť bez Teba, môj duch sa spojil s Tvojím. Nikto to dobre nechápe, treba najskôr žiť Tebou, aby sme Ťa poznali v druhých.

504 Krakov 25. X. 1935

Predsavzatia z exercícií:

Nerobiť nič bez povolenia spovedníka a súhlasu predstavených. Vo všetkom a zvlášť v týchto vnuknutiach a Pánových požiadavkách.

Všetky voľné chvíle strávim s božským hosťom vo svojom vnútri. Budem dávať pozor na vnútorné i vonkajšie ticho, aby si Ježiš odpočinul v mojom srdci.

Moje najmilšie odpočinutie je v službe a úslužnosti sestrám. Zabúdať na seba a myslieť na to, aby som sestrám urobila radosť.

Nebudem sa ospravedlňovať ani vyhlasovať za nevinnú pri žiadnom napomenutí. Dovolím, aby ma posudzovali, ako sa komu páči. Mám len jediného dôverníka, ktorému sa zdôverujem so všetkým, a ním je Ježiš - Eucharistia a v jeho zastúpení - spovedník.

Vo všetkých utrpeniach duše či tela, temnotách či opustenosti, budem mlčať ako holubica, nebudem sa sťažovať.

Budem sa obetovať v každej chvíli, budem sa ako obeta klásť k jeho nohám, aby som vyprosovala milosrdenstvo pre úbohé duše. 505 Celá moja ničota tonie v mori Tvojho milosrdenstva, aby Ti vyna-hradila za nedôveru toľkých duší, ktoré sa Ti boja dôverovať. Ó, aké malé množstvo duší Ťa skutočne pozná. Ó, ako vrúcne túžim, aby duše poznali Sviatok milosrdenstva. Korunou Tvojich diel je milosrdenstvo. O všetko sa staráš ako citlivá, najnežnejšia matka.

506 J. M. J. Krakov 27. X 1935

Otec Andrasz - duchovná rada

„Nerobiť nič bez súhlasu predstavených. Nad touto záležitosťou sa

treba zamyslieť a veľa sa modliť. V týchto veciach treba byť veľmi opatrný, pretože tu ide, sestra, o istú a zreteľnú Božiu vôľu, lebo si spojená s touto rehoľou sľubmi, a to večnými. A teda netreba pochybovať. To, čo máš vnútri, sestra, je len záblesk niečoho, čo sa ešte tvorí. Boh môže urobiť nejaký presun, ale takéto veci bývajú veľmi zriedkavé. Sestra, kým nedostaneš jasnejšie poznanie, neponáhľaj sa. Božie diela idú pomaly. Ak pochádzajú od Boha, spoznáš ich jasne, ak nie, tak sa rozvejú. A ty, keď budeš počúvať, nezblúdiš. Ale úprimne hovor o všetkom spovedníkovi a slepo ho počúvaj. Teraz ti, sestra, nezostane nič, len prijať utrpenie, až kým sa záležitosti nevyjasnia, čiže nevyriešia. Máš k týmto veciam dobrý postoj. Buď naďalej taká jednoduchá a maj ducha poslušnosti - to je dobrý znak. Keď budeš aj naďalej takto pristupovať, Boh nedopustí, aby si zblúdila. Ale nakoľko je možné, drž sa tých vecí zďaleka. Ak sa napriek tomu s nimi stretneš, prijímaj ich s pokojom, neľakaj sa ničoho. Si v dobrých rukách, v rukách dobrého Boha. V tom všetkom, čo si mi povedala, nevidím nijaký klam alebo rozpor s vierou. Sú to veci samy osebe dobré. Dokonca by bolo dobre, keby bola skupina duší, ktoré by prosili Boha za svet, lebo modlitby potrebujeme všetci. Máš dobrého vodcu, drž sa ho a buď pokojná. Buď verná Božej vôli a plň ju. Čo sa týka povinností, urob, čo ti prikážu, ako prikážu, hoci by to bolo neviem aké ponížujúce a ťažké. Vyberaj si vždy posledné miesto a vtedy ti sami povedia: postúp vyššie. V duchu a celom správaní sa považuj vždy za poslednú z celého domu i z celej kongregácie. Vždy a vo všetkom čo najväčšia vernosť Bohu."

Túžim, ó Ježišu môj, trpieť a horieť ohňom lásky vo všetkých uda- 507 lostiach života. Celá som Tvoja, túžim sa nenávratne stratiť v Tebe, ó, Ježišu, túžim sa stratiť v Tvojej božskej krásе. Prenasleduješ ma, ó, Pane, svojou láskou. Ako lúč slnka prenikáš moje vnútro a premieňaš temnotu mojej duše na svoje svetlo. Cítim dobre, že žijem v Tebe ako jedna malá iskierka, pohľtená nepochopiteľnou žiarou, ktorou planieš, ó, nepochopiteľná Trojica. Niet väčšej radosti nad Božiu lásku. Už tu na zemi môžeme zakusovať šťastie, aké je v nebi, skrze tesné spojenie s Bohom - predivné a pre nás neraz nepochopiteľné. Je možné mať takú istú milosť skrze jednoduchú vernosť duše.

Keď sa ma zmocňuje nechut' a pocit jednotvárnosti pri plnení povin- 508 ností, vtedy si predstavujem, že som v Pánovom dome, kde nie je nič malého, kde od tohto môjho malého skutku, ktorý konám upriamená na Boha, závisí sláva Cirkvi a napredovanie nejednej duše. A teda v reho-li nie je nič malého.

V protivenstvách, ktoré zažívam, si pripomínam, že čas boja ešte 509 neskončil. Vyzbrojujem sa trpezlivosťou a takto víťazím nad svojím útoč- níkom.

- 510 Nikde zo zvedavosti nehľadám dokonalosť, ale vnikám do Ježišov
ho ducha a hľadím na jeho skutky, ktoré mám zhrnuté v evanjeliu. Keby
som žila aj tisíc rokov, nevyčerpám to, čo je v ňom obsiahnuté.
- 511 Keď sú moje úmysly zneuznané a odsúdené, zbytočne sa tomu nečú
dujem, veď viem, že moje srdce preniká len Boh. Pravda nezahynie. Zra
nené srdce sa časom upokojí a môj duch sa v protivenstvách posilňuje.
Nie vždy počúvam, čo mi srdce hovorí, ale prosím Boha o svetlo. Keď
cítim rovnováhu, vtedy hovorím viac.
- 512 Deň obnovenia sľubov. Božia prítomnosť zaliala moju dušu. Počas
sv. omše som videla Ježiša, ktorý mi povedal: „*Ty si mojou veľkou rados
ťou. Tvoja láska a pokora spôsobujú, že zanechávam tróny neba a spájam
sa s tebou. Láska vyrovnáva priepasť, ktorá je medzi mojou veľkosťou a tvo
jou ničotou.*”
- 513 Láska mi zalieva dušu, som ponorená v oceáne lásky, cítim, že upa
dám do mdloby a celkom sa v ňom strácam.
- 514 Ježišu, urob moje srdce podobné svojmu, alebo radšej ho premeň na
svoje vlastné, aby som dokázala vycítiť potreby iných srdc, zvlášť trpia
cich a smutných. Nech si lúče milosrdenstva odpočinú v mojom srdci.
- 515 Večer som chodila po záhrade a modlila som sa ruženec. Prišla som
k cintorínu.¹⁸⁶ Odchýlila som dvere a chvíľu som sa modlila. Opýtala
som sa ich vnútorne: Určite ste veľmi šťastné? Vtom som začula slová:
„Natoľko sme šťastné, nakoľko sme splnili Božiu vôľu,” a potom ticho
ako predtým. Vstúpila som do seba a dlho som rozmýšľala, ako ja plním
Božiu vôľu a ako využívam čas, ktorý mi Boh dáva.
- 516 V ten istý deň, keď som sa uložila spať, prišla v noci ku mne nejaká
dušička a búchala na skrinku. Takto ma budila a prosila o modlitbu.
Chcela som sa opýtať, kto to je, ale umŕtvila som svoju zvedavosť a to
malé umŕtvenie som spojila s modlitbou a obetovala za ňu.
- 517 Raz som navštívila jednu chorú sestričku.¹⁸⁷ Mala už osemdesiat-
štyri rokov a vyznačovala sa mnohými cnosťami. Opýtala som sa jej:
„Sestra, určite ste už pripravená postaviť sa pred Pána?” Odpovedala
mi, že celý život sa pripravovala na túto poslednú hodinu a povedala mi:
„Vek neoslobodzuje od boja.”
- 518 + Keď som večer pred Dušičkami išla na cintorín, bol zatvorený.
Odchýlila som trochu bránku a povedala: „Ak niečo potrebujete, dušič
ky, rada vám urobím zadosť, nakoľko mi to regula dovolí.” Vtom som
začula slová: „Plň Božiu vôľu - my sme natoľko šťastné, nakoľko sme
splnili Božiu vôľu.”
- 519 Večer tie duše prišli a prosili ma o modlitbu. Veľa som sa za ne mod
lila. Večer, keď sa procesia vracala z cintorína, videla som veľké množ-

stvo duší, ktoré spolu s nami išli do kaplnky a spolu s nami sa modlili.
Modlila som sa veľa, lebo som mala na to povolenie od predstavených.¹⁸⁸

V noci ma opäť navštívila jedna duša. Už som ju raz videla. Tá duša 520
ma neprosila o modlitbu. Vyčítala mi, že kedysi som bola veľmi márnomyseľná a pyšná, a teraz sa tak prihovám za iných, a ešte aj teraz
mám niektoré chyby. Odpovedala som, že som bola veľmi pyšná a márnomyseľná, ale už som sa spovedala a urobila pokánie za svoju hlú
post' a dôverujem v dobrotivosť môjho Boha. Ak teraz ešte upadám, je
to skôr nevedomky a nikdy nie úmyselne, hoci aj v najmenšej veci. Avšak
tá duša mi začala robiť výčitky, prečo nechcem uznať jej veľkosť: „Akú
mi vzdávajú všetci za moje veľké činy. Prečo mi ty jediná nevzdávaš slá
vu?” Vtom som zbadala, že v tej postave je satan a povedala som: „Bohu
samotnému patrí sláva, choď preč, satan!” V tom okamihu tá duša padla
do strašnej priepasti, nepochopiteľnej, ktorú nemožno opísať. Povedala
som jej, že o tom povie celaj Cirkvi.

V sobotu už ideme z Krakova späť do Vilna. Po ceste sme sa zasta- 521
vili v Czenstochovej. Keď som sa modlila pred zázračným obrazom,
pocítila som, že milé sú (*pretrhnutá myšlienka*).

(Konec prvého zošita Dennička)

Druhý zošit

*Milosrdenstvo Pánovo
budem ospevovať naveky*

*Milosrdenstvo Božie
v mojej duši*

DENNÍČEK

S. M. Faustína

Boh a duše

S. M. Faustína od
Najsvätejšej sviatosti¹⁹⁰

+ Ó, Ježišu, Bože ukrytý,
moje srdce Ťa cíti,
hoci Ťa ukrýva opona.
Ty vieš, že Ťa milujem. 524

J. M. J.

522 + Milosrdenstvo Pánovo ospevovať naveky
budem pred všetkým ľudom, lebo ono je
najvznešenejšou Božou vlastnosťou a pre nás
ustavičným zázrakom.

Vytryskávaš z Božej trojjedinosti ale z
jedného milostného lona, milosrdenstvo
Pánovo sa prejaví v duši v celej plnosti,
keď spadne závoj.

Z prameňa Tvojho milosrdenstva, ó, Pane,
plynie všetko šťastie a život,
a tak všetky stvorenia a tvory
spievajte s nadšením pieseň milosrdenstva.

Vnútro Božieho milosrdenstva otvorené pre nás
skrze život Ježiša rozpätého na kríži.
Nemusíš pochybovať ani si zúfať, hriešnik,
ale dôverovať milosrdenstvu, lebo aj ty sa môžeš stať svätým.

Dva pramene vytryskli v podobe lúčov
z Ježišovho srdca,
nie pre anjelov ani cherubínov, serafínov,
ale pre spásu hriešneho človeka.

J. M. J.

523

Ó, Božia vôľa, buď
mojou láskou.

Ježišu môj, Ty vieš, že by som nenapísala ani jedno písmenko sama
od seba, a ak píšem, tak len zo svätej poslušnosti, na výslovný príkaz.¹⁸⁹

Vilno24.XI. 1935 + Druhý zošitok

J. M. J.

Nech je zvelebený Boh

Ó, Sv. Trojica, v ktorej je obsiahnutý vnútorný život Boha Otca, Syna
i Ducha Svätého, večná radosť, nepochopiteľná hĺbka lásky, ktorá sa
rozlieva na všetky stvorenia a obšťastňuje ich, česť a sláva Tvojmu menu,
na veky vekov. Amen.

Keď poznávam Tvoju veľkosť a krásu, ó, Bože môj, nevýslovné sa
teším, že Pán, ktorému slúžim, je taký veľký. S láskou a radosťou plním
jeho sv. vôľu. Čím lepšie ho poznávam, tým vrúcnejšie ho túžim milo-
vať. Spaľuje ma túžba milovať ho stále viac.

+ Štrnásteho. Keď sme si v tento štvrtok konali nočnú adoráciu,¹⁹¹
zo začiatku som sa nemohla modliť. Ovládla ma nejaká suchotá, nemohla 526
som rozjímať nad Ježišovým bolestným umučením. Lahla som si
krížom a obetovala som bolestné umučenie Pána Ježiša Nebeskému
Otcovi na zadost'učinenie za hriechy celého sveta. Keď som vstala zo
zeme od modlitby a išla k svojmu klačadlu, odrazu som uvidela pri svo-
jom klačadle Ježiša. Vyzeral ako pri bičovaní. V rukách držal biele rúcho
a priodel ma do neho. Prepásal ma šnúrou a prikryl takým červeným
plášťom, akým bol prikrytý počas umučenia. Dal mi závoj tej istej far-
by a povedal: „*Takéto oblečenie budeš mať ty i tvoje spoločníčky. Môj život
od narodenia až po smrť na kríži bude vašou regulou. Upieraj oči na mňa
a podľa toho ži. Túžim, aby si hlbšie vnikla do môjho ducha, lebo som tichý
a pokorného srdca.*”

V istej chvíli som pocítila v duši nutkanie, aby som začala konať a spl-
nila všetko, čo odo mňa Boh žiada. Vošla som na chvíľu do kaplnky. 527
Počula som v duši hlas: „*Prečo sa bojíš? Myslíš si, že nebudem mať dost'*

všemohúcnosti, aby som ťa mohol podopierať?" Vtej chvíli som pocítila v duši zvláštnu silu a všetky protivtenstva, ktoré by sa mi mohli prihodiť pri plnení Božej vôle, sa mi zdali ničím.

528 V piatok počas sv. omše bola moja duša zaliata Božím št'astím. Poču la som v duši slová: „*Moje milosrdenstvo prešlo do duší cez Ježišovo Božsko-lúdske srdce ako lúč slnka cez kryštál.*” Pochopila som, že každé priblíženie sa k Bohu je nám dané skrze Ježiša, v ňom a skrze neho.

529 V deň zakončenia novény v Ostrej Brame večer,¹⁹² po zaspievaní litá ní, jeden z kňazov priniesol Najsvätejšiu sviatosť v monštrancii. Hneď, ako ju postavil na oltár, uvidela som malého Ježiška, ktorý vystieral svo je rúčky najskôr k svojej Matke. Mala vtedy živú podobu. Keď Matka Božia hovorila ku mne, Ježiško vystieral rúčky k zhromaždenému ľudu. Najsvätejšia Matka mi hovorila, aby som všetky Božie požiadavky prijí mala ako malé dieťa, bez nejakého skúmania, inak sa to Bohu nepáči. V tej chvíli malý Ježiško zmizol a Božia Matka stratila svoju živú podo bu. Obraz sa zmenil na taký, ako bol predtým. Ale moja duša bola napl nená radosťou a veľkou veselosťou. Povedala som Pánovi: „Rob so mnou, čo sa Ti páči. Na všetko som pripravená, ale Ty, ó, Pane, ma neopúšťaj ani na chvíľu.”

530 J. M. J. Na chválu Svätej Trojice

Prosila som matku predstavenú¹⁹³ o štyridsaťdňový pôst. Raz denne priať krajec chleba a pohár vody. Nedala mi súhlas na štyridsať dní, ale len na sedem, tak isto ako spovedník.¹⁹⁴ „Nemôžem vás, sestra, celkom oslobodiť od povinností s ohľadom na sestry, ktoré by si mohli niečo všimnúť. Dávam vám povolenie, čo sa týka modlitby a zapisovania tých niektorých vecí. Ale ťažšie mi bude chrániť vás, čo sa týka pôstu, tu naozaj neviem nič vymyslieť. Chodte, sestra, možno dostanem nejaké svetlo.” V nedeľu ráno som vnútorne pochopila, že ak mi matka určila službu pri bráne počas jedenia, myslela na to, že mi dá príležitosť postiť sa. Ráno som nebola na raňajkách, ale išla som k matke predstavenej. Opýtala som sa, či idem k bráne, tam by som mohla veľmi dobre uniknúť pozornosti. Matka mi odpovedala: „Keď som vás tam určovala,¹⁹⁵ myslela som na to.” Teraz som pochopila, že tú istú myšlienku som pocítila vnútorne.

531

24. XI. 1935

Nedeľa, prvý deň. Hneď som išla pred Najsvätejšiu sviatosť. Obetovala som sa spolu s Ježišom, ktorý je v Najsv. sviatosťi, večnému Otco-

vi. Vtom som začula v duši slová: „*Tvojím cieľom a cieľom tvojich spoločníčov je čo najtesnejšie sa spájať so mnou skrze lásku. Budeš zmierovať alebo so zemou, budeš zmiernovať spravodlivý Boží hnev a vyprosovať milosrdenstvo pre svet. Zverujem ti do starostlivosti dve perly drahocenné môjmu srdcu. Nimi sú duše kňazov a reholné duše. Budeš sa modliť zvlášť za nich, ich sila bude vo vašom sebazničení. Modlitby, pôsty, umŕtšovania, prácu a všetky utrpenia budeš spájať s mojou modlitbou, pôstom, umŕtvením, prácou a utrpením. Vtedy budú mať silu pred mojím Otcom.*”

Po svätom prijímaní som videla Pána Ježiša. Povedal mi tieto slová: 532 „*Dnesprenikni do ducha mojej chudoby a zariad všetko tak, aby ti ani najchudobnejší nemali čo závidieť. Nie vo veľkých budovách a v nádherných zariadeniach, ale v čistom a pokornom srdci sa mi páči.*”

Keď som zostala sama, začala som sa zamýšľať nad duchom chu- 533 doby. Vidím jasne, že Ježiš nemal nič, hoci je Pánom všetkého. Jasličky požičané, kráča životom, konajúc dobro všetkým, a sám nemá kde hlavu skloniť. Na kríži vidím vrchol jeho chudoby, lebo nemá ani šaty na sebe. Ó, Ježišu, skrze slávnostný sľub chudoby sa Ti túžim pripodobniť, chudoba bude mojou matkou. Navonok nič nevlastniť a nedisponovať ničím ako svojím vlastníctvom ani vnútorne po ničom netúžiť. A aká veľká je Tvoja chudoba v Najsvätejšej sviatosťi. Či bola duša niekedy taká opustená ako Ty, Ježišu, na kríži?

Čistota - tento sľub sa chápe sám v sebe ako zákaz všetkého, čo je 534 zakázané šiestym a deviatym Božím prikázaním. Prirodzene - skutky, myšlienky, slová, city a ... Chápem, že slávnostný sľub sa odlišuje od jednoduchého sľubu, chápem to v celom rozsahu. Keď som sa nad tým zamýšľala, počula som v duši: „*Si mojou nevestou na veky. Tvoja čistota má byť viac ako anjelská, lebo so žiadnym anjelom nevstupujem do takej dôvernej blízkosti ako s tebou. Najmenší skutok mojej nevesty má nekonečnú hodnotu. Čistá duša má pred Bohom nepochopiteľnú moc.*”

Poslušnosť. „*Prišiel som plniť vôľu svojho Otca. Bol som poslušný 535 rodičom, poslušný katom, som poslušný kňazom.*” Chápem, ó, Ježišu, ducha poslušnosti a na čom je založený. Nezahŕňa len vonkajšie vykonanie, ale týka sa rozumu, vôle aj úsudku. Keď poslúchame predstavených, poslúchame Boha. Nezáleží na tom, či mi v zastúpení Boha bude rozkazovať anjel, alebo človek, musím byť vždy poslušná. Nebudem veľa písať o sľuboch, lebo sľuby sú jasné samé osebe a konkrétne vyjadrené. Tu mi ide skôr o nadhodenie hlavných myšlienok týkajúcich sa tej novej reholnej spoločnosti.

536 + Celkové zhrnutie «««

Nikdy to nebudú nádherné domy, ale nevelký kostolík a pri ňom malá spoločnosť. Malé spoločenstvo duší, ktoré sa nebude skladať z viac ako desiatich duší. Okrem nich budú dve duše, ktoré budú vykonávať rôzne vonkajšie potreby zhromaždenia a starať sa o kostol. Nebudú nosiť rehoľný habit, ale svetské oblečenie. Budú mať sľuby, ale jednoduché, a budú prísne podriadené predstavenej, ktorá je za mrežami. Budú mať podiel na všetkých duchovných dobrách celej spoločnosti, ale nemôžu byť nikdy viac ako dve, radšej jedna. Každý dom bude nezávislý od iných, hoci regulou, sľubmi a duchom budú so sebou spojené čo najužšie. V mimoriadnych prípadoch možno poslať sestru z jedného domu do druhého. Takisto pri zakladaní domu možno podľa potreby vziať niektoré rehoľníčky. Každý dom bude podriadený miestnemu ordinárovi.

537 Každá rehoľníčka bude bývať v samostatnej cele, ale bude zachovaný spoločný život. Budú sa spolu schádzať na modlitby, jedlo a reakciu. Každá z rehoľníc, ktorá zloží večné sľuby, už nikdy viac svet neuvidí. Ani cez mreže, lebo budú zatiahnuté tmavým súknom. Aj rozhovory budú prísne obmedzené. Bude ako mŕtva, ktorej svet nerozumie a ona svetu. Bude stáť medzi nebom a zemou a bude neustále pokorne prosiť Boha o milosrdenstvo pre svet a silu pre kňazov, aby ich slová nezaznievali nadarmo a aby mohli obstáť v tom nepochopiteľnom úrade bez poškvrny - hoci sú sami vystavení nebezpečenstvu... Týchto duší nebude veľa, ale budú to hrdinské duše. Pre bojazlivé a zoženšené duše tam nebude miesta.

538 Medzi sebou sa nebudú deliť na žiadne chóry ani na žiadne matky a matičky,¹⁹⁷ ani na velebné a prevelebné, všetky si budú navzájom rovné, hoci by ich odlišoval veľmi rozdielny pôvod. Vieme, kým bol Ježiš, ako sa ponížil a s kým sa stýkal. Budú nosiť rúcho, aké mal pri umučení. Ale nielen rúcho, majú mať na sebe vtlačené aj znaky, ktorými bol označený on: utrpenie a opovrhnutie. Každá sa bude snažiť zamilovať si pokoru a usilovať sa o čo najvyššie sebazapieranie. Tá, ktorá bude v tejto cnosti najviac vynikať, bude schopná viesť druhých.

539 Keď nás Boh učinil spoločníčkami svojho milosrdenstva, ba dokonca viac, správkyňami, naša láska voči každej duši má byť veľká, počnúc vyvolenými až po dušu, ktorá Boha ešte nepozná. Modlitbou a umŕtvovaním sa dostaneme do najdivokejších krajov a taktod budeme kliesniť cestu misionárom. Budeme pamätať na to, že aj na fronte vojak nemôže dlho vydržať, ak nie je podporovaný vonkajšími silami, ktoré sa pria-

mo nezúčastňujú boja, ale sú dodávateľmi všetkého, čo potrebuje - to dopĺňa modlitba - a teda každá sa má vyznačovať apoštolským duchom.

Keď som večer písala, začula som v cele takýto hlas: „Neodchádzaj 540 z tejto kongregácie, maj milosrdenstvo so sebou, čakajú ťa veľké utrpenia.“ Keď som sa pozrela smerom, odkiaľ hlas prichádzal, nevidela som nič a píšem ďalej. Vtom som začula šum a slová: „Ak odídeš, zničíme ťa. Netráp nás.“ Keď som sa pozrela, uvidela som veľa ohavných netvorov. Keď som urobila v mysli znak kríža, všetky okamžite zmizli. Aký strašne ohavný je satan. Úbohé duše zatratených, že musia žiť v jeho spoločnosti. Už samotný jeho vzhľad je odpornejší než všetky pekelné múky.

Po chvíli som začula v duši hlas: „*Neboj sa ničoho, nič sa ťa nedotkne* 541 *bez mojej vôle.*“ Po týchto Pánových slovách naplnila moju dušu zvláštna sila. Nesmierne sa radujem z toho, aký dobrý je Boh.

Postulát. Vek prijatia. Každá osoba môže byť prijatá od pätnásteho 542 do tridsiateho roku. Na prvom mieste treba dávať pozor na ducha, akým je daná osoba preniknutá, a na povahu, či má pevnú vôľu a odvahu nasledovať Ježiša s radosťou a optimizmom, lebo veselého darcu Boh miluje. Musí pohľdať svetom aj sama sebou. Ak by nemala veno, to nebude nikdy prekážkou na prijatie. Taktiež všetky formality musia byť zrozumiteľné, nejasnosti neprijímať.

Nemôžu však byť prijaté osoby melancholické, ktoré majú sklony k smútku, s nákazlivým ochorením, nevyhranené charaktery, podozrievavé, ktoré sa nehodia pre rehoľný život. Treba dávať veľký pozor pri výbere členov, lebo stačí jeden, ktorý tam nepatrí, aby spôsobil zmätko v celom kláštore.

Trvanie postulátu. Postulát bude jeden rok. V tomto čase má daná 543 osoba skúmať, či sa jej tento spôsob života páči a hodí, alebo nie. Takisto novicmajsterka musí starostlivo skúmať, či sa daná osoba hodí pre takýto spôsob života, alebo nie. Po roku, keď sa ukáže, že má dobrú vôľu a je ochotná úprimne slúžiť Bohu, treba ju prijať do noviciátu.

Noviciát má trvať rok bez prerušenia. Novicku treba poučiť o cnos- 544 tiach týkajúcich sa sľubov a o závažnosti toho, čo obsahujú. Novicmajsterka sa má usilovne snažiť o ich základné sformovanie. Nech ich cvičí v pokore, lebo len pokorné srdce s ľahkosťou zachováva sľuby a prežíva veľké radosti, ktoré plynú od Boha verným dušiam.

Nebudú zaťažované zodpovednou prácou, aby sa slobodne mohli oddať vlastnému zdokonaleniu. Sú prísne zaviazané zachovávať reguly a stanoviny, takisto aj postulanky.

Po roku noviciátu, ak sa novicka ukáže byť verná, možno ju pripus- 545 tiť k zloženiu sľubov na jeden rok. To sa má opakovať po tri roky. Vte-

dy môže mať už zodpovedné povinnosti, ale bude patriť do noviciátu. Raz v týždni musí byť spolu s novickami na prednáške. Posledných šesť mesiacov prejde celkom do noviciátu, aby sa dobre pripravila na zloženie slávnostných sľubov.

546 Čo sa týka jedla, nebudeme jesť mäso, jedlo bude také, aby nám ani chudobní nemali čo závidieť. Sviatky možno však trochu odlíšiť od všedných dní. Jedlo bude trikrát denne, budú sa prísne zachovávať pôsty v prvotnom duchu, zvlášť dva veľké. Jedlo pre všetky sestry bude rovnaké, vylučujú sa akékoľvek výnimky, aby bol zachovaný spoločný život v úplnej čistote, čo sa týka jedla, ako aj oblečenia i zariadenia cely. Ak avšak niektorá zo sestier ochorie, musí mať všetku starostlivosť a ohľad.

547 Čo sa týka modlitieb: hodinu meditácia, sv. omša a sv. prijímanie, modlitby, dve spytovania svedomia, breviár,¹⁹⁸ ruženec, duchovné čítanie, hodina modlitby v noci. Čo sa týka denného rozvrhu, je lepšie, ak sa začne takto žiť.

548 Vtom som začula v duši slová: „*Dcéra moja, zabezpečujem ti stály príjem, z ktorého budeš žiť. Tvojou povinnosťou je úplná dôvera v moju dobrotu a mojou povinnosťou je dať ti všetko, čo potrebuješ. Robím sa sám závislým od tvojej dôvery. Ak tvoja dôvera bude veľká, moja štedrosť nebude poznať miery.*“

549 O práci. Ako chudobní ľudia budú sestry samé vykonávať všetky práce, ktoré sú v kláštore. Každá sa má tešiť, ak sa jej dostane pokorujúca povinnosť alebo práca proti jej povahe, lebo to bude pomáhať jej vnútornému zdokonaleniu. Predstavená bude často meniť povinnosti sestier a takto im pomôže úplne sa odtrhnúť od tých maličkostí, ku ktorým majú ženy veľké sklony. Naozaj, niekedy mi je to až smiešne, keď vidím na vlastné oči, že duše opustili naozaj veľké veci a pripútávajú sa k taľafatkám, čiže maličkostiam. Každá zo sestier bude mesiac v kuchyni, aj predstavená. Nech sa všetky dotýkajú každej námahy, aká môže byť v kláštore. Nech všetky majú čistý úmysel vždy, vo všetkom, lebo Bohu sa veľmi nepáči polovičatosť.

550 Nech sa samé obžalujú z vonkajších chýb a prosia predstavenú o pokutu. Nech to činia v duchu pokory. Nech sa milujú navzájom vyššou láskou, čistou, vidiac v každej sestre Boží obraz. Zvláštnou vlastnosťou tejto malej spoločnosti je láska. Preto nech nezužujú svoje srdce, ale nech objímajú celý svet. Nech preukazujú každej duši milosrdenstvo skrze modlitbu podľa svojho povolania. Ak budeme v tomto duchu milosrdné, tak aj my samé dosiahneme milosrdenstvo.

551 Každá musí mať veľkú lásku k Cirkvi. Ako dobré dieťa milujúce mat-

ku sa za ňu modlí. Každá kresťanská duša sa má modliť za Cirkev, ktorá je pre ňu Matkou. A čo potom my rehoľnice, ktoré sme sa zvlášť zviazali modliť za Cirkev. Aký veľký musí byť náš apoštolát, aj keď taký skrytý. Tie každodenné maličkosti sa budú skladať k nohám Pána Ježiša ako prosebná obeta za svet. Aby však obeta bola Bohu milá, musí byť čistá. Aby obeta bola čistá, musí sa srdce oslobodiť od všetkých prirodzených pripútaností a všetky city obrátiť k svojmu Stvoriteľovi. Milovať v ňom všetky stvorenia podľa jeho svätej vôle. Takto si počínajúc, každá v duchu horlivosti prinesie radosť Cirkvi.

Okrem sľubov vidím ešte jednu, a to najdôležitejšiu regulu. Všetky 552 sú dôležité, ale túto dávam na prvé miesto. Je ňou mlčanie. Skutočne, ak by táto regula bola prísne zachovaná, tak som pokojná aj čo sa týka ostatných vecí. Ženy rady rozprávajú. Duch Svätý naozaj nehovorí k duši rozptýlenej a mnohovravnej. Prihovára sa cez svoje tiché vnuknutia k duši sústredenej, k duši mlčiacej. Keby bolo prísne zachované mlčanie, nebolo by šomrania, rozhorčenia, ohovárania a klebiet. Nebola by trápená láska k blížnemu, slovom, mnohé chyby by vymizli. Mlčiace ústa sú čisté zlato a svedčia o vnútornej svätosti.

Ale hneď túžim hovoriť o druhej regule, o hovorení. Mlčať, keď tre- 553 ba hovoriť, je nedokonalosťou a neraz dokonca aj hriechom. Preto nech sa všetky zúčastňujú rekreácie. Predstavená nech neoslobodzuje sestry z rekreácie, iba ak ide o niečo závažného. Rekreácie nech sú veselé, v Božom duchu. V rekreáciách máme možnosť navzájom sa spoznávať. Každá nech vysloví svoj názor v jednoduchosti na budovanie druhých, a nie v duchu nejakej prevahy alebo nedaj Bože nejakých hádok. To by nebolo v zhode s dokonalosťou a duchom nášho povolania, ktoré sa má vyznačovať láskou. Rekreácia bude dvakrát denne vždy pol hodiny. Ak niektorá sestra preruší mlčanie mimo tohto času, je povinná hneď sa obžalovať u predstavenej a poprosiť o pokutu. Predstavená za toto previnenie nech uloží verejné pokánie, lebo keby bolo inak, sama sa za to bude zodpovedať pred Pánom.

O klauzúre.¹⁹⁹ Za klauzúru nebude nikto vstupovať bez zvláštného 554 povolenia ordinára. Len v mimoriadnych prípadoch, ako je udeľovanie sviatostí chorým alebo podpora, čiže príprava na smrť, alebo pri pohrebných obradoch. Môže sa stať, že za klauzúru treba vpustiť nejakého robotníka, ktorý ide v kláštore niečo opraviť, ale musí mať výslovné povolenie už vopred. Dvere, ktoré vedú za klauzúru, majú byť stále zamknuté a kľúč má mať len predstavená.

O vchádzaní do hovorné. Žiadna zo sestier nevstúpi do hovorné bez 555 zvláštného povolenia predstavenej. Predstavená nesmie ľahko udeľovať

povolenia na časté vstúpanie do hovorné. Tie, ktoré zomreli svetu, sa nemajú doňho vracat' ani cez rozhovor. Ak ale predstavená uzná za vhodné, aby nejaká sestra išla do hovorné, nech sa drží nasledujúcich pokynov: Nech sama sprevádza danú sestru. Ak by nemohla sama, nech určí zástupkyňu. Tá je viazaná mlčaním, nebude opakovať, čo počula v hovorní, ale predstavenú upovedomí o všetkom. Rozhovory musia byť krátke, len z ohľadu na osobu sa môže zdržať dlhšie. Nikdy však nebude odkrývať súkno, iba v mimoriadnych prípadoch. Môže sa tak stať na naliehavú prosbu otca alebo rodnej matky.

556 O listoch. Každá sestra môže písať zapečatené listy ordinárovi, ktorému je dom podriadený. Okrem toho bude na každý list prosiť o povolenie a otvorený ho odovzdá predstavenej. Predstavená sa má riadiť duchom lásky a múdrosti. Má právo list poslať alebo zadržať podľa toho, čo bude na väčšiu Božiu slávu. Veľmi by som chcela, aby listy boli čo najzriedkavejšie. Pomáhajme dušiam modlitbou a umŕtvovaním, nie listami.

557 O spovedi. Spovedníkov pre spoločnosť určí ordinár - riadneho aj mimoriadneho.

Riadny spovedník bude jeden a bude spovedať celú spoločnosť raz za týždeň. Mimoriadny spovedník bude prichádzať raz za štvrtrok. Každá sestra je povinná sa uňho hlásiť, aj keby si nekonala spoveď. Ani riadny, ani mimoriadny spovedník nebude vykonávať svoj úrad dlhšie ako tri roky. Ku koncu trojročného obdobia sa uskutoční tajné hlasovanie. Podľa neho predloží predstavená prosbu sestier ordinárovi. Tak môže byť spovedník schválený na druhé a dokonca i na tretie obdobie troch rokov. Rehoľnice sa budú spovedať pri zatvorenej mreži. Poučenia, ktoré sa budú hovoriť spoločnosti, sa budú hovoriť tiež cez mrežu, zastretú tmavým súknom. Sestry nebudú nikdy medzi sebou hovoriť o spovedi a o spovedníkoch. Radšej nech sa za nich modlia, aby im Boh udelil svetlo pre vedenie ich duší.

558 O sv. prijímaní. Sestry nech nehovoria o tom, ktorá zriedkavejšie a ktorá častejšie pristupuje k sv. prijímaniu. Nech sa zdržiavajú posudzovania v tejto veci. Nemajú naň právo. Každé posúdenie v tomto ohľade patrí výlučne spovedníkovi. Predstavená sa môže sestry opýtať, ale nie preto, aby sa dozvedela príčinu, pre ktorú nechodí na sv. prijímanie. Skôr preto, aby jej uľahčila spoveď. Predstavené nech sa neodvažujú vstuovať do svedomia sestier. Predstavená môže neraz zariadiť, aby zhromaždenie obetovalo prijímanie na istý úmysel. Každá sa má snažiť o čo najväčšiu čistotu duše, aby mohla každodenne prijímať božského hosťa.

V istej chvíli, keď som vošla do kaplnky, uvidela som múry nejakého 559 domu, akoby zrúcaného,²⁰⁰ okná bez skla, nedokončené dvere bez dverí, len holé zárubne. Vtom som počula v duši slová: „*Tu má byť ten kláštor.*“ Trochu sa mi však nepáčilo, že to má byť na tých zrúcaninách.

Štvrtok. Pocítila som nutkanie čo najrýchlejšie začať konať podľa 560 Pánových želaní. Keď som pristúpila k sv. spovedi, jednu svoju mienku som povýšila nad úsudok spovedníka. V prvej chvíli som si to neuvedomila. Ale keď som si konala sv. hodinku, uvidela som Pána Ježiša takého ako na obraze. Povedal mi, že o všetkom, čo mi hovorí a čo žiada, mám hovoriť spovedníkovi a predstaveným: „*A rob iba to, na čo dostaneš povolenie.*“ Ježiš mi dal poznať, ako veľmi sa mu nepáči svojvoľná duša. V tej duši som spoznala samu seba. Zbadala som v sebe tiež svojvôle, hodila som sa do prachu pred jeho majestáť a s rozorvaným srdcom som ho odprosovala. Ale Ježiš mi nedovolil dlho zostať v tomto stave. Jeho božský pohľad naplnil moju dušu takou veľkou radosťou, že to neviem vypovedať. Ježiš mi dal poznať, že sa ho mám viac pýtať a radiť sa s ním. Skutočne, aký sladký je pohľad môjho Pána. Jeho zrak preniká mojou dušou do najtajnejších hlbín. Môj duch si rozumie s Bohom bez slov. Cítim, že on žije vo mne a ja v ňom.

Raz som uvidela ten obraz²⁰¹ v nejakej malej kaplnke a o chvíľu som 561 videla, ako sa z tej malej kaplnky stala veľká a krásna svätyňa. V tej svätyni som videla Matku Božiu s dieťaťom na rukách. V jednej chvíli malý Ježiško zmizol z rúk Matky Božej a uzrela som živý obraz ukrižovaného Ježiša. Matka Božia mi povedala, aby som si počínala tak ako ona. Aj v radosťi vždy upierala oči na kríž. Povedala, že milosti, ktoré mi Boh dáva, nie sú len pre mňa, ale aj pre iné duše.

Malého Ježiška počas sv. omše vídavam nie vždy rovnako. Niekedy 562 je veľmi radostný a niekedy sa ani nepozrie na kaplnku. Najveselší je teraz, keď náš spovedník²⁰² slúži sv. omšu. Veľmi ma prekvapilo, že malý Ježiško ho tak miluje. Niekedy ho vidím vo farebnej košielke.²⁰³

Kým som pricestovala do Vilna a spoznala spovedníka, videla som 563 raz nevelký kostol a pri ňom spoločnosť. Kláštor mal dvanásť ciel, každá rehoľnica mala bývať samostatne. Videla som kňaza, ktorý mi pomáhal zriadiť ten kláštor. Zoznámila som sa s ním o niekoľko rokov neskôr, avšak vo videní som ho už poznala. Videla som, ako s veľkou obetavosťou zariadoval všetko v tom kláštore. Pomáhal mu ešte jeden kňaz, ale doteraz som ho ešte nepoznala. Videla som železné mreže zastreté tmavým súknom. Sestry do kostola nevchádzali.

Deň Nepoškvrneného počatia Matky Božej. Počas sv. omše som 564 začula šuchot šiat a uvidela som najsvätejšiu Matku vo zvláštnom krás-

nom svetle. Mala na sebe biele rúcho prepásané belasým pásom. Povedala mi: „Robíš mi veľkú radosť, keď zvelebuješ Svätú Trojicu za milosti a výsady, ktoré mám udelené," a hneď zmizla.

565 O pokání a umŕtvovaní

Na prvom mieste sú vnútorné umŕtvovania. Okrem toho budeme praktizovať aj vonkajšie umŕtvovania, prísne vymedzené, aby ich vykonávali všetky. Sú to: tri dni v týždni budeme zachovávať prísny pôst, a to v piatok, sobotu, stredu. Každý piatok si vykonáme bičovanie²⁰⁴ počas odriekania päťdesiateho žalmu, všetky v tom istom čase vo svojich celách, o tretej hodine - za umierajúcich hriešnikov. Na dva veľké pôsty,²⁰⁵ ako aj štvrtoročné dni²⁰⁶ a vigíliu²⁰⁷ bude takéto jedlo: raz denne kúsok chleba a trochu vody.

Každá sestra nech sa usiluje plniť toto umŕtvovanie, ktoré je predpísané pre všetky. Ale ak niektorá sestra túži okrem toho niečo navyše, nech prosí predstavenú o povolenie. Ešte jedno všeobecné umŕtvovanie: žiadna sestra nesmie vojsť do cely druhej bez zvláštneho povolenia predstavenej. Predstavená však bude povinná neraz aj nepozorovane vstúpiť do cely sestier. Nie v nejakej forme špehovania, ale v duchu lásky a zodpovednosti, ktorú má pred Bohom. Nikto nebude nič zamykať na kľúč, regula bude hlavným kľúčom pre všetky.

566 V istý deň po sv. prijímaní som náhle uzrela malého Ježiška. Stál pri mojich kľáčadle a držal sa ho oboma rukami. Hoci to bolo malé dieťa, moju dušu prenikla bázeň a strach. Vidím v ňom svojho Sudcu, Pána a Stvoriteľa, pred ktorého svätosťou sa chvejú anjeli. Na druhej strane moju dušu zalieva nepochopiteľná láska. Mám pocit, že zomieram pod jej prílivom. Teraz vidím, že Ježiš najprv posilňuje moju dušu a pripravuje ju na stretnutie so sebou. Inak by som nevydržala, čo v tejto chvíli prežívam.

567 Vzťah sestier k predstavenej

Nech si všetky sestry vážia predstavenú ako samého Pána Ježiša. Ako som už spomenula pri sľube poslušnosti, nech majú voči nej detskú dôveru, nech nikdy nešomrujú, nehania jej príkazy, lebo to sa veľmi nepáči Pánu Bohu. Každá nech sa vo vzťahu k predstaveným riadi duchom viery. Nech s jednoduchosťou prosí o všetko, čo potrebuje. Nech Boh chráni a kiezby sa nikdy neopakovalo a nikdy nestalo, aby niektorá mala byť príčinou smútku alebo slz predstavenej. Nech každá vie, že ako štvrté

prikázanie zaväzuje dieťa k úcte voči rodičom, tak rehoľnicu voči predstavenej. Nie je dobrá rehoľnica, ktorá si dovoľuje a odvažuje sa posudzovať predstavenú. Nech sú voči predstavenej úprimné. Nech jej hovoria o všetkom, aj o svojich potrebách, s detskou jednoduchosťou.

Sestry budú oslovovať svoju predstavenú takto: „Prosím vás, sestra predstavená." Nebudú jej nikdy bozkávať ruku. Pri každom stretnutí na chodbe alebo keď sa vyberú do cely predstavenej, budú hovoriť: „*Nech je pochválený Ježiš Kristus,*" *SL* ľahko uklonia hlavu.

Sestry sa budú navzájom oslovovať: „Prosím vás, sestra," a pridajú meno. Vo vzťahu k predstavenej nech sa nechajú viesť duchom viery a nie sentimentality alebo lichoteniu, lebo to je nedôstojné rehoľnice a veľmi by ju to ponížovalo. Rehoľnica musí byť slobodná ako kráľovná. Bude ňou iba vtedy, keď bude žiť duchom viery. Nie preto mám poslúchať a vážiť si predstavenú, že je dobrá, svätá, múdra. Nie, nie preto, ale len preto, že mi zastupuje miesto Boha. Keď počúvam ju, som poslušná samému Bohu.

Vzťah predstavenej k sestrám

568

Predstavená sa musí vyznačovať pokorou a láskou ku každej sestre, bez výnimky. Nech sa neriadi sympatiou alebo antipatiou, ale duchom Kristovým. Nech vie o tom, že Boh bude od nej žiadať počet za každú sestru. Nech nedáva sestrám mravné ponaučenia, ale nech sama dáva príklad hlbokkej pokory a sebazaprenia. To bude najpôsobivejšie poučenie pre podriadených. Nech je rozhodná, ale nikdy nie hrubá. Nech je trpezlivá, ak ju budú nudiť tými istými otázkami. Hoci by mala opakovať stokrát to isté, ale vždy s rovnakým pokojom. Nech sa snaží vycítiť potreby sestier a nech nečaká, až ju budú o to či ono prosiť, lebo duše majú rôzne povahy. Ak si všimne, že niektorá sestra je smutná alebo trpí, nech sa snaží všetkými spôsobmi jej pomôcť a potešiť ju. Nech sa veľa modlí a prosí o svetlo, ako má zaobchádzať s každou, lebo každá duša je iný svet. Boh má rôzne spôsoby, ako sa stýkať s dušami. Pre nás sú neraz nezrozumiteľné a nepochopiteľné. Predstavená nech je preto opatrná, aby sa nestavala do cesty Božiemu pôsobeniu v duši. Nech nikdy nenapomína sestry, keď je znervóznená. Napomínanie musí byť vždy spojené s povzbudením. Duši treba dať poznanie, aby mohla uznať svoju chybu, ale netreba ju zlomiť. Predstavená sa musí vyznačovať činnou láskou k sestrám. Nech si vezme na svoje plecia všetku námahu, aby sestrám uľahčila. Nech nepožaduje od sestier žiadne služby. Nech si ich váži ako Ježišove nevesty. Nech je pripravená slúžiť im vo dne či

v noci. Radšej nech prosí a nerozkazuje. Nech má srdce otvorené voči utrpeniu sestier a sama nech sa učí a zahľadí do otvorenej knihy, čiže na ukrižovaného Ježiša. Nech sa vždy vŕucne modlí o svetlo. Zvlášť vtedy, ak má s niektorou sestrou niečo dôležitejšie vybaviť. Nech sa chráni vstupovať do ich svedomia, lebo pre tieto veci má milosť jedine kňaz. Stáva sa, že niektorá duša cíti potrebu vyrozprávať sa predstavenej. Predstavená môže také vyrozprávanie sa nejakej duše prijať, ale nech pamätá na tajomstvo. Lebo ničím sa duša tak neznechutí, ako tým, že sa niečo povie, čo ona povedala s dôverou, čiže ako tajomstvo. Ženy majú vždy slabé hlavy, čo sa tohto týka, zriedka stretne ženu s mužským myslením. Nech sa snaží o hlboké zjednotenie s Bohom a Boh bude cez ňu spravovať kláštor. Najsvätejšia Matka bude predstavenou²⁰⁸ tohto kláštora a my budeme jej vernými dcérami.

569

15. XII. 1935

Dnes ma už od rána nejaká zvláštna sila nabáda konať, nedá mi pokoj ani na chvíľu. Nejaký zvláštny plameň sa zapálil v mojom srdci, nemôžem ho ovládnuť. Je to tiché mučeníctvo, o ktorom vie iba Boh, ale nech robí so mnou, čo sa jemu páči. Moje srdce je na všetko pripravené. Ó, Ježišu, Majster môj najdrahší, ani na chvíľu neodchádzaj odo mňa. Ježišu, veď Ty dobre vieš, aká som slabá sama zo seba. Viem, že moja slabosť Ťa núti, aby si bol ustavične so mnou.

570

V istej chvíli som uvidela Pána Ježiša vo svetlom rúchu. Bolo to v zimnej záhrade.²⁰⁹ „Píš to, čo ti poviem: Mojou rozkošou je spájať sa s tebou. S veľkou túžbou čakám a túžim po tej chvíli, v ktorej budem sviatostne prebývať v tvojom kláštore. Môj duch spočívaj na tomto kláštore, budem požehnávať zvlášť jeho okolie. Z lásky k vám oddialím všetky tresty, ktoré spravodlivosť môjho Otca spravodlivo vymeriava. Dcéra moja, naklonil som svoje srdce k tvojim prosbám. Tvojou úlohou a povinnosťou je tu na zemi vyprovovať milosrdenstvo pre celý svet. Žiadna duša nenájde ospravedlnenie, pokiaľ sa s dôverou neobráti k môjmu milosrdenstvu. Preto Druhá veľkonočná nedeľa má byť Sviatkom milosrdenstva. Kňazi majú v tento deň hovoriť dušiam o mojom veľkom a nepreniknuteľnom milosrdenstve. Ustanovujem Ťa za správkyňu svojho milosrdenstva. Povedz spovedníkovi, aby bol obraz vystavený v kostole a nie za klauzúrou v tom kláštore. Cez ten obraz budem udeľovať dušiam veľa milosť, preto nech má k nemu prístup každá duša.“

571

Ó, Ježišu môj, večná Pravda, nebojím sa ničoho, žiadnej námahy, žiadneho utrpenia, len jedného sa bojím, to je uraziť Teba. Ježišu môj, radšej by som nejestvovala, než by som Ťa mala zarmútiť. Ježišu, Ty vieš, že moja láska nepozná nikoho, len Teba, v Tebe utonula moja duša.

Ó, aká veľká musí byť horlivosť každej duše žijúcej v tomto kláštore, keď túži s nami prebývať Boh. Každá nech pamätá na to, že ak my, rehoľné duše, neuprosíme Boha, kto ho uprosí? Každá nech horí ako čistá obeta lásky pred Božím majestátom. Aby bola milá Bohu, nech sa úzko zjednocuje s Ježišom. S ním, v ňom a jedine skrze neho sa môžeme páčiť Bohu.

21. XII. 1935 573

Raz mi spovedník povedal,²¹⁰ aby som si išla pozrieť ten dom, či je to ten istý, ktorý som videla vo videní. Keď som sa išla spolu so svojím spovedníkom pozrieť na ten dom,²¹¹ či skôr zrúcaniny, jedným pohľadom som spoznala všetko. Bolo to také isté, ako som videla vo videní. Keď som sa dotkla dosiek, ktoré boli zbité ako dvere, v tom okamihu ako blesk prenikla nejaká sila moju dušu a dodala mi nezlomnú istotu. Rýchlo som sa vzdialila z toho miesta s dušou naplnenou radosťou. Mám pocit, akoby ma nejaká sila priklincovala na toto miesto. Nesmierne sa teším z toho, že vidím úplnú zhodu tých vecí, ktoré som videla vo videní. Keď spovedník hovoril o zariadení cieľ a iných vecí, poznala som to všetko, čo mi hovoril Ježiš. Nesmierne sa teším, že Boh pôsobí cez neho, ale vôbec sa nečudujem, že mu Boh dáva toľko svetla. Veď v čistom a pokornom srdci prebýva Boh, ktorý je svetlo samo a všetky utrpenia a protivenstva sú na to, aby sa zjavila svätosť duše. Keď som sa vrátila domov, zašla som hneď do našej kaplnky, aby som si na chvíľu odpočinula. Vtom som začula v duši slová: „Neboj sa ničoho. Ja som s tebou. Tieto záležitosti sú v mojich rukách a uskutočním ich podľa svojho milosrdenstva. Mojej vôli sa nemôže nič vzoprieť.“

Vigília

Rok 1935 574

Už od rána bol môj duch ponorený v Bohu. Jeho prítomnosť ma prenikala skrz-naskrz. Večer pred večerou som vošla na chvíľu do kaplnky, aby som sa pri nohách Pána Ježiša podelila s oplátkou s tými, ktorí sú ďaleko a ktorých Ježiš veľmi miluje a ja im za veľa vďačím. Keď som sa v duchu delila s oplátkou s istou osobou, začula som v duchu slová: „Jeho srdce je pre mňa neom na zemi.“ Keď som vychádzala z kaplnky, v jednej chvíli ma zasiahla Božia všemohúcnosť. Vtom som spoznala, ako veľmi nás Boh miluje. Ó, keby to duše mohli aspoň čiastočne pochopiť a porozumieť.

Deň Božieho narodenia

575

Polnočná. Počas sv. omše som opäť uvidela malého Ježiška, neobyčaj-

ne krásneho, s radosťou vystieral ku mne rúčky. Po sv. prijímaní som začula slová: „Som vždy v tvojom srdci. Nielen vo chvíli, keď ma prijímaš vo sv. prijímaní, ale vždy.“ Prežívala som tieto sviatky vo veľkej radosi.

576 Ó, Sv. Trojica, večný Bože, môj duch tonie v Tvojej kráse. Veky sú pred Tebou ničím, Ty si vždy ten istý. Ó, aký veľký je Tvoj majestát, Ježišu. Čo je dôvodom, že ukrývaš svoj majestát, opustil si trón neba a prebývaš s nami? Pán mi odpovedal: „Dcéra moja, láska ma k tomu doviedla a láska ma tu zdržiava. Ó, keby si vedela, akú veľkú zásluhu a cenu má jeden skutok čistej lásky ku mne, zomrela by si od radosi. Hovorím to preto, aby si sa ustavične spájala so mnou skrze lásku, lebo to je cieľ živo ta tvojej duše. Tento skutok spočíva v akte vôle. Pamätaj, že čistá duša je pokorná. Keď sa pokoruješ a sebazníčuješ pred mojím majestátom, vtedy ťa prenasledujem svojimi milosťami, používam všemohúcnosť, aby som ťa povýšil.“

577 Raz, keď mi spovedník dal za pokánie pomodliť sa Sláva Otcu, zabra lo mi to veľa času. Stále som začínala a nemohla dokončiť, lebo môj duch sa spájal s Bohom a nemohla som to uniesť. Keď sa ma takto zmocní Božia všemohúcnosť a celá som v ňom ponorená skrze lásku, vtedy neviem, čo sa okolo mňa deje. Keď som povedala spovedníkovi, že tá krátka modlitba mi niekedy zaberá veľa času a nemôžem sa ju naraz domodliť, spovedník mi kázal pomodliť sa ju hneď pri spo vednici. Avšak môj duch tonie v Bohu a nemôžem myslieť na to, čo chcem, napriek úsiliu. Spovedník mi povedal: „Prosím, hovorte za mnou.“ Každé slovo som zopakovala, ale keď som vyslovovala jednot livé slová, môj duch sa ponáral v osobe, ktorú som vyslovovala.

578 V istej chvíli mi povedal Ježiš o istom kňazovi, že „tie roky budú ozdo bou jeho kňazských rokov“. Dni utrpenia sa vždy zdajú dlhšie, ale aj tie prejdú, hoci idú tak pomaly, že neraz sa nám zdá, akoby išli skôr naspäť. A predsa nastane ich rýchly koniec a po ňom večná a nepochopiteľná radosť. Večnosť - kto pochopí a porozumie aspoň to jedno slovo, ktoré od Teba pochádza, ó, nepochopiteľný Bože, a to je večnosť.

579 Viem o tom, že milosti, ktoré mi udeľuje Boh, sú neraz výlučne pre niektoré duše. Toto vedomie ma naplňa veľkou radosťou. Vždy sa teším z dobra iných duší, akoby bolo moje vlastné.

580 V istej chvíli mi Pán povedal: „Viac ma zraňujú malé nedokonalosti vyvolených duší než hriechy duší žijúcich vo svete.“ Veľmi ma zarmútilo, že Ježiš pociťuje utrpenie od vyvolených duší. Ježiš mi riekol: „Nekončí to malými nedokonalosťami. Odhalím ti tajomstvo svojho srdca, koľko trpím od vyvolených duší. Nevďačnosť za tolké milosti je neustálym pokrmom môjho srdca od vyvolených duší. Ich láska je vlažná, moje srdce to nemôže

zniest'. Tieto duše ma nútia, aby som ich od seba zavrhol. Iné nedôverujú mojej dobrotivosti a nikdy nechcú spoznať sladkú dôveru vo svojom srdci. Hľadajú ma niekde ďaleko a nenachádzajú. Tá nedôvera v moju dobrotu ma najviac zraňuje. Ak vás nepresvedčí o mojej láske moja smrť, čo vás presvedčí? Často zraňujú moju dušu smrteľne, vtedy ma už nikto nepoteší. Používajú moje milosti na to, aby ma urážali. Sú duše, ktoré pohrdajú moji-mi milosťami a všetkými dôkazmi mojej lásky. Nechcú počuť moje volanie, ale idú do pekelnej priepasti. Táto strata duší ma ponára do smrteľného smútku. Tu duši nemôžem nijako pomôcť, hoci som Boh, lebo ona mnou pohŕda. Má slobodnú vôľu, môže mnou pohŕdať alebo ma milovať. Ty, správkyňa môjho milosrdenstva, hovor celému svetu o mojej dobrote. Tak potešíš moje srdce.

Najviac ti poviem, keď sa rozprávaš so mnou v hĺbke svojho srdca. Tu 581 nikto nemôže prekážať môjmu pôsobeniu, tu odpočívam ako v uzavretej záhrade."

Vnútro mojej duše je akoby veľký a nádherný svet, v ktorom prebý- 582 va Boh a ja. Okrem Boha tam nikto nemôže vstúpiť. Na začiatku tohto života s Bohom ma prenikala bázeň a oslepenie. Jeho jas ma oslepoval a myslela som si, že ho nemám vo svojom srdci. A predsa to boli chvíle, v ktorých Boh pracoval v mojej duši. Láska sa očisťovala, mocnela a Pán doviedol moju vôľu do najužšieho zjednotenia so svojou svätou vôľou. Nikto nepochopí, čo prežívam v tom nádhernom paláci svojej duše, kde ustavične prebývam so svojim Milovaným. Žiadne vonkajšie záležitosti mi neprekážajú v mojom prebývaní s Bohom. Keby som použila tie najsilnejšie slová, sú len tieňom toho, ako je moja duša opojená šťastím a nepochopiteľnou láskou - veľkou a čistou ako prameň, z ktorého vyviera, a tým prameňom je sám Boh. Duša je presiaknutá Bohom skrz-naskrz, cítim to fyzicky, aj telo má účasť na tej radosi. Hoci sa stáva, že Božie vnuknutia v tej istej duši môžu byť rôzne, ale pochádzajú z toho istého prameňa.

V istej chvíli som uvidela Ježiša. Bol vysmädnutý a omdlieval. Pove- 583 dal mi: „Žítzím.“ Keď som podala Pánovi vodu, prijal, ale nepil a ihneď zmizol. Bol oblečený ako pri umučení.

„Keď uvažuješ o tom, čo ti hovorím v hĺbke tvojho srdca, je ti to viac na 5 84 úžitok, než by si prečítala veľa kníh. Ó, keby duše chceli počúvať môj hlas, keď sa im prihováram v hĺbke srdca, v krátkom čase by dosiahli vrchol svätosti.“

8.1. 1936 585

Bola som u arcibiskupa²¹² s prosbou, že Pán Ježiš žiada odo mňa,

aby som sa modlila a vyprosovala Božie milosrdenstvo pre svet a aby bola taká spoločnosť, ktorá by vyprosovala pre svet Božie milosrdenstvo. Prosila som, aby mi udelil povolenie na to všetko, čo žiada odo mňa Pán Ježiš. Arcibiskup mi povedal: „Čo sa týka modlitby, dovoľujem ti, sestra, a dokonca ťa nabádam čo najviac sa modliť za svet a vyprosovať preň Božie milosrdenstvo. Všetci potrebujeme milosrdenstvo a ani spovedník ti určite nebráni modliť sa na tento úmysel. A čo sa týka tej spoločnosti, bolo by dobre chvíľku počkať, nech sa všetko trošku lepšie vyvinie. Tá vec sama osebe je dobrá, ale netreba sa ponáhľať. Ak je to Božia vôľa, skôr či neskôr sa uskutoční. Prečo by sa nemala, ak to Boh žiada? Buď celkom pokojná, Pán Ježiš všetko môže. Usiluj sa o úzke zjednotenie s Bohom a buď dobrej mysle.“ Tieto slová ma naplnili veľkou radosťou.

586 Keď som vyšla od arcibiskupa, začula som v duši slová: „*Aby som upevnil tvojho ducha, hovorím cez svojich zástupcov zhodne s tým, čo žiadam od teba. Ale vedz o tom, že nie vždy tak bude, budú ti oponovať v mnohých veciach. A takto zjavím v tebe moju milosť aj to, že to je moja záležitosť. Ale ty sa neboj ničoho. Ja som vždy s tebou. Vedz ešte o tom, dcéra moja, že všetky stvorenia, či o tom vedia alebo nie, či chcú alebo nechcú, vždy plnia moju vôľu.*“

587 V istej chvíli som náhle uvidela Pána Ježiša vo veľkom majestáte. Povedal mi: „*Dcéra moja, ak chceš, stvorím v tejto chvíli nový svet, krajší ako tento, a zvyšné dni prežiješ v ňom.*“ Odpovedala som: „Nechcem žiadne svety, túžim len po Tebe, Ježišu. Túžim Ťa milovať takou láskou, akou Ty miluješ mňa. O jedno Ťa pokorne prosím, učíš moje srdce schopné milovať Ťa. Veľmi ma prekvapuje, Ježišu môj, že mi dávaš takú otázku, lebo tie svety pre mňa neznamenajú nič. Aj keby si mi ich dal tisíce, čo máje po nich. Ty vieš dobre, Ježišu, že moje srdce zomiera z túžby za Tebou. Všetko, čo je mimo Teba, nie je pre mňa ničím.“ V tej chvíli som už nič nevidela, ale nejaká sila zasiahla moju dušu a zvláštny oheň zahorel v mojom srdci. Začala som akoby umierať za ním. Vtom som začula slová: „*So žiadnou dušou sa nespájam tak tesne a takým spôsobom ako s tebou, a to pre hlbokú pokoru a ohnivú lásku, akú máš voči mne.*“

588 V istej chvíli som začula v duši slová: „*Viem o každom hnutí tvojho srdca. Vedz o tom, dcéra moja, že jeden tvoj pohľad na niekoho iného by ma zranil viac než veľa hriechov, ktoré by spáchali iné duše.*“

589 Láska vyháňa z duše strach. Keď som si zamilovala Boha celou svojou bytosťou, celou silou svojho srdca, od tej chvíle ustúpil strach z mojej duše. Hoci by mi už neviem ako hovorili o jeho spravodlivosti, nebojím sa ho vôbec. Spoznala som ho dobre. Boh je Láska a jeho Duch

je pokoj. Teraz vidím, že moje skutky, ktoré vyplynuli z lásky, sú dokonalejšie ako skutky, ktoré som urobila zo strachu. Dôverujem Bohu a nebojím sa ničoho. Odovzdala som sa do jeho svätej vôle. Nech robí so mnou čo chce, ja ho i tak budem milovať.

Keď prijímam sv. prijímanie, pokorne prosím Spasiteľa, aby vyliečil 590 môj jazyk, aby som nikdy neurazila lásku k blížnemu.

Ježišu, Ty vieš, ako vrúcne sa túžim ukryť, aby o mne nikto nevedel, 591 len Tvoje najsladšie srdce. Túžim byť maličkou fialkou ukrytou v tráve, neznámou uprostred nádhernej uzatvorenej záhrady, kde rastú pekné ruže, ľalie. Krásnu ružu a podivuhodnú ľaliu vidieť zďaleka, ale aby sme videli malú fialku, treba sa nízko zohnúť - prezrádza ju iba vôňa. Ó, ako sa teším, že sa môžem takto ukryť. Ó, môj božský Ženích, Tebe patrí kvet môjho srdca a vôňa čistej lásky. Moja duša utonula v Tebe, večný Bože, od chvíle, v ktorej si ma sám pritiahol k sebe. Ó, Ježišu môj, čím viac Ťa poznám, tým vrúcnejšie po Tebe túžim. Spoznala som v Ježišovom srdci, že pre vyvolené duše je v samotnom nebi nebo. Nemajú doň 592 prístup všetci, len vyvolené duše. Nepochopiteľné je šťastie, ktorým bude duša zaplavená. Ó, môj Bože, ani najmenej to nemôžem opísať. Duše sú preniknuté jeho božstvom, prechádzajú zo svetla do svetla, do nemeniteľného jasu, ktorý však nikdy nie je monotónny, je vždy nový a zmenený. Ó, Sv. Trojica, daj sa poznať duším.

Ó, Ježišu môj, pre dušu niet nič lepšieho ako pokorovanie sa. V opo- 593 vrhnutí je tajomstvo šťastia. Keď duša poznáva, že je ničotou a biedou sama zo seba a všetko dobré, čo v sebe má, je len Božím darom, keď vidí v sebe, že všetko dostala zadarmo a jej patrí iba bieda, udržuje ju to v ustavičnej pokore pred Božím majestátom. Keď Boh vidí dušu v takom stave, prenasleduje ju svojimi milosťami. Keď sa duša ponára do priepasti svojej biedy, Boh používa svoju všemohúcnosť, aby ju vyvýšil. Ak je na zemi duša skutočne šťastná, tak len duša naozaj pokorná. Zo začiatku kvôli tomu veľmi trpí sebaláska, ale keď sa duša statočne premáha a zápasí so sebou, Boh jej dáva veľa svetla. Duša ním poznáva, aké je všetko biedne a klamlivé. Len sám Boh je v jej srdci. Duša pokorná nedôveruje sama sebe, ale svoju dôveru vkladá do Boha. Boh pokornú dušu chráni a sám sa tajomne ujíma jej záležitosť. Vtedy duša dosahuje najväčšie šťastie, aké nikto nemôže pochopiť.

V istej chvíli večer prišla ku mne jedna zo zomrelých sestier. Bola 594 u mňa už predtým viackrát. Prvýkrát som ju videla veľmi trpieť a neskôr postupne v menšom utrpení. V ten večer som ju videla žiarit' šťastím. Povedala mi, že už je v nebi a tiež, že Boh navštívil tento dom utrpením preto, lebo matka generálna zapochybovala a nedôverovala tomu,

čo som povedala o tejto duši. Ale teraz na znamenie, že už je v nebi, Pán Boh bude požehnávať tento dom. Potom sa priblížila ku mne, srdečne ma objala a povedala: „Už musím ísť.“ Pochopila som, aké úzke je spojenie tých troch etáp života duše, čiže na zemi, v očistci a v nebi.

595 Všímala som si veľakrát, že Boh skúša niektoré osoby so zreteľom na to, čo hovorí mne, lebo nepáči sa mu nedôvera. Keď som si raz všimla, že Boh skúša istého veľkňaza, že mal nechut' k tejto veci a neveril jej²¹³ ..., zmocnil sa ma smútok. Prosila som Boha zaňho a Pán mu uľahčil. Bohu sa veľmi nepáči, keď mu nedôverujeme. Takto niektoré duše strácajú veľa milostí. Nedôvera duše zraňuje jeho najsladšie srdce, ktoré je plné dobroty a nepochopiteľnej lásky k nám. Lebo je veľký rozdiel medzi povinnosťou, keď kňaz neraz musí nedôverovať, ale preto, aby sa hlbšie presvedčil o pravdivosti darov či milostí v istej duši, a keď to koná s tým cieľom, aby mohol dušu lepšie viesť a priblížiť ju k hlbšiemu zjednoteniu s Bohom. Má za to veľkú a nepochopiteľnú odmenu. Ale podceňovanie a nedôverovanie Božím milostiam v duši preto, že ich nemôže svojím rozumom preskúmať a pochopiť, sa Pánovi nepáči. Je mi veľmi ľúto duší, ktoré natrafia na neskúsených kňazov.

596 V istej chvíli ma prosil jeden kňaz,²¹⁴ aby som sa pomodlila na jeho úmysel. Sľúbila som, že sa pomodlím a poprosila som o povolenie robiť isté umŕtvovanie. Keď som povolenie dostala, pocítila som v duši takú túžbu, aby v ten deň odstúpili odo mňa všetky milosti, ktoré mi Božia dobrota predurčila, a prešli na toho kňaza. Prosila som Pána Ježiša, aby ráčil všetky utrpenia a bolesti, vonkajšie i vnútorné, ktoré mal ten kňaz toho dňa trpieť, aby ich Boh ráčil dopustiť na mňa. Boh prijal čiastočne túto moju túžbu. Odrazu, ani neviem ako, začali sa vynárať rôzne ťažkosti a protivenstva do tej miery, že jedna zo sestier povedala nahlas, že Pán Ježiš má niečo v tom, že všetci trápia sestru Faustínu. Nepodstatné veci sa zveličovali. Niektoré sestry ich zveličovali, druhé im zas protirečili a ja som sa mlčky obetovala za toho kňaza. Ale tým to neskončilo. Prežila som vnútorné utrpenie. Najprv sa ma zmocnilo znechutenie a odpor voči sestram. Neskôr ma začala trápiť akási neistota, nemohla som sa sústrediť na modlitbu, hlavu som mala plnú rôznych záležitostí. Keď som unavená vošla do kaplnky, zvláštna bolesť zovrela moju dušu a začala som ticho plakať. Vtom som začula v duši hlas: „*Dcéra moja, prečo plačeš, veď si sa sama obetovala na toto utrpenie. Vedz, že to je len maličký podiel, čo si prijala za túto dušu. On trpí ešte viac.*“ Opýtala som sa Pána: „Prečo s ním takto zaobchádzaš?“ Pán mi povedal, že kvôli trojnásobnej korune, ktorá je preňho pripravená: panictva, kňazstva

a mučeníctva. Keď som videla toľkú slávu, akú dostane v nebi, v mojej duši zavládla radosť. V tej chvíli som sa domodlila Te Deum²¹⁵ za tú zvláštnu Božiu milosť, že som sa dozvedela, že Boh takto zachádza s tými, ktorých má mať blízko pri sebe. A tak všetko utrpenie nie je nič v porovnaní s tým, čo nás čaká v nebi.

V istý deň po našej sv. omši som náhle uvidela svojho spovedníka.²¹⁶ 597 Slúžil sv. omšu v Kostole sv. Michala pred obrazom Matky Božej. Bolo práve obetovanie a videla som malého Ježiška. Vinul sa k nemu, akoby pred niečím utekal, a hľadal uňho úkryt. Ale keď prišiel čas sv. prijímania, zmizol ako obyčajne. Vtom som uvidela najsv. Matku. Zakryla ho svojím plášťom a povedala: „Odvahu, syn môj, odvahu, syn môj.“ Hovorila ešte niečo, čo som nedopočula.

Ó, ako vrúcne túžim, aby Tvoje milosrdenstvo oslavovala každá duša. 598 Šťastná duša, ktorá vzýva Pánovo milosrdenstvo. Zakúsi to, čo povedal Pán, že ju bude chrániť ako svoju chválu. A kto sa odváži bojovať s Bohom? Každá duša oslavuje Pánovo milosrdenstvo svojou dôverou v jeho milosrdenstvo počas celého života a zvlášť v hodine smrti. Neboj sa ničoho milá duša, nech si ktokoľvek. Čím väčší hriešnik, tým má väčšie právo na Tvoje milosrdenstvo, Pane. Ó, nepochopiteľná dobrota, Boh sa prvý znižuje k hriešnikovi. Ó, Ježišu, túžim oslavovať Tvoje milosrdenstvo za tisíce duší. Viem dobre, ó, Ježišu môj, že mám hovoriť dušiam o Tvojej добрote, o Tvojom nepochopiteľnom milosrdenstve.

Raz ma prosila istá osoba o modlitbu. Keď som sa stretla s Pánom, 599 povedala som mu: „Ježišu, milujem zvlášť tie duše, ktoré Ty miluješ.“ Ježiš mi odpovedal týmito slovami: „*Aja udeľujem zvláštne milosti tým dušiam, za ktoré sa u mňa prihováraš.*“

Ježiš ma zvláštne ochraňuje. Je to naozaj veľká Božia milosť, ktorú 600 pociťujem už dlhší čas.

V istej chvíli, keď jedna z našich sestier²¹⁷ smrteľne ochorela, zišla 601 sa pri nej celá kongregácia.²¹⁸ Bol tam aj kňaz, ktorý udelil chorej rozhrešenie. Vtom som spozorovala mnoho duchov temnoty. V tom okamihu som zabudla, že som v spoločnosti sestier, schytila som kropáč a pokropila som ich. Ihneď zmizli. Ale keď prišli sestry do refektára, matka predstavená²¹⁹ ma napomenula, že nemôžem kropiť chorú v prítomnosti kňaza. Táto činnosť patrí jemu. Prijala som to napomenutie v duchu pokánia, ale svätená voda prináša umierajúcim veľkú úľavu.

Ježišu môj, Ty vidíš, aká som sama zo seba slabá. Preto Ty sám riad' 602 všetky moje záležitosti. Vedz, Ježišu, že bez Teba sa nepustím do nijakej záležitosti, ale s Tebou pristúpim k najťažším veciam.

603

29.1. 1936

Večer, keď som bola v cele, odrazu som videla veľké svetlo a hore v tom svetle veľký tmavosivý kríž. Odrazu ma niečo vychytilo do blízkosti kríža, ale keď som sa naň zahľadela, nič som nechápala. Modlila som sa, čo to má znamenať. V tej chvíli som uzrela Pána Ježiša a kríž zmizol. Pán Ježiš sedel vo veľkom svetle, chodidlá a nohy po kolená mu tonuli v tom svetle tak, že som ich nevidela. Ježiš sa naklonil ku mne a pozrel na mňa láskavo. Hovoril mi o vôle Nebeského Otca. Hovoril: „*Najdokonalejšia a najsvätejšia je tá duša, ktorá plní vôľu môjho Otca, ale takých duší nieje veľa. So zvláštnou láskou hľadá na dušu, ktorá žije jeho vôľou. Dokonale plním Božiu vôľu, a preto sa takým zvláštnym a tesným spôsobom s tebou spájam a s tebou prebývam. Dušu, ktorá žije jeho vôľu, Boh zahŕňa nepochopiteľnou láskou.*” Pochopila som, ako veľmi nás Boh miluje. Aký je jednoduchý, hoci nepochopiteľný, ako ľahko je s ním prebývať, hoci jeho majestáť je taký veľký. S nikým si tak ľahko nerozumiem, pri nikom sa necítim taká slobodná ako pri ňom. Ani rodná matka so svojím dieťaťom, ktoré úprimne miluje, si nerozumejú tak ako moja duša s Bohom. Keď som bola v spojení s Pánom, videla som isté dve osoby a nebolo predo mnou ukryté ich vnútro: stav týchto duší bol smutný. Ale verím, že aj ony budú oslavovať Božie milosrdenstvo.

604

V tej istej chvíli som videla aj istú osobu²²⁰ a čiastočne stav jej duše a veľké skúšky, ktoré Boh zosiela na túto dušu. Utrpenia tohto človeka sa týkali jeho rozumu a to takým ostrým spôsobom, až mi bolo smutno. Povedala som Pánovi: „Prečo tak s ním zaobchádzaš?” A Pán mi odpovedal: „*Pre jeho trojnásobnú korunu.*” Ale Pán mi dal poznať aj to, aká nepochopiteľná sláva čaká dušu, ktorá je tu na zemi podobná trpia cemu Ježišovi. Taká duša sa bude podobat' Ježišovi aj v jeho sláve. Nebeský Otec naše duše oslávi a uzná natoľko, nakoľko bude v nás vidieť pri podobnení k svojmu Synovi. Pochopila som, že pripodobnenie k Ježišovi máme získať tu na zemi. Vidím čisté a nevinné duše, ktoré Boh zaplavuje svojou spravodlivosťou. Tieto duše sú obetami, ktoré držia svet a dopĺňajú to, čo ešte chýba Ježišovmu umučeniu: takých duší je neveľa. Nesmierne sa teším, že mi Boh dovolil poznať takéto duše.

605

Ó, Svätá Trojica, večný Bože, ďakujem Ti, že si mi dal poznať veľkosť a rozdiel stupňov slávy, ktoré delia duše. Ó, aký veľký je rozdiel medzi jednotlivými stupňami hlbšieho poznania Boha. Ó, keby to duše mohli vedieť. Ó, Bože môj, keby som mohla získať o jeden stupeň viac, rada by som vzala na seba všetky utrpenia, ktoré vytrpeli všetci mučeníci spolu. Naozaj, všetky tie múky sa mi zdajú ničím v porovnaní so slávou, ktorá nás čaká po celú večnosť. Ó, Pane, ponor moju dušu do

oceánu svojho božstva a udeľ mi milosť poznania Teba, lebo čím lepšie Ťa poznávam, tým vrúcnejšie túžim po Tebe. Moja láska k Tebe sa umocňuje. Cítim v duši nepreniknuteľnú priepasť, ktorú vyplňa jedine Boh. Rozplývam sa v ňom ako jedna kvapka v oceáne. Pán sa znížil k mojej biede ako lúč slnka k pustej a skalnatej zemi. Pod vplyvom jeho lúčov sa moja duša pokryla zeleňou, kvetmi a plodmi a stala sa z nej krásna záhrada pre jeho odpočinutie.

Ježišu môj, napriek Tvojim milostiam predsa cítim a vidím celú svoju 606 ju biedu. Začínam deň bojom a končím ho bojom. Sotva si poradím s jednou ťažkosťou, už namiesto nej musím bojovať s desiatimi ďalšími. Ale netrápim sa tým, lebo dobre viem, že toto je čas boja a nie pokoja. Keď boj presahuje moje sily, vrhám sa ako dieťa do objatia Nebeského Otca a dôverujem, že nezahyniem. Ó, Ježišu môj, ako veľmi som naklonená k zlému. To ma núti ustavične bdieť nad sebou. Ale nedám sa odradiť ničím, dôverujem Božej milosti, ktorej je aj v najväčšej biede dostatok.

Uprostred najväčších ťažkostí a protivenstiev nestrácam vnútorný 607 pokoj ani vonkajšiu rovnováhu. To privádza protivníkov k znechuteniu. Trpezlivosť v protivenstvách dáva duši silu.

2. február (1936) 608

Ráno, keď som sa prebudila na hlas zvončeka, ovládla ma taká ospalosť, že som sa nemohla prebrať. Skočila som do studenej vody a po dvoch minútach ma ospalosť opustila. Keď som prišla na meditáciu, množstvo nezmyselných myšlienok sa mi tlačilo do hlavy a celú meditáciu som prebojovala. To isté bolo počas modlitby. Ale keď skončila sv. omša, v mojej duši zavládol podivuhodný pokoj a radosť. Vtom som uvidela najsvätejšiu Matku s malým Ježiškom a sv. Deduška,²²¹ ktorý stál za Božou Matkou. Najsvätejšia Matka mi povedala: „Tu máš najväčší poklad.” A podala mi malého Ježiška. Keď som ho vzala na ruky, 609 Božia Matka a sv. Jozef zmizli. Zostala som s Ježiškom sama. Povedala som mu: „Ja viem, že Ty si môj Pán a Stvoriteľ, hoci si ešte taký maličký.” Ježiš vystrel svoje rúčky a s úsmevom sa díval na mňa. Môj duch bol naplnený nesmiernou radosťou. Odrazu sa mi Ježiško stratil. Prišiel čas sv. omše, keď som mala pristúpiť k sv. prijímaniu. Hneď som išla spolu so sestrami na sv. prijímanie s preniknutou dušou. Po sv. prijímaní som začula v duši tieto slová: „*Ja som v tvojom srdci ten istý, ktorého si mala na rukách.*” Vtedy som prosila Pána za istú dušu,²²² aby jej udelil milosť bojovať a vzal od nej tú skúšku. „*Ako prosíš, tak sa stane, ale jeho zásluha sa nezmenší.*” V mojej duši zavládla radosť, že Boh je taký dobrý a milosrdný. Boh dáva všetko, o čo ho s dôverou prosíme.

- 610 Po každom rozhovore s Pánom je moja duša zvláštne posilnená. Vládne v nej hlboký pokoj a robí ma odvážnou tak, že sa nebojím ničoho na svete. Obávam sa len jednej veci, aby som nezarmútila Ježiša.
- 611 Ó, Ježišu môj, pokorne Ťa prosím skrze dobrotu Tvojho najsladšieho srdca, nech sa utíši Tvoj hnev a preukáž nám svoje milosrdenstvo. Tvoje rany nech nás ukryjú pred spravodlivosťou Tvojho Otca. Spoznala som Ťa, ó, Bože, ako prameň milosrdenstva, ktorým sa posilňuje a živí každá duša. Ó, aké veľké je Pánovo milosrdenstvo, nad všetky jeho dobré vlastnosti. Milosrdenstvo je najznešenejšou Božou vlastnosťou. Všetko, čo ma obklopuje, mi o tom hovorí. Milosrdenstvo je životom duší. Jeho zmilovanie je nevyčerpatel'né. Ó, Pane, pozri na nás a zaobchádzaj s nami podľa Tvojho nesmierneho zľutovania, podľa Tvojho veľkého milosrdenstva.
- 612 V istej chvíli som mala pochybnosti, či vec, ktorá sa mi prihodila, ťažko neurazila Pána Ježiša. Pretože som si v tom nebola istá, rozhodla som sa nepristupovať k sv. prijímaniu, až kým sa nevyspovedám. Hoci ľútosť som si vzbudila ihneď, lebo zvykla som sa i pri najmenšej chybe cvičiť v ľúlosti. V dňoch, keď som neprijímala sv. prijímanie, nepocíťovala som Božiu prítomnosť. Nevýslovné som preto trpela, ale znášala som to ako pokutu za hriech. Vo sv. spovedi som však dostala pokarhanie, že som mohla pristupovať k sv. prijímaniu, že to, čo sa mi prihodilo, nebolo prekážkou na jeho prijatie. Po spovedi som prijala sv. prijímanie. Náhle som uvidela Pána Ježiša. Povedal mi: „*Vedz, dcéra moja, že si mi urobila väčšiu nepríjemnosť tým, že si sa nespájala so mnou vo sv. prijímaní než tým malým previnením.*”
- 613 Jedného dňa som videla kaplnku a v nej šesť sestier. Prijímali sv. prijímanie, ktoré udeľoval náš spovedník, oblečený do súperky so štólou.²²³ V kaplnke neboli ozdoby ani kľáčadlá. Po sv. prijímaní som uzrela Pána Ježiša v takej podobe, ako je na obraze. Ježiš odchádzal a ja som zvolala: „Ako môžeš, Pane, prechádzať popri mne a nič mi nepovedať? Ja sama bez Teba nič neurobím, musíš zostať so mnou a požehnaj mňa, túto kongregáciu aj moju vlasť.“ Ježiš urobil znak kríža a povedal: „*Neboj sa ničoho, ja som vždy s tebou.*”
- 614 Dva posledné dni pred Veľkým pôstom sme spolu s chovanicami²²⁴ mali hodinu vynahradzujúcej adorácie. Počas obidvoch som videla Pána Ježiša v takej podobe ako po zbičovaní. Moju dušu zovrela taká veľká bolesť, že som mala pocit, akoby som všetky tie múky prežívala na vlastnom tele a vo vlastnej duši.

1. III. 1936 615

V tento deň počas sv. omše ma naplnila zvláštna sila a cítila som nutkanie začať konať podľa Božích želaní.²²⁵ Dostávalo sa mi tak jasného pochopenia tých vecí, ktoré žiada Pán odo mňa, že naozaj by som klamala, keby som povedala, alebo sa ospravedlňovala, že niečomu nerozumiem v tom, čo žiada odo mňa Pán. Pán mi dáva poznať svoju vôľu tak zreteľne a jasne, že nemám v týchto veciach ani najmenších pochybností. Pochopila som, že by bolo najväčšou nevd'áčnosťou dlhšie odkladať túto vec, ktorú Pán chce uskutočniť na svoju slávu a pre úžitok veľkého množstva duší. Mňa pritom používa ako biedny nástroj, cez ktorý má uskutočniť svoje večné plány milosrdenstva. Naozaj, aká nevd'áčna by bola moja duša, keby dlhšie mala klásť odpor Božej vôli. Nič ma už od toho nezadrží - ani prenasledovanie, ani utrpenie, ani výsmech, ani hrozby, ani prosby, ani hlad, ani chlad, ani lichotenie, ani priateľstvá, ani protivenstva, ani priatelia, ani nepriatelia, ani tie veci, ktoré prežívam, ani veci budúce, ani pekelná nenávisť - nič ma neodtrhne od plnenia Božej vôle. Nespolieham sa na vlastné sily, ale na jeho všemohúcnosť. Keď mi dal milosť poznať svoju svätú vôľu, dá mi aj milosť, aby som ju splnila. Nemôžem nechať bez povšimnutia to, ako sa mi v tomto úsilí stavia na odpor moja vlastná nižšia prirodzenosť. Vystupuje so svojimi požiadavkami a v duši vzniká neraz taký veľký boj, že ako Pán Ježiš v Getsemany, tak i ja volám k večnému Bohu Otcovi: „Ak je to možné, odním odo mňa tento kalich, no nie ako ja chcem, ale ako Ty, ó, Pane, nech sa stane Tvoja vôľa.“ Nie je pre mňa skryté všetko, čo sa stane, ale s plným vedomím prijímam všetko, čo mi zošleš, ó, Pane. Dôverujem Ti, milosrdný Bože, a túžim prejavit' prvá tú dôveru, ktorú žiadaš od duší. Ó, večná Pravda, pomáhaj mi a svieť na cestách života a daj, aby sa vo mne splnila Tvoja vôľa.

Netúžim po ničom, len po splnení Tvojej vôle, Bože môj. Nezáleží na tom, či to bude ľahké alebo ťažké, cítim, že nejaká zvláštna sila ma núti konať, zdržiava ma len jedno a to je svätá poslušnosť. Ó, Ježišu môj, naháňaj ma, a na druhej strane ma podopieraš a zdržiavaš. Ó, Ježišu môj, ale aj v tomto nech sa stane Tvoja vôľa. V takom stave som zotrvala niekoľko dní bez prestania. Fyzické sily mi ubudli. Hoci som o tom nikomu nehovorila, matka predstavená²²⁶ si všimla moje utrpenie. Povedala: „Všimla som si, sestra, že ste zmenená a veľmi poblednutá.“ Dala mi príkaz chodiť skôr spať, dlhšie spať a večer mi kázala priniesť hrnček horúceho mlieka. Má starostlivé a pravé materinské srdce, chcela mi pomôcť, ale na utrpenie ducha nemajú vonkajšie veci vplyv a nepri-

nášajú veľa úľavy. V spovednici som čerpala silu a potechu, že už one-dlho budem môcť pristúpiť k činu.

616 Vo štvrtok, keď som išla do cely, spozorovala som nad sebou sv. hos-tiu vo veľkom svetle. Vtom som počula hlas, zdalo sa mi, že vychádza sponad hostie: „*V nej je tvoja sila, ona ťa bude chrániť.*“ Po týchto slovách videnie zmizlo. Do mojej duše vstúpila zvláštna sila a dostala som aké si podivné svetlo, že naša láska k Bohu je založená na plnení Božej vôle.

617 Ó, Svätá Trojica, večný Bože, túžim žiarit' v korune Tvojho milo-srdenstva ako maličký kamienok, ktorého krása závisí od Tvojho lúča svetla a nepochopiteľného milosrdenstva. Všetko, čo je v mojej duši pek-né, je Tvoje, ó, Bože, ja sama osebe som vždy ničím.

618 Na začiatku pôstu som prosila svojho spovedníka o umŕtvenie na toto obdobie pôstu. Dostala som také, aby som si neuberala z jedla, ale keď budem jesť, mám rozjímať, ako Pán Ježiš na kríži prijal ocot so žlčou: to bude ako umŕtvenie. Nevedela som, že budem mať taký veľký úžitok pre svoju dušu. Ten úžitok je v tom, že neprestajne rozjímam nad jeho bolestným umučením, a keď jem jedlo, nerozlišujem, čo jem, ale som zaujatá smrťou svojho Pána.

619 Na začiatku pôstu som prosila aj o zmenu podrobného spytovania svedomia a dostala som takú maličkosť, že všetko, čo budem robiť, mám robiť s čistým úmyslom zadost'učinenia za hriešnikov. To ma udržuje v ustavičnom spájaní s Bohom a tento úmysel zdokonaľuje moje skutky, lebo všetko, čo urobím, robím pre nesmrteľné duše. Každá náma-ha a únava je ničím, keď si pomyslím, že zmieruje hriešne duše s Bohom.

620 Mária, moja Novicmajsterka, ma vždy pouča, ako žiť pre Boha. Môj duch sa rozžiari v Tvojej tichosti a pokore, ó, Mária.

621 V istej chvíli som vošla na päť minút na adoráciu a modlila som sa za istú dušu. Pochopila som, že nie vždy Boh prijíma naše modlitby za tie duše, za ktoré sa my modlíme. Určuje ich za iné duše. Neprinášame im úľavu v ich utrpení v očistcovom ohni. Naša modlitba sa však ne stráca.

622 Dôverné prebývanie duše s Bohom. Boh sa približuje k duši zvláštnym spôsobom, o ktorom vie iba Boh a duša. Nikto nezbadá to tajomné spojenie, ktoré je vedené láskou a v ktorom vykonáva všetko iba láska. Ježiš sa dáva duši jemným spôsobom, sladko a v jeho hĺbke je pokoj. Ježiš jej udeľuje veľa milostí a robí ju schopnou stotožňovať sa s jeho večnými myšlienkami a neraz odhaľuje duši svoje božské zámery.

623 Raz mi otec Andrasz povedal, že by bolo dobre, aby v Božej Cirkvi jestvovala skupina duší, ktoré by vyprosovali Božie milosrdenstvo. Lebo my všetci toto milosrdenstvo naozaj potrebujeme.²²⁷ Po jeho slovách zvláštno svetlo vstúpilo do mojej duše. Ó, aký dobrý je Pán.

18. III. 1936 624

V istej chvíli som prosila Pána Ježiša, aby sám začal prvý krok nejakou zmenou alebo nejakým vonkajším skutkom, alebo nech ma vyhodí, lebo sama nie som schopná opustiť túto kongregáciu. Takto som zomierala viac ako tri hodiny. Nemohla som sa modliť, ale svoju vôľu som poddávala Božej vôli. Na druhý deň ráno mi matka predstavená²²⁸ hovorí: „Matka generálna²²⁹ vás vezme, sestra, do Varšavy.“ Odpovedala som, že možno už nepocestujem, ale hneď tu vystúpim. Myslela som, že to je vonkajšie znamenie, o ktoré som Boha prosila. Matka predstavená na to neodpovedala, ale po chvíli ma predsa znovu zavolala a povedala: „Viete čo, sestra, poďte predsa, nemyslíte na to, že zbytočne poces-tujete aj keby ste sa mali hneď vrátiť naspäť.“ Odpovedala som, že dobre, pôjdem, hoci by mi bolesť trhala dušu, lebo som vedela, že týmto vycestovaním sa celá záležitosť oddiali. Napriek všetkému sa vždy usilujem byť poslušná.

Večer, keď som sa modlila, Matka Božia mi povedala: „Váš život má 625 byť podobný môjmu životu, tichý a ukrytý. Neustále sa zjednocovať s Bohom, prosiť za ľudstvo a pripraviť svet na druhý Boží príchod.“

Večer počas benedikcie²³⁰ moja duša chvíľu prebývala s Bohom 626 Otcom, cítila som, že som v jeho rukách ako dieťa. Počula som v duši slová: „*Neboj sa, dcéra moja, ničoho, všetci protivníci stroskotajú pri mojich nohách.*“ Po týchto slovách vstúpil do mojej duše hlboký pokoj a zvláštne vnútorné ticho.

Keď som sa žalovala Pánovi, že mi berie pomoc a opäť budem sama 627 a nebudem vedieť ako si počínať, začula som: „*Neboj sa, ja som vždy s tebou.*“ Po týchto slovách do mojej duše opäť vstúpil hlboký pokoj. Jeho prítomnosť ma prenikla skrz-naskrz citeľným spôsobom. Môj duch bol zaliaty svetlom a aj telo malo na tom účasť.

Večer, posledný deň pred mojím odchodom z Vilna, jedna sestra,²³¹ 628 vekom staršia, mi odhalila stav svojej duše. Povedala mi, že už niekoľko rokov vnútorne trpí. Zdá sa jej, že všetky jej spovede sú zle odbavované. Má pochybnosti, či jej Pán odpustil. Opýtala som sa, či niekedy hovorila o tom spovedníkovi. Odpovedala mi, že už veľakrát o tom hovorila spovedníkovi: „A spovedníci vždy hovoria, aby som bola spokojná, a predsa veľmi trpím a nič mi neprináša úľavu. Stále sa mi zdá, že Boh mi neodpustil.“ Odpovedala som jej, nech poslúcha spovedníka a nech je úplne pokojná, lebo to je určite pokušenie. Ona však so slzami v očiach prosila, aby som sa opýtala Pána Ježiša, či jej odpustil a či sú jej spovede dobré, alebo nie. Odpovedala som jej energicky, nech sa

sama opýta, ak neverí spovedníkom. Ona ma však chytila za ruku a nechcela ma pustiť, kým jej nepoviem. A aby som sa za ňu pomodlila a povedala jej, čo mi Pán Ježiš o nej povie. Horko plakala, nechcela ma pustiť a hovorí mi: „Ja viem, že Pán Ježiš k tebe hovorí, sestra.“ Nemohla som sa od nej odtrhnúť, lebo ma chytila za ruky. Tak som jej prisľúbila, že sa za ňu pomodlím. Večer počas benedikcie som začula v duši slová: „*Povedz jej, že moje srdce zraňuje viac jej nedôvera než hriechy, ktoré spáchala.*“ Keď som jej o tom povedala, rozplakala sa ako dieťa a veľká radosť vstúpila do jej duše. Pochopila som, že Boh túžil túto dušu cezo mňa potešiť, a tak, hoci ma to veľa stálo, splnila som Božie želanie.

629 Keď som v ten istý večer vošla na chvíľu do kaplnky, aby som sa poďakovala Bohu za všetky milosti, ktoré mi udelil v tomto dome, zrazu sa ma zmocnila Božia prítomnosť. Cítim sa ako dieťa v rukách najlepšího otca. Počula som slová: „*Neboj sa ničoho, ja som vždy s tebou.*“ Jeho láska ma prenikla skrz-naskrz, cítim, že vstupujem do takej dôverynej blízkosti s ním, že to nedokážem vyjadriť slovami.

630 Vtom som uzrela pri sebe jedného zo siedmich duchov tak ako pred tým - rozžiareného, plného svetla. Stále som ho videla pri sebe, keď som cestovala vlakom, videla som.²³² Videla som, ako na každom kostole, okolo ktorého sme prechádzali, stál anjel. Avšak v bledšom svetle od tohto ducha, ktorý ma sprevádzal na ceste. A každý z duchov, ktorí strážili svätyňu, sa ukláňal tomu duchu, ktorý bol pri mne.

Keď som vstúpila do brány vo Varšave, tento duch zmizol. Ďakovala som Bohu za jeho dobrotu, že nám dáva anjelov za sprievodcov. Ach, ako málo sa ľudia nad tým zamýšľajú, že vždy majú pri sebe takého spoločníka a zároveň svedka všetkého. Hriešnici, pamätajte, že máte svedka svojich skutkov.

631 Ó, Ježišu môj, každý rozum prevyšuje Tvoja dobrotu a Tvoje milosrdenstvo nevyčerpá nikto. Len pre tú dušu je zatratenie, ktorá sa chce zatratiť. Kto túži po spáse, pre toho je nevyčerpatelné more Pánovho milosrdenstva. Ako sa môže do malej nádoby zmestiť nepreniknuteľné more?

632 Keď som sa lúčila so sestrami a už som mala odcestovať, jedna z nich ma veľmi odprosovala, že mi tak málo pomáhala pri povinnostiach, a nielenže mi nepomáhala, ale vždy sa mi snažila prácu sťažovať. Ale ja som ju v duši pokladala za veľkú dobrodejku, lebo ma vycvičila v trpezlivosti. Cvičila ma do takeého stupňa, až jedna zo starších sestier povedala, že sestra Faustína je alebo hlúpa, alebo svätá, lebo naozaj priemerný človek by nezniesol, aby mu niekto robil takto stále napriek. Ja som však vždy pristupovala k nej so žičlivosťou. Táto sestra sa tak snaži-

la sťažovať mi prácu, že napriek mojej námahe sa jej neraz podarilo pokaziť niečo z toho, čo bolo dobre urobené. Sama mi to pri lúčení priznala a veľmi ma odprosovala. Nechcela som vstupovať do jej úmyslov, ale brala som to ako Božiu skúšku.

Nesmierne ma udivuje, ako je možné tak veľmi závidieť. Ja keď vidím 633 u niekoho nejaké dobro, teším sa z toho, ako by som ho sama vlastnila. Radosť druhých je mojou radosťou a utrpenie druhých je mojím utrpením, veď inak by som nesmela prebývať s Pánom Ježišom. Ježišov duch je vždy jednoduchý, láskavý, úprimný a všetka zlosť, závisť, nežičlivosť, zakrývaná úsmevom dobroprajnosti, je inteligentným diablíkom. Prísne slovo, ktoré však plynie z úprimnej lásky, nezraňuje srdce.

22. III. 1936 634

Keď som pricestovala do Varšavy, vošla som na chvíľu do malej kaplnky, aby som sa poďakovala Pánovi za šťastnú cestu. Prosila som ho o pomoc a milosť vo všetkom, čo ma tu čaká. Poddávam sa vo všetkom jeho sv. vôli. Počula som: „*Neboj sa ničoho, všetky ťažkosti poslužia na to, aby sa uskutočnila moja vôľa.*“

25. III. 1936 635

Ráno počas rozjímania sa ma zmocnila Božia prítomnosť zvláštnym spôsobom. Videla som nesmiernu Božiu veľkosť a zároveň jeho zníženie sa k stvoreniu. Vtom som uzrela Matku Božiu, ktorá mi povedala: „Ó, aká veľmi milá je Bohu duša, ktorá ide verne za dychom jeho milosti. Ja som dala svetu Spasiteľa a ty máš hovoriť o jeho veľkom milosrdenstve a pripraviť svet na jeho druhý príchod, keď príde nie ako milosrdný Spasiteľ, ale ako spravodlivý sudca. Ó, ten deň je strašný. Deň spravodlivosti, deň Božieho hnevu je určený. Trasú sa pred ním anjeli. Hovor dušiam o veľkom milosrdenstve, kým je čas zľutovania. Ak ty teraz budeš mlčať, v ten strašný deň sa budeš zodpovedať za veľké množstvo duší. Neboj sa ničoho, buď verná do konca, ja spolucítim s tebou.“

Keď som pricestovala do Walendowa, jedna zo sestier²³³ mi pri pri- 636 vítaní povedala, že keď som k nim prišla, teraz už bude všetko dobre. Opýtala som sa jej, prečo tak hovorí. Ona mi odpovedala, že tak cíti v duši. Táto dušička je plná jednoduchosti a veľmi milá Ježišovmu srdcu. Ten dom mal skutočne výnimočné nedostatky...²³⁴ Nebudem tu o všetkom hovoriť.

Spoved'. Keď som sa pripravovala na spoved', povedala som Pánu 637 Ježišovi ukrytému v Najsv. sviatosti: „Ježišu, prosím, prehovor ku mne ústami toho kňaza.“²³⁵ Nech je pre mňa znamením, že on, ktorý nevie

nič o tom, že Ty, Ježišu, žiadaš odo mňa založenie milosrdenstva, mi povie niečo o tom milosrdenstve." Keď som pristúpila k spovednici a začala sa spovedať, tento kňaz prerušuje moju spoveď a začína mi hovoriť o veľkom Božom milosrdenstve a s takým veľkým dôrazom, že som to ešte nikdy tak nepočula. Pýta sa ma: „Či ty vieš, že Pánovo milosrdenstvo prevyšuje všetky jeho diela, že je korunou jeho diel? Pozorne som počúvala slová, ktoré mi Pán hovoril ústami toho kňaza. Hoci verím, že vždy ústami kňaza v spovednici hovorí Boh, tu som to zakúsila zvláštnym spôsobom. Hoci som sa vôbec neodhalila, čo sa týka Božieho života v mojej duši, len som sa obvinila z previnení, ten kňaz mi sám povedal veľa o mojej duši a zaväzoval ma k vernosti voči Božím vnuknutiam. Povedal mi: „Ideš životom s Božou Matkou, ktorá verne odpovedala na každé Božie vnuknutie." Ó, Ježišu môj, kto pochopí Tvoju dobrotu?

638 Ježišu, odožen odo mňa myšlienky, ktoré nie sú zhodné s Tvojou vôľou. Poznávam, že nič ma už nespája s touto zemou len to dielo milosrdenstva.

639 Štvrtok. Počas večernej adorácie som videla Pána Ježiša zbičovaného a utrápeného. Povedal mi: „*Dcéra moja, túžim, aby si v najmenších veciach bola závislá od spovedníka. Tvoje najväčšie obety sa mi nepáčia, ak ich konáš bez povolenia spovedníka a to isté naopak - najmenšia obeta v mojich očiach má veľký význam, ak je s povolením spovedníka. Najväčšie diela sú v mojich očiach bezvýznamné, ak sú samovoľné. Často sú nezhodne s mojou vôľou a zasluhujú si skôr trest, nie odmenu. A naopak, tvoj najmenší skutok s povolením spovedníka a je mojím očiam milý a je mi nesmierne drahý. Upevni sa v tom navždy, bdej neustále, lebo celé peklo sa vzráha proti tebe pre toto dielo, pretože veľa duší sa odvráti od pekelných vrát a budú zvelebovať moje milosrdenstvo. Ale neboj sa ničoho, lebo ja som s tebou. Vedz, že sama zo seba nič nemôžeš.*"

640 Na prvý piatok v mesiaci som pred sv. prijímaním uvidela veľkú nádobu naplnenú svätými hosťami. Nejaká ruka mi podala tú nádobu a zobrala som ju do ruky. Bolo v nej tisíc živých hostíí. Vtom som začula hlas: „*Tie hostie prijali duše, ktorým si vyprosila milosť úprimného obrátenia počas tohto Veľkého pôstu.*" Bolo to týždeň pred Veľkým piatkom. Tento deň som strávila vo veľkom vnútornom sústreďení, obetovala som sa na úžitok duší.

641 Ó, aká je to radosť, dávať sa ako obeť za nesmrteľné duše. Viem, že pšeničné zrnko, aby mohlo byť pokrmom, musí byť zničené a rozdrvené kameňmi. Tak i ja, aby som mohla byť užitočná Cirkvi a duším, musím byť zničená, hoci navonok nikto nezbadá moju obeť. Ó, Ježišu,

chcem byť navonok ukrytá tak ako tá oblátka, kde oko nič nepozoruje, a ja som Tebe premenená hostia.

Kvetná nedeľa. V túto nedeľu som prežívala zvláštnym spôsobom 642 pocity najsladšieho srdca Ježišovho. Môj duch bol tam, kde Ježiš. Videla som Pána Ježiša, sediaceho na osliatku, apoštolov a všetky zástupy, ktoré kráčali spolu s Pánom Ježišom rozradostené, s ratolesťami v rukách. Niektorí ich hádzali pod nohy Pánu Ježišovi, iní držali vetvičky hore, skákali a vyskakovali pred Pánom a nevedeli, čo robiť od radosti. Videla som aj druhý zástup, ktorý vyšiel naproti Ježišovi tak isto s rozradostenou tvárou a s ratolesťami v rukách. Neustále vykrikovali od radosti aj malé deti, ale Ježiš bol veľmi vážny a dal mi poznať, ako v tom čase trpel. V tej chvíli som nevidela nič, len Ježiša, ktorý mal srdce presýtené nevďačnosťou.

Štvrtročná spoveď. Otec Bukowski. Raz ma opäť hnala nejaká vnú- 643 torná sila, aby som už dlhšie neodkladala túto vec. Nemohla som nájsť pokoj. Povedala som spovedníkovi, otcovi Bukowskému, že dlhšie už nemôžem čakať. On mi povedal: „Sestra, to je klam, to Pán Ježiš nemôže žiadať. Sestra, máš večné sľuby, to všetko je klam, vymýšľaš si nejakú nerezú," a kričal na mňa takmer z plného hrdla. Opýtala som sa, či je všetko klam. Odpovedal mi, že všetko. „Ako mám teda postupovať? Povedzte mi, prosím."

„Nesmieš nasledovať žiadne vnuknutie, sestra, musíš sa rozptyľovať, nevšímať si nič, čo by si počula v duši. Snažiť sa navonok splniť dobre svoje povinnosti a na tieto veci vôbec nemyslieť, žiť v úplnom rozptýlení." Odpovedala som: „Dobre, lebo doteraz som konala podľa vlastného svedomia. A teraz, keď mi kázate, otče, nevšímať si svoje vnútro, tak nebudem." Povedal: „Ak ti Pán Ježiš znovu niečo povie, povedz mi, prosím, sestra. A nič z toho nemôžeš robiť." Odpovedala som: „Dobre, budem sa snažiť byť poslušná." Neviem, odkiaľ sa vzala v otcovi takáto prísnosť.

Keď som odišla od spovednice, veľa myšlienok tlačilo moju dušu. 644 Načo byť úprimným, veď to, čo som povedala, nie sú hriechy, tak nie som povinná hovoriť o tom spovedníkovi. A zase, že ako je to dobre, už si nemusím všímať svoje vnútro, len aby navonok bolo dobre. Nepotrebujem si teraz všímať nič, skutočne, ísť za tými vnútornými hlasmi, ktoré ma neraz stoja toľko pokorenia. Teraz budem už slobodná. A opäť nejaká divná bolesť zovrela moju dušu - to nemôžem prebývať s tým, po ktorom tak vrúcne túžim? Ktorý je celou silou mojej duše? Začala som volať: „Ku komu pôjdem, ó, Ježišu?" Ale od tej chvíle, ako mi spovedník dal zákaz, na moju dušu padla veľká temnota. Bojím sa, aby som neza-

čula vnútri nejaký hlas, aby som tým neporušila zákaz spovedníka. A opäť zomieram z túžby po Bohu. Moje vnútro je rozorvané, nemám svoju vôľu, ale som úplne odovzdaná Bohu. Bolo to v stredu Veľkého týždňa.

Na Zelený štvrtok sa utrpenie ešte zväčšilo. Keď som prišla na rozjímanie, dostala som sa do stavu zomierania. Necítila som Božiu prítomnosť, ale ma pritlačila plná Božia spravodlivosť. Videla som sa akoby zabitá za hriechy sveta. Satan sa mi začal posmievať: „Vidíš, teraz sa už nebudeš starať o dušu, pozri, akú máš odplatu. Nikto ti nebude veriť, že to žiada Ježiš. Pozri, ako teraz trpíš a ako ešte budeš trpieť. Ved' teraz ťa už spovedník z toho všetkého oslobodil." Teraz môžem žiť, ako sa mi páči, len aby navonok bolo dobre. Tie strašné myšlienky ma mučili celú hodinu. Keď sa blížila sv. omša, bolesť mi zovrela srdce. Mám odísť z rehole? A ak mi otec povedal, že to je nejaká heréza, tak mám odísť z Cirkvi? Zvolala som s bolesťou vnútorným hlasom k Pánovi: „Ježišu zachráň ma!" Ale ani jeden lúč svetla nevstúpil do mojej duše. Cítim, že ma opúšťajú sily. Akoby sa oddelila duša od tela. Poddávam sa Božej vôli a opakujem: „Nech sa stane, ó, Bože, so mnou tak, ako si rozhodol, nie je vo mne už nič moje." Vtom sa ma náhle zmocnila Božia prítomnosť a prenikla ma skrz-naskrz, do špiku kostí. Bol to čas prijatia sv. prijímania. Vo chvíli po ňom sa mi stratilo z očí všetko, čo ma obklopovalo, aj miesto, kde som bola.

645

Vtom som uvidela Pána Ježiša v takej podobe, ako je namaľovaný na obraze. Povedal mi: „*Povedz spovedníkovi, že to dielo je moje a teba používam ako biedny nástroj.*” Povedala som: „Ježišu, ja nemôžem nič urobiť, čo mi kážeš, lebo spovedník mi povedal, že to všetko je klam a nemám počúvať žiaden Tvoj rozkaz. Ja nebudem robiť nič, čo mi teraz budeš prikazovať. Odprosujem Ťa, Pane, nemám dovolené nič, musím byť poslušná spovedníkovi. Ježišu, veľmi Ťa odprosujem, Ty vieš, ako kvôli tomu trpím, ale čo mám robiť, spovedník mi nedovolil nasledovať Tvoje rozkazy.” Ježiš počúval láskavo a spokojne tieto moje argumenty a žiale. Myslela som si, že ho to veľmi urazí, a zatiaľ naopak, Ježiš bol pokojný a povedal mi láskavo: „*Hovor vždy spovedníkovi o všetkom, čo ti ja prikazujem, čo ti hovorím, a rob iba to, na čo dostaneš povolenie. Nemaj strach a neboj sa ničoho, ja som s tebou.*” Moja duša sa naplnila radosťou. Všetky myšlienky, ktoré ma trápili, zmizli a moju dušu naplnila istota a odvaha.

646

Ale po chvíli som vstúpila do utrpenia, ktoré trpel Ježiš v Getsemanskej záhrade. Trvalo to do piatka rána. V piatok som prežívala Ježišovo umučenie, ale už iným spôsobom. V ten deň pricestoval k nám z Derd otec Bukowski. Nejaká zvláštna sila ma postrčila, aby som išla na spo-

ved' a povedala o všetkom, čo sa mi prihodilo a čo mi Ježiš povedal. Keď som o tom povedala otcovi, bol celkom iný a povedal mi: „Sestra, neboj sa ničoho, nič zlého sa ti nestane, Pán Ježiš to nedopustí. Ak si poslušná aj v takomto rozpoložení, nemusíš sa pre nič trápiť. Boh nájde spôsob, ako uskutočniť toto dielo. Zachovaj vždy takú jednoduchosť a úprimnosť a o všetkom hovor matke generálnej. To, čo som ti hovoril, bolo preto, aby som ťa varoval, lebo bývajú klamy dokonca aj u svätých osôb. K tomu sa neraz môže pripojiť nejaké diabolské našepkávanie a niekedy aj od nás samých. Takže treba byť opatrný. Postupuj ďalej tak ako doteraz. Vidíš, sestra, že Pán Ježiš sa za to nehnevá. Niektoré z tých vecí, ktoré sa teraz udiali, môžeš zopakovať stálemu spovedníkovi.”

Jednu vec som pochopila: musím sa veľa modliť za každého spo- 647 vedníka o svetlo Ducha Svätého, lebo keď pristupujem k sv. spovedi a predtým som sa vrúcne nepomodlila, spovedník ma veľmi nepochopí. Tento otec ma nabádal k vrúcnej modlitbe s tým úmyslom, aby mu Boh dal lepšie spoznať a pochopiť tie veci, ktoré žiada odo mňa: „Odba-vuj si novému za novému a Boh ti neodmietne milosti.”

Veľký piatok. O tretej hodine som uzrela ukrižovaného Pána Ježiša. 648 Pozrel sa na mňa a povedal: „*Žízni.*” Vtom som uvidela, ako z jeho boku vyšli tie isté dva lúče, aké sú na obraze. Vtom som pocítila v duši túžbu spasiť dušu a obetovať sa za úbohých hriešnikov. Obetovala som sa s umierajúcim Ježišom za svet večnému Otcovi. S Ježišom a skrze Ježiša a v Ježišovi je moje spojenie s Tebou, večný Otče. Na Veľký piatok už Pán Ježiš trpel inakšie než na Zelený štvrtok.

Zmŕtvychvstanie

(12. IV. 1936) 649

Keď som vošla do kaplnky, môj duch zatonul v Bohu, mojom jedinom poklade. Jeho prítomnosť ma zaliala.

Ó, Ježišu môj, Majster a Vodca môj, posilňuj ma, osvecuj ma v tých- 650 to ťažkých chvíľach môjho života. Neočakávam pomoc od ľudí, v Tebe je celá moja nádej. Cítim, že som sama voči Tvojim požiadavkám, Pane. Napriek strachu a nechuti, ktorá vyplýva z mojej prirodzenosti, plním Tvoju sv. vôľu. Túžim plniť ju čo najvernejšie v celom svojom živote aj v smrti. Ježišu, s Tebou môžem všetko. Rob so mnou, čo sa Ti páči. Daj mi len svoje milosrdné srdce a to mi stačí.

Ó, Ježišu a Pane môj, pomôž, nech sa so mnou stane to, čo si mal v úmysle už pred vekmi. Som pripravená na každé kývnutie Tvojej svätej vôle. Daj svetlo môjmu rozumu, aby som mohla poznať, čo je Tvoja vôľa. Ó, Bože, ktorý prenikáš moju dušu, Ty vieš, že po ničom netúžim okrem Tvojej slávy.

Ó, Božia vôľa, rozkoš môjho srdca, pokrm mojej duše, svetlo môjho rozumu, všemohúca sila mojej vôle, lebo keď sa zjednocujem s Tvojou vôľou, Pane, vtedy Tvoja moc pôsobí cezo mňa a zaujíma miesto mojej slabej vôle. Každý deň sa snažím plniť Božie želania.

651 Ó, nepochopiteľný Bože. Aké veľké je Tvoje milosrdenstvo! Presa huje všetko ľudské aj anjelské chápanie dohromady. Všetci anjeli aj ľudia vyšli zvnútra Tvojho milosrdenstva. Milosrdenstvo je kvetom lásky. Boh je láskavý a milosrdenstvo je jeho skutkom, v láske začína, v milosrdenstve sa prejavuje. Na čo sa pozriem, všetko mi hovorí o jeho milosrdenstve. Aj samotná Božia spravodlivosť mi hovorí o jeho nepreniknuteľnom milosrdenstve, lebo spravodlivosť vyplýva z lásky.

652 Na jednu vec si dávam pozor a s tou jednou vecou vždy počítam, to jedno mi je všetkým, tým žijem a s tým umieram, a to je svätá Božia vôľa. Ona je mojím každodenným pokrmom. Celá moja duša je pozor ne započúvaná do Božích želaní. Plním vždy, čo Boh odo mňa žiada, hoci neraz sa moja prirodzenosť chveje a cítim, že ich veľkosť je nad moje sily. Viem dobre, čím som sama zo seba, ale viem veľmi dobre aj to, čím je milosť Božia, ktorá ma podopiera.

653 Walendow

25. IV. 1936

V tento deň bolo utrpenie mojej duše také ťažké ako zriedkakedy. Už od rána som cítila akoby oddelenie tela od duše. Cítim, že Boh ma prenikol skrz-naskrz, cítim v sebe celú Božiu spravodlivosť, cítim že som sama pred Bohom. Pomyslela som si, že jedno slovo duchovného vodcu by ma celkom upokojilo, ale čo už, nie je tu. Rozhodla som sa však hľadať svetlo vo svätej spovedi. Keď som odhalila svoju dušu, ten kňaz sa bál ďalej počúvať moju spoveď. To ma priviedlo do ešte väčšieho utrpenia. Keď vidím u nejakého kňaza strach, nedostávam žiadne vnútorné uspokojenie. Preto som sa rozhodla, že svoju dušu sa budem snažiť odhaľovať len pred svojim duchovným vodcom. Vo všetkom, od najväčšej po najmenšiu vec, sa budem držať prísne jeho pokynov. 654 Teraz chápem, že spoveď je len vyznaním hriechov a vedenie je niečo celkom iné, ale nie o tom chcem hovoriť. Túžim hovoriť o tej zvláštnej veci, ktorá sa mi stala prvýkrát, keď spovedník začal hovoriť ku mne a ja som nerozumela ani jedno jeho slovo. Vtom som náhle uzrela ukrižovaného Pána Ježiša, ktorý mi povedal: „*Vmojom umučení hľadaj silu a svetlo.*“ Po skončení spovede som rozjímal nad strašným Ježišovým umučením. Pochopila som, že to, čo trpím ja, je nič v porovnaní s mukami Spasiteľa. Že každá, aj tá najmenšia nedokonalosť bola príčinou toho strašného umučenia. Vtom sa mojej duše zmocnila veľká ľútosť a až vtedy som pocítila, že som v mori nepreniknuteľného Božieho milosrden-

stva. Ó, ako málo slov nachádzam, aby som vyjadrila, čo prežívam. Cítim, že som ako kvapka rosy pohltená v hĺbke bezodného oceánu Božieho milosrdenstva.

+ 11. máj 1936 655

Pricestovala som do Krakova. Potešila som sa, že teraz už budem môcť splniť všetko, čo žiada Pán Ježiš.

V istej chvíli, keď som sa stretla s otcom A...²³⁶ a keď som už všetko povedala, dostala som odpoveď: „Sestra, modli sa až do dňa Sviatku Božského srdca Ježišovho a pripoj nejaké umŕtvenie. V deň tohto sviatku ti dám odpoveď.“ Jedného dňa som však začula v duši hlas: „*Neboj sa ničoho Ja som s tebou.*“ Po týchto slovách som pocítila, že ma niečo tak veľmi ženie, že som nečakala na Sviatok Božského srdca Ježišovho, ale v spovedi som vyhlásila, že už opúšťam kongregáciu.²³⁷ Otec mi odpovedal: „Ak si sa sama rozhodla, sestra, aj sama nesieš zodpovednosť za seba, tak choď.“ Potešila som sa, že už odchádzam.

Na druhý deň ráno ma náhle opustila Božia prítomnosť. Mojej duše sa zmocnila veľká temnota. Nemôžem sa modliť následkom toho náhleho Božieho opustenia. Rozhodla som sa celú vec trochu odložiť, kým sa dohodnem s otcom.

Otec Andrasz mi povedal, že také zmeny bývajú často v dušiach a to nie je prekážkou konania.

Matka generálna,²³⁸ keď som sa s ňou rozprávala o všetkom, čo sa 656 udialo, mi povedala: „Sestra, ja vás zatváram do tabernákula s Pánom Ježišom. Kamkoľvek sa odtiaľ pohnete, bude to Božia vôľa.“

19. jún 657

Keď sme išli k jezuitom na procesiu srdca Ježišovho, počas vešpier som videla z najsvätejšej hostie vychádzať tie isté lúče, aké sú namalované na obraze. Mojej duše sa zmocnila veľká túžba po Bohu.

Rozhovor s otcom Andrašom

Jún 1936 658

„Vedz, že tieto veci sú namáhavé a ťažké. Tvojím hlavným vodcom je Duch Svätý. My môžeme iba usmerniť tieto vnuknutia, ale tvojím skutočným vodcom je Duch Svätý. Ak si sa sama rozhodla, že odídeš, sestra, nuž ja ani nezabraňujem, ani neprikazujem. Tu berieš zodpovednosť sama za seba. Hovorím to pre teba, sestra, že môžeš začať konať, máš na to, tak môžeš. Sú to veci pravdepodobné, to všetko, čo si mi povedala teraz i predtým,²³⁹ hovorí za to. Ale predsa buď v tom všetkom veľmi opatrná a veľa sa modli a pros o svetlo aj pre mňa.“

659 Počas sv. omše, ktorú slúžil otec Andrasz, som videla malého Ježiška. Povedal mi, že vo všetkom mám byť závislá od neho. „*Žiaden svoj-*

voľný čin, hoci by si doňho vložila veľa námahy, sa mi nepáči." Pochopila som tú závislosť.

660 Ó, Ježišu môj, Ty na súde v posledný deň budeš žiadať vyúčtovanie z diela milosrdenstva. Ó, spravodlivý Sudca, ale aj môj Ženích, pomôž mi splniť Tvoju sv. vôľu. Ó, milosrdenstvo, Božia cnosť.

Ó, najmilosrdnejšie srdce Ježišovo, môjho Ženicha, sprav moje srdce podobné svojmu.

661 16. júl

Dnes som celú noc strávila v modlitbe. Rozjímal som o Pánovom umučení a moju dušu gniavila Božia spravodlivosť. Pánova ruka sa ma dotýka.

662 17. júl

Ó, Ježišu môj, Ty vieš, aké veľké protivenstva znášam v tejto veci, koľko výčitiek musím znášať, koľko ironických úsmevov musím prijať s pokojom. Ó, sama by som to neprežila, ale s Tebou všetko môžem, Majster môj. Ó, ako bolestne zraňuje ironický úsmev vtedy, keď človek hovorí s veľkou úprimnosťou.

663 22. júl

Ó, Ježišu môj, viem, že o veľkosti človeka svedčia skutky a nie slová ani city - diela, ktoré z nás vyplynuli, tie budú o nás hovoriť. Ježišu môj, nedovoľ mi snívať, ale daj mi odvahu a silu splniť Tvoju sv. vôľu.

Ježišu, ak ma chceš ponechať v neistote, hoci aj do konca života, nech je tým oslávené Tvoje meno.

Jún

664 + Ó, Ježišu môj, ako nesmierne sa teším z toho, že si mi dal uistenie, že tá spoločnosť bude jestvovať. Už nemám o tom žiadne pochybnosti, ani najmenšie. Vidím, akú veľkú slávu vzdá Bohu, bude odrazom tej najvznešenejšej vlastnosti, ktorá je v Bohu, to znamená Božieho milosrdenstva. Sestry budú neustále vyprosovať pre seba a pre celý svet Božie milosrdenstvo. Každý skutok milosrdenstva bude vyplývať z Božej lásky a sestry budú tou láskou naplnené. Tú veľkú Božiu vlastnosť sa budú snažiť si osvojiť a ňou žiť. Budú sa usilovať, aby ju aj iní poznali a dôverovali v Božiu dobrotu. Táto spoločnosť Božieho milosrdenstva bude v Božej Cirkvi ako úľ v krásnej záhrade. Ukryté, tiché sestry budú pracovať ako včeličky, aby medom nakŕmili duše blížnych, a vosk potečie na Božiu slávu.

+ 29. jún 1936

Otec Andrasz mi odporučil vykonať si novénu na úmysel lepšie- 665 ho poznania Božej vôle. Modlila som sa vŕcne, pripojila som aj isté umŕtvenie tela. Ku koncu novény som dostala vnútorné svetlo a uistenie, že táto spoločnosť je Bohu milá. Napriek ťažkostiam a protivenstvám do mojej duše vstúpil úplný pokoj a sila zhora. Poznala som, že Božej vôli sa nič nepostaví na odpor, ani ju nezruší. Pochopila som, že musím splniť túto Božiu vôľu napriek protivenstvám, prenasledovaniu, utrpeniam všetkého druhu, napriek nechuti a strachu mojej prirodzenosti.

Pochopila som, že všetko úsilie o dokonalosť a celá svätosť je v plne- 666 ní Božej vôle. Dokonalé splnenie Božej vôle je zrelosť vo svätosti. Tu niet o čom pochybovať. Dostať Božie svetlo, spoznávať, čo Boh od nás žiada, a nerobiť to, to je veľké zneuctenie Božieho majestátu. Taká duša si zaslúži, aby ju Boh celkom opustil. Podobá sa Luciferovi, ktorý mal veľké svetlo a neplnil Božiu vôľu. Zvláštny pokoj vstúpil do mojej duše, keď som uvážila, že napriek všetkým ťažkostiam som vždy išla verne za poznanou Božou vôľou. Ó, Ježišu, daj mi milosť, aby som premieňala na skutky Tvoju vôľu, ktorú som spoznala, Bože.

14. júl

O tretej hodine som dostala list.²⁴⁰ Ó, Ježišu, len Ty vieš, koľko trpím, 667 ale zmĺknem a nepoviem o tom stvorení, lebo viem, že ma žiadne nepoteší. Ty si pre mňa všetkým, ó, Bože. Tvoja sv. vôľa je mojím pokrmom, žijem teraz tým, čím budem žiť vo večnosti.

Mám veľkú úctu voči svätému Michalovi Archanjelovi, on nemal príklad v plnení Božej vôle, a predsa splnil verne Bože želania.

+ 15. júl

Počas sv. omše som sa obetovala Nebeskému Otcovi skrze najslad- 668 šie srdce Ježišovo na všetko. Nech so mnou robí, čo sa jemu páči. Sama zo seba som ničím a nemám nič, čo by malo hodnotu v mojej biede, preto sa vrhám do mora Tvojho milosrdenstva, Pane.

16. júl

Učím sa od Ježiša byť dobrá. Od toho, ktorý je dobrotou samou, aby 669 som mohla byť nazvaná dcérou Nebeského Otca. Dnes predpoludním, keď ma zastihla veľká nepríjemnosť, snažila som sa v tom utrpení spojiť svoju vôľu s Božou vôľou a mlčaním som velebila Boha. Popoludní

som išla na päť minút na adoráciu. Vtom som náhle uvidela krížik, ktorý mám na prsiach, živý. Ježiš mi povedal: „*Dcéra moja, utrpenie bude pre teba znamením, že ja som s tebou.*“ Po týchto slovách sa zmocnilo mojej duše veľké dojatie.

670 Ó, Ježišu, Majster môj a Vodca môj. S Tebou jediným sa viem rozprávať, s nikým nie je taký ľahký rozhovor ako s Tebou, Bože.

671 V duchovnom živote sa vždy budem držať kňazskej ruky. O živote duše a jej potrebách budem hovoriť len so spovedníkom.

+ 4. august 1936

672

Vnútorne utrpenie trvalo viac ako dve hodiny. Zomieranie... Náhle ma preniká Božia prítomnosť, cítim, že prechádzam pod vládu spravodlivého Boha. Tá spravodlivosť ma preniká do špiku kostí, navonok strácam silu a vedomie. Vtom spoznávam veľkú Božiu svätosť a svoju veľkú biedu. V duši nastáva strašné utrpenie, duša vidí všetky svoje skutky a nie bez chýb. Vtom sa v mojej duši prebúda sila dôvery... duša sa celou svojou silou vrhá k Bohu, ale vidí, aká je úbohá a aké je všetko, čo ju obklopuje, bezvýznamné. A tak voči tej svätosti - ó, úbohá duša...

13_

673

Počas celého dňa ma trápili strašné pokušenia. Do úst sa mi tlačilo rúhanie, odpor voči všetkému, čo je sväté a Božie. Bojovala som však celý deň a večer sa mi začalo tlačiť do mysle: „Načo hovoriť o tom spovedníkovi? On sa z toho vysmeje.“ Nejaký odpor a znechutenie sa zmocnili mojej duše a mala som pocit, že v takomto stave nemôžem v žiadnom prípade pristúpiť k sv. prijímaniu. Keď som si pomyslela, že nemám pristúpiť k sv. prijímaniu, taká strašná bolesť zovrela moju dušu, že málo chýbalo, aby som v kaplnke nezakričala z plného hrdla. Ale zbadala som, že sú tam sestry. Rozhodla som sa ísť do záhrady a ukryť sa, aby

674 som mohla aspoň nahlas zaplakať. Vtom náhle stál Ježiš pri mne a povedal: „*Kam chceš ísť?*“ Neodpovedala som, ale všetku bolesť som si vyliala pred ním a všetko satanovo snaženie zmizlo. Ježiš mi povedal: „*Vnútorný pokoj, ktorý máš, je milosť,*“ a náhle zmizol. Ja som sa cítila šťastná a zvláštne uspokojená. Skutočne, aby sa v jednej chvíli navrátil taký hlboký pokoj, to môže urobiť naozaj len Ježiš, on - najvyšší Pán.

675

+ 7. august 1936

Keď som dostala brožúrku²⁴¹ o Božom milosrdenstve aj s obrázkom,²⁴² zvláštnym spôsobom ma prenikla Božia prítomnosť. Keď som sa pohrúžila do ďakovnej modlitby, náhle som uzrela Pána Ježiša vo veľ-

kom svetle takého, ako je namaľovaný. Pri Ježišových nohách som videla otca Andrasza a kňaza Sopočka. Obaja držali v ruke perá a z konca oboch tých pier vychádzali záblesky a oheň v tvare blesku, ktorý zasahoval veľký zástup ľudí. Ten utekal nevedno kam. Koho sa lúč dotkol, ten sa odvracal od zástupu a vystieral ruky k Ježišovi. Niektorí sa vracali s veľkou radosťou, druhí s veľkou bolesťou a ľútosťou. Ježiš hľadel na oboch veľmi láskavo. Po chvíli som zostala s Ježišom sama. Povedala som: „Ježišu, vezmi ma už, veď Tvoja vôľa je už splnená.“ Ježiš mi odpovedal: „*Ešte sa všetka moja vôľa v tebe nesplnila. Budeš ešte veľa trpieť, ale ja som s tebou, neboj sa.*“

Veľa sa rozprávam s Pánom o otcovi Andraszovi aj o kňazovi So- 676 počkovi. Viem, že o čo prosím Pána, to mi neodmietne, ale dá im, o čo prosím. Vycítila som a viem, ako veľmi ich Ježiš miluje. Nepíšem o tom podrobne, ale viem to, a nesmierne sa z toho teším.

+ 15. august 1936 677

Počas sv. omše, ktorú slúžil otec Andrasz, chvíľu pred pozdvihovaním prenikla moju dušu Božia prítomnosť a moja duša bola pritiahnutá k oltáru. Vtom som uzrela Božiu Matku s Ježiškom. Ježiško sa držal jej ruky. V jednej chvíli sa radostne rozbehol do stredu oltára a Božia Matka mi povedala: „Pozri, s akým pokojom zverujem Ježiša do jeho rúk. Tak aj ty máš zveriť svoju dušu a byť pred ním dieťaťom.“

Po týchto slovách bola moja duša naplnená zvláštnou dôverou. Božia Matka bola oblečená v bielych šatách, zvláštne bielych, priezračných, na pleciah mala priezračný blankytný plášť. Mala odkrytú hlavu, rozpustené vlasy, bola nádherná, nepochopiteľne krásna. Pozerala s veľkou láskavosťou na otca. Ten však po chvíli polámal to krásne Dieťa a vyšla z neho skutočná živá krv. Otec sa naklonil a vložil do seba toho živého a skutočného Ježiša, čiže ho zjedol. Nevie, ako sa to deje. Ježišu, Ježišu, nemôžem sa uberať za tebou, keď sa mi stávaš v jednom momente nepochopiteľný.

Podstatou cností je Božia vôľa. Kto verne plní Božiu vôľu, cvičí sa 678 vo všetkých cnostiach. Vo všetkých situáciách a okolnostiach života zvelebujem a vyvyšujem svätú Božiu vôľu. Svätá Božia vôľa je predmetom mojej lásky. V najtajnejších hĺbkach mojej duše žije jeho vôľa. Navonok robím len to, o čom viem vnútorne, že je to Božia vôľa. Milšie je mi trápenie, utrpenie, prenasledovanie a protivenstva rôzneho druhu z Božej vôle než úspech, pochvala a uznanie z vlastnej vôle.

Ježišu môj, dobrú noc, zvonček ma volá spať. Ježišu môj, vidíš, že 679

zomieram z túžby po spásе duší. Dobrú noc, môj Ženích. Teším sa, že som zase o jeden deň bližšie k večnosti. Ak mi dovolíš, Ježišu, zajtra sa zobudiť, začnem nový hymnus na Tvoju slávu.

+ 13 júl

680

Dnes počas meditácie som pochopila, že nemám nikdy hovoriť o svojich vnútorných zážitkoch a nemám nič skrývať pred svojím duchovným vodcom. Zvlášť budem Boha prosiť o svetlo pre svojho duchovného usmerňovateľa. Slová spovedníka sú pre mňa dôležitejšie než všetky osvietenia dohromady, ktoré vnútorne dostávam.

681 + V najťažších utrpeniach pohľad svojej duše ponáram do ukrižovaného Ježiša. Neočakávam pomoc od ľudí, ale svoju dôveru mám v Bohu. V jeho nepreniknuteľnom milosrdenstve je všetka moja nádej.

682 + Čím viac cítim, že Boh ma pretvára, tým viac sa túžim pohrúžiť do mlčania. Božia láska koná svoje dielo v hĺbke mojej duše. Vidím, že začí na moje poslanie, ktoré mi Pán zveril.

683 + Keď som sa raz veľmi modlila k svätým jezuitom, náhle som uvidela strážneho anjela, ktorý ma viedol pred Boží trón. Prechádzala som pomedzi veľké zástupy svätých. Poznávala som veľa známych, ktorých som videla na obrazoch. Mnohí jezuiti sa ma pýtali: „Zakej kongregácie je táto duša?“ Keď som im odpovedala, spýtali sa: „Kto je tvojím vodcom?“ Povedala som, že otec A... Keď chceli hovoriť ešte viac, môj anjel strážny mi dal znamenie, že mám mlčať a prešla som pred samotný Boží trón. Videla som veľké a neprístupné svetlo, videla som miesto svojho predurčenia blízko Boha, ale aké je, neviem, lebo ho zakrýval oblak. Môj anjel strážny mi povedal: „Tuje tvoj trón za vernosť v plnení Božej vôle.“

684 + Svätá hodina - štvrtok. V tejto hodine modlitby mi Ježiš dovolil vstúpiť do Večeradla a bola som prítomná pri tom, čo sa tam dialo. Najhlbšie sa ma dotkla chvíľa,²⁴³ v ktorej Ježiš pred premenením pozdvihol oči k nebu a vstúpil do tajomného rozhovoru so svojím Otcom. Túto chvíľu spoznáme náležite až vo večnosti. Jeho oči boli ako dva plamene, tvár rozžiarená, biela ako sneh, celá postava majestátna, jeho duša roztúžená. Vo chvíli premenenia si odpočinula naplnená láska - obeta bola v celej plnosti dokonaná. Teraz bude nasledovať už len vonkajšia ceremónia smrti - vonkajšia obeta, podstata je vo Večeradle. Po celý život som nezažila také hlboké poznanie tohto tajomstva ako v tejto hodine adorácie. Ó, ako vrúcne túžim, aby celý svet spoznal toto nepreniknuteľné tajomstvo.

685 Keď skončila hodina modlitieb, išla som do cely. Náhle som spo-

znala, ako veľmi uráža Boha jedna osoba blízka môjmu srdcu. Keď som to videla, moju dušu prenikla bolesť. Vrhla som sa do prachu pred Pána a zobrala som o milosrdenstvo. Dve hodiny som v slzách, modlitbou a bičovaním prekážala hriechu. Dostala som poznanie, že Božie milosrdenstvo naplnilo tú biednu dušu. Ó, ako veľa stojí jeden, jediný hriech.

+ September - prvý piatok. Večer som uvidela Božiu Matku s obnaženými prsiami a zastoknutým mečom. Plakala veľmi bolestne a zakrývala nás pred strašným Božím trestom. Boh sa nás chce dotknúť strašným trestom, ale nemôže, lebo nás zakrýva Božia Matka. Mojou dušou prebehol hrozný strach. Ustavične sa modlím za Poľsko, moje drahé Poľsko, ktoré je tak málo vďačné Božej Matke. Keby nebolo Božej Matky, naše námahy by nestáli za veľa. Znásobila som svoje modlitebné úsilie a obety za drahú vlasť, ale vidím, že som iba kvapkou oproti vlne zla. Ako môže kvapka zastaviť vlnu? Ó, áno. Sama zo seba je kvapka ničím, ale s Tebou, Ježišu, sa smelo postavím proti celej vlne zla a dokonca proti celému peklu. Tvoja všemohúcnosť môže všetko.

V istej chvíli, keď som prechádzala chodbou do kuchyne, som počula v duši slová: „*Modli sa neustále túto korunku, ktorú som ťa naučil. Ktokoľvek sa ju bude modliť, dosiahne v hodine smrti veľké milosrdenstvo. Kňaži ju budú podávať hriešnikom ako poslednú záchranu. Hoci by bol hriešnik najzatvrdilejší, ak sa len raz pomodlí túto korunku, dosiahne milosti z môjho nekonečného milosrdenstva. Túžim, aby celý svet poznal moje milosrdenstvo. Dušiam, ktoré dôverujú môjmu milosrdenstvu, túžim udeliť nepochopiteľné milosti.*“

Ježišu, Život a Pravda, Majster môj, usmerňuj každý krok môjho života, aby som konala podľa Tvojej sv. vôle.

V istej chvíli som videla trón Božieho Baránka a pred ním troch svätých: Stanislawa Kôstku, Andreja Bobolu a Kazimíra Kralowicza, ktorí sa prihovárali za Poľsko. V jednej chvíli som uzrela veľkú knihu, ktorá bola pred trónom. Podali mi tú knihu, aby som čítala. Kniha bola napísaná krvou, ale nemohla som nič prečítať, iba meno Ježiš. Vtom som začula hlas, ktorý mi povedal: „*Ešte neprišla tvoja hodina.*“ Zobral knihu a počula som: „*Ty budeš svedčiť o mojom nekonečnom milosrdenstve. V tejto knihe sú zapísané duše, ktoré zvelebovali moje milosrdenstvo.*“ Keď som videla takú veľkú Božiu dobrotu, naplnila ma radosť.

+ V istej chvíli som poznala stav dvoch rehoľných sestier, ktoré na rozkaz daný predstavenou vnútorne šomrali. Preto im Boh zadržal veľa zvláštnych milostí. Keď som to videla, bolesť mi zovrela srdce. Aké je to smutné, ó, Ježišu, ak my sami sme príčinou straty milostí. Kto to pochopí a zostane vždy verný?

691 + Štvrtok. Dnes, hoci som tak veľmi unavená, predsa som sa rozhodla, že si vykonám sv. hodinku. Modliť som sa nemohla, kľáčať som tiež nemohla, ale zotrvala som v modlitbe celú hodinu. V duchu som sa spájala s tými dušami, ktoré už dokonalým spôsobom zvelebujú Boha. Ale ku koncu hodiny som náhle uzrela Ježiša, ktorý sa hlboko a s nevy-povedateľnou sladkosťou pozrel na mňa a povedal: „*Tvoja modlitba mi je nesmierne milá.*” Po tých slovách vstúpila do mojej duše zvláštna sila a duchovná radosť. Božia prítomnosť ma preniká skrz-naskrz. Ó, čo sa deje s dušou, ktorá sa stretne zoči-voči s Pánom, to žiadne pero nevy-jadrilo, ani nikdy nevyjadrí...

692 + Ó, Ježišu, chápem, že Tvoje milosrdenstvo je nepochopiteľné. Pre to Ťa pokorne prosím, urob moje srdce také veľké, aby sa doň zmestili potreby všetkých duší žijúcich na celej zemeguli. Ó, Ježišu, moja láska siaha až za tento svet, k dušiam trpiacim v očistci. Pre ne chcem konať skutky milosrdenstva skrze odpustkové modlitby. Božie milosrdenstvo je nepreskúmateľné a nikdy nevyčerpatel'né, tak ako je nepochopiteľný sám Boh. Hoci by som na vyjadrenie Božieho milosrdenstva použila tie najsilnejšie slová, oproti skutočnosti, akým ono je, by to nebolo ničím. Ó, Ježišu, daj, aby moje srdce bolo citlivé voči každému utrpeniu duše či tela mojich blížnych. Ó, Ježišu môj, viem, že Ty zaobchádzaš s nami tak, ako my zaobchádzame so svojimi blížnymi.

Ježišu môj, urob moje srdce podobné Tvojmu milosrdnému srdcu. Ježišu, pomôž mi prejsť celým mojím životom tak, aby som vždy robila dobre každému

693

14. september 1936

Pricestoval k nám arcibiskup z Vilna. Hoci sa u nás zdržal len krátko, predsa som mala možnosť porozprávať sa s týmto vzácnym kňazom o diele milosrdenstva. Prejavil mi veľa žičlivosti ohľadne záležitostí týkajúcich sa milosrdenstva: „Bud' úplne pokojná, sestra. Ak je to v moci Božej prozreteľnosti, tak sa to uskutoční. Zatiaľ sa modli, sestra, o výraznejšie vonkajšie znamenie. Nech ti Pán Ježiš dá všetko jasnejšie poznať. Bolo by dobré ešte trochu počkať. Pán Ježiš zariadi okolnosti tak, že všetko bude dobre.”

694

19. september 1936

Keď sme odišli od lekára²⁴⁴ a vošli sme na chvíľu do kaplnky, ktorá je v tomto sanatóriu, počula som v duši slová: „*Dieťa moje, ešte niekoľko kvapiek do kalicha, už onedlho.*” Moju dušu zaliala radosť. To je prvé pozvanie môjho Ženícha a Majstra. Moje srdce sa rozčítalo a bola to

chvíľa, keď sa moja duša ponorila do celého mora Božieho milosrdenstva. Pociťovala som, že sa začína v celej plnosti moje poslanie. Smrť nezničí nič, čo je dobré. Najviac sa modlím za duše, ktoré prežívajú vnútorné utrpenia.

V istej chvíli som dostala do duše svetlo týkajúce sa dvoch sestier. 695 Pochopila som, že nieje možné s každým zaobchádzať rovnako. Sú osoby, ktoré zvláštnym spôsobom dokážu vojsť do priazne a tvária sa ako priatelia, akoby chceli človeku uľahčiť, vyťahujú slovko po slovku, a potom vo vhodnej chvíli použijú tie isté slová, aby robili nepríjemnosti. Môj Ježišu, aká zvláštna je ľudská slabosť. Tvoja láska, Ježišu, dáva duši tú veľkú obozretnosť vo vzťahu voči druhým.

+ 24. september 1936

Matka predstavená²⁴⁵ mi odporučila, aby som sa pomodlila jeden 696 desiatok ruženca za všetky cvičenia a hneď išla spať. Keď som sa uľoži- * la, hneď som zaspala, lebo som bola veľmi unavená. Ale po chvíli ma zobudila bolesť. Bola taká veľká, že som nemohla urobiť ani najmenší pohyb, dokonca ani slinu som nemohla preglgnúť. Trvalo to asi tak tri hodiny. Uvažovala som, že zobudím sestru novicku, s ktorou bývam. Ale pomyslela som si, že veď ona mi nijako nepomôže, tak nech si spí, škoda ju budiť. Odovzdala som sa úplne do Božej vôle. Myslela som si, že už pre mňa nastáva deň smrti, deň pre mňa taký vytúžený. Mala som možnosť spájať sa s Ježišom trpiacim na kríži, lebo inakšie som sa nemohla modliť. Keď bolesť ustúpila, začala som sa potiť, ale nemohla som urobiť nijaký pohyb, pretože sa opakovalo to, čo bolo predtým. Ráno som sa cítila veľmi unavená, ale telesne som už netrpela. Ale na sv. omšu som nemohla vstať. Pomyslela som si, že ak som po takýchto bolestiach nezomrela, aké potom musí byť smrteľné utrpenie.

Ježišu, Ty vieš, že milujem utrpenie a túžim kalich utrpenia vypiť 697 až do poslednej kvapky. A predsa mojou prirodzenosťou prešla ľahká triaška a strach. Ihneď sa vo mne so všetkou silou prebudila moja dôvera v nekonečné Božie milosrdenstvo. Všetko muselo pred ňou ustúpiť ako tieň pred lúčom slnka. Ó, Ježišu, aká veľká je Tvoja dobrota. Tvoja nekonečná dobrota, ktorú tak dobre poznám, mi dovoľuje smelo pozrieť do očí samotnej smrti. Viem, že bez Tvojho dovolenia sa mi nič nestane. Túžim oslavovať Tvoje nekonečné milosrdenstvo v živote, v hodine smrti i v zmŕtvychvstaní a v nekonečnosti.

+ Ježišu môj, moja Sila, Pokoj a Odpočinutie moje. Moja duša sa každý deň kúpe v Tvojich lúčoch milosrdenstva. Nepoznám vo svojom živote chvíľu, v ktorej by som nepociťovala Tvoje milosrdenstvo, ó, Bože.

Na nič sa nespoľieham v celom mojom živote, len na Tvoje nekonečné milosrdenstvo, Pane. Ono riadi môj život. Moja duša je plná Božieho milosrdenstva.

698 + Ó, ako veľmi zraňuje Ježiša nevďačnosť od vyvolenej duše. Jeho nepochopiteľná láska prežíva múky. Boh nás miluje celou svojou neko-
nečnou podstatou, ktorou je, a tu biedny prach pohŕda tou láskou. Srd-
ce mi ide puknúť od bolesti, keď spoznávam túto nevďačnosť.

699 V istej chvíli som počula tieto slová: „*Dcéra moja, hovor celému svetu
o mojom nepochopiteľnom milosrdenstve. Túžim, aby Sviatok milosrdenstva
bol úkrytom a útočiskom pre všetky duše, zvlášť pre úbohých hriešnikov. V ten
to deň je otvorené vnútro môjho milosrdenstva. Vylievam celé more milosti
na duše, ktoré sa priblížia k prameňu môjho milosrdenstva. Ktorá duša pri
stúpi k sv. spovedi a sv. prijímaniu, dosiahne úplné odpustenie vín a trestov.
V tento deň sú otvorené všetky Božie pramene, cez ktoré plynú milosti. Nech
sa nebojí priblížiť ku mne žiadna duša, hoci by jej hriechy boli ako šarlát.
Moje milosrdenstvo je také veľké, že za celú večnosť ho nepochopí žiaden
rozum, ľudský ani anjelský. Všetko, čo jestvuje, vyšlo zvnútra môjho milo-
srdenstva. Každá duša vo vzťahu ku mne bude po celú večnosť rozjímať
o mojej láske a o mojom milosrdenstve. Sviatok milosrdenstva vyšiel z môj-
ho vnútra. Túžim, aby sa slávnostne slávil v prvú nedeľu po Veľkej noci.
Ludstvo nenájde pokoj, kým sa nevráti k prameňu môjho milosrdenstva.*“

700 + Raz som sa cítila unavená a ubolená. Povedala som o tom matke
predstavenej. Dostala som odpoveď, že sa musím zžiť s utrpením. Vypo-
čula som všetko, čo mi hovorila, a po chvíli som odišla. Naša matka
predstavená má veľa lásky k blížnemu, zvlášť voči chorým sestrám. Všet-
ci to o nej vedia. A predsa, keď išlo o mňa, Pán Ježiš tak zvláštne
dopúšťal, že ma nechápala, a tým ma veľa cvičila.

701 V tento deň som sa cítila veľmi zle. Išla som do práce, ale každú
chvíľu mi bolo zle. Bola taká horúčava, že aj bez práce sa človek cítil
v tej páľave nemožné, a čo povedať, keď človek ešte pracuje a má boles-
ti. A tak som sa predpoludním zodvihla od práce, pozrela som na nebo
s veľkou dôverou a povedala som Pánovi: „Ježišu, zacloň slnko, lebo už
nemôžem dlhšie vydržať tú horúčavu.“ Zvláštne, v jednom okamihu bie-
ly obláčik zaclonil slnko a od tej chvíle už nebola taká veľká horúčava.
Keď som si po chvíli začala robiť výčitky, že som to nezniešla, ale pro-
sila som o úľavu, Ježiš ma sám upokojil.

702

13. august 1936

Dnes večer ma preniká Božia prítomnosť. V jednej chvíli spoznávam
veľkú Božiu svätosť. Ó, keď ma pritláča tá Božia veľkosť, vtedy pozná-

vam celú svoju priepasť a ničotu. Je to veľké utrpenie, lebo za pozna-
ním ide láska. Duša sa s celou prudkosťou trhá k Bohu a oproti sebe sto-
ja dve lásky: Stvoriteľ a stvorenie, jedna kvapôčka sa chce merať s oceá-
nom. V prvej chvíli by kvapka chcela zatvoriť do seba ten nepo-
chopiteľný oceán, ale v tej istej chvíli poznáva, že je len jednou kva-
pôčkou a vtedy je premožená, prechádza celá do Boha ako kvapka do
oceánu... Táto chvíľa je v prvej chvíli utrpením, ale takým sladkým, že
duša, keď ho zakúsi, je šťastná.

Teraz si práve robím podrobné spytovanie - spájať sa s milosrdným 703
Kristom. Toto cvičenie mi dáva zvláštnu silu. Srdce je vždy spojené s
tým, po ktorom túžim - a skutky usmerňované milosrdenstvom, ktoré
vyplýva z lásky.

Každú voľnú chvíľu trávim pri nohách skrytého Boha. On je mojím 704
Majstrom. Na všetko sa ho pýtam, o všetkom mu rozprávam. Tu čerpám
silu a svetlo, tu sa učím všetko, tu dostávam svetlo, ako zaobchádzať s
blížnymi. Od chvíle, keď som vyšla z noviciátu, zatvorila som sa do
tabernákula s Ježišom, mojím Majstrom. Sám ma pritiahol do ohňa živej
lásky, okolo ktorého sa všetko sústreďuje.

25. DC. 705

Pociťujem bolesti v rukách, nohách a v boku, na tých miestach, kto-
ré mal Ježiš prebité. Zvlášť pociťujem tieto bolesti vtedy, keď sa stret-
nem s dušou, a tá je v stave bez milosti. Vtedy sa vrúcne modlím, aby
milosrdenstvo Božie zasiahlo túto dušu.

29. DC. 706

Na deň sv. Michala Archanjela som videla pri sebe toho vodcu, kto-
rý mi povedal: „Pán mi prikázal, aby som sa o teba zvlášť staral. Vez-
že zlo ťa nenávidí, ale neboj sa. Kto je ako Boh?“ A zmizol. Ale poci-
ťujem jeho prítomnosť a pomoc.

2.X 1936 707

Prvý piatok v mesiaci. Po sv. prijímaní som náhle videla Pána Ježiša.
Povedal mi tieto slová: „*Teraz viem, že nie pre milosti a dary ma miluješ,
ale moja vôľa je ti drahšia než život. Preto sa spájam s tebou tak tesne ako
so žiadnym stvorením.*“

V tej chvíli Ježiš zmizol. Moju dušu zaliala Božia prítomnosť, viem, 708
že som pod pohľadom Mocnára. Ponorila som sa celá do radosti, ktorá
plynie z Boha. Celý deň som žila ponorená v Bohu, neustále. Večer sa ma
náhle zmocnili mdloby a zvláštny spôsob zomierania. Moja láska túži
vyrovnať sa láske toho Mocnára. Je tak prudko pritiahnutá

k nemu, že bez zvláštnej Božej milosti by nebolo možné v tomto živote uniesť tú veľkosť milosti. Ale vidím jasne, že Ježiš ma sám drží, posilňuje a uschopňuje prebývať so sebou. V tomto je duša zvláštnym spôsobom činná.

709 3.X. 1936

Dnes počas ruženca som náhle uvidela nádobu s Najsvätejšou sviatost'ou. Tá nádoba bola odokrytá a skoro plná hostil Vyšiel z nej hlas: „*Tie hostieprijali duše obrátené tvojou modlitbou a bolesťou.*“ Tu som Božiu prítomnosť pocítila ako dieťa - zvláštnym spôsobom som sa cítila byť dieťaťom.

710 V jeden deň som cítila, že nedokážem vyjsť z izby do deviatej. Poprosila som s. N., aby mi doniesla niečo na jedenie, lebo idem skôr spať, pretože sa zle cítim. S. N. mi odpovedala: „Ale ty nie si chorá, sestra, len ti chceli dať oddýchnuť, a preto to urobili tak naoko, akože si chorá.“ Ó, môj Ježišu, veď choroba postúpila už tak ďaleko, že lekár ma izoloval od sestier,²⁴⁶ aby som ich nenakazila. A tu zrazu si takto myslia o človeku. Ale je to dobre, to všetko je pre Teba, Ježišu môj. Nechcem veľa písať o vonkajších veciach, lebo ony nie sú podnetom môjho písania. Túžim zaznamenať najmä milosti, ktoré mi Pán udeľuje, lebo nie sú iba pre mňa, ale aj pre mnohé duše.

711

5.X. 1936

Dnes som dostala list od kňaza Sopočka, v ktorom som sa dozvedela, že sa chystá vydať obrázok milosrdného Krista. Prosil ma o zaslanie istej modlitby, ktorú chce umiestniť na opačnej strane, ak dostane povolenie od arcibiskupa. Ó, akou veľkou radosťou sa naplnia moje srdce, že mi Boh dovolil uvidieť dielo svojho milosrdenstva. Ó, je to veľké dielo najvyššieho Boha, ja som len jeho nástroj. Ó, ako vrúcne túžim vidieť Sviatok Božieho milosrdenstva, ktorý Boh žiada uskutočniť cezo mňa. Ale ak je Božia vôľa, že až po mojej smrti bude slávnostne oslavovaný, aj tak sa už teraz z neho teším a vnútorne ho už slávim s povolením spovedníka.

712 + Dnes som videla otca Andrasza kľáčať pohrúženého do modlitby.

Odrazu stál pri ňom Ježiš a vystieral obe ruky nad jeho hlavu. Povedal mi: „*On ťa prevedie, neboj sa.*“

713

11. október

Dnes večer, keď som písala o veľkom Božom milosrdenstve a o veľkom úžitku pre duše, vbehol do cely diabol. S veľkou zlosťou a zúri-

voťou schytil paraván a začal ho drviť a lámať. V prvej chvíli som sa trochu zľakla, ale hneď som urobila krížikom znak sv. kríža. Beštia sa ihneď upokojila a zmizla. Dnes som nevidela tú ohavnú postavu, ale len jej zlosť. Diablove zlosť je strašná. Ale ten paraván nebol rozdrvený ani polámaný. S úplným pokojom som písala ďalej. Viem dobre, že bez Božej vôle sa ma ten ničomník nedotkne, ale do čoho sa to púšťa? Otvorene začína na mňa útočiť s veľkou zlosťou a nenávisťou, ale ani na chvíľu nenaruší môj pokoj. Tá moja vyrovnanosť ho privádza k zúrivosti.

+ Dnes mi Pán povedal: „*Chod' za predstavenou a povedz jej, že si prajem, aby sa všetky sestry aj deti pomodlili korunku, ktorú som ťa naučil. Nech sa ju modlia deväť dní v kaplnke, aby uprosili môjho Otca a vyprosili milosrdenstvo Božie pre Poľsko.*“ Odpovedala som Pánovi, že poviem o tom predstavenej, ale musím sa najprv dohodnúť s otcom Andraszom. Rozhodla som sa, že len čo otec príde, hneď sa s ním o tejto veci dohodnám. Keď pricestoval, okolnosti sa vyvinuli tak, že som sa s ním nemohla vidieť. Ja som si však nemala všimnúť žiadne okolnosti, ale ísť za otcom a vybaviť túto vec. Pomyslela som si, že keď príde druhýkrát. Ó, ako veľmi sa to Bohu nepáčilo. V jednej chvíli ma opustila Božia prítomnosť - tá veľká Božia prítomnosť, ktorá je dokonca citeľným spôsobom neustále vo mne. V tej chvíli ma však úplne opustila. Nejaká temnota zavládla v mojej duši do tej miery, že neviem, či som v stave milosti, alebo nie. Preto som štyri dni nepristupovala k sv. prijímaniu. Potom som sa stretla s otcom a všetko som mu porozprávala. Potešil ma: „Nestratila si Božiu milosť,“ ale hneď povedal, „bud' Bohu verná.“ Vo chvíli, keď som odišla od spovednice, opäť sa ma zmocnila Božia prítomnosť tak ako predtým. Pochopila som, že Božiu milosť treba prijímať tak, ako ju Boh zosiela, spôsobom, akým on chce, a treba ju prijímať v takej podobe, v akej nám ju zosiela.

Ó, Ježišu môj, v tejto chvíli si robím pevné a večné predsavzatie: 716 pomocou Tvojej milosti a milosrdenstva zachovať vernosť aj najmenej Tvojej milosti.

Celú noc som sa pripravovala na prijatie sv. prijímania, lebo som 717 nemohla spať pre telesné bolesti. Moja duša tonula v láske a ľútosť.

Po sv. prijímaní som začula: „*Vidíš, čím si sama zo seba, ale neľakaj 718 sa toho. Keby som ti odhalil celú biedu, ktorou si, zomrela by si od zdesenia. Vedz však o tom, čím si. Preto, že si tak veľmi biedna, odkryl som ti celé more môjho milosrdenstva. Také duše, ako je tvoja, hľadám a túžim po nich, ale je ich málo. Tvoja veľká dôvera voči mne ma núti ustavične ti udeľovať milosti. Máš veľké a nepochopiteľné práva na moje srdce, lebo si dcéra plnej dôvery. Neuniesla by si veľkosť mojej lásky, ktorú mám voči tebe,*

keby som ti ju tu na zemi odkryl v celej plnosti. Často ti odhaľujem okraj závoja, ale vedz, že to je len moja výnimočná milosť. Moja láska a moje milosrdenstvo nemajú hraníc."

- 719 Dnes som počula tieto slová: „Vedz o tom, dieťa moje, že s ohľadom na teba udeľujem milosti celému tvojmu okoliu. Ale musíš za nich ďakovať, lebo oni mi neďakujú za dobrodenia, ktoré im dávam. Z moci tvojej vďačnosti ich budem naďalej požehnávať."
- 720 Ó, Ježišu môj, Ty vieš, aký ťažký je spoločný život. Koľko nepochopenia a nedorozumení neraz napriek najúprimnejšej vôli z oboch strán. Je to Tvoje tajomstvo, ó, Pane, spoznáme ho až vo večnosti. Ale naše posudzovanie musí byť vždy láskavé.
- 721 Veľká, nesmierne veľká je Božia milosť mať duchovného poradcu. Cítim, že teraz by som nedokázala sama ísť ďalej v duchovnom živote. Kňazská moc je veľká. Ustavične ďakujem Bohu, že mi dal duchovného poradcu.
- 722 + Dnes som počula: „Vidíš, aká si slabá. Kedy budem môcť s tebou počítať?" Odpovedala som: „Ježišu, buď vždy pri mne, lebo som Tvoje maličké dieťa. Ježišu, Ty vieš, čo robia malé deti."
- 723 + Dnes som začula slová: „Milosti, ktoré ti udeľujem, nie sú len pre teba, ale aj pre veľké množstvo duší... V tvojom srdci je môj stály prítok. Napriek biede, ktorou si, sa s tebou spájam. Odnímam ti tvoju biedu a dávam ti moje milosrdenstvo. V každej duši konám dielo milosrdenstva. Čím väčší hriešnik, tým väčšie má právo na moje milosrdenstvo. V každom diele mojich rúk je upevnené moje milosrdenstvo. Kto dôveruje môjmu milosrdenstvu, nezahynie, lebo všetky jeho záležitosti sú mojimi, a jeho nepriatelia stroskotajú pri podnožke mojich nôh."
- 724 Deň pred exercíciami som sa začala modliť, aby mi Pán Ježiš dal aspoň trochu zdravia, aby som sa mohla zúčastniť týchto duchovných cvičení. Cítim sa tak zle, že možno to budú moje posledné. Ale keď som sa začala modliť, hneď som pocítila nejaký divný nepokoj. Prerušila som prosebnú modlitbu a začala som ďakovať Pánovi za všetko, čo mi zosiala. Odovzdala som sa celkom do jeho sv. vôle. Vtom som pocítila v duši hlboký pokoj.
- + Keď sa podrobujeme vždy a všade Božej vôli, vo všetkých prípadoch a okolnostiach života, vzdávame tým Bohu veľkú chválu. Také podanie sa Božej vôli má v jeho očiach väčšiu cenu než dlhé pôsty, umŕtvovania a najprísnejšie pokánie. Ó, aká veľká je odmena za jeden skutok podrobenia sa Božej vôli s láskou. Keď to píšem, moja duša upadá do nadšenia, ako ju Boh miluje, z akého pokoja sa duša už tu na zemi môže tešiť.

+ J. M. J. Krakov 1936

Ó, Božia vôľa, buď mojou láskou

+ Osemďňové exercície

20. X. 1936 725

Ježišu môj, hľa, dnes idem na púšť, aby som sa rozprávala jedine s Tebou, Majster môj a Pán. Nech zmlkne zem, Ty sám hovor ku mne, Ježišu. Ty vieš, že nerozumiem inému hlasu, len Tvojmu - dobrý Pastier. V prítoku môjho srdca je tá púšť, kde žiadne stvorenie nemá prístup. Ty sám si v ňom Kráľom.

+ Keď som vošla do kaplnky na päťminútovú adoráciu, opýtala som 726 sa Pána Ježiša, ako mám vykonávať tieto exercície. Vtom som začula v duši hlas: „Túžim, aby si sa celá premenila na lásku a horela plameňom ako čistá obeta lásky..."

Večná Pravda, daj mi lúč Tvojho svetla, aby som Ťa poznala, Pane, 727 a náležité zvelebovala Tvoje nekonečné milosrdenstvo. Zároveň mi daj poznať seba, celú priepasť biedy, ktorou som.

+ Za patrónov týchto duševných cvičení som si vybrala sv. Klaudia 728 de la Colombiere a sv. Gertrúdu, aby sa neustále za mňa prihovárili u Matky Božej a milosrdného Spasiteľa.

V tej meditácii o stvorení... v jednom momente sa moja duša spoji- 729 la so svojím Stvoriteľom a Pánom. V tom spojení som spoznala svoj cieľ a predurčenie. Mojm cieľom je zjednocovať sa tesne s Bohom skrze lásku a mojím predurčením je zvelebovať a oslavovať Božie milosrdenstvo.

Pán mi to dal jasne spoznať a prežiť dokonca fyzicky citelným spôsobom. Nevychádzam z údivu, keď spoznávam a zakusujem tú nepochopiteľnú Božiu lásku, ktorou ma Boh miluje. Kto je Boh a kto som ja? Ďalej rozjímať nemôžem. Iba láska môže pochopiť to stretnutie a spojenie tých dvoch duchov. To je Boh - Duch a duša stvorenia. Čím viac ho poznávam, tým viac celou silou svojej bytosti toniem v ňom.

+ „Na týchto exercíciách ťa budem stále držať pri svojom srdci, aby si 730 lepšie spoznala moje milosrdenstvo, ktoré mám voči ľuďom, najmä úbohým hriešnikom."

V deň, keď sa začali duchovné cvičenia, prišla ku mne jedna zo ses- 731 tier, ktorá pricestovala na večné sľuby. Vyslovila sa predo mnou, že nemá vôbec dôveru k Bohu a že hocičo ju znechucuje. Povedala som jej: „Dobre, že si mi o tom povedala, sestra. Budem sa za teba modliť." A povedala som jej niekoľko slov o tom, ako veľmi bolí Pána Ježiša nedôvera a ešte od vyvolenej duše. Povedala mi, že od večných sľubov sa bude cvičiť v dôvere. Teraz viem, že aj duše vyvolené a pokročilé v rehoľnom

- 208 či duchovnom živote nemajú odvahu úplne dôverovať Bohu. Je to preto, že málo duší pozná nepochopiteľné Božie milosrdenstvo a jeho veľkú dobrotu.
- 732 + Veľký Boží majestáť, ktorý ma dnes prenikol a preniká, vzbudil vo mne veľkú bázeň, ale bázeň úcty, nie otrocký strach, ktorý je veľmi odlišný od bázne úcty. Bázeň úcty sa zrodila dnes v mojom srdci z lásky a poznania Božej veľkosti. Je to veľká radosť duše. Duša sa chveje pred tým, aby Boha ani najmenej neurazila, ale to ju neznepokojuje ani nezatemňuje šťastie. Kde sa riadime láskou, tam je všetko dobré.
- 733 Pri počúvaní meditácie sa mi stáva,²⁴⁷ že jedno slovo ma uvedie do tesného spojenia s Pánom a neviem, čo otec hovorí. Viem, že som pri najmilosrdnejšom Ježišovom srdci. Môj duch celý tonie v ňom a v jednej chvíli spoznáva viac než za celé hodiny rozumového skúmania a rozjímania. Sú to náhle osvietenia, ktoré mi dávajú spoznať vec tak, ako na ňu hľadá Boh, tak vo veciach vnútorného sveta, ako aj vo veciach vonkajšieho sveta.
- 734 Vidím, že Ježiš sám koná v mojej duši na týchto exercíciách. Ja sa len snažím byť verná jeho milosti. Odovzdala som celú dušu Božiemu vplyvu. Ten nebeský Mocnár vzal moju dušu úplne do svojho vlastníctva. Cítim, že som unesená ponad zem i nebo do vnútorného života Boha, kde spoznávam Otca, Syna i Ducha Svätého, ale vždy v jednote majestátu.
- 735 + Zatvorím sa do Ježišovho kalicha, aby som ho mohla ustavične potešovať. Budem robiť všetko, čo bude v mojich silách pre záchranu duší, skrze modlitbu a utrpenie.
- + Snažím sa byť pre Ježiša vždy Betániou,²⁴⁸ aby si mohol odpočívnuť po mnohých námahách. Vo sv. prijímaní je moje spojenie s Ježišom také tesné a nepochopiteľné, že hoci by som to chcela opísať, nedokážem, lebo nemám slov.
- 736 Dnes večer som videla Pána Ježiša v takej podobe ako pri svojom umučení. Oči mal pozdvihnuté k svojmu Otcovi a modlil sa za nás.
- 737 + Hoci som chorá, rozhodla som sa, že dnes si vykonám, ako obyčajne, svätú hodinku. V tej hodine som videla Pána Ježiša pri stĺpe, ako ho bičovali. V tých strašných mukách sa modlil. Po chvíli mi povedal: „*Málo je duší, ktoré rozjímajú nad mojím umučením so skutočným citom. Najviac milostí udeľujem dušiam, ktoré zbožne rozjímajú nad mojím umučením.*“
- 738 + *Dokonca ani moje milosti nie si schopná prijať bez mojej zvláštnej pomoci - vieš, čím si.*“
- 739 Dnes po sv. prijímaní som rozprávala Pánu Ježišovi veľa o osobách, ktoré sú mi zvlášť milé. Vtom som počula slová: „*Dcéra moja, nena-*

máhaj sa na takú mnohovravnosť. Tých, ktorých zvlášť miluješ, aj ja zvlášť milujem a kvôli tebe ich zasypávam mojimi milosťami. Je mi milé, keď mi o nich hovoríš, ale nerob nič s nadmernou námahou.“

+ Ó, Spasiteľu sveta, spájam sa s Tvojím milosrdenstvom. Ježišu môj, 740 spájam všetky moje utrpenia s Tvojimi a ukladám do pokladnice Cirkvi na úžitok duší.

Dnes som bola v priepastiach pekla. Viedol ma anjel. Je to miesto 741 veľkých múk. Jeho územie je veľké. Druhy múk, ktoré som videla: prvé utrpenie, ktoré vytvára peklo, je strata Boha, druhé - ustavičné výčitky svedomia, tretie - tento osud sa už nikdy nezmení, štvrtá múka je oheň, ktorý bude prenikať dušou, ale ju nezničí. Je to strašná múka. Je to oheň čisto duchovný, zapálený Božím hnevom. Piata múka je ustavičná tma a strašný dusivý zápach. Hoci je tma, satani a zatratené duše sa navzájom vidia a vidia všetko zlo iných aj svoje. Šiesta múka je ustavičná prítomnosť satana, siedma múka - strašné zúfalstvo, nenávisť voči Bohu, zlorečenia, kliatby, rúhanie. Sú to múky, ktoré všetci odsúdení trpia spolu. Ale to nie je koniec trápenia. Sú jednotlivé múky pre duše, a to sú múky zmyslov. Čím ktorá duša hrešila, tým je mučená strašným spôsobom, ktorý sa nedá opísať. Sú tam strašné jamy, priepasti múk, kde sa jedna múka odlišuje od druhej. Zomrela by som pri pohľade na tie strašné múky, keby ma nepodopierala Božia všemohúcnosť. Nech hriešnik vie, že akým zmyslom hreší, takým bude mučený po celú večnosť. Píšem o tom na Boží rozkaz, aby sa žiadna duša nevyhovárala, že pekla niet alebo že tam nikto nebol a nevie, ako tam je.

Ja, sestra Faustína, som bola na Boží príkaz v pekelných priepastiach, aby som mohla hovoriť a svedčiť dušiam, že peklo existuje. Teraz nemôžem o tom hovoriť, mám príkaz od Boha, aby som to zanechala napísané. Satani prejavovali voči mne veľkú nenávisť, ale na Boží príkaz ma museli poslúchať. To, čo som napísala, je len slabým tieňom toho, čo som videla. Všimla som si jednu vec: je tam najviac duší, ktoré neverili, že peklo jestvuje. Keď som prišla k sebe, nemohla som sa spamätať zo zdesenia, ako strašne tam duše trpia. Preto sa ešte vrúcnejšie modlím za obrátenie hriešnikov. Ustavične vyzývam Božie milosrdenstvo pre nich. Ó, môj Ježišu, radšej budem do konca sveta zomierať v najväčších mukách, než by som Ťa mala uraziť čo i len najmenším hriechom.

J. M. J.

„*Dcéra moja, keď cez teba žiadam od ľudí úctu k môjmu milosrdenstvu, tak ty sa musíš prvá vyznačovať dôverou v moje milosrdenstvo. Žiadam od*

teba skutky milosrdenstva, ktoré majú vyplývať z lásky ku mne. Milosrdenstvo svojim blíznym máš preukazovať vždy a všade, nemôžeš sa tomu vyhýbať ani sa vyhovárať, ani sa od toho oslobodiť.

Milosrdenstvo svojim blíznym môžeš prejavovať trojakým spôsobom: po prvé - skutkom, po druhé - slovom, po tretie - modlitbou. V týchto troch stupňoch je obsiahnutá plnosť milosrdenstva a je viditeľným dôkazom lásky ku mne. Takto duša oslavuje moje milosrdenstvo a vzdáva mu česť. Áno, Druhá veľkonočná nedela je Sviatkom milosrdenstva. Ale musí byť aj skutok. Žiadam úctu k môjmu milosrdenstvu slávnostným oslavovaním tohoto sviatku aj vzdávaním úcty tomu obrazu, ktorý je namalovaný. Cez tento obraz udelím dušiam veľa milostí, on má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna." Ó, Ježišu môj, Ty sám mi pomáhaj vo všetkom, lebo vidíš, aká som maličká. Spolieham jedine na Tvoju dobrotivosť, Bože.

+ Podrobné spytovanie

- 743 Spájanie sa s milosrdným Kristom. Srdcom objímam celý svet, zvlášť zaostané krajiny a prenasledovaných ľudí. Pre nich prosím o milosrdenstvo.

Dve všeobecné predsavzatia:

prvé - snažiť sa o vnútorné ticho a prísne zachovávať regulu mlčania,
druhé - vnútorná vernosť vnuknutiam, uvádzať ich do života a do skutkov podľa toho, ako uzná duchovný poradca.

V tejto chorobe túžim zvelebovať Božiu vôľu. Nakoľko to bude v mojej moci, budem sa snažiť zúčastňovať všetkých spoločných cvičení. Za každú nepríjemnosť a utrpenie poďakujem vrúcne Pánu Bohu.

- 744 + Často cítim, že okrem Ježiša nemám pomoc odnikiaľ, hoci neraz veľmi potrebujem vysvetliť Pánove želania.

Dnes večer som náhle dostala Božie svetlo ohľadne jednej veci. Vyše dvanásť rokov som rozmýšľala nad istou vecou a nemohla som ju pochopiť. Dnes mi dal Ježiš poznať, ako veľmi sa mu to páčilo.

Sviatok Krista Kráľa (25.X. 1936)

745 Počas sv. omše sa ma zmocnil taký vnútorný oheň Božej lásky a túžby zachraňovať duše, že to nedokážem vyjadriť. Cítim, že som premenená na oheň, budem bojovať so všetkým zlom zbraňou milosrdenstva. Spaľuje ma túžba zachraňovať duše, prejsť celý svet do šírky i do dĺžky až na jeho koniec, do najdivokejších miest, aby som zachraňovala duše. Robím to skrze modlitbu a obeť. Túžim, aby každá duša oslavovala Božie milosrdenstvo, lebo každý pocíti účinky milosrdenstva na sebe.

Svätí v nebi zvelebojú Pánovo milosrdenstvo. Ja ho túžim zvelebovať už tu na zemi a šíriť úctu k nemu tak, ako to Boh odo mňa žiada.

Pochopila som, že v istých a najťažších chvíľach budem sama. Všetci ma opustia a budem sa musieť postaviť proti všetkým búrkam a bojovať celou silou svojej duše aj s tými, od ktorých som očakávala pomoc.

Ale nie som sama, lebo je so mnou Ježiš. S ním sa nebojím ničoho. Dobre som si vedomá všetkého a viem, čo Boh odo mňa žiada. Utrpenie, opovrhovanie, výsmech, prenasledovanie, poníženie bude mojím stálym údelom. Nepoznám inú cestu, za úprimnú lásku - nevďačnosť. Taká je moja cesta, ktorú vyšliapal predomnou Ježiš.

Ježišu môj, moja sila a moja jediná nádej, v Tebe jedinom je celá moja nádej, moja dôvera nebude sklamaná.

747

Deň obnovenia sľubov²⁴⁹

Božia prítomnosť preniká moju dušu nielen duchovným spôsobom, ale cítim to aj fyzicky.

2. november 1936 748

Večer po večerách som išla na cintorín.²⁵⁰ Chvíľu som sa modlila, vtom som uzrela jednu z našich sestier. Povedala mi: „Sme v kaplnke." Pochopila som, že mám ísť do kaplnky a tam sa modliť za získanie odpustkov. Na druhý deň počas sv. omše som videla, ako sa tri biele holúbky vzniesli od oltára do neba. Pochopila som, že nielen tieto tri dušičky, ktoré som videla, prešli do neba, ale aj veľa iných, ktoré zomreli nielen v našom ústave. Ó, aký dobrý a milosrdný je Pán.

Rozhovor s otcom Andraszom na koniec exercícií. Nesmierne ma 749 udivila jedna vec. Počas každého rozhovoru, v ktorom som sa obracala o radu a pokyny na otca, som si všimla, že otec Andrasz na všetky moje otázky, ktoré som mu predkladala a ktoré odo mňa žiada Pán, odpovedal tak jasne a rozhodne, akoby to všetko sám prežíval. Ó, môj Ježišu, keby bolo viac takých duchovných poradcov. Duše by pod takým vedením v krátkom čase prichádzali na vrchol svätosti a nepremárňovali by také veľké milosti. Ja neustále ďakujem Bohu za tú veľkú milosť, že vo svojej добрôte ráčil na mojej ceste duchovného života postaviť tie žiarivé stĺpy, ktoré mi osvetľujú cestu, aby som neblúdila po nesprávnych cestách alebo sa neoneskorila v úsilí o úzke zjednotenie s Pánom. Mám veľkú lásku voči Cirkvi, ktorá vychováva a vedie duše k Bohu.

Rozhovor s matkou generálnou²⁵¹ 31. X. 1936

Keď som sa rozprávala s matkou generálnou o záležitostiach týkajú- 750

cich sa môjho odchodu, dostala som odpoveď: „Sestra, ak Pán Ježiš žiada, aby ste opustili túto kongregáciu, nech mi dá nejaké znamenie, že to on žiada. Modlite sa, sestra o to znamenie, lebo sa obávam, aby ste niekedy neupadli do nejakého klamú. Aj keď na druhej strane by som nechcela obmedzovať Božiu vôľu ani sa jej protiviť, lebo sama túžim plniť Božiu vôľu.“ A tak sme sa dohodli, že ešte zostanem tak, ako som, až do chvíle, keď Pán dá matke generálnej poznať, že to on žiada, aby som opustila túto kongregáciu.

751 A tak sa celá tá vec ešte trochu odložila. Vidíš, Ježišu, teraz už záleží len na Tebe. Som úplne pokojná napriek tomu veľkému naliehaniu. Ja som zo svojej strany urobila všetko. Teraz je rad na Tebe, môj Ježišu, a skrze to sa vyzdvihne Tvoja záležitosť. Ja zo svojej strany sa úplne zhdujem s Tvojou vôľou. Urob so mnou, čo sa Ti páči, Pane. Daj mi len milosť, aby som Ťa vrúcnejšie milovala. To mi je najdrahšie. Netúžim po ničom okrem Teba - večná Láska. Nezáleží na tom, akými cestami ma povedieš - či bolestnými, alebo radostnými. Ja Ťa túžim milovať každou chvíľou môjho života. Keď mi prikážeš odísť plniť Tvoju vôľu - pôjdem, keď mi prikážeš zostať - zostanem. Nezáleží na tom, koľko budem trpieť v jednom alebo druhom prípade. Ó, Ježišu môj, ak odídem, viem, čo budem musieť vydržať a zniesť. S plným vedomím s tým súhlasím a skutkom vôle som už všetko prijala. Nezáleží na tom, čo je v tom kalichu pre mňa, stačí, že viem, že mi ho podala milujúca Božia ruka. Ak ma vrátiš z tej cesty späť a prikážeš mi zostať, zostanem napriek všetkým vnútorným nutkaniám. Ak mi ich budeš naďalej udržiavať v duši a ponecháš ma v tomto vnútornom zomieraní hoci do konca života, prijímam to s plným vedomím vôle a láskavým odovzdaním sa Ti, ó, Bože môj. Ak zostanem, ukryjem sa v Tvojom milosrdenstve, Bože môj, tak hlboko, že už ma žiadne oko nedovídi. Túžim byť v mojom živote kadidelnicou, naplnenou ukrytou pahrebou a dym sa bude vznášať k Tebe, živá Hostia. Nech je Ti milý. Cítim vo svojom srdci, že každá obeta, aj malá, roznečuje plameň mojej lásky k Tebe, hoci tak ticho a skryto, že ju nikto nezbadá.

752 Keď som matke generálnej povedala, že Pán žiada, aby sa kongregácia pomodlila korunku na uprosenie Božieho hnevu, matka mi odpovedala, že zatiaľ nemôže zavádzať nové neschválené modlitby. „Ale môžeš mi dať, sestra, tú korunku, možno pri nejakej adorácii sa bude dať pomodliť - uvidíme.“ Bolo by dobre, keby kňaz dr. Sopočko vydal nejakú brožúrku s korunkou. Potom by bolo lepšie a ľahšie, aby sme sa ju v kongregácii mohli modliť, lebo takto je to trochu ťažké.

753 Pánovo milosrdenstvo oslavujú sv. duše v nebi, ktoré zakúsili na sebe

toto nekonečné milosrdenstvo. Čo tie duše robia v nebi, ja začnem už tu na zemi. Budem oslavovať Boha za jeho nekonečnú dobrotu a budem sa snažiť, aby iné duše poznali a zvelebovali nevysloviteľné a nepochopiteľné Božie milosrdenstvo.

+ **Prislúbenie Pána:** „Duše, ktoré sa budú modliť túto korunku, za- 754
hrnie moje milosrdenstvo v živote a zvlášť v hodine smrti.“

Ó, Ježišu môj, nauč ma otvárať vnútro milosrdenstva a lásky každému, kto ma o to prosí. Ježišu, Vodca môj, Ty ma nauč tomu, aby všetky moje modlitby a skutky mali na sebe vtlačенú pečať Tvojho milosrdenstva.

18. XI. 1936 756

Dnes som sa snažila vykonať si všetky cvičenia už do benedikcie, lebo som sa cítila viac chorá ako obyčajne. Hneď po benedikcii som išla spať, ale keď som vošla do spálne, náhle som vnútorne poznala, že mám ísť do cely s. N., lebo potrebuje pomoc. Vošla som hneď do tej cely a s. N. mi hovorí: „Ó, ako dobre, že ťa Boh priviedol, sestra.“ Hovorila takým tichým hlasom, že som ju ledva počula. Hovorí mi: „Sestra, prosím ťa, prines mi trochu čaju s citrónom, mám veľký smäd a nemôžem sa pohnúť, lebo mám bolesti.“ A skutočne veľmi trpela a mala aj vysokú horúčku. Poslúžila som jej aspoň tou troškou čaju, uhasila svoj smäd. Keď som vošla do svojej cely, mojej duše sa zmocnila veľká Božia láska. Pochopila som, ako veľmi treba dávať pozor na vnútorné vnuknutia a verne ich nasledovať. Vernosť jednej milosti privádza ďalšie.

19. XI. 1936 757

Dnes počas sv. omše som videla Pána Ježiša, ktorý mi povedal: „Bud' pokojná, dcéra moja, vidím všetko tvoje úsilie, ktoré mi je veľmi milé.“ Pán zmizol a bol čas ísť na sv. prijímanie. Po prijatí sv. prijímania som náhle uvidela Večeradlo a v ňom Pána Ježiša a apoštolov. Videla som ustanovenie Najsv. sviatosti. Ježiš mi dovolil preniknúť do svojho vnútra. Spoznala som jeho veľký majestát a zároveň jeho veľké zníženie. To zvláštne svetlo, ktoré mi dovolilo spoznať jeho majestát, mi zároveň odhalilo, čo je v mojej duši.

Ježiš mi dal spoznať hĺbku svojej tichosti a pokory a dal mi pochopiť, že práve toto odo mňa žiada. Pocítila som Boží pohľad v mojej duši. Naplnil ma nepochopiteľnou láskou. Pochopila som, že Pán sa díval s láskou na moje cnosti a hrdinské úsilie, a spoznala som, že toto Boha priťahuje do môjho srdca. Pochopila som, že nestačí, aby som sa snažila len o zvyčajné cnosti, ale mám sa snažiť cvičiť v cnostiach heroických.

Hoci navonok ide o vec celkom obyčajnú, môžem ju robiť odlišným spôsobom, ktorý dovidí len oko Pánovo. Ó, môj Ježišu, čo som napísala, je len slabým odtienkom toho, čo chápem v duši. Sú to veci čisto duchovné, ale aby som mohla napísať niečo z toho, čo mi Pán dáva poznať, musím použiť také slová, s ktorými som úplne nespokojná, pretože nevyjadrujú skutočnosť.

759 Keď som prvýkrát dostala bolesti,²⁵² bolo to takto: po ročných sľu-
boch²⁵³ jedného dňa počas modlitby som uvidela veľké svetlo. Z toho svetla vyšli lúče, ktoré ma zasiahli. Vtom som pocítila strašnú bolesť v rukách, nohách aj v boku, aj trne trňovej koruny. Pociťovala som tieto bolesti počas sv. omše v piatky, ale bolo to len krátku chvíľu. Počas niekoľkých piatkov sa to opakovalo. Neskôr som už necítila žiadne bolesti, až doteraz, to je do konca septembra tohto roku. Teraz, keď som chorá, počas sv. omše v piatok som pocítila, ako ma prenikli tie isté bolesti. Opakuje sa to každý piatok a niekedy pri stretnutí s dušou, ktorá nie je v stave milosti. Hoci to býva zriedkavo a bolesť trvá veľmi krátko, predsa je strašná a bez zvláštnej Božej milosti by som ju neunesla. Tieto bolesti sa navonok nijako neprejavujú. Čo bude ďalej, neviem. To všetko je pre duše...

21. XI. 1936

760 Ježišu, vidíš, že nie som ani ťažko chorá, ani zdravá. Vlievaš mi do duše nadšenie k činu a nemám síl. Horí vo mne oheň Tvojej lásky a čo nemôžem dokázať fyzickými silami, to vyrovná láska. 761 Ježišu, môj duch túži a veľmi si želá spojiť sa s Tebou, ale zadržávajú ma Tvoje diela. Počet duší, ktoré mám priviesť k Tebe, ešte nie je úplný. Túžim po námahe, utrpení, nech sa vo mne naplní všetko, čo si si zaumienil pred vekmi - ó, Stvoriteľu môj a Pán. Rozumiem len Tvojej reči, ona jediná mi dáva silu. Tvoj Duch, ó Pane, je duchom pokoja a moje hlbiny nič neznepokojuje, lebo tam prebývaš Ty, Pane.

Viem, že som pod Tvojím zvláštnym pohľadom, ó, Pane. Neskúmam ustrašene Tvoje plány so mnou, mojou vecou je prijímať z Tvojej ruky všetko. Nebojím sa ničoho, hoci vystrája búrka a okolo mňa udierajú strašné hromy. Cítim sa vtedy celkom osamotená, ale moje srdce Ťa cíti a moja dôvera sa zosilňuje. Vidím celú Tvoju všemohúcnosť, ktorá ma udržuje. S Tebou, Ježišu, kráčam životom, dúhami aj cez búrky s výkrikom radosti, pospevujúc si pieseň Tvojho milosrdenstva. Neumíknem vo svojom speve lásky, až ho zachytí anjelský chór. Niet sily, ktorá by ma zadržala, keď bežím k Bohu. Vidím, že ani predstavení vždy nechávajú cestu, ktorou ma Boh vedie, a nečudujem sa tomu.

V istej chvíli som videla kňaza Sopočka, ako sa modlí. Rozmýšľal 762 o týchto záležitostiach.²⁵⁴ Videla som, ako sa odrazu objavil svetelný kruh nad jeho hlavou. Hoci nás delí priestor, často ho vidím, ako pracuje pri písacom stole napriek tomu, že je unavený.

22. XI. 1936 763

Dnes vo sv. spovedi prehovoril Pán Ježiš ku mne ústami istého kňaza. Ten kňaz nepoznal moju dušu a ja som sa len vyznala z hriechov, ale povedal mi tieto slová: „Plň verne všetko, čo Ježiš od teba žiada, napriek ťažkostiam. Vezd o tom, že hoci by sa ľudia na teba hnevali, Ježiš sa na teba nehnevá a nikdy sa na teba hnevať nebude. Neber ohľad na ľudskú mienku.“ V prvej chvíli ma udivilo toto poučenie. Pochopila som, že cez neho hovorí Pán a on si to ani veľmi neuvedomuje. Ó, sväté tajomstvo, aké veľké poklady v sebe obsahuješ. Ó, svätá viera, ukazovateľ mojej cesty.

24. XI 764

Dnes som dostala list od kňaza Sopočka.²⁵⁵ Z toho listu som pochopila, že celú tú záležitosť riadi sám Boh. Ako ju Pán začal, tak ju aj dokončí. Čím väčšie ťažkosti vidím, tým som pokojnejšia. Ó, keby v celej tejto veci nebola veľká Božia sláva a úžitok pre mnohé duše, satan by sa tak nestaval proti tomu. Ale on cíti, čo tým stratí. Teraz som spoznala, že satan najviac nenávidí milosrdenstvo. Je to pre neho najväčšie utrpenie. Ale Pánovo slovo nepominie, slovo Božie je živé, ťažkosti nezrušia Božie diela, ale dokazujú, že sú Božie...

V istej chvíli som uvidela kláštor tej novej spoločnosti. Keď som chodila a navštevovala všetko, odrazu som videla hŕbu detí, ktoré nemali viac ako päť až jedenásť rokov. Keď ma zbadali, obstali ma dokola a začali hlasno volať: „Chráň nás od zlého!“ Zaviedli ma do kaplnky, ktorá bola v tom kláštore. Keď som vošla dnu, uvidela som umučeného Pána Ježiša. Láskavo sa na mňa pozrel a povedal mi, že ho „*deti ťažko urážajú, ty ich chráň od zlého*“. Od tej chvíle sa modlím za deti, ale cítim, že samotná modlitba nestačí.

Ó, Ježišu môj, Ty vieš, koľko námahy to vyžaduje, aby sme dokázali 766 li úprimne a s jednoduchosťou prebývať s tými, od ktorých naša prirodzenosť uteká. Alebo s tými, ktorí nám vedome, alebo aj nevedomky spôsobili bolesť. Po ľudsky je to nemožné. V takých chvíľach sa snažím viac než inokedy uvidieť v danej osobe Pána Ježiša a kvôli tomuto Ježišovi robím pre tie osoby všetko. V takých skutkoch je čistá láska. Také cvičenie v láske dáva duši odolnosť a silu. Neočakávam od stvorenia nič,

preto neprežívam žiadne sklamanie. Viem, že stvorenie je samo zo seba biedne, tak čo od neho čakať. Boh mi je všetkým. Všetko túžim hodnotiť podľa Boha.

767 + Moje prebývanie s Pánom je teraz skrz-naskrz duchovné. Mojej duše sa dotýka Boh. Celá sa v ňom ponára až po zabudnutie na seba. Skrz-naskrz presiaknutá Bohom toniem v jeho nádhere. Toniem celá v ňom - nedokážem to opísať, lebo pri písaní používam zmysly, a tam, v tom zjednotení, zmysly nepôsobia, zlieva sa Boh a duša. V Bohu je taký veľký život, ku ktorému je duša pripustená, že slovom sa to nedá vyjadriť. Keď sa duša vracia do bežného života, vtedy vidí, že tento život je súmrakom, hmlou, ospalou neusporiadanosťou, je akoby malým dieťaťom. V takých chvíľach duša len prijíma od Boha, lebo ona sama zo seba nič nekoná, nerobí ani najmenšiu námahu, všetko vykonáva v nej Boh. Ale keď sa duša vracia do zvyčajného stavu, vidí, že nie je v jej moci zostať ďalej v tomto zjednotení. Tieto chvíle sú krátke, preto sú trvalé. Duša nemôže byť dlho v tomto stave, lebo inak by sa vskutku oslobodila z pút tela navždy, hoci aj tak ju drží len zázrak skrze Boha. Boh dáva duši jasne poznať, ako ju miluje, akoby bola len ona jediná predmetom jeho zaľúbenia. Duša to poznáva jasne, akoby bez závoja. Vrhá sa zo všetkých síl k Bohu, ale cíti sa byť dieťaťom. Ona vie, že nie je to v jej moci, preto sa Boh znižuje k nej a spája ju so sebou spôsobom... tu musím zmlknúť, lebo to, čo duša prežíva, neviem opísať.

768 Je to zvláštne, že hoci duša, ktorá prežíva zjednotenie s Bohom, to nedokáže presne vyjadriť a pomenovať, ale keď stretáva podobnú dušu, podivuhodne si v týchto veciach rozumejú, aj keď spolu veľa nehovoria. Duša, ktorá je zjednotená s Bohom, ľahko spoznáva seba podobnú dušu aj keby jej neodkryla svoje vnútro, ale len sa bežne s ňou rozprávala. Je to akoby duchovné príbuzenstvo. Duší, ktoré sú takto zjednotené s Bohom, nie je veľa. Je ich menej, než si myslíme.

769 Všimla som si, že Pán udeľuje takúto milosť duším z dvoch dôvodov: prvý je ten, ak má duša splniť nejaké veľké dielo, ktoré je z ľudského hľadiska nad jej sily. V druhom prípade som si všimla, že Boh udeľuje túto milosť pre vedenie a upokojovanie podobných duší. Aj keď Pán môže udeliť túto milosť, ako sa mu páči a komu chce. Túto milosť som si všimla u troch kňazov. Jeden z nich je svetským kňazom a dva ja rehoľní kňazi. Aj dve rehoľnice, ale nie na tom istom stupni.

770 Čo sa mňa týka, dostala som túto milosť po prvýkrát na veľmi krátku chvíľu, keď som mala osemnásť²⁵⁶ rokov, počas oktávy Božieho tela cez večery, keď som zložila Pánu Ježišovi večný sľub čistoty. Žila som ešte vo svete, ale zakrátko som vstúpila do kláštora. Táto milosť trvala

len chvíľku, ale jej sila je veľká. Po tejto milosti prišla dlhá prestávka. V skutočnosti som dostávala od Pána v tejto prestávke veľa milostí, ale iného druhu. Bolo to obdobie skúšok a očisťovania. Tieto skúšky boli veľmi bolestné. Moja duša prežila úplné opustenie od Boha, bola ponorená vo veľkých temnotách. Zbadala som a pochopila, že nikto ma z tohto trápenia nedokáže vyvieť. Ani ma nikto nemohol pochopiť. Dvakrát bola moja duša ponorená do zúfalstva, raz pol hodiny, druhý raz trištvrte hodiny. Čo sa týka milostí, nemôžem ich veľkosť presne opísať, ani samotné Božie skúšky. Hoci by som použila neviem aké slová, všetko je slabým tieňom. Avšak, ako ma Pán ponoril do tohto trápenia, tak ma z neho aj vyvedol. Trvalo to niekoľko rokov a opäť som dostala tú výnimočnú milosť zjednotenia, ktorá trvá dodnes. Ale aj v tomto opätovnom zjednotení boli krátke prestávky. Teraz však už od istého času nepociťujem žiadnu prestávku, ale čoraz hlbšie sa ponáram v Bohu. Veľké svetlo, ktorým je osvietený rozum, mi dáva spoznať Božiu veľkosť. Nie aby som v ňom spoznávala jednotlivé dobré vlastnosti ako predtým. Nie - je to inak: v jednej chvíli spoznávam celú Božiu podstatu.

Duša²⁵⁷ v tej istej chvíli tonie celá v ňom a prežíva také veľké šťastie 771 ako vyvolení v nebi. Hoci oni vidia tvárou v tvár Boha a sú úplne šťastní, absolútne - ich poznanie Boha však nie je rovnaké. Boh mi to dal spoznať. To hlbšie poznanie sa začína už tu na zemi skrze milosť, ale vo veľkej miere závisí od našej vernosti tejto milosti. Duša, ktorá prežila túto nepochopiteľnú milosť zjednotenia, nemôže povedať, že vidí Boha tvárou v tvár. Aj tu je tenučký závoj viery, ale taký tenučký, že duša môže hovoriť - vidí Boha a hovorí s ním. Je preniknutá Bohom. Boh jej dáva najavo, ako veľmi ju miluje. Duša vidí, že lepšie a svätejšie duše ako ona nedostali túto milosť, preto sa jej zmocňuje svätý úžas a udržuje ju v hlbokkej pokore. Ponára sa do svojej ničoty a svätého úžasu a čím viac sa znižuje, tým tesnejšie sa Boh zjednocuje s ňou a znižuje sa k nej. Duša je v tejto chvíli akoby ukrytá, jej zmysly sú nečinné, v jednej chvíli spoznáva Boha a tonie v ňom. Poznáva celú hĺbku nepreniknuteľného a čím je jej poznanie hlbšie, tým vrúcnejšie po ňom túži.

Veľká je vzájomná spätosť duší s Bohom. Keď duša vychádza z ukrytia, jej zmysly ochutnávajú to, v čom nachádzala rozkoš. Avšak aj to je veľká Božia milosť, ale nie čisto duchovná. Predovšetkým zmysly sa nezúčastňujú. Každá milosť dáva duši moc a silu konať, odvahu na utrpenie. Duša dobre vie, čo Boh od nej žiada a napriek protivenstvám plní 773 jeho sv. vôľu. Duša však nemôže v týchto veciach konať sama. Musí sa ísť poradiť k osvietenému spovedníkovi. Inak by mohla poblúdiť alebo nebude mať nijaký úžitok.

- 774 + Rozumiem tomu dobre, ó, môj Ježišu, že ako chorobu meriame
teplomerom a silná horúčka nám hovorí o veľkosti choroby, tak v du
chovnom živote je utrpenie teplomerom, ktorý meria Božiu lásku v duši.
- 775 + Mojím cieľom je Boh... A mojím šťastím je plnenie Božej vôle. Nič
na svete mi toto šťastie nedokáže zakaliť, nijaká moc, nijaká sila.
- 776 Dnes bol v cele u mňa Pán a povedal mi: „*Dcéra moja, už ťa dlho nene
chám v tejto kongregácii. Hovorím ti to preto, aby si s väčšou horlivosťou
využívala milosti, ktoré ti udeľujem.*”

27. XI. 1936

- 777 Dnes som bola v duchu v nebi a obzerala som si tú nepochopiteľnú
nádhru a šťastie, ktoré nás po smrti čaká. Videla som, ako všetky stvo
renia neustále vzdávajú česť a slávu Bohu. Videla som, aké veľké šťas
tie je v Bohu, ako sa rozlieva na všetky stvorenia, robí ich šťastnými a ako
sa všetka chvála a sláva z toho šťastia vracajú späť do prameňa. Duše
vstupujú do Božích hlbín, kontemplujú vnútorný život Boha Otca, Syna
i Ducha Svätého, ktorého nikdy nepochopia ani nepreskúmajú.
Ten prameň šťastia je vo svojej podstate nemenný, a predsa na radosť
stvorenií vyviera z neho stále nové a nové šťastie. Rozumiem teraz
sv. Pavla, ktorý povedal: „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do
ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.”
- 778 Boh mi dal poznať jednu jedinou vec, ktorá má v jeho očiach neko
nečnú hodnotu, a to je Božia láska. Láska, láska a ešte raz láska - s jed
ným skutkom čistej Božej lásky sa nedá nič porovnať. Ó, akou nepo
chopiteľnou pozornosťou obdarúva Boh dušu, ktorá ho úprimne miluje.
Ó, šťastná duša, ktorá sa teší už tu na zemi jeho zvláštnej pozornosti.
Sú to duše malé a pokorné.
- 779 Hlbšie som spoznala Boží majestát, ktorý zvelebujú nebeskí ducho
via podľa stupňov milosti a hierarchie, na ktoré sa delia. Keď som vide
la tú Božiu moc a veľkosť, mojej duše sa nezmocnila hrôza ani strach,
nie, nie - vôbec nie. Moja duša bola naplnená pokojom a láskou. Čím
viac spoznávam Božiu veľkosť, tým viac sa teším, že on je taký. Nesmier
ne sa teším jeho veľkosti. Teším sa, že som taká maličká, lebo preto, že
som malá, nosí ma na svojich rukách a drží si ma pri svojom srdci.
- 780 Ó, môj Bože, ako mi je ľúto ľudí, ktorí neveria vo večný život. Mod
lím sa za nich, aby aj ich zasiahol prameň milosrdenstva a aby ich Boh
privinul do svojho otcovského lona. Ó, láska, ó, kráľovná.
- 781 Láska nepozná strach, prevyšuje všetky anjelské chóry, ktoré majú
stráž pred jeho trónom. Ona sa nezľakne nikoho, ona dosahuje Boha
a tonie v ňom ako v svojom jedinom poklade. Cherubín s ohnivým

mečom, ktorý stráži raj, nemá nad ňou moc. Ó, čistá Božia láska, aká
si veľká a neporovnateľná. Ó, keby duše poznali tvoju moc.

- + Dnes som veľmi slabá, nemôžem si ani meditáciu vykonať v kapln- 782
ke, ale musím si ísť ľahnúť. Ó, môj Ježišu, milujem Ťa a túžim Ťa zve
lebovať svojou slabosťou, odovzdávajúc sa celkom Tvojej svätej vôli.
- + Musím nad sebou veľmi bdiť, zvlášť dnes, lebo sa ma začína 783
zmocňovať nadmerná citlivosť voči všetkému. Veci, ktoré by som si
vôbec nevšimla, keby som bola zdravá, sa ma dnes dotýkajú. Ó, môj
Ježišu, moja záštita a sila, daj mi milosť, aby som z tejto situácie vyšla
vítazne. Ó, môj Ježišu, premeň ma na seba mocou Tvojej lásky, aby som bola
hodným nástrojom na ohlasovanie Tvojho milosrdenstva.
- + Dnes ďakujem Bohu za túto chorobu a fyzickú slabosť, lebo mám 784
čas na rozhovor s Pánom Ježišom. Je pre mňa rozkoš tráviť dlhé chvíle pri
nohách skrytého Boha a hodiny mi ubiehajú ako minúty ani neviem
ako. Cítim, že horí vo mne oheň a nemám pochopenie pre iný život okrem
obety, ktorá plynie z čistej lásky.

29. XI. 1936 785

Matka Božia ma poučila, ako sa mám pripraviť na Sviatok Božieho
narodenia. Videla som ju dnes bez malého Ježiška. Povedala mi: „Dcé
ra moja, usiluj sa o tichosť a pokoru, aby Ježiš, ktorý ustavične prebýva
v tvojom srdci, si mohol oddýchnuť. Adoruj ho vo svojom srdci, nevy
chádzaj zo svojho vnútra. Vyprosím ti, dcéra moja, milosť takého vnú
torného života, aby si, neopúšťajúc svoje vnútro, navonok plnila všetky
svoje povinnosti ešte s väčšou dôkladnosťou. Ustavične prebývaj s ním
vo svojom srdci. On bude tvojou silou. So stvoreniami udržuj kontakt
natolko, nakoľko to nutnosť a tvoje povinnosti vyžadujú. Si milým prí
bytkom živého Boha, v ktorom on ustavične s láskou a so zaľúbením
prebýva. Živá Božia prítomnosť, ktorú pocítiš živšie a výraznejšie, ťa
utvrdí, dcéra moja, v tom, čo som ti povedala. Snaž sa takto si počínať
do dňa Božieho narodenia a neskôr ti on sám dá poznať, akým spôso
bom budeš s ním prebývať a zjednocovať sa.”

30. XI. 1936 786

Dnes počas večernej bolesti prenikla moju dušu. Vidím, že toto
dielo je nad moje sily po každej stránke. Som malým dieťaťom oproti
veľkosti tejto úlohy a len na výslovný Boží rozkaz pristupujem k jeho
splneniu. Na druhej strane, aj tieto veľké milosti sa mi stali bremenom
a ledva ich dvíham. Vidím nedôveru zo strany predstavených, rôzne
pochybovanie a z tohto dôvodu podozrievavý postoj voči mne. Môj

Ježišu, vidím, že aj veľké milosti môžu byť utrpením, a predsa je to tak. Nielen že kvôli tomu môže byť utrpenie, ale aj musí byť, ako znak Božieho pôsobenia. Chápem dobre, že keby Boh sám neposilňoval moju dušu v týchto rôznych skúškach, neporadila by si sama od seba. Jej záštitou je sám Boh. Keď som počas vešpier ďalej rozmýšľala o tom, ako je pomiešané utrpenie s milosťou, vtom som začula hlas najsv. Matky: „Pozri, dcéra moja, aj keď som bola vyvýšená do postavenia Božej Matky, predsa sedem mečov bolesti preniklo moje srdce. Nerob nič na svoju obranu, znášaj všetko s pokorou, sám Boh ťa bude ochraňovať.“

787 Jednodňové exercície

1.XII. 1936

Dnes počas rannej meditácie mi dal Pán poznať a jasne pochopiť nezmeniteľnosť svojich želaní. Vidím jasne, že nikto ma z tejto povinnosti, plniť poznanú Božiu vôľu, nemôže oslobodiť. To, že mi chýba zdravie a fyzické sily, nieje dostatočným dôvodom a neoslobodzuje ma od tohto diela. Uskutočňuje ho sám Pán, ja mám byť iba nástrojom v jeho rukách. A tak, ó, Pane, hľa, tu som, aby som plnila Tvoju vôľu. Rozkazuj mi podľa svojich večných zámerov a zaľúbenia. Daj mi len milosť, aby som Ti vždy bola verná.

788 Keď som sa rozprávala s ukrytým Bohom, dal mi poznať a pocho-
piť, že sa nemám veľmi zamýšľať a báť ťažkostí, ktoré ma môžu stret-
núť: „*Vedz, že ja som s tebou. Ja spôsobujem ťažkosti a ja nad nimi víťazím. Nepriaznivé okolnosti môžem zmeniť v jednej chvíli na priaznivé tejto veci.*“
V dnešnom rozhovore mi Pán veľa vysvetlil, hoci nepíšem všetko.

789 Dávať iným vždy prednosť, vo všetkých okolnostiach, zvlášť na rekre-
ácii. Počúvať pokojne, neprerušovať, hoci by mi desaťkrát rozprávali to
isté. Nikdy sa neopýtam na vec, ktorá veľmi priťahuje moju zvedavosť.

790 Predsavzatie: naďalej to isté - spájať sa s milosrdným Kristom.

Hlavné predsavzatie: vnútorné ticho, mlčanie.

791 Ukry ma, Ježišu, v hĺbke svojho milosrdenstva a vtedy nech ma blíž-
ni posudzujú, ako chcú.

792 Nikdy nehovoriť o svojich zážitkoch. V utrpení hľadať úľavu v mod-
litbe, v najmenších pochybnostiach hľadať radu len u spovedníka. Mať vždy otvorené srdce voči utrpeniam druhých a svoje utrpenia poná-
rať do Božieho srdca, aby navonok neboli viditeľné, nakoľko je to
možné.

Snažiť sa vždy o vyrovnanosť, hoci by okolnosti boli neviem aké búr-
livé. Nedat' si narušiť pokoj a vnútorné ticho. Žiadna vec sa nevyrovná
pokoju duše. Keď mi budú niečo bezdôvodne vyčítať - neospravedlňo-
vať sa. Ak sa predstavená bude chcieť dozvedieť, či mám, alebo nemám

pravdu, tak sa to dozvie a nemusí to byť práve odo mňa. Mojou vecou
je všetko prijímať s vnútorným postojom pokory.

Tento advent budem prežívať podľa pokynov Božej Matky, v tichos- 793
ti a pokore.

Prežívam chvíle s najsv. Matkou. S veľkou túžbou očakávam príchod
Pána. Moje túžby sú veľké. Túžim, aby všetok ľud poznal Pána, túžim
pripraviť všetky národy na prijatie vteleného Slova. Ó, Ježišu, daj, nech
prameň Tvojho milosrdenstva vytryskne s väčšou hojnosťou, lebo ľud-
stvo je veľmi choré a viac než inokedy potrebuje Tvoje zľutovanie. Ty si
nesmierne more milosrdenstva voči nám hriešnym. Čím väčšia je naša
bieda, tým väčšie máme právo na Tvoje milosrdenstvo. Ty si Prameň, kto-
rý robí šťastnými všetky stvorenia skrze Tvoje nekonečné milosrdenstvo.

Dnes cestujem na liečenie do Pradnika, hneď za Krakovom. Mám 794
tam zostať tri mesiace. Idem tam vďaka mojim starostlivým predstaveným,
zvlášť našej drahej matke generálnej. Veľmi sa stará o choré sestry. Prijala
som túto milosť liečenia, ale som úplne odovzdaná do Božej vôle. Nech
Boh robí so mnou, čo sa mu páči. Netúžim po ničom, len plniť jeho svätú
vôľu. Spájam sa s Božou Matkou a opúšťam Nazaret. 795 Idem do
Betlehema. Tam budem tráviť Sviatky Božieho narodenia uprostred cudzích
ľudí, ale s Ježišom, Máriou a Jozefom, lebo taká je Božia vôľa. Snažím sa,
aby som vo všetkom plnila Božiu vôľu. Netúžim viac po uzdravení ako po
smrti. Som celkom odovzdaná jeho nekonečnému milosrdenstvu a ako malé
dieťa žijem v najväčšom pokoji. Snažím sa len o to, aby moja láska k nemu
bola čoraz hlbšia a čistejšia, aby som bola rozkošou pre jeho božský
pohľad...

Pán mi povedal, aby som sa tú korunku modlila deväť dní pred Sviat- 796
kom Božieho milosrdenstva. Začínať sa má na Veľký piatok. „*V tejto
novéne udelím dušiam všetky milosti.*“

Keď som sa začala trochu obávať, že budem tak dlho sama preč od 797
kongregácie, Ježiš mi povedal: „*Nebudeš sama, lebo ja som s tebou vždy a
všade. Pri mojom srdci sa neboj ničoho. Ja sám som zariadil tvoj odchod. Vedz o
tom, že moje oko veľmi pozorne sleduje každý pohyb tvojho srdca. Beriem ťa do
tohto ústrania, aby som sám utváral tvoje srdce podľa svojich budúcich
zámerov. Čoho sa bojíš? Ak si so mnou, kto sa odváži sa ťa dotknúť?
Nesmierne sa však teším, že mi hovoríš o svojich obavách, dcéra moja. Hovor
mi o všetkom tak jednoducho a ľudsky, robíš mi tým veľkú radosť. Ja ťa
rozumiem, lebo som Boh - človek. Tá jednoduchá reč tvojho srdca je mi milšia
než hymny zložené na moju oslavu. Vedz, dcéra moja, že čím je tvoja reč
jednoduchšia, tým viac ma priťahuješ k sebe. A teraz buď pokojná pri mojom
srdci, polož pero a chystaj sa na cestu.*“

798

9. XII. 1936

Dnes ráno som odcestovala do Pradnika. Odviezla ma sestra Chryzostoma. Mám samostatnú izbu, som sama, celkom ako karmelitánky. Keď sestra Chryzostoma odišla a zostala som sama, ponorila som sa do modlitby. Odovzdala som sa pod zvláštnu ochranu Matky Božej. Ona jediná je vždy so mnou. Ona sa ako dobrá matka pozerá na všetko, čo prežívam.

799 Náhle som uvidela Pána Ježiša, ktorý mi povedal: „*Bud'pokojná, dieťa moje, vidíš, že nie si sama. Moje srdce bdie nad tebou.*“ Ježiš ma naplnil silou vo vzťahu k istej osobe, cítim v duši silu.

800 Morálna zásada

Ak nevieme, čo je lepšie, treba sa zamyslieť, rozmyšľať a pýtať si radu, lebo nesmieme konať v neistote svedomia. V neistote si povedať: čo-koľvek urobím, to bude dobré, lebo mám úmysel robiť dobre. Pán Boh prijíma, čo my považujeme za dobré - aj Pán to prijíma a uzná za dobré. Netrápiť sa, ak sa po čase ukáže, že táto vec nebola dobrá. Pán Boh hľadá na úmysel, s akým začíname, a podľa toho bude odmeňovať. Je to zásada, ktorú sme povinní dodržiavať.

801 Dnes som ešte išla k Pánovi na krátku návštevu,²⁵⁸ kým som sa uložila. Môj duch spočinul v ňom ako v mojom jedinom poklade, moje srdce si na chvíľu odpočinulo pri srdci môjho Ženícha. Dostala som svetlo ako postupovať v novom prostredí a vrátila som sa do svojej samoty. Lekár²⁵⁹ ma obklopil svojou starostlivosťou, vidím okolo seba žičlivé srdcia.

10. XII. 1936

802 Dnes som vstala skoro a ešte pred sv. omšou som si urobila meditáciu. Sv. omša je tu o šiestej hodine. Po sv. prijímaní sa môj duch ocitol v Pánovi ako v jedinom predmete svojej lásky. Cítila som sa pohltená jeho všemohúcnosťou. Keď som prišla do svojej samoty, prišlo mi zle a musela som si ihneď ľahnúť. Sestra²⁶⁰ mi priniesla kvapky, ale po celý deň som sa necítila dobre. Večer som sa snažila vykonať si svätú hodinku, ale nemohla som si ju vykonať. Spájala som sa len s trpiacim Ježišom. Moja samostatná izba je vedľa sály mužov, nevedela som, že muži sú takí utáraní. Od rána do neskorej noci vedú rozhovory na rôzne témy. Oveľa tichšie je na izbe žien. Vždy ženám vyčítajú toto, ale mala som možnosť sa presvedčiť. Je pre mňa ťažké sústrediť sa na modlitbu, keď počujem smiech a vtípkovanie. Neprekážajú mi vtedy, keď sa ma celkom zmocní Božia milosť, lebo vtedy neviem, čo sa okolo mňa deje.

Môj Ježišu, ako málo tí ľudia hovoria o Tebe. O všetkom, len nie o Tebe, Ježišu. A ak málo hovoria, tak určite vôbec nemyslia. Zaujíma ich celý svet, ale o Tebe, Stvoriteľu, mlčia. Smutno mi je, Ježišu, keď vidím tú ľahostajnosť a nevďačnosť stvorení. Ó, môj Ježišu, túžim Ťa milovať za nich a svojou láskou Ti robiť zadosťučinenie.

Nepoškrvené počatie Matky Božej

805

Už od rána som cítila blízkosť najsv. Matky. Počas sv. omše som ju videla takú peknú, takú krásnu, že nemám slov, aby som mohla o tej kráske aspoň trošku vypovedať. Bola celá v bielom, prepásaná belasým pásom, plášť mala tiež belasý, na hlave korunu. Z celej postavy vychádzal nepochopiteľný jas. „Som kráľovná neba a zeme, ale najmä vaša matka.“ Privinula si ma k svojmu srdcu a povedala: „Vždy cítim s tebou.“ Pocítila som silu jej nepoškrveného srdca, ktorá prešla do mojej duše. Teraz rozumiem, prečo som sa dva mesiace pripravovala a s takou túžbou očakávala tento sviatok. Odo dnes sa budem usilovať o čo najväčšiu čistotu duše, aby sa lúče Božej milosti odrážali v plnej jasnosti. Túžim byť krištáľom, aby som v jeho očiach našla zaľúbenie.

+ V tento deň som videla istého kňaza, ktorého obklopoval jas vyžarujúci z nej. Táto duša viditeľne miluje Nepoškrvenú.

Zvláštna túžba sa zmocnila mojej duše, čudujem sa, že mi neoddelí dušu od tela. Túžim po Bohu, túžim v ňom utonúť. Chápem, že som v strašnom vyhnanstve. Moja duša sa celou silou trhá k Bohu. Ó, obyvatelia mojej vlasti, spomeňte si na vyhnankyňu - kedy už aj pre mňa spadne závoj? Hoci vidím a tuším, aký tenučký závoj ma delí od Pána, túžim ho vidieť tvárou v tvár, ale nech sa stane všetko podľa jeho vôle.

11. XII. 808

Dnes som nemohla byť na celej sv. omši. Bola som len na dôležitejších častiach a po prijatí sv. prijímania som hneď odišla do svojej samoty. Náhle sa ma zmocnila Božia prítomnosť a v tej chvíli som pocítila Pánovo umučenie, na veľmi krátku chvíľu. V tej chvíli som hlbšie spoznala dielo milosrdenstva.

V noci som sa náhle zobudila a poznala som, že nejaká duša ma prosi o modlitbu a že modlitbu veľmi potrebuje. Len krátko, ale z celej duše som prosila Pána o milosť pre ňu.

Na druhý deň už po dvanástej, keď som vošla do sály, videla som zomierajúcu osobu a dozvedela som sa, že agónia začala v noci. Keď som si to overila, bolo to vtedy, keď ma niekto prosil o modlitbu. Náhle

som počula v duši hlas: „*Pomodli sa tú korunku, ktorú som ťa naučil.*“ Bežala som po ruženec, kľakla som si pri zomierajúcej a začala som sa s celou vrúcnosťou ducha modliť túto korunku. Odrazu zomierajúca otvorila oči a pozrela sa na mňa. Nestihla som sa pomodliť celú korunku a ona už zomrela so zvláštnym pokojom. Vrúčne som prosila Pána, aby splnil prísľúbenie, ktoré mi dal za pomodlenie sa korunky. Pán mi dal poznať, že táto duša dosiahla milosť. Táto duša bola prvá, ktorá zakúsila Pánovo prísľúbenie. Cítila som, ako moc milosrdenstva napĺňa túto dušu.

811 Keď som vošla do svojej samoty, počula som tieto slová: „*Každú dušu, ktorá sa pomodlí túto korunku, budem v hodine smrti brániť ako svoju chválu. Ak sa ju pri zomierajúcom pomodlia druhí, dosiahnu tie isté odpustky. Keď sa pri zomierajúcom budú modliť túto korunku, uzmierni sa Boží hnev a nepochopiteľné milosrdenstvo zaplaví dušu. Pohne sa vnútro môjho milosrdenstva pre bolestné umučenie môjho syna.*“

Ó, keby všetci poznali, aké veľké je Pánovo milosrdenstvo. Ako veľmi všetci potrebujeme milosrdenstvo, zvlášť v tejto rozhodujúcej hodine.

812 + Dnes som podstúpila s duchmi temnoty boj o jednu dušu. Ako strašne satan nenávidí Božie milosrdenstvo. Vidím, ako sa stavia proti celému tomuto dielu.

813 + Ó, milosrdný Ježišu, rozpätý na kríži, spomeň si na našu hodinu smrti. Ó, najmilosrdnejšie srdce Ježišovo, kopijou prerazené, skry ma v poslednej hodine smrti. Ó, krv a voda, ktorá si vytryskla z Ježišovho srdca ako prameň nepochopiteľného milosrdenstva pre mňa v hodine mojej smrti. Ježišu zomierajúci, pôvodca milosrdenstva²⁶¹ - zmierni Boží hnev v hodine mojej smrti.

814 + 12. XII. 1936

Dnes som bola len na sv. prijímaní a na časti sv. omše. Celá moja sila je v Tebe, živý Chlieb. Ťažko by mi bolo prežiť deň, keby som nebola na sv. prijímaní. On je mojou záštitou. Bez Teba, Ježišu, nedokážem žiť. 815 Ježiš, moja Láska, dal mi dnes pochopiť, ako veľmi ma miluje, hoci je medzi nami taká veľká priepasť: Stvoriteľ a stvorenie. A predsa istým spôsobom je tu akoby rovnosť, láska vyrovnáva tú priepasť. On sám sa znižuje ku mne a robí ma schopnou stykať sa so sebou. Ponorila som sa v ňom, celkom som sa stratila, a predsa pod jeho láskavým pohľadom moja duša dostáva moc a silu. Uvedomuje si, že miluje a je zvlášť milovaná, vie, že mocný ju bráni. Takáto modlitba, hoci krátka, predsa dáva duši veľa. Celé hodiny zvyčajnej modlitby nedajú duši toľko svetla ako krátka chvíľa hlbšej modlitby.

+ Popoludní som bola prvýkrát na verande.²⁶² Dnes ma navštívi- 816
vila sestra Felícia.²⁶³ Priniesla mi potrebné drobnosti, niekoľko pekných
jablák a pozdrav od milovanej matky predstavenej a drahých sestier.

Spoveď u Pána Ježiša

13. XII. 1936 817

Keď som rozmýšľala, že už tretí týždeň som nebola na spovedi, rozplakala som sa. Videla som hriechnosť svojej duše a isté ťažkosti. Na spovedi som nebola, lebo tak sa vyvinuli okolnosti. Keď bola spoveď, ja som v ten deň ležala. Na druhý týždeň bola spoveď popoludní, a ja som predpoludním odcestovala do nemocnice. Dnes popoludní vošiel do mojej izby otec Andrasz a sadol si, aby som sa mohla vyspovedať. Predtým si nevymenil so mnou ani jedno slovo. Veľmi som sa potešila, lebo veľmi som túžila vyspovedať sa. Odhalila som mu celú svoju dušu ako zvyčajne. Otec mi odpovedal na každú maličkosť. Cítila som sa zvlášť šťastná, že som mohla všetko tak vypovedať. Za pokánie mi dal Litánie k najsv. menu Ježiš. Keď som chcela hovoriť o ťažkostiach, ktoré mám pri odriekaní týchto litánií, vstal a dáva mi rozhrešenie. Odrazu začalo z jeho postavy vyžarovať veľké svetlo a vidím, že to nie je otec A., ale Ježiš. Jeho odev bol biely ako sneh a v tom momente zmizol. V prvej chvíli som bola trochu znepokojená, ale po chvíli moju dušu naplnil nejaký pokoj. Všimla som si, že Ježiš spovedá tak isto ako spovedníci. Ale moje srdce predsa niečo divne prenikalo počas tej spovede a v prvej chvíli som nemohla pochopiť, čo to znamená.

16. XII. 1936

Dnešný deň som obetovala za Rusko. Všetky svoje utrpenia a mod- 818
litby som obetovala za ten biedny kraj. Po sv. prijímaní mi Ježiš povedal:
„*Dlhšie tú krajinu nemôžem zniesť, nezávazuj mi ruky, dcéra moja.*“
Pochopila som. Keby nebolo modlitby Bohu milých duší, tak by sa celý ten
národ už obrátil v ničotu. Ó, ako trpím pre ten národ, ktorý vyhnal zo
svojich hraníc Boha.

+ Ó, nevyčerateľný prameň Božieho milosrdenstva - rozlej sa na 819
nás. Tvoja dobrota nemá hraníc. Upevni, ó, Pane, silu svojho milo-
srdenstva nad priepasťou mojej biedy, lebo Tvoje zľutovanie nepozná
hraníc. Predivné a nepochopiteľné je Tvoje milosrdenstvo, udívuje
rozum ľudský aj anjelský.

Strážny anjel mi odporúča, aby som sa modlila za istú dušu. Ráno 820
som sa dozvedela, že to bol človek, ktorý v tej chvíli začal zomierať. Pán Ježiš
mi zvláštnym spôsobom dáva poznať, že niekto potrebuje moju

modlitbu. Zvlášť poznávam, keď potrebuje moju modlitbu zomierajúca duša. Teraz sa to stáva častejšie než predtým.

821 Pán Ježiš mi dal poznať, ako veľmi mu je milá duša, ktorá žije Božou vôľou. Skrze to vzdáva Bohu najväčšiu chválu...

822 Dnes som pochopila, že hoci by som nevykonala nič z toho, čo Pán odo mňa žiada, viem, že budem odmenená, akoby som všetko splnila. Pretože on vidí úmysel, s akým začínam. A hoci by ma hneď dnes zobral k sebe, toto dielo tým nič neutrpí. On sám je pánom aj diela, aj toho, kto ho vykonáva. Odo mňa sa žiada, aby som ho milovala nado všetko. Všetky diela sú kvapkou oproti nemu, len láska samotná má zmysel aj silu, aj zásluhu. Odkryl v mojej duši veľké horizonty - láska vyrovnáva priepasť.

823 17. XII. 1936

Dnešný deň som obetovala za kňazov. V tento deň som trpela viac ako inokedy. Aj vnútorne, aj navonok. Nevedela som, že za jeden deň je možné toľko trpieť. Snažila som sa vykonať si sv. hodinku, v ktorej môj duch ochutnával horkosti Getsemanskej záhrady. Bojujem celkom osamotená, podopretá jeho ramenom, proti všetkým ťažkostiam, ktoré stoja ako nepreniknuteľné múry predou mnou. Ale dôverujem v silu jeho mena a nebojím sa ničoho.

824 V tomto osamotení je sám Ježiš mojím Majstrom. On sám ma vychováva a poučča, cítim, že som pod jeho zvláštnym pôsobením. Kvôli svojim nepochopiteľným zámerom a nepreskúmateľným súdom ma zvláštnym spôsobom zjednocuje so sebou a dovoľuje mi vniknúť do nepochopiteľného tajomstva. Je jedno tajomstvo, ktoré ma spája s Pánom, o ktorom nemôže vedieť nikto, ani anjeli. Hoci by som to chcela vypovedať, nedokážem to vypovedať, a predsa tým žijem a budem žiť naveky. Toto tajomstvo ma odlišuje od iných duší tu na zemi i vo večnosti.

825 + Ó, deň jasný a krásny, v ktorom sa splnia všetky moje želania, ó, deň vytúžený, ktorý budeš posledný v mojom živote. Teším sa na ten posledný ťah božského Umelca, ktorý vtláča na moju dušu. Dodá mojej duši zvláštnu krásu, a tá ma odlíši od krásy iných duší. Ó, veľký deň, v ktorom sa upevní Božia láska vo mne. V ten deň po prvýkrát zaspievam pred nebom a zemou pieseň nepreniknuteľného Pánovho milosrdenstva. Je to moje dielo a poslanie, ktoré mi Pán predurčil od stvorenia sveta. Aby spev mojej duše bol Najsvätejšej Trojici milý, ved' a priprav sám moju dušu, ó, Duchu Boží. Vyzbrojujem sa trpezlivosťou a čakám na Tvoj príchod, milosrdný Bože. A strašné bolesti a strach zomierania - v tom momente viac než inokedy dôverujem v priepasť

Tvojho milosrdenstva a pripomínam Ti, milosrdný Ježišu, sladký Spasiteľu, všetky Tvoje prislúbenia, ktoré si mi dal.

Dnes ráno som mala zážitok. Zastali mi hodinky a nevedela som, 826 kedy mám vstať. Bolo mi ľúto vynechať sv. prijímanie. Stále tma, nemohla som sa zorientovať, kedy je čas vstávať. Obliekla som sa a vykonala si meditáciu. Išla som do kaplnky, všetko ešte pozatvárané a všade ticho. Ponorila som sa do modlitby, zvlášť za chorých. Teraz vidím, ako veľmi chorí potrebujú modlitbu. Konečne kaplnku otvorili. Modlitba mi išla ťažko, lebo som sa cítila veľmi vyčerpaná. Po sv. prijímaní som sa hneď vrátila do svojej samotky. Vtom som uzrela Pána, ktorý mi povedal: „Vedz, dcéra moja, že mi je milý žiar tvojho srdca. Ako vrúcne túžiš spojiť sa so mnou vo sv. prijímaní, tak i ja túžim dať sa ti celý. Za odmenu tvojej horlivosti odpočívaj si pri mojom srdci.“ V tej chvíli utonul môj duch v jeho podstate ako kvapka v bezodnom oceáne. Toniem v ňom ako v jedinom svojom poklade. Vtom som spoznala, že Pán dopúšťa isté ťažkosti na svoju väčšiu slávu.

18. XII. 1936 827

Dnes mi prišlo ľúto, že ma už týždeň nikto nenavštívil.²⁶⁴ Keď som sa žalovala Pánovi, povedal mi: „Nestačí ti, že ja ťa každý deň navštevujem?“ Odprosila som Pána a moje rozľútostenie zmizlo. Ó, Bože, moja Sila, Ty mi stačíš.

Dnes večer som poznala, že istá duša potrebuje moju modlitbu. 828 Vrúcne som sa pomodlila, ale cítila som, že to je ešte málo, tak som zotrvala v modlitbe dlhšie. Na druhý deň som sa dozvedela, že práve v tej hodine začalo zomieranie istej duše a trvalo do rána. Poznala som, akými ťažkými bojmi prechádzala. Pán Ježiš mi zvláštnym spôsobom dáva poznať, že zomierajúca duša potrebuje moju modlitbu. Cítim ducha, ktorý ma prosí o modlitbu, živo a jasne. Nevedela som, že medzi dušami je také spojenie. Často mi to hovorí môj anjel strážny.

Malý Ježiško v sv. omši je radosťou mojej duše. Často nejestvuje priesť - 829 tor - vidím istého kňaza, ktorý ho sprevádza. S veľkou túžbou očakávam Božie narodenie, prežívam očakávanie s najsv. Matkou.

Ó, večné svetlo, ktoré prichádzaš na túto zem, osviet' môj rozum 830 a upevňuj moju vôľu, aby som neustala vo chvíľach ťažkých skúšok. Nech Tvoje svetlo rozoženie všetky tiene pochybností, nech Tvoja vše-mohúcnosť pôsobí cezo mňa. Dôverujem Ti, ó, nestvorené svetlo. Ty, ó, malý Ježiško, si mi príkladom v plnení vôle Tvojho Otca. Povedal si: „Prichádzam plniť Tvoju vôľu,“ daj, aby som aj ja vo všetkom verne plnila Božiu vôľu. Ó, malý Ježiško, daj mi tú milosť.

- 831 Ó, Ježišu môj, moja duša túžila po dňoch skúšok, ale v zatemnení mojej duše ma nenechávaj samu, ale mocne ma drž pri sebe. Stráž moje ústa, aby vôňa utrpenia len Tebe jedinému bola známa a príjemná.
- 832 Ó, milosrdný Ježišu, s akou túžbou si sa ponáhlal do Večeradla, aby si premenil hostiu, ktorú ja mám prijať vo svojom živote. Túžil si, ó, Ježišu, prebývať v mojom srdci. Tvoja živá krv sa spája s mojou krvou. Kto pochopí to tesné spojenie? Moje srdce zatvára všemohúceho, nepochopiteľného. Ó, Ježišu, dávaj mi svoj Boží život, nech Tvoja čistá a šľachetná krv pulzuje celou silou v mojom srdci. Odovzdávam Ti celú moju bytosť, premeň ma v seba, urob ma schopnou plniť vo všetkom Tvoju sv. vôľu a milovať Teba. Ó, môj sladký Ženích, Ty vieš, že moje srdce ne pozná nikoho okrem Teba. Otvoril si v mojom srdci nenásytnú hĺbku lásky, ktorou Ťa milujem. Od prvej chvíle, ako som Ťa spoznala, si Ťa moje srdce zamilovalo a spočinulo v Tebe ako v jedinom svojom predmete. Nech je Tvoja čistá a všemohúca láska podnetom k činu. Kto porozumie a pochopí tú hĺbku milosrdenstva, ktorá vytryskla z Tvojho srdca?
- 833 Zažila som, ako veľa závidí je aj v duchovnom živote. Spoznávam, že je málo naozaj veľkých duší, ktoré by šliapali po všetkom, čo nie je Boh. Ó, duša, okrem Boha nenájdeš krásu. Ó, aká biedna snaha je vyvyšovať sa za cenu iných. Aká strata.
- 834 19. XII. 1936
- Dnes večer som pocítila v duši, že nejaká osoba potrebuje moju modlitbu. Hneď som sa začala modliť. Náhle vnútorne spoznávam a cítim ducha, ktorý ma o to prosí: modlím sa tak dlho, až zostávam upokojená. Veľká pomoc umierajúcim je táto korunka. Často sa ju modlím na úmysel, ktorý vnútorne spoznávam. Vždy sa modlím tak dlho, až v mojej duši pocítim, že modlitba bola účinná.
- 835 Zvlášť teraz, keď som v nemocnici, prežívam toto vnútorné spojenie s umierajúcimi, ktorí ma na začiatku zomierania prosia o modlitbu. Boh mi dal zvlášťne spojenie s umierajúcimi. Keď sa to častejšie stáva, mala som možnosť overiť si aj čas. Dnes o jedenástej večer som sa náhle prebudila a cítim jasne, že je pri mne nejaký duch a prosí o modlitbu. Priam nejaká sila ma núti do modlitby. Moje videnie je čisto duchovné skrze náhle svetlo, ktoré mi Boh v tejto chvíli udeľuje. Modlím sa tak dlho, až v duši pocítim pokoj. Nie je to vždy rovnako dlho. Niekedy sa stáva, že sa pomodlím jedno Zdravas, Mária a už som pokojná. Vtedy hovorím „z hĺbky“ a už sa nemodlím. A niekedy sa stáva, že sa pomodlím celú korunka a až potom pocítim uspokojenie. Zistila som aj to, že ak dlhší čas pocítujem nutkanie k modlitbe, čiže vnútorný nepokoj, tá duša sa

nachádza vo väčších bojoch a prežíva dlhšie zomieranie. Hodinu som zistila takto: mám hodinky a pozriem sa, koľko je hodín. Na druhý deň, keď mi hovoria o smrti tej osoby, pýtam sa na hodinu, a tá sa doslovne zhoduje s úmrtím. Hovoria mi: tá a tá osoba veľmi ťažko bojuje. Inokedy mi hovoria: dnes zomrela tá a tá osoba, ale tak rýchlo a pokojne usnula. Stáva sa, že zomierajúca je v druhej alebo tretej budove, ale pre ducha priestor neexistuje. Stáva sa, že aj na niekoľko sto kilometrov mám také isté poznanie. Stalo sa to niekoľkokrát s príbuznými a rodinou, ale aj s rehoľnými sestrami a dušami, ktoré som v živote vôbec nepoznala.

Ó, Bože nepochopiteľného milosrdenstva, ktorý mi dovoľuješ modlitbou prinášať úľavu zomierajúcim! Bud' zvelebený toľko tisíckrát, koľko je hviezd na nebi a kvapiek vody vo všetkých oceánoch. Nech Tvoje milosrdenstvo zaznieva z celého okruhu zeme a nech sa vznáša k nohám Tvojho trónu, zvelebujúc Tvoju najvznešenejšiu vlastnosť, Tvoje nepochopiteľné milosrdenstvo. Ó, Bože, nepreniknuteľné milosrdenstvo privádza do nového nadšenia svätej duše a všetkých nebeských duchov. Čistí duchovia sa ponárajú vo svätom úžase a zvelebujú nepochopiteľné Božie milosrdenstvo, ktoré ich privádza do nového nadšenia. Zvelebujú Pána dokonalým spôsobom. Ó, večný Bože, ako vrúcne túžim zvelebovať túto Tvoju najväčšiu vlastnosť, Tvoje nesmierne milosrdenstvo. Vidím celú svoju biedu, nemôžem sa stavať na roveň nebesťanom, ktorí vo svätom údive oslavujú Pánovo milosrdenstvo. Ale aj ja som našla dokonalý spôsob, ako zvelebovať nepochopiteľné Božie milosrdenstvo.

Ó, najsladší Ježišu, ktorý si dal aj mne biednej spoznať Tvoje nepreniknuteľné milosrdenstvo! Ó, najsladší Ježišu, ktorý si ma láskavo požiadal, aby som celému svetu hovorila o Tvojom nepochopiteľnom milosrdenstve, hľa, dnes beriem do rúk dva lúče, ktoré vytryskli z Tvojho milosrdeného srdca - krv a vodu a rozlievam ich po celej zemeguli. Nech každá duša zakúsi Tvoje milosrdenstvo! A keď ho zakúsi, nech ho zvelebuje naveky! Ó, najsladší Ježišu, ktorý si ráčil vo svojej nepochopiteľnej láskavosti spojiť moje biedne srdce so svojím najmilosrdnejším srdcom! Teraz Tvojím vlastným srdcom zvelebujem nášho Boha Otca tak, ako ho ešte žiadna duša nezvelebovala.

21. XII. 1936 837

Poobede vždy hrá rádio, cítim, že mi chýba ticho. Dopoludnia sa tu stále rozpráva, je tu hluk. Môj Bože, tešila som sa na ticho, že sa budem rozprávať len s Pánom, a tu naopak. Ale teraz mi nič neprekáža, ani rozhovory, ani rádio. Jedným slovom - nič. Božia milosť urobila, že keď sa

modlím, tak neviem dokonca ani kde sa nachádzam. Viem len to, že moja duša je spojená s Pánom. A tak mi ubiehajú dni v tejto nemocnici.

838 + Obdivujem toľké pokorenia a utrpenia, ktoré musí znášať ten kňaz v celej tejto veci. Vidím to vo zvláštnych chvíľach a podporujem ho nehodnou modlitbou.²⁶⁵ Len Boh môže dávať takú odvahu, inak by duša ďalej nevládala. Vidím s radosťou, že všetky tie protivenstva sa pričiňujú o väčšiu Božiu slávu. Pán nemá veľa takýchto duší. Ó, nekonečná večnosť, ty zjavíš námahu hrdinských duší. Za tú námahu zem platí nevďačnosťou a nenávisťou. Také duše nemajú priateľov - sú osamotené. A v tej osamotenosti mocnejú. Čerpajú silu len z Boha. S pokorou ale aj odvahou sa stavajú proti všetkým búrkam, ktoré do nich udierajú. Sú pevné ako nebotyčné duby. Tajomstvo spočíva len v tom, že silu čerpajú z Boha. Všetko, čo potrebujú, majú pre seba aj pre iných. Nesú svoje bremeno, ale dokážu a sú schopné brať na seba aj bremená iných. Sú to svetelné stĺpy na Božích cestách, ktoré samy žijú vo svetle a iných osvecujú. Samy žijú na výšinách a druhým, menším, dokážu ukázať cestu a pomôcť im na tie výšiny.

839 + Môj Ježišu, pozri, nielenže neviem písať, ale ešte ani dobrého pera nemám. Neraz sa mi skutočne tak zle píše, že skladám vety po jednom písmenku a to ešte nieje všetko. Ešte mám taký problém, že zapisujem niektoré veci v skrytosti pred sestrami. Neraz musím každú chvíľu zatvárať zošit, trpezlivo počúvať rozprávanie danej osoby a čas, ktorý som mala určený na písanie, prejde. Náhle zatváranie zošita - rozmazáva sa mi. Píšem s povolením predstavených a na príkaz spovedníka. Zvláštna vec, že niekedy sa mi píše celkom obstojne, ale niekedy to sama ledva prečítam.

23. XII. 1936

840 Prežívam chvíľu s Božou Matkou a pripravujem sa na tú slávnostnú chvíľu, na príchod Pána Ježiša. Božia Matka ma poučea o vnútornom živote duše s Ježišom, zvlášť vo sv. prijímaní. Aké veľké tajomstvo uskutočňuje v nás sv. prijímanie, spoznáme až vo večnosti. Ó, najvzácnejšie chvíle života!

841 Ó, Stvoriteľu môj, túžim po Tebe. Ty mi rozumieš, ó, Pane môj. Všetko na zemi sa mi zdá bledým tieňom, chcem len Teba a túžim len po Tebe. Hoci robíš tak nepochopiteľne veľa pre mňa, lebo sám ma zvláštnym spôsobom navštevuješ. Tie navštívenia neuspokojujú rany môjho srdca, ale vo mne vzbudzujú ešte väčšiu túžbu po Tebe, Pane. Ó, vezmi ma k sebe, Pane, ak je to Tvoja vôľa. Ty vieš, že zomieram. Zomieram z túžby po Tebe, a zomrieť nemôžem. Smrť, kde si? Vábiš ma do prie-

pästi svojho božstva a zastieraš sa temnotou. Celá moja bytosť je ponorená v Tebe, ale túžim Ťa uvidieť tvárou v tvár. Kedyže to už bude?

Dnes ma navštívila sestra Chryzostoma.²⁶⁶ Privezla mi citróny, 842 jabĺčka a malý stromček. Nesmierne ma to potešilo. Matka predstavená prosila skrze s. Chryzostomu lekára, aby mi dovolil na sviatky pricestovať domov. Lekár²⁶⁷ s tým ochotne súhlasil. Potešila som sa a rozplakala ako malé dieťa. Sestra Chryzostoma sa divila, že tak zle vyzerám a že som veľmi zmenená. Povedala mi: „Vieš, Faustínka, určite zomrieš, strašne musíš trpieť.“ Odpovedala som jej, že dnes trpím viac ako po iné dni, ale to nič, na záchranu duší to nie je až tak veľa. Ó, milosrdný Ježišu, daj mi duše hriešnikov.

24. XII. 1936 843

Dnes počas sv. omše som bola zvlášť spojená s Bohom a jeho Nepoškvrnenou Matkou. Pokora a láska Nepoškvrnenej Panny prenikala moju dušu. Čím viac nasledujem Božiu Matku, tým hlbšie spoznávam Boha. Ó, aká nepochopiteľná túžba sa zmocňuje mojej duše. Ježišu, ako ma môžeš ešte ponechávať v tomto vyhnanstve? Zomieram túžbou po Tebe, každý Tvoj dotyk mojej duše ma nesmierne zraňuje. Prežívam lásku aj bolesť zároveň, ale nevymenila by som bolesť, ktorú mi Ty spôsobuješ, lebo je to bolesť nepochopiteľných rozkoší a zaceluje rany duší milujúcou rukou.

Sestra K.²⁶⁸ pricestovala popoludní a zobrala ma na sviatky domov. 844 Tešila som sa, že budem spolu s kongregáciou. Keď sme išli cez mesto, predstavovala som si, že to je Betlehem. Keď som videla všetkých ľudí, ako sa ponáhľajú, pomyslela som si: kto dnes v tichosti a sústredenosti rozjíma o tom nepochopiteľnom tajomstve? Ó, čistá Panna, Ty dnes cestuješ. Aj ja som na ceste. Cítim, že dnešná cesta má svoj význam. Ó, žiarivá Panna, čistá ako krištál, celá ponorená v Bohu, zverujem Ti môj vnútorný život. Usporiadaj všetko tak, aby to bolo milé Tvojmu Synovi. Ó, Matka moja, tak vrúcne túžim, aby si mi dala malého Ježiška na polnočnej. V hĺbke duše som pocítila takú živú Božiu prítomnosť, že silou vôle som zadržovala radosť, aby som navonok nedala poznať, čo sa deje v mojej duši.

Pred večerou som vošla na chvíľu do kaplnky, aby som sa v duchu 845 podelila s oblátkou s osobami, ktoré sú drahé môjmu srdcu. Predstavila som Pánu Ježišovi všetkých po mene a prosila som o milosti pre nich. Ale to nie je všetko. Zverila som Pánovi prenasledovaných, trpiacich i tých, ktorí nepoznajú jeho meno, a zvlášť úbohých hriešnikov. Ó, maličký Ježiško, vrúcne Ťa prosím, zatvor všetkých v mori svojho nepocho-

piteľného milosrdenstva. Ó, sladký, maličký Ježiško, máš moje srdce, nech je Tvojím milým a pohodlným príbytkom. Ó, nesmierny Majestáť, ako sladko si sa priblížil k nám. Tu nie je strach z hromov veľkého Jehovu, tu je sladký, maličký Ježiško. Tu sa nebojí žiadna duša, hoci sa nezmenšil Tvoj majestáť, ale sa len ukryl. Po večeri som sa cítila veľmi unavená a chorá, musela som si ľahnúť. Ale očakávala som s najsvätejšou Matkou príchod malého Dieťaťa.

846 Polnočná 25. XII. 1936

Počas sv. omše ma Božia prítomnosť prenikla skrz-naskrz. Chvíľu pred pozdvihovaním som uvidela Matku, malého Ježiška aj starého Deduška.²⁶⁹ Najsvätejšia Matka mi povedala: „Dcéra moja, Faustína, tu máš najvzácnejší poklad,“ a podala mi maličkého Ježiška. Keď som ho zobrala na ruky, moja duša pociťovala takú nepredstaviteľnú radosť, že nie som schopná to opísať. Ale zvláštna vec, po chvíli sa Ježiš stal strašný, hrozný, veľký, trpiaci. Videnie zmizlo a nastal čas ísť na sv. prijímanie. Keď som prijala Pána Ježiša vo sv. prijímaní, celá moja duša sa chvela pod vplyvom Božej prítomnosti. Na druhý deň som videla Božie Dieťa krátku chvíľu počas pozdvihovania.

847 Na druhý deň sviatkov slúžil u nás otec Andrasz sv. omšu, na ktorej som tiež videla malého Ježiška. Popoludní som bola na spovedi. Na isté otázky, týkajúce sa toho diela, mi otec nedal odpoveď. Povedal: „Keď budeš zdravá, potom si konkrétne pohovoríme. A teraz sa snaž využiť milosti, ktoré ti Boh udeľuje. Snaž sa celkom vyzdraviť - ostatné vieš, ako sa máš riadiť a čoho sa držať v týchto veciach.“ Ako pokánie mi dal otec, aby som sa pomodlila korunku, ktorú ma naučil Ježiš. Keď som sa modlila, začula som hlas: „Ó, aké veľké milosti udelím duším, ktoré sa budú modliť túto korunku. Hlbiny môjho milosrdenstva sa dávajú do pohybu pre tých, ktorí odriekajú túto korunku. Zapiš si tieto slová, dcéra moja. Hovor svetu o mojom milosrdenstve, nech celé ľudstvo pozná moje nepreniknuteľné milosrdenstvo. Je to znamenie posledných časov, po ňom príde deň spravodlivosti. Kým je čas, nech sa utiekajú k prameňu môjho milosrdenstva, nech načierajú krv a vodu, ktorá pre nich vytryskla.“ Ó, ľudské duše, kde sa ukryjete v deň Božieho hnevu? Utekajte teraz k prameňu Božieho milosrdenstva. Ó, aké veľké množstvo duší vidím - vidím - zvelebili Božie milosrdenstvo a naveky budú spievať pieseň chvály.

849 27. XII.

Dnes som sa vrátila do mojej samoty.²⁷⁰ Cestu som mala príjemnú, lebo cestovala so mnou jedna osoba,²⁷¹ ktorá viezla dieťa na krst. Pri-

viezli sme ju až ku kostolu na Podgórzu.²⁷² Aby mohla vystúpiť, položila mi dieťa do náručia. Keď som ho vzala na ruky, vo vrúcnej modlitbe som ho obetovala Bohu, aby raz prinieslo Pánovi zvláštnu chválu. Pociťovala som v duši, že Pán pozrel mimoriadnym spôsobom na túto dušičku. Keď sme pricestovali na Pradnik, sestra N.²⁷³ mi pomohla odniesť balíček. V mojej izbe sme zbadali krásneho papierového anje- 850 la s nápisom: Glória in... Mám pocit, že je to od chorej sestry, ktorej som poslala vianočný stromček. Tak prešli sviatky. Túžbu mojej duše nemôže nič uspokojiť. Túžim po Tebe, ó, Stvoriteľu môj a večný Bože. Moju dušu neuspokojujú ani slávnosti, ani pekné spevy, ale vzbudzujú v nej ešte väčšiu túžbu. Už len pri pomyslení na Tvoje meno sa môj duch trhá k Tebe, Pane.

28. XII. 1936 851

Dnes som začala novú k Božiemu milosrdenstvu. V duchu sa prenesiem pred obraz a modlím sa korunku, ktorú ma naučil Pán. Na druhý deň novény som videla ten obraz akoby živý. Bol ovešaný nespočetnými vótami. (Vótum - d'akovná tabuľka alebo predmet - pozn. prekl.) Videla som veľké zástupy ľudí, ktorí sem prichádzali. Mnohých z nich som videla naplnených šťastím. Ó, Ježišu, akou radosťou sa rozbúchalo moje srdce. Túto novú sa modlím na úmysel dvoch osôb: arcibiskupa²⁷⁴ a kňaza Sopočka. Vrúčne prosím Boha, aby vnukol arcibiskupovi, nech schváli túto Bohu tak milú korunku a ten obraz, nech neodkladá a neoneskoruje toto dielo...

Dnes ma náhle prenikol Pánov pohľad, ako blesk. Vtom som spoznala 85 2 najmenej zrníčka v mojej duši. Spoznala som svoju ničotu do hĺbky, padla som na kolená, odprosovala Pána a s veľkou dôverou som sa vrhla do jeho nekonečného milosrdenstva. Takéto poznanie ma neubíja ani nevzd'ahuje od Pána, ale skôr vzbudzuje v mojej duši väčšiu lásku a bezhraničnú dôveru. Lútosť môjho srdca je spojená s láskou. Tie zvláštne Božie záblesky formujú moju dušu. Ó, sladký Boží prameň, presvecuj ma do najskrytejšej hĺbky, lebo túžim dôjsť k čo najväčšej čistote srdca a duše.

Večer sa zmocnila mojej duše veľká túžba. Vzala som si brožúrku²⁷⁵ 853 s obrazom milosrdného Ježiša a pritisla som si ju k srdcu. Z duše sa mi vyrvali slová: „Ježišu, večná Láska, pre Teba žijem, pre Teba umieram a s Tebou sa túžim spojiť!“ Vtom som uzrela Pána v nepochopiteľnej kráse. Pozrel na mňa láskavo a povedal: „Dcéra moja, a ja som z lásky k tebe zostúpil z neba, pre teba som žil, pre teba som zomrel a pre teba som stvoril nebesia.“ Ježiš ma privinul k svojmu srdcu a povedal mi: „Už onedlho, buď pokojná, dcéra moja.“ Keď som zostala sama, moja duša sa

zapálila pre utrpenie až do chvíle, v ktorej Pán povie: dost'. A hoci by som mala žiť tisíc rokov, vidím v svetle Božom, že to je iba jedna chvíľa.
+ Duše (*neukončená myšlienka*).

854

29. XII. 1936

Dnes po sv. prijímaní som začula v duši hlas: „*Dcéra moja, bdej, lebo prídem nečakane.*“ Ježišu, nechceš mi povedať hodinu, ktorú s takou túžbou očakávam? „*Dcéra moja, pre tvoj úžitok sa dozvieš, ale nie teraz, bdej.*“ Ó, Ježišu, rob so mnou, čo sa Ti páči, viem, že si milosrdný Spasiteľ, a viem, že sa voči mne nezmeníš v hodine smrti. Ak mi teraz prejavuješ toľko zvláštnej lásky a tak dôverne a láskavo sa ráčiš so mnou spájať, ešte viac očakávam v hodine smrti. Ty, Pán môj, Boh, sa nemôžeš meniť. Si vždy ten istý, nebesia sa môžu meniť aj všetko, čo je stvorené, ale Ty, Pane, si vždy Ten istý, budeš trvať naveky. Tak príď, ako chceš a kedy chceš. Otče nekonečného milosrdenstva, ja, Tvoje dieťa, s túžbou očakávam Tvoj príchod. Ó, Ježišu, Ty si povedal vo sv. evanjeliu: „Súdím Ťa podľa tvojich úst,“ nuž, Ježišu, ja vždy hovorím o Tvojom nepochopiteľnom milosrdenstve, tak dúfam, že ma budeš súdiť podľa svojho nesmierného milosrdenstva.

855

30. XII. 1936

Končí sa rok. Dnes si robím mesačné exercície. Môj duch sa zahĺbil do dobrodení, ktorými ma Boh obsypával počas celého roka. Moja duša sa zachvela pri pohľade na to množstvo Pánových milostí. Z mojej duše sa vyrval ďakovný hymnus k Bohu. Celú hodinu som bola pohrúžená do adorácie a ďakovnej modlitby. Rozjímala som o jednotlivých Božích dobrodeniach aj o svojich malých chybách. Všetko, čo ten rok v sebe obsahoval, odišlo do priepasti večnosti. Nič sa nestráca, teším sa, že nič sa nestráca.

856

Jednodňové exercície

+ 30. XII. 1936

V rannom rozjímaní som pocítila nechut' a odpor ku všetkému, čo je stvorené. Všetko je v mojich očiach malé. Môj duch je odtrhnutý od všetkého, túžim iba po samotnom Bohu, a predsa musím žiť. Je to mučenie, ktoré sa nedá opísať. Boh sa dáva duši ľúbostným spôsobom, priťahuje ju do svojich nepochopiteľných hlbín božstva a zároveň ju necháva tu na zemi len kvôli tomu, aby trpela a zomierala v túžbe za ním. Tá silná láska je taká čistá, že sám Boh má v nej svoje zaľúbenie. Ku skutkom jej vlastná láska nemá prístup, lebo tu je všetko preplnené trpkosťou skrz-naskrz, a teda i skrz-naskrz čisté. Život je ustavičnou

smrťou, bolestnou a strašnou. Zároveň je hĺbkou skutočného života, nepochopiteľného šťastia a silou ducha. Skrže to je duša schopná veľkých skutkov pre Boha.

+ Večer som sa niekoľko hodín modlila. Najprv za rodičov a pri- 857
buzných, za matku generálnu, celú kongregáciu a chovanice, za troch kňazov,²⁷⁶ ktorým som za veľa vďačná. Prebehla som celý svet po šírke i po dĺžke a ďakovala som nesmiernemu Božiemu milosrdenstvu za všetky milosti udelené ľuďom. Odprosovala som za všetko, čím ho urazili.

Počas vešpier som videla Pána Ježiša. Pozrel sa sladko a hlboko do 858
mojej duše. „*Dcéra moja, buď trpezlivá, už onedlho.*“ Ten hlboký pohľad a tie slová naplnili moju dušu silou a mocou, odvahou a zvláštnou dôverou, že splním všetko, čo odo mňa žiada, napriek tým strašným ťažkostiam. Pocítila som zvláštnu istotu, že Pán je so mnou a s ním môžem všetko. Všetky mocnosti sveta aj celého pekla sú pre mňa ničím, všetko musí padnúť mocou jeho mena. Zverujem všetko do Tvojich rúk, ó, Pane môj a Bože, jediný Vodca mojej duše, veď ma podľa Tvojich odvekých želaní.

J. M. J.

Krakov-Pradnik 1.1. 1937 859

Ježišu, dôverujem v Teba

+ Dnes o dvanástej v noci som sa rozlúčila so starým rokom 1936 a privítala som rok 1937. V tejto prvej hodine roka som rozochvená a s obavou pozrela do očí tomuto času. Milosrdný Ježišu, s Tebou pôjdem odvážne a smelo do zápasov a bojov. V Tvojom mene dokážem všetko a nad všetkým zvíťazím. Bože môj, dobrota nekonečná, prosím Ťa, nech ma sprevádza vždy a vo všetkom Tvoje nekonečné milosrdenstvo.

Keď vstupujem do tohto roka, zmocňuje sa ma strach zo života. Ale Ježiš ma vyvádza z tohto strachu, dáva mi poznať, akú veľkú slávu mu prinieslo dielo milosrdenstva.

V živote sú chvíle, keď duša
nachádza upokojenie len v hlbokéj

mod- 860 litbe. Kiežby duše dokázali vydržať v týchto chvíľach v modlitbe, je to dôležitá vec.

J. M. J.

Predsavzatia na rok 1937 Ježišu, dôverujem v Teba Dňa 1. januára

Podrobné predsavzatia: naďalej to isté, to 861
znamená - spájať sa s *milosrdným Kristom*, to znamená - ako by robil Kristus to a to. V duchu obsiahnuť celý svet, zvlášť Rusko a Španielsko.

Všeobecné predsavzatia

- I. *Prísne zachovávanie mlčania* - vnútorné ticho. II. V každej sestre vidieť Boží obraz a z tohto podnetu má vyplývať všetka láska k blížnemu.
- III. V každej chvíli života verne plniť Božiu vôľu a ňou žiť.
- IV. O všetkom verne informovať poradcu a bez dohody s ním nič dôležitejšie nerobiť. Budem sa snažiť, aby som jasne odkrývala pred ním najskrytejšie hĺbky svojej duše. Pamätať, že prichádzam do kontaktu so samotným Bohom, ktorého zastupuje človek. Každý deň sa modliť o svetlo pre neho.
- V. Pri večernom spytovaní si dať otázku: Čo keby si ma dnes povolal?
- VI. Nehľadať Boha ďaleko, ale vo svojom vnútri, stretávať sa s ním medzi štyrmi očami.
- VII. V bolestiach a utrpení sa utiekať do tabernákula a mlčať. VIII. So zásluhami Ježiša spájať všetky utrpenia, modlitby, prácu, umŕtvovanie s cieľom vyprosiť milosrdenstvo pre svet.
- IX. Voľné chvíle, hoci aj krátke, využívať na modlitbu za umierajúcich.
- X. Nech nie je v mojom živote deň, v ktorom by som vrúcne neodovzdala Pánovi dielo našej kongregácie. Nikdy nebrať ohľad na ľudskú mienku.
- XI. Nemať s nikým dôvernosti. Voči dievčatám láskavá rozhodnosť, trpezlivosť bez hraníc, trvať ich prísne, ale takýmto trestom: modliť sa a obetovať sa za ne. Sila, ktorá je v tom, že sa obetujem na ich úmysel, je pre ne ustavičnou výčitkou svedomia a mäknú ich zaťaté srdcia.
- XII. Božia prítomnosť je základom všetkých mojich skutkov, slov a myšlienok.
- XIII. Využívať všetku duchovnú pomoc. Svoju lásku stavať vždy na miesto, ktoré jej patrí - to je posledné. Duchovné cvičenia si vykonávať tak, akoby som si ich vykonávala poslednýkrát v živote. Takým istým spôsobom si plniť všetky svoje povinnosti.

862

2.1. 1937

Meno Ježiš, ó, aké veľké je Tvoje meno, ó, Pane, ono je silou mojej duše. Keď sily ubúdajú a temnota sa tlačí do duše, Tvoje meno je slnkom, ktorého lúče osvecujú, ale i hrejú. Duša sa pod ich vplyvom stáva krásnou a žiari, keď si berie jas z Tvojho mena. Keď počujem najsladšie

meno Ježiš, srdce mi bije mocnejšie. Sú chvíle, keď počujem meno Ježiš a upadám do mdloby. Môj duch sa trhá k nemu.

Tento deň je pre mňa zvlášť významný. Dnes som po prvýkrát cestovala v záležitosti maľovania obrazu.²⁷⁷ Dnes bolo Božie milosrdenstvo po prvýkrát navonok zvlášť uctené. Hoci je už oddávna uctievané, teraz to bolo takým spôsobom, ako si želal Pán. Tento deň najsladšieho mena Ježiš mi pripomína veľa zvláštnych milostí.

3.1. 1937 864

Dnes ma navštívila matka predstavená zo spoločnosti, ktorá obsluhuje nemocnicu, s jednou zo svojich sestier.²⁷⁸ Dlhšiu chvíľu sme sa rozprávali o duchovných veciach. Spoznala som, že je veľká askétka, preto bol náš rozhovor Bohu milý.

Dnes prišla za mnou jedna slečna. Spoznala som, že trpí. Nie tak na tele, ako na duši. Utešovala som ju, ako som len vedela, ale slová mojej útechy jej nestačili. Bola to úbohá sirota, dušu mala ponorenú v horkosti a bolesti. Odkryla predo mnou svoju dušu a vyrozprávala sa zo všetkého. Pochopila som, že slová prostej útechy tu nestačia. Vrúcne som prosila Pána za túto dušu a obetovala som Bohu svoju radosť, aby mne zobral a jej dal všetky pocity radosti. Pán vyslyšal moju modlitbu - mne zostala útecha, že ona bola potešená.

Adorácia. Prvá nedeľa. Počas adorácie som v sebe pocítila také nutkanie začať konať,²⁷⁹ že som sa rozplakala a povedala som Pánovi: „Ježišu, Ty ma nenaháňaj, ale daj vnuknutie tým, o ktorých vieš, že oneskorujú toto dielo.“ Počula som tieto slová: „*Dcéra moja, buď pokojná, už onedlho.*“

Počas vešpier som počula: „*Dcéra moja, túžim si odpočiniť v tvojom srdci, lebo veľa duší ma dnes vyhodilo zo svojho srdca. Zakúsil som smrteľný smútok.*“ Snažila som sa potešiť Pána, obetujúc mu po tisícikrát svoju lásku. Pocítila som v duši odpor voči hriechu.

+ Moje srdce sa neustále napája horkosťou, pretože túžim ísť k Tebe, Pane, do plnosti života. Ó, Ježišu, akou strašnou púšťou sa mi zdá byť tento život. Na tejto zemi nie je pokrm pre moje srdce a moju dušu, trpím túžbou po Tebe, ó, Pane. Zanechal si mi, ó, Pane, sv. hostiu, ale ona ešte viac rozpaluje túžbu mojej duše za Tebou, večný Bože a Stvo-riteľu môj. Ježišu, túžim sa s Tebou spojiť, počúvaj vzdychy svojej nevesty. Ó, ako trpím, že sa nemôžem s Tebou spojiť, ale nech sa stane podľa Tvojich želaní.

5.1. 1937 868

Dnes večer som videla jedného kňaza, ktorý potreboval modlitbu

v istej veci. Modlila som sa vrúcne, lebo aj mne táto záležitosť veľmi leží na srdci. Ďakujem Ti, ó, Ježišu, za túto dobrotivosť.

869 Ó, Ježišu milosrdenstva, zasiahni celý svet a priviň ma k svojmu srdcu... Dovoľ, ó, Pane, spočinúť mojej duši v mori Tvojho nepreniknuteľného milosrdenstva.

870 6.1. 1937

Dnes počas sv. omše som sa mimovoľne ponorila do nekonečného Božieho majestátu. Veľká Božia láska mi zalievala dušu. V tej zvláštnej chvíli som spoznala, ako veľmi sa Boh znížil kvôli mne - ten Pán pánov. A čo som ja, úbohá, že sa takto stýka so mnou? Úžas, ktorý sa ma zmocnil po tejto zvláštnej milosti, trval veľmi živo po celý deň. Chcela som využiť dôvernosť, akou ma Pán zahŕňa a prosila som ho za celý svet. V týchto chvíľach sa mi zdá, že celý svet je závislý na mne.

871 + Majster môj, urob v mojom srdci to, aby som neočakávala pomoc od nikoho, ale snažila sa vždy pomáhať druhým, prinášala im radosť a každú úľavu. Mám vždy otvorené srdce voči utrpeniu iných. Neza tvorím svoje srdce pred ich utrpením, hoci ma preto uštipačne nazvali smetným košom. To znamená, že každý vhadzuje svoje utrpenie do môjho srdca. Odpovedala som, že každý má miesto v mojom srdci a ja mám za to miesto v Ježišovom srdci. Uštipačné poznámky z pohľadu zákona lásky neuzatvárajú moje srdce. Moja duša je vždy citlivá v tomto bode a len Ježiš je pre mňa podnetom k láske voči blížnemu.

872 7.1. 1937

Počas svätej hodinky mi dal Pán okúsiť svoje umučenie. Zdieľala som trpkosť, ktorou bola preplnená jeho duša. Ježiš mi dal poznať, ako musí byť duša verná modlitbe napriek útrapám, suchotám a pokušeniam. Často od takejto modlitby závisí uskutočnenie neraz veľkých Božích zámerov. Ak v tejto modlitbe nevytrváme, kazíme to, čo Boh chcel vykonať cez nás alebo v nás. Nech si každá duša zapamätá tieto slová: a keď bol v úzkosti, ešte vrúcnejšie sa modlil. Ja takúto modlitbu vždy predĺžim o toľko, koľko je v mojej moci, v súlade s povinnosťami.

873 8.1.1937

V piatok ráno, keď som išla do kaplnky na sv. omšu, náhle som na chodníku uvidela veľký krík borievky a v ňom strašného kocúra, ktorý zlostne hľadel na mňa, prekážal mi na ceste do kaplnky. Jeden povzdych mena Ježiš rozohnal všetko. Celý deň som obetovala za zomierajúcich hriešnikov. Počas sv. omše som pocítila zvláštnym spôsobom Pánovu

blížnosť. Po sv. prijímaní som sa pozrela s dôverou na Pána a povedala som mu: „Ježišu, tak veľmi túžim niečo Ti povedať.“ Pán pozrel na mňa s láskou a povedal: „A čo mi túžiš povedať?“

„Ježišu, prosím Ťa pre nepochopiteľnú moc Tvojho milosrdenstva, aby všetky duše, ktoré dnes zomrú, unikli pekelnému ohňu, hoci by boli najväčšími hriešnikmi. Dnes je piatok, pamiatka Tvojho bolestného zomierania na kríži. Pretože Tvoje milosrdenstvo je nepochopiteľné, ani anjeli sa tomu nebudú čudovať.“ Ježiš ma privinul k svojmu srdcu a povedal: „*Dcéra drahá, dobre si spoznala hĺbku môjho milosrdenstva. Urobím, ako prosíš, ale spájaj sa ustavične s mojím zomierajúcim srdcom a rob zadosťučinenie mojej spravodlivosti. Vedz, že si ma prosila o veľkú vec, ale vidím, že ti to nadiktovala čistá láska ku mne. Preto urobím zadosťučinenie tvojmu želaniu.*“

Mária, Nepoškvrnená Panna, vezmi ma pod svoju zvláštnu ochranu 874 a chraň čistotu mojej duše, srdca i tela. Ty si príkladom a hviezdou môjho života.

Dnes som prežila veľkú bolesť, keď ma navštívili naše sestry. Dozve- 875 dela som sa o istej veci, ktorá veľmi zranila moje srdce. Ovládla som sa tak, že sestry si to vôbec nevšimli. Táto bolesť mi dlhšiu chvíľu trhala srdce, ale obetujem to všetko za úbohých hriešnikov... Ó, Ježišu, za úbohých hriešnikov... Ježišu, moja sila, buď pri mne, pomôž mi...

10.1. 1937 876

Dnes som prosila Pána, aby mi ráno dal silu ísť na sv. prijímanie. Majster môj, prosím Ťa z celého svojho roztúženého srdca, ak je to v zhode s Tvojou sv. vôľou, daj mi, aké sa Ti páči, utrpenie a slabosť, túžim trpieť po celý deň a celú noc, ale Ťa vrúcne prosím, posilni ma na tú chvíľu, v ktorej mám pristúpiť k sv. prijímaniu. Vidíš, Ježišu, že chorým neprinášajú sv. prijímanie. Ak ma neposilníš na tú chvíľu, aby som mohla zísť do kaplnky, akože Ťa prijmem v tajomstve lásky - a vieš, ako túži moje srdce za Tebou. Ó, sladký môj Ženích, načo toľké vysvetľovanie? Ty vieš, ako vrúcne túžim po Tebe a ak chceš, môžeš mi to urobiť.

Na druhý deň ráno som sa cítila, akoby som bola úplne zdravá. Nepri- chádzali na mňa mdloby a slabosti. Ale keď som sa vrátila z kaplnky, všetky utrpenia a slabosti sa okamžite vracali, akoby na mňa čakali. Ale ja som sa ich vôbec nebála, pretože som sa posilnila chlebom mocných. Smelo sa dívam na všetko, dokonca aj samotnej smrti do očí.

+ Ó, Ježišu, ukrytý v hostii, môj sladký Majster a verný Priateľ! Ó, 877 aká šťastná je moja duša, že mám takého Priateľa, ktorý mi vždy robí

spoločnosť! Necítim sa osamotená, hoci som izolovaná. Ježišu - Hostia - poznáme sa, to mi stačí.

12.1. 1937

878

Dnes, keď prišiel lekár na vizitu, nejako som sa mu nepáčila. Bola som viac chorá a aj teplota sa dosť zvýšila. Samozrejme, rozhodol, aby som nechodila na sv. prijímanie, kým teplota celkom neklesne. Odpovedala som, že dobre, hoci bolesť zovrela moje srdce. Ale povedala som, že keď nebudem mať teplotu, tak pôjdem. Súhlasil s tým. Keď lekár odišiel, povedala som Pánovi: „Ježišu, teraz záleží na Tebe, či pôjdem, alebo nie.“ A vôbec som už na to nemyslela, hoci každú chvíľu mi prichádzala na um myšlienka: ja nemám mať Ježiša - nie, to nie je možné - a to nie jeden raz, ale niekoľko dní, kým neklesne teplota. Ale večer som povedala Pánovi: „Ježišu, ak sú Ti milé moje sv. prijímania, tak ťa pokorne prosím, urob, aby som zajtra ráno nemala zvýšenú teplotu ani o jeden stupeň.“ Ráno meriam teplotu a pomyslela som si, že ak bude hoci len jeden stupeň, tak už nevstanem, lebo by sa to protivilo poslušnosti. Vyberám teplomer a ani jeden stupeň. Vyskočila som okamžite a išla na sv. prijímanie. Keď prišiel lekár, povedala som mu, že som nemala ani stupeň horúčky a išla som na sv. prijímanie. Začudoval sa. Prosila som ho, aby mi nesťažoval chodiť na sv. prijímanie, lebo to bude negatívne vplývať na moje liečenie. Lekár mi odpovedal: „Aby som mal pokojné svedomie a zároveň vám nerobil prekážky, sestra, dohodnime sa takto: keď bude pekne, nebude pršať a budete sa dobre cítiť, nech sa páči, choďte, ale dávajte na to vo svojom svedomí pozor.“ Potešila som sa, že je lekár taký ohľaduplný voči mne. Vidíš, Ježišu, čo záviselo odo mňa, to som urobila, teraz je rad na Tebe, a som úplne pokojná.

879 Dnes som videla, ako otec Andrasz slúžil sv. omšu. Pred pozdviho-
vaním som videla malého Ježiška, ktorý bol veľmi naradovaný a vystie-
ral rúčky. Po chvíli som už nevidela nič. Bola som vo svojej izolačke
a potom som sa modlila ďakovné modlitby. Ale neskôr som si pomys-
lela: Prečo bol Ježiško taký veselý? Veď nebyva vždy taký veselý, ako
vidím. Vtom som vnútri počula slová: „*Lebo mi je dobre v jeho srdci.*“
A vôbec ma to neprekvapilo, lebo viem, že veľmi miluje Ježiša.

880 Moje spojenie s umierajúcimi je naďalej také tesné. Ó, aké nepo-
chopiteľné je Božie milosrdenstvo, že mi Pán dovoľuje pomáhať zomie-
rajúcim mojou modlitbou. Nakoľko len môžem, snažím sa byť pri kaž-
dom zomierajúcom. Dôverujte Bohu, lebo je dobrý a nepochopiteľný.
Jeho milosrdenstvo presahuje naše chápanie.

14.1. 1937 881

Dnes vošiel Ježiš do izolačky vo svetlom rúchu, prepásaný zlatým pásom. Z jeho postavy vyžaroval veľký majestáť. Povedal: „*Dcéra moja, prečo sa oddávaš bojazlivým myšlienkam?*“ Odpovedala som: „Ó, Pane, Ty vieš prečo.“ A riekol mi. „*Prečo?*“

„To dielo mi naháňa strach, Ty vieš, že som neschopná splniť ho.“ Povedal mi: „*Prečo?*“

„Vidíš, som nezdravá, nemám vzdelanie, nemám peniaze, som prie-
pasťou biedy, bojím sa stykať s ľuďmi. Ježišu, ja túžim iba po Tebe, Ty
ma môžeš od toho oslobodiť.“ Pán mi povedal: „*Dcéra moja, čo si pove-
dala, je pravda. Si veľmi biedna a zapáčilo sa mi uskutočniť dielo milo-
srdenstva práve cez teba, ktorá si taká biedna. Neboj sa, nenechám ťa samu.
Rob v tejto veci, čo môžeš, ja dokonám všetko, na čo ty nebudeš stačiť. Ty
vieš, čo je v tvojich silách a to rob.*“ Pán sa pozrel do hĺbky mojej bytosti
s veľkou láskavosťou. Myslela som, že zomriem pod tým pohľadom od
radosti. Pán zmizol, v mojej duši zostala radosť, sila a moc konať. Ale
udivilo ma, že Pán ma nechce oslobodiť a nemení nič z toho, čo raz
povedal. Tak napriek všetkým radostiam vždy zostáva aj tieň bolesti.
Vidím, že láska a bolesť idú ruka v ruku spolu.

Takých videní nemám veľa, ale častejšie sa stykam s Pánom hlbším 882
spôsobom. Zmysly zostávajú uspaté. A všetky veci, hoci sú neviditeľné, sú
skutočnejšie a zreteľnejšie, než by som ich videla očami. Rozum spoznáva v
jednej chvíli viac než za dlhé roky dôkladného premýšľania a rozjímania.
Spoznáva Božiu podstatu, zjavené pravdy aj svoju vlastnú biedu.

V tom spájaní sa s Pánom mi neprekáža nič. Ani rozhovor s blížny- 883
mi, ani žiadne povinnosti. Hoci by som mala vybaviť aj neviem aké
dôležité veci, vôbec mi to neprekáža. Môj duch je s Bohom, moje vnútro
je plné Boha, a tak ho nehľadám mimo seba. On, Pán, preniká moju dušu,
ako keď lúč slnka prechádza čistým sklom. S mojou rodnou matkou, keď
som bola uzavretá v jej tele, som nebola tak spojená ako s mojím Bohom.
Tam bola nevedomosť, tu plnosť skutočnosti a vedomie zjednotenia. Moje
videnia sú čisto vnútorné, ale rozumiem im viac, než dokážem slovami
vypovedať.

Ó, aký krásny je duchovný svet. A aký skutočný. Tento vonkajší život 884
je v porovnaní s ním márna ilúzia a bezmocnosť.

Ježišu, daj mi silu a múdrosť, aby som zdolala prekážky tejto straš- 885
nej pustatiny, aby moje srdce dokázalo trpezlivo znášať túžbu po Tebe, ó,
Pane môj. Zotrvávam vždy vo svätom údive, keď cítim, že sa pri-

bližuješ ku mne. Ty, Pán strašného trónu, spúšťaš sa do biedneho vyhnanstva a prichádzaš k úbohej žobráčke, ktorá nemá nič okrem biedy. Nedokážem Ťa pohostiť, môj Kráľovič, ale Ty vieš, že Ťa milujem každým úderom svojho srdca. Keď vidím, ako sa znižuješ, predsa sa nezmenšuje v mojich očiach Tvoj majestát. Viem, že ma miluješ láskou ženícha a to mi stačí, hoci nás rozdeľuje veľká priepasť, lebo Ty si Stvoriteľ a ja Tvoje stvorenie. Láska je jediným vysvetlením nášho spojenia, mimo nej je všetko nepochopiteľné. Len láska vysvetľuje túto nepochopiteľnú dôvernosť, s akou sa stýkaš so mnou. Ó, Ježišu, Tvoja veľkosť ma desí a bola by som v ustavičnom údive a strachu, keby si ma sám neupokojoval. Robíš ma schopnou stýkať sa so sebou vždy, keď sa ideš ku mne priblížiť.

886 15.1. 1937

Smútok sa neusadí v srdci, ktoré miluje Božiu vôľu. Moje srdce, rozťužené po Bohu, pociťuje celú biedu vyhnanstva. Kráčam odvážne - aj keď mi to zraňuje nohy - do svojej vlasti a na tejto ceste sa posilňujem Božou vôľou, ona je mojím pokrmom. Podopierajte ma, šťastní obyvatelia nebeskej otčiny, aby vaša sestra neustala na ceste. Hoci je púšť strašná, predsa idem so zdvihnutou hlavou a pozerám sa na slnko - na milosrdné Ježišovo srdce.

19.1. 1937

887

Život v prítomnej chvíli mi plynie v tichom uvedomovaní si Boha. Ním žije moja mlčiaca duša. A ten vedomý život Boha v mojej duši je mojím prameňom šťastia a sily. Nehľadám šťastie mimo hlbín svojej duše, v ktorej prebýva Boh. Som si toho vedomá. Cítim akoby potrebu dávať sa iným. Objavila som v duši prameň šťastia, to znamená Boha. Ó, môj Bože, vidím, že všetko, čo ma obklopuje, je preplnené Bohom a najviac moja duša, ktorú ozdobuje Božia milosť. Tým, čím budem žiť vo večnosti, začnem žiť už teraz.

888 Mlčanie je takou mocnou rečou, že dosahuje trón živého Boha. Mlča nie je jeho rečou, hoci skrytou, ale mocnou a živou.

889 Ježišu, dávaš mi poznať a porozumieť, v čom spočíva veľkosť duše: nie vo veľkých skutkoch, ale vo veľkej láske. Láska má hodnotu a ona dáva veľkosť našim skutkom. Hoci naše skutky sú malé a obyčajné samé osebe, skrze lásku sa stávajú veľkými a mocnými pred Bohom, skrze lásku.

890 Láska je tajomstvo, ktoré premieňa všetko, čoho sa dotkne, na veci krásne a Bohu milé. Božia láska robí dušu slobodnou. Je ako kráľovná,

nepozná otrocké donútenie, do všetkého sa púšťa s veľkou slobodou duše, lebo láska, ktorá v nej prebýva, je pohnútkou ku skutku. Všetko, čo ju obklopuje, jej dáva poznať, že len sám Boh je hoden jej lásky. Duša zamilovaná do Boha a v ňom ponorená pristupuje k povinnosti s tým istým usposobením ako k sv. prijímaniu. Najjednoduchšiu činnosť vykonáva s veľkou starostlivosťou, pod láskavým pohľadom Boha, neznepokojuje sa, keď sa po čase ukáže, že nejaká vec sa menej vydarila. Zostáva pokojná, lebo vo chvíli, keď ju robila, robila, čo bolo v jej silách. Keď sa stane, že ju opustí živá Božia prítomnosť, z ktorej sa takmer stále teší, vtedy sa snaží žiť živou vierou. Jej duša chápe, že sú chvíle odpočinku a chvíle boja. Vôľou je vždy s Bohom. Jej duša je ako rytier vycvičená v boji, už zďaleka zbadá, kde sa ukrýva nepriateľ a je pripravená do boja. Vie, že nie je sama - Boh je jej silou.

21.1. 1937 891

Dnes už od rána som zvláštne spojená s Pánom. Večer ma navštívil nemocničný kňaz. Po chvíli rozhovoru cítim, že môj duch sa začína viac ponárať do Boha. Prestávala som vnímať, čo sa deje okolo mňa. Prosila som vrúčne Ježiša, aby mi dal možnosť rozprávať sa a Pán umožnil, že som mohla s ním slobodne hovoriť. Ale bola chvíľa, keď som nerozumela, čo hovorí. Počula som jeho hlas, ale nebolo v mojej moci rozumieť. Ospravedlňovala som sa, že nerozumiem, čo hovorí, hoci hlas počujem. To je chvíľa milosti spojenia s Bohom, ale nedokonalá, pretože zmysly aj navonok pôsobia nedokonalým spôsobom, nie je to úplné ponorenie sa do Boha, čiže prerušenie zmyslov, ako sa to často stáva, že navonok nič nepočuť ani nevidieť, celá duša je slobodne ponorená v Bohu. Keď ma táto milosť navštívi, túžim byť sama. Prosím Ježiša, aby ma chránil pred zrakom stvorení. Naozaj som sa veľmi hanbila pred tým kňazom, ale upokojila som sa, pretože spoznal trochu moju dušu v sv. spovedi.

Dnes mi dal Pán poznať v duchu Kláštor Božieho milosrdenstva. 892 Videla som v ňom veľkého ducha, ale všetko chudobné a veľmi skromné. Ó, môj Ježišu, dávaš mi duchovne sa stýkať s týmito dušami a možno tam moja noha nevstúpi, ale nech je zvelebené Tvoje meno a nech sa stane to, čo si mal v úmysle.

22.1. 1937 893

Dnes je piatok. Moja duša je v mori utrpenia, všetko mi zobrali hriechnici. Ale dobre, pre nich som všetko dala, aby Ťa poznali, že si dobrý a nekonečne milosrdný. Ja Ti aj tak zostanem verná uprostred dúh aj búrok.

894 Dnes lekár rozhodol, že nemám chodiť na sv. omšu, len na sv. prijímanie. Vrucne som túžila byť na sv. omši, ale spovedník zhodne s lekárom povedal, aby som bola poslušná. „Božia vôľa je, aby si bola zdravá, sestra, a nemôžeš robiť nijaké umŕtovania. Buď poslušná a Boh ti to vynahradí.“ Cítila som, že tieto spovedníckove slová sú slová Pána Ježiša. Hoci mi bolo ľúto vynechať sv. omšu, lebo Boh mi dával milosť vidieť malého Ježiška, ale poslušnosť dávam na prvé miesto.

Ponorila som sa do modlitby a urobila si pokánie. Vtom som náhle uzrela Pána, ktorý mi povedal: „*Dcéra moja, vedz, že väčšiu chválu mi vzdáš jedným skutkom poslušnosti než dlhými modlitbami a umŕtovaním.*“ Ó, ako dobre je žiť v poslušnosti, žiť vo vedomí, že všetko, čo robím, je milé Bohu.

895

23.1.1937

Dnes som nemala chuť písať. Vtom som začula v duši hlas: „*Dcéra moja, nežij pre seba, ale pre dušu. Píš pre ich úžitok. Vieš, že je to moja vôľa, aby si písala, veď ti to už toľkokrát potvrdili spovedníci. Ty vieš, čo mi je milšie, a ak máš pochybnosti o tom, čo hovorím, vieš, koho sa máš opýtať. Dávam mu svetlo, aby vedel posúdiť moju záležitosť, stráži ho moje oko. Dcéra moja, máš byť voči nemu ako dieťa, plná jednoduchosti a úprimnosti. Uprednostni jeho mienku nad všetky moje požiadavky, on ťa povedie podľa tvojej vôle. Ak ti nedovolí urobiť to, čo požadujem ja, buď pokojná, nebudem ťa za to súdiť, táto vec zostane medzi mnou a ním - ty máš byť poslušná.*“

896

25.1. 1937

Dnes je moja duša ponorená v bolesti. Ó, Ježišu, ó, Ježišu môj, dnes môže každý dolievať do môjho kalicha horkosti. Nezáleží na tom, či je to priateľ, alebo nepriateľ, každý mi môže spôsobiť utrpenie, a Ty, ó, Ježišu, mi musíš dávať moc a silu v týchto ťažkých chvíľach. Sv. Hostia, drž ma a zatvor moje pery, aby som nešomrala a nežalovala sa. Keď mlčím, viem, že zvíťazím.

897

27.1. 1937

Cítim značné zlepšenie zdravia. Ježiš ma privádza z brán smrti do života. Veď mi už neveľa chýbalo, aby som zomrela. Pán mi opäť dáva plnosť života. Hoci mám ešte zostať v sanatóriu, som už takmer úplne zdravá. Vidím, že ešte sa nespĺnila vo mne celkom Božia vôľa, preto musím žiť. Lebo viem, že keď splním všetko, čo Boh ohľadne mňa rozhodol na zemi, nenechá ma dlhšie vo vyhnanstve, lebo mojím domovom je nebo. Ale kým prideme do Vlasti, musíme splniť Božiu vôľu na zemi, to znamená - musia sa v nás vykonať skúšky a boje.

Ó, môj Ježišu, prinavraciaš mi zdravie a život. Daj mi silu do boja, 898 lebo bez Teba nedokážem nič urobiť. Daj mi silu, lebo Ty všetko môžeš. Vidíš, že som len slabé dieťa, nuž čo môžem.

Poznám celú moc Tvojho milosrdenstva a verím, že mi dáš všetko, čo potrebuje Tvoje slabé dieťa.

Ako veľmi som túžila po smrti. Nevieť, či ešte niekedy v živote 899 budem mať takú veľkú túžbu po Bohu. Boli chvíle, keď som upadala do mdlôb z túžby za ním. Ó, aká škaredá je zem pre toho, kto pozná nebo. Musím si robiť násilie, aby som žila. Ó, Božia vôľa, ty si mojím pokrmom.

Ó, život šedivý a plný neporozumenia, učím sa trpezlivosti a nado- 900 búdam skúsenosti. Každý deň veľa spoznávam a učím sa, ale vidím, že málo viem. Stále odhaľujem chyby vo svojom konaní. Neznechucujem sa tým, ale ďakujem Bohu, že mi ráci dávať svoje svetlo na poznanie samej seba.

+ Je tu jedna osoba, ktorá ma cvičí v trpezlivosti. Musím jej veno- 901 vať veľa času. Keď sa s ňou rozprávam, cítim, že vždy klame. Pretože mi hovorí o vzdialených veciach, ktoré si nemôžem overiť, darí sa jej klamať. Ale vnútorne som presvedčená, že to, čo hovorí, nie je pravda. Raz sa ma zmocnili pochybnosti, že i ja sa môžem myliť a ona možno hovorí pravdu. Prosila som Pána Ježiša, aby mi dal také znamenie, že ak naozaj klame, nech sa mi sama prizná v hocičom z toho, o čom som vnútorne presvedčená, že klame. A ak hovorí pravdu, nech Pán Ježiš odníme odo mňa presvedčenie, že klame. Po krátkej chvíli prichádza opäť ku mne a hovorí: „Sestra, veľmi sa ospravedlňujem, ale klamala som v tej a tej veci.“ Pochopila som, že svetlo, ktoré som mala vo vnútri, týkajúce sa tejto osoby, ma nemýlilo.

29.1. 1937 902

Dnes som zaspala. Mám len krátku chvíľu, aby som neprišla nesko- ro na sv. prijímanie, lebo kaplnka je dosť dobrý kúsok od nášho odde- lenia.²⁸⁰ Keď som vyšla na dvor, snehu bolo po kolená. Ale skôr než som si stihla pomyslieť, že lekár by mi nedovolil ísť po takom snehu, bola som už u Pána v kaplnke. Prijala som sv. prijímanie a už aj som bola naspäť. Začula som v duši slová: „*Dcéra moja, odpočiň si pri mojom srdci, poznám tvoju námahu.*“ Moja duša sa raduje viac, keď som pri srdci svojho Boha.

Jednodňové exercície

30. L 1937

Poznávam čoraz viac Božiu veľkosť a teším sa z neho. Neustále s ním 903

prebývam v hĺbke môjho srdca. Najľahšie je pre mňa nájsť Boha vo vlastnej duši.

904 Počas rozjímania som počula: „*Dcéra moja, najväčšiu chválu mi vzdáš, keď sa budeš trpezlivo podrobovať mojej vôli. Sebe robíš takú veľkú zásluhu, že ani postami, ani žiadnymi umŕtvovaniami by si to nedosiahla. Vedz, že ak svoju vôľu podrobíš mojej vôli, priťahuješ na seba moje veľké zalúbenie. Táto obeta je mi milá a plná sladkosti, v nej mám zalúbenie, ona má silu.*

905 + Spytovanie svedomia: naďalej to isté, spájanie sa s milosrdným Kristom.

Praktické cvičenie: vnútorné ticho, čiže prísne zachovávanie mlčania.

906 + V ťažkých chvíľach budem upierať oči na rozpäté a tiché Ježišovo srdce na kríži. V plameňoch, ktoré vyžarujú z jeho milosrdného srdca, mi splynie moc a sila do boja.

907 Zvláštna vec, že v zime prichádza k môjmu oknu kanárik a chvíľu krásne spieva. Chcela som sa presvedčiť, či tu nie je náhodou niekde v klietke, ale nie, nieje tu nikde, ani na druhom oddelení. Jedna z pacientiek ho tiež počula, ale len raz, a divila sa, ako môže v tomto mrazivom čase spievať kanárik.

908 + Ó, Ježišu, ako mi je ľúto úbohých hriešnikov. Ježišu, daj im milosť pokánia a ľútosti, spomeň si na svoje bolestné umučenie. Poznám Tvoje nekonečné milosrdenstvo, nemôžem zničiť, aby duša, ktorá Ťa tak veľa stála, mala zahynúť. Ježišu, daj mi duše hriešnikov, nech si Tvoje milosrdenstvo odpočinie v nich. Zober mi všetko a daj mi duše. Túžim sa stať obetnou hostiou za hriešnikov. Obal tela nech skryje moju obetu, veď aj Tvoje najsv. srdce je skryté v oblátke, a predsa si živou obetou.

Premeň ma v seba, ó, Ježišu, aby som bola živou obetou, Tebe milou. Túžim Ti v každej chvíli robiť zadosťučinenie za úbohých hriešnikov. Obetu môjho ducha skrýva telo, ľudské oko ju nedovídi. Preto je čistá a Tebe milá. Ó, Stvoriteľu môj a Otče veľkého milosrdenstva, dôverujem Ti, lebo si dobrota sama. Duše, nebojte sa Boha, ale dôverujte mu, lebo je dobrý a jeho milosrdenstvo trvá naveky.

909 + Poznáme sa s Pánom navzájom v príbytku môjho srdca. Áno, teraz ja Teba prijímam ako hosť a v domčeku môjho srdca, ale blíži sa čas, keď ma zavoláš (pozveš?) do svojho príbytku, ktorý si pripravil pre mňa od stvorenia sveta. Ó, čože som ja proti Tebe, Pane?

910 Pán ma vedie do neznámeho sveta. Dáva mi poznať svoju veľkú milosť, ale ja sa jej bojím a nepoddám sa jej vplyvu, nakoľko to bude v mojej moci, kým sa nebezpečím u duchovného poradcu, aká je to milosť.

V istej chvíli Božia prítomnosť prenikla celú moju bytosť. Môj rozum 911 bol zvláštne osvietený v poznaní jeho podstaty, pripustil ma k poznaniu svojho vnútorného života. Videla som v duchu tri božské osoby, ale jednu ich podstatu. On je sám, jeden, jediný, ale v troch osobách. Ani menšia, ani väčšia nie je ani jedna z nich. Ani v kráse, ani vo svätosti niet rozdielu, lebo sú jedno. Jedno, absolútne jedno sú. Jeho láska ma preniesla k tomuto poznaniu a spojila ma so sebou. Keď som bola spojená s jednou, tak som bola spojená aj s druhou a tretou. Keď sa spájame s jednou, zároveň sa spájame s tými dvoma osobami - tak isto ako s jednou. Jedna je ich vôľa, jeden Boh, hoci v osobách trojjediný. Keď sa duši dáva jedna z troch osôb, vtedy mocou tej jednej vôle je spojená s tromi osobami a je zaliata šťastím, ktoré plynie z Najsvätejšej Trojice. Týmto šťastím sa krmia svätí. Šťastie, ktoré vytryskuje z Najsvätejšej Trojice, obšťastňuje všetko, čo je stvorené, vytryskuje život, ktorý oživuje a dáva všetok život, ktorý z neho berie počiatok. V týchto chvíľach moja duša zakúsila také veľké Božie rozkoše, ktoré je pre mňa ťažké vyjadriť.

Vtom som začula slová takejto podoby: „*Chcem si ťa vziať pre seba.*“ 912 Strach prenikol moju dušu. Ale bez znepokojenia som sa snažila rozmyšľať, aké by to bolo zasnúbenie. Avšak po každý raz moju dušu preniká strach a opäť mám v duši pokoj udržiavaný vyššou silou.

Veď mám večné sľuby. Zložila som ich predsa s úprimnou a úplnou vôľou. Stále rozmyšľam, čo to má znamenať. Cítim a tuším, že je to nejaká výnimočná milosť. Keď o tom rozmyšľam, idem omdlieť z túžby po Bohu, ale v tom omdlievaní môj rozum zostáva jasný a preniknutý svetlom. Keď som s ním spojená, omdliavam z nadmiery šťastia, ale môj rozum je jasný a čistý, bez prímiesí. Znižuješ svoj majestát, aby si sa stýkal s biednym stvorením. Ďakujem Ti, ó, Pane, za tú veľkú milosť, ktorá ma činí schopnou stýkať sa s Tebou. Ježišu, Tvoje meno je mi rozkošou. Vycitujem zďaleka svojho Milovaného a moja roztúžená duša odpočíva v jeho objatiach. Nedokážem žiť bez neho. Radšej chcem byť s ním v utrpení a bolestiach než bez neho v najväčších rozkošiach neba.

2. II. 1937 913

Dnes už od rána Božia sústredenosť preniká moju dušu. Počas sv. omše som myslela, že uvidím malého Ježiška, ako ho často vidím, ale dnes som videla počas sv. omše ukrižovaného Ježiša. Bol pribitý na kríž s veľkými bolesťami. Moja duša bola preniknutá Ježišovou bolesťou na duši i na mojom tele, hoci neviditeľným spôsobom, ale rovnako bolestným. Ó, aké strašné tajomstvá sa dejú počas sv. omše.

Počas sv. omše sa uskutočňuje veľké tajomstvo. S akou nábožnosťou 914

musíme počúvať a zúčastňovať sa na tejto Ježišovej smrti. Raz spoznáme, čo Boh pre nás robí v každej sv. omši a aký dar v nej pre nás pripravuje. Jeho božská láska sa mohla vzmôcť jedine na takýto dar. Ó, Ježišu, Ježišu môj, akou veľkou bolesťou je preniknutá moja duša, keď vidím vytryskujúci prameň života s takou sladkosťou a silou pre každú dušu. A predsa vidím, že duše sú zvädnuté a usychajú z vlastnej viny. Ó, Ježišu môj, daj, nech moc milosrdenstva zahrnie tieto duše!

915 + Ó, Mária, dnes strašný meč^{x281} prenikol Tvoju svätú dušu. Okrem Boha nikto nevie o Tvojej bolesti. Tvoja duša sa nezlomila, ale je statočná, lebo je s Ježišom. Matka sladká, spoj moju dušu s Ježišom, lebo iba vtedy vydržím všetky skúšky a skúšania. Jedine v spojení s Ježišom budú moje malé obety milé Bohu. Najsladšia Matka, počúvaj ma o vnútornom živote, nech ma meč bolesti nikdy nezlomí. Ó, čistá Panna, vlej do môjho srdca udatnosť a chráň ho.

916 + Dnešný deň je pre mňa výnimočný. Napriek tomu, že som zakú sila toľko bolestí, moja duša oplýva veľkou radosťou. V susednej izolačke ležala ťažko chorá židovka. Pred tromi dňami som ju bola navštíviť. Pocítila som v duši bolesť, že už onedlho zomrie a milosť sv. krstu neobmyje jej dušu. Porozprávala som sa s ošetrujúcou sestrou, že ako sa bude blížiti posledná chvíľa, aby jej udelila sv. krst. Bol však taký problém, že židia boli vždy pri nej. Ale pocítila som v duši vnuknutie pomodliť sa pred obrazom, ktorý mi Ježiš kázal namaľovať. Mám brožúrku a na obale je obrázok z toho obrazu Božieho milosrdenstva. Povedala som Pánovi: „Ježišu, sám si mi povedal, že budeš udeľovať veľké milosti skrze tento obraz, tak Ťa prosím o milosť sv. krstu pre túto židovku. Nezáleží na tom, kto ju pokrstí, len aby bola pokrstená.“ Po týchto slovách som bola zvláštne uspokojená a mám úplnú istotu, že napriek ťažkostiam voda sv. krstu prenikne na jej dušu. A v noci, keď bola veľmi slabá, trikrát som k nej vstávala, aby som mohla ustrážiť vhodnú chvíľu, v ktorej by som jej udelila túto milosť. Ráno sa cítila akoby lepšie, popoľudní sa začala blížiti jej posledná chvíľka. Ošetrujúca sestra hovorí, že bude ťažké udeliť jej tú milosť, lebo sú pri nej. Nadišla chvíľa, keď chorá začala strácať vedomie, a preto začali behať jedni po lekára, druhí zas niekde inde, aby chorú ratovali. A tak zostala chorá sama a ošetrujúca sestra jej udelila sv. krst. A kým sa všetci zbehli, jej duša bola krásna, ozdobená Božou milosťou, a hneď začalo zomieranie. Zomieranie trvalo krátko, celkom akoby zaspala. Náhle som uvidela jej dušu vstupovať do neba v úchvatnej nádhere. Ó, aká krásna je duša v milosti posväcujúcej. Radosť zavládla v mojej duši, že pred tým obrazom som dostala takú veľkú milosť pre túto dušu.

Ó, aké veľké je Božie milosrdenstvo! Nech ho oslavuje každá duša. 917 Ó, Ježišu môj, tá duša Ti bude po celú večnosť spievať hymnus milosrdenstva. Nezabudem na dojem z toho dňa, ktorý som mala v duši. To je už druhá veľká milosť, ktorú som dostala pre duše pred tým obrazom.

Ó, aký dobrý je Pán a plný zľutovania! Ježišu, ako veľmi Ti ďakujem za tie milosti.

5. II. 1937 918

Ježišu môj, napriek všetkému veľmi túžim spojiť sa s Tebou. Ak je to možné, zober ma k sebe, lebo mám pocit, že mi pukne srdce od túžby za Tebou.

Ó, ako veľmi cítim, že som vo vyhnanstve. Kedy sa ocitnem v dome nášho Otca a budem sa opájať šťastím, ktoré sa rozlieva z Najsvätejšej Trojice? Ale ak je Tvoja vôľa, aby som ešte žila a trpela, tak túžim po tom, čo si mi predurčil. Drž ma na zemi, dokiaľ sa Ti bude páčiť, hoci aj do konca sveta. Ó, vôľa môjho Pána, buď mojou rozkošou a nadšením mojej duše. Hoci je zem taká zaľudnená, cítim sa celkom osamotená a zem sa mi zdá strašnou pustatinou. Ó, Ježišu, Ježišu, Ty vieš a poznáš oheň môjho srdca. Len Ty, ó, Pane, ma môžeš naplniť.

+ Dnes, keď som napomenula jednu slečinku, aby nepostavala toľký čas na chodbe s mužmi, lebo to nepristane slušnému dievčaťu, ospravedlnila sa mi a sľúbila, že sa polepší. Rozplakala sa, keď spoznala svoju nerozvážnosť. Keď som jej hovorila tých niekoľko slov o morálke, zbehli sa muži z celej sály a počúvali toto poučanie. Židia dokonca trochu počuli aj na seba. Neskôr mi hovorila istá osoba, že poprikladali uši na stenu a pozorne počúvali. Ja som nejako zvláštne vycítila, že počúvajú, ale povedala som, čo som chcela povedať. Tu sú steny také tenké, že aj keď sa hovorí potichu, tak to počuť.

+ Je tu u nás jedna osoba, ktorá bola kedysi našou chovanicom. Prirodzene ma cvičí v trpezlivosti, navštevuje ma niekoľkokrát za deň. Po každej návšteve som unavená, ale vidím, že túto dušu mi poslal Pán Ježiš. Nech Ťa všetko chváli, ó, Pane. Trpezlivosť vzdáva chválu Bohu, ó, aké úbohé sú duše.

6. II. 1937 921

Dnes mi Pán povedal: „*Dcéra moja, hovorí mi, že máš veľa jednoduchosti. Tak prečo mi nehovoríš o všetkom, čo sa ťa týka - aj najmenšie podrobnosti? Hovor mi o všetkom, vedz, že mi tým urobíš veľkú radosť.*“ Odpovedala som: „*Ved' Ty vieš o všetkom, Pane.*“ A Ježiš mi riekol: „*Áno, ja viem, ale ty sa neospravedlňuj tým, že ja viem, ale s jednoduchosťou dieťaťa*

mi hovor o všetkom, lebo mám naklonené ucho i srdce k tebe a tvoja reč je mi milá."

922 + Keď som začala tú veľkú novú na tri úmysly, uvidela som na zemi malého chrobáčika. Pomyslela som si: odkiaľ sa tu vzal uprostred zimy? Vtom som začula v duši slová: „Vidíš, ja myslím a udržujem ho, a čo je on v porovnaní s tebou? Prečo sa na chvíľu znepokojila tvoja duša?" Odprosila som Pána za tú chvíľku. Ježiš chce, aby som vždy bola dieťaťom a všetku starosť zložila na neho a slepo sa poddala jeho svätej vôli. Všetko vzal na seba.

923 7. II. 1937

Dnes mi Pán povedal: „Žiadam od teba dokonalú a celopalnú obeť - obeť vôle. S tou obeťou sa nemôže porovnať nijaká iná. Sám riadim tvoj život a všetko usporadievam tak, aby si bola pre mňa ustavičnou obeťou a vždy konala moju vôľu. Na doplnenie tejto obety sa budeš so mnou spájať na kríži. Viem, čo môžeš dokázať. Budem ti mnoho vecí prikazovať priamo, sám, a možnosť vykonania zdržím a urobím závislou od iných. Ale čo nedosiahnu predstavení, doplním ja sám priamo v tvojej duši. V najskrytejšej hĺbke tvojej duše bude dokonalá zápalná obeť, a to nie na nejaký čas, ale vedz, dcéra moja, že táto obeť bude trvať až do smrti. Je tu čas, keď ja, Pán, splním všetky tvoje želania. Mám v tebe zaľúbenie ako v živej hostii. Nemaj strach z ničoho, ja som s tebou."

924 Dnes som dostala list²⁸² od predstavenej, že nemôžem byť pri zomierajúcich. Tak pošlem za seba k zomierajúcim poslušnosť a ona bude podopierať zomierajúce duše. Taká je Božia vôľa a to mi stačí. Čo nechápem teraz, dozviem sa neskôr.

7. II. 1937

925

Dnes som sa modlila vrúcnejšie ako inokedy na úmysel Svätého otca a troch kňazov,²⁸³ aby im Boh vnukol to, čo žiada odo mňa, lebo od nich závisí uskutočnenie tejto veci. Ó, ako som sa potešila, že Sv. otcovi sa zlepšilo zdravie. Dnes som počula, ako mal prejav na Eucharistickom kongrese²⁸⁴ a preniesla som sa tam v duchu, aby som dostala apoštolské požehnanie.

926 Fašiangy
1937

9. II.

Tieto posledné dva dni karnevalu som spoznala veľké množstvo trestov a hriechov. Pán mi dal spoznať v jednej chvíli hriechy celého sveta, ktoré boli popáchané v tento deň. Omdlela som od hrôzy a napriek tomu, že poznám celú hĺbku Božieho milosrdenstva, zadivila som sa,

že Boh dovoľuje ľudstvu jestvovať. Pán mi dal poznať, kto udržiava jestvovanie tohto ľudstva: sú to vyvolené duše. Keď sa doplní miera vyvolených, svet viac nebude existovať.

Tieto dva dni som prijímala vynahradzujúce sv. prijímanie. Poveda- 927 la som Pánovi: „Ježišu, dnes všetko obetujem za hriešnikov. Nech údery Tvojej spravodlivosti udierajú do mňa a more milosrdenstva nech zahrnie úbohých hriešnikov." Pán vypočul moju prosbu. Veľa duší sa vrátilo k nemu, ale ja som zomierala pod bremenom Božej spravodlivosti. Cítila som, že som predmetom hnevu najvyššieho Boha. Večer moje utrpenie prešlo do takého veľkého vnútorného opustenia, že z prs sa mi mimovoľne vydierali stony. Zamkla som sa na kľúč v mojej izo-lačke a začala som adoráciu, čiže svätú hodinku. Vnútorne opustenie a pociťovanie Božej spravodlivosti - to bola moja modlitba. Ston a bolesť, ktoré sa mi vydierali z duše, zaujali miesto sladkého rozhovoru s Ježišom.

Vtom som náhle uzrela Pána. Privinul ma k svojmu srdcu a povedal 928 mi: „Dcéra moja, neplač, lebo nemôžem zniesť tvoje slzy. Dám im všetko, o čo prosíš, ale prestaň plakať." Naplnila ma veľká radosť a môj duch, ako obyčajne, spočinul v ňom ako vo svojom jedinom poklade. V tento deň som sa viac rozprávala s Ježišom, posmelená jeho dobrotou.

A keď som sa ocitla pri jeho najsladšom srdci, povedala som mu: 929 „Ježišu, tak veľa Ti chcem povedať." A Pán mi láskavo riekol: „Hovor, dcéra moja." A začala som predkladať bolesti svojho srdca: „Tak veľmi mi leží na srdci celé ľudstvo, že Ťa všetci nepoznajú, a tí, čo Ťa poznajú, Ťa zas nemilujú tak, ako si hoden lásky. Tu zase vidím veľké utlačanie a prenasledovanie veriacich, zvlášť Tvojich služobníkov. A zase vidím veľa duší, ktoré letia naslepo do strašnej peknej priepasti. Vidíš, Ježišu, to je bolesť, ktorá sa mi vtlačá do môjho srdca a do mojich kostí. Hoci ma obdarúvaš svojou zvláštnou láskou a zalievaš mi srdce potokmi svojich radostí, to neprehluší moje bolesti, ktoré som Ti vymenovala. Skôr mi ešte viac prenikajú do môjho úbohého srdca. Ó, ako vrúcne túžim, aby sa celé ľudstvo s dôverou obrátilo k Tvojmu milosrdenstvu. Vtedy sa uľahčí môjmu srdcu, keď uvidím chválu Tvojho mena." Ježiš vyslyšal výlevy môjho srdca vážne a so záujmom, akoby o nich nevedel. Ukryval predou mnou, že o nich vie, a ja som sa vtedy cítila slobodnejšia v rozprávaní. Pán mi povedal: „Dcéra moja, reč tvojho srdca je mi milá. Keď sa modlíš túto korunku, približuješ ľudstvo ku mne." Po týchto slovách som uvidela samu seba, ale Božia prítomnosť je stále v mojej duši.

+ Ó, Ježišu môj, aj keď pôjdem k Tebe a naplníš ma sebou, a to bude 930 plnosť môjho šťastia, predsa nezabudnem na ľudstvo. Túžim odchýliť

záclony neba, aby o Božom milosrdenstve nepochybovala zem. Moje odpočinutie je v ohlasovaní Tvojho milosrdenstva. Najväčšiu chválu vzdáva duša svojmu Stvoriteľovi, keď sa s dôverou obracia na Božie milosrdenstvo.

Dnes je Popolcová streda

10.11. 1937

931 Počas sv. omše som pocítila vo svojich údoch na krátku chvíľu Ježišo vo utrpenie. Veľký pôst, to je spôsob zvláštnej kňazskej práce, treba ísť pomáhať pri záchrane duší.

932 Pred niekoľkými dňami som napísala list svojmu duchovnému poradcovi.²⁸⁵ Prosila som ho o povolenie na niektoré menšie skutky pokánia počas pôstu. Nemala som od lekára povolenie ísť do mesta, tak som to musela vybaviť listom. Dnes je však už Popolcová streda a ja nemám odpoveď. Ráno po sv. prijímaní som začala prosiť Pána Ježiša, aby mu vnukol svoje svetlo, aby mi odpísal. V duši som spoznala, že otec nie je proti cvičeniam, o ktoré som ho prosila, a že mi dáva svoje povolenie. S pokojom som sa začala cvičiť v tých cvičeniach, o ktoré som ho prosila. V ten istý deň popoludní som dostala od neho list a že rád mi dáva na požadované cvičenia svoje povolenie. Veľmi som sa potešila, že moje vnútorné poznanie sa zhoduje s náhľadom duchovného otca.

933 Vtom som začula v duši: „*Väčšiu odmenu dostaneš za poslušnosť a závislosť na spovedníkovi než za samotné cvičenie, v ktorom sa budeš cvičiť. Dcéra moja, vedz o tom a podľa toho konaj, že hoci by to bola aj najmenšia vec, ale má na sebe pečať poslušnosti voči môjmu zástupcovi, je v mojich očiach milá a veľká.*”

934 Malé prípravné cvičenia pred pôstom. Nemôžem sa cvičiť vo veľkých umŕtvovaniach ako predtým napriek tomu, že som ochotná a mám vrúcnu túžbu, lebo som pod prísny lekársky dozor. Ale v menších veciach sa môžem cvičiť: spať bez vankúša, trochu sa cítiť hladná, každý deň sa pomodliť korunku, ktorú ma naučil Pán s rozostretými rukami, niekedy sa pomodliť s rozostretými rukami po nejaký čas aj spon tánnu modlitbu. Úmysel: vyprosovať Božie milosrdenstvo pre úbohých hriešnikov a pre kňazov silu obracať srdcia hriešnikov.

935 Moje spojenie so zomierajúcimi dušami je, tak ako predtým, tesné. Často sprevádzam dušu, ktorá zomiera vo veľkej vzdialenosti. Najväčšiu radosť mám, keď vidím, že prisľúbenie milosrdenstva sa na týchto dušiach spĺňa. Pán je verný. Čo raz povie, dodrží.

936 + Istá duša, ktorá ležala na našom oddelení, začala zomierať. Strašne sa trápila, tri dni zomierala, ale chvíľami znovu nadobúdala vedomie. Celá sála sa za ňu modlila. Zatúžila som aj ja ísť, ale matka predstave-

ná mi predsa zakázala chodiť k umierajúcim. Tak som sa modlila v izolačke za túto dušičku. Ale keď som sa do počula, že ešte sa trápi a nevedno, kedy to skončí, zrazu sa ma niečo dotklo v mojej duši a povedala som Pánovi: „Ježišu, ak Ti je všetko to, čo robím, milé, tak Ťa prosím o znamenie, nech sa tá dušička netrápi, ale hneď prejde do večného šťastia.“ O niekoľko minút neskôr som sa dozvedela, že táto dušička usnula tak pokojne a rýchlo, že nestihli ani sviečku zapáliť.

+ Spomeniem ešte jednu vec o mojom duchovnom poradcovi. Je to 937 zvláštne, že je tak málo kňazov, ktorí dokážu do duše vliť moc, odvahu a silu, že duša sa netrápi a ide vždy dopredu. Pod takýmto vedením duša, aj keď je slabá, môže veľa urobiť na slávu Božiu. V tom som spoznala jedno tajomstvo, a to je, že spovedník, čiže poradca, nepodceňuje malé veci, ktoré mu duša predkladá. A keď duša zbadá, že je v tom kontrolovaná, začne sa cvičiť a nevynechá ani najmenšiu príležitosť ku cnosti. Takisto sa vyhýba najmenším chybám a z toho, ako z malých kamienkov, vzniká krásna svätyňa duše. A naopak, keď duša vybadá, že spovedník podceňuje tieto malé veci, aj ona ich začne podceňovať. Prestane ich predkladať spovedníkovi, a čo je horšie, začne sa zanedbávať v malých veciach, a tak namiesto dopredu ide pomaly naspäť. A duša sa zbadá až vtedy, keď už upadne do vážnejších ťažkostí. A teraz sa vynára vážna otázka: Čia je to vina? Či jej, či spovedníka, čiže poradcu? Tu skôr hovorím o poradcovi. Mne sa zdá, že celú vinu treba pripísať nerozvážnemu poradcovi a duši treba pripísať len tú chybu, že si ho sama vybrala. Poradca mohol dobre viesť dušu po cestách Božej vôle ku svätosti.

Duša sa musí dlhší čas vrúcne modliť o poradcu a prosiť Boha, aby 938 jej ho sám ráčil vybrať. Čo sa začalo s Bohom, bude Božie, a čo sa začalo čisto po ľudsky, bude ľudské. Boh je tak milosrdný, že aby duši pomohol, sám jej určuje duchovného poradcu a dá duši svetlo, že to je ten, pred ktorým sa má odkryť, aj najskrytejšie hlbiny, ako pred Pánom Ježišom. A keď duša zväži a pozná, že to všetko viedol Boh, nech vrúcne prosí, aby mu Boh udelil veľa svetla v jej poznaní a nech nevymieňa takého poradcu, iba ak by sa stalo niečo vážne. Ako pred výberom poradcu sa modlila veľa a vrúcne o poznanie Božej vôle, tak aj keď ho chce zmeniť, nech sa modlí veľa a vrúcne, či je naozaj Božia vôľa, aby ho zanechala a vybrala si druhého. Ak nie je zreteľná Božia vôľa, čo sa tohto týka, tak nech ho nemení, lebo duša sama ďaleko nezájde. Satan chce len to, aby duša túžiacia po svätosti sama seba viedla a vtedy sa nedá povedať, že by k nej mohla dôjsť.

Výnimkou je duša, ktorú vedie priamo sám Boh, ale to poradca hneď 939 zbadá, že daná dušička je vedená samotným Bohom. Boh mu to dá

poznať jasne a zreteľne a taká duša má byť pod ešte prísnejšou kontrolou poradcu než iná. V tomto prípade poradca nielen vedie a ukazuje cesty, po ktorých má duša ísť, ale skôr posudzuje a potvrdzuje, že duša ide dobrou cestou a vedie ju dobrý duch. V tomto prípade poradca nielenže musí byť svätý, ale aj skúsený a rozvážny. Duša musí jeho mienke dávať prednosť pred mienkou samého Boha, lebo vtedy bude v bezpečí od klamov a odchýliek. Duša, ktorá by nepodrobila tieto vnuknutia prísnej kontrole Cirkvi, čiže poradcovi, takto dáva poznať, že ju vedie zlý duch. Poradca musí byť veľmi opatrný, čo sa tohto týka, a musí skúšať dušu v poslušnosti. Satan sa môže skrývať aj pod plášťom pokory, ale plášť poslušnosti si na seba nedokáže natiahnuť a tu vyjde najavo celá jeho práca. Spovedník sa však nemá príliš báť takej duše, lebo ak mu Boh zverí takú výnimočnú dušu, dá mu aj veľké Božie svetlo ohľadne nej, lebo ako by mohol inak dobre posudzovať také veľké tajomstvá, aké sú medzi dušou a Bohom.

940 Sama som veľa vytrpela a bola som v tomto skúšaná. Preto všetko, čo píšem, je len to, čo som sama na sebe zakúsila. Veľa novén, modlitieb a pokánia som si vykonala, kým mi Boh poslal kňaza, ktorý dobre porozumel mojej duši. Bolo by oveľa viac svätých duší, keby bolo viac skúsených a svätých poradcov. Nejedna duša úprimne túžiaca po svätosti si nedokáže sama poradiť, keď prídu chvíle skúšok, a opúšťa cestu dokonalosti. Ó, Ježišu, daj nám horlivých a svätých kňazov.

941 Ó, veľká dôstojnosť kňaza, ale aj veľká zodpovednosť kňaza. Veľa ti bolo dané, ó, kňaz, ale veľa od teba budú aj žiadať...

942 11.11. 1937

Dnes je piatok. Počas sv. omše pociťujem na svojom tele bolesti: na rukách, nohách aj boku. Tieto bolesti dopúšťa na mňa sám Ježiš kvôli zadostučineniu za hriešnikov. Je to krátka chvíľa, ale veľká bolesť. Netrpím viac ako niekoľko minút, ale dojem zostáva dlho a veľmi živý.

943 + Dnes sa cítim v duši taká opustená, že si to nedokážem vysvetliť. Ukryla by som sa pred ľuďmi a plakala bez konca. Nikto nepochopí srdce zranené láskou, a keď zakúsi vnútorné opustenie, nikto ho nepoteší. Ó, duše hriešnikov, zobrali ste mi Pána, ale dobre, dobre, poznajte, aký sladký je Pán, a celé more horkosti nech zalieva moje srdce. Všetky Božie útechy som dala vám.

944 + Sú chvíle, v ktorých nedôverujem sama sebe. Som presvedčená až do dna o svojej slabosti a biede. Poznala som, že v týchto chvíľach môžem vydržať len dôverujúc nekonečnému Božiemu milosrdenstvu. Trpezlivosť, modlitba a mlčanie posilňujú dušu. Sú okamihy, v ktorých

duša musí mlčať a nieje vhodné rozprávať sa so stvoreniami. Sú to chvíle nespokojnosti zo seba samej, duša sa cíti slabá ako malé dieťa. Vtedy sa celou silou drží Boha. V takých chvíľach žije výlučne vierou, a keď sa cíti posilnená Božou milosťou, vtedy je smelšia v reči a prebývaní s blíznymi.

Večer mi Pán povedal: „*Odpočív si, dieťa moje, pri mojom srdci. Vidím, že veľmi si sa napracovala v mojej vinici,*“ a moja duša bola zaliata Božou radosťou.

12. II. 1937 946

Dnes ma preniká Božia prítomnosť ako lúč slnka, skrz-naskrz. Túžba mojej duše po Bohu je taká veľká, že každú chvíľu ma privádza k omdlietiu. Cítim, že večná Láska sa dotýka môjho srdca, moja maličkosť to nedokáže zničiť. Vnútorná sila je však veľká. Duša sa chce vyrovnáť Láske, ktorá ju miluje. Duša má v týchto chvíľach hlboké poznanie Boha. Čím viac ho poznáva, tým je jej láska k nemu vrúcejšia, čistejšia. Ó, nepochopiteľné sú tajomstvá duše s Bohom.

Neraz trvá celé hodiny, kým je moja duša ponorená v úžase, vidiac 947 nekonečný majestát, ktorý sa k nej tak znižuje. Neustále ma udivuje, že najvyšší Pán má vo mne svoje zaľúbenie. Sám mi o tom hovorí a ja sa ponáram ešte viac do svojej ničoty, lebo viem, čím som sama zo seba. Ale musím povedať, že aj ja milujem svojho Stvoriteľa na zbláznenie, každým úderom srdca, každým nervom. Moja duša nevedomky tonie, tonie... v ňom. Cítim, že nič ma neodlúči od Pána, nebo ani zem, prítomnosť ani budúcnosť. Všetko sa môže zmeniť, ale láska nikdy, nikdy, ona je vždy tá istá. On, nesmrteľný Mocnár, mi dáva poznať svoju vôľu, aby som ho zvlášť milovala a sám vlieva do mojej duše schopnosť k takej láske, akou ho túžim milovať. Ponáram sa čoraz viac v ňom a nebojím sa ničoho. Láska zaujala celé moje srdce. Hoci by mi hovorili o Božej spravodlivosti, ako sa trasú pred ním dokonca aj čistí duchovia, zakrývajú si svoje tváre a hovoria: „Svätý,“ neustále, a z toho vyplýva, akoby takéto moje dôverné stýkanie sa s Pánom bolo na škodu jeho cti a majestátu - ó, nie, nie, ešte raz nie. Do čistej lásky sa zmesť všetko - najvyššia česť a najhlbšie zvelebovanie. V najhlbšom pokoji je duša ponorená v ňom skrze lásku a vonkajšie vyjadrenie stvorenia nemá na ňu vplyv. To, čo jej hovoria o Bohu, je slabým tieňom v porovnaní s tým, čo ona vnútorne prežíva s Bohom. Neraz sa čuduje, ako sa duše nadchýňajú tým, čo niekto vypovedal o Bohu: lebo pre ňu je to každodenný chlieb. Ona vie, že to, čo sa dá vypovedať, nie je ešte také veľké - prijíma a počúva všetko s úctou, ale má svoj zvláštny život v Bohu.

Dnes počas pasí²⁸⁶ som videla umučeného Ježiša, trnám korunovaného, v ruke držal kúsok trstiny. Ježiš mlčal a žoldnieri sa ponáhľali opreteký, aby ho mučili. Ježiš nehovoril nič, len sa pozrel na mňa. V tom pohľade som vycítila takú strašnú bolesť, že my nemáme ani poňatia, čo vytrpel Ježiš pre nás ešte pred ukrižovaním. Moja duša je plná bolesti a túžby. Pocítila som veľkú nenávisť k hriechu. Moja najmenšia nevernosť mi pripadá ako veľká hora a robím zadosťučinenie umŕtvovaním a pokáním. Keď vidím umučeného Ježiša, ide mi roztrhnúť srdce. Myslím na to, čo bude s hriešnikmi, ak nevyužijú Ježišovo umučenie. V jeho umučení vidím celé more milosrdenstva.

J. M. J.

12. II. 1937

+ Božia láska je kvetom - milosrdenstvo je ovocím

Nech pochybujúca duša číta tieto myšlienky a stane sa dôverujúcou.²⁸⁷

Milosrdenstvo Božie, vytryskujúce z lona Otca - dôverujem v Teba.

Milosrdenstvo Božie, najvznešenejšia Božia vlastnosť - dôverujem v Teba.

Milosrdenstvo Božie, nepochopiteľné tajomstvo - dôverujem v Teba.

Milosrdenstvo Božie, prameň vytryskujúci z tajomstva Najsvätejšej Trojice - dôverujem v Teba.

Milosrdenstvo Božie, nepreskúmateľné žiadnym rozumom, ľudským ani anjelským - dôverujem v Teba.

Milosrdenstvo Božie, z ktorého vytryskuje všetok život a šťastie - dôverujem v Teba.

Milosrdenstvo Božie, prevyšujúce nebesia.

Milosrdenstvo Božie, prameň zázrakov a divov.

Milosrdenstvo Božie, naplňajúce celý vesmír.

Milosrdenstvo Božie, zostupujúce na svet v osobe vteleného Slova.

Milosrdenstvo Božie, ktoré vyplynulo z otvorenej rany Ježišovho srdca.

Milosrdenstvo Božie, obsiahnuté v Ježišovom srdci pre nás a zvlášť pre hriešnikov.

Milosrdenstvo Božie, nepochopiteľné v ustanovení svätej hostie.

Milosrdenstvo Božie, v ustanovení svätej Cirkvi.

Milosrdenstvo Božie, vo sviatosti svätého krstu.

Milosrdenstvo Božie, naše ospravedlnenie skrze Ježiša Krista.

Milosrdenstvo Božie, sprevádzajúce nás po celý život.

Milosrdenstvo Božie, zahrnujúce nás zvlášť v hodine smrti.

Milosrdenstvo Božie, ktoré nám dávaš večný život.

Milosrdenstvo Božie, ktoré nás sprevádzaš v každej chvíli života.

Milosrdenstvo Božie, chrániace nás od pekelného ohňa.

Milosrdenstvo Božie, v obrátení tvrdošijných hriešnikov.

Milosrdenstvo Božie, údiv pre anjelov, nepochopiteľné pre svätých.

Milosrdenstvo Božie, nepochopiteľné vo všetkých Božích tajomstvách.

Milosrdenstvo Božie, pozdvihujúce nás zo všetkej biedy.

Milosrdenstvo Božie, prameň nášho šťastia a radosti.

Milosrdenstvo Božie, ktoré nás povolávaš z ničoty k bytiu.

Milosrdenstvo Božie, ktoré zahŕňaš všetky diela jeho rúk.

Milosrdenstvo Božie, korunujúce všetko, čo je a čo bude jestvovať.

Milosrdenstvo Božie, v ktorom sme všetci ponorení.

Milosrdenstvo Božie, sladké upokojenie utrápených srdc.

Milosrdenstvo Božie, jediná nádej zúfalých duší. Milosrdenstvo Božie, odpočinutie srdc, pokoj uprostred strachu. Milosrdenstvo Božie, rozkoš a nadšenie svätých duší. Milosrdenstvo Božie, nádej všetkých nádejí.

950 + Ó, večný Bože, v ktorom je milosrdenstvo nepochopiteľné a pokladnica zľutovania nevyčerateľná, vzhliadni na nás láskavo a rozmnož v nás svoje milosrdenstvo, aby sme si v ťažkých chvíľach nezúfali ani neupadali na duchu, ale s veľkou dôverou sa poddali Tvojej svätej vôli, ktorá je láska a milosrdenstvo samo.

951 + Ó, nepochopiteľné a nepreniknuteľné milosrdenstvo Božie, kto Ťa dostatočne zvelebovať a oslavovať môže, najvznešenejšia vlastnosť všemohúceho Boha, ty si sladká nádej pre hriešneho človeka.

Hviezdy, zem a more, spojte sa do jedného hymnu a spoločne s vďakou ospevujte nepochopiteľné Božie milosrdenstvo.

952 Ježišu môj, Ty vidíš, že Tvoja sv. vôľa je mi všetkým. Je mi jedno, čo so mnou urobíš. Keď mi kážeš pustiť sa do diela, púšťam sa s pokojom, hoci viem, že som na to neschopná. Keď mi kážeš čakať cez svojich zástupcov, nuž trpezlivo čakám. Naplňáš moju dušu zápalom a nedávaš možnosť konať. Priťahuješ ma k sebe do nebies a ponechávaš ma na zemi. Vlievaš do mojej duše túžbu po Tebe a ukrývaš sa predomnou. Zomieram od túžby spojiť sa s Tebou naveky a smrti nedovoľuješ, aby sa ku mne priblížila. Ó, Božia vôľa, ty si mojím pokrmom a rozkošou duše. Keď sa poddávam svätej vôli Boha, moju dušu zalieva hlboký pokoj.

Ó, Ježišu môj, Ty neodmeňuješ za úspech skutku, ale za úprimnú vôľu a vynaloženú námahu. Preto som úplne pokojná, hoci by všetky moje počínania a námahy boli zničené alebo sa nikdy neuskutočnili. Ak urobím všetko, čo je v mojej moci, ostatné nezáleží odo mňa, a preto ani najväčšie búrky nenarúšajú hĺbku pokoja. V mojom svedomí prebýva Božia vôľa.

953

+ 15. II. 1937

Dnes sa moje bolesti trochu zväčšili. Pociťujem nielen väčšie bolesti v celých plúcach, ale aj nejaké zvláštne bolesti v črevách. Toľko trpím, koľko moja slabá prirodzenosť môže uniesť. Všetko pre nesmrteľné duše, aby som vyprosila Božie milosrdenstvo úbohým hriešnikom, aby som vyprosila silu pre kňazov. Ó, akú veľkú úctu mám voči kňazom a prosím Ježiša, najvyššieho kňaza, o veľá milosť pre nich.

Dnes po sv. prijímaní mi Pán povedal: „*Dcéra moja, je mojou rozkošou 954 šou spájať sa s tebou. Najväčšiu chválu mi vzdávaš, keď sa podrobuješ mojej vôli. Takto na seba priťahuješ more požehnaní. Nemal by som v tebe zvláštne zalúbenie, keby si nežila mojou vôľou.*” Ó, môj sladký Host', pre Teba som pripravená na všetky obety. Veď Ty vieš, že som slabosť sama, ale s Tebou môžem všetko. Ó, Ježišu môj, pokorne Ťa prosím, buď so mnou v každej chvíli.

15. II. 1937 955

Dnes som počula v duši slová: „*Hostia milá môjmu Otcovi, vedz o tom, dcéra moja, že celá Svätá Trojica má v tebe svoje zvláštne zalúbenie preto, že žiješ výlučne Božou vôľou. Žiadna obeta sa nedá s touto porovnať.*”

+ Po týchto slovách som dostala v duši poznanie Božej vôle. Na všet- 956 ko pozerám z vyššieho bodu a všetky udalosti a veci, nepríjemné či milé, prijímam s láskou ako dôkazy zvláštneho zalúbenia Nebeského Otca.

Na oltári lásky bude horieť čistá obeta mojej vôle. Aby bola doko- 957 nalá, spájam sa tesne s obetou Ježiša na kríži. A keď sa pod vplyvom veľkých bolestí zachveje moja prirodzenosť a fyzické i duchovné sily mi budú ubúdať, vtedy sa skryjem hlboko do otvorenej rany Ježišovho srdca, budem mlčať ako holubica a nebudem sa sťažovať. Všetky moje záľuby, hoci najsvätejšie, najkrajšie a najšľachetnejšie, nech sú vždy na poslednom mieste a na prvom mieste Tvoja svätá vôľa. Tvoje najmenšie želanie, ó, Pane, je mi drahšie než nebo so všetkými pokladmi. Viem dobre, že stvorenie ma nechápe, preto moja obeta bude v Tvojich očiach čistejšia.

Pred niekoľkými dňami prišla ku mne istá osoba s prosbou, aby som 958 sa veľmi pomodlila za ňu na jej úmysel, lebo má dôležité a naliehavé záležitosti. Náhle som pocítila v duši, že to nie je Bohu milé a odpovedala som jej, že sa nebudem modliť na ten úmysel - pomodlím sa za ňu všeobecne. Za niekoľko dní tá pani prišla ku mne a poďakovala mi, že som sa nemodlila na jej úmysel, ale za ňu. Mala v úmysle pomstiť sa istej osobe, voči ktorej bola povinná mať úctu a ktorú si mala vážiť mocou štvrtého prikázania. Pán Ježiš zmenil jej vnútro a sama uznala svoju vinu. Začudovala sa však, že som odhalila jej tajomstvo.

+ Dnes som dostala list od kňaza Sopočka s blahoželaním k meni- 959 nám.²⁸⁸ Potešila som sa blahoželaním, ale aj zarmútila, lebo sa mu pohoršilo zdravie. Vedela som o tom vnútorne, ale neverila som. Rýchlo mi však odpísal, že je to tak, a aj iné veci, o ktorých mi nenapísal, sú pravdou a moje vnútorné poznanie ma nemýli. Odporúča mi, aby som poďčiarka všetko, o čom viem, že to nepochádza odo mňa. To je všet-

ko to, čo mi hovorí Ježiš, čo počujem v duši. Niekoľkokrát ma už o to prosil, ale ja som nemala čas. Pravda je aj to, že som sa veľmi neponáhľala, ale odkiaľ vie, že som to neurobila. Veľmi ma to udivilo, ale teraz sa púšťam celým srdcom do tej práce. Ó, Ježišu môj, vôľa Tvojich zástupcov je Tvojou zreteľnou svätou vôľou bez najmenších pochybností.

16. II. 1937

960 Dnes, keď som vošla omylom do susednej izolačky, chvíľu som sa rozprávala s tou osobou. Keď som sa vrátila ku sebe, chvíľu som rozmýšľala o tej osobe. Odrazu stál pri mne Ježiš. Povedal mi: „*Dcéra moja, o čom rozmýšľáš v tejto chvíli?*” Bez rozmýšľania som sa privinula k jeho srdcu, lebo som spoznala, že priveľa rozmýšľam o stvorení.

961 + Dnes ráno, keď som si vykonala svoje duchovné cvičenia, hneď som sa pustila do práce s háčikom. Cítila som ticho vo svojom srdci - cítila som, že Ježiš v ňom odpočíva. To hlboké a sladké vedomie Božej prítomnosti ma povzbudilo k tomu, že som Pánovi povedala: „Ó, Najsvätejšia Trojica, ktorá prebývaš v mojom srdci, prosím Ťa, daj milosť obrátenia toľkým duším, koľko dnes urobím očiek týmto háčikom. Vtom som počula v duši slová: „*Dcéra moja, tvoja žiadosť je priveľká.*” „Ježišu, veď Tebe je ľahšie dať veľa než málo.”

„*Tak je, ľahšie je pre mňa dať duši veľa než málo, ale každé obrátenie hriešnej duše vyžaduje obeť.*” „Tak Ti, Ježišu, obetujem tú svoju úprimnú prácu. Táto obeť sa mi nezdá primálá za také veľké množstvo duší, veď Ty, Ježišu, si tridsať rokov zachraňoval duše takouto prácou. A preto, že sv. poslušnosť mi nedovoľuje robiť veľké pokánia a umŕtvovania, preto Ťa prosím, Pane, prijmi tieto malé veci s pečatou poslušnosti ako veľké veci.” Vtom som počula v duši hlas: „*Dcéra moja milá, činím zádosť tvojej prosbe.*”

962 + Často vidím istú osobu milú Bohu. Pán má v nej veľké zaľúbenie. Nielen preto, že sa snaží o úctu k Božiemu milosrdenstvu, ale pre lásku, ktorú má voči Pánu Bohu. Aj keď táto duša necíti lásku vo svojom srdci vždy citelným spôsobom a prebýva takmer stále v Getsemany, je vždy Bohu milá a jeho veľká trpezlivosť zvíťazí nad všetkými protivenstvami.

963 + Ó, keby trpiaca duša vedela, ako ju Boh miluje, zomrela by od radosť a nadmiery šťastia. Raz spoznáme, čím je utrpenie, ale už nám nebudeme umožnené trpieť. Len prítomná chvíľa je naša.

17. II. 1937

964 Dnes ráno počas sv. omše som videla trpiaceho Ježiša. Jeho utrpenie sa odrazilo na mojom tele, hoci neviditeľným spôsobom, ale nemejnej bolestným.

Ježiš sa pozrel na mňa a povedal: „*Duše hynú napriek môjmu trpkému 965 mu umučeniu. Dávam im poslednú nádej na záchranu, to je sviatok môjho milosrdenstva. Ak nebudú zvelebovať moje milosrdenstvo, zahynú naveky. Tajomníčka môjho milosrdenstva, píš, hovor duším o mojom veľkom milosrdenstve, lebo strašný deň, deň mojej spravodlivosti, je blízko.*”

+ Dnes som pocítila v duši tieto slová: „*Dcéra moja, začni konať, som 966 s tebou. Čakajú ťa veľké prenasledovania a utrpenia, ale nech ťa potešuje myšlienka, že skrze toto dielo sa spasí a posväť mnoho duší.*”

+ Pustila som sa do práce a podčiarkovala som Pánove slová.²⁸⁹ Všetko 967 ko som rad-radom prezerala a prišla som na stranu, na ktorej mám zapísané rady a pokyny otca Andrasza. Nevedela som, čo mám urobiť. Či podčiarknuť, alebo nie. Vtom som začula v duši slová: „*Podčiarkni, lebo tie slová sú moje, požičal som si ústa priateľa môjho srdca, aby som prehovoril k tebe, pre tvoje upokojenie a tých pokynov sa máš držať až do smrti. Veľmi by sa mi nepáčilo, keby si ustúpila od týchto pokynov. Vez o tom, 968 že sám som ho postavil medzi mňa a tvoju dušu. Robím to pre tvoje upokojenie a aby si neblúdila. Keď som ťa odovzdal do zvláštnej kňazskej opatery, oslobodil som ťa od podrobného informovania predstavených o tom, ako sa s tebou stýkam. Okrem toho, buď voči predstaveným ako dieťa, ale to, čo vykonávam v hĺbke tvojej duše, o tom všetkom hovor úprimne len kňazom.*” Všimla som si, že od tej chvíle, ako mi Boh dal vodcu, nežiadal, aby som, ako predtým, o všetkom hovorila predstaveným. S výnimkou toho, čo sa týkalo vonkajších vecí. Okrem toho, moju dušu pozná jedine poradca. Mat' duchovného poradcu je výnimočná Božia milosť. Ó, ako málo duší má túto milosť. Uprostred najväčších ťažkostí duša žije v ustavičnom pokoji. Každý deň po sv. prijímaní ďakujem Pánu Ježišovi za túto milosť a každý deň prosím Ducha Svätého o svetlo pre neho. Naozaj som sama pocítila v duši, akú veľkú silu má slovo duchovného poradcu. Nech je zvelebené Božie milosrdenstvo za túto milosť.

+ Dnes som si išla vykonať meditáciu pred Najsvätejšiu sviatosť.²⁹⁰ 969 Keď som sa priblížila k oltáru, Božia prítomnosť prenikla moju dušu. Bola som ponorená do oceánu jeho božstva. Ježiš mi povedal: „*Dcéra moja, všetko, čo jestvuje, je tvoje.*” Odpovedala som: „*Moje srdce si nežiada nič, len Teba jediného, ó, Poklad môjho srdca. Za všetky dary, ktoré mi dávaš, Ti ďakujem, ó, Pane, ale ja si žiadam len Tvoje srdce. Aj keď sú nebesia veľké, bez Teba nie sú pre mňa ničím. Ty dobre vieš, ó, Ježišu, že neustále omdliavam od túžby za Tebou.*”

„*Vez o tom, dcéra moja, že čo iné duše dosiahnu vo večnosti, ty*

- už teraz zakusuješ.*" Náhle bola moja duša zaliata svetlom poznania Boha.
- 970 Ó, či môžem aspoň trošku vyjadriť, čo moja duša prežíva pri srdci nepochopiteľného majestátu? Nedokážem to vypovedať, jedine tá duša pozná túto milosť, ktorá podobnú milosť aspoň raz v živote prežila. Keď som sa vrátila do svojej izolačky, mala som pocit, že som sa vrátila zo skutočného života do smrti. Keď mi lekár prišiel merať pulz, zadivil sa: „Čo sa vám stalo, sestra, takýto pulz ste nikdy nemali. Ale chcel by som vedieť, čo spôsobilo, že sa vám tep tak veľmi zrýchlil.“ Čo som mu mohla povedať, keď som sama nevedela, že mám taký rýchly tep. Viem iba to, že zomieram od túžby po Bohu. Ale o tom som mu predsa nehovorila, lebo čo mi v tom pomôže medicína?
- 971 19. II. 1937
Spojenie s umierajúcimi. Prosia ma o modlitbu. Nemôžem sa modliť. Pán mi dáva zvláštnym spôsobom ducha modlitby, som s ním ustavične spojená. Cítim v celej plnosti, že žijem pre duše. Aby som ich priviedla k Tvojmu milosrdenstvu, ó, Pane, v tomto smere žiadna obeta nie je primálá.
- 972 Dnes pán dr.²⁹¹ rozhodol, že tu mám ešte zostať do apríla. Je to Božia vôľa, hoci som túžila, aby som sa už vrátila do kongregácie.
- 973 Dnes som sa dozvedela o smrti jednej z našich sestier.²⁹² Zomrela v Plocku, ale bola u mňa predtým, než mi povedali o jej smrti.
- 974 22. II. 1937
Dnes sa u nás v nemocničnej kaplnke začali exercície pre posluhovačky, ale môže sa ich zúčastniť každý, kto chce. Denne je jedna náuka. O. Bonaventura²⁹³ - piarista - prednáša celú hodinu a hovorí priamo do duše. Zúčastňujem sa týchto exercícií, lebo veľmi túžim hlbšie poznať Boha a vrúcnejšie ho milovať. Pochopila som, že čím máme väčšie poznanie, tým mocnejšie môžeme milovať.
- 975 Dnes som počula slová: „*Modli sa za tieto duše, aby sa nebáli priblížiť k súdu môjho milosrdenstva. Neprestávaj sa modliť za hriešnikov. Ty vieš, ako veľmi mi ležia na srdci ich duše. Uľahči môjmu smrteľnému smútku, nešetri mojím milosrdenstvom.*“
- 976 24. II. 1937
Dnes počas sv. omše vidím zomierajúceho Ježiša. Pánove bolesti prenikajú moju dušu i telo, hoci neviditeľným spôsobom, ale bolesť je veľká a trvá veľmi krátko.

Počas spievania pasí²⁹⁴ sa ma zmocňuje tak živo preniknutie jeho

umučením, že nemôžem zadržať slzy. Túžim sa niekam ukryť, aby som sa mohla slobodne oddať zármutku, ktorý vyviera z rozjímania nad jeho umučením.

Keď som sa modlila na úmysel o Andrasza, poznala som, ako veľmi mi je milý Bohu. Od tej chvíle mám voči nemu ešte väčšiu úctu, ako ku svätému. Veľmi sa z toho teším, vrúcne som sa za to Bohu poďakovala.

Dnes som videla Ježiša počas vďakyvzdávania. Povedal mi: „*Bud' 979 poslušná vo všetkom svojmu poradcovi. Jeho slovo je mojou vôľou. Upevni sa v hĺbke duše, že ja hovorím jeho ústami a prajem si, aby si mu s tou istou jednoduchosťou a úprimnosťou odkrývala stav svojej duše, ako to robíš predomnou. Ešte raz ti opakujem, dcéra moja, vedz o tom, že jeho slovo je mojou vôľou pre teba.*“

Dnes som videla Pána vo veľkej kráse. Povedal mi: „*Moja milá hostia, modli sa za kňazov, zvlášť v tomto čase žatvy.*²⁹⁵ *V tebe našlo zalúbenie moje srdce a pre teba žehnám zem.*“

Pochopila som za tie dva roky vnútorných utrpení, ktoré trpím, 981 podrobujúc sa Božej vôli, kvôli lepšiemu spoznaniu Božej vôle, že ma to posunulo v dokonalosti viac než predchádzajúcich desať rokov. Už dva roky som na križi, medzi nebom a zemou, to znamená, že som viazaná sľubom poslušnosti, Predstavenú mám poslúchať ako samého Boha. A na druhej strane mi Boh dáva sám bezprostredne poznať svoju vôľu. Preto je moje vnútorné utrpenie také veľké. Nikto nepochopí a neporozumie toto duchovné utrpenie. Ľahšie sa mi zdá odovzdať život, než prežiť neraz jednu hodinu v tomto utrpení. Nebudem o tom ani veľa písať, lebo sa to nedá opísať. Spoznávať bezprostredne Božiu vôľu a byť dokonale poslušná Božej vôli nepriamo, v zastúpení predstavených. Ďakujem Pánovi, že mi dal poradcu, lebo inak by som neurobila ani krok dopredu.

V týchto dňoch som dostala veľmi milý list od mojej rodnej sestričky, 982 ky, 17-ročnej, ktorá ma pokorne prosí a zaprisaháva, aby som jej pomohla vstúpiť do kláštora.²⁹⁶ Je pripravená na všetky obety pre Boha. Poznávam z jej listu, že ju vedie sám Pán. Teším sa z veľkého Božieho milosrdenstva.

+ Dnes Boží majestát zasialhol a prenikol moju dušu skrz-naskrz. Som 983 ponorená do Božej veľkosti, zalieva ma tak, že toniem celá v jeho veľkosti, rozplývam sa a strácam sa v ňom ako vo svojom živote a v dokonalom živote.

Ježišu môj, dobre chápem, že moja dokonalosť nespočíva v tom, že 984 mi prikazuješ uskutočniť tie veľké diela - ó, nie, na tom nie je založená veľkosť mojej duše, ale na veľkej láske k Tebe. Ó, Ježišu, chápem v hĺb-

ke svojej duše, že najväčšie diela nemožno porovnať s jedným skutkom čistej lásky k Tebe. Túžim Ti byť verná, plniť Tvoje želanie a vkladám do toho silu aj rozum, aby som splnila všetko, čo mi prikazuješ, ó, Pane, ale nie som k tomu ani trošku pripútaná. Plním to všetko, lebo taká je Tvoja vôľa. Moja láska celá utonula nie v Tvojich dielach, ale v Tebe samom, ó, Stvoriteľu môj a Pán.

985

25. II. 1937

Vrúčne som sa modlila za šťastnú smrť pre istú osobu, ktorá sa veľmi trápila. Dva týždne bola medzi životom a smrťou. Prišlo mi tej osoby ľúto a povedala som Pánovi: „Ježišu sladký, ak sú Ti milé moje záležitosti, ktoré na Tvoju chválu podnikám, tak Ťa prosím, vezmi ju k sebe, nech si odpočinie v Tvojom milosrdenstve.“ A bola som zvláštne pokojná. O chvíľu mi prišli povedať, že tá osoba, ktorá sa tak strašne trápila, už zomrela.

986

Videla som istého kňaza v ťažkej situácii. Modlila som sa za neho, až sa Ježiš pozrel na neho láskavo a dal mu svoju silu.

987

Dnes som spoznala, ako jedna osoba z mojej rodiny uráža Boha a že je vo veľkom nebezpečenstve smrti. Toto poznanie preniklo moju dušu takou veľkou bolesťou, že som si myslela, že to urážanie Boha nezne siem. Veľmi som odprosovala Boha, ale videla som, ako veľmi bol rozhneváný.

988

Modlila som sa na úmysel jedného kňaza, aby mu Boh udelil pomoc v istej záležitosti. Náhle som uvidela ukrižovaného Pána Ježiša. Ježiš mal zatvorené oči a bol ponorený v utrpení. Pozdravila som jeho päť rán, každú osobitne, a prosila som o požehnanie pre neho. Ježiš mi dal vnútorne poznať, ako mu je táto duša veľmi milá. Cítila som, že z Ježišových vých rán sa vyliala milosť pre túto dušu, ktorá je tak ako Ježiš rozpätá na kríži.

989

Pane môj a Bože, Ty vieš, že Teba jediného si zamilovala moja duša. Celá spočinula v Tebe, Pane. Aj keby som nespĺnila nič z toho, čo si mi dal spoznať, ó, Pane, aj tak som úplne pokojná, lebo som robila v tej to veci, čo bolo v mojej moci. Viem dobre, že Ty, ó, Pane nepotrebuješ naše diela, Ty žiadaš lásku.

990

Láska, láska a ešte raz Božia láska. Okrem nej niet ničoho väčšieho ani na nebi, ani na zemi. Najväčšia veľkosť je milovať Boha. Skutočná veľkosť je v Božej láske, skutočná múdrosť je milovať Boha. Všetko, čo je veľké a pekné, je v Bohu, mimo Boha niet krásy ani veľkosti. Ó, múdri sveta a veľké rozumy, spoznajte, že skutočná veľkosť je v milovaní Boha. Ó, ako veľmi sa čudujem, že niektorí ľudia klamú sami seba, keď hovoria: niet večnosti.

26. II. 1937 991

Dnes som videla, ako sa vykonávali sväté tajomstvá bez liturgického rúcha a po súkromných domoch, pre chvíľkovú búrku. Videla som slnko, ktoré vyšlo z Najsv. sviatosti, a ostatné svetlá zhasli, čiže boli zatemené, a všetci mali oči obrátené k tomu svetlu. Ale význam toho v tejto chvíli nechápem.

+ Idem životom cez dúhy aj cez búrky, ale s hlavou hrdo zdvihnutou, 992 lebo som kráľovské dieťa. Cítim, že Ježišova krv prúdi v mojich žilách. Svoju dôveru som vložila do veľkého Pánovho milosrdenstva.

+ Prosila som Pána, aby istá osoba prišla dnes ku mne, aby som sa 993 mohla s ňou ešte raz vidieť. Bude to pre mňa znamenie, že je povolaná do kláštora, ktorý mi Ježiš káže založiť. Zvláštne, tá osoba prišla. Snažila som sa ju trochu vnútorne vypracovať. Začala som jej ukazovať cestu sebazaprenia a obetovania, čo ochotne prijala. Celú vec som odovzdala do Pánových rúk, aby všetko viedol, ako sa jemu páči.

Dnes, keď som v rádiu počula pieseň „Dobrá noc, svätá hlava môj- 994 ho Ježiša...“, môj duch náhle utonul v Bohu a Božia láska zaliala moju dušu. Chvíľu som prebývala s Nebeským Otcem.

995

+ Aj keď nie je ľahké žiť v ustavičnom umieraní, byť pribitá na kríž rôznych bolestí, predsa som sa rozpálila láskou v milovaní a ako serafín milujem Boha, hoci som slabá. Ó, aká veľká je duša, keď v utrpení stojí verne pri Bohu a plní jeho vôľu a uprostred najväčších dúh a búrok je bez potešenia, lebo čistá Božia láska osladzuje jej údel. Nie je veľká vec milovať Boha v šťastí a ďakovať mu, keď sa nám všetko dobre darí, ale zvelebovať ho v najväčších protivenstvách a milovať ho pre neho samého a vložiť doňho svoju nádej. Keď duša prebýva v getsemanských tieňoch uprostred bolesti a utrpenia osamotená, vznáša sa do Ježišových výšin a hoci stále pije horkosť - nie je smutná.

Keď duša plní vôľu najvyššieho Boha, hoci uprostred ustavičného utrpenia a útrap, priložila svoje ústa k podanému kalichu, stáva sa mocnou a nič ju nerozruší.

Hoci je utrápená, opakuje: „Staň sa Tvoja vôľa," čaká trpezlivo na chvíľu, keď bude premenená, lebo hoci je v najväčšom súmraku, počuje Ježišov hlas: „Ty si moja," a spozná to v celej plnosti, keď spadne záclona.

996

28. II. 1937

Dnes som dlhšiu chvíľu pociťovala bolesti Pána Ježiša. Vtom som spoznala, ako veľa duší potrebuje modlitbu. Cítim, že sa celá premieňam na modlitbu, aby som vyprosila Božie milosrdenstvo pre každú dušu. Ó, Ježišu môj, prijímam Ťa do srdca ako liečebný ústav milosrdenstva pre duše.

997

Keď som dnes večer počula z rádia pieseň „Dobrá noc Ti, svätá hlava môjho Ježiša...", môj duch bol náhle strhnutý do tajomného Božieho vnútra a spoznala som, na čom je založená veľkosť duše a čo má pred Bohom význam: láska, láska a ešte raz láska. Spoznala som, ako všetko, čo jestvuje, je presiaknuté Bohom a zaliala ma taká veľká Božia láska, že to nemožno opísať. Šťastná duša, ktorá dokáže milovať bez výhrad, lebo v tom je jej veľkosť.

998

Dnes som si zobrala jednodňové exercície. Keď som bola na poslednej náuke,²⁹⁷ kňaz hovoril, ako veľmi svet potrebuje Božie milosrdenstvo. Je to akoby výnimočný čas, že ľudstvo tak veľmi potrebuje Božie milosrdenstvo a modlitbu. Vtom som počula v duši hlas: „*Toto sú slová pre teba, rob všetko, čo je v tvojej moci v diele môjho milosrdenstva. Túžim, aby bolo moje milosrdenstvo uctievané. Dávam ľudstvu poslednú nádej na záchranu - to je utiekanie sa k môjmu milosrdenstvu. Moje srdce sa raduje z tohto sviatku.*" Po týchto slovách som pochopila, že nič ma nemôže oslobodiť od tejto povinnosti, ktorú žiada odo mňa Pán.

999

Dnes v noci som tak trpela. Myslela som, že to už bude koniec môjho života. Lekári nemohli zistiť, aká je to choroba. Cítila som, akoby som mala roztrhané celé vnútro, ale po niekoľkých hodinách bolesti som zdravá. Nech je to všetko za hriešnikov. Nech zostúpi na nich Tvoje milosrdenstvo, ó, Pane.

1000

Uprostred strašného pralesa života, ó, najsladší môj Ježišu, chraň dušu pred stroskotaním, lebo si Prameň milosrdenstva.

Nech svetlo Tvojich lúčov, ó, sladký
Vodca našich duší, nech milosrdenstvo
premení svet a, prežijúc túto milosť,
slúži Ježišovi.

Mám prejsť veľkú skalnatú cestu,
ale nebojím sa ničoho,
lebo mi vytryskuje čistý prameň milosrdenstva
a z neho plynú sila pre pokorného. Som
navená a upracovaná, ale svedomie mi dáva
svedectvo, že všetko robím na väčšiu Pánovu
slávu. Pán je moje odpočinutie a moje
dedičstvo.

(Koniec druhého zošita rukopisu Denníčka)

Tretí zošit

*Milosrdenstvo Pánovo
budem ospevovať*

S. Faustina od Najsvätejšej sviatosti
Kongregácia sestier
Matky Božieho milosrdenstva

+298
1001 J. M. J.

Ďakujem Ti, ó, Pane, Majster môj,
že si ma celú premenil v seba
a ideš so mnou cez námahy a ťažkosti života,
nebojím sa ničoho, keď mám v srdci Teba.

1002 J. M. J.

Pánova večera je ustanovená,
Ježiš s apoštolmi k stolu sadá.
Celá jeho podstata je premenená na lásku,
lebo taká bola Najsvätejšej Trojice rada.
Veľmi túžim byť s vami,
kým budem smrteľne trpieť.
Odchádzam - láska ma zdržiava s vami,
prelieva krv, dáva život, lebo nesmierne miluje.
Láska sa ukrýva v podobe chleba, odchádza - aby
zostal s nami. Takého sebazničenia nebolo treba,
ale vrúcna láska ho ukryla do týchto podôb.
Nad chlebom, vínom hovorí tieto slová:
„Toto je krv, toto je moje telo.“
Hoci tajomné, ale láskavé slová
a podal kalich svojim učeníkom.
Znepokojil sa Ježiš sám v sebe a povedal:
jeden z vás vydá svojho Majstra. Zmlkli a
bolo ticho ako v hrobe a Ján sklonil hlavu na
jeho prsia.
Večera skončila,
poďme do Getsemany.
Láska je naplnená
a tam už čaká zradca.

J. M. J.

Ó, Božia vôľa, Ty si mojím pokrmom, Ty si mojou rozkošou. Urýchli, 1003
ó, Pane, Sviatok Božieho milosrdenstva, aby duše spoznali prameň
Tvojej dobrotivosti.

Boh a duše

Sestra M. Faustína
od Najsvätejšej sviatosti

Krakov 1. III. 1937 1004

Ó, vôľa všemohúceho Boha,
Ty si mojou rozkošou, ty si mojou radosťou.
Čokoľvek mi podá ruka môjho Pána,
prijmem s radosťou, s poddanosťou a s láskou.
Tvoja svätá vôľa - to je moje odpočinutie. V
nej je obsiahnutá celá moja svätosť a celá
moja večná spása, lebo plniť Božiu vôľu, to je
najväčšia sláva.
Božia vôľa, to sú jeho rôzne želania.
Moja duša ich plní bez výhrad,
lebo také sú jeho božské túžby
vo chvíľach, keď sa mi zdôveruje. Rob so mnou, čo sa Ti
páči, Pane, nekladím Ti žiadne prekážky ani výhrady,
lebo Ty si mi celou rozkošou a mojej duše milovanie a
ja zase Tebe vylievam prameň svojich zdôverení.

J. M. J. Krakov 1. III. 1937 + Tretí zošitok

Boh a duše

1005

Sláva a zvelebovanie Božieho milosrdenstva nech plynie od všetkého
stvorenia po všetky veky a časy.

+ Ó, Pane a Bože môj, kážeš mi písať o milostiach, ktoré mi dávaš. 1006

1007 Ó, Ježišu môj, keby som nemala výrazný príkaz spovedníkov,²⁹⁹ že mám písať, čo sa deje v mojej duši, sama od seba by som nenapísala ani jedno slovo. Ak píšem o sebe, je to len na výrazný rozkaz svätej po slušnosti.

+ Tebe patrí česť a sláva, ó, Svätá Trojica, večný Bože, nech nás milosrdenstvo vytryskujúce z Tvojho vnútra chráni pred Tvojím spravodlivým hnevom. Nech znie chvála Tvojmu nepochopiteľnému milosrdenstvu. Na všetkých Tvojich dielach je pečať Tvojho nepochopiteľného milosrdenstva, ó, Bože.

1. III. 1937

1008 Pán mi dal poznať, ako veľmi sa mu nepáči duša, ktorá veľa rozpráva. „*Vtakej duši nepociťujem odpočinutie. Ustavičné hovorenie ma unavu je, v tom hovorení duša nerozozná môj hlas.*”

1009 Dnes som prosila Pána Ježiša, aby som sa mohla vidieť s istou osobou. Bude to pre mňa znamením, že Pán ju povoláva do kláštora. Vide la som sa s ňou a pochopila som, že táto dušička má povolanie. Prosi la som Pána, aby ráčil sám formovať jej dušu. Často som sa s ňou rozprávala o povolání, ostatné dokoná Pán.

+ 5. III. 1937

1010 Dnes som pocítila utrpenie Pána Ježiša na svojom tele počas dlhšej chvíle. Je to veľká bolesť, ale to všetko pre nesmrteľné duše.

1011 Dnes ma navštívil Pán a privinul ma k svojmu srdcu. Povedal: „*Odpočini si, dieťa moje. Som vždy s tebou.*”

1012 + 8. III. 1937

Dnes, keď som sa modlila na úmysel o Andrasza, náhle som poznala, ako blízko sa stýka s Bohom a ako je Pánovi táto duša milá. Nesmierne som sa potešila, lebo naliehavo túžim po tom, aby všetky duše boli čo najtesnejšie zjednotené s Bohom.

1013 + Dnes počas modlitby sa mojej duše zmocnila taká veľká túžba konať, že som nemohla premôcť ten zápal. Ó, ako vrúčne túžim, aby duše v tej spoločnosti stáli pred Božím trónom a neustále vyprosovali nepochopiteľné Božie milosrdenstvo pre celý svet, aby zvelebovali a oslavovali nepochopiteľné Božie milosrdenstvo. Nejaká zvláštna sila ma popoháňa k činu.

1014 12. III. 1937

Videla som únavu istého kňaza, pre ktorého Pán vytýčil ťažkú a tvr-

dú cestu, ale ovocie jeho práce je živé. Kiežby Boh dal veľa takých duší, ktoré dokážu Boha milovať aj uprostred najväčších útrap.

+ Dnes som vycítila, ako veľmi túžila po modlitbe jedna zomierajúca 1015 duša. Modlila som sa tak dlho, až som pocítila, že už zomrela. Ó, ako veľmi potrebujú zomierajúce duše modlitbu. Ó, Ježišu, vnukni duším, aby sa často modlili za zomierajúcich.

15. III. 1937 1016

Dnes som vstúpila do horkosti umučenia Pána Ježiša. Trpela som čisto duchovne. Spoznala som, aký strašný je hriech. Dal mi poznať všetok odpor voči hriechu. Vnútorne som v hĺbke mojej duše spoznala, aký strašný je hriech, aj najmenší, ako veľmi mučí Ježišovu dušu. Radšej by som trpela tisíc pekiel, než spáchala hoci najmenší všedný hriech.

Pán mi povedal: „*Túžim sa dávať duším a naplňovať ich svojou láskou, ale je málo duší, ktoré by chceli prijať všetky milosti, ktoré im moja láska predurčila. Moja milosť sa nestráca. Keď ju duša, pre ktorú je určená, neprijme, dostávajú inú dušu.*” 1017

Často cítim, ako sa isté osoby za mňa modlia. Pociťujem to náhle vo svojej duši. Ale vždy neviem, ktorá osoba za mňa oroduje. Viem aj to, ak má nejaká osoba nepríjemnosti kvôli mne z akéhokoľvek dôvodu. Aj toto vnútorne spoznávam, hoci by to bolo veľmi ďaleko.³⁰⁰ 1018

18. III. 1937 1019

Spoznala som istú milosť, ktorá ma privádza do veľkej dôvernosti a spojenia s Pánom. Dáva mi ju poznať vnútorným svetlom. Dáva mi poznať svoju veľkosť a svätosť a ako láskavo sa znižuje ku mne. Dáva mi poznať výlučne svoju lásku ku mne, ako je Pánom absolútne všetkého. Dáva mi poznať, že sa dáva duši a prerušuje všetky zákony prírody: počína si, ako chce.

Spoznávam vnútorný sobáš duše s Bohom, ktorý navonok nevidieť, 1020 je to čistý vnútorný akt duše s Bohom. Táto milosť ma pritiahla do samotného ohňa Božej lásky. Soznala som jeho trojjednosť a absolútnu jednotu jeho podstaty. Táto milosť je odlišná od všetkých iných milostí. Je tak veľmi duchovná, že môj nepresný opis ju nedokáže ani trochu vyjadriť.

+ Mám veľkú túžbu ukryť sa, chcela by som žiť tak, akoby ma vôbec 1021 nebolo. Cítim zvláštnu vnútornú túžbu hlboko sa ukryť, aby ma poznalo jedine Ježišovo srdce. Túžim byť tichým príbytkom pre Ježiša, v ktorom by si mohol odpočinúť. Nedopustím nič, čo by mohlo zobudiť môjho Milovaného. Ukrytie mi dáva možnosť ustavične prebývať výlučne

s ním. Prebývam so stvoreniami natoľko, nakoľko sa to môjmu Milovanému páči. Moje srdce si zamilovalo Pána celou silou lásky. Nepoznám inú lásku, lebo od začiatku moja duša spočinula v Pánovi ako v svojom jedinom poklade.

1022 + Hoci navonok prežívam veľa utrpenia a rôznych protivenstiev, ani na chvíľu to neznižuje môj vnútorný život, ani mi nenaruša moje vnútorné ticho. Nebojím sa chvíle osamotenosti od stvorenia, lebo hoci by ma všetci opustili, nie som sama, Pán je so mnou. Hoci by sa aj Pán ukryl, láska ho nájde, lebo pre lásku niet brán ani stráží. Ani bystrý cherubín s ohnivým mečom nezastaví lásku. Ona sa prederie cez pralesy a páľavy, cez búrky, hromy a temnoty a preniká k prameňu, z ktorého vyšla a tam zotrva naveky. Všetko skončí, ale láska nikdy.

1023 + Dnes som dostala pomaranče. Keď sestra odišla, pomyslela som si: namiesto umŕtšovania a pokánia mám počas svätého pôstu jesť pomarančičky. Ved' už mi je trochu lepšie. Vtom som začula hlas v duši: „*Dcéra moja, viac sa mi páčiš, keď z poslušnosti a z lásky ku mne ješ pomaranče, než by si sa z vlastnej vôle postila a umŕtvovala. Duša, ktorá ma veľmi miluje, musí a je povinná žiť svoju vôľu. Poznám tvoje srdce, že ono sa ničím neuspokojí, jedine mojou láskou.*“

1024 + Nedokázala by som žiť bez Pána. V tomto osamotení ma Ježiš často navštevuje, poučuje, upokojuje, karhá a napomína. Sám formuje moje srdce podľa svojho božského želania a zaľúbenia, ale vždy plný milosrdenstva a dobroty. Naše srdcia sú zliate v jedno.

1025 19. III. 1937

Dnes som sa spojila s adoráciou, ktorá je v našom dome. Ale moja duša bola plná trápenia a nejaký zvláštny strach mi prenikal srdce, preto som zdvojnásobila svoje modlitby. Náhle som uvidela Boží pohľad v hĺbke môjho srdca.

1026 Keď som si sadla k veľmi chutným raňajkám, povedala som Pánovi: „Ďakujem Ti za tieto dary, ale moje srdce umiera z túžby za Tebou a nič mi nechutí, čo je zo zeme, túžim po pokrme Tvojej lásky.“

1027 Dnes ma nejaká zvláštna sila nabáda konať,³⁰¹ musím čeliť tejto sile, lebo inak by som ihneď išla týmto smerom.

1028 21. III. 1937

Kvetná nedeľa. Počas sv. omše bola moja duša ponorená do Ježišových bolestí a utrpenia. Ježiš mi dal poznať, ako trpel v tom triumfálnom sprievode. Hosana sa odrážalo v Ježišovom srdci ako ozvena - ukrižuj. Ježiš mi to dal pocítiť zvláštnym spôsobom.

Lekár mi nedovolil ísť do kaplnky na pašie,³⁰² hoci som mala vrúcnu túžbu. Modlila som sa vo vlastnej izolačke. Náhle som začula zvonček v susednej izolačke. Vstúpila som do nej a poslúžila ťažko chorému. Keď som sa vrátila do svojej samotky, náhle som uvidela Pána Ježiša, ktorý mi povedal: „*Dcéra moja, urobila si mi väčšiu radosť tým, že si mi poslúžila, než keby si sa dlho modlila.*“ Odpovedala som: „Ved' nie Tebe, ó, môj Ježišu, som poslúžila, ale tomu chorému.“ Pán mi odpovedal: „*Ano, dcéra moja, čokoľvek robíš blížnemu, mne robíš.*“

+ Ó, Ježišu môj, daj mi múdrosť, daj mi veľký rozum, osvietený Tvojím svetlom, len na to, aby som Ťa, ó Pane, lepšie poznala. Lebo čím lepšie Ťa poznám, tým vrúcnejšie Ťa budem milovať, jediný predmet mojej lásky. V Tebe tonie moja duša, v Tebe sa rozplýva moje srdce. Nevieť milovať polovičato, ale celou silou svojej duše a celým ohňom môjho srdca. Sám si, ó, Pane, rozpláčil moju lásku k Tebe, v Tebe spočinulo moje srdce naveky.

+ 22. III. 1937 1031

Dnes pri rozhovore s istou osobou som spoznala, ako veľmi trpí na duši, hoci navonok sa tvárla, že vôbec netrpí a že je veselá. Pocítila som vnuknutie, aby som jej povedala, že to, čo ju trápi, je pokušenie. Keď som jej odhalila to, čo ju trápilo, nahlas sa rozplakala. Povedala, že práve preto prišla ku mne, aby sa porozprávala, lebo cítila, že sa jej uľaví. Utrpenie bolo toho druhu, že dušu na jednej strane priťahovala Božia milosť a na druhej strane svet. Prežívala strašný boj, až sa rozplakala ako malé dieťa. Odišla upokojená a utíšená.

+ Počas sv. omše som videla Pána Ježiša pribitého na kríž vo veľkých mukách. Z jeho srdca vychádzal tichý ston. Po chvíli povedal: „*Túžim, túžim spasiť duše, pomôž mi, dcéra moja, zachraňovať duše. Spoj svoje utrpenie s mojím umučením a obetuj Nebeskému Otcovi za hriešnikov.*“

+ Keď vidím, že ťažkosti sú nad moje sily, nemyslím na to a nerozoberám to, ani sa nezamýšľam nad tým, ale utiekam sa ako dieťa k Ježišovmu srdcu a hovorím mu len jedno: „Ty všetko môžeš.“ A mlčím, lebo viem, že Ježiš sám vstúpi do tejto záležitosti. Namiesto toho, aby som sa trápila, tento čas premieňam na lásku k nemu.

Veľkonočný pondelok. Prosila som Pána, aby mi dovolil mať podiel vo svojom bolestnom umučení, aby som dušou i telom pocítila jeho bolestné umučenie v takej miere, v akej stvorenie môže mať podiel. Aby som mohla pocítiť celú jeho horkosť, ak je to možné. Pán mi povedal, že mi dá túto milosť a že vo štvrtok po sv. prijímaní mi udelí túto milosť zvláštnym spôsobom.

- 1035 + Dnes večer zomieral istý človek, ešte mladý, ale strašne sa trápil. Začala som sa modliť zaňho korunku, ktorú ma naučil Pán. Pomodlila som sa celú, ale koniec sa predlžuje. Chcela som začať Litánie ku všetkým svätým, ale náhle som počula slová: „Modli sa tú korunku.“ Pochočila som, že tá duša potrebuje veľkú pomoc modlitby a veľké milosrdenstvo. Zavrela som sa do svojej izolačky, padla som krížom dolu tvárou pred Bohom a zobrala som milosrdenstvo pre túto dušu. Vtom som pocítila veľký Boží majestát a veľkú Božiu spravodlivosť. Triasla som sa od zdesenia, ale neprestávala som pokorne prosiť Boha o milosrdenstvo za túto dušu. Sňala som si krížik zo svojich prs, sľubný krížik,³⁰³ a položila som ho na prsia zomierajúceho. Povedala som Pánovi: „Ježišu, pozri sa na túto dušu s takou láskou, s akou si pozrel na moju zápalnú obeť v deň večných sľubov, a mocou prisľúbenia, ktoré si mi dal pre umierajúcich, ktorí budú vzývať Tvoje milosrdenstvo, stoj pri ňom, nech sa prestane trápiť a skoná pokojne. Ó, ako veľmi sa musí me modliť za umierajúcich, využívajme milosrdenstvo, kým je čas zľutovania.“
- 1036 + Poznávam stále viac, ako veľmi potrebuje každá duša Božie milosrdenstvo v celom živote a zvlášť v hodine smrti. Táto korunka je na zmiernenie Božieho hnevu, ako mi sám povedal.
- 1037 + Vidím sa taká slabá, že keby nebolo sv. prijímania, ustavične by som upadala. Len jedno ma drží, to je sv. prijímanie, z neho čerpám silu, v ňom je moja sila. Bojím sa života v ten deň, keď ho nemám. Sama seba sa bojím. Ježiš, ukrytý v hostii, je mi všetkým. Z tabernákula čerpám silu, moc, odvahu, svetlo. Tu vo chvíľach utrpenia čakám upokojenie. Nedokázala by som vzdávať Bohu chválu, keby som nemala v srdci Eucharistiu.
- 1038 + Vlast' moja drahá, Poľsko, ó, keby si vedela, koľko obetí a modlitieb za teba prinášam Bohu. Ale dávaj pozor a vzdávaj Bohu chválu, Boh ťa vyvyšuje a robí ťa výnimočnou, ale dokáž byť vdačná.
- 1039 + Pociťujem strašnú bolesť, keď sa pozerám na utrpenie svojich blízkych. V mojom srdci sa odráža všetko ich utrpenie. Ich trápenia nosím v svojom srdci tak, že ma to dokonca fyzicky ničí. Chcela by som, aby všetky bolesti padali na mňa, aby som uľavila svojim blízkym.
- 1040 V strašných útrapách hľadím na Teba, ó, Bože. A hoci sa nad mojou hlavou chystá búrka, viem, že slnko nezhasne. Ani sa nečudujem zvrátenému stvoreniu a všetky udalosti vopred prijímam. Moje ústa mlčia, keď sa moje uši nasycujú posmievaním. V najväčších utrpeniach sa usilujem o stíšenie svojho srdca a zakrývam sa štítom Tvojho mena proti všetkým strelám.

Vrúcna túžba po tomto sviatku³⁰⁴ rozpaľuje celú moju dušu. V horlivej modlitbe o urýchlenie tohto sviatku pociťujem trochu úľavy. Začala som novému na úmysel istých kňazov, aby im Boh udelil svetlo a vnuknutie, nech sa usilujú o schválenie tohto sviatku. A aby Duch Boží nadchol S v. otca pre celú túto vec.

Novéna pozostávala z hodinovej adorácie pred Najsvätejšou sviatosťou. Vrúčne som prosila Pána o urýchlenie tohto sviatku a prosila som Svätého Ducha, aby nadchol isté osoby pre celú túto záležitosť. Novénu skončím na Zelený štvrtok.

+ 23. III. 1937 1042

Dnes je siedmy deň tejto novény. Dostala som veľkú a nepochopiteľnú milosť: najmilosrdnejší Ježiš mi dal prisľúbenie, že sa dočkám slávnosti slávenia tohto sviatku.

Tento 23. deň, to je veľký utorok, je pre mňa dňom, v ktorom mi Boh udelil veľa milostí.

Náhle ma zaliala Božia prítomnosť a zrazu som sa videla v Ríme, 1044 v kaplnke Sv. otca. Zároveň som bola v našej kaplnke. Slávenie Sv. otca a celej Cirkvi bolo úzko spojené s našou kaplnkou a zvláštnym spôsobom aj s našou kongregáciou. Zároveň som bola prítomná na slávnosti v Ríme aj u nás. V našej kaplnke som videla Pána Ježiša vystaveného v monstrancii na veľkom oltári. Kaplnka bola slávnostne vyzdobená. V tento deň mohli do nej vstúpiť všetci ľudia, kto len chcel.³⁰⁵ Zástupy boli také veľké, že ani očami som ich nemohla prejsť. Všetci sa s veľkou radosťou zúčastňovali tejto slávnosti. Mnohí z nich dostali to, po čom túžili. Taká istá slávnosť bola aj v Ríme, v krásnej svätyni a Sv. otec s celým duchovenstvom slávil túto slávnosť. Náhle som uvidela sv. Petra, stál medzi oltárom a Sv. otcom. Čo hovoril sv. Peter, som nepočula, ale spoznala som, že Sv. otec rozumel jeho reči.

Vtom ma nejakí kňazi, ktorých nepoznám, začali vypočúvať a ponižovať, ba skôr to, čo som napísala, ale videla som, ako ma sám Ježiš bránil a dával im pochopiť, čo nechápali.

Náhle som uzrela, ako zo sv. hostie vyšli dva lúče, tak ako sú namaľované na obraze, a rozišli sa na celý svet. Bol to len okamih, ale trvalo to akoby celý deň. Naša kaplnka bola celý ten čas preľudnená a celý ten deň bol naplnený radosťou.

A odrazu som uvidela živého Pána Ježiša na našom oltári, takého, ako je namaľovaný na obraze. Cítila som ale, že sestry a všetok ľud nevideli Pána Ježiša tak, ako ho ja vidím. Ježiš sa pozrel s veľkou láskavosťou a radosťou na Sv. otca, istých kňazov, celé duchovenstvo, ľud a našu kongregáciu.

- 1048 Vtom som bola náhle strhnutá do Ježišovej blízkosti a stála som na oltári vedľa neho. Môj duch bol naplnený takým veľkým šťastím, ktoré nedokážem pochopiť ani opísať. Hlboký pokoj a odpočinutie zalieva moju dušu. Ježiš sa naklonil ku mne a láskavo mi povedal: „*Po čom túžiš, dcéra moja?*” Odpovedala som: „Túžim po sláve a úcte Tvojho milo srdenstva.”
- „*Slávy sa mi už dostáva skrze ustanovenie a slávenie tohto sviatku. Po čom ešte túžiš?*” Pozrela som sa na veľké zástupy, ktoré vzdávali úctu Božiemu milosrdenstvu a povedala som Pánovi: „Ježišu, požehnaj všetkých, ktorí sa zhromaždili, aby Ti vzdali úctu, Tvojmu nekonečnému milosrdenstvu. Ježiš urobil rukou znak sv. kríža. Toto požehnanie sa odrazilo na dušiach žiarou svetla. Môj duch utonul v jeho láske, cítim, akoby som sa rozplynula v Bohu a stratila sa v ňom. Keď som prišla k sebe, moju dušu zalieval hlboký pokoj a môjmu rozumu bolo dané zvláštne porozumenie mnohých vecí, ktoré boli predtým pre mňa nepochopiteľné.
- 1049 Som nesmierne šťastná, hoci som najmenšia, a nechcela by som zme niť nič z toho, čo mi Boh dal. Dokonca ani so Serafínom by som neme nila, tak mi Boh dáva vnútorne poznať samu seba. Moje vnútorné spo jenie s Bohom je také, aké nikto zo stvorení nemôže pochopiť a zvlášť veľkosť jeho milosrdenstva, ktorou ma zahŕňa. Som šťastná zo všetkého, čo mi dávaš.
- 1050 Streda 24. m. 1937
- Moje srdce túži po Bohu, túži sa s ním spojiť. Ľahký strach mi pre niká dušu a zároveň nejaký plameň lásky rozpaľuje moje srdce. V ňom sú spojené láska a utrpenie.
- 1051 Pociťala som vo svojom tele veľké bolesti, ale cítim, že Pán ma podopiera, lebo inak by som to neznesla.
- 1052 Ó, Ježišu môj, prosím za celú Cirkev, udeľ jej lásku a svetlo svojho ducha. Daj silu kňazským slovám, aby sa zatvrdnuté srdcia kajali a navrátili k Tebe, Pane. Pane, daj nám svätých kňazov, Ty sám ich zachová vaj vo svätosti. Ó, božský a najvyšší Kňaz, nech ich sila Tvojho milosrdenstva sprevádza všade a chráni ich od nástrah a osídíel diabla vých, ktoré sú neprestajne nastavované na kňazské duše. Nech moc Tvoj ho milosrdenstva, ó, Pane, zničí a navnívoč obráti všetko, čo by mohlo poškvŕniť svätosť kňaza, lebo Ty všetko môžeš.
- 1053 Zelený štvrtok 25. III. 1937
- Počas sv. omše som videla Pána, ktorý mi povedal: „*Polož si svoju hla-*

vu na moje prsia a odpočívaj. "Pán ma privinul k svojmu srdcu a povedal: „*Dám ti podiel z môjho umučenia, neboj sa, buď statočná. Nehľadaj úľavu, ale prijímaj všetko s odovzdanosťou do mojej vôle.*”

Keď sa Ježiš so mnou lúčil, moju dušu zovrela taká veľká bolesť, že 1054 sa to nedá vyjadriť. Fyzické sily ma opustili, rýchlo som vyšla z kaplnky a uložila sa do postele. Zabudla som, čo sa okolo mňa deje. Moja duša túžila za Pánom a naplnil ma celý zármutok jeho Božského srdca. Trvalo to skoro tri hodiny. Prosila som Pána, aby ma uchránil pred pohľadom okolia. Hoci som chcela, nemohla som prijať nijaké jedlo po celý deň, až večer.

Vrúcne som túžila stráviť celú noc v žalári³⁰⁶ s Pánom Ježišom. Modlila som sa do jedenástej, o jedenástej mi Pán povedal: „*Ulož sa na odpočinok, dal som ti prežiť za tri hodiny to, čo som trpel celú noc.*” Ihneď som sa uložila do postele.

Fyzické sily som nemala už žiadne, utrpenie mi ich úplne zobralo. Celý ten čas som bola ako v mdlobách. Každý úder Ježišovho srdca sa odrážal v mojom srdci a prenikal moju dušu. Dokonca keby sa to utrpenie týkalo mňa samej, trpela by som menej. Ale keď pozerám na toho, ktorého si celou silou zamilovalo moje srdce, že on trpí a ja mu v ničom nemôžem uľahčiť, moje srdce sa roztápa v láske a bolesti. Zomierala som s ním, a zomrieť som nemohla. Ale nevymenila by som toto mučeníctvo za všetku rozkoš celého sveta. Moja láska v tomto utrpení zosilnela tak, že to nemožno pochopiť. Viem, že Pán ma podopieral Svojou všemohúcnosťou, lebo inakšie by som nevydržala ani chvíľu. Všetky druhy utrpenia som prežívala spolu s ním zvláštnym spôsobom. Svet ešte nepozná všetko, čo Ježiš trpel. Sprevádzala som ho v Getsemany aj v žalári na súdnych vyšetrovaniach. Bola som s ním pri každom jeho utrpení. Mojej pozornosti neušiel ani jeden pohyb, ani jeden jeho pohľad. Spoznala som celú všemohúcnosť lásky a jeho milosrdenstva k dušiam.

Piatok

26. III. 1937 1055

Hneď zrána som pociťala vo svojom tele bolesti jeho piatich rán. Toto utrpenie trvalo do tretej hodiny. Hoci navonok nič nevidieť, tieto utrpenia nie sú menej bolestivé. Teším sa, že ma Ježiš chráni pred ľudským pohľadom.

O jedenástej mi Ježiš povedal: „*Hostia moja, ty si mi úľavou pre umučene- 1056*
né srdce.” Myslela som, že po týchto slovách moje srdce zhorí. Voviedol ma do úzkeho spojenia so sebou a moje srdce sa zosobášilo s jeho srdcom ľúbostným spôsobom. Cítila som jeho najjemnejšie záchvevy

a on moje. Stvorený oheň mojej lásky bol spojený so žiarou jeho večnej lásky. Všetky milosti prevyšuje táto jedna svojou veľkosťou. Jeho troj-jedinosť sa ma celkom zmocnila a celá som ponorená v ňom. Moja maličkosť si meria sily s tým nesmrteľným mocnárom. Som ponorená do nepochopiteľnej lásky v nepochopiteľných mukách kvôli jeho umučeniu. Všetko, čo sa týka jeho podstaty, udeľuje sa aj mne.

1057 Ježiš mi dával poznať a pociťovať túto milosť, ale dnes mi ju udelil. Neodvážila by som sa o nej ani snívať. Moje srdce je ako v ustavičnej extáze. Hoci navonok mi nič neprekáča prebývať s blíznymi a vybavovať rôzne záležitosti. Nič nedokáže prerušiť moju extázu ani šiju nikto nedokáže domyslieť, pretože som ho prosila, aby ma ráčil chrániť pred zrakom ľudí. S touto milosťou vstúpilo do mojej duše celé more svetla v poznaní Boha a seba. Zmocňuje sa ma údiv a uvádza ma akoby do novej extázy, že Boh sa ráčil znížiť ku mne, tak maličkej.

1058 + O tretej hodine som sa modlila, ležiac krížom, za celý svet. Ježiš už končil svoj smrteľný život. Počula som jeho sedem slov. Potom sa pozrel na mňa a povedal: „Milovaná dcéra môjho srdca, si mojou úľavou v strašných mukách.“

1059 Ježiš mi káže vykonať si novú pred Sviatkom Božieho milosrdenstva. Dnes ju mám začať za obrátenie celého sveta a o poznanie Božieho milosrdenstva. „Aby každá duša oslavovala moju dobrotivosť. Túžim, aby mi moje stvorenia dôverovali. Povzbudzuj duše k veľkej dôvere v moje nekonečné milosrdenstvo. Nech sa nebojí ku mne priblížiť slabá, hriešna duša. Hoci by mala viac hriechov, ako je piesku na zemi, všetko utonie v priepasti môjho milosrdenstva.“

1060 Keď Ježiš naposledy vydýchol, moja duša sa roztopila od bolesti a dlhší čas som nemohla prísť k sebe. V slzách som nachádzala akoby úľavu. Ten, ktorého milovalo moje srdce, zomiera. Či niekto pochopí moju bolesť?

1061 Pred večerom som počula z rádia piesne, žalmy, ktoré spievali kňaži.³⁰⁷ Rozplakala som sa a všetka bolesť sa mi opäť obnovila v duši. Plakala som, nemohla som sa utíšiť v bolesti. Vtom som počula hlas: „Neplač - už netrpím. Za vernosť, s ktorou si ma sprevádzala v utrpení i v smrti - tvoja smrť bude slávnostná a budem ťa v tejto poslednej hodine sprevádzať. Milovaná perla môjho srdca, vidím tvoju lásku čistú, viac než anjelskú, preto viac, že bojuješ. Pre teba žehnám svet. Vidím tvoje námahy pre mňa a ony nadchýňajú moje srdce.“

Po týchto slovách som už neplakala, ale ďakovala som Nebeskému Otcovi za to, že nám zoslal svojho Syna a za dielo vykúpenia ľudského rodu.

+ Vykonala som si hodinu ďakovnej adorácie za milosti, ktoré mi boli udelené a za celú chorobu. Choroba je tiež veľká milosť. Štyri mesiace som bola chorá, ale nespomínam si, že by som čo len jednu minútu z toho stratila. Všetko pre Boha a duše, všade mu túžim byť verná.

V tejto adorácii som spoznala všetku starostlivosť a dobrotu, ktorou ma Ježiš obklopoval a chránil od všetkého zlého. Zvlášť Ti ďakujem Ježišu za to, že si ma navštevoval v mojej samote. Ďakujem Ti, že si vnukol mojim predstaveným, aby ma poslali na toto liečenie. Udeľ im, Ježišu, všemohúcnosť svojho požehnania a vynahraď všetky straty za mňa.

Dnes mi Ježiš káže potešiť a upokojiť istú dušičku, ktorá sa mi odkryla a rozpovedala svoje ťažkosti. Pánovi je táto duša milá a sama o tom nevie. Boh ju udržuje v hlbokoj pokore. Splnila som Pánovo poverenie.

+ Ó, Majster môj najsladší, Ježišu dobrý, dávam Ti svoje srdce. Ty ho vychovávaj, formuj podľa svojho zaľúbenia. Ó, nepochopiteľná Láska, otváram Ti kalich svojho srdca ako ružový púčik čerstvej rose. Vôňu kvetu môjho srdca len Ty poznáš. Ženích môj, nech Ti je milá vôňa mojej obety. Nesmrteľný Bože, moja večná Rozkoš, už tu na zemi si moje Nebo. Nech je každý úder môjho srdca novým hymnom zveľbovania Teba, ó, Svätá Trojica. Keby som mala toľko srdc, koľko je kvapiek vody v oceáne, koľko je zrníek piesku na celej zemeguli, obetovala by som všetky Tebe, ó, Láska moja, Poklad môjho srdca. Každého, koho v živote stretnem, túžim pritiahnúť k Tebe, aby Ťa všetci milovali, ó, Ježišu môj, Krása moja, Odpočinutie moje, jediný Majster môj, Sudca, Spasiteľ a Ženích zároveň. Viem, že jeden titul oslabuje druhý - všetko vkladám do Tvojho milosrdenstva.

+ Ježišu môj, podopieraj ma, keď prídu ťažké a chmúrne dni, dni skúšok, dni skúšania, keď utrpenie a únava začne gniaviť telo i dušu. Podopieraj ma, Ježišu, daj mi silu znášať utrpenie. Daj stráž k mojim ústam, aby z nich nevyšlo žiadne slovo ponosovania stvoreniam. Celá moja nádej je Tvoje najmilosrdnejšie srdce. Nemám nič na svoju obranu, len Tvoje milosrdenstvo, v ňom je všetka moja dôvera.

27. III. 1937 1066

Dnes som sa vrátila z Pradnika po takmer štvormesačnom liečení. Za všetko veľmi ďakujem Bohu. Využila som každú chvíľu, aby som chválila Boha. Keď som vošla do kaplnky, spoznala som, ako veľmi budem trpieť a bojovať v celej tejto veci. Ó, Ježišu, moja sila, len Ty mi môžeš pomôcť, posilni ma.

28. III. 1937

1067 Vzkriesenie

Počas zmŕtvychvstania som videla Pána v kráse a jase. Povedal mi: „*Dcéra moja, pokoj s tebou.*“ Požehnal ma a zmizol. Moju dušu naplnila neopísateľná radosť a veselosť. Moje srdce sa posilnilo do boja a utpenia.

1068 Dnes som sa rozprávala s otcom,³⁰⁸ ktorý mi odporučil veľkú opatrnosť pri tých náhlych zjaveniach Pána Ježiša. Keď hovoril o Božom milosrdenstve, do môjho srdca vstúpila akási moc a sila. Môj Bože, tak túžim vyrozprávať sa zo všetkého, a tak nemôžem. Otec mi hovorí, že Pán Ježiš je veľmi štedrý v dávaní sa duši a na druhej strane je zase ako by skúpy. „Hoci Božia štedrosť je veľká,“ povedal mi otec, „bud' opatrná, lebo to náhle zjavovanie vzbudzuje podozrenie. Hoci tu ešte nevidím nič zlého ani čo by bolo v rozpore s vierou. Bud' trošku opatrnejšia a keď príde matka, môžeš s ňou pohovoriť o týchto veciach.“

29. III. 1937

1069 Dnes počas meditácie som videla Pána vo veľkej kráse. Povedal mi: „*Pokoj s tebou, dcéra moja.*“ Celá moja duša sa chvela láskou k nemu a povedala som mu: „Ó, Pane, aj keď Ťa milujem z celého srdca, prosím Ťa, nezjavuj sa mi, lebo duchovný otec mi povedal, že Tvoje náhle zjavovanie sa vzbudzuje podozrenie, že si možno nejaký klam. A aj keď Ťa milujem viac ako celú svoju bytosť a viem, že Ty si môj Pán a Boh, ktorý prebývaš so mnou, predsa chcem byť nadovšetko poslušná spovedníkovi.“

Ježiš vážne a láskavo vypočul, čo som hovorila a povedal mi: „*Povedz spovedníkovi, že tak dôverne prebývam s tvou dušou, lebo nekradneš moje dary, a preto vylievam všetky milosti na tvoju dušu, lebo viem, že si ich nepri vlastňuješ. A na znamenie toho, že jeho opatrnosť je mi milá, nebudeš ma vidieť a neukážem sa ti týmto spôsobom, až kým mu nepodáš správu o tom, čo som ti povedal.*“

1070

+ 2. IV. 1937

Ráno počas sv. omše som počula tieto slová: „*Povedz predstavenej, že túžim, aby táto adorácia bola na úmysel vyprosiť milosrdenstvo pre svet.*“

1071 Ó, môj Ježišu, len Ty vieš, čo prežíva moje srdce. Ó, moja Sila, Ty môžeš všetko. Aj keď sa stretávam s veľkými utrpeniami, ale vždy Ti zostanem verná, lebo ma podopiera Tvoja zvláštna milosť.

1072

+ 3. IV. 1937

Dnes mi Pán povedal: „*Povedz kňazovi prof.,³⁰⁹ že túžim, aby na svia-*

tok môjho milosrdenstva povedal kázeň o mojom nepochopiteľnom milosrdenstve.“ Splnila som Božie želanie, ale tento kňaz neuznal Pánove slová. Keď som odišla zo spovede, počula som: „*Rob, čo ti káže a bud' pokojná. Táto vec sa týka jeho a mňa. Ty za to nebudeš zodpovedať.*“

4. IV. 1937 1073

Druhá veľkonočná nedeľa, čiže Sviatok Božieho milosrdenstva. Ráno po sv. prijímaní sa moja duša ponorila do božstva. Bola som spojená s tromi božskými osobami takým spôsobom, že keď som bola spojená s Ježišom, tak zároveň som bola spojená aj s Otcom a Duchom Svätým. Moja duša tonula v nepredstaviteľnej radosi a Pán mi dal poznať celé more a priepasť svojho nepochopiteľného milosrdenstva. Ó, keby duše chceli pochopiť, ako veľmi ich Boh miluje. Všetky porovnania, aj tie najnežnejšie a najsilnejšie, sú v porovnaní so skutočnosťou len slabým tieňom. Keď som bola spojená s Pánom, spoznala som, ako veľá duši zvelebuje Božie milosrdenstvo.

Keď som išla na adoráciu, počula som tieto slová: „*Moja drahá dcéra, zapíš tieto slová, že moje srdce si dnes odpočinulo v tomto kláštore. Hovor svet o mojom milosrdenstve, o mojej láske. Spaľujú ma plamene milosrdenstva, túžim ich vylievať na ľudské duše. Ó, akú bolesť mi spôsobujú, keď ich nechcú prijať. Dcéra moja, rob, čo je v tvojej moci, aby sa šírila úcta k môjmu milosrdenstvu. Ja doplním, čo ty nebudeš môcť. Povedz ubolenému ľudstvu, nech sa privinie k môjmu milosrdnému srdcu a ja ho naplním pokojom. Povedz, dcéra moja, že som láska a milosrdenstvo samo. Keď sa duša približuje ku mne s dôverou, naplňam ju takou veľkou milosťou, že sa do nej nezmesť, ale vyžaruje ju na iné duše.*“

Duše, ktoré šíria úctu k môjmu milosrdenstvu, budem ochraňovať po celý život ako láskavá matka svoje nemluvňa a v hodine smrti im nebudem sudcom, ale milosrdným Spasiteľom. V poslednej hodine nemá duša na svoju obranu nič okrem môjho milosrdenstva. Šťastná duša, ktorá sa v živote ponárala do prameňa milosrdenstva, lebo ju nezasiahne spravodlivosť.

Napíš: všetko, čo jestvuje, je obsiahnuté vnútri môjho milosrdenstva hlbšie ako nemluvňa v lone svojej matky. Ako bolestne ma zraňuje nedôvera voči mojej dobrotivosti. Najbolestnejšie ma zraňujú hriechy nedôvery.“

Sestra novicmajsterka³¹⁰ počas sv. omše zahrála krásnu pieseň o Božom milosrdenstve. V tej chvíli som prosila Pána, aby jej dal hlbšie spoznať priepasť nepochopiteľného milosrdenstva.

+ Keď som sa lúčila s Pánom, predtým než som išla na odpoveď, počula som tieto slová: „*Hostia milá môjmu srdcu, kvôli tebe žehnám zem.*“

1079

7. IV. 1937

Dnes, keď vošla do kaplnky istá osoba, náhle som pocítila strašnú bolesť v rukách, nohách aj v boku tak ako Ježiš pri umučení. Trvalo to len chvíľu. Takto poznávam dušu, ktorá nemá milosť Božiu.

1080

V istej chvíli som videla Sv. otca, ako sa zamýšľal nad touto záležitost'ou.³¹¹

10. IV. 1937

1081

Dnes mi matka predstavená dala čítať článok o Božom milosrdenstve a bola tam aj kópia toho obrazu, ktorý je namaľovaný. Článok je uverejnený vo vilenskom týždenníku.³¹² Poslal nám ho do Krakova kňaz Michal Sopočko, ten horlivý apoštol Božieho milosrdenstva. V článku sú slová Pána Ježiša, ktoré mi hovoril, niektoré výrazy sú doslovné.

1082

Keď som vzala týždenník do ruky, dušu mi prebodol šíp lásky. „*Kvôli tvojim vrúcnyim túžbam urýchl'ujem Sviatok milosrdenstva.*“ Môj duch zahorel takým silným ohňom lásky, že som mala pocit, akoby som sa celá rozplynula v Bohu.

1083

+ Tá krásna duša, ktorá toto dielo Božieho milosrdenstva rozosieva po svete, je veľmi milá Bohu pre svoju hlbokú pokoru.

1084

Pred každou väčšou milosťou je moja duša podrobená skúške trpezlivosti, lebo už ju cítim, ale ešte nemám. Môj duch sa trhá, ale hodina ešte nenadišla - tie chvíle sú také zvláštne, že je ťažké o nich písať.

1085

13. IV. 1937

Dnes musím celý deň zostať v posteli. Pochytil ma prudký kašeľ, ktorý ma tak oslabil, že nemám síl chodiť. Môj duch sa trhá plniť Božie diela, ale telesné sily ma opustili. Nemôžem v tejto chvíli preniknúť do Tvojho pôsobenia, ó, Pane, preto opakujem aktom ľúbostnej vôle: „Rob so mnou, čo sa Ti páči.“

1086

Hoci pokušenia sú silné, veľké pochybnosti sa zmocňujú mojej duše a znechutenie je pripravené k službám, Pán posilňuje moju vôľu, o ktorú sa ako o skalú rozbíja všetko úsilie nepriateľa. Vidím, ako mi Boh udeľuje veľa posilňujúcej milosti, ktorá ma stále podopiera. Som veľmi slabá a za všetko vďačím len Božej milosti.

1087

+ Keď som sa jedného dňa rozhodla cvičiť sa v istej cnosti, upadla som desaťkrát viac ako v iný deň do chyby opačnej tejto cnosti. Večer som sa zamýšľala nad tým, prečo som dnes tak výnimočne upadla. Počula som tieto slová: „*Príliš si sa spoliehala na seba a málo na mňa.*“ Pochočila som príčinu svojich pádov.

Náhle zdravie

1088

Keď som napísala list kňazovi Sopočkovi v nedeľu jedenásteho apríla, náhle sa mi zhoršilo zdravie. List som neodoslala, ale čakala som na výraznú Božiu vôľu. Zdravie sa mi však natoľko zhoršilo, že som si musela ľahnúť do postele. Trápil ma strašný kašeľ, myslela som si, že ak sa ešte párkrát zopakuje, bude to už môj koniec.

Štrnásteho apríla som sa cítila tak zle, že len s námahou som vstala 1089 na sv. omšu. Cítila som sa viac chorá ako vtedy, keď ma poslali na liečenie. V pľúcach mi veľmi chrčí a chrapčí, mám divné bolesti. Keď som prijala sv. hostiu, akoby ma niečo nabádalo k modlitbe, sama neviem prečo, začala som sa takto modliť: „Ježišu, nech Tvoja čistá a zdravá krv obieha v mojom chorom tele a Tvoje čisté a zdravé telo nech premení moje choré telo. Nech zapulzuje vo mne zdravý a mocný život, ak je to Tvoja svätá vôľa, aby som sa pustila do tohto diela, a toto bude pre mňa jasným znamením Tvojej sv. vôle.“ Keď som sa takto modlila, náhle som cítila, ako mi šklblo celým telom a odrazu som sa cítila úplne zdravá. Dych mám čistý, akoby som nikdy nemala choré pľúca, a necítim bolesť. Je to pre mňa znamenie, že sa mám pustiť do diela.

Toto sa stalo v posledný deň novény, ktorú som si vykonávala 1090 k Duchu Svätému. Po tomto uzdravení som bola náhle spojená s Pánom Ježišom čisto duchovným spôsobom. Dal mi silné presvedčenie, čiže utvrdil ma v tých požiadavkách. V tejto blízkosti s Pánom Ježišom som zostala celý deň a hovorila som o podrobnostiach týkajúcich sa tej rehoľnej spoločnosti. Ježiš vliadol do mojej duše silu a odvahu konať. Teraz rozumiem, že keď Pán Ježiš od duše niečo žiada, tak jej dáva možnosť konať. Skrze milosť ju činí schopnou vykonať to, čo od nej žiada. A tak, hoci by to bola najúbohejšia duša, môže sa na rozkaz Pána pustiť do vecí, ktoré sú nad jej chápanie. Lebo to je znamením, podľa ktorého možno poznať, že Pán je s touto dušou, ak sa v nej prejavuje táto Božia moc a sila, ktorá ju robí odvážnou a statočnou. Čo sa mňa týka, ja sa vždy v prvej chvíli trochu zľaknem Pánovej veľkosti, ale potom vstúpi do mojej duše hlboký a ničím nerušený pokoj, vnútorná sila k tomu, čo v tej chvíli žiada Pán.

Počula som tieto slová: „*Chod' a povedz predstavenej, že si zdravá.*“ Ako 1091 dlho budem zdravá, neviem, ani sa na to nepýtam. Viem len, že momentálne sa teším dobrému zdraviu a budúcnosť mi nepatrí. Prosila som o zdravie ako znamenie Božej vôle a nie aby som hľadala úľavu v utrpení.

1092 16. IV. 1937

Dnes, keď ma naplnil Boží majestát, moja duša spoznala, že Pán, hoci je veľký, má zaľúbenie v pokorných dušičkách. Čím³¹³ hlbšie sa moja duša zníži, tým láskavejšie sa k nej Pán približuje, tesne sa s ňou zjednocuje a vyvyšuje ju až na svoj trón. Šťastná duša, ktorú bráni sám Pán. Spoznala som, že iba láska má hodnotu. Láska je veľká. Nič nemožno porovnať s jedným skutkom čistej Božej lásky - žiadne diela.

1093 + Ó, Ježišu, zakry ma svojím milosrdenstvom a súd ma láskavo, lebo inak ma môže oprávnene zatratit' Tvoja spravodlivosť.

17. IV. 1937

1094 Dnes na prednáške z katechizmu³¹⁴ som bola utvrdená v tom, čo som vnútorne pochopila (aj spoznala) a dávno tým žila, že ak duša úprimne miluje Boha a je s ním vnútorne zjednotená, vtedy, aj keby navonok žila v ťažkých podmienkach, nijaká sila nemôže obmedziť jej vnútro. Aj uprostred skazenosti môže byť čistá a nedotknutá, lebo veľká Božia láska jej dáva silu bojovať. Aj Boh zvláštnym spôsobom chráni dušu, ktorá ho úprimne miluje, dokonca aj zázračným spôsobom.

1095 Keď mi Boh dal jedného dňa vnútorne poznať, že som nikdy nestraťila nevinnosť a že napriek rôznym nebezpečenstvám, v ktorých som sa nachádzala, sám ma chránil, aby zostalo nedotknuté panenstvo mojej duše a srdca, tento deň som prežila vo vnútornom a vrúcnom vd'aky-vzdávaní. Ďakovala som Bohu, že ma ráčil chrániť od zlého, ale i za to, že som v jeho očiach našla tú milosť, že ma sám ráčil o tom ubezpečiť.

1096 O niekoľko rokov neskôr ma ráčil v nej utvrdiť a od toho času nepoznám vzburu zmyslov proti duši. Mám to zapísané presnejšie³¹⁵ na inom mieste v denníčku. Vždy, keď si spomeniem na túto nepochopiteľnú milosť, vybuchuje z môjho srdca nový plameň lásky a vd'ačnosti voči Bohu a táto láska ma vedie až k úplnému zabúdaníu na seba.

1097 Od týchto dní žijem pod panenským plášťom Matky Božej. Ona ma chráni a poučuje, som pokojná pri jej nepoškvrnenom srdci. Som slabá a neskúsená, preto sa viniem ako malé dieťa k jej srdcu. Napriek tomu, že Boh ma upevnil v tejto cnosti, stále si dávam pozor a bojím sa aj vlastného tieňa, a to len preto, že som si mocne zamilovala Boha.

1099 Táto Božia milosť mi bola daná len preto, že som bola najslabšia z ľudí. Preto ma Všemohúci obklopil svojím zvláštnym milosrdenstvom.

1100 24. IV. 1937

Každú väčšiu milosť najprv cítim. Zmocňuje sa ma zvláštna túžba

po Bohu a čakám na ňu. Čím väčšia milosť, tým viac ju cítim a tým väčší spor mám s protivníkom svojej spásy. Moja duša je niekedy v takomto stave - musím tu použiť prirovnanie: dvaja úprimní priatelia, jeden z nich chystá veľkú hostinu a pozval na ňu svojho priateľa. Jeden sa teší aj druhý sa teší, ale hodina hostiny je určená. A tak tie chvíle pred samotnou milosťou prežívam v takom očakávaní, že je ťažké to opísať. Charakterizuje ho bolestná túžba a oheň lásky. Cítim, že je tu Pán, a nemôžem sa v ňom ponoriť, lebo ešte neprišla určená hodina. Neraz som pred takou chvíľou milosti úplne obnažená - rozum, vôľa, srdce. Zostávam sama a čakám na jedného Boha. On sám spôsobuje toto vo mne pred mojím príchodom.

Dnes som začala trojdňovku³¹⁶

23. IV. 1937 1101

Večer som začula: „*Dcéra moja, vedz, že budem hovoriť k tebe cez tohto kňaza*³¹⁷ zvláštnym spôsobom, aby si sa nepoddávala pochybnostiam, čo sa týka mojich želaní.“ Hneď po prvej meditácii sa dotkli slová tohto kňaza mojej duše. Boli to tieto slová: Nesmiem sa vzpierať Božej vôli a Božím zaľúbeniam, nech sú akékoľvek, a len čo nadobudnem istotu a presvedčím sa o pravdivosti Božej vôle, musím ju splniť, nikto ma z toho nemôže oslobodiť. Nech je Božia vôľa akákoľvek, len čo som ju spoznala, musím ju plniť. To je len krátke zhrnutie z celej meditácie, ktorá sa mi vryla do duše, a nemám žiadne pochybnosti, viem, čo Boh odo mňa žiada a čo mám robiť.

V živote sú chvíle a okamihy vnútorného poznania, čiže Božie svetlá, kde je duša vnútorne poučená o takých veciach, ktoré ani nečítala v žiadnych knižkách, ani ju nikto z ľudí o tom nepoučil. Sú to chvíle vnútorného poznania, ktoré dáva duši sám Boh. Sú to veľké tajomstvá... Často dostávam svetlo a poznanie vnútorného života Boha aj vnútorné Božie rozpoloženie. Naplnia ma to nevysloviteľnou dôverou a radosťou, ktorá sa do mňa nemôže vmestiť, túžim sa celá rozplynúť v ňom.

+ Podstatou lásky je obeta a utrpenie. Pravda chodí v trňovom vence- 1103 ku. Modlitba sa týka rozumu, vôle aj citu.

Dnes bola pekná prednáška³¹⁸ o Božom milosrdenstve a o Božej dobrotivosti. Počas nej pocítovala moja duša oheň Božej lásky a pochopila som, že Božia reč je živá.

Zvláštne predsavzatia sú naďalej tie isté, to znamená: spájať sa s milosrdným Kristom a mlčanie. 1105

Kvietok, ktorý chcem položiť k nohám Matky Božej v máji, je cvičiť sa v tichosti.

Cnosť bez rozvážnosti nie je cnosťou. Musíme sa často modliť 1106

k Duchu Svätému o túto milosť rozvážnosti. Rozvážnosť tvorí: rozvaha, rozumné zamyslenie sa a odvážne rozhodnutie. Posledné rozhodnutie vždy závisí od nás. My musíme rozhodovať, môžeme a musíme hľadať radu a svetlo...

1107 Dnes počas meditácie mi dal Boh vnútorné svetlo a pochopenie svätosti, na čom je založená. Hoci som túto vec už mnohokrát počula na prednáškach, duša to inak chápe, keď poznáva skrze Božie svetlo, kto ré ju osvecuje.

Ani milosti, ani zjavenia, ani nadšenie, ani žiadne dary, ktoré dostáva, ju nerobia dokonalou, len vnútorné zjednotenie mojej duše s Bohom. Dary sú len ozdobou duše, ale neurčujú jej podstatu ani dokonalosť. Moja svätosť a dokonalosť pramení z tesného zjednotenia mojej vôle s Božou vôľou. Boh nikdy nespôsobuje násilie našej slobodnej vôle. Od nás závisí, či chceme prijať Božiu milosť, alebo nie, či budeme s ňou spolupracovať, alebo ju premárnime.

1108 V poslednej prednáške večer, ktorá bola prípravou na obnovenie sľubov, hovoril otec o šťastí, ktoré vyplýva z troch sľubov a o odmene za ich verné zachovanie. Náhle bola moja duša uvrhnutá do veľkej vnútornej temnoty. Namiesto radosti sa naplnila horkosťou a srdce mi prenikla ostrá bolesť. Cítila som sa biedna a nehodná tejto milosti. S týmto pocitom úbohosti a nehodnosti by som sa neodvážila priblížiť k nohám ani najmladšej postulanky, aby som ich pobožkala. Videla som ich v duchu krásne a Bohu milé, a seba som videla ako priepasť biedy. Keď prednáška skončila, hodila som sa k nohám skrytého Boha v slzách a bolesti, vrhla som sa do mora nekonečného Božieho milosrdenstva. Až tu som pocítila úľavu. Cítila som, ako ma zaplavuje celá všemohúcnosť jeho milosrdenstva.

1109 + Dnes je obnova sľubov

Hneď po prebudení sa ma zmocnila Božia prítomnosť a cítim sa byť Božím dieťaťom. Božia láska zaliala moju dušu. Dal mi poznať, ako všetko závisí od jeho vôle. Povedal mi: „*Túžim dať úplné odpustky dušiam, ktoré pristúpia k spovedi a sv. prijímaniu na sviatok môjho milosrdenstva. Dcéra moja, neboj sa ničoho, ja som vždy s tebou, aj keď sa ti zdá, akoby ma nebolo. Tvoje poníženie ma sťahuje z vysokého trónu a spájam sa tesne s tebou.*“

1110 29. IV. 1937

Pán mi dal poznať rozhovory,³¹⁹ ktoré sa konali vo Vatikáne o tomto sviatku: hodnostár Pacelli tam veľa pracoval.

Dnes je obnova, čiže skladanie sľubov a slávnostné obrady. Keď sestry skladali sľuby, počula som spev anjelov: „Svätý, svätý, svätý...“ v rôznych tónoch. Vďačnosť tohto spevu nikto nevyjadrí ľudským jazykom.

Popoludní som sa rozprávala so svojou milovanou novicmajsterkou matkou Máriou Jozefou. Záhradu sme obišli dookola a aspoň trochu som sa s ňou porozprávala. Stále je rovnaká, drahá novicmajsterka, hoci už nie je novicmajsterkou, ale predstavenou, a ja už desať rokov po sľuboch. Rozprávala mi, ako rehoľná duša nemôže žiť bez kríža. Odhalila mi isté utrpenie, ktoré som prežívala vo Varšave, hoci som jej vôbec o tom nerozprávala. Videla som pred očami všetky milosti, ktoré som dostala v noviciáte. Ó, ako veľmi som jej vďačná. Keď bola moja duša ponorená v temnote a myslela som, že som stratená, ona ma mocou poslušnosti vytrhla z tej priepasti.

Moja duša je často zatemnená utrpením. V tých mukách ma nikto z ľudí nepochopí.

I. V. 1937 1114

Dnes som pocítila blízkosť svojej matky - Nebeskej Matky. Pred každým sv. prijímaním ju vrúčne prosím, aby mi pomohla pripraviť dušu na príchod svojho Syna a jasne cítim jej starostlivosť o mňa. Veľmi prosím, aby ráčila rozpáliť vo mne oheň Božej lásky, akou horelo jej čisté srdce vo chvíli vtelenia Božieho slova.

4. V. 1937 1115

Dnes som išla na chvíľu k matke generálnej³²⁰ a opýtala som sa: „Či ste nemali, mamička, nejaké vnuknutie týkajúce sa môjho odchodu z kláštora?“ Matka generálna mi povedala: „Doteraz som ťa, sestra, vždy zadržovala, ale teraz ti ponechávam slobodu. Ak chceš, môžeš kongregáciu opustiť, a ak chceš, môžeš zostať.“ Tak som povedala, že dobre. Myslela som si, že hneď napíšem Sv. otcovi o oslobodenie od sľubov. Keď som odišla od matky generálnej, nejaká temnota zaľahla na moju dušu znovu ako predtým. Zvláštne, vždy keď prosím o odchod, mojej duše sa zmocní takáto temnota a mám pocit, akoby som bola ponechaná sama na seba. Keď som bola v tých duchovných útrapách, rozhodla som sa ísť hneď za matkou a povedať jej o svojom zvláštnom utrpení a boji. Tá mi povedala: „Ten tvoj odchod, sestra, to je pokušenie.“ Po chvíli rozhovoru sa mi uľavilo, ale temnota trvá naďalej. „To Božie milosrdenstvo je krásne a musí to byť nejaké veľké Božie dielo, keď sa satan tak stavia proti nemu a chce ho zničiť,“ to sú slová drahej mamičky generálnej.

- 1116 Moje útrapy nikto nepochopí a neporozumie. Ani ja to nedokážem opísať, nemôžu byť väčšie utrpenia než tieto. Utrpenia mučeníkov nie sú väčšie, lebo smrť v týchto chvíľach by bola pre mňa úľavou. Nemám s čím porovnať tieto útrapy, toto zomieranie duše bez konca.
- 1117 5. V. 1937
- Dnes som v spovedi odkryla celú svoju dušu, pretože mi prišla na um myšlienka, že je to možno pokušenie, že vo chvíli, keď prosím o uvoľnenie z kongregácie, prežívam také ťažké utrpenia a temnoty. Spovedník³²¹ mi povedal, že možno to nie je chvíľa, ktorú určil Boh. Treba sa modliť a trpezlivo čakať, ale že ma čakajú veľké utrpenia, to je pravda. Budeš musieť znášať veľké utrpenia a prekonať mnohé ťažkosti, to je isté. Lepšie by bolo ešte počkať a veľa sa modliť o hlbšie poznanie svetla a Božie svetlo. Sú to veľké veci.
- 1118 Môj Bože, v týchto ťažkých chvíľach nemám svojho poradcu, lebo odcestoval do Ríma.³²² Ježišu, keď si mi ho zobral, veď ma Ty sám, lebo Ty vieš, koľko vydržím. Pevne verím, že Boh mi nedá nad moje sily. Dôverujem jeho milosrdenstvu.
- 1119 Vo chvíľach, keď som medzi nebom a zemou, mlčím. Lebo keby som hovorila, kto pochopí moje slová? Večnosť odhalí mnohé veci, o ktorých teraz mlčím...
- 1120 Keď som vyšla do záhrady, vidím, ako všetko dýcha radosťou jari. Stromy ozdobené kvetmi vydávajú opojnú vôňu, všetko pulzuje radosťou, rozospievané a rozštebotané vtáčatá zvelebujú Boha a hovoria mi: teš sa a raduj - sestra Faustína. A moja duša je v temnote a útrapách. Moja duša hlboko vníma šum milosti, dokáže sa rozprávať so všetkým, čo je stvorené a čo ma obklopuje, a vie, prečo Boh tak vyzdobil zem... Ale moje srdce sa nemôže rozveseliť, lebo Milovaný sa skryl pred mnou a neodpočiním si, kým ho nenájdem... Nedokážem žiť bez Boha, ale cítim, že ani Boh nemôže prežívať šťastie bezo mňa, hoci sám sebe absolútne stačí...
- 1121 Nanebovstúpenie Pána 6. V. 1937
- Dnes už od samého rána sa Boh dotýka mojej duše. Po sv. prijímaní som chvíľu prebývala s Nebeským Otcem. Moja duša bola pritiahnutá do samotnej žiary lásky. Pochopila som, že žiadne vnútorné diela sa nemôžu porovnávať s čistou Božou láskou... Videla som radosť vteleneho Slova a bola som pohrúžená v Božej trojjedinosti. Keď som prišla k sebe, moju dušu zaliala túžba, túžim spojiť sa s Bohom. Zaliala ma taká veľká láska k Nebeskému Otcovi, že celý ten deň nazývam ne-

pretržitou extázou lásky. Celý vesmír sa mi zdal byť kvapôčkou vody oproti Bohu. Niet väčšieho šťastia ako to, že Boh mi dáva vnútorne poznať, že mu je milý každý úder môjho srdca, a keď mi prejavuje, že ma miluje zvláštnym spôsobom. Toto vnútorné presvedčenie, v ktorom ma uisťuje o svojej láske voči mne a o tom, ako mu je milá moja duša, privádza do mojej duše hlboký pokoj. V tento deň som nemohla prijať žiadne jedlo, cítila som sa nasýtená láskou.

Bože veľkého milosrdenstva, ktorý si nám ráčil zoslať svojho jednorodeného Syna ako najväčší dôkaz nepochopiteľnej lásky a milosrdenstva, nezavrhuješ hriešnikov, ale zo svojho nepochopiteľného milosrdenstva si aj im otvoril pokladnicu, z ktorej môžu čerpať v hojnosti nielen ospravedlnenie, ale všetku svätosť, k akej môže duša dôjsť. Otče veľkého milosrdenstva, túžim, aby sa všetky srdcia obrátili s dôverou na Tvoje nekonečné milosrdenstvo. Nikto nebude ospravedlnený, ak ho nebude sprevádzať Tvoje nepochopiteľné milosrdenstvo. Keď nám odhalíš tajomstvo svojho milosrdenstva, večnosť nebude stačiť, aby sme Ti mohli za to náležite poďakovať.

Ó, aké sladké je mať v hĺbke duše to, v čo nám Cirkev káže veriť. Keď 1123 je moja duša ponorená v láske, vtedy aj najzložitejšie otázky riešim rýchlo a jasne - len ona je schopná prejsť ponad priepasti a cez vrcholky hôr. Láska, ešte raz láska.

+ 12. V. 1937 1124

Moju myseľ neraz zalieva zvláštna temnota, som ponorená v ničote napriek svojim túžbam.

20. V. 1937 1125

Keď už prešiel mesiac, odkedy sa teším dobrému zdraviu, prišla mi na um myšlienka, že neviem, čo sa Pánovi viac páči. Či mu slúžiť v chorobe, alebo vo sviežom zdraví, o ktoré som prosila? Preto som povedala Pánovi: „Ježišu, rob so mnou, čo sa Ti páči,“ a Ježiš mi vrátil predchádzajúci zdravotný stav.

Ó, aké sladké je žiť v kláštore medzi sestrami, ale netreba zabúdať, 1126 že tí anjeli sú v ľudskom tele.

V istej chvíli som videla satana, ktorý sa ponáhlal a hľadal niekoho 1127 medzi sestrami, ale nemohol nájsť. Pocítila som v duši vnuknutie, aby som mu rozkázala v Božom mene, nech mi vyzná, čo hľadá medzi sestrami. A vyznal, hoci neochotne, že hľadá záhaľčivé duše. Keď som mu opäť rozkázala v Božom mene, aby vyznal, ku ktorým duším v reholi má najväčší prístup, znova mi vyznal neochotne, že k duším lenivým

a záhalčivým. Všimla som si, že momentálne v tomto dome nie sú takéto duše. Nech sa tešia upracované a unavené duše.

1128 22. V. 1937

Dnes je taká veľká horúčava, že je to ťažké vydržať, túžime po daždi, ale neprší. Už niekoľko dní je nebo zamračené, avšak stále neprší. Keď som pozrela na rastliny túžiace po daždi, zmocnila sa ma ľútosť a rozhodla som sa, že sa budem modliť tú korunku tak dlho, kým Boh nespustí dážď. Po olovrate sa nebo pokrylo oblakmi a na zem padal hustý dážď. Tú modlitbu som sa modlila bez prestania tri hodiny. Pán mi dal poznať, že skrze túto modlitbu možno vyprosiť všetko.

1129 Deň Najsvätejšej Trojice 23. V. 1937

Počas sv. omše som bola náhle zjednotená s Najsv. Trojicou. Spoznala som jej majestát a veľkosť. Bola som spojená s tromi osobami. A len čo som bola spojená s jednou z tých ctihodných osôb, zároveň som bola spojená s dvoma druhými osobami. Šťastie a radosť, ktoré prežívala moja duša, nemožno opísať. Je mi ľúto, že nemôžem opísať to, čo sa nedá vyjadriť slovami.

113 Počula som tieto slová: „Povedz generálnej predstavenej, nech s tebou počíta ako s najvernejšou dcérou v reholi.“

0 Po týchto slovách som dostala vnútorné poznanie, čím je všetko stvorenie pred Bohom. Veľký a nepochopiteľný je jeho majestát a že sa tak 1131 láskavo znižuje k nám, to je priepasť jeho milosrdenstva...

Všetko sa končí v slzavom údolí,
a slzy sa odplavia a bolesť prestane.
Len jedno nepominie -
láska k Tebe, Pane. Všetko sa
skončí v tomto vyhnanstve, skúšky aj
púšte duše. A hoci by duša neustále
zomierala, keď má Boha, nič ju
nevzruší.

1133 Božie telo 27. V. 1937

Počas modlitby som počula: „Dcéra moja, nech sa tvoje srdce naplní radosťou. Ja, Pán, som s tebou, neboj sa ničoho, si v mojom srdci.“ V tej chvíli som spoznala veľký Boží majestát a pochopila som, že s jedným poznaním Boha sa nedá nič porovnať. Vonkajšia veľkosť sa stráca ako prášok pred jediným aktom hlbšieho poznania Boha.

Pán vliadol do mojej duše taký hlboký pokoj, že už mi ho nič nezatemní. 1134 Napriek všetkému, čo sa okolo mňa deje, neodoberá mi to ani na chvíľu pokoj. Keby sa aj celý svet zrútil, ani to nemôže narušiť moje hlboké stíšenie, v ktorom spočíva Boh. Pozerá sa na všetky udalosti aj najrozmanitejšie veci, ktoré sa dejú.

Toto hlbšie poznanie Boha mi dáva úplnú voľnosť a duchovnú slo- 1135 bodu. Nič mi nemôže prekážať v tesnom zjednení s ním, nedokážu to ani anjelské mocnosti. Cítim, že som veľká, keď som zjednotená s Bohom. Aké šťastie, uvedomovať si Boha vo svojom srdci a žiť v blízkej dôvernosti s ním.

Keď prišla k nám procesia z Borku,³²³ niesli ho uschovať do našej 1136 kaplnky. Vtedy som počula z hostie hlas: „Tu je moje odpočinutie.“ Počas požehnaní mi dal Ježiš poznať, že už onedlho nastane tá slávnostná chvíľa na tomto mieste. „Našiel som zalúbenie v tvojom srdci a nič ma nezadrží od toho, aby som ti udeľoval milosti.“ Božia veľkosť zalieva moju dušu, toniem, zanikám a strácam sa v ňom, rozplývavam sa v ňom...

30. V. 1937 1137

Dnes zomieram túžbou po Bohu. Zmocnila sa celej mojej duše. Ako strašne pociťujem, že som vo vyhnanstve. Ó, Ježišu, kedy nadíde vytyžovaná chvíľa?

31. V. 1937 1138

Moja utrápená duša nenachádza nikde pomoc, len v Tebe, živá Hostia. V Tvojom milosrdnom srdci je celá moja dôvera, trpezlivo čakám na Tvoje slovo, Pane.

Ó, akú bolesť spôsobuje môjmu srdcu, keď vidím rehoľnicu, ktorá 1139 nemá rehoľného ducha. Ako sa možno páčiť Bohu, keď pýcha a seba-láska prikrývajú jednu druhú, snažia sa akoby o Božiu slávu, a zatiaľ ide o slávu vlastnú? Keď to vidím, veľmi ma to bolí. Ako sa môže takáto duša tesne zjednocovať s Bohom? Tu nemožno hovoriť o zjednocovaní s Pánom.

1.VI. 1937 1140

Dnes je u nás procesia Božieho tela.³²⁴ Pri prvom oltári vyšiel zo sv. hostie oheň a prenikol mi srdce. Počula som hlas: „Tuje moje odpočinutie.“ V mojom srdci sa zapálil oheň, cítila som, že som celá premenená v neho.

Večer mi dal poznať, ako všetko pozemské krátko trvá. Všetko, Čo sa zdá byť veľké, rozplynie sa ako dym a duši nedá slobodu, ale únavu. Šťastná duša, ktorá pochopila tieto veci a dotýka sa zeme len jednou nohou. Mojmým odpočinutím je, keď som spojená s Tebou, všetko ostatné ma unavuje. Ó, ako veľmi cítim, že som vo vyhnanstve. Vidím, že nikto nerozumie môjmu vnútru. Len Ty ma chápeš, ktorý si ukrytý v mojom srdci a večne živý.

1142

4. VI. 1937

Dnes je slávnosť najsvätejšieho srdca Ježišovho.³²⁵ Počas sv. omše som mala poznanie Ježišovho srdca, akým ohňom lásky horí k nám. Je morom milosrdenstva. Vtom som počula hlas: „*Apoštolka môjho milosrdenstva, hovor celému svetu o mojom nepochopiteľnom milosrdenstve, nenechaj sa znechutiť ťažkosťami, s ktorými sa stretneš pri ohlasovaní môjho milosrdenstva. Tie ťažkosti, ktoré sa ťa tak bolestne dotýkajú, sú potrebné pre tvoje posvätenie a aby sa ukázalo, že toto dielo je moje. Dcéra moja, buď usilovná v zapisovaní každej vety, ktorú ti hovorím o mojom milosrdenstve, lebo je to pre veľké množstvo duší, ktoré budú mať z toho úžitok.*”

1143 + Počas adorácie mi dal Pán hlbšie poznanie o tom diele.

1144 Dnes som odprosovala Pána za všetky zneváženia, ktoré zakusuje jeho Božské srdce v našich rehoľných domoch.

1145

+ 6. VI. 1937

Prvá nedeľa v mesiaci. Dnes som si urobila mesačné exercície.

Svetlo z ranného rozjmania: nech so mnou urobíš čokoľvek, Ježišu, vždy Ťa budem milovať, lebo som Tvoja. Je mi všetko jedno, či ma ponecháš tu, alebo niekde inde - vždy som Tvoja.

S láskou sa podrobujem Tvojim najmúdrejším rozhodnutiam, ó, Bože, a Tvoja vôľa, ó, Pane, je mojmým každodenným pokrmom. Ty, ktorý poznáš každý úder môjho srdca, vieš, že bije len pre Teba, Ježišu môj. Moju túžbu po Tebe nedokáže nič uhasiť. Zomieram za Tebou, Ježišu. Kedy ma už zoberieš do svojho príbytku?

1146 „*Nech vkladajú nádej do môjho milosrdenstva najväčší hriešnici. Oni majú prednostné právo dôverovať v priepasť môjho milosrdenstva. Dcéra moja, píš o mojom milosrdenstve pre utrápené duše. Duše, ktoré sa odvolávajú na moje milosrdenstvo, mi spôsobujú rozkoš. Takým duším dám viac milostí, než si želajú. Nemôžem trestať, hoci by bol niekto aj najväčším hriešnikom, ak sa odvoláva na moje zľutovanie, ale ospravedlňujem ho vo svojom nepochopiteľnom a nevyspytateľnom milosrdenstve. Napíš: Kým prí-*

dem ako spravodlivý sudca, najprv otváram dverám dokorán dvere môjho milosrdenstva. Kto nechce prejsť dverami môjho milosrdenstva, musí prejsť dverami mojej spravodlivosti...”

Keď som raz bola namrzená vo svojom srdci kvôli istej veci a sťažovala som sa Pánovi, Ježiš mi odpovedal: „*Dcéra moja, prečo ti tak záleží na poučovaní a rečiach ľudí? Ja sám ťa chcem poučovať, preto zariadujem okolnosti tak, aby si nemohla byť na tých prednáškach. V jednom okamihu ti dám spoznať viac, než druhí dosiahnu po dlhoročnom úsilí.*”

20. VI. 1937 1148

Vtedy sa najviac podobáme Bohu, keď odpúšťame svojim bližným. Boh je láska, dobrotivosť a milosrdenstvo...

„*Moje milosrdenstvo musí v sebe odzrkadľovať každá duša a zvlášť rehoľná duša. Moje srdce je preplnené zľutovaním a milosrdenstvom voči všetkým. Srdce mojej nevesty musí byť podobné môjmu srdcu, z jej srdca musí vytryskovať prameň môjho milosrdenstva pre duše, inak sa k nej nepriznám.*”

+ V istých chvíľach som spoznala, ako rehoľné duše bránia vlastnú slávu, predstierajúc slávu Božiu. A zatiaľ nejde o Božiu slávu, ale o slávu vlastnú. Ó, Ježišu, ako ma to zbolelo. Aké tajomstvá odhalí deň Tvojho súdu? Ako možno kradnúť Božie dary?

Dnes som zažila veľkú nepríjemnosť od istej osoby, čiže skrze istú svetskú osobu. Táto osoba na základe jednej pravdivej veci hovorila veľa vecí vymyslených. Všetky boli pokladané za pravdivé a rozniesli sa po celom dome. Keď sa to dostalo do mojich uší, stislo mi srdce - ako je možné zneužívať cudziu dobrotu? Ale rozhodla som sa, že na svoju obranu nepoviem ani slovo a že tej osobe budem preukazovať ešte väčšiu dobrotu. Len aby som to zniesla pokojne, lebo všimla som si, že mám málo síl, pretože sa to preťahovalo celé týždne. Keď som videla, že sa strháva búrka a vietor začína sypať piesok priamo do očí, išla som pred Najsv. sviatosť a povedala som Pánovi: „*Ježišu, prosím Ťa o silu Tvojej milosti posilňujúcej, lebo cítim, že si v tomto boji neporadím. Zakry ma svojou hrudou.*”

Vtom som počula slová: „*Neboj sa, som s tebou.*” Keď som odišla od oltára, zvláštna sila a pokoj zaliali moju dušu a búrka, ktorá vystrájala, udierala o moju dušu ako o skalú, pena búrky spadla na tých, ktorí ju vyvolali. Ó, aký dobrý je Pán, ktorý odplatí každému podľa jeho skutkov... Nech si každá duša vyprosuje pomoc milosti posilňujúcej, lebo niekedy zvyčajná milosť nestačí.

- 1151 + Keď bolesť zavládne v celej mojej duši
a horizont sa zatemní ako noc
a srdce je rozorvané od trápenia,
Ježišu ukrižovaný, Ty si moja sila. Keď
duša bolesťou zatemnená napína sily a
bojuje bez vydýchnutia a srdce zomiera v
horkom trápení, Ježišu ukrižovaný, nádej
môjho spasenia.
A tak deň za dňom uplýva
a duša sa kúpe v mori horkosti
a srdce sa v slzách rozplýva,
Ježišu ukrižovaný, Ty mi svietiš ako zora. A
keď sa kalich horkosti už prelieva a všetko je
sprisahané voči nej, duša prežíva getsemanské
chvilie, Ježišu ukrižovaný, v Tebe mám ochranu.
Keď duša v pocite svojej nevinnosti
prijíma od Boha tieto dopustenia,
vtedy je srdce schopné odplácať sa
láskou za nepríjemnosti.
Ježišu ukrižovaný, moju slabosť premieňaj na všemohúcnosť.
- 1152 Nie je ľahké znášať veselo utrpenia a najmä nevinne trpieť. Skaze
ná ľudská prirodzenosť sa búri a hoci vôľa aj rozum stoja nad utrpením,
lebo sú schopné robiť dobro tým, ktorí im spôsobujú utrpenie, cit robí
veľký hurhaj a ako nepokojný duch útočí na vôľu aj rozum, ale keď vidí,
že sám nič nezmôže, tíchne a podrobuje sa rozumu a vôli. Ako nejaké
strašidlo vbehne dovnútra a narobí veľký hurhaj, chce, aby človek len
jeho poslúchal, keď ho nedržíme nakrátko vôľou aj rozumom.
- 1153 23. VI. 1937
Keď som sa modlila pred Najsv. sviatosťou, zrazu ustúpilo moje teles-
né utrpenie a počula som v duši hlas: „Vidíš, že ti môžem dať všetko v jed-
nej chvíli, mňa neobmedzujú žiadne zákony.“
24. VI. 1937
Po sv. prijímaní som počula tieto slová: „Vedz o tom, dcéra moja, že
v jednej chvíli ti môžem dať všetko, čo potrebuješ na splnenie toho diela.“
Po týchto slovách moju dušu naplnilo zvláštno svetlo a všetky Božie
požiadavky sa mi zdajú také jednoduché, že by ich splnilo aj malé dieťa.

27. VI. 1937 1154

Dnes som videla kláštor tej novej spoločnosti.³²⁶ Priestranná a veľká
budova. Obzerala som každú vec jednu za druhou, videla som, že
všade zabezpečila Božia prozreteľnosť všetko, čo bolo potrebné. Oso-
by žijúce v tomto kláštore chodili zatiaľ vo svetskom oblečení, ale vlád-
dol tam rehoľný duch v celej plnosti a všetko som zariad'ovala tak, ako
si to želal Pán. Náhle som bola jednou z našich sestier napomenutá:
„Ako môžeš, sestra, splniť také dielo?“ Odpovedala som: „To nie ja,
ale Pán cezo mňa, na všetko mám povolenie.“ Počas omše som dostala
svetlo a hlboké poznanie ohľadne celého diela a v mojej duši nezostali
ani najmenšie pochybnosti.

Pán mi dal spoznať svoju vôľu akoby v troch odtieňoch, ale ide 1155
o to isté.

V prvom - duše oddelené od sveta budú horieť ako obeta pred Božím
trónom a vyprosovať milosrdenstvo pre celý svet, vyprosovať milo-
srdenstvo pre kňazov. Svojou modlitbou budú pripravovať svet na dru-
hý Ježišov príchod.

Po druhé - modlitba je spojená so skutkom milosrdenstva. Zvlášť 1156
budú chrániť duše detí pred zlým. Modlitba a skutok milosrdenstva obsahuje v
sebe všetko, čo majú tieto duše robiť. Do ich spoločenstva môžu byť prijaté
aj najbiednejšie duše. V egoistickom svete sa budú usilovať prebúdzat' lásku
a Ježišovo milosrdenstvo.

Tretie je modlitba a ochota k milosrdenstvu. Nezaväzujúce žiadnym 1157
sľubom, ale za ich vykonanie budú mať účasť na všetkých zásluhách a
privilegiách celku. Do tohto odtieňa môžu patriť všetci ľudia žijúci vo svete.

Člen tohto odtieňa má vykonať aspoň jeden skutok milosrdenstva 1158
denne, najmenej, a môže ich byť veľa, lebo každému je ľahké ho vykonať, aj
najbiednejšiemu, lebo milosrdenstvo možno vykonať trojakým spôsobom:
milosrdným slovom - skrze odpustenie a potešovanie, po druhé - kde sa nedá
slovom, tak modlitbou - aj to je milosrdenstvo, po tretie - skutkami
milosrdenstva. A keď príde posledný deň, z tohoto budeme súdení a podľa
tohoto dostaneme večný rozsudok.

Božie pramene sa otvorili pe nás, využime ich skôr, než nadíde deň 1159
Božej spravodlivosti, a bude to deň strašný.

Keď som sa raz opýtala Ježiša, ako môže zničiť toľko priestupkov 1160
a rôznych zločinov a netrestá ich, Pán mi odpovedal: „Na potrestanie mám
večnosť, ale teraz im predlžujem čas milosrdenstva. Ale beda im, ak
nespoznajú čas môjho navštívenia. Dcéra moja, sekretárka môjho milo-

srdenstva, si povinná nielen písať a ohlasovať moje milosrdenstvo, ale vyprosuj im milosť, aby aj oni zvelebovali moje milosrdenstvo."

- 1161 Dnes moja duša zakúsila také veľké útrapy, že som sa začala žalovať Pánu Ježišovi: „Ježišu, ako ma môžeš nechať samu? Sama ani jeden krok dopredu neurobím. Sám sa ukrývaš a zobral si mi spovedníka. Veď vieš, Ježišu, zaja nič viac sama zo seba nedokážem, len márnit' Tvoje milosti. Ježišu, zariad' okolnosti tak, aby sa vrátil otec Andrasz." Ale útrapy zostali.
- 1162 Prišla mi na um myšlienka, aby som išla k nejakému kňazovi a rozpovedala mu o svojich trápeniach a rôznych vnuknutiach, aby mi ich rozriešil. Dokonca som tú myšlienku povedala aj matke predstavenej. Tá mi odpovedala: „Verím, že ti môže byť ťažko, sestra, ale zatiaľ naozaj nepoznám takého kňaza, ktorý by ti odpovedal. Otec sa už onedlho vráti, teraz sa vyrozprávaj zo všetkého Pánu Ježišovi."
- 1161 Keď som išla na chvíľu sa porozprávať s Pánom, počula som hlas v duši: „Moja, nedám ti milosť, aby si sa niekde inde odkrývala. Hoci by si sa vyrozprávala, nedám tomu kňazovi milosť, aby ťa mohol pochopiť. V tejto chvíli sa mi páči, aby si trpezlivo znášala sama seba. Dcéra moja, nieje to moja vôľa, aby si všetkým rozprávala o daroch, ktoré som ti udelil. Odovzdal som ťa do starostlivosti priateľa môjho srdca a pod jeho vedením sa bude tvoja duša rozvíjať. Jemu som dal svetlo na poznanie môjho života v tvojej duši."
- 1164 *Dcéra moja, keď som bol pred Herodesom, vyprosival som ti milosť, aby si sa dokázala povzniesť ponad ľudské pohrdanie a verne kráčala v mojich šľapajach. Mlč, keď tvoju pravdu nechcú uznať, lebo vtedy hovoríš presvedčivejšie.*
- 1165 *Vedz o tom, dcéra moja, že ak sa usiluješ o dokonalosť, posvätiš veľa duší. A ak by si sa neusilovala o svätosť, veľa duší by zostalo nedokonalých. Vedz o tom, že ich dokonalosť bude závisieť od tvojej dokonalosti a väčšia časť ich zodpovednosti padne na teba."* A povedal mi: „Neboj sa ničoho, dieťa moje, ale buď verná len mojej milosti..."
- 1167 Satan mi vyznal, že som predmetom jeho nenávisťi. Povedal: „Tisíc duší mi robí menej škody než ty, keď hovoríš o veľkom milosrdenstve Všemohúceho. Najväčší hriešnici získavajú dôveru, vracajú sa k Bohu a ja," hovorí zlý duch, „strácam všetko. Okrem toho mňa samého prenasleduješ tým nepochopiteľným milosrdenstvom Všemohúceho." Spoznala som, ako veľmi satan nenávidí Božie milosrdenstvo. Nechce uznať, že Boh je dobrý.
- 1168 29. VI. 1937
- Dnes počas raňajok otec Andrasz pozdravil celú kongregáciu cez

telefón. Už sa vrátil z Ríma a dnes ešte popoludní pricestoval k nám. Zhromaždili sa všetky sestry s večnými sľubmi aj noviciát a obidve triedy chovanie na štvorci³²⁷ a očakávali sme drahého otca. Deti ho privítali spevom a veršami. Prosili sme, aby nám porozprával o Ríme a mnohých pekných veciach, ktoré tam navštívil. Rozprával vyše dvoch hodín, ale na osobné stretnutie nezostal čas.

Dnes moja duša vstúpila do tesného spojenia s Pánom. Dal mi 1169 poznať, ako sa vždy mám spoliehať na jeho sv. vôľu. „Vjednej chvíli ti môžem dať viac, než si môžeš zaželať."

30. VI. 1937 1170

Dnes povedal Pán: „Veľakrát som chcel povýšiť túto kongregáciu, ale nemôžem pre jej pýchu. Dcéra moja, vedz o tom, že pyšným duším neudelim svoje milosti a aj udelené odoberám."

Dnes mi sestra Jolanta³²⁸ povedala, aby sme urobili dohodu. Ona sa 1171 bude modliť za mňa a ja aby som sa modlila za jej triedu vo Vilne. Ja sa za naše dielo modlím vždy, ale rozhodla som sa modliť dva mesiace za triedu vo Vilne. A sestra Jolanta na môj úmysel, aby som využívala milosť Božiu, sa každý deň pomodlí tri Zdravas, Mária ku vtelenému Slovu. Naše priateľstvo sa ešte viac upevnilo.

1.VII. 1937 1172

Dnes počas modlitby Anjel Pána mi dal Pán pochopiť nepochopiteľnú Božiu lásku k ľuďom. Vyvyšuje nás až k svojmu božstvu. Riadi sa jedine láskou a nepochopiteľným milosrdenstvom. Hoci zvestuješ tajomstvo skrze anjela, sám ho dokonávaš.

Napriek hlbokému pokoju, z ktorého sa teší moja duša, ustavične 1173 bojujem. Neraz vediem urputný boj o to, aby som verne kráčala svojou cestou, to je tou, ktorou chce Pán Ježiš, aby som išla. A moja cesta je vernosť Božej vôli vo všetkom a vždy. Zvlášť skrze vernosť vnútorným vnuknutiam, aby som bola poddajným nástrojom v Božích rukách na uskutočnenie diela nepochopiteľného milosrdenstva.

Prvá nedeľa v mesiaci

4. VII. 1937 1174

Mesačné exercície. Večer som sa pripravovala veľmi starostlivo a dlho som sa modlila k Duchu Svätému, aby mi ráčil udeliť svoje svetlo a zobral ma pod svoje zvláštne vedenie, taktiež k Matke Božej, anjelovi strážnemu a patrónom.³²⁹

Ovocie rozjímania:

1175

Čokoľvek Ježiš urobil, urobil dobre. Chodil a robil dobro. V zaob-

chádzaní bol plný dobroty a milosrdenstva. Jeho kroky viedlo zľutovanie. Nepriateľom preukazoval dobrotu, láskavosť, zhovievavosť, núdzným pomoc a potechu.

V tomto mesiaci som sa rozhodla verne odzrkadliť v sebe tieto Ježišove črty, hoci by ma to malo stáť veľa.

1176 Počas adorácie som počula v duši hlas: „Milé sú mi tvoje snaženia, dcéra moja, rozkoš môjho srdca. Vidím každý záchvev tvojho srdca, ktorým ma zvelebujes.“

1177 Zvláštne predsavzatie:

Naďalej to isté, spájať sa s milosrdným Kristom. Pre jeho bolestné umučenie budem prosiť Nebeského Otca za celý svet. Bod reguly - prísne zachovávanie mlčania.

Vstupovať do hĺbky svojej bytosti a za všetko ďakovať Bohu. Zjednocovať sa s Ježišom: s ním, v ňom a skrze neho vzdávam Bohu chválu.

1178 Ó, Pane, láska moja, ďakujem Ti za dnešný deň, že si mi dovolil čerpať z prameňa svojho nepreskúmateľného milosrdenstva poklady mi lostí. Ó, Ježišu, nielen v dnešný deň, ale v každej chvíli načieram z Tvojho nepochopiteľného milosrdenstva všetko, po čom len duša aj telo môže zatúžiť.

1179 7. VII. 1937

Vo chvíľach pochybností, keď je duša slabá, nech prosí Ježiša, aby sám konal, hoci vie, že musí spolupracovať s Božou milosťou, ale v istých okamihoch nech ponechá všetko konanie Bohu.

1180 15.VI. (I.) 1937

V istej chvíli som poznala, že budem preložená do iného domu. Toto poznanie je čisto vnútorné. V tej istej chvíli som počula hlas: „Neboj sa, dcéra moja, moja vôľa je, aby si bola tu. Ľudské plány sa skrývajú a musia sa prispôsobiť mojej vôli.“

1181 Keď som bola blízko Pána, povedal: „Prečo sa bojíš pristúpiť k dielu, ktoré ti odporúčam?“ Odpovedala som: „Prečo ma v týchto chvíľach, Ježišu, ponechávaš samu a necítim Tvoju prítomnosť?“

„Dcéra moja, hoci by si ma nespozorovala ani v najskrytejších hĺbkinách svojho srdca, nemôžeš tvrdiť, že tam nie som. Odoberám ti iba pocit seba, a to ti nesmie byť prekážkou na splnenie mojej vôle. Robím to kvôli svojim nepreskúmateľným zámerom, ktoré spoznáš neskôr.“

Dcéra moja, zapamätaj si navždy, že jedine ťažký hriech ma vyháňa z duše a nič iné.“

1182 + Dnes mi Pán povedal: „Dcéra moja, rozkoš a zaľúbenie moje, nič ma

nezadrží, aby som ti udeľoval milosti. Môjmu milosrdenstvu neprekáža tvoja bieda. Dcéra moja, napíš, že čím väčšia bieda, tým má väčšie právo na moje milosrdenstvo. A povzbudzuj všetky duše k dôvere v nepochopiteľnú priepasť môjho milosrdenstva, lebo túžim ich všetkých spasit'. Prameň môjho milosrdenstva bol otvorený dokorán kopijou na kríži pre všetky duše - nikoho som nevytlúčil.“

Ó, Ježišu, túžim žiť prítomnou chvíľou. Žiť, akoby tento deň bol 1183 posledný v mojom živote: starostlivo využívať každú chvíľu na väčšiu Božiu chválu, využívať každú príležitosť, aby duša mala z toho úžitok. Na všetko sa pozeráť takým pohľadom, že bez Božej vôle sa nič neudeje.

Bože nepochopiteľného milosrdenstva, zahrň celý svet a vylej sa na nás skrze ľútostivé Ježišovo srdce!

V dávnejšej chvíli 1184

Večer som videla ukrižovaného Pána Ježiša. Z rúk, nôh a boku vytekala najsvätejšia krv. Po chvíli mi povedal: „To všetko je pre spásu duší. Uváž, dcéra moja, čo robíš ty pre ich spasenie.“ Odpovedala som: „Ježišu, keď pozerám na Tvoje utrpenie, ja nerobím pre záchranu duší takmer nič.“ Pán mi povedal: „Vedz, dcéra moja, že tvoje každodenné tiché mučeníctvo v úplnom odovzdaní sa mojej vôli privádza veľa duší do neba. Keď sa ti zdá, že utrpenie je nad tvoje sily, pozeraj na moje rany a povzniesieš sa nad ľudské opovrhovanie a súdy. Rozjímanie o mojom umučení ti pomôže povzniesť sa nadovšetko.“ Pochopila som mnohé veci, ktoré som nemohla predtým pochopiť.

9. VII. 1937 1185

Večer prišla ku mne jedna zo zomrelých sestier. Prosila ma o jeden deň pôstu a aby som obetovala v tento deň všetky cvičenia za ňu. Odpovedala som, že dobre.

Na druhý deň hneď od rána som robila všetko s úmyslom za túto 1186 sestru. Počas sv. omše som chvíľu prežívala jej utrpenie. Pociťovala som v duši taký veľký hlad po Bohu, že sa mi zdalo, že umieram od túžby, aby som sa s ním spojila. Trvalo to len malú chvíľu, ale pochopila som, aká je túžba duší v očistci.

Hneď po sv. omši som prosila matku predstavenú o povolenie na 1187 pôst, ale nedostala som ho, pretože som chorá. Keď som vošla do kaplnky, počula som: „Keby si sa postila, sestra, dostalo by sa mi tej úľavy až večer. Ale pre poslušnosť, ktorá ti zabránila postiť sa, som dostala tú úľavu ihneď. Poslušnosť má veľkú moc.“ Po týchto slovách som počula: „Pán Boh zaplať.“

- 1188 Často sa modlím za Poľsko. Ale vidím veľký Boží hnev na moju krajinu, lebo je nevďačná. Celou dušou sa namáham, aby som ju chránila. Neustále pripomínam Bohu jeho prislúbenie milosrdenstva. Keď vidím jeho hnev, vrhám sa s dôverou do priepasti milosrdenstva a ponáram do nej celé Poľsko. Vtedy nemôže použiť svoju spravodlivosť. Vlast' moja, koľko ma ty stojíš. Niet dňa, v ktorom by som sa nemodli la za teba.
- 1189 (Myšlienka sv. Vincenta de Paula: Pán vždy prikladá svoju ruku k die lu, keď berie všetky ľudské prostriedky a káže nám konať niečo, čo je nad naše sily.)
- 1190 + Ježiš: „*Zo všetkých mojich rán ako z prameňov plynie milosrdenstvo pre duše, ale rana môjho srdca je prameňom nepreskúmateľného milo srdenstva. Z tohto prameňa vytryskujú všetky milosti pre duše. Spalujú ma plamene zľutovania, túžim ich vyliat' na ľudské duše. Hovor celému svetu o mojom milosrdenstve.*”
- 1191 Kým žijeme, Božia láska v nás vzrastá. Až do smrti sme povinní sa usilovať o Božiu lásku. Spoznala som a skúsila, že duše, ktoré žijú v lás ke, sa vyznačujú veľkým svetlom v poznávaní Božích vecí tak vo vlast nej duši, ako aj v dušiach iných. Aj prosté duše, ktoré nemajú vzdelanie, sa vyznačujú poznaním.
- 1192 Pri štrnástom zastavení prežívam divný pocit, že Ježiš ide do zeme. Keď je moja duša unavená, pomyslím si len takto: Ježiš je dobrý a plný milosrdenstva. Hoci by sa zem prepadla pod mojimi nohami, neprestanem mu dôverovať.
- 1193 Dnes som počula slová: „*Dcéra moja, zaľúbenie môjho srdca, s roz košou sa pozerám do tvojej duše. Veľa milostí zosielať jedine z ohľadu na teba, veľa trestov zadržiam tiež a jedine s ohľadom na teba. Zadržiam ma a nemôžem vykonávať spravodlivosť, svojou láskou mi zväzuješ ruky.*”
- 1194 13. VIL 1937
- Dnes mi dal Ježiš svetlo, ako mám zachádzať s jednou zo sestier. Pýtala sa ma na veľa duchovných vecí, o ktorých mala pochybnosti. Nešlo jej však v zásade o to. Chcela sa presvedčiť, aký mám ja pohľad na tieto veci, aby mala o mne čo hovoriť druhým sestram. Ó, keby aspoň zopakovala tie isté slová, čo som jej hovorila, bez prekrúcania a pridávania. Ježiš ma varoval pred touto dušou. Rozhodla som sa modliť za ňu, lebo len modlitba môže osvietiť túto dušu.
- 1195 Ó, Ježišu môj, nič nezniží moje ideály, teda lásku, ktorú mám voči Tebe. Hoci je cesta tak strašne trnistá, nebojím sa kráčať dopredu. Hoci sa na mňa zosype príval prenasledovania, hoci priatelia odstúpia odo

mňa, hoci sa všetko sprisahá proti mne a obzor sa zatemní, hoci začne vystrájať búrka a budem cítiť, že som sama jediná a musím sa postaviť proti všetkému. Vtedy s úplným pokojom budem dôverovať Tvojmu milosrdenstvu, ó, Bože môj, a mojou nádejou nebudem sklamaná.

Dnes som pocítila veľkú bolesť v miestach rán, keď sa k refektáru 1196 priblížila istá sestra, ktorá mala službu. Bolo mi dané poznať stav jej duše. Veľa som sa za ňu modlila.

Náhle utíšenie búrky. Dnes v noci bola strašná búrka. Sklonila som 1197 sa tvárou k zemi a začala som odriekať Litánie ku všetkým svätým. Ku koncu týchto litánií ma ovládla taká veľká ospalosť, že som nijakým spôsobom nemohla dokončiť modlitbu. Vtedy som sa zodvihla a povedala som Pánovi: „Ježišu, utíš búrku, lebo Tvoje dieťa je neschopné dlhšie sa modliť a trápi ho ospalosť.” Po tých slovách som otvorila okno dokorán a ani som ho nedala na háčiky. Sestra N. mi hovorí: „Čo to robíš, sestra, veď nám víchor vytrhne okno.” Odpovedala som jej, nech pokojne spí a búrka sa ihneď celkom utišila. Na druhý deň sestry hovorili o utíšení búrky, nevedeli, čo to znamenalo. Nič som na to neodpovedala, len som si pomyslela: Ježiš a Faustínka vedia, čo to znamená...

20. VIL 1937 1198

Dnes som sa dozvedela, že mám cestovať do Rabky.³³⁰ Mala som cestovať až 5. augusta, ale prosila som matku predst, aby mi dovolila odcestovať ihneď. Nebola som u otca Andrasza a prosila som, aby som mohla cestovať podľa možnosti čím skôr. Matka predst. sa trochu tomu zadivila, prečo chcem tak náhle odcestovať. Ja som to však neobjasňovala ani nevysvetľovala prečo. To zostane tajomstvom na večnosť. V týchto okolnostiach som si urobila jedno predsavzatie, ktorého sa budem držať.

29. VIL 1937 1199

Dnes cestujem do Rabky. Na chvíľu som vošla do kaplnky a prosila som Pána Ježiša o šťastnú cestu, ale v mojej duši bolo hluch a temno. Pocítila som, že som sama, nemám nikoho. Prosila som Ježiša, aby bol so mnou. Vtom som pocítila v duši jeden lúčik svetla, že Ježiš je so mnou. Ale po tejto milosti sa tma ešte zväčšila a ešte väčší súmrak padol na moju dušu. Vtom som povedala: „Staň sa Tvoja vôľa, Ty všetko môžeš.” Keď som cestovala vlakom, pozerala som cez okno na krásne okolie a hory. Začala som pociťovať v duši ešte väčšie útrapy.

Keď ma sestry vítali a začali ma obklopovať svojou láskavosťou, moje 1200 utrpenie sa zväčšilo. Chcela by som sa ukryť a v samote si chvíľu odpo-

činúť, zostať sama. V týchto chvíľach ma nemôže potešiť žiadne stvorenie. A hoci by som chcela povedať niečo o sebe, zažila by som nové trápenie. Preto som aj v týchto chvíľach mlčala. V mlčaní som sa poddávala Božej vôli a to mi prinášalo upokojenie. Od stvorení nežiadam nič. Prebývam s nimi toľko, koľko je nutné. Z dôverovať sa nebudem - iba vtedy, ak to bude nevyhnutné na Božiu chválu. Prebývam s anjelmi.

1201 Cítim sa tu zdravotne tak zle, že som nútená zostať v posteli. V celom hrudníku pociťujem zvláštne ostré bolesti, nemôžem ani rukou pohnúť. Jedna noc bola taká, že som musela ležať bez pohybu. Mala som pocit, že ak sa pohnem, roztrhne sa mi všetko v pľúcach. Tá noc nemala konca. Spájala som sa s ukrižovaným Ježišom a prosila som Nebeského Otca za hriešnikov. Hovorila, že choroba pľúc nespôsobuje také ostré bolesti, a predsa ich stále cítim. Tu sa mi zdravie tak zhoršilo, že musím ležať v posteli. Sestra N. povedala, že sa tu nebudem lepšie cítiť, pretože Rabka nie všetkým chorým robí dobré služby.

1202 Dnes som nemohla ísť ani na sv. omšu, ani na sv. prijímanie. V utrpení duše i tela som si opakovala: staň sa vôľa Pánova. Viem, že Tvoja štedrosť je neprekonateľná. Vtom som začula spev anjela, ktorý vyspieval celý môj život, všetko, čo v ňom bolo. Zadivila som sa, ale aj posilnila.

1203 Svätý Jozef ma požiadal, aby som mala k nemu stálu úctu. Sám mi povedal, aby som sa každý deň pomodlila trikrát Otčenáš, Zdravas, Sláva Otcu a raz „Rozpomeň sa“. ³³¹ Pozeral sa s veľkou dobroprajnosťou a dal mi poznať, ako veľmi stojí za tým dielom. Sľúbil mi svoju zvláštnu pomoc a ochranu. Každý deň sa modlím tie požadované modlitby a cítim jeho zvláštnu ochranu.

1204 Jednodňové exercície 1. VIII. 1937
Exercície utrpenia. Ó, Ježišu, v týchto dňoch bolesti nie som schopná akejkol'vek modlitby. Útlak tela i duše sa zosilňuje. Ó, môj Ježišu, Ty predsa vieš, že Tvoje dieťa je choré. Nenamáham sa veľa, ale radšej sa poddávam Ježišovej vôli. Ó, Ježišu, Ty si mi vždy Ježišom.

1205 Keď som išla na spoveď, nedokázala som sa ani spovedať, ale kňaz odrazu spoznal stav mojej duše a povedal mi: „Napriek všetkému sa spasíš, si na dobrej ceste. Ale je možné, že sa ti nevráti predchádzajúce svetlo. Boh môže ponechať tvoju dušu do smrti v takých tmách a temnotách. Ale vo všetkom sa odovzdaj Božej vôli.“

1206 Dnes som začala novú k najsv. Matke Nanebovzatej na tri úmysly: prvý - aby som sa mohla vidieť s kňazom dr. Sopočkom, druhý - aby Boh urýchlil toto dielo, tretí - za vlastť.

10. VIII. 1937

Dnes sa vraciam do Krakova v spoločnosti jednej sestry. Moja duša 1207 je omotaná utrpením. Ustavične sa s ním zjednocujem silou vôle, on je mojou silou a mocou.

Buď požehnaný, ó, Bože, za všetko, čo mi zosielaš. Bez Tvojej vôle 1208 sa neudeje nič pod slnkom. Nemôžem preniknúť Tvoje tajomstvá týkajúce sa mňa, ale prikladám ústa k podanému kalichu. Ježišu, dôverujem v Teba.

Novéna k Božiemu milosrdenstvu, ³³² ktorú mi prikázal Ježiš napísať 1209 a vykonať pred Sviatkom Božieho milosrdenstva. Začína sa na Veľký piatok.

„Túžim, aby si tých deväť dní privádzala duše k prameňu môjho milosrdenstva, aby načerpali silu, úľavu a všetku milosť, ktorú potrebujú v ťažkostiach života a zvlášť v hodine smrti. Každý deň privedieš do môjho srdca inú skupinu duší a ponoríš ich do mora môjho milosrdenstva. A ja všetky tieto duše privediem do domu môjho Otca. Budeš to robiť v tomto aj v budúcom živote. A neodmietnem nič žiadnej duši, ktorú privedieš k prameňu môjho milosrdenstva. Každý deň budeš prosiť môjho Otca pre moje bolestné umučenie o milosti pre tieto duše.“

Odpovedala som: „Ježišu, neviem, ako sa mám tú novú modliť a ktoré duše mám prvé priviesť do Tvojho najľútostivejšieho srdca.“ A Ježiš mi odpovedal, že mi povie každý deň, ktoré duše mám priviesť do jeho srdca.

Prvý deň

1210

„Dnes mi privedieš celé ľudstvo a zvlášť všetkých hriešnikov a ponoríš ich do mora môjho milosrdenstva. A tým ma potešíš v trpkom smútku, do ktorého ma privádza strata duší.“

Najmilosrdnejší Ježišu, ktorého vlastnosťou je zľutovávať sa nad na- 1211 mi a odpúšťať nám, nehľadaj na naše hriechy, ale na našu vieru, ktorú máme v Tvoju nekonečnú dobrotu a prijmi nás do príbytku svojho najľútostivejšieho srdca a nedovoľ, aby sme sa z neho niekedy stratili. Pokorne Ťa prosíme pre Tvoju lásku, ktorá Ťa spája s Otcem i Duchom Svätým.

Ó, všemohúcnosť milosrdenstva Božieho, záchrana človeka hriešneho, Ty si milosrdenstvo a zľutovania more, pomáhaš tomu, kto ťa prosí v pokore.

Večný Otče, vzhliadni milosrdným okom na celé ľudstvo a zvlášť na úbohých hriešnikov. Toto ľudstvo prebýva v najmilostivejšom Ježišom srdci a pre jeho bolestné umučenie preukáž nám svoje milosrdenstvo, aby sme oslavovali všemohúcnosť Tvojho milosrdenstva na veky vekov. Amen.

1212 Druhý deň

„Dnes mi prived' duše kňazov a rehoľné duše a ponor ich do môjho neko-
nečného milosrdenstva. Ony mi dali silu vydržať bolestné umučenie, nimi
ako tepnami prúdi na ľudstvo moje milosrdenstvo.“

1213 Najmilosrdnejší Ježišu, od ktorého pochádza všetko dobré, rozmnož
v nás milosti, aby sme dobre konali skutky milosrdenstva, aby tí, čo na
nás pozerajú, chválili Otca milosrdenstva, ktorý je v nebi.

Prameň Božej lásky prebýva v čistých
srdciach, vykúpaných v mori
milosrdenstva, žiarivých ako hviezdy,
jasných ako zora.

Večný Otče, vzhliadni svojim milosrdným okom na kruh vyvolených
vo svojej vinici, na kňazské a rehoľné duše a obdar ich silou svojho pože-
hnaní. Pre lásku srdca svojho Syna, v ktorého srdci prebývajú, daj im
silu svojho svetla, aby mohli viesť druhých na cestách spásy, aby spoloč-
ne spievali na slávu Tvojho nepochopiteľného milosrdenstva na večné
veky. Amen.

1214 Tretí deň

„Dnes mi prived' všetky zbožné a verné duše a ponor ich do mora môj-
ho milosrdenstva. Tieto duše ma utešovali na krížovej ceste, boli tou kvap-
kou útechy v mori horkosti.“

1215 Najmilosrdnejší Ježišu, ktorý všetkým tak hojne udeľuješ svoje milos-
ti z pokladnice svojho milosrdenstva, prijmi nás do príbytku svojho naj-
milostivejšieho srdca a nedovoľ, aby sme sa z neho niekedy vzdialili.
Pokorne Ťa o to prosíme pre Tvoju nepochopiteľnú lásku, ktorou horí
Tvoje srdce k Nebeskému Otcovi.

Sú nepreskúmateľné milosrdenstva divy,
nepreskúma ich ani hriešnik, ani spravodlivý.
Na všetkých pozeráš okom zľutovania a
všetkých priťahuješ do svojej lásky.

Večný Otče, zhladni milosrdným okom na verné duše ako na dedič-

stvo svojho Syna a pre jeho bolestné umučenie daj im svoje požehnanie
a zahŕňaj ich svojou ustavičnou starostlivosťou, aby nestratili lásku
a poklad svätej viery, ale aby so všetkými zástupmi anjelov a svätých
oslavovali Tvoje nesmierne milosrdenstvo na večné veky. Amen.

Štvrtý deň

„Dnes mi prived' pohanov a tých, ktorí ma ešte nepoznajú. Aj na nich 1216
som myslel vo svojom bolestnom umučení a ich budúca horlivosť potešila moje
srdce. Ponor ich do mora môjho milosrdenstva.“

Najmilostivejší Ježišu, ktorý si svetlom celého sveta, prijmi do pri- 1217
bytku svojho najmilostivejšieho srdca duše neveriacich, ktoré Ťa ešte
nepoznajú, nech ich osvietia lúče Tvojej milosti, aby aj ony spolu s nami
oslavovali Tvoje predívne milosrdenstvo, a nedopušť, aby sa vzdialili z
príbytku Tvojho najmilostivejšieho srdca.

Nech svetlo Tvojej lásky
osvieti temnotu duše,
daj, aby Ťa tieto duše spoznali
a spolu s nami Tvoje milosrdenstvo oslavovali.

Večný Otče, vzhliadni milosrdným okom na duše neveriacich a tých,
ktorí Ťa ešte nepoznajú a prebývajú v najmilostivejšom Ježišovom
srdci. Pritiahni ich do svetla evanjelia. Tieto duše nevedia, akým veľkým
šťastím je Teba milovať. Daj, aby aj ony oslavovali hojnosť Tvojho milo-
srdenstva na večné veky. Amen.

Piaty deň

1218

„Dnes mi prived' duše poblúdených a odlúčených bratov a ponor ich do
mora môjho milosrdenstva. V bolestnom umučení mi trhali telo i srdce, kto-
rým je moja cirkev. Keď sa opäť zjednotia s cirkvou, moje rany sa hoja³³³ a
takto mi ul'ahčujú v mojom utrpení.“

A pre tých, ktorí roztrhali rúcho Tvojej jednoty,
plynie z Tvojho srdca prameň zľutovania.
Všemohúcnosť Tvojho milosrdenstva, ó, Bože, aj
tieto duše z poblúdenia vyviest' môže.

Najmilosrdnejší Ježišu, ktorý si dobro samo, Ty neodmietaš svetlo 1219
tým, ktorí Ťa prosia, prijmi do príbytku svojho najmilostivejšieho srdca duše
poblúdených a odlúčených bratov a pritiahni ich svojim svetlom k jednote s
Cirkvou a nedovoľ, aby sa Ti stratili z príbytku Tvojho naj-

milostivejšieho srdca, ale daj, aby aj ony zvelebovali hojnosť Tvojho milosrdenstva.

Večný Otče, vzhliadni svojím milosrdným okom na duše poblúdených a odlúčených bratov, ktorí premárnili Tvoje dobrá a zneužili Tvoje milosti tým, že neústupčivo zotrvali vo svojich omyloch. Nehľad' na ich omyly, ale na lásku svojho Syna a na jeho bolestné umučenie, ktoré trpel za nich, lebo aj ony prebývajú v najmilostivejšom Ježišovom srdci. Daj, nech aj ony oslavujú Tvoje veľké milosrdenstvo na večné veky. Amen.

1220

Šiesty deň

„Dnes mi prived' duše pokorné, tiché a duše malých detí a ponor ich do môjho milosrdenstva. Tieto duše sa najviac podobajú môjmu srdcu, ony ma posilňovali, keď som zomieral v bolestnom umučení. Videl som ich ako pozemských anjelov, ktorí budú bdieť pri mojich oltároch. Na ne vyliavam celé potoky milostí. Moju milosť je schopná prijať len pokorná duša, pokorné duše obdarúvam svojou dôverou.“

1221

Najmilosrdnejší Ježišu, ktorý si sám povedal: „Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom...“ prijmi do príbytku svojho najmilostivejšieho srdca duše tiché a pokorné a duše malých detí. Tieto duše privádzajú do nadšenia celé nebo a Nebeský Otec má v nich zvláštne zaľúbenie. Sú kyticou pred Božím trónom, ktorej vôňou sa opája sám Boh. Tieto duše majú stály príbytok v najmilostivejšom Ježišovom srdci a neprestajne spievajú hymnus lásky a milosrdenstva na veky vekov.

1222

Naozaj pokorná duša a tichá,
už tu na zemi rajom dýcha
a vôňou jej pokorného srdca
nadhýna sa sám Stvoriteľ.

1223

Večný Otče, vzhliadni milosrdným okom na duše tiché, pokorné a na duše malých detí, ktoré prebývajú v príbytku najmilostivejšieho Ježišovho srdca. Tieto duše sa najviac podobajú Tvojmu Synovi, vôňa týchto duší sa vznáša zo zeme a dosahuje Tvoj trón. Otče milosrdenstva a všetkého dobra, pokorne Ťa prosím pre lásku a zaľúbenie, aké máš v týchto dušiach, žehnaj celému svetu, aby všetky duše spoločne spievali na slávu Tvojho milosrdenstva na večné veky vekov. Amen.

Siedmy deň

1224

„Dnes mi prived' duše, ktoré zvlášť uctievajú a oslavujú moje milo-

srdenstvo a ponor ich do môjho milosrdenstva. Tieto duše sa najviac trápili pre moje umučenie a najhlbšie prenikli do môjho ducha. Ony sú živým obrazom môjho milostiveho srdca. Tieto duše budú žiariť v budúcom živote zvláštnym jasom. Žiadna sa nedostane do pekelného ohňa. Každú zvlášť budem chrániť v hodine jej smrti.“

Najmilosrdnejší Ježišu, ktorého srdce je láska sama, prijmi do príbytku svojho najmilostivejšieho srdca duše, ktoré zvlášť uctievajú a oslavujú veľkosť Tvojho milosrdenstva. Tieto duše sú mocnou silou samého Boha uprostred všetkých trápení a protivenstiev, idú vpred s dôverou v Tvoje milosrdenstvo. Tieto duše sú zjednotené s Ježišom a nesú na svojich pleciach celé ľudstvo. Tieto duše nebudú prísne súdené, ale v hodine smrti ich zahrnieš svojím milosrdenstvom.

Duša, ktorá oslavuje dobrotu svojho Pána,
je ním zvláštne milovaná,
je vždy blízko prameňa živého
a načiera milosť z milosrdenstva Božieho.

Večný Otče, vzhliadni milosrdným okom na duše, ktoré oslavujú a uctievajú Tvoju najvznešenejšiu vlastnosť, Tvoje nekonečné milosrdenstvo a ktoré prebývajú v najmilostivejšom Ježišovom srdci. Tieto duše sú živým evanjeliom, ich ruky sú plné skutkov milosrdenstva a naplnené radosťou spievajú pieseň milosrdenstva Najvyššiemu. Pokorne Ťa prosím, Bože, ukáž im svoje milosrdenstvo pre nádej a dôveru, ktorú v Teba vkladajú. Nech sa na nich vyplní Ježišovo prisľúbenie, ktoré im povedal: „Duše, ktoré budú uctievať moje nekonečné milosrdenstvo, ja sám budem chrániť v živote a zvlášť v hodine smrti ako svoju chválu.“

Ôsmy deň

1226

„Dnes mi prived' duše, ktoré sú vo väzení očistca, a ponor ich do priepasti môjho milosrdenstva, nech potoky mojej krvi ochladia ich páľavu. Všetky tieto duše veľmi milujem, splácajú mi moju spravodlivosť. Je v tvojej moci priniesť im úľavu. Zober z pokladnice mojej cirkvi všetky odpustky a obetuj ich za ne... Ó, keby si poznala ich utrpenie, neprestajne by si obetovala za ne duchovnú almužnu a splácala ich dlhy mojej spravodlivosti.“

Najmilostivejší Ježišu, ktorý si povedal, že chceš milosrdenstvo, privádzam do príbytku Tvojho najmilostivejšieho srdca duše z očistca, duše, ktoré sú Ti veľmi milé, ale musia Ti splatiť Tvoju spravodlivosť. Nech potoky krvi a vody, ktoré vytryskli z Tvojho srdca, zahasia plamene očistcového ohňa, aby sa aj tam oslavovala moc Tvojho milosrdenstva.

Zo strašnej horúčavy očistcového ohňa
vznáša sa nárek k Tvojmu milosrdenstvu a
zakúsia potešenie, úľavu a ochladenie v
potoku vyliatej krvi a vody.

Večný Otče, vzhliadni milosrdným okom na duše trpiace v očistci,
ktoré prebývajú v najmilostivejšom Ježišovom srdci. Pokorne Ťa prosím
pre bolestné umučenie Ježiša, Tvojho Syna, a pre všetok žal, ktorým
bola naplnená jeho najsvätejšia duša, ukáž svoje milosrdenstvo dušiam,
na ktoré hľadáš svojim spravodlivým pohľadom. Nehľad' na ne inak ako
cez rany Ježiša, Tvojho najmilšieho Syna, lebo veríme, že Tvoja dobrota
a zľutovanie sú nekonečné.

1228

Deviaty deň

*„Dnes mi prived' ľahostajné duše a ponor ich do priepasti môjho milo-
srdenstva. Tieto duše najbolestivejšie zraňujú moje srdce. Kvôli nim najviac
trpela moja duša v Getsemanskej záhrade. Ony boli príčinou, že som vyrie-
kol slová: „Otče, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale
Tvoja vôľa nech sa stane!“ Pre ne je poslednou nádejou utiekať sa k môj-
mu milosrdenstvu.“*

1229

Najmilostivejší Ježišu, ktorý si zľutovanie samo, privádzam do prí-
bytku Tvojho najmilostivejšieho srdca ľahostajné duše. Nech sa v ohni
Tvojej čistej lásky rozohrejú tieto zľadovateľé duše, ktoré sa podobajú
mrtvolám a ktoré Ťa tak odháňajú od seba. Ó, najmilostivejší Ježišu,
použi všemohúcnosť svojho milosrdenstva a pritiahni ich do samotného
ohňa svojej lásky a obdaruj ich svätou láskou, lebo Ty všetko môžeš.

Oheň a ľad nemožno spojiť. Alebo oheň
zhasne, alebo ľad sa roztopí, ale Tvoje
milosrdenstvo, ó, Bože, môže pomôcť ešte
väčšej biede.

Večný Otče, vzhliadni milosrdným okom na ľahostajné duše, ktoré
prebývajú v najmilostivejšom Ježišovom srdci. Otče milosrdenstva,
pokorne Ťa prosím pre trpké umučenie Tvojho Syna a pre jeho trojho-
dinové zomieranie na kríži, dovoľ, aby aj ony oslavovali hĺbku Tvojho
milosrdenstva...

1230

Ó, deň večný, deň vytúžený,
vyčkávam ťa túžobne a žiadostivo.
Už onedlho láska rozviaže záclonu
a ty sa staneš mojím spasením.

Ó, deň krásny, chvíľa neporovnateľná,
v ktorej po prvýkrát uzriem svojho Boha,
Ženícha svojej duše a Pána pánov.

Cítim, že mojej duše sa nezmocní strach. Ó,
deň naj slávnostnej ši, ó, deň svetla, v ktorom
duša spozná Boha v jeho moci, a celá utonie v
jeho láske a spozná, že už skončila bieda
vyhnanstva.

Ó, deň šťastlivý, ó, deň požehnaný,
v ktorom moje srdce zahorí k Tebe večným ohňom,
lebo už teraz Ťa pociťujem, hoci cez záclony.

Ó, Ježišu, Ty si mojím obdivom a čarom v živote i v smrti.
Ó, deň, ktorý po celý život očakávam, a vyčkávam na Teba, ó,
Bože, lebo len Teba jediného si žiadam, Ty jediný si v mojom
srdci a všetko, čo jestvuje, je ničím,

Ó, deň rozkoše, večných slastí,
Bože veľkého majestátu, môj Ženích,
Ty vieš, že nič neuspokojí srdce panny.
O Tvoje sladké srdce si opieram svoje spánky.

(Koniec tretieho zošita rukopisu Denníčka)

Štvrtý zošit

Denníčka sestry Faustíny

S. Mária Faustína 1233 od
Najsvätejšej sviatosti

1231 J. M. J.

Dnes Ježiš prebýval v mojom srdci,
zišiel z vysokého trónu neba, veľký Pán,
všetkých vecí Stvoriteľ, prišiel ku mne v
podobe chleba.

Ó, večný Bože, prebývajúci v mojej hrudi,
s Tebou mám celé nebo
a s anjelmi Ti spievam - Svätý,
žijem jedine pre Tvoju slávu.

Nie so serafínom sa spájaš, Bože, ale s
úbohým človekom, ktorý bez Teba nič
urobiť nemôže, ale Ty si voči človeku
vždy milosrdný.

Moje srdce je Tvojím príbytkom,
ó, Kráľu večnej slávy,
vládni v mojom srdci a kraľuj v ňom
ako v krásnom paláci.

Ó, veľký, nepochopiteľný Bože,
ktorý si sa ráčil tak ponížiť,
chválu Ti vzdávam v pokore
a pokorne Ťa prosím, aby si ma ráčil spasit'.

1232 J. M. J.

Ó, sladká Matka Božia,
Ty si vzorom môjho života,
Ty si pre mňa žiarivou zorničkou,
v Tebe toniem celá v obdive. Ó, Matka,

Nepoškrvená Panna, v Tebe sa odráža Boží lúč.
Ty ma učíš, ako v búrke milovať Pána, Ty si
mojím štítom a ochranou pred nepriateľom.

Krakov 10. VIII. 1937

Ó, Hostia svätá, prameň Božej sladkosti,
Ty dávaš mojej duši silu,
Ó, Ty si všemohúci, ktorý si si zobral telo z Panny,
prichádzaš do môjho srdca ukrytý
a nedosahuje Ťa moc zmyslov.

J. M. J. Krakov 10. VIII. 1937 Štvrtý denníček

1234

Všetko pre Teba, Ježišu. Každým úderom srdca túžim zvelebovať
Tvoje milosrdenstvo a zo všetkých síl túžim povzbudzovať duše k dôve-
re v toto milosrdenstvo, ako si mi sám prikázal, ó, Pane.

V srdci, v mojej duši je tmavá noc. Pred mojím rozumom je nepre- 1235
niknuteľný múr, ktorý mi zakrýva Boha, ale táto temnota nie je z mojej
príčiny. Je to divné utrpenie, ktoré sa v celej plnosti bojím opísať, ale v
tomto stave sa usilujem byť verná Tebe, ó, Ježišu, vždy a vo všetkom. Moje
srdce bije len pre Teba.

10. VIII. 1937 1236

Dnes som sa vrátila z Rabky do Krakova. Cítim sa veľmi chorá. Len
Ježiš vie, ako veľmi trpím. V týchto dňoch som bola celkom podobná
ukrižovanému Ježišovi. Vyzbrojila som sa trpezlivosťou, aby som kaž-
dej sestre odpovedala, prečo som tam nemohla byť, že horšie som sa
cítila so zdravím. Aj keď som vedela, že niektoré sestry sa nepýtajú pre-
to, aby spolucítili s mojím utrpením, ale aby k bolestiam prihodili nové.

Ó, Ježišu, aká temnota ma obklopuje a ničota preniká. Ježišu môj, 1237
nenechávaj ma samu, daj mi milosť vernosti. Hoci nemôžem preniknúť
tajomstvo tohto dopustenia, ale v mojej moci je povedať: buď vôľa
Tvoja.

12. VIII. 1937 1238

Dnes som videla kňaza dr. Sopočka. Prechádzal Krakovom a na
chvíľu sa zastavil. Túžila som sa s ním vidieť, Boh moje pranie splnil.
Ten kňaz je veľká duša až po okraj naplnená Bohom. Moja radosť bola
veľká. Poďakovala som Bohu za tú veľkú milosť, lebo pre väčšiu Božiu
slávu som túžila vidieť sa s ním.

- 1239 Ó, Hostia živá, Ježišu ukrytý, Ty vidíš stav mojej duše. Som neschopná sama zo seba, aby som vyslovila Tvoje sv. meno. Zo srdca nemôžem vydobyť žiaru lásky, ale kľaciac pri Tvojich nohách, spúšťam do tabernákula pohľad mojej duše, pohľad vernosti. Ty si vždy ten istý, hoci v mojej duši je zmena. Verím, že príde chvíľa, v ktorej odkryješ svoju tvár a Tvoje dieťa znova uzrie Tvoju sladkú tvár. Čudujem sa Ti, Ježišu, že sa môžeš tak dlho ukrývať pred mnou. Ako môžeš zadržiavať tú veľkú lásku, lásku, ktorú máš voči mne? V príbytku môjho srdca načúvam a čakám na Tvoj príchod, jediný Poklad môjho srdca.
- 1240 Pán Ježiš veľmi chráni svojich zástupcov na zemi. Ako veľmi je s nimi spojený, každú ich mienku mi káže uprednostňovať pred svojou. Spoznala som veľkú dôvernosť medzi Ježišom a kňazom. Čo kňaz povie, to Ježiš bráni. Často sa prispôsobuje jeho želaniam. Neraz robí závislým od jeho mienky svoj vzťah s dušou. Spoznala som veľmi dobre vo zvláštnych milostiach, ako veľmi si sa podelil so svojou mocou a tajomstvom s nimi, ó, Ježišu, viac než s anjelmi. Teším sa z toho, lebo je to všetko pre moje dobro.
- 1241 + Ó, môj Ježišu, ako ťažko je znášať tento druh utrpenia, keď je niekto voči nám neprajný a urobí nám nejakú nepríjemnosť - menej ma bolí, ale nemôžem znieť to, keď mi niekto prejavuje svoju dobroprajnosť, ale hádže mi polená pod nohy na každom kroku. Akú veľkú silu vôle treba, aby som takú dušu milovala pre Boha. Neraz sa duša musí namáhať až k heroizmu, aby takú dušu milovala tak, ako to Boh žiada. Keby som sa s ňou zriedkavejšie stretávala, ľahšie by sa to znieslo, ale ak žijeme spolu a zažívame to na každom kroku, vyžaduje to veľké úsilie.
- 1242 Ježišu môj, prenikni ma celú, aby som Ťa mohla odzrkadľovať v celom svojom živote. Naplň ma sebou, aby moje skutky mali nadprirodzenú hodnotu. Daj, aby som mala pre každú dušu bez výnimky lásku, súcitu a milosrdenstvo. Ó, môj Ježišu, každý z Tvojich svätých odráža v sebe jednu z Tvojich cností. Ja túžim odrážať Tvoje ľútostivé srdce, plné milosrdenstva, chcem ho oslavovať. Nech je Tvoje milosrdenstvo, ó, Ježišu, vtlačené na mojom srdci a duši ako pečať a to bude mojím znakom v tomto aj budúcom živote. Oslavovať Tvoje milosrdenstvo je výlučným poslaním môjho života.

15. VIII. 1937

1243 Pokyny otca Andrasza

„Tie chvíle, ktoré Boh dopustil, suchoty a pocity úbohosti, dávajú duši poznať, ako málo sama zo seba môže. Poučča ťa, ako veľmi si treba vážiť Božie milosti. Po druhé - vernosť v svojich cvičeniach a po-

vinnostiach, vernosť vôbec vo všetkom tak ako vo chvíľach radosti. Po tretie - čo sa týka tých záležitostí, no treba byť celkom poslušná arcibiskupovi,³³⁴ z času na čas možno túto vec pripomenúť, ale s pokojom. Niekedy je potrebné aj trochu trpkkej pravdy."

Ku koncu rozhovoru som prosila, aby mi dovolil prebývať s Ježišom tak ako predtým. Odpovedal mi: „Rozkazovať Pánovi Ježišovi nemôžem, ale ak ťa sám pritiahne k sebe, môžeš ísť za tým volaním, ale treba vždy pamätať na veľkú úctu, lebo je to veľký Pán. Ak naozaj vo všetkom hľadáš Božiu vôľu a túžiš ju plniť, môžeš byť spokojná, Boh nedopustí nejaké vybočenie. Čo sa týka umŕtšovania a utrpenia, akým spôsobom to robíš, povieš mi nabudúce. Odovzdaj sa pod ochranu najsv. Matky."

15. VIII. 1937 1244

Počas rozjímania ma živo prenikla Božia prítomnosť a spoznala som radosť najsv. Panny v jej chvíli nanebovzatia... Ku koncu tohto obradu,³³⁵ ktorý sa konal na počesť Matky Božej, som videla najsv. Pannu, ktorá mi povedala: „Ó, aký milý mi je hold vašej lásky." A v tej chvíli prikryla svojím plášťom všetky sestry našej kongregácie. Pravou rukou privinula k sebe matku gen. Michaelu, ľavou rukou mňa a všetky sestry boli pri jej nohách prikryté jej plášťom. Vtom Matka Božia povedala: „Každá, ktorá vytrvá v horlivosti až do smrti v mojej spoločnosti, bude uchránená od očistcového ohňa. Túžim, aby sa každá vyznačovala týmito cnosťami: pokorou a tichosťou, čistotou a láskou k Bohu a blíznym, súcitom a milosrdenstvom." Po týchto slovách zmizla celá spoločnosť. Zostala som sama s najsv. Matkou, ktorá ma poučila o Božej vôli, ako ju v živote používať, odovzdávajúc sa celkom jeho najsvätejším rozhodnutiam. Nemôžeme sa páčiť Bohu, ak neplníme jeho sv. vôľu. „Dcéra moja, veľmi ti odporúčam, aby si verne plnila všetky Božie priania, lebo to je najmilšie jeho svätým očiam. Veľmi túžim, aby si sa tým vyznačovala, to znamená vernosťou v plnení Božej vôle. Túto Božiu vôľu povýš nad všetky obety, aj zápalné." Keď ku mne hovorila Nebeská Matka, moju dušu naplňalo hlboké pochopenie Božej vôle.

Ježišu môj, rozkoš môjho srdca, keď je moja duša nasýtená Tvojím 1245 božstvom, prijímam s rovnakým pokojom sladkosť i horkosť. Jedno i druhé pomíň. Jednu vec zachovávam v duši a to je láska k Bohu, o ňu sa uchádzam, a všetko ostatné koľko-toľko.

16. VIII. 1937 1246

Po sv. prijímaní som videla Pána Ježiša vo veľkom majestáte. Pove-

dal mi: „*Dcéra moja, v týždňoch, keď si ma nevidela, ani si necítila moju prítomnosť, bol som s tebou hlbšie zjednotený než vo chvíľach nadšenia. Vernosť a vôňa tvojej modlitby ma dosiahla.*“ Po týchto slovách bola moja duša zaliata Božou potechou. Nevidela som Ježiša a mohla som vypovedať len jedno slovo - Ježiš. Keď som vyslovila toto meno, moju dušu opäť zalievalo svetlo a hlbšia sústredenosť, ktorá trvala tri dni bez prerušenia. Ale navonok som si mohla plniť svoje povinnosti.

Celá moja bytosť bola rozrušená v najskrytejších hĺbkach. Veľkosť Boha ma neľaká, ale obšťastňuje. Keď mu vzdávam chválu, sama som vyvýšená. Keď vidím jeho šťastie, sama som šťastná, lebo všetko, čo je v ňom, vplýva na mňa.

- 1247 Spoznala som stav istej duše aj to, čo sa Bohu na nej nepáči. Spoznávam to takto: v jednej chvíli som pocítila bolesť v rukách, nohách i boku na miestach, kde boli prebité ruky, nohy a bok Spasiteľa. V tejto chvíli poznávam stav duše a druh hriechu. Túžim týmto spôsobom Pánu Ježišovi urobiť zadosťučinenie. Dnes som nosila sedem hodín retiaz kový pás, aby som vyprosila tejto duši milosť pokánia. Počas siedmej hodiny som pocítila odpočinutie, lebo táto duša už vo svojom vnútri prežívala odpustenie, hoci sa ešte nespovedala. Zmyselný hriech - umŕtvu jem telo a postím sa v dovolenej miere, hriech pýchy - modlím sa s čelom opretým o zem, hriech nenávisťi - modlím sa a robím dobrý skutok osobe, s ktorou mám problémy, a tak podľa druhu poznaných hriechov činím zadosť spravodlivosti.

1249 19. VIII. 1937

Dnes pri adorácii mi dal Pán poznať, ako veľmi túži, aby sa duša vyznačovala činnou láskou. V duchu som videla, ako mnohé duše volajú na nás: „Dajte nám Boha!“ Zovrela vo mne apoštolská krv. Nebudem skúpa, ale dám ju do poslednej kvapky za nesmrteľné duše, hoci možno fyzicky to Boh nežiada, ale v duchu je to pre mňa možné a nie menej záslužné.

- 1250 Dnes som poznala, že nemám prosieť o isté povolenie. V tejto veci mám odpovedať tak, ako si Matka Božia praje. Zatiaľ vysvetlenie nie je potrebné, vrátil sa mi pokoj. Vnuknutie som dostala, keď som si išla spytovať svedomie a veľmi som sa trápila, lebo som nevedela, ako to mám urobiť. Božie svetlo v jednej chvíli dokáže viac ako moje niekoľko hodínové trápenie sa.

1251 22. VIII. 1937

Dnes ráno prišla ku mne panna - sv. Barbora - a odporučila mi, aby som po deväť dní obetovala sv. prijímanie za svoj kraj, že tým uzmierim

Boží hnev. Táto panna mala korunu z hviezd a v ruke meč. Svetlo koruny bolo také isté ako meča, šaty mala biele, vlasy rozpustené. Bola taká krásna, že keby som nepoznala najsv. Pannu, myslela by som si, že je to ona. Teraz chápem, že všetky panny sa vyznačujú zvláštnou krásou, zvláštna krása z nich vyžaruje.

+ 25. VIII. 1937 1252

Dnes pricestoval k nám kňaz dr. Sopočko a bude tu do tridsiateho. Nesmierne som sa potešila, lebo len Boh vie, ako veľmi som túžila vidieť sa s ním kvôli tomu dielu, ktoré Boh cez neho koná. Hoci tá návšteva bola spojená s istými nepríjemnosťami.

+ Keď slúžil sv. omšu, videla som v čase pred pozdvihovaním ukrižovaného Pána Ježiša, ktorý odtŕhal pravú ruku od križa a svetlo vychádzajúce z rany sa dotýkalo jeho ramena. To sa opakovalo na troch sv. omšiach. Pochopila som, že Boh mu dá silu splniť toto dielo napriek ťažkostiam a protivenstvám. Táto Bohu milá duša je ukrižovaná mnohokrátymi utrpeniami, ale vôbec sa tomu nečudujem, lebo Boh tak zaobchádza s tými, ktorých zvlášť miluje.

+ Dnes 29. VIII. som dostala povolenie na dlhší rozhovor s kňazom dr. Sopočkom. Dozvedela som sa, že aj keď sú ťažkosti, toto dielo predsa postupuje dopredu a že ten sviatok veľkého milosrdenstva je už ďaleko posunutý a nezostáva veľa do jeho uskutočnenia. Treba sa však ešte veľa modliť, aby ustúpili isté ťažkosti.

„A teraz, čo sa týka teba, sestra, je dobre, že si taká neutrálna, čo sa týka Božej vôle, a teda vyrovnaná, snaž sa o vyrovnanosť. A teraz, čo sa týka všetkých tých vecí, si prísne závislá od otca Andrasza, ja s ním úplne súhlasím. Nerob nič na vlastnú päsť, ale vo všetkom sa vždy dohodni so svojím poradcom. Vo všetkom zachovávajú rovnováhu a čo najväčší pokoj. Ešte jedno - dal som vytlačiť korunku, ktorá má byť na opačnej strane obrázka a aj modlitby, podobné litániám, tiež na opačnej strane obrázka. A ešte jeden väčší obrázok a popri ňom niekoľko lístkov s novénou k milosrdenstvu. Modli sa, sestra, aby to bolo schválené.“³³⁶

30. VIII. 1937 1256

Dnes ráno odcestoval kňaz dr. Sopočko. Keď som sa pohrúžila do ďakovnej modlitby za veľkú Božiu milosť, že som sa mohla s ním vidieť, vtom som bola zvlášť spojená s Pánom, ktorý mi povedal: „*Je to kňaz podľa môjho srdca, jeho úsilie je mi milé. Vidíš, dcéra moja, že moja vôľa sa musí uskutočniť a to, čo som ti prisľúbil, dodržím. Skrze neho rozsievam potechupre trpiace a utrápené duše, cez neho sa mi zapáčilo rozhlásiť úctu k môjmu milosrdenstvu. Skrze toto dielo milosrdenstva sa ku mne priblíži*

viac duší, než keby on dňom i nocou rozhrešoval až do konca svojho života. Lebo takto by pracoval len do konca života a skrze toto dielo bude pracovať do konca sveta."

1257 Aby som sa s ním mohla vidieť, konala som si novénu. Ale ešte som ju ani neskončila a Boh mi už udelil tú milosť.

1258 Ó, Ježišu môj, málo som túto milosť využila, ale nezáležalo to odo mňa, hoci na druhej strane veľmi veľa.

1259 + Počas rozhovoru som spoznala jeho utrápenú dušu. Tá duša je ukrižovaná, podobná Spasiteľovi. Tam, kde zaslúžene očakáva potechu, nachádza kríž. Žije medzi mnohými priateľmi a nemá nikoho okrem Ježiša. Tak Boh zbavuje všetkého dušu, ktorú zvlášť miluje.

1260 Dnes som počula tieto slová: „*Dcéra moja, buď pred mojimi zástupcami vždy dieťaťom, lebo inak nebudeš môcť využívať moje milosti, ktoré skrze nich na teba zosielam.*”

1261 1. IX. 1937

Videla som Pána Ježiša ako Kráľa vo veľkom majestáte, ktorý sa pozeral na našu zem prísny okom, ale kvôli prosbe svojej Matky predĺžil čas milosrdenstva.

1262 Prvý piatok v mesiaci

3. IX. 1937

Počas sv. omše som bola spojená s Bohom. Ježiš mi dal poznať, ako sa i najmenšia vec na svete neudeje bez jeho vôle. Po tomto videní moja duša vstúpila do zvláštneho odpočinku. Úplne som sa upokojila vzhľadom na to dielo v celom jeho rozsahu. Boh môže so mnou zaobchádzať, ako sa mu páči, a za všetko ho budem zvelebovať.

1263 Do tej chvíle som myslela s istou obavou na to, kam ma tie vnuknutia privedú. Ešte väčší strach sa ma zmocnil, keď mi Pán dal poznať, že mám opustiť túto kongregáciu. Od tej chvíle uplynul už tretí rok a moja duša prežíva pre zmenu nadšenie a nutkanie konať. Vtedy mám veľa odvahy a sily. A zase, keď sa blíži rozhodná chvíľa, aby sa dielo začalo, pociťujem, že ma Pán opustil. Nejaký zvláštny strach preniká moju dušu. Vidím, že to nie je určené od Pána, aby sa začalo konať. Sú to utrpenia, o ktorých nedokážem ani písať. Len Boh vie, čo prežívam dňom i nocou... Zdá sa mi, že najväčšie múky mučeníkov by mi boli ľahšie než to, čo prežívam, hoci bez jednej kvapky krvi, ale všetko pre duše, pre duše, Pane...

1264 Akt úplného odovzdania sa Božej vôli, ktorá je pre mňa láskou a milosrdenstvom samým.

Akt sebaobetovania

Ježišu, Hostia, ktorú som v tejto chvíli prijala do svojho srdca, v tomto zjednotení s Tebou sa obetujem Nebeskému Otcovi ako obetná hostia a odovzdávam sa celkom a úplne do najmilosrdnejšej svätej vôle môjho Boha. Od dnešného dňa je Tvoja vôľa, Pane, mojím pokrmom. Máš celú moju bytosť, nakladaj so mnou podľa svojho božského zaľúbenia. Čokoľvek mi podá Tvoja otcovská dľaň, prijímam s odovzdaním sa, pokojom a radosťou. Nebojím sa ničoho, akokoľvek ma povedieš, a splním s pomocou Tvojej milosti všetko, čokoľvek budeš odo mňa žiadať. Už teraz sa nebojím žiadnych Tvojich vnuknutí ani nebudem s nepokojom skúmať, kam ma zavedú. Ved' ma, ó, Bože, cestami, akými sa Ti páči. Celkom som sa odovzdala do Tvojej vôle, ktorá je pre mňa láskou a milosrdenstvom samým. Keď mi prikážeš zostať v tomto kláštore - zostanem, keď mi prikážeš pristúpiť k dielu - pristúpim, keď ma ponecháš do smrti v neistote vzhľadom na to dielo - buď zvelebený. Keď mi dáš smrť vtedy, keď sa po ľudsky bude zdať, že je najviac potrebný môj život - buď zvelebený. Keď ma zoberieš v mladosti - buď zvelebený, keď mi dáš dočkať sa veľmi vysokého veku - buď zvelebený. Keď mi dáš zdravie a silu - buď zvelebený, keď ma pripútaš k posteli s bolesťou hoci na celý život - buď zvelebený. Keď mi dáš samé sklamanie a neúspechy v živote - buď zvelebený, keď dopustíš, aby moje najčistejšie úmysly boli odsúdené - buď zvelebený. Keď dáš svetlo môjmu rozumu - buď zvelebený, keď ma ponecháš v temnote a v trápení všelijakého druhu - buď zvelebený. Od tejto chvíle žijem v najhlbšom pokoji, lebo sám Pán ma nesie na svojich rukách. On, Pán nepochopiteľného milosrdenstva, vie, že po ňom samom túžim vo všetkom, vždy a všade.

Modlitba. Ó, Ježišu na kríži rozpätý, pokorne Ťa prosím, daj mi milosť, aby som vždy a všade vo všetkom verne plnila najsvätejšiu vôľu Tvojho Otca. A keď sa mi tá Božia vôľa bude zdať ťažká a namáhavá na splnenie, vtedy Ťa, Ježišu, pokorne prosím, nech mi z Tvojich rán zostúpi moc a sila a moje ústa nech opakujú: staň sa vôľa Tvoja, Pane. Ó, Spasiteľ sveta, Milovník ľudského vykúpenia, ktorý v tak strašnej bolesti mučenia zabúdaš na seba a myslíš na spásu duší, najľútostivejší Ježišu, daj mi milosť zabudnúť na seba, aby som žila pre duše a pomáhala Ti v diele spásy podľa najsvätejšej vôle Tvojho Otca...

5. IX. 1937/337 1266

Pán mi dal poznať, ako veľmi ma bráni drahá matka predstavená pred... modlitbou, ale aj skutkom. Ďakujem Ti, Ježišu, za túto milosť.

Nezostane to v mojom srdci bez vďačnosti. Keď som s Ježišom, neza-
búdam na ňu.

6. IX. 1937

1267

Dnes vymieňam povinnosti v záhrade za púšť brány.³³⁸ Išla som sa na chvíľu porozprávať s Pánom, prosila som ho o požehnanie a milosť verne si plniť zverenú povinnosť. Počula som slová: „*Dcéra moja, ja som vždy s tebou, dal som ti možnosť cvičiť sa v skutkoch milosrdenstva, ktoré budeš vykonávať z poslušnosti. Urobíš mi veľkú radosť, ak sa každý deň večer porozprávaš so mnou zvlášť o tejto povinnosti.*” Pociťala som, že Ježiš mi dal novú milosť pre túto službu, ale aj tak som sa uzatvorila hlbšie v jeho srdci.

1268

Dnes som sa cítila viac chorá, ale Ježiš mi dal viac príležitosti cvičiť sa v cnosti. Tak sa stalo, že som mala ťažšiu povinnosť. Sestra v kuchyni prejavila svoju nespokojnosť, že som sa oneskorila na obed, hoci nijakým spôsobom som nemohla prísť skôr. Cítila som sa tak zle, že som musela poprosiť matku predst., aby mi dovolila ísť si ľahnúť. Išla som poprosiť sestru N..., aby ma zastúpila v povinnosti, dostala som znovu pokarhanie: „Čo sa stalo, že ste sa tak unavili, sestra, že idete zase do postele? A bodaj vás s tým ležaním.” Vypočula som všetko, ale tým to neskončilo. Treba ísť ešte poprosiť sestru, ktorá obsluhuje chorých, aby mi priniesla jedlo. Keď som jej o tom povedala, vyskočila za mnou z kaplnky na chodbu, aby mi mohla povedať, čo cítila: „Prečo si idete ľahnúť, sestra,” atď... Poprosila som ju, aby mi už nič neprinášala. Píšem to veľmi skrátene, lebo nemám úmysel písať o týchto veciach. Robím to preto, aby sa s inou dušou taktó nezaobchádzalo, lebo sa to nepáči Pánovi. V trpiacej duši musíme vidieť ukrižovaného Ježiša a nie príživníka a bremeno pre kongregáciu. Keď sa trpiaca duša odovzdá Božej vôli, priťahuje na kláštor viac Božieho požehnanie než všetky pracujúce sestry. Úbohý dom, ktorý nemá choré sestry. Boh neraz udeľuje mnoho a veľkých milostí kvôli trpiacim dušiam. Mnohé tresty odďaľuje jedine kvôli trpiacim dušiam.

1269 Ó, môj Ježišu, kedy sa budeme dívať na duše z vyšších pohnútok?

Kedy budú naše súdy pravdivé? Dávaš nám príležitosť cvičiť sa v skutkoch milosrdenstva, a my sa cvičíme v súdoch. Keď sa chceme presvedčiť, či kvitne Božia láska v rehoľnom dome, treba sa opýtať, ako zaobchádzajú s chorými, chromými a slabomyseľnými.

10. IX. 1937

1270

V rozjímaní som poznala, že čím je duša čistejšia, tým je jej prebý-

vanie s Bohom duchovnejšie, neberie veľmi do úvahy zmysly a ich protesty. Boh je duch, tak ho milujem v duchu a pravde.

Keď som spoznala, aké nebezpečné je v dnešných časoch byť pri brá- 1271
ne kvôli revolučným nepokojom a akú nenávisť majú zlí ľudia voči kláštorom, išla som sa porozprávať s Pánom. Prosila som, aby zariadil, nech sa žiaden zlý človek nesmie priblížiť k bráne. Vtom som začula: „*Dcéra moja, vo chvíli, keď si išla slúžiť k bráne, postavil som pri nej cherubína, aby ju strážil. Buď pokojná.*” Keď som sa vrátila z rozhovoru s Pánom, videla som biely obláčik a v ňom cherubína so zloženými rukami. Jeho pohľad bol ako blesk, spoznala som ako oheň Božej lásky horí v tomto pohľade...

Povýšenie sv. Kríža

14. DC 1937 1272

Dnes som spoznala, ako tento kňaz³³⁹ prežíva veľké protivenstva v celej tejto záležitosti. Stavajú sa proti nemu dokonca nábožné duše, ktoré horlia za Božiu slávu, a že sa nenechá znechutiť, to je iba výlučná Božia milosť.

Ježiš: „*Dcéra moja, myslíš, že si napísala dosť o mojom milosrdenstve? 1273* Je to len jedna kvapôčka proti oceánu, čo si napísala. Som samá láska a milosrdenstvo, niet biedy, ktorá by sa mohla porovnávať s mojím milosrdenstvom, ani ho nemôže bieda vyčerpať, lebo vo chvíli, keď sa dáva, sa zväčšuje. Duša, ktorá bude dôverovať môjmu milosrdenstvu, je najšťastnejšia, lebo ja sám sa o ňu starám.”

Prežívam veľké duševné utrpenie, keď viem, že niekto uráža Boha. 1274
Dnes som poznala, že keď aleko našej brány sa páchali ťažké hriechy. Bolo to večer, modlila som sa v kaplnke vrúcne, potom som si šla vykonať bičovanie. Keď som opäť pokľakla k modlitbe, Pán mi dal poznať, ako trpí duša zavrhnutá Bohom... Mala som pocit, že srdce mi trhá na kúsky, a zároveň som poznala, ako taká duša zraňuje najmilosrdnejšie Ježišovo srdce. To úbohé stvorenie nechce prijať Božie zmilovanie. Čím viac Boh dušu prenasledoval svojím milosrdenstvom, tým bude voči nej spravodlivejší.

„*Sekretárka moja, napíš, že som štedrejší voči hriešnikom než voči spr- 1275*
vodlivým. Pre nich som zostúpil na zem... pre nich som preliat krv, nech sa neboja priblížiť ku mne, oni najviac potrebujú moje milosrdenstvo.”

16. DC 1937 1276

Dnes som vrúcne túžila vykonať si sv. hodinku pred Najsv. sviatostou, ale Božia vôľa bola iná. O ôsmej hodine som dostala také prudké bolesti, že som si musela ihneď ľahnúť do postele. Zvíjala som sa

v tých bolestiach tri hodiny, do jedenástej večer. Nepomohol mi žiaden liek. Čo som prijala, to som vyvrátila, chvíľami som kvôli bolestiam strácala vedomie. Ježiš mi dal poznať, že týmto som mala účasť na jeho zomieraní v záhrade a že tieto utrpenia dopustil sám, aby sa zadostučinilo Bohu za duše zavraždené v telách zlých matiek. Tieto bolesti som zažila už trikrát, začínajú vždy o ôsmej a trvajú do jedenástej večer. Žiaden liek mi ich nemôže zmenšiť. Keď sa blíži jedenásta, samé ustupujú, a v tej chvíli zaspávam. Na druhý deň sa cítim veľmi slabá. Keď sa mi to stalo prvýkrát, bolo to v sanatóriu. Lekári nemohli nič nájsť. Ani injekcia, ani žiaden liek mi nepomáhali. Sama som nechápala, aké to boli utrpenia. Hovorila som lekárovi, že ešte nikdy v živote som podobné bolesti nemala. On povedal, že nevie, aká je to bolesť. Teraz viem, aké je to utrpenie, lebo mi Pán dal poznať... Ale keď si pomyslím, že možno budem ešte niekedy podobne trpieť, chytá ma triaška. Neviem, či budem ešte niekedy podobne trpieť, ponechávam to Bohu. Čo sa Bohu páči zoslať, to prijímam všetko s odovzdanosťou a láskou. Kiežby som mohla týmito utrpeniami zachrániť aspoň jednu dušu od vraždy.

- 1277 Po týchto bolestiach dokážem na druhý deň vycítiť stav duše a jej postoj voči Bohu, som preniknutá pravdivým poznaním.
- 1278 Sv. prijímanie prijímam akoby anjelským spôsobom. Moja duša je zaliata Božím svetlom a kŕmi sa ním, city sú odumreté - je to spájanie sa s Pánom skrz-naskrz duchovné, je to veľká prevaha ducha nad prirodzenosťou.
- 1279 Pán mi udelil poznanie milostí, ktorými ma neustále zahŕňa. Toto svetlo ma preniklo do hĺbky a pochopila som tie nepochopiteľné Božie ohľady, ktoré mi Boh prejavuje. Zostala som v cele v dlhom vďakyvzdávaní, ležiac dolu tvárou na zemi, a vylievala som slzy vďačnosti. Nemohla som sa zodvihnúť zo zeme, lebo vždy, keď som sa chcela zodvihnúť, Božie svetlo mi dávalo nové poznanie Božej milosti. Až na tretí raz som sa mohla zodvihnúť zo zeme. Ako dieťa som cítila, že všetko, čo vlastný Nebeský Otec, je moje. Sám ma zodvihol zo zeme až do svojho srdca. Cítila som, že všetko, čo jestvuje, je výlučným spôsobom moje a ja som nemala po tom všetkom žiadne túžby, lebo mi stačí sám Boh.
- 1280 Dnes som poznala, s akou nechuťou prichádza Pán do istej duše vo sv. prijímaní. Ide do toho srdca ako do žalára na mučenie a trápenie. Odprosovala som ho a vynahrádzala som za to zneuctenie.
- 1281 Pán mi dal poznať, že sa uvidím so svojím bratom.³⁴⁰ Nemohla som pochopiť, ako sa s ním uvidím a prečo by za mnou pricestoval, hoci som vedela, že má milosť Božieho povolania. Načo by za mnou cestoval? Odmietla som však toto rozumovanie a uverila som, že ak mi Pán dal

poznať, že príde, to stačí. Svoju myseľ som spojila s Bohom, nezaoberala som sa stvorením a odovzdala som všetko Pánovi.

+ Keď prichádzajú k bráne druhý raz tí istí chudobní, zachádzam 1282 s nimi s väčšou láskavosťou a nedávam im poznať, že tu už raz boli, aby som ich nezahanbila, a oni mi vtedy smelo hovoria o svojich trápeniach a potrebách.

Hoci sestra N. mi hovorí, že tak sa nezaobchádza so žobrákmi a zatresne im dvere pred nosom. Ale keď jej niet, zaobchádzam s nimi tak, ako by robil môj Majster. Niekedy dáme viac, keď nedáme nič, než keby sme dali veľa, ale drsným spôsobom.

Pán mi často dáva vnútorným spôsobom poznať osoby, s ktorými 1283 sa pri bráne stýkam. Jedna poľutovaniahodná duša sama chcela niečo porozprávať. Využila som príležitosť a jemným spôsobom som jej dala poznať, v akom úbohom stave je jej duša. Vzdialila sa v lepšej nálade.

17. IX. 1937

Ó, Ježišu, vidím okolo seba toľko krásy, za ktorú Ti neustále vzdávam 1284 vďaky. Ale všimla som si, že niektoré duše sú ako kamene, vždy chladné a necitlivé. Ani záznaky ich veľmi nedojímajú, zrak majú obrátený k svojim nohám, a tak nevidia nič okrem seba.

Obklopil si ma v živote svojou nežnou a láskavou starostlivosťou viac, 1285 než môžem pochopiť, lebo až potom pochopím Tvoju dobrotu v celej plnosti, keď spadnú záclony. Túžim, aby celý môj život bol jedným vďakvzdávaním Tebe, Bože.

+ Vďaka Ti, Bože, za všetky milosti, 1286 ktorými ma neustále zahŕňaš, ktoré mi svietia ako lúče slnka, a pomocou nich mi ukazuješ istú cestu.

Vďaka Ti, Bože, že si ma stvoril, že si ma povolal k bytiu z ničoty. A svoju božskú pečať doňho vložil a robíš to jedine z lásky.

Vďaka Ti, Bože, za svätý krst, ktorý ma vstepil do Božej rodiny. Je to veľký a nepochopiteľný dar milosti, ktorý nám premieňa duše.

Vďaka Ti, Pane, za svätú spoveď, za ten prameň veľkého milosrdenstva, ktoré je nevyčerateľné, za to nepochopiteľné žriedlo milostí, v ktorom sa bielia hriechom poškrvnené duše. Vďaka Ti, Ježišu, za sväté prijímanie, v ktorom nám dávaš sám seba. Cítim, ako Tvoje srdce bije v mojej hrudi, ako sám rozvíjaš vo mne Boží život.

Vďaka Ti, Duchu Svätý za sviatosť birmovania, ktorá ma pasuje za Tvojho rytiera. Dáva duši silu na každú chvíľu a chráni ma od zlého. Vďaka Ti, Bože, za milosť povolania do svojej výlučnej služby. Dávaš mi možnosť milovať výlučne Teba je to veľká česť pre moju dušu.

Vďaka Ti, Pane, za večné sľuby, za ten zväzok čistej lásky, že si ráčil spojiť s mojím svoje srdce čisté a zjednotil si ich v čistom zväzku. Vďaka Ti, Pane, za sviatosť pomazania, ktorá ma bude posilňovať v poslednej chvíli v boji, pomôže mi k spásu a dá duši silu, aby sme sa večne radovali. Vďaka Ti, Bože, za všetky vnuknutia, ktorými ma zasypáva Tvoja dobrota, za tie vnútorné osvietenia duše, ktoré nemožno vypovedať, ale srdce to cíti. Vďaka Ti, Svätá Trojica, za to množstvo milostí, ktorými si ma neustále zasypávala po celý život. Moja vďačnosť sa zväčší, keď zavíta večný úsvit, keď po prvýkrát zanôtim na Tvoju slávu.

1287 + Napriek utíšeniu duše vediem neustály boj s jej nepriateľom. Stále objavujem jeho nové nástrahy a boj znovu vri. Cvičím sa v čase pokoja a bdiem, aby ma nepriateľ nenašiel nepripravenú. Keď vidím jeho veľkú zlosť, vtedy zostávam v pevnosti, teda v najsvätejšom Ježišovom srdci.

19. IX. 1937 1288

Dnes mi Pán povedal: „*Dcéra moja, napíš, že ma veľmi bolí, keď rehoľné duše pristupujú k sviatosti lásky len zo zvyku, akoby nerozlišovali tento pokrm. Nenachádzam v ich srdciach ani vieru, ani lásku. Do takýchto duší idem s veľkou nechutbu, bolo by lepšie, keby ma neprijímali.*”

Najsladší Ježišu, rozpál' moju lásku k sebe a premeň ma v seba. 1289
Napln' ma sebou, aby Ti moje skutky boli milé. Nech to urobí sila sv. prijímania, ktoré každý deň prijímam. Ako veľmi túžim byť premenená celkom v Teba, ó, Pane.

19. IX. 1937 1290

Dnes ma navštívil rodný brat Staško. Nesmierne som sa potešila tej peknej dušičke, ktorá má v úmysle tiež sa dať do služby Bohu. Sám Boh ju priťahuje do svojej lásky. Dlhो sme sa rozprávali o Bohu, o jeho добрote. Počas rozhovoru s ním som poznala, ako veľmi milá je Bohu táto dušička. Dostala som od matky predstavenej povolenie častejšie sa s ním vidieť. Keď ma pýtal o radu, čo sa týka vstúpenia, odpovedala som mu: „Veď ty najlepšie vieš, čo Pán od teba žiada,” poukázala som na reholu jezuitov, „ale vstúp, kde sa ti páči.” Sľúbila som, že sa budem za neho modliť a rozhodla som sa vykonať novému k Božskému srdcu na orodovanie kňaza Petra Skargu, zverejnenú v Poslovi srdca Ježišovho,³⁴¹ pretože má veľké ťažkosti v tejto záležitosti. Pochopila som, že v tejto veci je užitočnejšia modlitba než rada...

21. IX. 1937 1291

Keď som sa dnes v noci niekoľkokrát prebudila, hoci len krátko, z celého srdca som ďakovala Bohu za všetky milosti, ktoré udelil mne a našej kongregácii. Rozjímala som o jeho veľkej добрote.

Keď som prijala sv. prijímanie, povedala som mu: „Ježišu, toľkokrát 1292
som dnes v noci myslela na Teba.” Ježiš mi odpovedal: „*A ja som myslel na teba skôr, než som ťa povolal k bytiu.*”

„Ježišu, akým spôsobom si myslel na mňa?”

„*Akým spôsobom ťa pripustiť k môjmu večnému šťastiu.*” Po tých slovách moju dušu zaliala Božia láska. Nemohla som vyjsť z údivu, ako nás Boh miluje.

Keď som napriek úprimnému predsavzatiu opäť upadla do tej istej 1293
chyby, hoci išlo o malú nedokonalosť, skôr neúmyselnú, predsa som pocítila v duši takú živú bolesť, že som prerušila svoju prácu a na chvíľu som išla do kaplnky. Padnúc k Ježišovým nohám, s láskou a veľkou bolesťou som ho odprosovala. Hanbila som sa tým viac, že ráno po sv. prijí-

27. IX. 1937 1299

maní v rozhovore s ním som mu prisľúbila vernosť. Vtom počujem:
*„Keby nebolo tej malej nedokonalosti, neprišla by si ku mne. Vezď, že vždy,
 keď prichádzaš ku mne a ponížene ma prosíš o prepáčenie, vylievam mno-
 ho milostí na tvoju dušu. Tvoja nedokonalosť sa predom mnou stráca a vidím
 iba tvoju lásku a pokoru, nič nestrácaš, ale veľa získavaš...“*

1294 Pán mi dal poznať, že keď duša neprijíma milosti, ktoré sú pre ňu
 určené, v tej istej chvíli ich dostáva iná duša. Ó, môj Ježišu, urob ma
 hodnou prijať milosti, lebo sama zo seba nemôžem nič urobiť, ba bez
 Tvojej pomoci ani hodne nevyslovím Tvoje meno.

25. IX. 1937

1295

Keď som spoznala, aké veľké ťažkosti sú v celej tejto veci, išla som za
 Pánom a hovorím: „Ježišu, Ty nevidíš, ako sťažujú Tvoje dielo?“ A
 začula som hlas v duši: „Rob, čo je v tvojej moci, a o ostatné sa nestaraj.
 Ťažkosti ukazujú, že to dielo je moje. Buď pokojná, ak urobíš všetko, čo je
 v tvojej moci.“

1296 Dnes som otvorila bránu matke predstavenej a poznala som, že ide do
 mesta v záležitosti Božieho milosrdenstva.³⁴² Táto predstavená sa najviac
 pričiniła v celom diele milosrdenstva.

1297 Dnes som sa neopatrne opýtala dvoch chudobných detí, či naozaj
 nemajú doma čo jesť. Deti mi neodpovedali nič a odišli od brány. Pochopila
 som, aké je pre ne ťažké hovoriť o svojej biede. Rýchlo som išla za nimi
 a vrátila som ich. Dala som im, čo som len mohla a na čo som mala
 povolenie.

1298

Preukáž mi, Bože, milosrdenstvo svoje
 podľa zľutovania srdca Ježišovho, počuj vzdychanie a
 prosby moje a slzy srdca skrúšeného. Ó, všemohúci,
 vždy milosrdný Bože, Tvoje zľutovanie nikdy
 nevyčerpatel'né. Hoci je moja bieda veľká ako more,
 mám úplnú dôveru v Pánovo milosrdenstvo. Ó, večná
 Trojica, ale vždy láskavý Bože, Tvoje zľutovanie nikto
 nespočíta, a tak dôverujem v more milosrdenstva a cítim
 Ťa, Pane, hoci ma oddeľuje záclona. Nech
 všemohúcnosť Tvojho milosrdenstva, ó, Pane, je
 preslávená po celom svete, nech jeho sláva nikdy
 neprestane, hlásaj, duša moja, Božie milosrdenstvo s
 nadšením.

Dnes sme išli s matkou predstavenou k istému pánovi,³⁴³ kde sa tlačili
 a maľovali malé obrázky Božieho milosrdenstva, modlitby k Božiemu
 milosrdenstvu³⁴⁴ a korunka³⁴⁵, ktoré už sú schválené.³⁴⁶ Mohli sme vidieť aj
 väčší obraz, už opravený.³⁴⁷ Je veľmi podobný, nesmierne som sa tomu
 potešila. Keď som sa naň pozrela, prenikla ma taká živá Božia láska, že
 nejakú chvíľu som nevedela, kde som.

Keď sme vybavili celú tú vec, išli sme do Kostola najsv. Panny Márie. 1300
 Vypočuli sme si svätú omšu, počas ktorej mi dal Pán poznať, koľko ľudí nájde
 spásu skrze toto dielo. Potom som vstúpila do vnútorného rozhovoru s
 Pánom. Ďakovala som mu, že mi ráčil dať milosť vidieť úctu, ktorá sa šíri k
 jeho nepochopiteľnému milosrdenstvu. Vstúpila som do hlbkej ďakovnej
 modlitby. Ó, aká veľká je Božia štedrosť. Nech je zvelebený Pán, ktorý je
 verný vo svojich prisľúbeniach...

Matka Irena³⁴⁸ má zvláštne veľa Božieho svetla ohľadne celej tejto 1301
 veci. Ona prvá povolila vykonávať Pánove želania. Hoci až dva roky po
 zjaveniach sa stala mojou predstavenou, ona prvá išla so mnou, keď sa začal
 maľovať obraz.³⁴⁹ Aj teraz, keď sa tlačia niektoré veci o Božom milosrdenstve
 a reprodukujú sa maličké obrázky, opäť ona chodila so mnou v tejto
 záležitosti. Boh to všetko tak zvláštne zariadil. Začalo sa to vo Vilne a teraz
 Božia vôľa tak riadila okolnosti, že táto vec sa vybavovala ďalej v Krakove.
 Viem, ako veľmi milá je Bohu táto predstavená. Vidím, ako Boh riadi všetko,
 čo chce, aby som v tých dôležitých chvíľach bola pod jej starostlivosťou...
 Vďaka Ti, Pane, za takých predstavených, ktorí žijú v láske a bázni Pánovej.
 Aj sa za ňu najviac modlím, lebo ona vynaložila najväčšiu námahu v tomto
 diele Božieho milosrdenstva...

29. IX. 1937 1302

Dnes som pochopila veľa Božích tajomstiev. Poznala som, že sv. prijí-
 manie trvá vo mne do nasledujúceho sv. prijímania. V duši zostáva živá
 a citel'ná Božia prítomnosť. Toto vedomie ma ponára do hlbkej sústre-
 denosti bez akejkoľvek námahy z mojej strany... Moje srdce je živé taber-
 nákulum, v ktorom sa prechováva živá Hostia. Nikdy som nehľadala
 Boha niekde ďaleko, ale vo vlastnom vnútri. V hĺbke svojho bytia pre-
 bývam so svojím Bohom.

Bože môj, napriek všetkým milostiam ustavične túžim po večnom 1303
 spojení so svojím Bohom. Čím lepšie ho spoznávam, tým viac po ňom
 túžim.

1304

+

J. M. J.

S túžbou hľadím na hviezdnaté nebo,
do zaříru nepreniknuteľnej oblohy.
Tam, k Tebe Bože, sa trhá srdce čisté
a túžim sa oslobodiť z telesných pút. S
veľkou túžbou hľadím na teba, vlasť moja, kedy
sa skončí toto moje vyhnanstvo. Tak volá k
Tebe, Ježišu, nevesta Tvoja, ktorá z túžby za
Tebou prežíva zomieranie.

S túžbou hľadím na stopy svätých,
ktorí prešli cez túto púšť do Vlasti,
zanechali mi príklad cnosti a svoje rady
a hovoria mi - trepezlivosť sestra - už onedlho spadnú okovy. Ale
roztúžená duša nepočuje tieto slová, ona túži naliehavo po svojom
Bohu a Pánovi a nerozumie ľudskej reči, lebo do neho samého je
zamilovaná.

Roztúžená je moja duša, zranená láskou,
prediera sa cez všetko, čo je stvorené,
a spája sa s nesmiernou večnosťou,
s tým Pánom, s ktorým je moje srdce zosobášené.

Mojej roztúženej duši dovoľ, ó, Bože, utonúť v Tvojej
božskej trojjedinosti, spln moje priania, o ktoré prosím v
pokore, so srdcom preplneným žiarou lásky.

1305

Dnes prišla k bráne istá duša, prosila o prijatie medzi deti,³⁵⁰ ale
nemohla byť prijatá. Táto duša veľmi potrebovala náš dom. Počas roz-
hovoru s ňou sa mi obnovili Ježišove bolesti. Keď odišla, podstúpila som
jedno z najväčších umŕtvení, ale druhý raz už nepustím takú dušu. Tri
dni som za ňu veľmi trpela. Ako veľmi mi je ľúto, že naše ústavy sú také
malé, že nemôžu prijať väčšie množstvo dušičiek. Môj Ježišu, Ty vieš,
ako veľmi nariekam nad každou zablúdenou ovečkou...

1306

+ Ó, pokora, krásny kvet, vidím, ako málo duší ťa vlastní. Je to pre-
to, že si taká krásna a zároveň namáhavá, aby ťa duša získala? Ó, áno,
jedno i druhé. Sám Boh v nej nachádza zaľúbenie. Nad pokornou dušou
sú otvorené nebeské riečištia a vplýva na ňu more milostí. Ó, aká krás-

naje pokorná duša. Z jej srdca sa vznáša ako z kadidelnice všetka vôňa
a je nesmierne milá. Prechádza cez oblaky, dosahuje samého Boha
a naplňa radosťou jeho najsv. srdce. Takej duši Boh nič neodoprie. Je
všemocná, vplýva na osud celého sveta. Takú dušu Boh vyvyšuje až po
svoj trón. Čím viac sa duša znižuje, tým viac sa Boh k nej skláňa, pre-
nasleduje ju svojimi milosťami a sprevádzajú v každej chvíli svojou vš-
emohúcnosťou. Taká duša je najhlbšie zjednotená s Bohom. Ó, pokora,
zakoreň sa hlboko v celej mojej bytosti. Ó, Panna najčistejšia, ale i naj-
pokornejšia, pomôž mi nadobudnúť hlbokú pokoru. Teraz chápem, pre-
čo je tak málo svätých. Lebo málo duší je hlboko pokorných.

Večná Láska, hlbka milosrdenstva, ó, trojjediná svätosť, ale jedno 1307
božstvo, ktorý máš pre všetkých láskavé lono a ako dobrý otec nepohŕdaš nikým. Ó, Láska Božia, živý prameň, vylej sa na nás, Tvoje
nehodné stvorenia. Nech naša bieda nezadrží potoky Tvojej lásky, veď pre
Tvoje milosrdenstvo nemáš hraníc.

+ Ježišu, všimla som si, akoby si sa o mňa menej zaujímal. „Áno, 1308
dieťa moje, zakrývam sa tvojím poradcom,³⁵¹ on sa o teba zaujíma podľa mojej
vôle. Každé jeho slovo si váž ako moje vlastné. On je mojím závojom, za ktorý
sa ukrývam. Tvoj poradca a ja sme jedno, jeho slová sú moje slová.“

Keď si vykonávam krížovú cestu, pri dvanástom zastavení prežívam 1309
hlboké dojatie. Tu rozjímam o všemohúcnosti Božieho milosrdenstva, ktoré
prešlo cez Ježišovo srdce. Do tejto otvorenej rany Ježišovho srdca
zatváram celé úbohé ľudstvo... a jednotlivé osoby, ktoré milujem, vždy, keď
si konám krížovú cestu. Z toho prameňa milosrdenstva vyšli tie dva lúče, to
je krv a voda, ony svojím ohromným množstvom milostí zalievajú celý svet...

Keď je človek chorý a slabý, musí sa namáhať, aby zvládol to, čo všet- 1310
ci bežne robia, a predsa aj to „bežné" sa vždy nedá zvládnuť... Ale vďaka Ti,
Ježišu, za všetko. Nie veľkosť práce, ale veľkosť úsilia bude odmenená. Čo
konáme z lásky, nie je malé, ó, môj Ježišu, veď Tvoje oko vidí všetko.
Neviem, prečo sa tak mimoriadne zle ráno cítim. Aby som vstala z postele,
musím sústrediť všetky sily a niekedy je to priam hrdinstvo. Keď si
spomeniem na sv. prijímanie, to mi dodá trochu viacej sily. Tak sa bojom
začína deň a bojom sa končí. Keď idem spať, cítim sa ako vojak, vracajúci
sa z bojiska. Čo ten deň priniesol, len Ty vieš, Majster môj a Pán.

Meditácia. Počas meditácie sestra, ktorá má vedľa mňa kľáčadlo, 1311
ustavične chrchle a pokašliava, neraz bez prestávky. V istej chvíli mi priš-

lo na um, že si vymením miesto na čas meditácie. Bolo už po sv. omši, a tak som si pomyslela, že keď zmením miesto, tá sestra si to všimne a môže byť pre ňu nepríjemné, že sa od nej odťahujem. Rozhodla som sa zotrvať v modlitbe na svojom mieste a obetovať Bohu skutok trpezlivosti. Ku koncu meditácie moju dušu zaliala taká veľká Božia radosť, akú len moje srdce bolo schopné uniesť. Pán mi dal poznať, že keby som sa vzdialila od tejto sestry, vzdialila by som sa aj od milostí, ktoré boli zoslané na moju dušu.

+ Ježiš v podobe chudobného mládenca prišiel dnes k bráne. Zbedačený mládenec v strašne roztrhaných šatách, bosý a s holou hlavou bol veľmi premrznutý, lebo deň bol daždivý a chladný. Prosil si niečo teplé zjesť. Išla som do kuchyne, ale nič pre chudobných som nenašla. Po chvíli hľadania sa našlo trochu polievky. Zohriala som ju, nadrobila do nej trošku chleba a podala som chudobnému, ktorý ju zjedol. Vo chvíli, keď som od neho brala hrnček, dal mi poznať, že je Pánom neba a zeme. Keď som ho uvidela, aký je, zmizol mi z očí. Keď som prišla domov a rozmýšľala o tom, čo sa stalo pri bráne, začula som v duši slová: „*Dcéra moja, do mojich uší sa dostalo ďakovanie chudobných, ktorí ma, odchádzajúc od brány, zvelebujú. Páčilo sa mi toto tvoje milosrdenstvo v hraniciach poslušnosti, a preto som zišiel z trónu, aby som ochutnal ovocie tvojho milosrdenstva.*”

1313 Ó, môj Ježišu, teraz mi je to už jasné a pochopila som všetko, čo sa stalo pred chvíľou. Ale cítila som, aký je to chudobný, v ktorom sa prejavuje taká skromnosť. Od tejto chvíle sa moje srdce zapálilo ešte čisťšou láskou voči chudobným a trpiacim núdzou. Ó, ako sa teším, že mi predstavení dali takú prácu. Chápem, že milosrdenstvo je mnoho raké. Vždy, všade a v každom čase možno konať dobro. Vrucna Božia láska vidí okolo seba neustále potrebu dávať sa skutkom, slovom a modlitbou. Teraz rozumiem Tvojim slovám, ktoré si mi povedal, ó, Pane, už dávnejšie.

1314 + Ó, aké veľké úsilie musím vynaložiť, aby som dobre plnila svoje povinnosti, keď moje zdravie je také slabé. Len Ty to budeš vedieť, ó, Kriste.

1315 + Vo chvíľach vnútornej opustenosti nestrácam pokoj, pretože viem, že Boh dušu nikdy neopúšťa, jedine vtedy, ak samotná duša nevernosťou pretrháva zväzok lásky. Jednako všetko bytie závisí od Pána a je udržiavané jeho všemohúcnosťou. Jedným vládne láska, iným spravodlivosť. Od nás závisí, pod akou vládou chceme žiť, lebo pomoc dostatočnej milosti nie je nikomu odmietnutá. Neľaká ma vôbec zdanlivé opustenie. Skúmam sa hlbšie, či nie je v tom moja vina. Ak nie, tak buď zvelebený.

I.X. 1937 1316

„*Dcéra, potrebujem obeť naplnenú láskou, lebo len taká má pre mňa význam. Veľké sú dlhy sveta voči mne, môžu ich splatiť čisté duše svojou obeťou, konajúc v duchu milosrdenstva.*”

Chápem Tvoje slová, Pane, aj rozsah milosrdenstva, ktoré má svie- 1317 tiť v mojej duši. Ježiš: „*Viem, dcéra moja, že ich chápeš a robíš všetko, čo je v tvojej moci, ale napíš to kvôli mnohým dušiam, ktoré sa neraz trápia, že nemajú materiálne veci, ktorými by mohli konať skutky milosrdenstva. Ale oveľa väčšiu zásluhu má milosrdenstvo ducha, na ktoré netreba mať ani povolenie, ani sýpky je prístupné každej duši. Ak duša nekoná skutky milosrdenstva akýmkoľvek spôsobom, nedosiahne moje milosrdenstvo v deň súdu. O, keby si duše vedeli zhromažďovať večné poklady, neboli by súdené, predchádzali by milosrdenstvom môj súd.*”

10. X. 1937 1318

Ó, môj Ježišu, ako vzdávanie vďaka za mnoho milostí Ti obetujem dušu i telo, rozum, vôľu a všetky city svojho srdca. Sľubmi som sa Ti odovzdala celá, už nemám nič, čo by som Ti mohla obetovať. Ježiš mi povedal: „*Dcéra moja, neobetovala si mi to, čo je skutočne tvoje.*” Zahĺbila som sa do seba a poznala som, že milujem Boha celou silou svojej duše. A keď som nemohla poznať, čo je to, čo som nedala Pánovi, opýtala som sa: „*Ježišu, povedz mi a dám Ti to ihneď z celého srdca.*” Ježiš mi povedal láskavo: „*Dcéra, daj mi tvoju biedu, lebo ona je výlučne tvojím vlastníctvom.*” V tej chvíli moju dušu osvietil lúč svetla a poznala som celú priepasť svojej biedy. V tej istej chvíli som sa privinula k najsv. Ježišovmu srdcu s takou veľkou dôverou, že hoci by som mala na svedomí hriechy všetkých zatratených, nezapochybovala by som o Božom milosrdenstve, ale so srdcom zmeneným na prach by som sa vrhla do priepasti milosrdenstva. Verím, ó, Ježišu, že by si ma nezavrhol od seba, ale rukou svojho zástupcu by si mi dal rozhrešenie.

Zomrel si, Ježišu, ale pre duše vytryskol prameň života a otvorilo sa 1319 more milosrdenstva pre celý svet. Ó, prameň života, nepochopiteľné Božie milosrdenstvo, zahrň celý svet a vylej sa na nás.

„*O tretej hodine pokorne pros moje milosrdenstvo zvlášť pre hriešnikov 1320 a aspoň na krátku chvíľu sa zahĺb do môjho umučenia, rozjímaj zvlášť o mojej opustenosti vo chvíli zomierania. Je to hodina veľkého milosrdenstva pre celý svet. Dovolím ti preniknúť do môjho smrteľného smútku. V tejto hodine nič neodmietnem duši, ktorá ma prosí pre moje umučenie...*”

J. M J.

Vitaj, najmilosrdnejšie Ježišovo srdce,
živý prameň všetkých milostí,
jediné naše útočisko a úkryt.

V Tebe mám žiaru nádeje.

Vitaj, najľútostivejšie srdce môjho Boha,
nepreniknuteľný živý prameň lásky, z ktorého
vytryskuje život pre hriešneho človeka a prameň
všetkej sladkosti.

Vitaj, otvorená rana najsvätejšieho srdca,
z ktorej vyšli lúče milosrdenstva
a z ktorej je nám dané čerpať život
jedine nádobou dôvery.

Vitaj, nepochopiteľná Božia dobrotivosť, nikdy
nezmerateľná a nepreskúmateľná, plná lásky a
milosrdenstva, ale vždy svätá, a predsa si ako dobrá
matka k nám sklonená. Vitaj, trón milosrdenstva,
Baránok Boží, ktorý si za mňa dal život v obete, pred
ktorým sa každodenne moja duša korí, žijúca v
hlbokej viere.

(Koniec štvrtého zošita rukopisu Denníčka)

Piaty zošit

Sestra Faustína od
Najsvätejšej sviatosti
z Kongregácie sestier
Matky Božieho milosrdenstva

1322 J. M. J.

Pláva loď môjho života
 uprostred mrakov a tieňov noci
 a nevidím žiaden breh,
 som v hĺbke morského priestoru.
 Najmenšia búrka ma potopiť môže,
 ponoriť moju loď do rozvírených vodných hlbín,
 keby si Ty sám nado mnou nebdel, Bože,
 v každej chvíli môjho života, v každom momente.
 Uprostred vytia a hukotu vln
 plávam pokojne s dôverou
 a pozerám ako dieťa bez strachu do diaľky,
 lebo Ty si, Ježišu, mojím svetlom.
 Navôkol hrôza a des,
 ale pokoj mojej duše je hlbší ako morská hlbina,
 lebo kto je s Tebou, Pane, ten nezahynie, tak ma
 uisťuje Tvoja Božia láska.
 Hoci nebezpečenstiev okolo je mnoho,
 nebojím sa ich, lebo hľadím na hviezdnaté nebo
 a plávam odvážne, veselo,
 ako sa patrí na čisté srdce.
 Ale napriek všetkému jedine preto, že Ty si
 mojím kormidelníkom, ó, Bože, tak pokojne
 loď môjho života pláva, vyznávam to v
 najhlbšej pokore.

J. M. J.

Bože môj, milujem Ťa

1323

Sestra Faustína
 od Najsvätejšej sviatosti

Krakov 20. X. 1937 1324

+ Klaniam sa Ti, anjelský Chlieb, s hlbokou
 vierou, nádejou, láskou, a z hĺbky duše Ťa
 zvelebujem, hoci som ničotou. Klaniam sa
 Ti, Bože ukrytý, a z celého srdca Ťa
 milujem, neprekážajú mi závoje tajomstva,
 milujem Ťa tak, ako vyvolení v nebi.
 Klaniam sa Ti, Boží Baránok, ktorý snímaš
 hriechy mojej duše, ktorého prijímam do
 srdca každé ráno, a Ty mi pomáhaš k
 spaseniu.

+

J. M. J.

Piaty denníček

Krakov 20. X. 1937 1325

Ó, Bože môj, všetko, čo je vo mne, nech Ťa zvelebuje, Stvoriteľu môj
 a Pane, a každým úderom svojho srdca túžim oslavovať Tvoje nepo-
 chopiteľné milosrdenstvo. Túžim hovoriť dušiam o Tvojej добрote
 a povzbudzovať ich k dôvere v Tvoje milosrdenstvo - to je moje posla-
 nie, ktoré si mi predurčil, Pane, v tomto i budúcom živote.

Dnes začíname osemďňové exercície. Ježišu, Majster môj, pomôž 1326
 mi, aby som si čo najhorlivejšie vykonala tieto sväté duchovné cvičenia.
 Nech ma sprevádza Tvoj duch, ó, Bože, k hlbokému poznaniu Teba,
 Pane, a k hlbokému poznaniu seba, lebo natoľko Ťa milujem, natoľko
 Ťa poznám. Natoľko pohľadám sebou, natoľko poznám svoju biedu.
 Viem, že Ty mi, Pane, svoju pomoc neodmietneš. Z týchto duchovných
 cvičení túžim vyjsť svätá, hoci to ľudské oči nezbadajú ani zrak pred-
 stavených. Odovzdám sa celá pôsobeniu Tvojej milosti, nech sa vo mne
 celkom splní Tvoja vôľa, Pane.

- 1327 Prvý deň. Ježiš: „*Dcéra moja, tieto exercície budú nepretržitou kon templáciou, vovediem ťa do nich ako na duchovnú hostinu. Pri mojom milo srdnom srdci budeš rozjímať nad všetkými milosťami, ktoré zakúsilo tvoje srdce, a tvoju dušu bude sprevádzať hlboký pokoj. Túžim, aby pohľad tvojej duše bol vždy upretý na moju sv. vôľu. Takto sa mi budeš najviac páčiť. Žiadne obety sa nemôžu s touto porovnať. Počas všetkých cvičení budeš zotrávať pri mojom srdci. Nebudeš robiť nijaké reformy, lebo Tvoj život je podľa môjho zalúbenia. Ani jedno slovo kňaza, ktorý vedie exercície, ťa neznepokojí.*”
- 1328 Ježišu môj, už som si vykonala dve meditácie a spoznávam v nich, že všetko, čo si mi povedal, je pravda. Prežívam hlboký pokoj. Ten pokoj vyplýva zo svedectva, ktoré mi dáva svedomie - to znamená, že vždy plním Tvoju vôľu, ó, Pane.
- 1329 V meditácii o celi človeka som pochopila, že táto pravda je hlboko zakorenená v mojej duši, a preto sú moje skutky dokonalejšie. Viem, na čo som stvorená. Všetky stvorenia dohromady mi nezastúpia Stvoriteľa. Viem, že mojím posledným cieľom je Boh, a tak pri všetkom svojom konaní myslím na Boha.
- 1330 + Ó, ako dobre je vykonať si exercície pri najsladšom srdci môjho Boha. Som na púšti so svojim Ženíchom, nikto mi neprekáza v sladkom rozhovore s ním.
- 1331 Ježišu, Ty sám si ráčil položiť základy mojej svätosti, lebo moja spolupráca nebola veľká. V ľahostajnosti pri používaní stvorení a ich výbere si mi pomohol Ty, ó, Pane, lebo moje srdce je samo osebe slabé. Preto som prosila Teba, Majster môj, aby si nebral ohľad na bolesť môjho srdca, ale pretrhol všetko, čo by ma mohlo na ceste lásky zdržia vať. Nerozumela som Ti, Pane, vo chvíľach bolesti, keď si konal dielo v mojej duši, ale dnes Ti rozumiem a teším sa zo slobody ducha. Ježiš sám bdel, aby si nijaká vášeň nepodmanila moje srdce. Viem dobre, z akých nebezpečenstiev ma vytrhol, a preto som môjmu Bohu neko nečne vdáčna.
- 1332 Druhý deň. Keď som rozjímal o hriechu anjelov a ich následnom treste, opýtala som sa Ježiša, prečo boli anjeli hneď po hriechu potrestaní. Začula som hlas: „*Pretože mali hlboké poznanie Boha. Nikto z ľudí na zemi nemá také hlboké poznanie Boha ako anjel, hoci by bol veľký svä tý.*” Ale voči mne biednej si bol, Bože, milosrdný toľkokrát. Nosíš ma v lone svojho milosrdenstva a odpúšťaš mi vždy, keď Ťa pokorne a so skrušeným srdcom prosím o odpustenie.
- 1333 Hlboké ticho mi zalieva dušu, ani jeden obláčik mi nezacláňa sln ko. Odovzdávam sa celkom lúčom tohto slnka, nech jeho láska vykoná

vo mne celkovú premenu. Chcem z týchto duchovných cvičení vyjsť svätá. Napriek všetkému, teda napriek mojej biede, chcem byť svätá a verím, že Božie milosrdenstvo aj z takej biedy, ako som ja, môže urobiť svätú, lebo veď mám dobrú vôľu. Napriek všetkým porážkam chcem bojovať ako svätá duša a chcem konať ako svätá duša. Ničím sa nebudem znechucovať, ako sa neznechucuje svätá duša. Chcem žiť a zomierať ako svätá duša, zahľadená na Teba, Ježišu, ktorý si na kríži rozpätý ako vzor, podľa ktorého mám konať. Hľadala som okolo seba príklad, nenachádzala som dostatočný a všimla som si, akoby sa oneskorovala moja svätosť. Ale od tejto chvíle som uprela zrak na Teba, Kriste, môj najlepší Vodca. Verím, že požehnáš moju námahu.

+ V meditácii o hriechu mi dal Pán poznať všetko zlo hriechu 1334 a nevďačnosť, ktorú v sebe má. Cítim vo svojej duši veľký odpor aj k najmenšiemu hriechu. Ale tie večné pravdy, o ktorých rozjímam, neprivádzajú moju dušu do najmenšieho zmätku ani nepokoja. Napriek tomu, že ma hlboko prenikajú, moja kontemplácia sa neprerušuje. V nej neprežívam poryvy srdca, ale hlboký pokoj a zvláštne ticho. Hoci láska je veľká, som zvláštne vyrovnaná, dokonca ani samotné prijímanie Eucharistie ma nerozrušuje, ale vovádza ma do hlbokého zjednotenia, kde moja láska zliata s Božou láskou, tvorí jedno.

+ Ježiš mi dal poznať, že sa mám modliť za sestry, ktoré si konajú 1335 exercície. V modlitbe som spoznala boj istých duší. Zdvojnásobila som svoju modlitbu.

+ V tom hlbokom tichu môžem lepšie zhodnotiť stav svojej duše. 1336 Moja duša je podobná priesačnej vode, v ktorej vidím všetko. Tak svoju biedu, ako aj veľkosť Božích milostí. Na tomto pravdivom poznaní sa buduje základ môjho ducha v hlboké pokore. Vystavujem svoje srdce pôsobeniu Tvojej milosti ako krištáľ lúču slnka. Nech sa v mojom srdci odrazí Tvoj Boží obraz tak, ako sa len v stvorení môže odraziť. Nech vyžaruje skrze mňa Tvoje božstvo, ktorý prebývaš v mojej duši.

Keď som sa modlila pred Najsvätejšou sviatosťou, pozdravila som 1337 päť rán Pána Ježiša. Pri každom pozdravení rany som cítila, ako vnikol do mojej duše potok milostí a dával mi predchuť neba a úplnú dôveru v Božie milosrdenstvo.

Vo chvíli, keď píšem tieto slová, začula som krik satana: „Všetko píše, 1338 všetko píše a tým my tak veľa strácame. Nepíš o Božej dobrotivosti, on je spravodlivý.” Zavyl od zúrivosti a zmizol.

Ó, milosrdný Bože, ktorý nami nepohrdaš, ale ustavične nás obsy- 1339 pávaš svojimi milosťami, robíš nás schopnými pre Tvoje kráľovstvo a vo svojej добрote zaplňaš ľuďmi miesta, ktoré opustili nevďační anjeli. Ó,

Bože veľkého milosrdenstva, ktorý si odvrátil svoj svätý zrak od vzbúrených anjelov a obrátil si ho ku skrúšenému človeku. Tvojomu nepochopiteľnému milosrdenstvu patrí sláva a chvála, ó, Bože, ktorý nepohŕdaš poníženým srdcom.

1340 Ježišu môj, napriek Tvojim milostiam cítim, že moja prirodzenosť sa zušľachtuje. Nestráca sa však celkom, preto neprestávam bdieť. Musím bojovať s mnohými chybami, veď viem, že samotný boj nikoho neponižuje, ale zbabelosť a pád.

1341 Keď má človek slabé zdravie, musí veľa znášať, lebo keď je chorý a neleží, nie je pokladaný za chorého. Z rôznych dôvodov má neustále príležitosť k obetám, a to neraz veľmi veľkým obetám. Teraz chápem, že veľa vecí sa zjaví až vo večnosti. Ale rozumiem aj tomu, že ak Boh žiada obeť, nešetří svojou milosťou, ale dáva ju duši v hojnosti.

1342 Ježišu môj, nech moja obeť planie pred Tvojím trónom tichučko a v celej plnosti lásky, v pokornej prosbe o milosrdenstvo pre dušu.

1343 Tretí deň. V meditácii o smrti som sa pripravila ako na skutočnú smrť. Urobila som si spytovanie svedomia a prešla všetky svoje záležitosti tvárou v tvár smrti. Vďaka milosti moje veci mali na sebe znamenie posledného cieľa. To preniklo moje srdce veľkou vďačnosťou voči Bohu. Rozhodla som sa, že v budúcnosti budem ešte s väčšou vernosťou slúžiť svojmu Bohu. Jedno je potrebné - aby som celkom zomrela a začala nový život. Ráno som sa pripravila na prijatie sv. prijímania, akoby posledného v mojom živote, a po ňom som si predstavila skutočnú smrť. Pomodlila som sa modlitby za umierajúcich a potom za svoju dušu „Z hlbín“ a moje telo bolo spustené do hrobu. Povedala som svojej duši: pozri, čo sa stalo z tvojho tela, kopa blata a množstvo hmyzu - to je tvoje dedičstvo.

1344 Ó, milosrdný Bože, ktorý mi ešte dovoľuješ žiť, daj mi silu, aby som mohla žiť novým životom, životom ducha, nad ktorým smrť už nepanuje. Moje srdce sa obnovilo a začala som nový život už tu na zemi - život Božej lásky. Ale nezabúdam, že som samá slabosť. Nepochybujem však ani na chvíľu v pomoc Tvojej milosti, ó, Bože.

1345 Štvrtý deň. Ó, Ježišu, tak zvláštne dobre sa cítim pri Tvojom srdci počas týchto exercícií. Nič mi neruší hlboký pokoj. Jedným okom sa pozerám na priepasť svojej biedy a druhým do priepasti Tvojho milosrdenstva.

1346 Počas sv. omše, ktorú slúžil otec Andrasz, som videla malého Ježiška. Sedel v kalichu svätej omše a vystieral k nám rúčky. Pozrel na mňa hlbokým pohľadom a povedal: „*Prebývam v tvojom srdci tak, ako ma vidíš v tomto kalichu.*“

+ Sv. spoveď. Keď som si vykonala spytovanie svedomia, dostala som 1347 povolenie na žiadané umŕtvovania: každý deň pol hodiny počas sv. omše nosiť náramok³⁵² a v tých výnimočných chvíľach nosiť dve hodiny opasok.³⁵³ Otec povedal: „Sestra, zachovaj čo najväčšiu vernosť Pánu Ježišovi.“

Piaty deň. Keď som ráno vošla do kaplnky, spoznala som, že m. pred- 1348 stavená mala kvôli mne istú nepríjemnosť. Veľmi ma to zabolelo. Po sv. prijímaní som si sklonila hlavu k najsvätejšiemu Ježišovmu srdcu a povedala som: „Ó, môj Pane, prosím Ťa, daj nech všetka potecha, ktorú mám z Tvojej prítomnosti vo svojom srdci, prejde do duše mojej drahej predstavenej, pretože mala kvôli mne nepríjemnosť, ktorú som nezavinila úmyselne.“

Ježiš ma potešil, že obe sme mali z toho úžitok pre dušu. Ale prosila som 1349 la som pokorne Pána, aby ma ráčil chrániť od toho, aby nikto kvôli mne netrpel, lebo moje srdce to neunesie.

Ó, biela Hostia, Ty zachovávaš belosť mojej duše. Bojím sa dňa, 1350 v ktorom by som Ťa opustila. Ty si anjelským Chlebom, a teda aj panenským Chlebom.

Ježišu, môj najdokonalejší vzor, zahladená na Teba pôjdem životom 1351 v Tvojich šľapajach a budem prispôsobovať prirodzenosť milosti podľa Tvojej najsvätejšej vôle a svetla, ktoré mi osvecuje moju dušu. Celkom dôverujem v Tvoju pomoc.

+
J. M. J.1352 Strana vnútornej kontroly³⁵⁴

Podrobné spytovanie svedomia

Spájanie sa s milosrdným Kristom. Keď som spojená s Ježišom, musím byť vždy a všade verná, a tak sa spájať vnútorne s Pánom - a navonok: vernosť regule, zvlášť mlčanie.

1353 November víťazstvá: 53

December " 104

Január " 78

Február " 59

Marec " 50

April " 61

Máj " "

Jún " "

Júl " "

August " "

September " "

Október " "

1354 Keď v niečom váham, ako mám konať, pýtam sa vždy lásky, ona naj-
lepšie radí.

1355

25. X. 1937

Pády

Všeobecné spytovanie svedomia												
Viťazstvá	Nov	Dec	Jan	Feb	Mar	Ap	Máj	Jún	Júl	Aug	Sept	Okt
[Názvy v rukopise:] [Vyššie názvy zodpovedajú mesiacom:]	XI.	XII.	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.]
Božie prikázania				9								
Sľuby - chudoba				7								
Sľuby - čistota				7								
Sľuby - poslušn.		27										
Regula		7										
Láska k blížnemu	38	17	73	35	30	20						
Pokora	7	39	23	34	56	25						
Trpezlivosť	23	56	50	17	80	50						
Tichosť	11	45	37	28	37	20						
Chvála blížneho	15	25	3	1								
Sv. omša a sv. ?	17	12	13	7	10							
Meditácia	6	5		10								
Podrobné spytovanie	7	5	11									
Vzťah k Bohu a spovedníkovi	5			5								
- predstaveným	7											
- sestram a deťom		4	7									
- svetským ľuďom	20	2										

1, 1, 1
2, 3, 1, 1, 6
1,
Sv. omša 6, 2, 1, 12
Sv. prijímanie 1, (12)

1

1, 1

2, 1

- 1356 Šiesty deň. Ó, môj Bože, som pripravená na všetku Tvoju vôľu. Akoľvek ma povedieš, budem Ťa velebiť. Čokoľvek budeš žiadať, splním s pomocou Tvojej milosti. Akákoľvek by bola Tvoja svätá vôľa voči mne - prijímam ju celým srdcom a dušou, nebudem brať do úvahy to, čo mi hovorí moja skazená prirodzenosť.
- 13 57 Opýtala som sa raz Pána, keď som prechádzala okolo skupiny ľudí, či sú všetci v stave milosti, lebo som nepocítila jeho bolesti. *„Nie preto, že si nepocítila moje bolesti, majú byť všetci v stave milosti. Ak ti niekedy dávam pocítiť istý stav duší a dávam ti milosť bolesti, tak len preto, že tá používam ako nástroj na ich obrátenie.“*
- 1358 Tam, kde je skutočná cnosť, musí byť aj obeta, celý život musí byť obetou. Duše môžu byť užitočné jedine skrze obetu. Moje prebývanie s blížnymi môže byť na Božiu slávu skrze moje sebaobetovanie, ale cez túto obetu musí pretekať Božia láska, lebo v nej sa všetko sústreďuje a nadobúda hodnotu.
- 1359 *„Keď skončíš tieto exercície, pamätaj, že budem zaobchádzať s tebou ako s dokonalou dušou. Túžim Ťa mať vo svojich rukách ako poddajný nástroj na spínanie diel.“*
- 1360 Ó, Pane, ktorý prenikáš celú moju bytosť aj najskrytejšie hlbiny mojej duše, Ty vidíš, že túžim len po Tebe jedinom. Túžim splniť jedine Tvoju vôľu, nebudem pozeráť na žiadne ťažkosti ani utrpenia, ani poníženia, ani žiadne ohľady stvorení.
- 1361 *„Je mi nesmierne milé tvoje pevné rozhodnutie stať sa svätou. Požehnavám tvoje úsilie a dám ti príležitosť posvätiť sa. Bud' obozretná, aby ti neušla žiadna príležitosť, ktorú ti podá moja prozreteľnosť na posvätenie. Ak sa ti danú príležitosť nepodarí využiť, nestrácaj pokoj, ale hlboko sa poníž pred mnou a s veľkou dôverou sa ponáraj celá do môjho milosrdenstva. Takto získaš viac, než si stratila, lebo pokornej duši sa hojnejšie dáva, viac než ona sama prosí...“*
- 1362 + Siedmy deň. Poznanie svojho predurčenia, to je vnútorné uistenie, že dosiahnem svätosť. To hlboké poznanie naplnilo moju dušu vďačnosťou voči Bohu a za všetko som vzdávala chválu môjmu Bohu, lebo viem, čím som sama zo seba.
- 1363 Z týchto duchovných cvičení odchádzam celkom premenená vďaka Božej milosti. Moja duša vážne a statočne začína nový život, hoci navonok sa môj život nijako nezmení, a tak to nikto nezbadá. Čistá láska je sprievodkyňou môjho života a jej vonkajším ovocím je milosrdenstvo. Cítim, že som celá presiaknutá Bohom a s týmto Bohom idem do každodenného šedivého, namáhavého a ťažkého života. S dôverou v toho, ktorého cítim v srdci, že premení jednotvárnosť na moju osobnú svätosť.

V hlbokom tichu pri Tvojom milosrdnom srdci dozrieva v týchto 1364 exercíciách moja duša. V čistých lúčoch Tvojej lásky premenila svoju trpkosť a stala sa sladkým a dozretým ovocím. Teraz môže byť plne užitočná Cirkvi svojou osobnou svätosťou, ktorá hýbe životom v celej Cirkvi, lebo všetci tvoríme v Ježišovi jedno telo. Preto sa usilujem, aby zem môjho srdca rodila dobré ovocie, hoci ľudské oko ho možno nikdy neuvidí. Ale príde deň, keď sa ukáže, že tým ovocím sa krmilo a bude sa kŕmiť veľa duší.

Ó, Láska večná, ktorá rozpaľuješ vo mne nový život, život lásky 1365 a milosrdenstva, posilňuj ma svojou milosťou, aby som hodne odpovedala na Tvoje volanie, aby sa skrze mňa doplnilo v dušiach to, čo si mal sám v úmysle.

Bože môj, vidím žiaru večnej zory. Celá moja duša sa trhá k Tebe, Pane, už ma nič nezadržiava a nespája so zemou. Pomôž mi, Pane, aby som dni, ktoré mi ešte zostávajú, znášala trepezlivo. Obeta mojej lásky planie bez prestania pred majestátom, ale tak tíska, že ju len Tvoje Božie oko vidí, žiadne iné nie je schopné ju dovidieť.

Ó, Pane môj, hoci ma zaujíma tak veľa vecí, hoci mi to dielo leží na 1366 srdci, hoci túžim po triumfe Cirkvi, hoci túžim po spásе duší, hoci sa ma dotýkajú všetky prenasledovania Tvojich veriacich, bolí ma každý pád duší, predsa mám napriek tomu v duši hlboký pokoj. Ani triumfy, ani túžby, ani protivenstva mi ho nemôžu narušiť, lebo Ty si mi nad všetky dopustenia, Pán a Boh môj.

Osmy deň. Ó, môj Pane, keď sa rozepamätávam na všetky Tvoje dobro- 1367 rodenia pri Tvojom najsv. srdci, pociťujem potrebu zvláštnej vďačnosti za toľké milosti a Božie dobrodenia. Túžim sa ponoriť do ďakovnej modlitby pred Božím majestátom. Sedem dní a sedem nocí zotrvať v ďakovnej modlitbe. Hoci navonok budem plniť všetky svoje povinnosti, ale môj duch bude ustavične pred Pánom a všetky cvičenia budú presiaknuté ďakovným duchom. Večer budem pol hodiny kľačať sama so svojím Pánom v mojej cele. V noci, koľkokrát sa zobudím, toľkokrát sa ponorím do ďakovnej modlitby. Týmto spôsobom chcem aspoň čiastočne vynahradiť za veľkosť Božích dobrodení.

Predsa však, aby to všetko bolo Božím očiam milšie a aby som nemá- 1368 la ani najmenšie pochybnosti, vybrala som sa k svojmu poradcovi a predstavila som mu túžby, ktoré pocítila moja duša, teda, aby som sa pohrúžila do vzdávania vďaky. Dostala som na všetko povolenie s tou výnimkou, aby som sa nenútila do modlitby v noci, keď sa prebudím.

S veľkou radosťou som sa vracala do kláštora³⁵⁵ a hneď na druhý deň 1369 som začala veľké vďakyvzdávanie tým, že som si obnovila sľuby. Moja

duša sa celá pohrúžila v Bohu a z celej mojej bytosti plynul k Bohu jeden plameň vd'ačnosti a vd'akyvzdávania. Slovo nebolo veľa, lebo Božie dobrodenia ako nejaké lúče prepaľovali moju dušu a všetky utrpenia a nepríjemnosti boli ako drevo vhozené do plameňa, bez ktorého by oheň zhasol. Vzývala som celé nebo a zem, aby sa pripojili k môjmu vd'akyvzdávaniu.

1370 Skončili sa exercície, tie krásne dni prebývania s Pánom Ježišom medzi štyrmi očami. Vykonala som si ich tak, ako si to Ježiš želal a tak, ako mi povedal prvý deň exercícií, to znamená, že som v najväčšom pokoji rozjímalala o Božích dobrodeniach. Také duchovné cvičenia som si v živote ešte nekonala. Moja duša sa tým pokojom upevnila viac než nejakými otrasmi alebo vzrušením. V lúčoch lásky som videla všetko tak, ako je v skutočnosti.

1371 Na konci týchto exercícií sa cítim celkom premenená Božou láskou. Ó, Pane, naplňaj sebou moje skutky, aby mali zásluhu pre večnosť. Hoci je moja slabosť veľká, predsa dôverujem sile Tvojej milosti, ktorá ma bude podopierať.

1372 Ježišu môj, Ty vieš, že od detstva som túžila stať sa veľkou sväticou, to znamená, túžila som Ťa milovať takou veľkou láskou, akou Ťa doteraz ešte žiadna duša nemilovala. Zo začiatku to boli moje tajné túžby, o ktorých vedel len Ježiš. Dnes sa mi nezmestia do srdca, nemôžem ich už ukryť v duši, túžim volať na celý svet: Milujte Boha, lebo je dobrý a jeho milosrdenstvo je veľké!

1373 Ó, dni obyčajné, plné všednosti, hľadím na vás slávnostným a sviatocným okom. Čas, ktorý nám dáva možnosť zbierať zásluhy pre večné nebo, je taký veľký a slávnostný, teraz už viem, akoby ho využili svätí.

1374 30. X. 1937

Dnes počas rehoľných obradov³⁵⁶ v čase sv. omše, na druhý deň vd'akyvzdania, som videla Pána Ježiša vo veľkej kráse. Povedal mi: „*Dcéra moja, neoslobodil som ťa od konania.*“ Odpovedala som: „Pane, moja ruka je slabá na také diela.“

„*Ano, viem o tom, ale spojená s mojou pravicom vykonáš všetko. Buď však poslušná, buď poslušná spovedníkom. Ja im dám svetlo, ako ťa majú viesť.*“

„Pane, už som chcela začať dielo v Tvojom mene, ale kňaz S.³⁵⁷ to ešte odkladá.“ Ježiš mi odpovedal: „*Viem o tom, preto rob, čo je v tvojej moci, ale nesmieš sa tomu vyhýbať.*“

1375 1. XI. 1937

Dnes po večerách išla na cintorín procesia. Ja som nemohla ísť na

cintorín, lebo som mala službu pri bráne, ale vôbec mi to neprekážalo modliť sa za dušičky. Keď sa procesia vrátila z cintorína do kaplnky, moja duša pocítila prítomnosť mnohých duší. Pochopila som veľkú Božiu spravodlivosť, ako sa každý musí vyplatiť až do posledného haliera.

Pán mi dal príležitosť cvičiť sa v trpezlivosti skrze jednu osobu, s ktorou máme spoločnú jednu povinnosť. Je taká pomalá, že ešte som takého pomalého človeka nevidela. Treba sa vyzbrojiť veľkou trpezlivosťou, aby som vypočula jej nudnosti.

5. XI. 1937 1377

Dnes ráno prišlo k bráne päť nezamestnaných, ktorí chceli za každú cenu vojsť dnu. Keď sa s nimi sestra N. dlhšiu chvíľu rozprávala a nemohla sa ich zbaviť, prišla do kaplnky k mamičke a mamička³⁵⁸ mi kázala ísť. Bola som ešte dosť ďaleko od brány, keď ku mne doletelo ich hlučné dobýjanie sa. V tej chvíli sa ma zmocnili pochybnosti a strach. Nevedela som, či im otvoriť, alebo ako sestra N. odpovedať cez okienko. Ale v jednej chvíli som počula v duši hlas: „*Chod', otvor bránu a rozprávaj sa s nimi s takou sladkosťou, ako sa rozprávaš so mnou.*“ Hneď som otvorila bránu, priblížila som sa k najhroznejšiemu a začala som s ním hovoriť s takou sladkosťou a pokojom, že sami nevedeli, čo majú so sebou robiť. Začali aj oni rozprávať jemne a povedali: „No čo sa dá robiť, keď nám kláštor nemôže dať prácu.“ Odišli v pokoji. Zreteľne som cítila, že Ježiš, ktorého som pred hodinou prijala vo sv. prijímaní, pôsobil cezo mňa na ich srdcia. Ó, ako dobre je konať pod Božím vnuknutím.

Dnes som sa cítila horšie. Išla som k matke predstavenej s úmyslom poprosiť o povolenie, aby som si mohla ľahnúť. Ale kým som poprosila, matka predstavená mi hovorí: „Sestra, poraďte si nejako sama pri bráne, lebo ja beriem dievčatko ku kapuste, tam nemá kto byť.“ Odpovedala som: „Dobre,“ a odišla som z izby. Keď som prišla k bráne, cítila som sa zvláštne silná. Celý deň som si plnila svoju povinnosť a cítila som sa dobre. Pocítila som silu svätej poslušnosti.

10. XI. 1937 1379

Keď mi mamička ukázala knižočku,³⁵⁹ v ktorej je korunka, litánie a novéna, poprosila som, aby mi ju dala pozrieť. Keď som si ju prezerala, Ježiš mi dal vnútorné poznanie a povedal: „*Už veľa duší je pritiahnutých k mojej láske skrze tento obraz. Moje milosrdenstvo pôsobí v dušiach skrze toto dielo.*“ Poznala som, že veľa duší zakúsilo Božiu milosť.

1380 Poznala som, ako matku predstavenú stretne dosť ťažký kríž, ale nepotrva dlho. Bude spojený s fyzickým utrpením.

1381 + Prišla mi na um myšlienka, aby som neužívala liek po lyžičke, ale len po troške, pretože bol drahý. V tej istej chvíli som počula hlas: „*Dcéra moja, nepáči sa mi také konanie. Prijímaj s vďačnosťou všetko, čo ti dávam cez predstavených. Tak sa mi budeš viac páčiť.*”

1382 + Keď zomrela sestra Dominika³⁶⁰ v noci okolo jednej hodiny, prišla ku mne a dala mi poznať, že zomrela. Pomodlila som sa vrúcne za ňu. Ráno, keď mi sestry povedali, že už nežije, odpovedala som, že viem, lebo bola u mňa. Sestra ošetrovatelka³⁶¹ ma prosila, aby som ju pomohla obliecť. Vo chvíli, keď som zostala s ňou, dal mi Pán poznať, že ešte trpí v očistci. Zdvojnásobila som svoje modlitby za ňu, ale napriek horlivosti, s akou sa vždy modlím za naše zomreté sestry, pomýlila som si dni. Namiesto troch dní obetovania modlitieb, ako to prikazuje regula, následkom omylu som obetovala len dva dni. Na štvrtý deň mi dala poznať, že ešte jej prislúchajú modlitby odo mňa a že ich potrebuje. Hneď som si urobila úmysel obetovať za ňu celý deň a nielen ten deň, ale viac, ako mi to nadiktovala láska k blížnemu.

1383 Keď sestra Dominika po smrti vyzerala veľmi pekne a nerobila dojem mŕtvej, niektoré sestry sa vyslovili, či nie je v agónii. Jedna z nich mi hovorí, aby sme išli a priložili zrkadielko k ústam, či sa nezahmlí, lebo ak žije, tak sa zarosí. Povedala som, že dobre a urobili sme tak, ako sme hovorili. Ale zrkadielko sa nezarosilo, hoci nám sa zdalo, akoby sa skutočne zarosilo. Ale Pán mi dal poznať, ako veľmi sa mu to nepáči. Bola som prísne napomenutá, nech nikdy nekonám proti vnútornému presvedčeniu. Hlboko som sa ponížila pred Pánom a odprosovala som ho.

1384 Vidím istého kňaza, ktorého Boh veľmi miluje, ale satan ho strašne nenávidí, pretože veľa duší privádza k vysokej svätosti a má na mysli jedine Božiu slávu. Prosím Boha, aby bol trpezlivý voči tým, ktorí sa ustavične stavajú proti nemu. Satan, kde nemôže škodiť sám, tam si posluží ľuďmi.

1385 19. XI. 1937

Dnes po sv. prijímaní mi Ježiš povedal, ako veľmi túži prichádzať do ľudských srdiec: „*Túžim sa zjednocovať so všetkými ľudskými dušami, mojou rozkošou je spájať sa s dušami. Vez, dcéra moja, že keď prichádzam vo sv. prijímaní do ľudského srdca, mám ruky plné milostí a túžim ich dať duši. Ale duše si ma ani nevšímajú, ponechávajú ma samého a zaoberajú sa niečím iným. Ó, ako mi je smutno, že duše nespoznali lásku. Zaoberajú*

so mnou ako s niečím mŕtvym.” Odpovedala som Ježišovi: „Ó, Poklad môjho srdca, jediný predmet môjho srdca a všetka rozkoš mojej duše, túžim Ťa zvelebovať vo svojom srdci, ako si zvelebovaný na tróne svojej večnej slávy. Moja láska túži aspoň čiastočne Ti vynahradiť za ľahostajnosť takého veľkého počtu duší. Ježišu, hľa, moje srdce je pre Teba príbytkom, do ktorého nič nemôže vstúpiť. Ty sám v ňom odpocívaj ako v krásnej záhrade. Ó, Ježišu môj, už musím ísť za povinnosťami, ale svoju lásku k Tebe dokážem obetou. Neprehliadnem ani nevynechám žiadnu príležitosť.”

Keď som vyšla z kaplnky, matka predstavená mi hovorí: „Sestra, 1386 nepôjdete na prednášku z katechizmu,³⁶² ale budete mať službu.” Dobre, Ježišu. Tak som mala po celý deň výnimočne veľa príležitostí na obety. Nevynechala som žiadnu vďaka sile ducha, ktorú som čerpala zo sv. prijímania.

V živote sú chvíle, keď je duša v takom stave, že nerozumie ľudskej 1387 reči, všetko ju trápi a nič ju neupokojí, len vrúcna modlitba. Vo vrúcnej modlitbe duša pocíti úľavu. Ak by chcela vysvetlenie od stvorenia, vovedú ju len do väčšieho nepokoja.

+ V jednej modlitbe som poznala, ako veľmi je milá Bohu duša otca 1388 Andrasza. Je skutočným Božím dieťaťom. Len zriedkavo v duši tak jasne vyniká Božie synovstvo. Je to preto, že má zvláštnu úctu k Božej Matke.

Ó, môj Ježišu, hoci cítim vnútri také veľké nutkanie, viem, že mám 1389 konať pomaly len preto, aby som svojou náhlivosťou nepokazila Tvoje dielo. Ó, môj Ježišu, dávaš mi poznať svoje tajomstvo a chceš, aby som ho odovzdala druhým dušiam. Už onedlho sa mi naskytne možnosť konať. Vo chvíli zdanlivo absolútneho zničenia sa začne už bez prekážky moje poslanie. Taká je v tomto Božia vôľa, ktorá sa nezmení napriek tomu, že veľa ľudí sa bude stavať proti tomu. Nič nezmení Božiu vôľu.

Vidím kňaza Sopočka. Jeho myseľ je zaujatá a pracuje v Božej záležitosti- 1390 tosti,³⁶³ aby predložil hodnostárom Cirkvi Božie želania. Vďaka jeho úsiliu zažiarí v Božej Cirkvi nové svetlo pre radosť duší. Hoci zatiaľ je duša ešte naplnená trpkosťou, akoby odmenou za námahu pre Boha, ale takto to nebude. Vidím jeho radosť, ktorú mu nikto nevezme a na ktorej mu Boh dá podiel už tu na zemi. Takú vernosť Bohu, akou sa vyznačuje táto duša, som nestretla.

Dnes som v refektári počas večere pocítila Boží pohľad do hĺbky svoj- 1391 ho srdca. Moju dušu prenikla taká živá Božia prítomnosť, že chvíľu som si nevedomovala, kde som. Zalievala ma sladká Božia prítomnosť a chvíľami som nechápala, čo mi hovorili sestry.

1392 Všetko, čo je vo mne dobré, spôsobilo sv. prijímanie. Jemu za to vďačím. Cítim, že ten svätý oheň ma celkom premenil. Ó, ako sa teším, že som Tvojím príbytkom, Pane, moje srdce je svätynou, v ktorej ustavične prebývaš...

J. M. J.

1393 Ježišu, rozkoš mojej duše, anjelský Chlieb, celá moja bytosť sa ponára v Tebe. Žijem Tvojím božským životom ako vyvolení v nebi a pravdivosť tohto života neskončí, hoci spočinem v hrobe. Ježišu, Ty Eucharistia, nesmrteľný Bože, ktorý neustále prebývaš v mojom srdci. Keď mám Teba, samotná smrť mi škodiť nemôže. Tak mi hovorí láska, že uvidím Teba na konci života. Nasýtená Tvojím božským životom hľadím pokojne na nebesia pre mňa otvorené a smrť zahanbená pôjde naprázdno, lebo Tvoj božský život je obsiahnutý v mojej duši. A hoci z Tvojej svätej vôle, ó, Pane, smrť sa má dotknúť môjho tela, túžim, nech čím skôr nastane to rozviazanie, lebo ním vstupujem do večného života. Ježišu, Eucharistia, život mojej duše, Ty si ma vyvýšil do večných sfér skrze umučenie a zomieranie v strašných mukách.

26. XI. 1937

1394 Mesačné jednoduchové exercície

V týchto duchovných cvičeniach mi dal Pán svetlo hlbšieho poznania svojej vôle a zároveň úplného odovzdania sa tejto svätej Božej vôli. To svetlo ma utvrdilo v hlbokom pokoji. Dalo mi porozumieť, že sa nemám báť ničoho okrem hriechu. Čokoľvek na mňa Boh dopustí, prijímam s úplným odovzdaním sa jeho svätej vôli. Kdekoľvek ma postaví, budem sa snažiť verne plniť jeho svätú vôľu a všetko, čo sa mu bude páčiť, nakoľko to bude v mojej moci. Hoci by tá Božia vôľa bola pre mňa - ako vôľa Nebeského Otca voči svojmu Synovi, ktorý sa modlil v Olivovej záhrade - ťažká a tvrdá. Všimla som si, že ako sa vôľa Nebeského Otca plní v jeho najmilšom Synovi, takisto sa bude plniť i v nás - utrpe-

nie, prenasledovanie, urážky, hanba - týmto všetkým sa moja duša pripodobňuje Ježišovi. Pozorujem, že čím väčšie utrpenie, tým viac sa pripodobňujem Ježišovi, to je najistejšia cesta. Keby iná cesta bola lepšia, Ježiš by mi ju ukázal. Utrpenie mi vôbec neodoberá pokoj. Na druhej strane, hoci sa teším z hlbokého pokoja, ten mi nezakrýva utrpenie, ktoré prežívam. Hoci tvár mám neraz sklonenú k zemi a slzy mi tečú hojne, predsa sa v tej istej chvíli moja duša opája hlbokým pokojom a šťastím...

Túžim sa ukryť v Tvojom najmilosrdnejšom srdci ako kvapka rosy 1395 v kalichu. Zatvor ma v tom kalichu pred mrazom tohto sveta. Nikto nepochopí moje šťastie, z ktorého sa raduje moje srdce, keď je v skrytosti samotné s Bohom.

Dnes som počula v duši hlas: „Ó, keby hriešnici poznali moje milosrdenstvo, nehynulo by ich tak veľa. Hovor hriešnym dušiam, aby sa nebáli priblížiť ku mne, hovor o mojom veľkom milosrdenstve.“

Pán mi povedal: „Strata každej duše ma ponára do smrteľného smútku. Vždy ma potešíš, keď sa modlíš za hriešnikov. Najmilšia modlitba pre mňa je modlitba za obrátenie hriešnych duší. Vedz, dcéra moja, že tá modlitba je vždy vyslyšaná.“

Prichádza advent. Túžim pripraviť svoje srdce na príchod Pána Ježiša 1398 tichosťou a sústredenosťou ducha. Spájať sa s najsvätejšou Matkou a nasledovať verne jej cnosť tichosti, skrze ktorú našla zaľúbenie v očiach samého Boha. Verím, že po jej boku vytrvám v tomto rozhodnutí.

Večer, keď som na chvíľu vošla do kaplnky, pocítila som v hlave strašný trň. Trvalo to len chvíľu, ale bodnutie bolo také bolestné, že vo chvíli mi hlava klesla na zábradlie. Mala som pocit, že ten trň mi prenikol až do mozgu. Ale to nič, všetko pre duše, aby som im vyprosila Božie milosrdenstvo.

Žijem z hodiny na hodinu, inak nie som schopná konať. Túžim využiť 1400 čo najlepšie prítomnú chvíľu, plniť verne všetko, čo mi prináša. Vo všetkom sa s neochvejnou dôverou odovzdávam Bohu.

Včera som dostala list od kňaza Sopočka. Dozvedela som sa, že 1401 Božia záležitosť postupuje, aj keď pomaly. Nesmierne sa z toho teším. Zdvojnásobila som svoje modlitby za celé toto dielo. Poznala som, že v prítomnej chvíli Boh žiada odo mňa pre toto dielo modlitby a obety. Moje konanie by mohlo naozaj skrížiť Božie plány, ako mi napísal vo včerajšom liste kňaz Sopočko. Ó, môj Ježišu, daj mi milosť, aby som bola poddajným nástrojom v Tvojej ruke. Spoznala som v tom liste, aké veľké svetlo Boh dáva tomu kňazovi. Upevňuje ma to v presvedčení, že toto dielo vykoná aj napriek protivenstvám, že to dielo dokoná, hoci

sa protivenstva hromadia. Viem dobre, že čím je dielo krajšie a väčšie, tým strašnejšie búrky budú proti nemu zúriť.

1402 Boh vo svojich nevyspytateľných rozhodnutiach neraz dopúšťa, že tí, ktorí pre nejaké dielo vynaložili najviac námahy, často sa z jeho ovocia netešia tu na zemi. Všetka ich radosť je uchovávaná pre večnosť. Ale napriek všetkému im Boh niekedy dáva poznať, aké milé sú mu námahy týchto duší. Tieto chvíle posilňujú dušu k novým bojom a zážitkom viery. Sú to duše najviac podobné Spasiteľovi, ktorý vo svojom diele, uskutočnenom tu na zemi, zakusoval samú horkosť.

1403 Ó, môj Ježišu, za všetko buď zvelebený, teším sa, že sa plní Tvoja najsvätejšia vôľa, to mi úplne stačí ku šťastiu.

1404 Ježišu ukrytý, v Tebe je všetka moja sila. Od najmladších rokov ma pritiahol k sebe Pán Ježiš v Najsvätejšej sviatosti. Keď som mala sedem rokov, bola som na večerách a Pán Ježiš bol vystavený v monštrancii. Vtedy mi bola po prvý raz udelená Božia láska, naplnila moje malé srdce a Pán mi dal pochopiť Božie veci. Od toho dňa až podnes narastá moja láska ku skrytému Bohu, až do najhlbšej dôvernosti. Celá sila mojej duše plynie z Najsvätejšej sviatosti. Všetky voľné chvíle trávim v rozhovore s ním, on je mojím Majstrom.

1405

30. XI. 1937

Keď som kráčala večer po schodoch, odrazu sa ma zmocnilo také zvláštne znechutenie voči všetkému, čo je Božie. Vtom som začula sata-
na, ktorý mi hovoril: „Vôbec nemysli na dielo, Boh nie je taký milosrdný, ako o ňom hovoríš. Nemodli sa za hriešnikov, lebo oni aj tak budú zatratení. Skrze dielo milosrdenstva sa sama vystavuješ nebezpečenstvu zatratenia. Nehovor nikdy o Božom milosrdenstve so spovedníkom a zvlášť nehovor s kňazom Sopočkom a otcom Andraszom.“ Tu sa hlas premieňa na podobu anjela strážneho. V tej chvíli som odpovedala: „Viem, kto si - otec klamstva.“³⁶⁴ Urobila som znak svätého kríža a ten anjel zmizol s veľkým rachotom a hnevom.

1406 Dnes mi Pán dal vnútorne poznať, že ma opustí. Dal mi poznať svoj majestát a svätosť a zároveň svoju lásku a milosrdenstvo voči mne a hlbšie poznanie mojej biedy. Ale moja veľká bieda mi neodoberá dôveru, ale naopak, úmerne s jej poznaním vzrástla moja dôvera v Božie milosrdenstvo. Pochopila som, ako všetko záleží od Pána. Viem, že nikto sa bez jeho vôle nedotkne ani môjho vlasu.

1407 Dnes, keď som prijímala sv. prijímanie, všimla som si živú hostiu v kalichu, ktorú mi kňaz podal. Keď som prišla na miesto, opýtala som

sa Pána: „Prečo jedna živá? Ved' si tak isto vo všetkých živých.“ Pán mi odpovedal: „*Ano, vo všetkých podobách som ten istý, ale nie všetky duše ma prijímajú s takou živou vierou ako ty, dcéra moja. Preto nemôžem v ich dušiach pôsobiť tak ako v tvojej duši.*“

Sv. omša, ktorú slúžil kňaz Sopočko. Bola som na nej prítomná 1408 a videla som počas nej malého Ježiška. Jedným prstekom sa dotýkal čela kňaza a povedal mi: „*Jeho myseľ je úzko spojená s mojou myslou, a tak buď pokojná ohľadne môjho diela. Nedovolím, aby sa pomýlil, a ty nič nerob bez jeho povolenia.*“ Moja duša sa naplnila veľkým pokojom ohľadne celého diela.

+ Dnes mi Pán Ježiš dáva poznať sám seba a svoju najnežnejšiu lásku 1409 ku a starostlivosť o mňa. Hlboko chápem, ako je všetko závislé od jeho vôle, ako dopúšťa niektoré ťažkosti jedine pre naše zásluhy, aby sa zjavne prejavila naša vernosť. Pritom mi bola daná sila na utrpenie a sebazaprenie.

Dnes je vigília Nepoškvrneného počatia najsv. Panny Márie. Počas 1410 obeda mi dal Boh v jednej chvíli poznať veľkosť svojho predurčenia, dal mi poznať blízkosť Boha, ktorá už nikdy nebude odo mňa odňatá, tak živo a jasne, že dlhší čas som zostala v hlbokom zamyslení do jeho živej prítomnosti, pokoriac sa pred jeho veľkosťou.

J. M. J.

1411

Ó, Duchu Boží, Duch pravdy a svetla, prebývaj v mojej duši stále skrze svoju Božiu milosť, nech Tvoj dych rozoženie temnotu a v Tvojom svetle sa rozmnožia dobré skutky. Ó, Duchu Boží, Duch lásky a milosrdenstva, ktorý vlievaš do mojej duše balzam dôvery, Tvoja milosť upevňuje moju dušu v dobrom, dáva jej nepremožiteľnú silu - stálosť. Ó, Duchu Boží, Duch pokoja a radosti, ktorý posilňuješ moje roztúžené srdce, vlievaš doňho živý prameň Božej lásky, a robíš ho odvážnym do boja. Ó, Duchu Boží, najmilší hosť mojej duše, túžim z mojej strany dodržať Ti vernosť, ako v dňoch radosti, tak v mukách utrpenia, túžim vždy žiť v Tvojej, Duchu Boží, prítomnosti.

Ó, Duchu Boží, který skrz-naskrz pronikáš moju bytost' a dávaš mi poznať svoj božský život, trojjediný, a zasnávuješ ma do svojej božskej podstaty, a tak zjednotená s Tebou budem žiť večne.

- 1412 + S veľkou horlivosťou som sa pripravila na oslavu Sviatku ne poškvrneneho počatia Matky Božej. Viacej som bdela nad sústredenosťou ducha a rozjíjala som o jej výlučnom privilegiiu. Preto celé moje srdce tonulo v nej. Ďakovala som Bohu za to, že udelil Márii toto veľké privilegium.
- 1413 Pripravovala som sa nielen spoločnou novénou, ktorú si vykonáva celé zhromaždenie, ale ešte som sa osobne snažila, aby som ju každý deň tisíckrát pozdravila. Odriekala som na jej počesť tisíc Zdravas, Mária každý deň po deväť dní.
- + Už tretíkrát si robím takúto novénu k Božej Matke, zloženú z jedného tisíce Zdravasov denne. To znamená, že deväťtisíc pozdravení tvorí celú novénu. Ale napriek tomu, že som si ju už konala trikrát v živote, z toho dvakrát pri povinnostiach, v ničom som svoje povinnosti nezanedbala. Plnila som si ich čo najdôkladnejšie aj mimo cvičení, to znamená, že ani na sv. omši, ani na benedikcii som neodriekala tieto Zdravasy. A raz som si konala takúto novénu, keď som ležala v nemocnici. Pre toho, kto chce, nie je to nič ťažké. Mimo rekreácie som sa modlila a pracovala. V tých dňoch som nevyriekla ani jedno slovo, ktoré nebolo potrebné. Aj keď sa musím priznať, že táto vec vyžaduje dosť veľa pozornosti a námahy, ale pre uctenie si Nepoškvrenej nič nie je veľa.
- 1414 Slávnosť Nepoškvreneho počatia. Pred sv. prijímaním som videla naj sv. Matku v nepredstaviteľnej kráse. Usmievala sa na mňa a povedala mi: „Dcéra moja, na Boží príkaz ti mám byť mimoriadnym a zvláštnym spôsobom matkou, ale túžim, aby si aj ty bola mne zvláštnym spôsobom dieťaťom. Túžim, dcéra moja najmilšia, aby si sa cvičila v troch cnostiach, ktoré sú mi najdrahšie a Bohu sú najmilšie: prvá - pokora, pokora a ešte raz pokora. Druhá - cnosť, čistota. Tretia - cnosť, Božia láska. Ako moja dcéra musíš zvlášť žiariť týmito cnosťami.“ Po skončení rozhovoru ma privinula k svojmu srdcu a zmizla.
- 1416 Keď som prišla k sebe, moje srdce bolo zvláštnym spôsobom priťahnuté k cnostiam. Cvičím sa v nich verne, sú akoby vyryté v mojom srdci. Tento deň je pre mňa veľký. V tento deň som bola akoby v usta vičnej kontemplácii, keď už spomienka na túto milosť ma vovádzala do novej kontemplácie. Po celý deň som zotrvala vo vzdávaní vďaka a neskončila som ho, lebo vždy, keď som si pripomenula túto milosť, sa moja duša znova ponárala v Bohu...

Ó, môj Pane, veď najbiednejšia je moja duša a Ty sa k nej tak láskavo znižuješ. Vidím jasne Tvoju veľkosť a svoju maličkosť, a preto sa teším, že si taký mocný, nesmierny a teším sa, že ja som maličká.

Kriste trpiaci, idem na stretnutie s Tebou. Ako Tvoja nevesta Ti musím byť podobná. Tvoje rúcho potupy musí zakrývať aj mňa. Kriste, Ty vieš, ako vrúcne sa Ti túžim pripodobniť. Daj, nech sa celé Tvoje umučenie stane mojím údelom, nech sa preleje všetka Tvoja bolesť do môjho srdca. Verím, že to vo mne doplníš Tebe vlastným spôsobom.

+ Dnes je nočná adorácia. Nemohla som sa jej zúčastniť kvôli slabému zdraviu, ale kým som zaspala, spájala som sa s adorujúcimi sestrami. Medzi štvrtou a piatou hodinou som bola náhle zobudená. Začula som hlas, aby som sa spojila s osobami, ktoré teraz adorujú. Poznala som, že medzi adorujúcimi je duša, ktorá sa za mňa modlí.

Keď som sa ponorila do modlitby, bola som v duchu prenesená do kaplnky a videla som Pána Ježiša vystaveného v monstrancii. Na mieste monstrancie som videla ctihodnú tvár Pána a Pán mi povedal: „*Čo ty vidíš v skutočnosti, tie duše vidia vierou. Ó, ako veľmi mi je milá ich veľká viera. Vidíš, hoci zdanlivo nieje vo mne ani stopa života, predsa v skutočnosti je tu obsiahnutý v celej plnosti, a to v každej hostii, ale aby som mohol pôsobiť v duši, duša musí mať vieru. Ó, aká milá mi je živá viera.*“

Túto adoráciu mala matka predstavená a ešte iné sestry. Ale pozná-la som, že modlitba matky predstavenej sa dotkla neba. Potešila som sa, že sú duše tak milé Bohu.

Keď som sa na druhý deň na rekreácii opýtala, ktoré sestry mali adoráciu medzi štvrtou a piatou hodinou, jedna zo sestier vykričla: „A prečo sa pýtaš, sestra? Určite si mala nejaké zjavenie.“ Zmlkla som a nič som ďalej nehovorila. Hoci sa ma opýtala matka predst., nemohla som odpovedať, lebo bola nevhodná chvíľa.

Raz sa mi jedna zo sestier zdôverila, že má v úmysle vybrať si toho kňaza za poradcu. Natešená sa podelila s tým so mnou a prosila, nech sa pomodlím na tento úmysel, čo som aj prisľúbila. Modliac sa, spoznala som, že táto duša nebude mať duchovný úžitok z tohto vedenia. Pri prvom stretnutí mi táto duša opäť hovorí o svojich radoostiach z tohto duchovného vedenia.

Ja som zdieľala jej radosť, ale keď odišla, bola som prísne napomenutá. Ježiš mi povedal, aby som jej odpovedala tak, ako mi dal poznať v modlitbe. To som pri prvej príležitosti aj urobila, hoci ma to stálo veľa.

Dnes som pocítila na krátku chvíľu bolesti trňovej koruny. Modlila som sa vtedy pred Najsv. sviatosťou za istú dušu. V jednej chvíli som

pocítila takú prudkú bolesť, že hlava mi klesla na zábradlie. Hoci to bola len krátka chvíľa, bola veľmi bolestná.

1426 Kriste, daj mi duše. Dopusti na mňa, čo len chceš, ale daj mi za to duše. Túžim po spásе duší, túžim, aby duše poznali Tvoje milosrdenstvo. Nemám nič pre seba, lebo všetko som rozdala dušiam. V deň súdu budem stáť pred Tebou s prázdnyimi rukami, lebo všetko som rozdala dušiam, a tak ma nebudeš mať z čoho súdiť. V ten deň sa stretne: láska s milosrdenstvom...

1427 J. M. J.

Ježišu ukrytý, Život mojej duše,
Predmet mojej vrúcnej túžby.
Nič mi Tvoju lásku v srdci nezahluší,
tak ma upevňuje sila vzájomnej lásky.

Ježišu ukrytý, chvályhodný Závďavok môjho zmŕtvychvstania, v Tebe sa sústreďuje celý môj život. Ty ma, Hostia, uschopňuješ pre večné milovanie a viem, že ma budeš milovať aj Ty ako svoje dieťa.

Ježišu ukrytý, moja najčistejšia Láska,
môj život s Tebou začal už tu na zemi
a zjaví sa v celej plnosti v budúcej večnosti,
lebo naša vzájomná láska sa nikdy nezmení. Ježišu
ukrytý, po Tebe jedinom moja duša dychtí, Ty sám jediný si
pre mňa viac ako rozkoš neba. Nad všetky dary a milosti
Teba jediného moja duša očakáva, ktorý prichádzaš ku mne
v podobe chleba.

Ježišu ukrytý, vezmi moje srdce za Tebou roztúžené,
ktoré k Tebe horí čistým ohňom serafína,
ide životom po Tvojich stopách nepremožené
a s hlavou zdvihnutou ako rytier, hoci som slabé dievča.

1428 Už mesiac sa cítim horšie a pri každom odkašaní cítim rozklad v pľúcach. Neraz sa stáva, že cítim úplný rozklad vlastnej mŕtvoly. Aké je to veľké utrpenie, to je ľažko vyjadriť. Hoci vôľou som s tým úplne zmierená, ale predsa pre prirodzenosť je to veľké utrpenie, väčšie než nosenie kajúcej košele a bičovanie do krvi. Najviac som to cítila, keď som išla do refektára. Stálo ma to veľa námahy, aby som niečo zjedla, lebo mi nechutilo jesť. V tom čase som začala mávať aj bolesti v črevách. Všetky ostrejšie jedlá mi spôsobovali nesmierne bolesti, a tak som sa nejednu noc zvíjala v strašných bolestiach a slzách na úžitok hriešnikov.

Opýtala som sa spovedníka, čo mám robiť, či to mám naďalej znášať 1429 za hriešnikov, alebo poprosiť predstavenú o výnimku ľahších jedál. Spovedník rozhodol, že mám poprosiť predstavených o ľahšie jedlá. Tak som aj urobila podľa jeho pokynov, lebo som videla, že pokorenie saje Bohu milšie.

V jednom týždni som zapochybovala, ako je možné stále cítiť ten 1430 rozklad organizmu a pritom chodiť a ešte pracovať. Či to nie je nejaký klam? Ale na druhej strane to nemôže byť klam, lebo mi to spôsobuje strašné utrpenie: ako o tom rozmýšľam, prichádza ku mne jedna zo sestier na krátky rozhovor. Po niekoľkých minútach sa jej tvár strašne skrivila a hovorí mi: „Sestra, cítim tu mŕtvolu, celkom akoby sa rozkladala. Ó, aké je to strašné.“ Odpovedala som jej: „Nenaľakaj sa, sestra, ten mŕtvolný pach cítiť odo mňa.“ Veľmi sa začudovala, ale hovorí, že dlhšie nemôže vydržať. Keď odišla, pochopila som, že Boh dal tejto sestre ten pocit, aby som ja nemala pochybnosti a že priam zázračne ukrýva toto utrpenie pred celou kongregáciou. Ó, môj Ježišu, len Ty poznáš celú hĺbku mojej obety.

Ale bolo treba vydržať ešte nejedno upodozrievanie v refektári, že 1431 som prierberčivá. Vtedy, ako zvyčajne, rýchlo prechádzam k tabernáku-lu, nakloním sa k nádobe a čerpám silu, aby som mohla prijať Božiu vôľu. To, čo som napísala, ešte nie je všetko.

Dnes pri sv. spovedi lámal v duchu so mnou oblátku a zaželal mi 1432 nasledujúce priania: buď čo najvernejšia Božej milosti, druhé - vyprosuj Božie milosrdenstvo pre seba a celý svet, lebo všetci veľmi, veľmi potrebujeme Božie milosrdenstvo.

Dva dni pred sviatkami sa čítali v refektári tieto slová: „Zajtra je Na- 1433 rodenie Ježiša Krista podľa tela,“³⁶⁵ - v tých slovách moju dušu preniklo svetlo a Božia láska, hlbšie som spoznala tajomstvo vtelenia. Aké veľké Božie milosrdenstvo je obsiahnuté v tajomstve vtelenia Božieho Syna.

Dnes mi dal Pán poznať, ako je rozhnevaný na ľudstvo, že by si 1434 zaslúžilo pre svoje hriechy skrátenie dní. Ale spoznala som, že jestvovanie sveta podopierajú vyvolené duše, čiže rehole. Beda svetu, keď už nebude reholí.

J. M. J.

Každý skutok konám tvárou v tvár smrti.
Robím ho teraz tak, ako ho túžim vidieť v poslednej hodine.
Hoci život ako víchor rýchlo preletí,
ale žiaden skutok v Bohu vykonaný sa nestratí.

1435

Cítim úplný rozklad svojho tela,
hoci ešte žije a pracuje.
Smrť mi nespôsobí žiadnu tragédiu,
lebo ju už dávno cítim.

Hoci je to pre prirodzenosť veľmi nepríjemné,
cítiť ustavične vlastnú mŕtvolu.

Ale nie je to také strašné, lebo dušu preniklo Božie svetlo,
lebo sa v nej prebúdzajú viera, nádej, láska a skrúsenosť.

Každý deň vynakladám veľkú námahu,
aby som sa zúčastňovala spoločného života,
takto vyprosovala milosti pre spásu duší
a zakrývala ich svojou obetou pred pekelným ohňom.

Lebo hoci pre spásu jednej duše je hodno obetovať sa po celý
život, znášať najväčšie obety a trápenie a vidieť, akú má z
toho Boh veľkú slávu.

1436 + Pane, aj keď mi často dávaš poznať hromy svojho hnevu, ale Tvoj
hnev sa stráca pred poníženu dušou. Aj keď si veľký, Pane, predsa sa
dávaš premôcť duši poníženej a hlboko pokornej. Ó, pokora, najvzác-
nejšia cnosť, ako málo duší ťa vlastní. Všade vidím len zdanie tejto cnos-
ti, ale samotnú cnosť nevidím. Celkom ma znič, ó, Pane, v mojich
očiach, aby som mohla nájsť milosť v Tvojich sv. očiach.

+ Vigília (1937)

1437 Po sv. prijímaní mi Matka Božia dala poznať svoju starosť, ktorú mala
v srdci kvôli Božiemu Synovi. Ale tá starosť bola naplnená takou vôľou
odovzdania sa do Božej vôle, že ju nazývam skôr rozkošou a nie star-
nosťou. Pochopila som, že moja duša musí vždy prijímať Božiu vôľu. Ško-
da, že to nedokážem napísať tak, ako som to poznala. Celý deň bola moja
duša v hlbokkej sústredenosti, nič ju z nej nevytrhlo. Ani povinnosti, ani
kontakty, ktoré som mala so svetskými osobami.

1438 Pred večerou som vošla na chvíľu do kaplnky, aby som sa podelila
v duchu o oblátku s osobami, ktoré sú milé a drahé môjmu srdcu, ale
sú ďaleko. Najprv som sa ponorila do hlbokkej modlitby a prosila som
Pána o milosti pre nich a potom pre každú zvlášť. Ježiš mi dal poznať,
ako veľmi sa mu to páči. Moju dušu naplnila ešte väčšia radosť, že Boh
miluje zvlášť tých, ktorých my milujeme.

1439 + Keď som vošla do refektára počas čítania, celá moja bytosť bola
ponorená v Bohu. Vnútorne som videla, ako sa na nás pozerá s veľkým
zaľúbením. Zostala som sama s Nebeským Otcom. V tejto chvíli som

hlbšie poznala tri božské osoby, ktoré celú večnosť budeme kontem-
plovat' a po miliónoch rokoch spoznáme, že sme ešte len začali svoju
kontempláciu. Ó, aké veľké je Božie milosrdenstvo, že dopúšťa člove-
ka k takej veľkej účasti na svojom božskom šťastí. Ale moje srdce pre-
niká zároveň aj veľká bolesť, že mnoho duší pohrdlo týmto šťastím.

Keď sme sa začali deliť s oblátkou, zavládla úprimná vzájomná lás- 1440
ka. Matka predstavená mi zablahoželala týmito slovami: „Sestra, Božie diela
idú pomaly, tak sa neponáhľaj.“ Všetky sestry mi s úprimnosťou želali
veľkú lásku, to, po čom najviac túžim. Videla som, že tie priania plynuli
naozaj zo srdca. S výnimkou jednej sestry, ktorá vo svojich želaniach ukrývala
zlomyselnosť. Veľmi ma to však nebolelo, lebo som mala dušu naplnenú
Bohom. Pochopila som, prečo sa Boh takej duši málo dáva. Poznala som,
že ona hľadá vždy seba, dokonca aj vo svätých veciach. Ó, aký dobrý je Pán,
že mi nedovoľuje blúdiť. Viem, že ma bude žiarlivo ochraňovať, kým budem
maličká, lebo s takými on - veľký Pán - rád prebýva a veľkých zďaleka pozná
a protiví sa im.

Aj keď som chcela pred polnočnou trochu bdieť, nemohla som, hneď 1441
som zaspala a cítila som sa veľmi slabá. Ale keď zazvonili na polnočnú, hneď
som vyskočila, hoci som sa obliekala s veľkou námahou, lebo každú chvíľku
sa mi robilo nedobre.

+ Keď som prišla na polnočnú, hneď na začiatku sv. omše som sa 1442
pohrúžila do hlbokkej sústredenosti, v ktorej som videla betlehemskú
maštaľku plnú veľkého svetla. Najsv. Panna zavinula Ježiška do plie-
nočiek, pohrúžená do veľkej lásky, ale sv. Jozef ešte spal. Až keď Božia
Matka uložila Ježiška do jasličiek, vtedy Božie svetlo zobudilo Jozefa a on sa
začal modliť. Ale po chvíli som zostala sama s malým Ježiškom, ktorý
vystieral ku mne svoje rúčky. Pochopila som, že ho mám zobrať na ruky.
Ježiško si pritúlil svoju hlávku k môjmu srdcu a svojím hlbokým pohľadom
mi dal poznať, že mu je pri mojom srdci dobre. V tej chvíli mi Ježiško
zmizol a zaznel zvonček na sv. prijímanie. Moja duša omdlievala od radosti.

Ale ku koncu sv. omše som sa cítila taká slabá, že som musela vyjsť 1443
z kaplnky a ísť do cely - nemohla som už ísť na spoločný čaj. Moja radosť však
bola veľká a trvala celé sviatky, lebo moja duša bola bez prestania zjednotená
s Pánom. Poznala som, že každá duša by chcela Božiu útechu, ale v
žiadnom prípade sa nechce vzdať ľudskej útechy. Pritom tieto dve veci sa
nijako nedajú spolu zlúčiť.

V tomto sviatočnom čase som pocítila, že isté duše sa za mňa mod- 1444
lia. Teším sa, že už tu na zemi jestvuje také duchovné spojenie a poznanie. Ó,
môj Ježišu, chvála Ti za všetko.

- 1445 V najväčších utrpeniach duše som vždy sama, ale nie sama, lebo som s Tebou, Ježišu, ale tu hovorím o ľuďoch. Nikto z ľudí nechápe moje srdce. Teraz sa tomu už nečudujem. Predtým ma udivovalo, keď moje úmysly boli odsudzované a zle vysvetľované, teraz sa tomu vôbec nečudujem. Ľudia nevidia dušu, vidia telo a podľa tela posudzujú. Ale ako ďaleko je nebo od zeme, tak ďaleko sú myšlienky Božie od myšlienok našich. Sama som zažila, že dost často sa stáva, že³⁶⁶ (...)
- 1446 Pán mi povedal: „*Nech ťa vôbec nezaujímá, ako kto koná, ty konaj tak, ako ti ja prikazujem. Máš byť mojím živým odrazom skrze lásku a milosrdenstvo.*” Odpovedala som: „Pane, keď často zneužívajú moju dobrotu.” „*To nič, dcéra moja, nech ťa to nezaujímá. Ty buď vždy milosrdná voči všetkým a zvlášť voči hriešnikom.*”
- 1447 + „*Ach, ako ma bolí, že duše sa vo sv. prijímaní tak málo spájajú so mnou. Čakám na ne, a ony sú voči mne ľahostajné. Milujem ich tak než ne a úprimne, a ony mi nedôverujú. Chcem ich zasypať milosťami - ony ich nechcú prijať. Zaochádzajú so mnou ako s niečím mŕtvym, a predsa mám srdce plné lásky a milosrdenstva. Aby si poznala aspoň trochu moju bolesť, predstav si najnežnejšiu matku, ktorá veľmi miluje svoje deti, avšak tie deti pohrdajú matkinou láskou. Rozjímaj nad jej bolesťou, nikto ju nepoťší. To je slabý obraz a podobenstvo o mojej láske.*”
- 1448 „*Píš, hovor o mojom milosrdenstve. Povedz dušiam, kde majú hľadať potechy - v tribunáli milosrdenstva,³⁶¹ tam sú najväčšie zázraky, ktoré sa ustavične opakujú. Aby sme ten zázrak nadobudli, netreba ísť na ďalekú púť ani vykonať nejaké vonkajšie obrady. Stačí pristúpiť s vierou k nohám môjho zástupcu, povedať mu o svojej biede a zázrak Božieho milosrdenstva sa prejaví v celej plnosti. Aj keby duša bola ako rozkladajúca sa mŕtvola a aj keby po ľudsky už nebolo pre ňu vzkriesenia a všetko bolo už stratené, nieje tak u Boha. Zázrak Božieho milosrdenstva vzkriesi dušu v celej plnosti. Ó, úbohí, ktorí nevyužívate tento zázrak Božieho milosrdenstva, nadarmo budete volať, ale už bude neskoro.*”

J. M. J. Rok 1938

Prvý január

- 1449 Vitaj, Nový rok, v ktorom sa zavíši moja dokonalosť. Už vopred Ti ďakujem, ó, Pane, za všetko, čo mi zošle Tvoja dobrotivosť. Ďakujem Ti za kalich utrpenia, z ktorého budem každý deň piť. Nezmenšuj jeho horkosť, ó, Pane, ale posilni moje ústa, aby som sa dokázala usmievať z lásky k Tebe, Majster môj, keď budem piť jeho horkosť. Ďakujem Ti

za všetky potechy a milosti, ktoré nedokážem ani spočítať. Vplývajú na mňa každý deň ako ranná rosa, tíško, nebadane, nijaké oko zvedavých stvorení ich nezbadá, vieš o nich len Ty a ja, Pane. Za to všetko Ti už dnes vzdávam vďaku, lebo možno vo chvíli, keď mi podáš kalich, moje srdce nebude schopné ďakovať Ti.

Tak sa dnes s milujúcou vôľou celkom poddávam Tvojej sv. vôli, ó, 1450 Pane, a Tvojím najmúdrejším rozhodnutiam, ktoré sú pre mňa vždy najlákavejšie a plné milosrdenstva, hoci im neraz nerozumiem ani ich nemôžem preniknúť. Majster môj, hľa, odovzdávam Ti celkom kormidlo mojej duše, veď ju sám podľa svojho božského zaľúbenia. Zatváram sa do Tvojho ľútostivého srdca, ktoré je morom nepreniknuteľného milosrdenstva.

+ Končím starý rok utrpením a nový rok tiež začínam utrpením. Dva 1451 dni pred Novým rokom som si musela ľahnúť do postele. Cítila som sa veľmi zle. Silný kašeľ ma zoslaboval a pritom som mala ustavičné bolesti v črevách a nevoľnosti, ktoré ma veľmi vyčerpali. Aj keď som nemohla ísť na spoločné pobožnosti, predsa som sa v duchu spájala s celou kongregáciou. Keď sestry o jedenástej hodine v noci vstali, aby bdeli a privítali Nový rok, ja som sa od samého súmraku zvíjala v bolestiach až do dvanástej. Pripojila som svoje utrpenie k modlitbám sestier, ktoré bdeli v kaplnke a vynahrádzovali za urážky, ktoré spôsobili Bohu hriešnici.

Keď odbila dvanásta hodina, moja duša sa pohrúžila do hlbšieho 1452 sústredenia a začula som v duši hlas: „*Neboj sa, dieťa moje, nie si sama. Bojuj smelo, lebo ťa podopiera moje rameno. Bojuj o spásu duší, povzbudzuj ich k dôvere v moje milosrdenstvo, lebo to je tvoja úloha v tomto aj budúcom živote.*” Po týchto slovách som dostala hlbšie poznanie Božieho milosrdenstva. Len tá duša bude zatratená, ktorá sama chce, lebo Boh nikoho nezatraca.

Dnes je sviatok - Nový rok. Ráno som sa cítila tak zle, že som led- 1453 va prešla do susednej cely na sv. prijímanie. Na sv. omšu som nemohla ísť, robilo sa mi nedobre, preto som si aj vzdávanie vďaky vykonala v posteli. Tak veľmi som túžila ísť na sv. omšu a po nej na spoveď k otcovi Andraszovi. Ale cítila som sa tak zle, že ani na sv. omšu, ani na spoveď som nemohla ísť. Moja duša preto veľmi trpela.

Po raňajkách prišla s. ošetrovatelka³⁶⁸ a opýtala sa ma, prečo som nešla na sv. omšu. Odpovedala som, že som nemohla. Pokývala pohľadavo hlavou a povedala: „Taký sviatok, sestra, a nejdeš na omšu,” a vyšla z mojej cely. Dva dni som ležala a zvíjala som sa v bolestiach. Ne navštívila ma. A na tretí deň, keď prišla, ani sa neopýtala, či môžem vstať, ale zrazu riekla zvýšeným hlasom, prečo som nevstala na sv. omšu.

Keď som zostala sama, pokúsila som sa vstať, ale opäť mi prišlo zle, tak som zostala úplne pokojne v posteli. V mojom srdci bolo toho veľa, čo som mohla obetovať Pánovi. Na druhej sv. omši som sa v duchu spájala s Ježišom. Po nej prichádza ku mne s. ošetrovatel'ka, ale už s teplo-merom - ako ošetrovatel'ka. Teplotu som však nemala, ale som taká chorá, že sa nemôžem zodvihnúť. Nasledovala nová kázeň, že sa nesmiem poddávať chorobe. Odpovedala som jej, že ja viem, že u nás sa pokladá za ťažko chorú až vtedy, keď už zomiera. Ale na jej mnohé mravné ponaučenia som jej odpovedala, že teraz povzbudenie k horlivosti nepotrebujem a opäť som zostala sama vo svojej cele.

Bolesť mi zovrela srdce a horkosť zaliala dušu. Zopakovala som slová: vitaj, Nový rok, vitaj, kalich horkosti. Môj Ježišu, moje srdce sa trhá za Tebou, ale kvôli chorobe sa nemôžem fyzicky zúčastňovať pobožností a posudzujú ma pre lenivosť. Bolesť sa zväčšili. Po obede prišla za mnou na chvíľu matka predstavená, ale hneď odišla. Chcela som poprosiť, či by mohol prísť do cely otec Andrasz, aby som sa mohla vyspovedať, ale zdržala som sa tejto prosby z dvoch dôvodov: po prvé, aby som nedávala príčinu na šomranie, ako to bolo predtým so sv. omšou, po druhé, nemohla by som sa aj tak vyspovedať, lebo som cítila, že by som sa rozplakala ako malé dieťa. Po chvíli prichádza jedna zo sestier a opäť ma napomína, že na kachliach je položené mlieko s maslom: „Prečo nepiješ, sestra?“ Odpovedala som, že mi ho nemá kto priniesť.

1454 + Keď prišla noc, telesné utrpenie sa zväčšilo a pridalo sa k nemu aj morálne utrpenie. Noc a utrpenie. Slávnostné nočné ticho mi dalo možnosť slobodne trpieť. Moje telo sa rozťahlo na dreve kríža, do jede nástej som sa zviňala v strašných bolestiach. Preniesla som sa v duchu do tabernákula a odkryla som nádobu, oprela som si hlavu o okraj kalicha a všetky slzy tíško stekali do srdca toho, ktorý jediný chápe, čo je to bolesť a utrpenie. V tomto utrpení som zakúsila sladkosť a moja duša zatúžila po tom sladkom zomieraní, ktoré by som nevymenila za žiadne poklady sveta. Pán mi dal silu ducha a lásky k tým, skrze ktorých musím trpieť. Hľa, prvý deň roka.

1455 Ešte v ten deň som pocítila modlitbu krásnej duše. Modlil sa za mňa a dal mi v duchu svoje kňazské požehnanie. Odpovedala som mu vrúcnu modlitbou.

1456 + Ó, najdobrotivejší Pane, aký si milosrdný, že súdiš každého podľa jeho svedomia a poznania, a nie podľa ľudských rečí. Môj duch sa čoraz viac nadchýna a kŕmi Tvojou múdrosťou, ktorú čoraz hlbšie poznávam a tu sa mi ešte jasnejšie odкрýva veľkosť Tvojho milosrdenstva. Ó, môj

Ježišu, všetko toto poznanie pôsobí tak v mojej duši, že sa premieňam na žiaru lásky k Tebe, môj Bože.

+ 2.1. 1938 1457

Dnes, keď som sa pripravovala na sv. prijímanie, ma Ježiš požiadal, aby som viac písala. Nielen o milostiach, ktoré mi udeľuje, ale aj o vonkajších veciach, a to pre potešenie mnohých duší.

+ Po tej noci utrpenia, keď kňaz vošiel s Pánom Ježišom do cely, 1458 celej mojej bytosti sa zmocnila taká páľava, že som cítila, že keby kňaz trochu predĺžil tú chvíľu, Ježiš sám by sa vytrhol z jeho ruky a prišiel by do mňa.

Po sv. prijímaní mi Pán povedal: „Keby ma kňaz nepriniesol do teba, 1459 prišiel by som sám v tej istej podobe. Dcéra moja, tvoje utrpenie dnešnej noci vyprosilo veľkému množstvu duší milosť milosrdenstva.“

+ „Dcéra moja, chcem ti niečo povedať.“ Odpovedala som: „Hovor 1460 Ježišu, lebo túžim po Tvojich slovách.“ „Nepáči sa mi, že sa riadiš tým, že kvôli šomraniu sestier si neprijala svedenie otca Andrasza v cele. Vezď o tom, že takto si im dala ešte väčší dôvod na šomranie.“ Veľmi ponížene som odprosovala Pána. Ó, Majster môj, karhaj ma, neodpúšťaj mi a nedovoľ mi blúdiť.

+ Ó, môj Ježišu, keď ma nechápu a moja duša je utrápená, túžim 1461 zostať chvíľu sama len s Tebou. Reč smrteľníkov ma nepoteší, neposielaj mi, ó, Pane, takých poslov, ktorí mi hovoria len sami od seba, čo im nadiktuje ich vlastná prirodzenosť. Takí tešitelia ma veľmi unavujú.

6.1. 1938

Dnes, keď mi priniesol kňaz Pána Ježiša, z hostie vyšlo svetlo a udre- 1462 lo svojím lúčom o moje srdce. Naplnilo ma veľkým plameňom lásky a Ježiš mi dal poznať, že mám ešte s väčšou vernosťou odpovedať na vnuknutia milosti, že moja bdelosť má byť ostrážitejšia.

+ Pán mi dal tiež poznať, koľkí biskupi sa zamýšľali nad tým sviat- 1463 kom,³⁶⁹ aj jeden svetský človek. Jedni boli Božím dielom nadšení, iní sa stavali k nemu s nedôverou, ale napriek všetkému Božie dielo dopadlo chvályhodné. Matka Irena³⁷⁰ a Matka Jozefa rozprávali nejaké správy o tých udalostiach vyšším hodnostárom, ale neboli im kladené otázky týkajúce sa natoľko toho diela, ale mňa samej. O samotnom diele už nebolo pochybností, lebo Božia sláva sa už rozliehala.

Dnes sa cítim oveľa lepšie. Tešila som sa, že budem môcť viac rozjí- 1464 mať, keď si budem konať sv. hodinku. Vtom som začula hlas: „Nebu-

deš zdravá a neodkladaj sviatosť spovede, lebo to sa mi nepáči. Málo si všímaj šomranie okolia." Udivilo ma to, veď sa cítim dnes lepšie, ale dlhšie som sa nad tým nepozastavovala. Keď sestra zhasla svetlo, začala som sv. hodinku. Po chvíli mi však prišlo nevoľno od srdca. Do jedenástej som tichučko trpela, ale potom som sa cítila tak zle, že som zobudila s. N., ktorá spolu so mnou býva. Dala mi kvapky, po ktorých sa mi trochu uľavilo, natoľko, že som si mohla ľahnúť. Hľa, teraz už rozumiem Pánovmu varovaniu. Rozhodla som sa, že zajtra požiadam ktoréhokoľvek kňaza a odhalím mu tajomstvá svojej duše. Ale to nie je všetko, lebo keď som sa modlila za hriešnikov a obetovala všetky utrpenia, zakúsila som útoky diabla. Zlý duch to nemohol zniesť.

1465 Zjavil sa mi v podobe prízraku a ten prízrak mi hovoril: „Nemodli sa za hriešnikov, ale za seba, lebo budeš zatratená." Vôbec som si sata- na nevšímala a modlila som sa s dvojnásobnou horlivosťou za hriešni- kov. Zlý duch zavyl od zúrivosti: „Ó, keby som mal nad tebou moc!" a zmizol. Spoznala som, že moje utrpenie a modlitba obmedzovali sata- na a veľa duší som vytrhla z jeho pazúrov.

1466 Ježišu, Milovník ľudského spasenia, pritiahni všetky duše k Božie mu životu, nech sa oslavuje veľkosť Tvojho milosrdenstva tu na zemi i vo večnosti. Ó, veľký Milovník duší, ktorý si vo svojej prehojnej ľútos- ti otvoril spásonosné pramene milosrdenstva, aby sa slabé duše posil- ňovali na životnej púti. Tvoje milosrdenstvo sa vinie celým naším živo- tom ako zlatá niť, ktorá udržuje kontakt našej bytosti s Bohom vo všetkom poriadku, lebo k šťastiu nepotrebuje nič. Tak je všetko jedine dielom jeho milosrdenstva. Od radosti sa mi zastavujú zmysly, lebo Boh mi dáva hlbšie poznať túto svoju veľkú vlastnosť, čiže svoje neprenik- nutelné milosrdenstvo.

1467 Prvý piatok v mesiaci 7.1.1938

Ráno počas svätej omše som chvíľu videla trpiaceho Spasiteľa. Prekvapilo ma, že Ježiš bol vo veľkých bolestiach taký pokojný. Pochopila som, že je to pre mňa poučenie, ako sa mám navonok zachovať v rôznych utrpeniach.

1468 Dlhšiu chvíľu som cítila bolesti na rukách, nohách a boku. Vtom som videla istého hriešnika, ktorý mal z mojich bolestí úžitok a priblížil sa k Pánovi. Všetko pre vyhladované duše, aby nezomreli od hladu.

1469 + Dnes som sa spovedala u kňaza.³⁷¹ Ježiš ma cez neho potešil. Ó, matka moja, Božia Cirkev, ty si naozajstnou matkou, ktorá rozumie svo- jim deťom...

1470 Ó, ako dobre, že Ježiš nás bude súdiť podľa nášho svedomia a nie

podľa ľudských rečí a súdov. Ó, nepochopiteľná Dobrota, dokonca aj pri samom súde Ťa vidím plného dobrotivosti.

Aj keď sa cítim slabá a prirodzenosť sa domáha odpočinku, predsa 1471 cítim vanutie milosti, aby som sa premáhala a písala. Aby som písala pre radosť duší, ktoré tak veľmi milujem a s ktorými budem zdieľať celú večnosť. Vrucne túžim, aby mali večný život, preto všetky voľné chvíle, aj keď krátke, využívam na písanie, a to tak, ako si praje Ježiš.

8.1.1938 1472

Počas sv. omše som mala chvíľkové poznanie o kňazovi S.,³⁷² že naše námahy, z ktorých má Boh takú veľkú slávu, sú spoločné, a hoci sme vzdialení, často sme spolu, lebo nás spája jeden cieľ.

Ó, môj Ježišu, moja jediná túžba, aj keď som Ťa dnes túžila prijať 1473 do srdca vrúcnejšie než inokedy, predsa je moja duša práve dnes ešte suchšia než inokedy. Moja viera mocnie, a tak ovocie Tvojho príchodu, Pane, bude bohaté. Aj keď neraz prichádzaš a nehýbeš mojimi zmyslami, v samotnej vyššej časti kraluješ. Ale niekedy sa aj zmysly tešia z Tvojho príchodu.

Často prosím Pána Ježiša o múdrosť osvietenú vierou. Vyjadrujem 1474 to Pánovi týmito slovami: „Ježišu, daj mi múdrosť, veľkú múdrosť len na to, aby som Ťa lepšie poznala, lebo čím³⁷³ lepšie Ťa budem poznať, tým vrúcnejšie Ťa budem milovať. Ježišu, prosím Ťa o veľkú múdrosť, aby som mohla chápať veci Božie a vyššie. Ježišu, daj mi veľkú múdrosť, ktorou budem poznávať Tvoju božskú podstatu a Tvoj vnútorný trojjediný život. Osvieť moju myseľ svojou zvláštnou milosťou. Aj keď ma Cirkev posilňuje svojou milosťou, viem, že je ešte veľká pokladnica milostí, ktoré Ty, ó, Pane, udeľuješ na naše prosby. A ak sa Ti moja prosba nepáči, tak vo mne, prosím Ťa, nevzbudzuj túžbu po takejto modlitbe."

Snažím sa o čo najväčšiu dokonalosť, aby som bola užitočná Cirkvi. 1475 Moje spojenie s ňou je oveľa väčšie. Svätosť alebo poklesky každej jed- notlivej duše sa odrážajú v celej Cirkvi. Ja pozorujem seba a tých, s ktorými som bližšie, a spoznala som, aký veľký vplyv mám na iné duše. Nie nejakými hrdinskými skutkami, lebo tie samé sebou vzbudzujú pozornosť, ale takými malými, ako je pohyb ruky, pohľad a mnoho iných vecí, ktoré nevymenovávam, a predsa pôsobia a odrážajú sa v iných dušiach, čo som si sama všimla.

Ó, ako dobre, že regula nariaďuje v spálni prísne mlčanie a okrem 1476 nutnej potreby nedovoľuje sa v nej zdržiavať. Ja mám teraz izbičku, kde spím dve, ale vo chvíli keď som ochorela a musela som si ľahnúť, som

pocítila, aké je to ťažké, keď je niekto stále v spálni. S. N. robila nejakú ručnú prácu, pri ktorej takmer celý čas sedela v spálni, a druhá s. ju prichádzala poučovať o tejto práci. Ako ma to mučilo, ťažko opísať. Zvlášť, keď je človek slabý a noc prežíva v bolestiach, každé slovo sa odráža niekde v mozgu, a najmä vtedy, keď spánok priviera oči. Ó, regula, koľko je v tebe lásky...

1477 Počas vešpier, keď sme spievali Magnifikát, pri slovách „ukázal silu svojho ramena“ sa mojej duše zmocnila hlbšia sústredenosť. Spoznala a pochopila som, že Pán zakrátko dokoná svoje dielo v mojej duši. Teraz sa nečudujem, že mi predtým neodhalil všetko.

1478 + Prečo si dnes taký smutný, Ježišu? Povedz mi, kto je príčinou Tvojho smútku? Ježiš mi odpovedal: „*Vyvolené duše, ktoré nemajú môjho ducha, ktoré žijú literou. Literu povýšili nad môjho ducha, nad ducha lásky. Celý môj zákon je založený na láske, a predsa tú lásku dokonca ani v reholiach nevidím. Preto smútok naplňa moje srdce.*“ +

1479 J. M. J.

Ó, môj Ježišu, uprostred strašných trpkostí a bolestí predsa cítim, že ma Tvoje Božské srdce rozmaznáva. Ako dobrá matka ma túliš k svojmu lonu a dávaš mi už teraz pocítiť to, čo skrýva závoj.

Ó, Ježišu môj, uprostred strašnej prázdnoty a zdesenia naokolo predsa moje srdce cíti pohľad Tvojho zraku, ktorý žiadna búrka zatemniť nemôže, a dávaš mi vnútornú istotu, že ma veľmi miluješ, ó, Bože.

Ó, Ježišu môj, uprostred veľkých bied tohto života, Ty mi, Ježišu, svietiš ako hviezda a chrániš ma pred stroskotaním. A hoci je moja bieda taká veľká, predsa mám veľkú dôveru v moc Tvojho milosrdenstva.

Ó, Ježišu, ukrytý uprostred mnohých bojov v poslednej hodine, nech všemohúcnosť Tvojej milosti zosadne na moju dušu, aby som hneď po smrti mohla uzrieť Teba tvárou v tvár ako vyvolení v nebi.

Ó, Ježišu môj, uprostred mnohých nebezpečenstiev naokolo idem životom s veselým výkrikom a hrdó zdvíham hlavu, lebo o Tvoje srdce, ó, Ježišu, plné lásky, rozbijú sa všetci nepriatelia a rozprášia sa temnoty.

1480 + Ježišu, ukry ma vo svojom milosrdenstve a ochráň pred všetkým,

čo by mohlo vydesiť moju dušu. Nech nie je sklamaná moja dôvera, ktorú som vložila do Tvojho milosrdenstva. Ochráň ma všemohúcnosťou Tvojho milosrdenstva a aj vtedy ma ešte súď láskavo.

Dnes počas sv. omše som uzrela pri mojom kláďadle malého Ježiša- 1481 ka. Mal asi rok a prosil ma, aby som ho zobrala na ruky. Keď som ho vzala, pritúlil sa k môjmu srdcu a povedal: „*Dobre mi je pri tvojom srdci.*“ „Aj keď si taký malý, predsa viem, že si Boh. Prečo si berieš podobu takého maličkého, aby si prebýval so mnou?“ „*Lebo ťa chcem naučiť duchovnej detinskosti. Chcem, aby si bola veľmi maličká, lebo keď si maličká, nosím ťa pri svojom srdci tak, ako ty mňa v tejto chvíli držíš pri svojom srdci.*“ V tej chvíli som zostala sama, ale nikto nepochopí pocity mojej duše. Bola som celá ponorená v Bohu - ako špongia hodená do mora...

+ Ó, môj Ježišu, Ty vieš, ako som bola neraz ohrozená za vypovedá- 1482 nie pravdy. Ó, pravda, aká si neraz utláčaná a takmer vždy chodíš v trňovom venčeku. Ó, večná Pravda, posilňuj ma, aby som mala odvahu povedať pravdu aj keď by bolo treba za ňu zaplatiť životom. Ó, Ježišu, ako ťažko je tomu veriť, keď vidíme iné učenie a iné konanie v živote.

Preto som sa rozhodla po dlhom pozorovaní života v exercíciách pev- 148 3 ne upierať svoj pohľad na Teba, Ježišu, najdokonalejší vzor. Ó, večnosť, ktorá odkrývaš mnohé tajomstvá a zjavíš pravdu...

Ó, živá Hostia, podopieraj ma v tomto vyhnanstve, aby som mohla 1484 ísť verne v Spasiteľových stopách. Neprosím, aby si ma, Pane, sňal z kríža, ale pokorne prosím, aby si mi dal silu vytrvať na ňom. Túžim byť rozpätá na kríži tak ako Ty, Ježišu, túžim po všetkých mukách a bolestiach, ktoré si Ty vytrpel, túžim vypiť kalich horkosti do dna.

Božia dobrotivosť

Milosrdenstvo Boha ukrytého v Najsv. sviatosti, hlas Pána, ktorý 1485 k nám hovorí z trónu milosrdenstva: „*Podťe ku mne všetci.*“

Rozhovor milosrdného Boha s hriešnou dušou

Ježiš: „*Neboj sa, hriešna duša, svojho Spasiteľa. Prvý sa približujem k tebe, lebo viem, že sama od seba nie si schopná pozdvihnúť sa ku mne. Neutekaj, dieťa, od svojho Otca, vstúp do rozhovoru so svojím Bohom milosrdenstva, ktorý ti chce sám povedať slová odpustenia a zasypať ťa svojimi milosťami. Ó, aká drahá mi je tvoja duša. Do svojich dlaní som si ťa vryl. A vryla si hlbokú ranu do môjho srdca.*“

Duša: „*Pane, počujem Tvoj hlas, ktorý ma volá, aby som sa vrátila zo zlej cesty, ale nemám ani odvahu, ani silu.*“

Ježiš: „*Ja som tvoja sila, ja ti dám silu do boja.*“

Duša: „Pane, poznávam Tvoju svätosť a bojím sa Ťa.“

Ježiš: „*Prečo sa bojíš, dieťa moje, Božieho milosrdenstva? Moja svätosť mi neprekáža, aby som bol k tebe milosrdný. Pozri, duša, pre teba som ustanovil trón milosrdenstva na zemi. Tým trónom je tabernákulum a z toho trónu milosrdenstva túžim zostupovať do tvojho srdca. Pozri, neobklopil som sa ani družinou, ani strážou, máš ku mne prístup v každej chvíli. V každom okamihu dňa chcem s tebou hovoriť a túžim ti udeľovať milosť.*“

Duša: „Pane, bojím sa, či mi odpustíš tak veľa hriechov, moja bieda ma naplňa hrôzou.“

Ježiš: „*Moje milosrdenstvo je väčšie než tvoja bieda aj bieda celého sveta. Kto môže zmerať moju dobrotu? Kvôli tebe som zostúpil z neba na zem, kvôli tebe som dovolil, aby ma pribili na kríž, kvôli tebe som dovolil kopiať svoju srdce a otvoril som ti prameň milosrdenstva. Prichádzaj a načieraj milosť z toho prameňa nádobou dôvery. Skrúšené srdce nikdy neodmietnem, tvoja bieda utonula v priepasti môjho milosrdenstva. Načo by si mala so mnou viesť spor o tvoju biedu? Urob mi radosť tým, že mi odovzdáš všetku svoju biedu a celú svoju úbohosť a ja ťa naplním pokladmi milosť.*“

Duša: „Premohol si, ó, Pane, moje kamenné srdce svojou dobrotou. Hľa, s dôverou a pokorou sa približujem k tribunálu Tvojho milosrdenstva, rozhreš ma sám rukou svojho zástupcu. Ó, Pane, cítim, ako prenikli milosť a pokoj do mojej biednej duše. Cítim, že ma skrz-naskrz preniklo Tvoje milosrdenstvo, Pane. Odpustil si mi viac, než som sa odvážila očakávať alebo bola schopná pomyslieť. Tvoja dobrota prevýšila všetky moje túžby. A teraz Ťa pozývam do svojho srdca, preniknutá vďačnosťou za toľké milosť. Blúdila som ako márnотratné dieťa po nesprávnych cestách a Ty si neprestal byť mojim Otcom. Rozmnožuj vo mne Tvoje milosrdenstvo, lebo vidíš, aká som slabá.“

Ježiš: „*Dieťa, nehovor už o svojej biede, lebo ja sa na ňu už nepamätám. Počúvaj, dieťa moje, čo ti túžim povedať. Priviň sa k mojim ranám a čerpaj z prameňa života všetko, po čom len tvoje srdce túži. Pi z prameňa života plnými dúškami a neustaneš na ceste. Pozeraj do žiary môjho milosrdenstva a nelakaj sa nepriateľov svojej spásy. Oslavuj moje milosrdenstvo.*“

Ježiš: „*Duša ponorená v temnotách, nezúfaj, nieje všetko stratené. Vstúp do rozhovoru so svojim Bohom, ktorý je láska a milosrdenstvo samo.*“ Ale žiaľ, duša zostáva na Božie volanie hluchá a ponára sa v ešte väčších temnotách.

Ježiš volá znova: „*Duša, počuj hlas svojho milosrdného Otca.*“

V duši sa prebúda odpoveď: „Pre mňa už niet milosrdenstva.“ A upadá do ešte väčšej temnoty, do istého druhu zúfalstva, ktoré jej dáva istú predchuť pekla a činí ju celkom neschopnú priblížiť sa k Bohu.

Ježiš tretíkrát hovorí k duši, ale duša je hluchá a slepá. Začína sa upevňovať v zatvrdilosti a zúfalstve. Vtedy sa začína namáhať vnútro Božieho milosrdenstva a aj bez žiadnej spolupráce Boh dáva duši svoju poslednú milosť. Ak ňou pohrdne, Boh ju už ponechá v stave, v ktorom sama chce byť naveky. Táto milosť vychádza z Ježišovho milosrdného srdca a svojím svetlom prekvapuje dušu. Duša začína chápať Božie úsilie, ale obrátenie závisí od nej. Vie, že táto milosť je pre ňu posledná a ak prejaví aspoň jeden záchvev dobrej vôle, hoci ten najmenší, Božie milosrdenstvo dokončí ostatné.

„*Tu pôsobí všemohúcnosť môjho milosrdenstva. Šťastná duša, ktorá využije túto milosť.*“

Ježiš: „*Akou veľkou radosťou sa naplnilo moje srdce, keď sa vraciaš ku mne. Vidím ťa veľmi slabú, preto ťa beriem na svoje plecica a nesiem ťa do domu môjho Otca.*“

Duša je akoby prebudená. „Či je to možné, že by pre mňa ešte bolo milosrdenstvo?“ pýta sa plná strachu.

Ježiš: „*Práve ty, dieťa moje, máš výhradné právo na moje milosrdenstvo. Dovoľ môjmu milosrdenstvu pôsobiť v tebe, v tvojej biednej duši. Dovoľ, aby vstúpili do tvojej duše lúče milosť. Ony vovedú do nej svetlo, teplo a život.*“

Duša: „Predsa sa ma zmocňuje strach už len pri spomienke na moje hriechy a ten hrozný strach vzbudzuje vo mne pochybnosti o Tvojej добрote.“

Ježiš: „*Vedz, duša, že všetky tvoje hriechy nezranili moje srdce tak bolestne ako táto tvoja nedôvera. Po toľkom úsilí mojej lásky a milosrdenstva nedôveruješ mojej добрote.*“

Duša: „Ó, Pane, zachráň ma sám, lebo hyniem, buď mojim Spasiteľom. Ó, Pane, ostatné nie som schopná vypovedať, ide mi roztrhnúť moje úbohé srdce, ale Ty, Pane...“

Ježiš nedovolil duši dokončiť tieto slová, ale dvíhajú zo zeme, z priepasti biedy a v jednom okamihu ju privádza do príbytku svojho srdca. Všetky hriechy v okamihu zmizli,³⁷⁴ lásky žiar ich zničil.

Ježiš: „*Duša, máš všetky poklady môjho srdca, ber z neho, čo len potrebuješ.*“

Duša: „Ó, Pane, cítim sa zaliata Tvojou milosťou. Cítim, ako vstupuje do mňa nový život a nadovšetko cítim Tvoju lásku v mojom srdci a to mi stačí. Ó, Pane, celú večnosť budem oslavovať všemohúcnosť“

Tvojho milosrdenstva. Posmelená Tvojou dobrotivosťou Ti vyrozprávam o všetkých bolestiach môjho srdca."

Ježiš: „Hovor, dieťa, všetko bez nejakých výhrad, lebo ťa počúva milujúce srdce, srdce najlepšieho priateľa."

„Ó, Pane, teraz vidím všetku svoju nevďačnosť a Tvoju dobrotu. Prenasledoval si ma svojou láskou a ja som marila všetky Tvoje námahy. Vidím, že za márnenie Tvojich milostí mi patrilo samé dno pekla."

Ježiš preruší rozprávanie duše a hovorí: „Neponáraj sa do svojej biedy, si príliš slabá, aby si hovorila. Radšej pozeraj do môjho srdca plného dobroty, pripusti si k srdcu moje city a usiluj sa o tichosť a pokoru. Bud' milosrdná voči druhým, ako ja som voči tebe. Keď pocítiš, že tvoje sily slabnú, prichádzaj k prameňu milosrdenstva, posilňuj svoju dušu a neustaneš na ceste."

Duša: „Teraz už chápem Tvoje milosrdenstvo, ktoré ma zakrýva ako žiarivý oblak a vedie ma do domu môjho Otca. Chráni ma pred strašným peklom, ktoré som si nie raz, ale tisíckrát zaslúžila. Ó, Pane, celá večnosť mi nebude stačiť na hodné zvelebovanie Tvojho nepreniknuteľného milosrdenstva, Tvojho zľutovania nado mnou."

1487

+ Rozhovor milosrdného Boha s trpiacou dušou

Ježiš: „Duša, vidím ťa tak veľmi trpieť, vidím, že nemáš silu ani len hovoriť so mnou. Hľa, ja sám budem hovoriť k tebe, duša. Hoci by tvoje utrpenia boli aké veľké, nestrácaj pokoj ducha, ani sa nepoddávaj znechuteniu. Ale povedz mi, dieťa moje, kto sa opovážil zraniť tvoje srdce. Povedz mi o všetkom, bud' úprimná vo vzťahu ku mne, odkry mi všetky rany svojho srdca. Ja ich vylicím a tvoje utrpenie sa stane prameňom tvojho posvätenia."

Duša: „Pane, také veľké a rozličné sú moje utrpenia a ich dlhé trvanie ma už naplňa znechutením."

Ježiš: „Dieťa moje, netreba sa znechucovať. Viem, že mi bezhranične dôveruješ. Viem, že poznáš moju dobrotu a milosrdenstvo, preto sa môžeme podrobne porozprávať o všetkom, čo ti tak veľmi leží na srdci."

Duša: „Mám tak veľa rôznych vecí, že neviem, o čom najskôr hovoriť, ako to všetko vypovedať."

Ježiš: „Hovor ku mne jednoducho ako priateľ priateľovi. No, povedz mi, dieťa moje, čo ťa zdržiava na ceste svätosti."

Duša: „Nemám dobré zdravie, to ma zdržiava na ceste svätosti. Nemôžem si plniť povinnosti, som len tou, ktorú všetci iba naháňajú a rozkazujú jej. Nemôžem sa umŕtvovať, prísne postiť, ako robili svätci. Neveria, že som chorá a k fyzickému utrpeniu sa pripája morálne a z toho vyplývajú mnohé pokorenia. Vidíš, Ježišu, ako sa tu môžem stať svätou?"

Ježiš: „Dieťa, je pravda, že to všetko je utrpenie, ale inej cesty do neba niet okrem krížovej cesty. Ja sám som ju prešiel prvý. Vedz o tom, že je to najkratšia a najbezpečnejšia cesta."

Duša: „Pane, opäť nová prekážka a ťažkosť na ceste k svätosti. Pretože som Ti verná, prenasledujú ma a spôsobujú mi kvôli tomu mnohé utrpenia."

Ježiš: „Vedz o tom, že svet ťa nenávidí, lebo nie si z tohto sveta. Najprv prenasledoval mňa, ale to prenasledovanie je znakom, že ideš verne po mojich stopách."

Duša: „Pane, zase ma znechucuje, že v mojich vnútorných utrpeniach mi nerozumejú ani predstavení, ani spovedníci. Temnota zatemnila môj rozum. Ako tu postupovať dopredu? Tak ma to všetko nejako znechucuje a myslím si, že výšiny svätosti nie sú pre mňa."

Ježiš: „Hľa, dieťa moje, teraz si mi povedala veľa. Viem, že je to veľké utrpenie byť nepochopená, a to ešte tými, ktorých človek miluje a voči ktorým je naša úprimnosť veľká. Ale nech ti stačí, že ja ťa chápem vo všetkej tvojej biede a úbohosti. Teší ma tvoja hlboká viera, ktorú máš napriek všetkému, voči mojím zástupcom. Ale vedz o tom, že ľudia dušu celkom nepochopia, lebo je to nad ich možnosti. Preto som ja sám zostal na zemi, aby som mohol potešiť tvoje ubolené srdce a posilniť tvoju dušu, aby si neustala na ceste. Hovoríš, že veľké temnoty ti zatemňujú rozum. Prečo teda v týchto chvíľach neprichádzaš ku mne? Som svetlo a môžem v jednom okamihu vliat' do tvojej duše toľko svetla a pochopenia svätosti, že v žiadnych knihách to nevyčítaš, žiaden spovedník nieje schopný tak poučiť a osvietiť dušu. Vedz ešte, že tie temnoty, na ktoré sa ponosuješ, som prežil prvý kvôli tebe v Olivovej záhrade. Na moju dušu zaľahol smrteľný smútok a tebe dávam podiel z tohto utrpenia pre moju zvláštnu lásku k tebe a pre vysoký stupeň svätosti, ktorý ti predurčujem v nebi. Trpiaca duša je môjmu srdcu najbližšie."

Duša: „Ale ešte jedno, Pane. Čo robiť, ak ma odstrkujú a odmietajú ľudia a zvlášť tí, s ktorými som mala právo počítať, a to vo chvíľach, keď to najviac potrebujem?"

Ježiš: „Dieťa moje, urob si predsavzatie, že sa nikdy nebudeš opierať o ľudí. Dokážeš veľa, ak sa celkom odovzdáš do mojej vôle a povieš: nie ako ja chcem, ale ako je Tvoja vôľa, ó, Bože, nech sa mi stane. Vedz, že tieto slová, vypovedané z hĺbky srdca, v jednom okamihu vynášajú dušu na vrchol svätosti. V takej duši mám zvláštne zaľúbenie. Taká duša mi vzdáva veľkú chválu, taká duša naplňa nebo vôňou svojej cnosti. Ale vedz, že za tú silu, ktorú máš v sebe na znášanie utrpenia, musíš ďakovať častému sv. prijímaniu. A teda často prichádzaj k tomuto prameňu milosrdenstva a načie-raj nádobou dôvery všetko, čo potrebuješ."

Duša: „Vďaka Ti, Pane, za Tvoju nepochopiteľnú dobrotivosť, že si ráčil zostať s nami v tomto vyhnanstve a prebývaš s nami ako Boh milosrdenstva. Rozsieváš okolo seba jas svojej ľútosti a dobrotivosti a vo svetle Tvojich lúčov milosrdenstva som poznala, ako veľmi ma miluješ.“

1488 Rozhovor milosrdného Boha s dušou, ktorá sa usiluje o dokonalosť

Ježiš: „*Milé sú mi tvoje námahy, duša, ktorá sa usiluješ o dokonalosť. Ale prečo ťa vidím tak často smutnú a sklúčenú? Povedz mi, dieťa moje, čo znamená ten smútok, aká je jeho príčina?*“

Duša: „Pane, príčinou môjho smútku je, že napriek mojím úprimným predsavzatiam stále upadám do tých istých chýb. Ráno si dávam predsavzatia a večer vidím, ako veľmi som sa vzdialila od týchto predsavzatí.“

Ježiš: „*Vidíš, dieťa moje, čím si sama zo seba. Príčinou tvojich pádov je, že sa príliš spoliehaš sama na seba a málo sa opieraš o mňa. Ale nech ťa to príliš nezarmucuje. Máš do činenia s Bohom milosrdenstva, tvoja bieda ho nevyčerpá, lebo som neurčil veľkosť odpustenia.*“

Duša: „Áno, viem o tom všetkom, ale doliehajú na mňa veľké pokušenia a vzbudzujú vo mne rôzne pochybnosti. A tak ma všetko znepokojuje a znechucuje.“

Ježiš: „*Dieťa moje, vedz, že najväčšou prekážkou na ceste ku svätosti je znechutenie a bezdôvodný nepokoj. On ti odoberá možnosť cvičiť sa v cnosti. Všetky pokušenia spolu ti nemajú ani na chvíľu narušiť vnútorný pokoj. Podráždenosť a znechutenie je ovocím tvojej vlastnej lásky. Nemusíš sa znechucovať, ale snaž sa o to, aby na mieste tvojej vlastnej lásky mohla kralovať moja láska. Takže dôveru, dieťa moje, nesmieš sa znechucovať. Prichádzaj ku mne po odpustenie, lebo ja som vždy pripravený ti odpustiť. Koľkokrát ma o to prosíš, toľkokrát oslavuješ moje milosrdenstvo.*“

Duša: „Ja viem, čo je dokonalejšie a čo sa Ti viac páči, ale mám veľké prekážky, aby som splnila to, čo poznám.“

Ježiš: „*Dieťa moje, život na zemi je boj, veľký boj o moje kráľovstvo. Ale neboj sa, lebo nie si sama. Ja ťa vždy podopieram, tak sa opri o moje rameno a bojuj, neboj sa ničoho. Vezmi si nádobu dôvery a načieraj z prameňa života. Nielen pre seba, myslí aj na iné duše, zvlášť na tie, ktoré nedôverujú mojej dobrotivosti.*“

Duša: „Ó, Pane, cítim, že moje srdce sa naplňa Tvojou láskou, že lúče Tvojho milosrdenstva a lásky prenikli moju dušu. Hľa, idem, Pane, na Tvoje volanie, hľa, idem dobýjať duše, podopieraná Tvojou milosťou.“

Som pripravená ísť s Tebou, Pane, nielen na Tábor, ale aj na Kalváriu. Túžim privádzať duše k prameňu Tvojho milosrdenstva, aby sa vo všetkých dušiach odrazil jas Tvojich lúčov milosrdenstva, aby dom nášho Otca bol naplnený. A keď nepriateľ začne proti mne vystreľovať šípy, vtedy sa zakryjem Tvojím milosrdenstvom ako štítom.“

Rozhovor milosrdného Boha s dokonalou dušou

1489

Duša: „Pán môj a Majster môj, túžim sa s Tebou porozprávať.“

Ježiš: „*Hovor, lebo počúvam ťa v každom čase, milované dieťa. Vždy čakám na teba. O čom sa túžiš so mnou porozprávať?*“

Duša: „Pane, najprv si chcem vyliat' pri Tvojich nohách svoje srdce ako vôňu vďaka za toľko milostí a dobrodení, ktorými ma neustále zasypávaš. Aj keď by som ich chcela spočítať, nedokážem to. Viem len, že v mojom živote nebola chvíľa, v ktorej by som nepocítovala Tvoju starostlivosť a dobrotivosť.“

Ježiš: „*Milý mi je tvoj rozhovor a vzdávanie vďaka ti otvára nové poklady milostí. Ale, dieťa moje, možno by sme sa mohli porozprávať nie tak všeobecne, ale podrobne, o tom, čo ti najviac leží na srdci. Porozprávajme sa s dôverou, úprimne ako dve srdcia, ktoré sa navzájom milujú.*“

Duša: „Ó, môj milosrdný Pane, v mojom srdci sú tajomstvá, o ktorých okrem Teba nikto nevie ani vedieť nebude. Lebo, keby som ich aj chcela vypovedať, nikto by ma nepochopil. Niečo vie Tvoj zástupca, lebo ved' pred ním sa sponem, ale len natoľko, nakoľko som schopná mu odhryť tie tajomstvá. Ostatné zostáva medzi nami na veky, ó, môj Pane! Prikryl si ma plášťom svojho milosrdenstva, odpúšťáš mi vždy hriechy. Neodmietol si mi ani raz svoje odpustenie, ale zľutoval si sa nado mnou. Vždy si ma obdaroval novým životom, životom milosti. Aby som nemala v ničom pochybnosti, odovzdal si ma do nežnej starostlivosti svojej Cirkvi, tej naozaj nežnej matky, ktorá ma v Tvojom mene upevňuje v pravdách viery a bdie, aby som nikdy neblúdila. A zvlášť na súde Tvojho milosrdenstva moja duša zakusuje celé more láskavosti. Padlým anjelom si nedal čas na pokánie, nepredžil si im čas milosrdenstva. Ó, môj Pane, postavil si na ceste môjho života svätých kňazov, ktorí mi ukazujú bezpečnú cestu. Ježišu, v mojom živote je ešte jedno tajomstvo - najhlbšie, ale aj najsrdečnejšie - si to Ty sám v podobe chleba, keď prichádzaš do môjho srdca. Tuje celé tajomstvo mojej svätosti. Tuje moje srdce spojené s Tvojím, stáva sa jedno, tu už neexistujú žiadne tajomstvá, lebo všetko Tvoje - je moje a moje - Tvoje. Hľa, všemohúcnosť a zázrak Tvojho milosrdenstva. Aj keby sa spojili všetky jazyky, ľudské aj anjelské, nenájdu dost' slov na vyjadrenie tohto tajom-

stva lásky a Tvojho nepochopiteľného milosrdenstva. Keď rozjímam o tomto tajomstve lásky, moje srdce upadá do novej extázy lásky. Hovorím Ti o všetkom, Pane, v mlčaní, lebo reč lásky je bez slov. Nestratí sa ani jeden záchvev môjho srdca. Ó, Pane, napriek tomu, že si sa tak veľmi znížil, Tvoja veľkosť v mojej duši sa ešte zväčšila. Takto sa vzbudila v mojej duši ešte väčšia láska k Tebe - jediný predmet mojej lásky, lebo život lásky a zjednotenia je navonok dokonalá čistota a hlboká pokora, mierna tichosť, veľká horlivosť o spásu duší. Ó, môj najsladší Pane, bdieš nado mnou v každej chvíli a dávaš mi vnuknutie, ako postupovať v danom prípade, keď moje srdce váha medzi jednou a druhou vecou. Sám si neraz vstúpil do riešenia záležitosti. Ach, ako nespočítateľne veľakrát si mi dal v náhlom osvietení poznať, čo sa Ti lepšie páči.

Ó, ako veľa je tých tajomných odpustení, o ktorých nikto nevie. Mnohokrát si vlieval do mojej duše silu a odvahu, aby som mohla napredovať. Sám si odstraňoval ťažkosti - aby³⁷⁵ - z mojej cesty a miešal si sa priamo do ľudského konania. Ó, Ježišu, všetko, čo som Ti povedala, je len slabým náznakom oproti skutočnosti, ktorá je v mojom srdci. Ó, môj Ježišu, ako veľmi túžim po obrátení hriešnikov. Ty vieš, čo pre nich robím, aby som ich pre Teba získala. Nesmierne ma bolí každá urážka, ktorú Ti spôsobili. Ty vidíš, že pri obrane Tvojho kráľovstva nešetím ani silami, ani zdravím, ani životom. Aj keď tu na zemi zostávajú moje námahy nepovšimnuté, nie sú preto menej hodné v Tvojich očiach. Ó, Ježišu, túžim privádzať duše k prameňu Tvojho milosrdenstva, aby čerpali životodarnú vodu života nádobou dôvery. Keď duša zatúži pocítiť na sebe väčšie Božie milosrdenstvo, nech sa približuje k Bohu s veľkou dôverou. Ak jej dôvera v Boha bude bezhraničná, aj Božie milosrdenstvo pre ňu bude bezhraničné. Ó, môj Pane, ktorý poznáš každý úder môjho srdca, Ty vieš, ako vrúčne túžim, aby všetky srdcia bili výlučne pre Teba, aby každá duša oslavovala veľkosť Tvojho milosrdenstva."

Ježiš: „*Moje milované dieťa, rozkoš môjho srdca, tvoj rozhovor mi je drahší a milší než anjelský spev. Pre teba sú otvorené všetky poklady môjho srdca. Ber si z tohto srdca, čo potrebuješ pre seba i pre celý svet. Pre tvoju lásku odvraciam spravodlivé tresty, ktoré si ľudstvo zasluhuje. Jeden skutok čistej lásky ku mne je mi milší než tisíc hymnov nedokonalých duší. Jeden tvoj vzdych lásky mi vynahradzuje za mnohé urážky, ktorými ma krmia bezbožníci. Najmenší skutok, čiže skutok cnosti, má v mojich očiach nesmiernu hodnotu, a to pre veľkú lásku, ktorú máš voči mne. V takej duši, ktorá žije výlučne mojou láskou, kralujem ako v nebi. Dňom i nocou moje oko bdie nad ňou a nachádza v nej svoje zalúbenie. Mám ucho naklonené*

k jej prosbám, šepotu jej srdca, a často predbieham jej prosby. Ó dieťa, ktoré zvlášť milujem, zrenička môjho oka, odpočíň si chvíľu pri mojom srdci a zakús lásku, v ktorej budeš po celú večnosť nachádzať rozkoš.

Ale, dieťa, ešte nie si vo vlasti, tak choď - posilnená mojou milosťou - a bojuj o moje kráľovstvo v ľudských dušiach. Bojuj ako kráľovské dieťa a pamätaj, že dni vyhnanstva prejdú rýchlo a s nimi aj možnosť zbierať zásluhy pre nebo. Očakávam od teba, dieťa moje, veľa duší, ktoré budú po celú večnosť oslavovať moje milosrdenstvo. Aby si mohla náležite odpovedať na moje volanie, prijímaj ma každý deň vo sv. prijímaní- ono ti dá silu..."

Ježišu, nenechávaj ma samotnú v utrpení. Ty vieš, Pane, aká som slabá, som priepasťou biedy, som ničota sama, tak čo bude na tom zvláštne, ak ma necháš samu a padnem. Som nemlúvňa, Pane, nedokážem si poradiť. Ale napriek opustenosti dôverujem, napriek svojim pocitom dôverujem a celá sa premieňam v dôveru neraz napriek tomu, čo cítim. Nezmenšuj moje utrpenie v ničom, len mi daj silu zniesť ho. Rob so mnou, čo sa Ti páči, Pane, daj mi len milosť, aby som Ťa dokázala milovať v každej situácii a okolnostiach. Nezmenšuj, Pane, kalich utrpenia, daj mi len silu, aby som ho mohla pozdvihnúť k ústam a piť.

Ó, Pane, neraz ma vyzdvihuješ až do svetla videní, a potom ma opäť ponáraš do temnej noci a do priepasti mojej ničoty. Duša sa cíti byť sama uprostred veľkej pustatiny... Ale napriek všetkému Ti dôverujem, Ježišu, lebo Ty sa nemeníš. Môj postoj sa mení, ale Ty si vždy ten istý, plný milosrdenstva.

+ Ježišu, Prameň života, posväcuj ma, moja Sila, upevňuj ma, môj 1490 Vodca, bojuj za mňa. Jediné Svetlo mojej duše, osvecuj ma. Majster môj, veď ma, spolieham sa na Teba ako nemlúvňa na lásku svojej matky. Aj keď by sa proti mne všetko sprisahalo a aj keby sa zem strácala pod mojimi nohami, zostávam pokojná pri Tvojom srdci. Ty si vždy pre mňa naj-nežnejšou matkou a prevyšuješ všetky matky. Svoju bolesť Ti vyspievam mlčaním a Ty ma pochopíš lepšie ako všetky slová...

+ Dnes ma navštívil Pán a povedal: „*Dcéra moja, neboj sa toho, čo pri- 1491 de na teba, nedopustím nad tvoje sily. Poznáš silu mojej milosti, nech ti to stačí.*” Pán mi dal po tých slovách hlbšie pochopenie pôsobenia svojej milosti.

Pred sv. prijímaním mi dal Ježiš poznať, že rozhodne nemám počú- 1492 vať v rozhovore jednu sestru, lebo sa mu nepáči jej prefíkanosť a chytráctvo. „*Dcéra moja, nehovor tej osobe ani svoje názory, ani svoje zmyšľanie.*” Odprosila som Pána za to, čo sa mu nepáčilo v tejto duši a pokorne som prosila, aby ma posilnil svojou milosťou vo chvíli, keď znovu príde ku mne na rozhovor. Pýtala sa ma na veľa vecí, na ktoré som jej odpo-

vedala so všetkou sesterskou láskou, a na dôkaz, že jej hovorím zo srdca, povedala som jej niektoré veci z vlastnej skúsenosti. Ale tá duša mala iné úmysly a iné slová na perách...

1493 + Ó, môj Ježišu, od chvíle, keď som sa Ti celkom odovzdala, nemyslím vôbec na seba. Môžeš so mnou robiť, čo sa Ti páči. Myslím len na jedno, a to, čo sa Ti lepšie páči, ako Ti môžem, ó Pane, urobiť radosť. Počúvam a dávam pozor na každú príležitosť, nezáleží na tom, že navonok som v tomto prípade inak posudzovaná...

15.1. 1938

1494

Dnes, keď ma navštívila sestra, pre ktorú ma napomenul Pán, v duchu som sa vyzbrojila do boja. Aj keď ma to veľa stálo, ani o vlások som neustúpila od Božieho príkazu. Ale keď už to trvalo takmer hodinu a sestra nevažovala o odchode, vnútorne som pozvala Ježiša na pomoc. Vtom som začula v duši hlas: „*Neboj sa, pozerám sa v tejto chvíli a pomáham ti. Hneď ti pošlem dve sestry, ktoré ťa prídu navštíviť, a tak budeš môcť ľahko viesť ďalší rozhovor.*“ V tej chvíli vošli dve sestry a potom bol už rozhovor veľmi jednoduchý, ale trval ešte pol hodiny. 1495 Ó, ako dobre je počas rozhovoru volať Ježiša na pomoc. Ó, ako dobre je vyprosovať si posilňujúce milosti vo chvíli pokoja. Najviac sa bojím takých rozhovorov, ktoré sú akoby dôverné. Treba mať vtedy veľa Božieho svetla, aby sa hovorilo na úžitok pre dušu aj pre seba. Boh však pomáha, ale treba ho o to prosieť. Nech si nikto sám príliš nedôveruje.

17.1. 1938

1496

Dnes už od rána je moja duša v temnote. Nemôžem sa pozdvihnúť k Ježišovi, cítim sa ním opustená. Ku stvoreniam sa po svetlo obracať nebudem, lebo viem, že ony ma neosvietia, ak ma Ježiš bude chcieť podržať v temnote. Odovzdávam sa do jeho svätej vôle a trpím, ale boj nadobúda čoraz väčšie rozmery. Počas večer som sa chcela spojiť v modlitbe so sestrami. Keď som sa preniesla v mysli do kaplnky, môj duch sa ponoril do ešte väčšej temnoty.

1497 Pociťovala som znechutenie voči všetkému. Vtom počujem hlas satana: „Pozri, aké je všetko protirečivé, čo ti dáva Ježiš: káže ti založiť kláštor, a zosiela na teba chorobu, káže ti usilovať sa o Sviatok milosrdenstva, a svet pritom taký sviatok vôbec nechce. Načo sa modlíš o ten sviatok? Ten sviatok je taký nevhodný.“ Moja duša mlčí a modlí sa aktom vôle, nevstupuje do rozhovoru s duchom temnoty. Naplnilo ma však také divné znechutenie voči životu, že som musela vyvinúť veľké vôľové úsilie, aby som dokázala prijímať život... Opäť počujem slová pookušiteľa: „Pros

zajtra po sv. prijímaní o smrť pre seba. Pán Boh ťa vyslyší, veď toľkokrát ťa už vypočul a dal ti, o čo si ho prosila.“ Mlčím a modlím sa silou vôle, alebo skôr sa poddávam Bohu, prosím ho vnútorne, aby ma v tejto chvíli neopúšťal. Je už jedenásť hodín večer. Všetky sestry už spia v celách, len moja duša bojuje, a to s veľkou námahou. Pookušiteľ mi ďalej hovorí: „Načo ťa zaujímajú iné duše? Ty sa máš modliť len za seba. Hriešnici sa obrátia aj bez tvojich modlitieb. Vidím, že v tejto chvíli veľmi trpíš. Dám ti jednu radu, od ktorej bude závisieť tvoje šťastie: nikdy nehovor o Božom milosrdenstve a zvlášť nenabádaj hriešnikov k dôvere v Božie milosrdenstvo, lebo im patrí spravodlivý trest. Druhá dôležitá vec: nehovor o tom, čo sa deje v tvojej duši, spovedníkom a zvlášť tomu mimoriadnemu otcovi a tomu kňazovi vo Vilne. Ja viem, kto sú oni, tak ťa chcem varovať pred nimi. Hľaď, aby si bola dobrou reholníčkou, stačí žiť tak ako všetky. Načo sa vystavuješ toľkým ťažkostiam?“

Mlčím ďalej a silou vôle v podstate zotrávam v Bohu aj keď sa z môj- 1498 ho srdca vydral ston. Konečne pookušiteľ odišiel a ja som ihneď unavená zaspala. Ráno som prijala sv. prijímanie. Hneď po ňom som vošla do svojej cely, padla som na kolená a obnovila akt odovzdania sa vo všetkom najsvätejšej Božej vôli. Prosím Ťa, Ježišu, daj mi silu do boja, nech sa so mnou stane podľa Tvojej najsv. vôle. Moja duša sa zamilovala do Tvojej najsv. vôle.

V tej chvíli som uzrela Ježiša, ktorý mi povedal: „*Som spokojný s tým, 1499 čo robíš. Buď aj naďalej pokojná, ak budeš vždy robiť všetko, čo je v tvojej moci v celom diele milosrdenstva. Tvoja úprimnosť pred spovedníkom nech je čo najväčšia.*“

Preto satan nič nezískal z toho, že ťa pokúšal, lebo si nevstúpila do rozhovoru s ním. Rob tak naďalej. Dnes si mi vzdala veľkú chválu, keď si tak verne bojovala. Nech sa upevní a utvrdí tvoje srdce v tom, že ja som vždy s tebou, aj keď ma vo chvíli boja necítiš.“

Dnes ma Božia láska prenáša na druhý svet. Som ponorená do lás- 1500 ky, milujem a cítim, že som milovaná. Prežívam to celým vedomím. Moja duša tonie v Pánovi, poznávam veľký Boží majestát a svoju maličkosť, ale týmto poznaním sa zväčšuje moje šťastie... Toto vedomie v mojej duši je živé, mocné a zároveň sladké.

+ Keď teraz nemôžem v noci spať, lebo mám bolesti, navštevujem 1501 všetky kostoly a kaplnky a aspoň krátko adorujem Najsvätejšiu sviatosť. Keď sa vraciam do svojej kaplnky, modlím sa za istých kňazov, ktorí ohlasujú a oslavujú Božie milosrdenstvo. Modlím sa aj na úmysel Sv. otca a aby som vyprosila Božie milosrdenstvo pre hriešnikov - to sú moje noci.

1502

20.1. 1938

Nikdy sa pred nikým neponižujem. Neznášam pochlebovanie a pokora je len pravda. V skutočnej pokore niet ponižovania. Aj keď sa pokladám za najmenšiu v celom kláštore, na druhej strane sa zas teším z dôstojnosti Ježišovej nevesty... Nezáleží na tom, že sa neraz stretávam s názorom, že som pyšná, veď predsa viem, že ľudský súd nevidí úmysel konania.

1503 Keď som sa na začiatku svojho rehoľného života, hneď po noviciáte, *začala* cvičiť zvlášť v pokore, nepostačovali mi samotné pokorenia, ktoré Boh na mňa dopúšťal, ale sama som ich hľadala. V nadmernej horlivosti som sa predstaveným neraz predstavovala taká, aká som v skutočnosti nebola a o takých biedach som nemala ani poňatia. Ale po krátkom čase mi dal Ježiš poznať, že pokora je len pravda. Od tej chvíle som zmenila svoj názor a idem verne za Ježišovým svetlom. Poznala som, že ak je duša s Ježišom, on jej nedovolí blúdiť.

1504 + Pane, Ty vieš, že už od svojej mladosti som vždy hľadala Tvoju vôľu, a keď som ju spoznala, snažila som sa ju splniť. Moje srdce bolo privyknuté vnuknutiam Ducha Svätého, ktorému som verná. V najväčšom hluku som počula Boží hlas. Vždy viem, čo sa deje vnútri mojej...³⁷⁶

1505 Usilujem sa o svätosť, lebo takto budem užitočná Cirkvi. Neustále sa usilujem o cnosti, snažím sa verne nasledovať Ježiša, a ten rad každodenných tichých cností, ukrytých, takmer nebadaných, ale plnených s veľkou láskou vkladám do pokladnice Božej Cirkvi na spoločný úžitok duší. Cítim vnútorne, akoby som bola zodpovedná za všetky duše. Cítim dobre, že nežijem len pre seba, ale pre celú Cirkev...

1506 + Ó, nepochopiteľný Bože, moje srdce sa rozplýva v radosti, že si mi dal vniknúť do tajomstva svojho milosrdenstva. Všetko sa začína v Tvojom milosrdenstve a v Tvojom milosrdenstve sa končí...

1507 Všetka milosť vyplýva z milosrdenstva a posledná hodina je plná milosrdenstva pre nás. Nech nikto nepochybuje o Božej добрote aj keď by jeho hriechy boli čierne ako noc. Božie milosrdenstvo je mocnejšie ako naša bieda. Je potrebné len jedno: aby hriešnik odchýlil aspoň trochu dvere svojho srdca lúčom Božieho milosrdenstva a ostatné už doplní Boh. Nešťastná je však duša, ktorá zatvorila dvere Božiemu milosrdenstvu, dokonca v poslednej hodine. Tieto duše ponorili Ježiša v Olivovej záhrade do smrteľného smútku, veď z jeho najľútostivejšieho srdca vyplynulo Božie milosrdenstvo.

21.1. 1938 1508

Ježišu, naozaj by bolo strašné trpieť, keby nebolo Teba. Ale práve Ty, Ježišu, na kríži rozpätý, dávaš mi silu a vždy si pri trpiacej duši. Stvorenia opustia človeka v utrpení, ale Ty, ó, Pane, si verný...

V chorobe sa často stáva tak ako s Jóbom v Starom zákone. Keď človek chodí a pracuje, je všetko v poriadku, ale ak Boh zošle chorobu, už je akosi tých priateľov menej. Ale predsa sú. Zaujímajú sa o naše utrpenie a tak ďalej, ale ak Boh dopúšťa dlhšiu chorobu, pomaly nás začínajú opúšťať aj verní priatelia. Navštevujú nás zriedkavejšie a ich návšteva nám často spôsobuje bolesť. Namiesto toho, aby nás potešili, vyčítajú nám niektoré veci, ktoré nám spôsobujú veľké utrpenie. A tak duša, ako ten Jób, je sama. Ale našťastie nikdy nie je sama, lebo je s ňou Ježiš - hostia. Keď som okúsila tieto utrpenia a celú noc som prežila v smútku, ráno, keď mi kňaz priniesol sv. prijímanie, musela som sa silou vôle ovládnuť, aby som nahlas nevykríkla: vitaj, skutočný a jediný Priateľ. Sv. prijímanie mi dáva silu trpieť a bojovať. Ešte jedno chcem povedať, čo som skúsila: Keď Boh nedáva duši ani smrť, ani zdravie a trvá to roky, okolie si na to zvykne a díva sa na človeka, akoby nebol chorý. Vtedy sa začína obdobie tichého mučeníctva. Len Boh vie, koľko to dušu stojí obetí. Keď som sa raz večer cítila tak zle, že som rozmýšľala, ako sa dostanem do cely, stretla som sestru asistentku, ktorá práve vysvetľovala jednej zo sestier direktoriek, že má ísť na bránu s istým príkazom. Ale keď ma zbadala, hovorí jej: „Nie, sestra, už nemusíš ísť, pôjde sestra Faustína, lebo ledva stojí na nohách.“ Odpovedala som, že dobre, išla som a splnila som daný príkaz, ale iba Boh o ňom vie. Toto je len jeden príklad z mnohých. Neraz sa zdá, že sestra druhého chóru je z kameňa, ale aj ona je človek, má srdce a city...

V takých chvíľach sám Boh prichádza na pomoc, lebo inak by duša neuniesla tieto kríže, o ktorých som ešte vôbec nepísala a teraz ani nemám úmysel písať, ale keď pocítim vnuknutie, tak napíšem...

Dnes počas sv. omše som videla trpiaceho Pána Ježiša, akoby zomieral na kríži. Povedal mi: „*Dcéra moja, rozjímaj často nad mojím utrpením, ktoré som pre teba znášal a nič sa ti nebude zdať veľkým, čo ty trpíš pre mňa. Najviac sa mipáčiš, keď rozjímaš o mojom bolestnom umučení. Spájaj svoje malé utrpenia s mojím bolestným umučení, aby mali nekonečnú hodnotu pred mojím majestátom.*“

+ Dnes mi Ježiš povedal: „*Často ma nazývaš svojím majstrom. Je to milé môjmu srdcu, ale nezabúdaj, žiacka moja, že si žiačkou majstra ukrižovaného. Toto jedno slovo nech ti stačí. Ty vieš, čo je obsiahnuté v kríži.*“

- 1514 + Poznala som, že najväčšia sila je ukrytá v trpezlivosti. Vidím, že trpezlivosť vždy vedie k víťazstvu, aj keď nie ihneď, ale to víťazstvo sa ukáže po rokoch. Trpezlivosť sa spája s tichosťou.
- 1515 + Dnes som celú noc strávila s Ježišom v žalári. Je noc adorácie. Sestry sa modlia v kaplnke. Ja sa v duchu s nimi spájam, lebo podlomené zdravie mi nedovoľuje ísť do kaplnky. Celú noc som nemohla zaspáť, tak som ju strávila s Ježišom v žalári. Ježiš mi dal poznať utrpenia, ktoré tam zakúsil. Svet sa o nich dozvie v deň súdu.
- 1516 „Povedz dušiam, dcéra moja, že im dávam na obranu svoje milosrdenstvo, bojujem za nich ja sám a znášam spravodlivý hnev svojho Otca.
- 1517 *Dcéra moja, povedz, že Sviatok milosrdenstva vyšiel z môjho vnútra pre potešenie celého sveta.*”
- 1518 Ježišu, môj pokoj a odpočinutie moje, prosím Ťa za tú sestru, daj jej svetlo, aby sa zmenila vo svojom vnútri, podopri ju mocne svojou milosťou, aby aj ona dosiahla dokonalosť...
- 1519 + Dnes pred svätým prijímaním mi Pán povedal: „*Dcéra moja, dnes hovor s predstavenou otvorene o mojom milosrdenstve, lebo ona z predstavených má najväčší podiel na ohlasovaní môjho milosrdenstva.*” A naozaj, popoludní prišla matka a rozprávali sme sa o tomto Božom diele. Hovorila mi, že tie obrázky akosi nevyšli veľmi pekne a že ich veľmi nekupejú. „Ale,” hovorí mi, „vzala som dosť a rozdáam, kde uznám za vhodné. Robím, čo môžem, aby sa dielo milosrdenstva šírilo.” Keď odišla, Pán mi dal poznať, ako veľmi milá mu je táto duša.
- 1520 Dnes mi Pán povedal: „*Otvoril som svoje srdce ako živý prameň milosrdenstva. Nech z neho čerpajú život všetky duše. Nech sa priblížia k moru milosrdenstva s veľkou dôverou. Hriešnici dosiahnu ospravedlnenie a spravidliví sa upevnia v dobrom. Kto vložil dôveru v moje milosrdenstvo, tomu v hodine smrti naplním dušu svojím pokojom.*”
- 1521 Pán mi povedal: „*Dcéra moja, neustávaj v ohlasovaní môjho milosrdenstva, ochladíš tým moje srdce, ktoré spaľujú plamene zľutovania pre hriešnikov. Povedz mojim kňazom, že tvrdošíjní hriešnici sa budú kajať pri ich slovách, keď budú hovoriť o mojom nesmiernom milosrdenstve, o zľutovaní, ktoré mám voči nim vo svojom srdci. Kňazom, ktorí budú ohlasovať a oslavovať moje milosrdenstvo, dám predivnú moc, pomažem ich slovami a pohnem srdcia, ku ktorým budú hovoriť.*”
- 1522 Život sám osebe je ťažký, ale dvojnásobne ťažké je žiť sa s pyšnými dušami. Ó, Bože, daj mi hlbšiu vieru, aby som v každej sestre videla vždy Tvoj svätý obraz, ktorý má vyrytý v duši...
- 1523 Večná Láska, čistý Plameň, hor v mojom srdci neustále a naplň sebou celú moju bytosť podľa Tvojho odvekeho zaľúbenia, skrze ktoré si ma

povolal k bytiu a pozval k účasti na svojom večnom šťastí. Ó, milosrdný Pane, zasypal si ma toľkými darmi len z milosrdenstva. Keď vidím, že všetko som dostala zadarmo, v najhlbšej pokore zvelebujem Tvoju nepochopiteľnú dobrotu. Pane, moje srdce zalieva úžas, že Ty, absolútny Pán, nikoho nepotrebuješ, a predsa sa z čistej lásky znižuješ k nám. Nevychádzam z údivu, že Pán vstupuje do takej blízkej dôvernosti so svojím stvorením, je to opäť jeho nepochopiteľná dobrotivosť. Vždy znova začínam toto rozjímanie a nemôžem ho dokončiť, lebo môj duch je v ňom celkom pohrúžený. Aká rozkoš milovať celou silou svojej duše a byť opätovne ešte viac milovaná, cítiť to a prežívať plným vedomím svojej bytosti. Niet slov, ktorými by sa to dalo vyjadriť.

• 25.1. 1938 1524

Ježišu môj, aký si Ty dobrý a trpezlivý, neraz sa pozeráš na nás ako na malé deti. Prosíme Ťa neraz, a sami nevieme o čo, lebo na konci modlitby, keď nám dávaš, o čo sme Ťa prosili, nechceme to prijať.

Jedného dňa prišla ku mne istá sestra a prosila ma o modlitbu. Povedala mi, že už dlhšie to nevydrží, ak by tak malo byť. Nech sa modlím. Odpovedala som, že dobre a začala som novú k Božiemu milosrdenstvu. Spoznala som, že Boh jej tú milosť dá, ale keď ju dostane, opäť bude nespokojná. Modlila som sa však ďalej, ako ma prosila. Na druhý deň prichádza tá istá sestra. Keď sa začal rozhovor znovu o tom istom, povedala som jej: „Vieš, sestra, nesmieme Pána Boha v modlitbe nútiť, aby nám dal to, čo my chceme, ale radšej sa poddávať jeho sv. vôli.” Ale jej sa zdalo, že to, o čo prosí, je potrebné. Ku koncu novény opäť prichádza ku mne tá istá sestra a hovorí mi: „Ach, sestra, Pán Ježiš mi dal tú milosť, ale, ale teraz už rozmýšľam inakšie. Modli sa, sestra, aby to zase bolo nejako inakšie.” Odpovedala som jej: „Áno, budem sa modliť, aby sa v tebe splnila Božia vôľa a nie to, čo ty chceš...”

Najmilosrdnejšie srdce Ježišovo, ochráň nás pred spravodlivým Božím hnevom. 1526

+ Jedna sestra ma neustále prenasleduje len preto, že Boh so mnou tak blízko prebýva. Zdá sa jej, že to všetko len predstieram. Keď sa jej zdá, že som urobila nejakú chybu, vtedy hovorí: „Zjavenia majú a také chyby páchajú.” Porozprávala o tom aj iným sestrám, ale vždy v hanlivom význame, skôr to podáva ako prejav nejakej čudácky. Jedného dňa ma to zabolelo, že tá kvapka ľudského rozumu dokáže takto pretriasať Božie dary. Po sv. prijímaní som sa modlila, aby ju Boh osvietil, ale poznala som, že ak táto duša nezmení svoj vnútorný charakter, nedôjde k dokonalosti.

- 1528 + Raz som sa žalovala Ježišovi na istú osobu: „Ježišu, ako môže táto osoba vydávať takýto súd dokonca o úmysle?“ Pán mi odpovedal: „*Neču duj sa tomu, tá duša nepozná samu seba. Ako môže dobre súdiť o inej duši?*“
- 1529 Dnes som videla otca Andrasza, ako sa modlí. Poznala som, že sa prihovára Bohu aj za mňa. Pán mi neraz dáva poznať, kto sa za mňa modlí.
- 1530 Odstúpila som trochu do úzadia, ako by ma to Božie dielo nezaují malo. Nehovorím teraz o ňom, ale celá moja duša je pohrúžená do modlitby a pokorne prosím Boha, aby ráčil urýchliť ten veľký dar, Sviatok milosrdenstva. Vidím, že Ježiš koná, sám dáva pokyny, ako sa to má urobiť. Nič sa nedeje náhodou.
- 1531 Dnes som povedala Pánu Ježišovi: „Vidíš, koľko ťažkostí, kým uveria, že toto dielo pochádza od Teba. A predsa ani teraz ešte všetci tomu neveria.“
„Bud'pokojná, dieťa moje, mojej vôli sa nič nemôže protivíť. Napriek šomraniu a znechuteniu sestier sa všetka moja vôľa v tebe splní až do poslednej túžby a tvojho posledného dychu. Nermúť sa preto. Aj ja som bol kameňom úrazu pre niektoré duše.“
- 1532 + Ježiš sa mi žaloval, ako veľmi ho bolí nevernosť vyvolených duší:
„A ešte viac zraňuje moje srdce ich nedôvera po páde. Keby nezakúsili dobrotu môjho srdca, bolelo by ma to menej.“
- 1533 Videla som Boží hnev nad Poľskom. Aj teraz vidím, že ak by sa Boh dotkol našej krajiny najväčšími trestami, bolo by to ešte jeho veľké milosrdenstvo, lebo za také veľké previnenia by nás mohol potrestať večným zničením. Úplne som sa vydesila, keď mi Pán len trošku poodchýlil závoj. Teraz vidím jasne, že vyvolené duše udržiavajú jestvovanie sveta, aby sa doplnila miera.
- 15 34 + Videla som, ako sa namáha istý kňaz v modlitbe. Jeho modlitba sa podobala modlitbe Pána Ježiša v Getsemany. Ó, keby ten kňaz vedel, aká milá bola Bohu tá modlitba.
- 1535 Ó, Ježišu, v Tvojom najmilosrdnejšom srdci sa zatváram ako v nedej bytnej pevnosti pred útokmi nepriateľov.
- 1536 Dnes som bola pri istej zomierajúcej osobe, ktorá zomierala v našich rodnych krajoch. Podopierala som ju modlitbami, po chvíli som pocítila bolesť v rukách, nohách a v boku, trvalo to krátku chvíľu...
- 1537 27.1.1938
- Dnes počas svätej hodinky sa mi Ježiš žaloval na nevďačnosť duší.
„Za dobrodenia dostávam nevďačnosť, za lásku zabudnutie a ľahostajnosť. Moje srdce to nemôže zniesť.“

V tej chvíli v mojom srdci mocne vzkypela láska k Ježišovi. Obetovala som sa za nevďačné duše, v tom okamihu som sa celá pohrúžila v ňom. Keď som prišla k sebe, Pán mi dal pocítiť trochu z nevďačnosti, ktorá zalievala jeho srdce. Táto skúsenosť netrvala dlho.

Dnes som povedala Pánovi: „Kedy ma vezmeš k sebe? Už som sa cítila tak zle a s takou túžbou som čakala na Tvoj príchod.“ Ježiš mi odpovedal: „*Bud' vždy pripravená, ale už ťa dlho nenechám v tomto vyhnanstve, musí sa v tebe splniť moja svätá vôľa.*“

„Ach, Pane, ak sa ešte celkom nesplnila vo mne Tvoja sv. vôľa, hľa, som pripravená na všetko, čo Ty chceš, ó, Pane. Ó, môj Ježišu, udivuje ma len to, že mi dávaš poznať toľko tajomstiev, a toto tajomstvo, čiže hodinu mojej smrti, mi nechceš povedať.“ Pán mi odpovedal: „*Bud'pokojná, dám ti ju poznať, ale teraz ešte nie.*“ „Ach, môj Pane, odprosujem Ťa za to, že som to chcela vedieť. Ty vieš sám prečo, lebo poznáš moje rozťužené srdce, ktoré sa trhá za Tebou. Ty vieš, že by som nechcela zomrieť ani o minútu skôr, len tak, ako si rozhodol pred vekmi.“

So zvláštnou dobroprajnosťou počúval Ježiš výlevy môjho srdca.

28.1.1938 1540

Dnes mi Pán povedal: „*Zapíš, dcéra moja, tieto slová: Všetkým dušiam, ktoré budú zvelebovať moje milosrdenstvo, šíriť jeho úctu a povzbudzovať iné duše k dôvere v moje milosrdenstvo: tieto duše v hodine smrti nazakúsia strach. Moje milosrdenstvo ich v tomto poslednom boji ochráni...*“

Dcéra moja, povzbudzuj duše, aby sa modlili korunku, ktorú som ti odovzdal. Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma budú prosieť. Keď sa ju budú modliť tvrdošijní hriešnici, naplním ich duše pokojom a hodina ich smrti bude šťastlivá. Napíš to kvôli utrápeným dušiam. Keď duša uvidí a spozná ťarchu svojich hriechov, keď sa jej pred očami zjaví celá priepasť biedy, do ktorej je ponorená, nech nezúfa, ale nech sa s dôverou vrhne do náručia môjho milosrdenstva ako dieťa do objatia milovanej matky. Tieto duše majú prednosť v mojom ľútosťivom srdci, ony majú väčší nárok na moje milosrdenstvo. Povedz, že žiadna duša, ktorá vzývala moje milosrdenstvo, sa nesklamala ani nebola zahanbená. Mám zvláštne zalúbenie v duši, ktorá dôveruje mojej dobrotivosti. Napíš, že keď sa túto korunku budú modliť pri zomierajúcich, postavím sa medzi otca a zomierajúcu dušu nie ako spravodlivý sudca, ale ako milosrdný spasiteľ.“

V tej chvíli mi dal Pán poznať, ako veľmi je žiarlivý na moje srdce.

„Aj medzi rehoľnými sestrami sa budeš cítiť osamotená a vtedy vedz, že túžim, aby si sa tesnejšie spájala so mnou. Mne ide o každý záchvev tvoj-

ho srdca, každý záchvev tvojej lásky sa odráža v mojom srdci, túžim po tvojej láske."

„Áno, ó, Ježišu, ale ani moje srdce by nedokázalo žiť bez Teba, lebo aj keby mi boli darované srdcia všetkých stvorení, neuspokojili by hĺbku môjho srdca.

1543 Dnes večer mi Pán povedal: „V hodine smrti sa celá odovzdaj mne a ja ťa predstavím môjmu Otcovi ako svoju nevestu. Teraz ti nariaďujem, aby si zvláštnym spôsobom spájala svoje hoci aj najmenšie skutky s mojimi zásluhami a vtedy môj Otec pozrie na ne s láskou ako na moje.

1544 Nevymieňaj si podrobné spytovanie svedomia, ktoré som ti dal skrze otca Andrasza, čiže, aby si sa ustavične spájala so mnou. To je to, čo dnes zre telne od teba žiadam. Bud' dieťaťom voči mojím zástupcom*¹¹, lebo ja si požičiavam ich ústa, aby hovorili k tebe, aby si nemala pochybnosti v ničom."

1545 Moje zdravie sa trochu zlepšilo, dnes som zišla do refektára aj do kaplnky. Nemôžem si ešte plniť povinnosti, zostanem ešte v cele pri člnku.³⁷⁸ Veľmi ma tá práčička priťahuje, ale ešte ma unavuje aj takáto ľahká práca. Vidím, aká som slabá. Neprežívam prázdne chvíle, lebo každá chvíľka môjho života je vyplnená modlitbou, utrpením a prácou. Ak nie jedným, tak druhým spôsobom života zvelebujem Boha. A keby mi Boh dal ešte raz prežiť život, neviem, či by som ho lepšie využila...

1546 Pán mi povedal: „Opájam sa tvojou láskou, tvoja úprimná láska je tak milá môjmu srdcu ako vôňa ružového púčika zavčas rána, keď slnko z neho ešte nezobralo rosu. Sviežosť tvojho srdca ma uchvacuje, preto sa spájam s tebou tak úzko ako so žiadnym stvorením..."

1547 Dnes som videla námahy toho kňaza³⁷⁹ v Božích veciach. Jeho srdce začína zakusovať to, čím bolo naplnené Božie srdce počas pozemského života. Za námahy, nevďačnosť... Ale jeho horlivosť o Božiu chválu je veľká...

1548 Jednodňové exercície 30.1. 1938

V meditácii mi dal Pán poznať, že kým v mojej hrudi bije srdce, dovtedy sa mám snažiť, aby sa šírilo Božie kráľovstvo na zemi. Mám bojovať o slávu svojho Stvoriteľa.

Viem, že Bohu vzdám chválu, akú odo mňa očakáva, ak sa budem snažiť verne spolupracovať s Božou milosťou.

1549 Túžim žiť duchom viery. Prijímam všetko, čo ma stretne, lebo mi to podáva milujúca Božia vôľa, ktorá úprimne túži po mojom šťastí. A tak prijímam všetko, čo mi Boh zošle s odovzdanosťou a vďačnosťou, nevšímam si hlas prirodzenosti ani našepkávanie sebalásky. Pred dôležitejšou činnosťou sa na chvíľu zamyslím, aký má súvis s večným životom, čo je

hlavným dôvodom k jej predsavzatiu, či Božia sláva, alebo nejaké dobro vlastnej duše, alebo dobro iných duší. Ak mi srdce povie áno, vtedy budem pri konaní danej činnosti neoblomná, nebudem si všímať žiadne prekážky ani obety, nedám sa odradiť od rozhodnutia, postačí mi, ak viem, že je to milé Bohu. A naopak, ak spoznám, že dané činnosti nemajú nič spoločného s tým, čo som spomenula vyššie, budem sa snažiť pozdvihnúť ich do vyšších sfér skrze dobrý úmysel. A ak spoznám, že niečo pochádza zo sebalásky, odmietnem to hneď na začiatku.

Vo chvíľach pochybností nebudem konať, ale budem sa usilovať hľa- 1550 dať vysvetlenie u duchovných, zvlášť u svojho poradcu. Nebudem sa ospravedľňovať, keď mi bude vyčítať a napomínať ma ktokoľvek, len v tom prípade, ak mi priamo prikážu, aby som dala svedectvo pravde. S veľkou trepezlivosťou budem vždy počúvať zdôverovanie druhých, prijímať ich utrpenia, posilňovať ich na duchu, a svoje vlastné utrpenia budem utápať v najľútostivejšom Ježišovom srdci. Nikdy nebudem vychádzať z hĺbín jeho milosrdenstva, ale budem privádzať do nich celý svet.

V meditácii o smrti som prosila Pána, aby ráčil preniknúť moje 1551 srdce tými pocitmi, aké budem mať vo chvíli smrti. Božia milosť mi vnútorne odpovedala, že som robila, čo bolo v mojej moci, a teda môžem byť pokojná. V tej chvíli sa v mojej duši vzbudila taká veľká vďačnosť voči Bohu, že som sa od radosti rozplakala ako malé dieťa... Pripravila som sa na prijatie sv. prijímania na nasledujúce ráno ako na prijatie sviatosti pomazania nemocných a pomodlila som sa za seba modlitby za zomierajúcich.³⁸⁰

Vtom som počula tieto slová: „Ako si so mnou zjednotená v živote, tak 1552 budeš zjednotená aj vo chvíli smrti." Po týchto slovách sa v mojej duši vzbudila taká veľká dôvera v Božie milosrdenstvo, že aj keby som mala na svedomí hriechy celého sveta a hriechy všetkých zatratených duší, aj tak by som nepochybovala o Božej добрôte, ale bez rozmýšľania by som sa vrhla do priepasti Božieho milosrdenstva, ktorá je pre nás vždy otvorená. So zdrveným srdcom by som sa vrhla k jeho nohám a odovzdala sa úplne do jeho sv. vôle, ktorá je milosrdenstvo samo.

Ó, môj Ježišu, Život mojej duše, Život môj, Spasiteľ môj, môj naj- 1553 sladší Ženich a zároveň môj Sudca, Ty vieš, že v tej poslednej hodine sa nespolieham na nijaké svoje zásluhy, ale jedine na Tvoje milosrdenstvo. Hľa, už dnes sa celá ponáram do priepasti Tvojho milosrdenstva, ktorá je vždy otvorená pre každú dušu.

Ó, môj Ježišu, mám jednu úlohu v živote, smrti a v celej večnosti, a to je zvelebovať Tvoje nepochopiteľné milosrdenstvo. Žiaden rozum

nepreskúma tajomstvá Tvojho milosrdenstva, ó, Bože, ani anjel, ani človek. Anjeli sú udivení nad tajomstvom Božieho milosrdenstva, ale nemôžu ho pochopiť. Všetko, čo vyšlo z rúk Stvoriteľa je uzavreté v nepochopiteľnom tajomstve, to je vo vnútri jeho milosrdenstva. Keď nad tým rozjímam, môj duch ustáva, srdce sa rozplýva v radosť. Ó, Ježišu, cez Tvoje najľútostivejšie srdce ako cez krištál prešli na nás lúče Božieho milosrdenstva.

1554 1. II. 1938

Dnes sa cítim so zdravím trochu horšie, ale ešte sa zúčastňujem spoločného života celej kongregácie. Je to pre mňa veľmi namáhavé, o čom len Ty, Ježišu, vieš. Dnes som si myslela, že nevydržím v refektári počas celého obeda. Každé prijatie jedla mi spôsobuje nesmierne bolesti.

1555 Pred týždňom ma navštívila matka predstavená a povedala mi, že sa ma chytá každá choroba, lebo mám taký slabý organizmus, ale to nie je moja vina. Lebo keby druhá sestra mala tú istú chorobu, tak by určite chodila, a ja už musím ležať. Tie slová ma nezraňovali, ale bolo by lepšie, keby ťažko chorých takto neporovnávali, lebo ich kalich je aj tak plný. Po druhé - ak sestry navštevujú chorých, nech sa po každý raz nevyptujú tak podrobne: a čo bolí, ako bolí, lebo hovoriť každej sestre o sebe stále to isté, je nesmierne únavné, najmä, ak sa to niekedy viackrát za deň opakuje.

1556 Keď som vošla na chvíľu do kaplnky, Pán mi dal poznať, že medzi vyvolenými dušami má zvlášť vyvolené, ktoré vyzýva k vyššej svätosti, k výnimočnému zjednoteniu so sebou. Sú to serafínske duše, od ktorých Boh žiada, aby ho milovali viac ako iné duše. Aj keď všetky žijú v kláštore, predsa niekedy žiada, aby ho jednotlivá duša milovala viac. Taká duša rozumie tomuto volaniu, lebo jej to Boh dáva vnútorne poznať, ale predsa môže za tým ísť a môže neísť. Od duše závisí, či bude verná vnuknutiam Ducha Svätého, alebo bude Duchu Svätému klásť odpor. Ale spoznala som, že v očistci je miesto, kde budú duše splácať Bohu za previnenia tohto druhu. Duša zvlášť vyznačená Bohom sa bude vyznačovať všade, ako v nebi, tak v očistci alebo v pekle. V nebi sa odlíši od iných duší väčšou slávou, svetlom a hlbším poznaním Boha, v očistci - hlbšou bolesťou, lebo hlbšie pozná, nástojčivejšie túži po Bohu, v pekle - bude trpieť viac ako iné duše, lebo hlbšie pozná, koho stratila. Ten znak zvláštnej výnimočnej Božej lásky sa v nej nezmaže.

1557 Ó, Ježišu, zachovávaj ma vo svätej bázni, aby som nepremárnila milosti. Pomôž mi byť vernou vnuknutiam Ducha Svätého, dovoľ, nech

mi radšej srdce pukne od lásky k Tebe, než by som mala nevykonať hoci len jeden skutok tejto lásky.

2. II. 1938 1558

Temnota duše. Dnes je Sviatok Matky Božej a v mojej duši je temnota. Pán sa mi ukryl a ja som sama, sama jediná. Môj rozum je tak zatemnený, že mám samé vidiny. Ani jeden lúčik svetla nevstupuje do mojej duše. Nerozumiem sama sebe ani tým, čo ku mne hovoria. Strašné pokušenia na mňa doľahli ohľadne sv. viery. Ó, môj Ježišu, zachráň ma. Nič viac nemôžem povedať. Nemôžem ich opísať podrobne, lebo sa bojím, aby sa niekto nepohoršil, keď to bude čítať. Prekvapilo ma, že na dušu môžu prísť takéto útrapy. Ó, uragán, čo ty robíš s loďkou môjho srdca? Tá búrka trvala celý deň a noc. Keď prišla ku mne matka predstavená a opýtala sa, či by som nechcela využiť príležitosť, lebo otec An.³⁸¹ bude spovedať, odpovedala som, že nie. Mala som pocit, že ani otec by ma nepochopil, ani ja by som sa nedokázala vyspovedať. Celú noc som strávila s Ježišom v Getsemany. Z mojej hrude vychádzal jeden bolestný ston. Lahšia bude prirodzená smrť, lebo tam sa zomiera a zomrie, a tu sa zomiera a zomrieť nemôže. Ó, Ježišu, nemyslela som si, že môže jestvovať aj takéto utrpenie. Ničota, to je skutočnosť. Ó, Ježišu, zachráň ma, verím Ti z celého srdca, toľkokrát som videla svetlo Tvojej tváre. A kde si teraz, Pane?... Verím, verím a ešte raz verím v Teba, Boha v Trojici Svätej jediného, Otca, Syna i Ducha Svätého a vo všetky pravdy, ktoré mi Tvoja sv. Cirkev predkladá... Ale temnota neprestáva a môj duch sa ponára do ešte väčšej agónie. V tej chvíli sa ma zmocnila taká strašná bolesť. Teraz sa sama sebe divím, že som nevy pustila ducha, ale trvalo to len krátku chvíľu.

V tej chvíli som uzrela Ježiša, z jeho srdca vychádzali tie isté dva lúče 1559 a celú ma zaplavili. Hneď zmizlo moje trápenie. „*Dcéra moja,*“ povedal Pán, „*vedz, že sama zo seba si tým, čo si teraz prežívala, a len z mojej milosti si účastníčkou večného života a všetkých darov, ktoré ti hojne udeľujem.*“ A s tými Pánovými slovami som dostala pravdivé poznanie seba. Ježiš mi dáva poučenie o hlbokkej pokore a zároveň aj úplnej dôvere v neho. Moje srdce sa premenilo na popol, na prach a aj keby všetci ľudia šliapali po mne, ešte by som to považovala za milosť.

Cítim a som preniknutá tak hlboko, že som ničím, že skutočné poníženia mi budú úľavou.

3. II. 1938 1560

Dnes po sv. prijímaní mi Ježiš znovu dal niekoľko pokynov: „*Po prvé*

- *nebojuj sama s pokušením, ale ihneď ho odhaľ spovedníkovi, vtedy pokušenie stratí všetku svoju silu, po druhé - v týchto skúškach nestrácaj pokoj, prežívaj moju prítomnosť, pros o pomoc moju Matku a svätých, po tretie - maj istotu, že ja sa na teba pozerám a podopieram ťa, po štvrté - neboj sa ani duchovných bojov, ani žiadnych pokušení, lebo ja ťa podopieram, len aby si ty chcela bojovať, vedz, že víťazstvo je vždy na tvojej strane, po piate - vedz, že statočným bojom mi vzdávaš veľkú slávu a sebe zbieraš zásluhy, pokušenie ti dáva príležitosť preukázať mi vernosť.*

- 1561 *A teraz ti poviem, čo je pre teba najdôležitejšie: bezhraničná dôvera svojmu poradcovi. Ak nebudeš využívať túto milosť podľa mojich pokynov, tak ti ho zoberiem, zostaneš sama a navráti sa ti všetky trápenia, ktoré poznáš. Nepáči sa mi, že nevyužívaš príležitosť, keď sa s ním môžeš vidieť a dohovoriť. Vedz, že to je moja veľká milosť, keď dám duši poradcu. Veľá duš ma o to prosí, ale všetkým nedávam túto milosť. V tej chvíli, keď som ti ho dal za poradcu, obdaroval som ho novým svetlom na ľahké poznanie a pochopenie tvojej duše..."*
- 1562 *Ó, môj Ježišu, moje jediné milosrdenstvo, dovoľ, nech uzriem v Tvojej tvári spokojnosť ako znamenie zmierenia so mnou, lebo moje srdce neznesie Tvoju vážnosť. Ak ešte predĺžiš túto chvíľu, pukne mi od bolesti. Vidíš, že už som skrúšená na prach.*
- 1563 *V tej istej chvíli som sa uvidela akoby v paláci a Ježiš mi podal svoju ruku, posadil ma vedľa seba a povedal láskavo: *Nevesta moja, vždy sa mi páčiš svojou pokorou. Najväčšia bieda ma nezadržáva od spojenia s dušou, ale kde je pýcha, tam nie som.**
- Keď som prišla k sebe, rozmyšľala som nad všetkým, čo sa udialo v mojom srdci a ďakovala som Bohu za jeho lásku a milosrdenstvo, ktoré mi preukázal.*
- 1564 *Ježišu, skry ma tak, ako Ty si sa skryl v podobe bielej hostie. Aj mňa ukry pred ľudským okom a zvlášť ukry svoje dary, ktoré mi láskavo udeľuješ, nech sa navonok neprehrádzam tým, čo Ty konáš v mojej duši. Som bielou obláčkou pred Tebou, ó, božský Kňaz, premeň ma sám a moja premena nech je len Tebe známa. Každý deň sa ako obetná hostia postavím pred Teba a pokorne budem prosiť o milosrdenstvo pre celý svet. Budem sa pred Tebou obetovať ticho a nepozorovane. Ako celopal v hlbokom tichu bude horieť moja láska, čistá a nerozdelená, a vôňa tej lásky nech vystupuje k nohám Tvojho trónu. Ty si Pán pánov, ale máš zaľúbenie v srdciach maličkých a pokorných...*
- 1565 *Keď som vošla na chvíľu do kaplnky, Pán mi povedal: „Dcéra moja, pomôž mi spasiť istého zomierajúceho hriešnika, pomodli sa za neho korunku, ktorú som ťa naučil.“ Keď som sa začala modliť korunku, uzrela som*

toho zomierajúceho v strašných mukách a bojoch. Bránil ho anjel strážny, ale voči veľkej biede tejto duše bol akoby bezmocný. Veľké množstvo satanov čakalo na túto dušu, ale počas modlitby korunky som uzrela Ježiša v takej podobe, ako je namaľovaný na obraze. Lúče, ktoré vyšli z Ježišovho srdca, sa dotkli chorého a temné mocnosti utiekli v panike. Chorý poslednýkrát pokojne vydýchol. Keď som prišla k sebe, pochopila som, aká je táto korunka dôležitá pre zomierajúcich, ona zmiernuje Boží hnev.

Keď som odprosovala Pána Ježiša za istý svoj skutok, ktorý sa po 1566 chvíli ukázal ako nedokonalý, Ježiš ma upokojil týmito slovami: „*Dcéra moja, vynahrádzam ti za čistotu úmyslu, ktorý si mala vo chvíli konania. Moje srdce sa potešilo, že si mala vo chvíli konania na mysli moju lásku, a to celkom zreteľne, a ešte aj teraz máš z toho úžitok, to je pokora. Áno, dieťa moje, túžim, aby si vždy mala takú veľkú čistotu úmyslu, aj pri svojich najmenších zámeroch.*”

Vo chvíli, keď som zobrala pero do ruky, krátko som sa modlila 1567 k Duchu Svätému a povedala som: „*Ježišu, požehnaj toto pero, aby všetko, čo mi kážeš písať, bolo na Božiu slávu.*” Vtom som začula hlas: „*Áno, požehnávam preto, že na tom písaní je pečať poslušnosti predstavenej a spovedníkovi. Už tým mi je na slávu a mnoho duší bude mať z toho úžitok pre seba. Dcéra moja, žiadam, aby si všetky voľné chvíle venovala písaniu o mojej добрote a milosrdenstve. Je to tvoje poslanie a tvoja úloha v celom tvojom živote, aby si dávala duším poznať moje veľké milosrdenstvo, ktoré mám pre ne, a povzbudzovala ich k dôvere v priepasť môjho milosrdenstva...*”

Ó, môj Ježišu, verím Tvojim slovám a nemám už v tom žiadne 1568 pochybnosti, lebo v istom rozhovore mi matka predstavená povedala, aby som viac písala o Tvojom milosrdenstve. Tá výpoveď bola celkom zhodná s Tvojou požiadavkou. Ó, môj Ježišu, teraz chápem, že ak žiadaš niečo od duše, tak dávaš aj predstaveným vnuknutie, aby nám dali povolenie vykonať Tvoje požiadavky. Aj keď sa stáva, že nie vždy ich dostaneme hneď, neraz je naša trpezlivosť vystavená skúške...

1569

+ Ó, večná Láska, Ježišu, ktorý si sa zatvoril v hostii a skrývaš majestáť božstva - ukrývaš Tvoju krásu a robíš to preto, aby si sa mohol celý dať mojej duši a aby si ju neľakal svojou veľkosťou. Ó, večná Láska, Ježišu, ktorý si sa zakryl chlebom, večné Svetlo, nepochopiteľný Prameň šťastia a radosti, lebo Ty chceš byť pre mňa už tu na zemi nebom a si mi ním vtedy, keď mi dávaš Tvoju Božiu lásku.

- 1570 Ó, Bože veľkého milosrdenstva, nekonečná Dobrota, hľa, dnes celé ľudstvo volá z priepasti svojej biedy. Volá svojím mocným hlasom o Tvoje milosrdenstvo, o Tvoje zľutovanie, ó, Bože. Láskový Bože, neodmie taj modlitby vyhnancovej tejto zeme. Ó, Pane, nepochopiteľná dobrota, ktorý poznáš skrz-naskrz celú našu biedu a vieš, že vlastnými silami nie sme schopní pozdvihnúť sa k Tebe. Preto Ťa pokorne prosíme, zahŕňaj nás svojou milosťou a rozmnožuj v nás neustále svoje milosrdenstvo, aby sme verne plnili Tvoju svätú vôľu po celý život i v hodine smrti. Nech nás chráni všemohúcnosť Tvojho milosrdenstva pred útokmi nepriateľov našej spásy, aby sme s dôverou ako Tvoje deti čakali na Tvoj druhý príchod, ktorého deň iba Ty poznáš. A dúfame, že dostaneme všetko, čo nám je prisľúbené skrze Ježiša, napriek všetkej našej biede, lebo Ježiš je našou nádejou, cez jeho milosrdné srdce prejdeme ako cez otvorenú bránu do neba.
- 1571 Všimla som si, že už od môjho vstupu do kláštora mi vyčítali jednu vec, a to, že som svätá, ale to pomenovanie bolo vždy posmešné. Zo začiatku ma to veľmi bolelo, ale keď som sa povzniesla vyššie, neví mala som si to. Keď však raz kvôli mojej svätosti bola zasiahnutá istá osoba, vtedy ma veľmi zbolelo, že kvôli mne môžu mať druhí nejaké nepríjemnosti a začala som sa Pánu Ježišovi žalovať, prečo je to takto. Pán mi odpovedal: „Si preto smutná? Ved' ňou si, onedlho to zjavím sám na tebe a budú vyslovovať to isté slovo - „svätá“ -, ale už s láskou.
- 1572 Pripomínam ti, dcéra moja, že vždy, keď budeš počuť, ako hodiny odbíjajú tretiu, ponor sa celá do môjho milosrdenstva, zveľebuj a oslavuj ho, vzývaj jeho všemohúcnosť pre celý svet a zvlášť pre úbohých hriešnikov, lebo v tejto chvíli bolo otvorené dokoľák pre každú dušu. V tejto hodine vyprosíš všetko pre seba aj pre druhých. Je to hodina, v ktorej sa dostalo milosti celému svetu - milosrdenstvo zvíťazilo nad spravodlivosťou. Dcéra moja, snaž sa v tejto hodine vykonať si krížovú cestu, ak ti to dovoľia povinnosti. Ak si nemôžeš vykonať krížovú cestu, tak vojdí aspoň na chvíľu do kaplnky a ucti si moje srdce, ktoré je plné milosrdenstva v Najsv. sviatosti, a ak nemôžeš vojsť do kaplnky, ponor sa do modlitby tam, kde si, aspoň na krátku chvíľu. Žiadam si úctu k môjmu milosrdenstvu od každého stvorenia, ale najprv od teba, lebo tebe som dal najhlbšie poznať toto tajomstvo.”
- 1573 + Ó, môj Bože, aká sa ma dnes zmocňuje túžba za Tebou. Moje srdce už nič nezaujímá, zem nemá už nič pre mňa. Ó, Ježišu, ako veľmi pociťujem vyhnanstvo, ako sa pre mňa predlžuje. Ó, smrť - Boží posol, kedy mi už zvestuješ tú vytúženú chvíľu, skrze ktorú sa naveky spojím s mojím Bohom?
- 1574 Ó, môj Ježišu, nech aj posledné dni môjho vyhnanstva budú celkom

podľa Tvojej najsvätejšej vôle. Spájam svoju bolesť, utrpenie aj samotné zomieranie s Tvojím sv. umučením a obetujem sa za celý svet, aby som vyprosila hojnosť Božieho milosrdenstva pre duše a zvlášť pre tie, ktoré sú v našich domoch. Pevne dôverujem a odovzdávam sa celkom do Tvojej svätej vôle, ktorá je milosrdenstvo samo. Tvoje milosrdenstvo mi bude v tejto poslednej hodine všetkým, ako si mi sám prisľúbil...

Buď pozdravená, večná Láska, sladký môj Ježišu, ktorý ráčiš prebývať v mojom srdci. Pozdravujem Ťa, ó, Božstvo, hodné chvály, ktoré sa ráčilo znížiť kvôli mne a z lásky ku mne sa obetovať až do nepatrnej podoby chleba. Pozdravujem Ťa, Ježišu, nevädnucci Kvet človečenstva, Ty si jediný pre moju dušu. Tvoja láska je čistejšia ako ľalia a Tvoje prebývanie je mi milšie ako vôňa hyacintu. Tvoja priazeň je citlivejšia a jemnejšia ako vôňa ruže, a predsa mocnejšia ako smrť. Ó, Ježišu, nepochopiteľná kráska, Ty si najlepšie rozumieš s čistými dušami, lebo ony jediné sú schopné hrdinstva a obety. Ó, sladká a ružová krv Ježišova, zušľachťuj moju krv a premieňaj ju na svoju vlastnú krv, nech sa mi to stane podľa Tvojho zaľúbenia.

„Vedz, dcéra moja, že medzi mnou a tebou je bezodná priepasť, ktorá oddeluje stvoriteľa od stvorenia, ale tú priepasť vyrovnáva moje milosrdenstvo. Pozdvihujem ťa k sebe, nie akoby som ťa potreboval, ale jedine z milosrdenstva ťa obdarívam milosťou zjednotenia.

Povedz dušiam, aby nestavali vo svojich srdciach prekážky môjmu milosrdenstvu, ktoré tak veľmi túži v nich pôsobiť. Moje milosrdenstvo pracuje vo všetkých srdciach, ktoré mu otvárajú svoje dvere. Ako hriešnik, tak aj spravodlivý potrebuje moje milosrdenstvo. Obrátenie a vytrvanie v ňom je milosť môjho milosrdenstva.

Duše, ktoré sa usilujú o dokonalosť, nech zvlášť zveľebujú moje milosrdenstvo, lebo hojnosť milostí, ktoré im udeľujem, plynie z neho. Túžim, aby sa tieto duše vyznačovali bezhraničnou dôverou v moje milosrdenstvo. Posvätením takýchto duší sa zaoberám ja sám, dávam im všetko, čo bude potrebné pre ich svätosť. Milosť z môjho milosrdenstva sa načiera jedinou nádobou, a tou je dôvera. Čím viac duša dôveruje, tým viac dostane. Duše s bezhraničnou dôverou sú pre mňa veľkou radosťou, lebo do takých duší prelievam všetky poklady svojich milostí. Teším sa, že žiadajú veľa, lebo mojou túžbou je dávať veľa, veľmi veľa. Zarmucuje ma však, ak duše žiadajú málo. Zatvárajú tak svoje srdcia.”

+ Najviac trpím, keď sa stretnem s pokrytectvom. Teraz Ťa chápem, Spasiteľu môj, že si tak prísne karhal farizejov za ich faloš. S tvrdošíjnými hriešnikmi si jednal láskavejšie, keď sa na Teba obracali s ľútosťou.

Ježišu môj, teraz vidím, že som prešla všetky etapy svojho života 1580

s Tebou: detstvo, mladost', povolanie, apoštolské práce, Tábor, Getsemany a teraz som už spolu s Tebou na Kalvárii. Ohotne som podstúpila ukrižovanie a som už ukrižovaná. Aj keď ešte trochu chodím, ale som už roztriahnutá na kríži a cítim jasne, že dostávam silu z Tvojho kríža, že Ty sám si moje vytrvanie. Aj keď neraz počujem hlas pokušenia, ako volá na mňa - zostúp z kríža -, ale Božia moc ma posilňuje. Hoci opustenosť, temnota a rôzne utrpenia udierajú na moje srdce, predsa ma tajomná Božia moc podopiera a posilňuje. Túžim vypiť kalich až do poslednej kvapky. Mocne dôverujem, že ak ma Tvoja milosť podopierala vo chvíľach v Getsemany, tak mi pomôže aj teraz, keď som na Kalvárii.

1581 Ó, môj Ježišu, Majster, spájam svoje túžby s Tvojimi túžbami, ktoré si mal na kríži. Túžim splniť Tvoju sv. vôľu, túžim po obrátení duší, túžim, aby bolo zvelebované Tvoje milosrdenstvo, túžim, aby sa urých lilo víťazstvo Cirkvi, túžim, aby sa Sviatok Božieho milosrdenstva uctieval na celom svete, túžim po svätosti kňazov, túžim, aby bola svätá v našej kongregácii,³⁸² túžim, aby bol v celej našej kongregácii duch veľkej horlivosti za slávu Božiu a za spásu duší, túžim, aby duše, ktoré sú v našich domoch, neurážali Boha, ale aby vytrvali v dobrom, túžim po Božom požehnaní pre rodičov a celú rodinu, túžim, aby Boh udeľoval zvláštne svetlo mojim duchovným poradcom, zvlášť otcovi An.³⁸³ a kňa zovi So.,³⁸⁴ túžim po zvláštnom požehnaní pre mojich predstavených,³⁸⁵ ktorým som bola zverená, zvlášť pre matku generálnu³⁸⁶ i m. Irenu a novicmajsterku m. Jozefu.³⁸⁷

1582 Ó, môj Ježišu, teraz objímam celý svet a prosím Ťa o milosrdenstvo preň. Keď mi povieš, ó, Bože, že už dost', že už sa celkom splnila Tvoja svätá vôľa, vtedy v zjednotení s Tebou, Spasiteľu môj, odovzdám svoju dušu do rúk Nebeského Otca, plná dôvery v Tvoje nepochopiteľné milosrdenstvo, a zanôtim prvý hymnus Tvojmu milosrdenstvu, keď budem stáť pri nohách Tvojho trónu. Nezabudnem na teba, úbohá zem, aj keď cítim, že celá okamžite spočinem v Bohu ako v oceáne šťastia, ale to mi nebude prekážkou vrátiť sa na zem, dodávať odvahu duším a povzbudzovať ich k dôvere v Božie milosrdenstvo. Pravdaže, to spochinitie v Bohu mi dá neobmedzenú silu konať.

1583 Keď to píšem, počujem satana, ako škrípe zubami, nemôže zničiť Božie milosrdenstvo a trieska predmetmi v mojej cele, ale cítim v sebe takú veľkú Božiu silu, že ma vôbec nezaujímá zlosť nepriateľa našej spásy, ale pokojne píšem ďalej.

1584 Ó, nepochopiteľná Božia dobrota, ktorá nás chrániš na každom kroku, nech je neustále zvelebované Tvoje milosrdenstvo, že si sa zbratal nie

s anjelmi, ale s ľuďmi. Je to zázrak nepochopiteľného tajomstva Tvojho milosrdenstva. Celá naša dôvera je v Tebe, náš prvorodený Brat, Ježišu Kriste, pravý Boh a pravý Človek. Srdce sa mi chveje od radosti, keď vidím, aký je Boh dobrý voči nám ľuďom, takým úbohým a nevďačným. Ako dôkaz svojej lásky nám dáva nepochopiteľný dar, teda sám seba v osobe svojho Syna. Toto tajomstvo lásky nepochopíme za celú večnosť. Ó, ľudstvo, prečo tak málo myslíš na to, že Boh je skutočne uprostred nás? Ó, Baránok Boží, neviem, čo mám na Tebe najskôr obdivovať: či Tvoju tichosť, skrytosť a obetovanie sa pre človeka, či ten neustály zázrak Tvojho milosrdenstva, ktorý pretvára duše a kriese ich k večnému životu. Aj keď si ukrytý, Tvoja všemohúcnosť sa tu zjavuje viac než v stvorení človeka. Hoci všemohúcnosť Tvojho milosrdenstva pôsobí v ospravedlnení hriešnika, predsa je Tvoje pôsobenie tiché, ukryté.

Videnie Matky Božej. Vo veľkom svetle som uzrela Matku Božiu 1585 v bielom rúchu. Bola prepásaná zlatým pásom a po celom rúchu mala malé zlaté hviezdičky. Aj rukávy mala vyložené zlatom do tvaru trojuholníka. Plášť mala zafírový, ľahko prehodený, na hlave mala ľahko prehodený priezračný závoj, vlasy rozpustené, krásne uložené a zlatú korunu, ktorá mala na koncoch krížiky. Na ľavej ruke držala malého Ježiška. Takúto Božiu Matku som ešte nevidela. Vtom pozrela na mňa láskavo a povedala: „Som Božou Matkou kňazov.“ Potom položila Ježiška na zem, pravú ruku pozdvihla k nebu a povedala: „Bože, požehnaj Poľsko, požehnaj kňazov.“ A potom mi povedala: „Povedz o tom, čo si videla, kňazom.“ Rozhodla som sa, že pri prvej príležitosti, keď sa stretnem s otcom,³⁸⁸ poviem mu to, ale ja sama nemôžem z toho videnia pochopiť nič.

Ó, Ježišu môj, Ty vidíš, ako veľmi som vďačná kňazovi Sopočkovi, 1586 ktorý tak ďaleko posunul Tvoje dielo. Tá duša je taká pokorná, dokázala vydržať všetky búrky a nenechala sa znechutiť protivenstvami, ale verne odpovedala na Božie volanie.

+ Raz dostala obsluhovanie chorých jedna zo sestier a bola taká 1587 nedbanlivá v službe, že naozaj sa bolo treba dobre ovládať. Jedného dňa som sa rozhodla povedať o tom predstaveným, ale počula som hlas v duši: „*Znášaj to trpezlivo, povie to niekto iný.*“ Ale po celý mesiac bola takáto obsluha. Keď som už mohla trochu chodiť do refektára a na rekreáciu, vtom som počula v duši tieto slová: „*Teraz povedia iné sestry o nedbanlivosti v službe tejto rehoľníčky, ale ty mlč a neujímaj sa slova v tejto záležitosti.*“ A v tej chvíli sa začala dosť ostrá debata o danej sestre, ale ona nič nemohla nájsť na svoju obranu a všetky sestry zborovo: „Polepši sa, sestra, a lepšie posluhuj chorým. Spoznala som, že niekedy si

Pán Ježiš nepraje, aby sme hovorili niečo sami. On má spôsoby a vie, kedy má prehovoriť.

15 88 Dnes som počula slová: „V Starom zákone som posielal k svojmu ľudu prorokov s výstrahami. Dnes posielam teba k celému ľudstvu s mojím milosrdenstvom. Nechcem trestať ubolené ľudstvo, ale túžim ho uzdraviť a privinúť k svojmu milosrdnému srdcu. Tresty používam len vtedy, keď ma sami k tomu nútia. Moja ruka nechotne berie meč spravodlivosti. Pred dňom spravodlivosti posielam deň milosrdenstva.“ Odpovedala som: „Ó, môj Ježišu, Ty sám hovor dušiam, lebo moje slová sú bez významu.“

1589 J. M. J.

Čakanie duše na príchod Pána

Neviem, ó, Pane, o ktorej prídeš hodine, a teda bdiem neustále a načúvam ako Tvoja vyvolená nevesta, lebo viem, že rád prichádzaš nebadane, ale čisté srdce Ťa zďaleka, Pane, vycíti.

Čakám na Teba, Pane, uprostred ticha a mlčania,
s veľkou túžbou vo svojom srdci,
s neprekonateľnou túžbou.

Cítim, že moja láska k Tebe sa premieňa na páľavu*
ako plameň sa vznesie do neba na konci života
a vtedy sa splnia všetky moje želania.

Príď už, najsladší môj Pane, a vezmi moje
roztúžené srdce tam, k sebe, do tých výšin
nebeskej krajiny, kde trvá Tvoj večný život.

Lebo život na zemi, to je jedno zomieranie,
lebo moje srdce cíti, že je stvorené pre výšiny
a nezaujímajú ho tohto života nížiny,
lebo moja vlasť, to je nebo. Verím v to nepochybne.

(Koniec piateho zošita rukopisu Denníčka)

Šiesty zošit

*Milosrdenstvo Božie
budem oslavovať naveky*

S. M. Faustína od Najsvätejšej sviatosti z
Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva

- J. M. J.
- 1590 Zvelebuj, duša moja, nepochopiteľné
Božie milosrdenstvo, všetko
na jeho slávu...
- Krakov 10. II. 1938
Šiesty zošitok
- S. Faustína od Najsv. sviatosti z
Kongregácie s. M. B. milosrdenstva
- 1591 Moje srdce ťahá, kde je môj Boh ukrytý, kde
dňom i nocou zostáva s nami bielou hostiou
zakrytý, riadi celý svet, prebýva s dušami. Moje
srdce ťahá, kde sa môj Boh ukrýva, kde je jeho
láska obetovaná, ale moje srdce cíti, že tu je živá
voda, to je môj živý Boh, hoci ho ukrýva závoj.
10. II. 1938
- 1592 Počas meditácie mi dal Pán poznať radosti neba a svätých, ktorí sa
tešia z nášho príchodu, milujú Boha ako jediný predmet svojej lásky, ale
milujú aj nás, nežne a láskavo. Na všetkých tu splýva radosť z Božej tvá-
re, lebo ho vidíme tvárou v tvár. Tá tvár je taká sladká, že duša upadá
do nového nadšenia.
- 1593 Sám Pán ma povzbudzuje, aby som napísala modlitby a hymny
o jeho milosrdenstve, a zveľbovania sa mi tísnu na ústa. Všimla som si,
že do mojej mysle vstupujú hotové slová na slávu Božieho milosrden-
stva. Preto som sa rozhodla, nakoľko to bude v mojej moci, prelievať
ich na papier. Cítim, že Boh ma k tomu nabáda.
- 1594 Prišla ku mne na chvíľu jedna zo sestier. Po krátkom rozhovore
o poslušnosti mi povedala: „Ach, teraz už rozumiem, ako konali svätí.
Ďakujem ti, sestra, veľké svetlo vstúpilo do mojej duše, veľa som
získala.“
- 1595 Ó, môj Ježišu, to je Tvoje dielo, to Ty si prehovoril k tej duši, lebo
sestra vošla ku mne práve vtedy, keď som bola celkom ponorená v Bohu.
Práve v tej chvíli ma opustilo vyššie sústredenie. Ó, môj Ježišu, viem
o tom, že aby som bola užitočnou dušou, musím sa snažiť byť čo naj-

tesnejšie zjednotená s Tebou, večná Láska. Jedno slovo duše zjednote-
nej s Bohom urobí v dušiach viac dobra než výrečné rozprávanie a káz-
ne nedokonalej duše.

+ Videla som údiv otca A. nad mojím konaním, ale všetko na Božiu 1596
slávu. Ó, veľká je Tvoja milosť, Pane, ktorá dušu dvíha do výšin. Veľká
je moja vďačnosť voči Bohu, že mi dal osvieteného kňaza, veď ma mohol
naďalej ponechať v neistote a váhaní, ale jeho dobrotivosť
tomu predišla. Ó, môj Ježišu, nie som v stave spočítať
Tvoje dobrodenia... 1597

„*Dcéra moja, boj bude trvať až do smrti, až posledný
výdych ho ukončí, zvíťazíš tichosťou.*“

13.11. 1938 1598

Videla som, ako nechotne išiel Pán Ježiš do
niektorých duší vo sv. prijímaní. A zopakoval mi tieto slová: „*Do
niektorých srdc idem ako na opätovné mučenie.*“

Počas svätej hodinky, ktorú som sa snažila vykonať, som uzrela trpia- 1599
ceho Ježiša. Povedal mi: „*Dcéra moja, nevšímaj si natoľko samotnú nádobu
milosti, ale viac milosť, ktorú ti dávam. Lebo nádoba sa ti nemusí vždy páčiť a
ani milosti vtedy nepôsobia. Chcem ťa od toho uchrániť a túžim, aby si nikdy
nevenovala pozornosť nádobe, v ktorej ti posielam svoju milosť, ale nech je všetka
pozornosť tvojej duše sústredená na to, aby si čo najvernejšie odpovedala mojej
milosti.*“

+ Ó, môj Ježišu, ak Ty sám neuspokojíš túžbu mojej duše, nikto ju 1600
nepoteší ani neupokojí. Každé Tvoje priblíženie ku mne vyvoláva v
mojej duši nové nadšenie lásky, ale aj nové zomieranie, lebo aj napriek Tvojim
výnimočným priblíženiam k mojej duši Ťa milujem v oddialenosti. Moje
srdce zomiera v nadšení lásky, lebo to ešte nie je večné a úplné
zjednotenie. Aj keď tak často prebývaš so mnou bez žiadneho závoja, predsa
otváraš v mojej duši a v mojom srdci priepasť lásky a túžby po Tebe, Bože. A
tá bezodná priepasť túžby po Bohu v celej plnosti nemôže byť na zemi
celkom vyplnená.

Pán mi dal poznať, ako veľmi túži po dokonalosti vyvolených duší: 1601

„*Vyvolené duše sú v mojej ruke svetlá, ktoré hádzem do tmy sveta
a osvecujem ho. Ako hviezdy osvetľujú noc, tak vyvolené duše osvecujú zem.
Čím je duša dokonalejšia, tým väčšie svetlo okolo seba šíri a ďalej dosa-
huje. Môže byť skrytá a neznáma dokonca najbližším, ale jej svätosť sa
odráža v dušiach na najodľahlejších koncoch sveta.*“

Dnes mi Pán povedal: „*Dcéra, keď pristupuješ k sv. spovedi, ktorá je 1602
prameňom môjho milosrdenstva, vždy vplýva na tvoju dušu moja krv a voda, ktorá
vyšla z môjho srdca, a zošľachtuje tvoju dušu. Vždy, keď prichádzaš*

na sv. spoveď, ponáraj sa celá do môjho milosrdenstva s veľkou dôverou, aby som mohol vyliat' na tvoju dušu hojnosť svojich milostí. Keď prichádzaš na sv. spoveď, myslí na to, že v spovednici ja sám čakám na teba, len sa zakrývam kňazom, ale sám pôsobím v tvojej duši. Tu sa úbohá duša stretá s milosrdným Bohom. Povedz dušiam, že z tohto prameňa milosrdenstva môžu čerpať milosti jedine nádobou dôvery. Ak ich dôvera bude veľká, moja štedrosť bude bezhraničná. Pokorné duše zalievajú prúdy mojej milosti. Pyšní zostávajú vždy v biede a núdzi, lebo moja milosť sa odvracia od nich k pokorným dušiam."

14.11.(1938)

1603

Počas adorácie som počula tieto slová: „*Modli sa za jednu z chovanie, ktorá veľmi potrebuje moju milosť.*” A spoznala som dušu N. - modlila som sa veľa a Božie milosrdenstvo sa zmocnilo tejto duše.

1604

Keď som počas adorácie odriekala: „*Svätý Bože,*” a to niekoľkokrát, zmocnila sa ma živá Božia prítomnosť a bola som v duchu unesená pred Boží majestáť. A uzrela som, ako vzdávajú Bohu chválu anjeli a Pánovi svätí. Božia sláva je taká veľká, že sa nechcem pokúšať opisovať ju, lebo to nedokážem a aby si duše nemysleli, že to je už všetko, čo som napí sala. Svätý Pavol, teraz ťa chápem, že si nechcel opisovať nebo,³⁸⁹ len si povedal, že - ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do srdca človeka nevstúpilo, čo Boh pripravil tým, čo ho milujú.³⁹⁰ Tak je a všetko ako od Boha vyšlo, tak sa aj k nemu vracia a vzdáva mu dokonalú chválu. A teraz, keď som sa pozrela na moje zvelebovanie Boha - ó, aké je len úbohé! A akou kvapkou je v porovnaní s tou dokonalou nebeskou chválou. Ó, aký dobrý si, Bože, že prijímaš aj moje zvelebovanie a lás kavo obraciaš ku mne svoju tvár a dávaš poznať, že Ti je milá naša modlitba.

1605

„*Píš o mojej dobrotivosti, čo ti príde na myseľ.*” Odpovedala som: „*Ako to, Pane, a ak napíšem priveľa?*” Pán mi odpovedal: „*Dcéra moja, aj keby si hovorila naraz všetkými jazykmi ľudskými aj anjelskými, aj tak by si nepovedala priveľa, ale, pravdaže, len čiastočne by si oslávila moju dobrotivosť- moje nesmierne milosrdenstvo.*”

Ó, môj Ježišu, vkladaj sám slová do mojich úst, aby som Ťa mohla hodne zvelebovať.

„*Dcéra moja, buď pokojná, rob, čo ti kážem. Tvoja myseľ je spojená s mojou myslou, tak píš, čo ti príde na myseľ. Si tajomníčkou môjho milosrdenstva. Vybral som si ťa do tohto úradu v tomto i budúcom živote. Tak to chcem napriek všetkým protiventvám, ktoré ti prídu do cesty, vedz, že moje zaľúbenie sa nezmení.*”

V tej chvíli som sa ponorila do veľkej pokory pred Božím majestátom. Ale čím viac som sa pokorovala, tým viac ma prenikala Božia prítomnosť...

Ó, Ježišu, moja jediná radosť. Ó, aké strašné je vyhnanstvo, ó, aký je 1606 to prales, cez ktorý mám prejsť. Moja duša sa prediera cez strašné húštiny rôznych ťažkostí. Keby si ma nepodopieral sám, Pane, nemôžem povedať, že by som išla dopredu.

16. II. 1938 1607

Keď som sa modlila na úmysel istého kňaza k živému srdcu Ježišovmu, ktoré je v Najsvätejšej sviatosti, v jednej chvíli mi dal Ježiš poznať svoju dobrotivosť a povedal mi: „*Nedám mu nad jeho sily.*”

+ Keď som sa dozvedela o nejakých utrpeniach a problémoch istej 1608 osoby, ktoré prežívala v celom tomto Božom diele, pred sv. prijímaním som prosila Pána Ježiša, aby mi dal poznať, či tieto utrpenia niekedy nie sú kvôli mne: „*Ježišu môj najsladší, pokorne Ťa prosím pre Tvoju nekonečnú dobrotu a milosrdenstvo, daj mi poznať, ak sa Ti v tejto veci niečo nepáči alebo ak je v tom nejaká moja vina. Ak áno, tak Ťa prosím, keď prídeš do môjho srdca, naplň ho nepokojom a daj mi spoznať svoju nespokojnosť. A ak nie som vinná v tejto veci, upevni ma v pokoji.*” Keď som prijala Pána, moja duša bola naplnená veľkým pokojom a Pán mi dal poznať, že dielo je vystavené skúške, ale preto nie je Bohu menej milé. Veľmi ma to potešilo, ale zdvojnásobila som svoje modlitby, aby toto dielo vyšlo nedotknuté z ohňa skúšky.

Ó, môj Ježišu, ako dobre je byť na kríži, ale s Tebou. S Tebou, Lás- 1609 ka moja, je moja duša stále rozpäťá na kríži a napája sa horkosťou. Ocot a žič sa dotýka mojich úst, ale dobre. Dobré, že je tak, lebo veď Tvoje Božské srdce sa po celý život napájalo horkosťou a za lásku si dostával nevďak. Bol si taký ubolený, že z Tvojich úst sa vydral bolestný ston, hľadal si, kto by Ťa potešil, ale nenašiel si.³⁹¹

+ Keď som prosila Pána, aby ráčil vzhliadnuť na istú dušu, ktorá 1610 sama bojuje proti mnohým ťažkostiam, v jednej chvíli mi dal Pán poznať, že všetci sú ako prášok pod jeho nohou: „*A tak sa netráp - vidíš, že oni sami zo seba nič nemôžu. Ak im dovoľujem akoby víťazstvá, robím to kvôli svojim nevyspytateľným rozhodnutiam.*” Pociťala som veľké uspokojenie, keď som videla, ako všetko závisí od Pána.

+ Keď prichádza kňaz s Pánom Ježišom, sú okamihy, v ktorých sa 1611 ma zmocňuje živá Božia prítomnosť a Pán mi dáva poznať svoju svätosť. Vtedy vidím aj najmenší prášok svojej duše a túžim pred každým sv. prijímaním ju očistiť. Opýtala som sa spovedníka, povedal, že nie je

potrebné spovedať sa pred každým sv. prijímaním. Tie maličkosti vyhladiť sv. prijímanie a je to pokušenie, aby sa vo chvíli sv. prijímania myslelo na spoveď. Nevysvetľovala som ďalej stav svojej duše, pretože to nie je poradca, ale spovedník,³⁹² a toto poznanie mi neberie čas, lebo je rýchlejšie ako blesk, zapaluje vo mne lásku a zanecháva poznanie seba...

1612 + 20.11. 1938

Dnes mi Pán povedal: „Potrebujem tvoje utrpenie pre záchranu duší.“ Ó, môj Ježišu, rob so mnou, čo sa Ti páči. Nemala som odvahu prosiť Pána o väčšie utrpenie, lebo poslednú noc som tak veľmi trpela, že už by som nezniesla ani kvapku navyše, než mi dal sám Pán Ježiš.

1613 Takmer celú noc som mala také prudké bolesti, že som mala pocit, akoby mi trhali všetky vnútornosti. Liek, ktorý som užila, som vyvrátila. Keď som sa nahla k zemi, stratila som vedomie a tak s hlavou opretou o zem som zostala nejaký čas. Keď som prišla k vedomiu, zbadala som, že celým telom som si pritlačila tvár a hlavu, zaliata zvratkami, myslela som, že to už bude koniec. Drahá matka predstavená a s. Tarzicia³⁹³ ma ratovali, ako vedeli. Ježiš žiadal utrpenie, nie smrť. Ó, môj Ježišu, rob so mnou, čo sa Ti páči, len mi daj silu trpieť. Keď ma Tvoja sila podopiera, vydržím všetko. Ó, duše, ako vás milujem.

1614 Dnes prišla ku mne jedna zo sestier³⁹⁴ a hovorí mi: „Sestra, prosím ťa, ja tak zvláštne cítim, akoby mi niečo hovorilo, aby som prišla k tebe a zverila ti rôzne svoje záležitosti, kým zomrieš, že môžeš mi to vyprosiť a vybaviť u Pána Ježiša. Stále mi niečo hovorí, že ty mi to môžeš vyprosiť.“ Odpovedala som jej tiež úprimne, že áno, cítim to v duši, že po smrti budem môcť u Pána Ježiša vyprosiť viac než teraz. „Budem na teba pamätať, sestra, pred jeho trónom.“

1615 Keď som na chvíľu vošla do susednej spálne, aby som navštívila chór sestry, jedna z nich mi povedala: „Sestra, keď zomrieš, nebudem sa ťa báť, príď ku mne po smrti, lebo ti chcem zveriť jedno tajomstvo duše, aby si mi to u Pána Ježiša vybavila. Ja viem, že ty mi to môžeš u Pána Ježiša vyprosiť.“ Pretože hovorila verejne, tak som jej odpovedala takto: „Pán Ježiš je veľmi diskretný a tajomstvá, ktoré sú medzi ním a dušou, nevyzradza nikomu.“

1616 + Ó, môj Pane, ďakujem Ti za to, že ma pripodobňuješ sebe skrze sebaobetovanie. Vidím, že môj zemský obal sa začína trhať. Teším sa tomu, lebo už onedlho sa nájdem v dome môjho Otca.

1617 27. II. 1938

Dnes som bola na spovedi u otca An.,³⁹⁵ urobila som tak, ako si to

Ježiš želať. Po sv. spovedi moju dušu zalialo hlboké svetlo. Vtom som počula hlas: „A že si dieťaťom, preto zostaneš pri mojom srdci. Milšia mi je tvoja jednoduchosť ako umŕtšovania.“

Slová otca An.: „Ži viac vierou, modli sa, aby sa milosrdenstvo Božie viac rozšírilo a aby sa toto dielo dostalo do dobrých rúk, aby ho dobre viedli. Sama sa usiluj byť tu dobrou rehoľníčkou, hoci by to mohlo zostať aj takto, ale snaž sa tu byť dobrou rehoľníčkou. A teraz, ak cítiš tie Božie volania a vieš, že je to Pán, tak choď za nimi. Venuj im všetok čas určený na modlitbu a zápisky urob po modlitbe...“

+ Posledné dva dni fašiangov. Moje telesné utrpenia sa zväčšili. Spojila som sa tesnejšie s trpiacim Spasiteľom, prosím ho o milosrdenstvo pre celý svet, ktorý šalie vo svojej zlobe. Po celý deň som cítila bolesti trňovej koruny. Keď som si ľahla, nemohla som položiť hlavu na podušku, ale o desiatej bolesti ustúpili a zaspala som. Na druhý deň som však cítila veľkú únavu.

+ Ježišu, Hostia, keby si ma Ty sám nepodopieral, nedokázala by som vydržať na kríži. Nedokázala by som vydržať toľké utrpenie. Ale sila Tvojej milosti ma udržuje na vyššej hladine a robí moje utrpenia záslužnými. Dávaš mi silu, aby som išla stále dopredu, neodkladne dobýjala nebo a mala v srdci lásku k tým, od ktorých zakusujem protivníctva a pohrdanie. Všetko je možné s Tvojou milosťou.

Jednodňové exercície

1. III. 1938 1621

V meditácii som spoznala, že sa mám čo nahlbšie ukryť v Ježišovom srdci. Rozjímať nad jeho bolestným umučením a vnikať do citov jeho Božského srdca, ktoré je plné milosrdenstva pre hriešnikov. Aby som im vyprosila milosrdenstvo, budem sa obetovať v každej chvíli, budem žiť Božiu vôľu.

Po celý tento pôst chcem byť hostiou v Tvojej ruke, Ježišu. Používaj si ma, aby si sám mohol vstúpiť k hriešnikom. Žiadaj si, čo sa Ti páči, žiadna obeta sa mi nezdá príliš veľká, keď ide o duše.

+ Celý tento mesiac sv. omša a sv. prijímanie na úmysel otca Andrasza, aby mu Boh dal ešte hlbšie poznať svoju lásku a milosrdenstvo.

Tento mesiac sa budem cvičiť v týchto troch cnostiach, ktoré mi odporučila Matka Božia, v pokore, čistote a Božej láske, a to tak, že budem prijímať s hlbokým odovzdaním sa Božej vôli všetko, čo mi zošle.

2. III. 1938 1625

Začala som svätý pôst tak, ako si to prial Ježiš. Odovzdala som sa celkom do jeho sv. vôle a prijímam s láskou všetko, čo mi dáva.

Nemôžem robiť väčšie umŕtvovania, lebo som veľmi slabá. Dlhšia choroba mi celkom zničila sily. Spájam sa s Ježišom skrze utrpenie. Keď rozjímam nad jeho bolestným umučením, vtedy sa znižuje moje telesné utrpenie.

1626 Pán mi povedal: „Beriem ťa na celý pôst do svojej školy, chcem ťa naučiť trpieť.“ Odpovedala som: „S Tebou, Pane, som pripravená na všetko,“ a počula som hlas: „Dovoľujem ti piť z kalicha, z ktorého pijem ja, túto mimoriadnu poctu ti dám dnes...“

1627 Dnes som pocítila Ježišovo umučenie v celom tele a Pán mi dal poznať, že sa obrátili isté duše.

1628 Počas sv. omše som uzrela Ježiša rozpätého na kríži. Povedal mi: „Žiačka moja, maj veľkú lásku k tým, ktorí ti spôsobujú bolesť, rob dobre tým, ktorí ťa nenávidia.“ Odpovedala som: „Ó, môj Majster, veď Ty vidíš, že nepocitujem voči nim lásku a to ma trápi.“ Ježiš mi odpovedal: „Pocit nieje vždy v tvojej moci. Či máš lásku, spoznáš tak, keď po prežitých nepríjemnostiach a protivenstvách nestratíš pokoj, ale modlíš sa za tých, od ktorých si zakúsila bolesť a želaš im dobré.“ Keď som sa vrátila³⁹⁶ (...)

1629 J. M. J.

Som hostiou v Tvojej ruke,
ó, Ježišu, Stvoriteľu môj a Pane,
tichá, ukrytá, bez krásy a pôvabu,
lebo celá krása mojej duše sa odráža vo vnútri.

Som hostiou v Tvojej ruke, ó, božský Kňaz, rob so mnou, čo sa Ti páči. Som celá odovzdaná do Tvojej vôle, Pane, lebo ona je rozkoš a ozdoba mojej duše.

Som v Tvojej ruke, ó, Bože, ako biela hostia,
pokorne prosím, premeň ma sám v seba,
nech som celá ukrytá v Tebe,
uzavretá v Tvojom milosrdnom srdci ako v nebi. Som v Tvojej ruke, ako hostia, ó, večný Kňaz, nech ma oblátka môjho tela ukryje pred ľudským zrakom, nech len Tvoje oko meria moju lásku a odovzdanosť, lebo moje srdce je vždy spojené s Tvojím Božským srdcom.

Som v Tvojej ruke, ó, božský Sprostredkovateľ, ako obetná hostia,
a planiem na oltári ako celopal,
zomletá a zdrvená bolesťou ako pšeničné zrná,
a to všetko na Tvoju slávu, pre spásu duší.

Som hostiou, ktorá prebýva v tabernákulu Tvojho srdca,
idem životom ponorená v Tvojej láske
a nebojím sa ničoho na svete,
lebo Ty sám si mojím štítom, silou a ochranou.

Som hostia zložená na oltári Tvojho srdca,
aby som horela ohňom lásky naveky,
lebo viem, že si ma vyvýšil jedine zo svojho milosrdenstva,
a tak všetky dary a milosti obraciam na Tvoju slávu. Som hostia v Tvojej ruke, ó, Sudca a Spasiteľ, v poslednej hodine môjho života. Nech ma všemohúcnosť Tvojej milosti privedie do cieľa, nech sa Tvoje zľutovanie nad nádobou milosrdenstva oslávi.

Ježišu môj, posilni sily mojej duše, aby nepriateľ nezískal nič. Sama bez Teba som slabosť. Čím som bez Tvojej milosti, ak nie priepasťou mojej biedy? Bieda je mojím vlastníctvom. 1630

Ó, rana milosrdenstva, srdce Ježišovo, ukry ma vo svojich hĺbinách ako jednu kvapôčku vlastnej krvi a nevypúšťaj ma z neho naveky. Uzatvor ma vo svojich hĺbinách a nauč ma sám milovať Teba. Večná Láska, vychovávaj sám moju dušu, aby bola schopná opätovať lásku Tebe. Ó, živá Láska, učiň ma schopnou večne Ťa milovať, chcem večne odpovedať láskou na Tvoju lásku. Ó, Kriste, jeden Tvoj pohľad mi je drahší ako tisíce svetov, než celé nebo. Ty môžeš, Pane, urobiť moju dušu takú, aby Ťa dokázala chápať v celej plnosti, aký si. Viem a verím, že Ty môžeš všetko. Ak si sa mi ráčil dať tak hojne, viem, že môžeš byť ešte štedrejši. Voved ma do takej blízkej dôvernosti so sebou, ako je to pre ľudskú prirodzenosť len možné... 1631

J. M. J.

1632

Tak nepochopiteľné a veľké sú túžby môjho srdca,
že nič nemôže vyplniť jeho priepasť.

Aj keby sa zhromaždili z celého sveta najkrajšie bytosti,
nenahradili by mi ani na chvíľu Teba, ó, Bože. Jediným pohľadom som prenikla skrz-naskrz celý svet a nenašla som podobnú lásku pre moje srdce. Preto som pozrela do večného sveta, lebo tento mi je primálny, moje srdce zatúžilo po láske nesmrteľného.

Moje srdce pocítilo, že som kráľovské dieťa,
že som sa ocitla vo vyhnanstve, v cudzine.
Poznala som, že môj domov, to je nebeský palác.
Až tam sa budem cítiť ako vo svojej vlasti.
Pritiahol si sám k sebe moju dušu, ó, Pane. Ó,
večný Pane, Ty sám si sa ku mne znížil, dal si
mojej duši seba samého hlbšie spoznať, hľa,
tajomstvo lásky, pre ktorú si ma stvoril.

Čistá láska ma urobila silnou a odvážnou,
nebojím sa ani serafínov, ani cherubína stojaceho s mečom
a prechádzam slobodná tadiaľ, kde sa iní trasú,
lebo niet sa čoho báť tam, kde ma vedie láska. A
odrazu sa pohľad mojej duše zastavil na Tebe, ó,
Pane, Ježišu Kriste, na kríži rozpätý, Tu je moja
láska, s ktorou spočiniem v hrobe, to je môj Ženich
- môj nepochopiteľný Pán a Boh.
(Dlhšia ³⁹⁷ prestávka)

10. III. 1938

1633

Neustále telesné utrpenie. Som s Ježišom na kríži. Raz mi matka
predstavená povedala, že aj to je u mňa nedostatok lásky k blížnemu,
keď niečo zjem a potom mám bolesti a vyrušujem druhých v nočnom
odpočinku. Aj keď viem s istotou, že tie bolesti, ktoré mám v mojich
vnútornostiach, vôbec nezapríčiňuje jedlo, potvrdil to aj lekár, ale sú
to bolesti z tela, a skôr z Božieho dopustenia. Ale po tomto napomenutí
som sa rozhodla viac trpieť v skrytosti a neprosiť o pomoc. Aj tak je
neúčinná, lebo prijaté lieky vyvrátim. Podarilo sa mi pretrpieť niekoľ-
ko záchvatov, o ktorých vie len Ježiš. Tie bolesti sú také prudké a silné,
že až upadám do bezvedomia. Keď omdliem pod ich náporom a zaleje
ma studený pot, vtedy ma začínajú postupne opúšťať. Niekedy trvajú aj
tri a viac hodín. Ó, môj Ježišu, nech sa deje Tvoja svätá vôľa, prijímam
z Tvojej ruky všetko. Keď prijímam nadšenie a unesenia lásky, že až
zabúdam, čo sa okolo mňa deje, tak je správne, aby som s láskou prija-
la aj tieto bolesti, ktoré mi zatemňujú rozum.

1634

Keď prišiel lekár a ja som nemohla ako iné sestry zísť za ním do
hovorné, prosila som ho, aby prišiel za mnou, lebo som nemohla ísť kvôli
istej prekážke. Po chvíli prišiel do cely a po vyšetrení povedal: „Poviem
všetko sestře ošetrovatelke.“ Keď odišiel a prišla sestera ošetrovatelka,
povedala som jej dôvod, pre ktorý som nemohla zísť do hovorné, ale

prejavila veľkú nespokojnosť. A keď som sa opýtala: „Sestra, a čo pove-
dal lekár na tie bolesti?“ odpovedala mi, že nič nepovedal, že to nič nie
je. „Povedal, že chorá má vrtochy,“ a odišla. Vtedy som povedala Bohu:
„Kriste, daj mi silu a moc trpieť, daj mi čistú lásku v srdci voči tejto
sestre.“ Potom už celý týždeň ku mne ani nenazrela. Ale tie bolesti sa
zopakovali s veľkou prudkosťou a trvali takmer celú noc. Mala som
pocit, že už bude koniec. Predstavení rozhodli zájsť so mnou k inému
lekárovi a ten potvrdil, že je to ťažký stav. Povedal mi: „Zdravie sa už
nedá obnoviť. Je možné ešte niečo preliečiť, ale o úplnom uzdravení sa
už nedá hovoriť.“ Predpísal mi lieky proti bolestiam. Keď som ich uži-
la, väčšie záchvaty sa neopakovali. „Ale ak sem prídete, sestra, no tak
sa budeme snažiť nejakto to zdravie poplátať, nakoľko sa to ešte dá.“ Ten
lekár veľmi chcel, aby som tam pricestovala na liečenie. Ó, môj Ježišu,
aké zvláštne sú Tvoje rozhodnutia.

Toto všetko mi káže písať Ježiš pre potešenie druhých duší, ktoré 1635
budú neraz vystavené podobným utrpeniam.

Aj keď som sa cítila veľmi slabá, predsa som sa vybrala k tomu leká- 1636
rovi, lebo to bola vôľa predstavených. Sestra, ktorá ma sprevádzala, ces-
tovala so mnou neochotne. Dala mi to najavo mnohokrát, nakoniec mi
hovorí: „Ako to bude? Mám málo peňazí na drožku.“ Nepovedala som
na to nič. „A možno tam ani drožka nebude. Ako sa taký kus cesty
dostaneme?“ Hovorila toto a mnohé iné veci len preto, aby ma znepo-
kojovala, lebo naši drahí predstavení mali na všetko dosť peňazí a nechý-
balo nám. Keď som v duchu spoznala celú túto záležitosť, osmelila som
sa a povedala som tej sestře, že som úplne pokojná, aby sme dôverovali
Bohu. Ale spoznala som, že môj hlboký pokoj ju dráždil. Vtom som sa
začala modliť na jej úmysel. Ó, môj Pane, to všetko pre Teba, na vypro-
senie milosrdenstva úbohým hriešnikom. Keď som sa vrátila, bola som
taká unavená, že som si musela hneď ľahnúť, ale bola štvrtročná spo- 1637
ved. Snažila som sa, aby som mohla ešte ísť na spoved, pretože som
potrebovala nielen sa vyspovedať, ale aj požiadať o radu svojho duchov-
ného poradcu. Začala som sa pripravovať, ale cítila som sa taká slabá,
že som sa rozhodla poprosiť matku predstavenú, aby mi dovolila ísť pred
novickami.³⁹⁸ M. predstavená mi odpovedala: „Sestra, pohľadaj s. novic-
majsterku.³⁹⁹ Ak ti ona dovolí predísť novicky, tak dobre.“ Ale na spo-
ved čakali už len tri sestry, tak som počkala, lebo som nemala silu hľa-
dať sestru novicmajsterku. Ale keď som sa už dostala na spoved, cítila
som sa tak zle, že som si nemohla uvedomiť záležitosti svojej duše. Led-
va som sa vyspovedala. Tu som spoznala, ako veľmi je potrebný⁴⁰⁰ duch,
samotná litera nedáva rásť láske.

- 1638 V ten deň došlo k istým nedorozumeniam medzi predstavenou a mnou. Nebolo to ani jej, ani mojou vinou, ale duchovné utrpenie zostalo, lebo tú vec som nemohla vysvetliť, pretože to bolo tajomstvo. Preto som trpela, aj keď by som jedným slovom mohla vyjaviť pravdu.
- 1639 20. III. 1938
- Dnes som v duchu sprevádzala istú zomierajúcu dušu. Vyprosila som jej dôveru v Božie milosrdenstvo. Táto duša bola už blízko k zúfalstvu.
- 1640 O dnešnej noci vieš iba Ty, ó, Pane. Obetovala som ju za úbohých, tvrdošijných hriešnikov, aby som im vyprosila Tvoje milosrdenstvo. Tu ma tni, tu ma páľ, aby si mi dal duše hriešnikov, a zvlášť... Ó, Ježišu, u Teba sa nič nestratí, máš všetko, daj mi duše...hriešnikov.
- 1641 Na adorácii počas štyridsaťhodinovej pobožnosti mi Pán povedal: „*Dcéra moja, napíš, že neúmyselné pády duší nezadriavajú moju lásku voči nim, ani mi neprekážajú zjednocovať sa s nimi, ale chyby, hoci najmenšie, avšak dobrovoľné, prekážajú mojej milosti a také duše nemôžem zasypávať svojimi darmi.*”
- + Ježiš mi dal poznať, ako všetko závisí od jeho vôle. Dal mi hlboký pokoj ohľadne celého diela.
- „*Počúvaj, dcéra moja, hoci sú všetky diela, ktoré vznikajú z mojej vôle, vystavené väčším ťažkostiam, predsa rozmyšľaj, či boli niektoré z nich vystavené väčším ťažkostiam ako moje bezprostredné dielo - dielo vykúpenia. Nesmieš si príliš pripúšťať k srdcu protivenstva. Svet nieje taký silný, ako sa zdá, jeho moc je veľmi obmedzená. Vedz o tom, dcéra moja, že ak je duša naplnená žiarou mojej čistej lásky, vtedy všetky ťažkosti unikajú ako hmla pod lúčom slnka, boja sa takej duše zachytiť, a všetci protivníci sa boja si s ňou začínať, lebo cítia, že táto duša je silnejšia ako celý svet...*”
- Dcéra moja, rob v celom diele milosrdenstva toľko, koľko ti poslušnosť dovoľuje, ale moje najmenšie želanie jasne predlož spovedníkovi a čo on rozhodne, od toho sa už nesmieš odkloniť, ale všetko verne spln, inak by som nemal v tebe zaľúbenie...*”
25. III. 1938
- Dnes som videla trpiaceho Pána Ježiša, ktorý sa sklonil nado mnou a **tichým šeptom povedal:** „*Dcéra moja, pomôž mi spasit' hriešnikov.*” Vtom vstúpil do mojej duše oheň lásky zachraňovať duše. Keď som prišla k sebe, vedela som, akým spôsobom ich mám zachraňovať a pripravila som sa na väčšie utrpenia.
- + Dnes⁴⁰¹ sa bolesti zväčšili, okrem toho som pocítila rany na rukách,

nohách i v boku. Znášala som ich trpezlivo. Cítila som zlosť nepriateľa duší, ale nedotkol sa ma.

1. IV. 1938 1647

Dnes sa opäť cítim horšie. Začína ma trápiť vysoká horúčka. Nemôžem prijímať jedlo, túžim sa napiť niečoho osviežujúceho a dokonca sa stalo, že ani vodu som vo svojom džbáne nemala. Všetko, ó, Ježišu, na vyprosenie milosrdenstva pre duše.

Keď som si s väčšou láskou obnovila úmysel, vtom vchádza jedna z novíciek a podáva mi jeden veľký pomaranč, ktorý poslala m. novicmajsterka. Videla som v tom Božiu ruku. Zopakovalo sa to ešte niekoľkokrát. V tom čase, hoci sa o mojich potrebách vedelo, predsa som nikdy nejakú osviežujúcu vec na jedenie nedostávala napriek tomu, že som prosila. Ale videla som, že Boh žiada utrpenie a obeť. Podrobne nepíšem o tých odmietnutiach, lebo sú veľmi chúlостivé a ťažko uveriteľné, a predsa Boh môže žiadať aj takéto obeť.

Keď som chcela poprosiť matku predstavenú, že mám veľký smäd, 1648 aby mi dovolila mať v cele niečo na uhasenie smädu,⁴⁰² kým som poprosila, matka mi sama začala hovoriť: „Sestra, skonči už raz s tou chorobou, tak či onak. Bude treba ísť na liečenie alebo čo - dlhšie to takto nemôže byť.” Keď som po chvíli zostala sama, povedala som: „Kriste, čo si len počnem? Mám Ťa prosiť o zdravie, alebo o smrť?” Nemám jasný príkaz, tak som pokľakla a povedala: „Nech sa so mnou stane Tvoja svätá vôľa, rob so mnou Ježišu, čo sa Ti páči.” V tej chvíli som sa cítila osamotená a doliehali na mňa rôzne pokušenia. Ale vo vrúcnej modlitbe som našla upokojenie a svetlo a poznala som, že predstavená ma len skúšala.

Neviem, ako je možné, že izba, v ktorej som ležala, bola Jaká opus- 1649 tená. Niekedy aj vyše dvoch týždňov nebola vôbec uprataná. Často nikto nezakúril v kachliach, a preto sa mi kašeľ zhoršoval, niekedy som prosila, a niekedy som nemala odvahu prosiť. Keď ma raz navštívila matka predstavená a opýtala sa, či môže viacej zakúriť, odpovedala som, že nie, lebo vonku bolo už teplo a okno sme mali otvorené.

Prvý piatok. Keď som vzala do rúk časopis Posol Božského srdca⁴⁰³ 1650 a prečítala si o kanonizácii sv. Andreja Bobola, v tej chvíli naplnila moju dušu veľká túžba, aby aj u nás bola svätá. Rozplakala som sa ako dieťa, prečo aj u nás nie je svätá, a povedala som Pánovi: „Poznám Tvoju štedrosť a zdá sa mi, akoby si bol voči nám menej štedrý,” a opäť som sa rozplakala ako malé dieťa. A Pán Ježiš mi povedal: „*Neplač, ty si ňou.*” Vtom moju dušu zalialo Božie svetlo a bolo mi dané poznať, koľko budem

trpieť. Povedala som Pánovi: „Ako sa to stane, veď si mi hovoril o inej rehoľnej spoločnosti.“ Pán mi odpovedal: „*Nieje tvojou vecou vedieť, ako sa to stane, ale byť verná mojej milosti a robiť vždy to, čo je v tvojej moci a čo ti dovoľuje poslušnosť...*“

1651 + Dnes prišla ku mne jedna zo sestier a hovorí mi, že tá a tá sestra sa tak rozmaznáva v chorobe a že tak ju to dráždi. Tak veľmi by ju vraj vyhrešila, ale nie je z toho domu. Odpovedala som jej, že som prekvapená, ako môže takto rozmýšľať. Nech len pomyslí, koľko nocí chorá prebdi bez spánku a v slzách... Tá sestra zmenila svoj názor.

1652 J. M. J.

Zvelebuj moja duša Pánovo milosrdenstvo,
raduj sa v ňom celé moje srdce,
lebo na to si ním vyvolená,
aby si šírila slávu jeho milosrdenstvu. Jeho
dobrotu nikto nepreskúmal, nikto nezmeria, jeho
zľutovania sú nespočítateľné. Spozná to každá
duša, ktorá sa k nemu priblíži, on ju zakryje a
privinie do lona milosrdenstva.

Šťastná duša, ktorá dôveruje Tvojej dobrotivosti
a celkom sa odovzdala Tvojmu milosrdenstvu.
Duša je naplnená pokojom lásky,
všade ju chrániš ako svoje dieťa. Ó, duša,
nech si ktokoľvek vo svete, aj keby tvoje
hriechy boli čierne ako noc, neboj sa Boha, ty
slabé dieťa, lebo moc Božieho milosrdenstva
je veľká.

1653 J. M. J.

Vo vznešenom svetle, kde kraľuje môj Boh,
za ním túži moja duša,
po ňom je moje srdce rozčítané
a celá moja bytosť sa za ním vzrušuje. Túžim po
druhom svete, po samom Bohu, po nepochopiteľnom
svetle, po samotnej žiare lásky, lebo moja duša a srdce
sú stvorené pre neho a moje srdce si ho zamilovalo od
skorej mladosti.

Tam v žiare svetla Tvojej tváre
odpočinie si moja láska roztúžená,
lebo zomiera vo vyhnanstve za Tebou panna,
lebo jej život sa začne až vtedy, keď bude s Tebou zjednotená.

J. M. J.

Už sa môj deň schyluje,
už cítim Tvoje večné odblesky, Bože.
Čo cíti moje srdce, nikto sa nedozvie,
moje ústa zmlknu vo veľkej pokore. Už idem na
večnú hostinu, do večného neba, do
nepochopiteľných priestorov. Nevzdychám po
odpočinku ani po odmene, k nebu ma priťahuje
čistá Božia láska.

Už idem na stretnutie s Tebou, večná Láska,
s roztúženým srdcom, ktoré túži po Tebe.
Cítim, že Tvoja čistá láska, Bože, prebýva v mojom srdci,
a cítim svoje večné predurčenie v nebi. Už idem k
svojmu Otcovi, do večného neba zo zeme vyhnanstva,
zo slzavého údolia. Zem už nie je schopná dlhšie
zadržať moje čisté srdce, pritiahli ma k sebe výšiny
neba.

Už idem, ó, môj Ženích, aby som videla Tvoju slávu,
ktorá už teraz naplňa moju dušu radosťou,
kde sa celé nebo ponára do adorácie Teba.
Cítim, že Ti je milé moje zveľbovanie, aj keď nie som ničím.
Vo večnom šťastí nezabudnem na ľudí na zemi, budem
vyprosovať Božie milosrdenstvo pre všetkých a zvlášť budem
pamätať na tých, ktorí boli drahí môjmu srdcu. Ani najhlbšie
utonutie v Bohu mi nedovolí zabudnúť na nich.

V týchto posledných chvíľach sa neviem rozprávať s ľuďmi,
len mlčky čakám na Teba, Pane.
Viem, že príde chvíľa, keď každý pochopí Božie dielo v mojej duši,
viem, že taká je Tvoja vôľa - a tak sa stane.

1654

J. M. J.

Ô, pravda, ó, život trnistý,
 aby sme mohli prejsť cez teba víťazne,
 treba sa oprieť o Teba, Kriste,
 a s Tebou byť vždy spojení. Bez Teba, Kriste, by som nevedela
 trpieť, sama zo seba by som nedokázala bojovať s protivensťami,
 sama by som nemala odvahu piť z Tvojho kalicha, ale Ty si,
 Pane, vždy so mnou a vedieš ma tajomnými cestami.
 Začala som boj, slabé Dieťa, v Tvojom mene.
 Bojovala som statočne, aj keď neraz bezvýsledne,
 a viem, že moje úsilie Ti bolo milé,
 a viem, že len úsilie odmeňuješ večne. Ó, pravda, ó, boj na
 život a na smrť, keď som nastúpila do boja ako neskúsený
 rytier, pocítila som, že mám krv rytiera, ale som ešte dieťa.
 Preto, ó, Kriste, som potrebovala Tvoju pomoc a ochranu.
 Moje srdce si nevydýchne v námahe a boji.
 Až ma sám zavoláš z bojiska,
 postavím sa pred Teba nie po odmenu a pochvalu,
 ale preto, aby som utonula v Tebe naveky v pokoji.

1655 + Ó, Kriste, keby duša videla naraz všetko, čo bude za celý život trpieť,
 zomrela by od zdesenia pri tom pohľade. Nepriložila by ústa ku kalichu
 horkosti. Ale preto, že dostáva po kvapke, vypije ho do dna. Ó, Kriste,
 keby si Ty sám nepodpieraš moju dušu, čože ona sama zmôže? Sme
 silní, ale Tvojou silou, sme svätí, ale Tvojou svätosťou. A sami čím?
 Menej než ničota...

1656 + Ježišu môj, Ty mi stačíš namiesto všetkého na svete. Hoci utrpe-
 nia sú veľké, Ty ma podopieraš. Hoci opustenie je strašné, Ty mi ho
 osladzuješ. Hoci slabosť je veľká, Ty mi ju premieňaš na silu. Nedo-
 kážem opísať všetko, čo trpím, a to, čo som doteraz napísala, je sotva
 kvapka. Sú chvíle bolestí, o ktorých naozaj nedokážem napísať. Ale
 v mojom živote sú aj také chvíle, keď moje ústa mlčia a nemajú ani
 jedného slova na svoju obranu, poddávajú sa celkom Božej vôli. Vtedy
 ma bráni sám Pán, prihovára sa za mňa a toto prihováranie možno vidieť
 aj navonok. Ale keď si všimnem, že sa za mňa viac prihovára
 a prejavuje sa to ako trest, vtedy ho vrúcne a pokorne prosím o milo-
 srdenstvo a odpustenie. Ale nie vždy ma vypočuje, Pán so mnou zaob-

chádza zvláštnym spôsobom. Sú chvíle, keď sám dopúšťa strašné utrpe-
 nia, a zase sú chvíle, keď nedovoľuje trpieť a odstraňuje všetko, čo by
 mohlo dušu zarmútiť. To sú jeho cesty pre nás nevyspytateľné a nepo-
 chopiteľné. Našou vecou je poddávať sa vždy jeho sv. vôli. Sú tajom-
 stvá, ktoré ľudský rozum tu na zemi nikdy neprebáda, odhalí nám to
 večnosť.

Kvetná nedeľa

10. IV. 1938 1657

Bola som na sv. omši, ale nemala som silu⁴⁰⁴ ísť vziať ratolesť. Cítila
 som sa taká slabá, že som ledva vládala vydržať na sv. omši. Počas nej
 mi Ježiš dal poznať bolesť svojej duše. Cítila som zreteľne, ako sa hym-
 ny, hosana bolestnou ozvenou odrážali v jeho najsvätejšom srdci. Aj moju
 dušu zalialo more horkosti a každé hosana prerážalo moje srdce skrz-
 naskrz. Celá moja duša bola pritiahnutá do Ježišovej blízkosti. Počula
 som Ježišov hlas: „*Dcéra moja, tvoje spolucítenie je pre mňa úľavou. Tvoja
 duša nadobúda zvláštnu krásu, keď rozjímaš o mojom umučení.*”

Sv. prijímanie som prijímala hore, lebo nedalo sa ani hovoriť o tom, 1658
 že by som zišla dolu do kaplnky. Bola som veľmi oslabená z toho, ako som
 sa potila, a keď som sa trochu prestala potiť, tak zase som dostala triašku a
 horúčku. Cítila som sa úplne zoslabnutá. Dnes nám priniesol sv. prijímanie
 jeden z otcov jezuitov.⁴⁰⁵ Keď podal Pána trom sestrám a potom mne, myslel
 si, že ja som posledná, tak mi podal dve hostie. Jedna z novíciek ležala v
 druhej cele a pre ňu chýbalo. Ten kňaz išiel druhý raz a priniesol jej Pána,
 ale Ježiš mi povedal: „*S nechutou vstupujem do toho srdca. Preto si prijala tie
 dve hostie, lebo váham prísť do tej duše, ktorá kladie odpor mojej milosti. Nieje
 pre mňa milé navštíviť takú dušu.*” V tej chvíli bola moja duša pritiahnutá do
 jeho blízkosti a dostala som hlboké vnútorné svetlo pochopenia v duchu
 celého milosrdenstva. Bola to rýchlosť blesku a poznanie bolo jasnejšie, než
 keby som celé hodiny pozerala telesnými očami.

Ak chcem niečo napísať, musím použiť slová, aj keď nevyjadrujú cel- 1659
 kom to, z čoho sa tešila moja duša, keď videla slávu Božieho milo-
 srdenstva. Sláva Božieho milosrdenstva už zaznieva napriek úsilu nepriateľov a
 samotného satana, ktorý tak veľmi nenávidí Božie milosrdenstvo. Toto dielo
 mu vyrve najviac duší, preto duch temnoty neraz pokúša násilím aj dobrých
 ľudí, aby sťažovali toto dielo. Ale spoznala som jasne, že Božia vôľa sa už plní
 - a splní sa do poslednej kvapky. Ani najväčšie úsilie nepriateľov neprekazí ani
 najmenšiu maličkosť z toho, čo si Pán zaumienil. Nezáleží na tom, že sú
 chvíle, akoby to dielo bolo úplne zničené - ono práve vtedy rastie.

- 1660 Moju dušu naplnil taký hlboký pokoj, aký som nikdy nezažila. To Božie uistenie, ktoré sa nedá ničím zotrieť, ten hlboký pokoj, ktorý sa nedá ničím narušiť. Aj keby som mala prejsť najväčšími skúškami, som pokojná, Boh sám to vedie.
- 1661 Celý deň som zotrvala v d'akovných modlitbách a dušu mi zalievala vďačnosť. Ó, Bože, aký si dobrý, aké veľké je Tvoje milosrdenstvo, navštevuješ ma takými veľkými milosťami - mňa, najbiednejší prach, ktorým som. Padám dolu tvárou k Tvojim nohám, ó, Pane, a vyznávam Ti z úprimnosti srdca, že ničím som si nezaslúžila ani najmenšiu Tvoju milosť. A že sa mi tak štedro udeľuješ, to je Tvoja nepochopiteľná dobrotota. Preto moje srdce, čím väčšie milosti zakúsi, tým hlbšie sa ponára v pokore.
- 1662 + Ó, Kriste, pre Teba trpieť, to je rozkoš pre srdce aj dušu. Nech sa predĺžia moje utrpenia donekonečna, aby som Ti mohla dať dôkaz svojej lásky. Hľa, prijímam všetko, čo mi podá Tvoja dlaň. Tvoja láska, Ježišu, mi stačí. Budem Ťa zvelebovať v opustenosti aj v temnote, v trápení aj v strachu, v bolesti aj v horkosti, v trápení ducha aj v horkosti srdca - vo všetkom bud' zvelebený. Moje srdce je tak odtrhnuté od zeme, že Ty sám mi úplne stačíš. V mojom živote už nie je čas na to, aby som sa zaoberala sama sebou.
- 1663 Zelený štvrtok⁴«6
- Dnes som sa cítila taká silná, že som sa mohla zúčastniť na obradoch v kostole. Počas sv. omše stál Ježiš pri mne a povedal mi: „*Pozerať na moje srdce plné lásky a milosrdenstva, ktoré mám pre ľudí, zvlášť pre hriešnikov. Pozerať a vnikať do môjho umučenia.*“ V tej chvíli som pocítila a prežila vo svojom srdci celé Ježišovo umučenie. Prekvapilo ma, že tie útrapy ma nezbavili života.
- 1664 Počas adorácie mi Ježiš povedal: „*Dcéra moja, vedz, že tvoja láska a spolucítenie, ktoré máš so mnou, mi boli útechou v Getsemanskej záhrade.*“
- 1665 Počas sv. hodinky večer som počula: „*Vidíš moje milosrdenstvo voči hriešnikom, ktoré sa v tejto chvíli zjavuje v celej plnosti. Pozri, ako málo si o ňom napísala, je to len jedna kvapka. Rob, čo je v tvojej moci, aby hriešnici poznali moju dobrotivosť.*“
- 1666 Veľký piatok
- Videla som umučeného Pána Ježiša, ale nebol pribitý na kríž. Bolo to ešte pred ukrižovaním. Povedal mi: „*Ty si moje srdce, hovor hriešnikom o mojom milosrdenstve.*“ Pán mi dal vnútorne spoznať celú priepasť svoj-

ho milosrdenstva voči duším a spoznala som, že to, čo som napísala, je naozaj len kvapka.

Biela sobota

1667

Počas adorácie mi Pán povedal: „*Bud'pokojná, dcéra moja, toto dielo milosrdenstva je moje, nič v ňom nieje tvoje. Páči sa mi, že verne plníš, čo som ti prikázal. Ani jedno slovo si nepridala, ani neubrala.*“ Dal mi vnútorné svetlo a spoznala som, že ani jedno slovo nieje moje. Napriek ťažkostiam a protivenstvám vždy, vždy som plnila jeho vôľu, ktorú som poznala.

Zmŕtvychvstanie

1668

Pred zmŕtvychvstaním som sa cítila taká slabá, že som prestala dúfať, že sa zúčastním procesie, ktorá chodila po kostole. Povedala som Pánovi: „*Ježišu, ak sú Ti moje modlitby milé, posilni ma na túto chvíľu, aby som sa mohla zúčastniť procesie.*“ V tom istom okamihu som sa cítila silná a istá, že môžem ísť spolu so sestrami.

Keď sa procesia pohla, uvidela som Ježiša vo svetle väčšom ako žiara slnka. Pozrel na mňa s láskou a povedal: „*Srdce môjho srdca, naplň sa radosťou.*“ V tej istej chvíli môj duch utonul v ňom... Keď som prišla k sebe, kráčala som spolu so sestrami v procesii, moja duša bola celá ponorená v ňom...

1669

+ Veľká noc

1670

Počas sv. omše som d'akovala Pánu Ježišovi, že nás ráčil vykúpiť a za ten najväčší dar, to je, že nám ráčil dať svoju lásku vo sv. prijímaní, teda sám seba. V tej istej chvíli som bola prítiahnutá do lona Najsvätejšej Trojice a bola som pohrúžená do lásky Otca, Syna a Ducha Svätého. Tie chvíle je ťažké opísať.

V tej chvíli som prosila Pána za istú osobu a Pán mi povedal: „*Tá duša je mi zvlášť drahá.*“ Nesmierne ma to potešilo. Šťastie druhých duší ma naplňa novou radosťou. A keď zbadám v nejakej duši vyššie dary, moje srdce sa novým zvelebovaním vznáša k Pánovi.

19. IV. 1938

Počas rekreácie jedna zo sestier⁴⁰⁷ povedala: „*S. Faustína je taká biedna, že ledva chodí, ale nech čím skôr zomrie, lebo bude svätá.*“ Vtom sa ozve jedna zo s. direktoriek: „*Že zomrie, to vieme, ale či bude svätá, to je otázka.*“ Začali uštipačné slová na túto tému. Ja som mlčala, povedala som jedno slovo, ale videla som, že sa rozhovor zostruje, preto som sa vrátila k mlčaniu.

1673 Teraz dostávam také listy od spolusestier, ktoré žijú v iných domoch a s ktorými som bola spolu v noviciáte,⁴⁰⁸ že neraz sa nad nimi dost pousmejem a pobavím. Sú takéto: „Milovaná sestra Faustína, je nám veľmi smutno, že si tak ťažko chorá, ale veľmi sa tešíme, lebo keď si ťa Pán Ježiš zoberie, tak sa budeš za nás modliť, ty predsa môžeš u Pána veľa.“ Jedna zo sestier sa vyjadrila takto: „Keď zomrieš, sestra, tak ma obklop zvláštnou starostlivosťou, lebo určite mi to môžeš urobiť.“ Iná napísala: „Ja už tak čakám, kedy ťa Pán Ježiš zoberie, lebo viem, aké to bude a veľmi ti prajem smrť, sestra.“ Chcela som sa opýtať, čo si myslí o mojej smrti, ale ovládla som sa a povedala som: to bude so mnou hriešnicou, čo aj so všetkými hriešnikmi, ak ma neochráni Božie milosrdenstvo.

1674

20. IV. 1938

Cesta do Pradnika.⁴⁰⁹ Veľmi ma trápilo, že budem ležať v spoločnej izbe, že budem vystavená rôznym veciam. Keby to bol týždeň-dva, ale taký dlhý čas - asi dva mesiace a možno aj viac. Večer som išla za Pánom Ježišom na dlhší rozhovor. Keď som uzrela Ježiša, vyliala som mu celé srdce, všetky problémy, strach a obavy. Ježiš ma počúval s láskou a potom povedal: „*Bud'pokojná, dieťa moje, ja som s tebou, chod' v najväčšom pokoji. Všetko je pripravené, prikázal som sebe vlastným spôsobom, aby ti pripravili samostatnú izbu.*“ Upokojená, naplnená vďačnosťou som sa vybrala na odpočinok.

1675 Na druhý deň ma odviezla s. Felícia.⁴¹⁰ Cestovala som s hlbokým pokojom a slobodou ducha. Keď sme pricestovali, hovoria nám, že sestra Faustína má samostatnú izbu. Keď sme vošli do tej izby, prekvapilo nás, ako bolo všetko pekne pripravené, čistučko, poprikryvané obrusmi, vyzdobené kvetmi. Na skrinku postavili sestry⁴¹¹ pekného veľkonočného baránka. Hneď prišli tri sestry,⁴¹² ktoré pracujú v tomto sanatóriu, moje dávnejšie známe, a srdečne ma privítali. Sestra Felícia bola z toho všetkého prekvapená. Srdečne sme sa rozlúčili a odcestovala. Keď som zostala sama, medzi štyrmi očami, s Pánom Ježišom, ďakovala som mu za túto veľkú milosť. Ježiš mi povedal: „*Bud'pokojná, ja som s tebou.*“ Unavená som zaspala. Večer prišla sestra,⁴¹³ ktorá ma mala na starosti:

1676 „Zajtra nedostaneš Pána Ježiša, sestra, lebo si veľmi unavená. Neskôr uvidíme, ako to bude.“ Nesmierne ma to zbolelo, ale odpovedala som s veľkým pokojom: „Dobre.“ Celkom som sa odovzdala Pánovi a snažila sa zaspáť. Ráno som si vykonala meditáciu a pripravila som sa na sv. prijímanie, aj keď som nemala mať Pána Ježiša. Keď moja túžba a láska dosiahla najvyšší stupeň, vtom som uzrela pri posteli serafína,

ktorý mi podal sv. prijímanie so slovami: „Hľa, Pán anjelov.“ Keď som prijala Pána, môj duch spočinul v Božej láske a v údive. Opakovalo sa to 13 dní. Nemala som istotu, či mi zajtra prinesie, ale odovzdala som sa Bohu. Dôverujem Božej добрote, ale neodvážila som sa ani pomyslieť, či zajtra budem mať sv. prijímanie týmto spôsobom.

Serafína obklopovalo veľké svetlo, odrážala sa v ňom plnosť božstva, Božia láska. Mal zlaté rúcho a na ňom natiahnutú priezračnú súperku a priezračnú štólu. Kalich bol krištáľový, prehodený priezračným závojom. Keď mi podal Pána, okamžite zmizol.

„Raz som mala isté pochybnosti, ktoré sa ma zmocnili krátko pred 1677 sv. prijímaním. Vtom stál pri mne opäť serafín s Pánom Ježišom. Ja som sa však opýtala Pána Ježiša, a keď som nedostala odpoveď, povedala som serafínovi: „Nemohol by si ma vyspovedať?“ A on mi odpovedal: „Žiaden duch na nebi nemá tú moc.“ V tej istej chvíli svätá hostia spočinula na mojich perách.

V nedeľu mi ošetrujúca sestra povedala: „No, dnes ti kňaz prinesie 1678 Pána Ježiša.“ Povedala som, že dobre - a priniesol mi. Po nejakom čase som dostala povolenie vstať z postele, a tak som chodila na sv. omšu a za Pánom.

Po prvom vyšetrení lekár⁴¹⁴ potvrdil ťažký stav: „Je podozrenie na to, 1679 na čo sa pýtate, sestra, no, ale všemohúci Boh môže všetko.“

Keď som vošla do svojej izby, ponorila som sa do ďakovnej modlitby za všetko, čo mi Pán zoslal za celý život a odovzdala som sa celkom do jeho najsvätejšej vôle. Hlboká radosť a pokoj mi zaliali dušu. Cítila som taký hlboký pokoj, že keby v tej chvíli prišla smrť, nepovedala by som jej - počkaj, lebo musím ešte niečo vybaviť. Nie, s radosťou by som ju privítala, lebo som pripravená na stretnutie s Pánom. Nielen dnes, ale od chvíle, v ktorej som sa úplne zverila Božiemu milosrdenstvu, celkom som sa odovzdala jeho najsvätejšej vôli, plnej milosrdenstva a ľútosti. Viem, čím som sama zo seba...

Druhá veľkonočná nedeľa

1680

Dnes som sa znova obetovala Pánovi ako celopálna obeta za hriešnikov. Ježišu môj, ak sa už blíži koniec môjho života, čo najpokornejšie Ťa prosím, prijmi moju smrť v zjednotení s Tebou ako celopálnu obeť, ktorú Ťi dnes s jasným rozumom a s plným vedomím vôle skladam na trojaký cieľ:

po prvé - aby sa dielo Tvojho milosrdenstva rozšírilo do celého sveta a aby Sviatok Božieho milosrdenstva bol slávnostne schválený a oslavovaný,

po druhé - aby sa hriešnici utiekali k Tvojmu milosrdenstvu, aby zakúšili nevysloviteľné účinky tohto milosrdenstva, a zvlášť zomierajúce duše, po tretie - aby sa celé dielo Tvojho milosrdenstva uskutočnilo podľa Tvojich priání a za istú osobu, ktorá toto dielo riadi...

Prijmi, najľútostivejší Ježišu, túto moju biednu obeť, ktorú som Ti dnes zložila pred nebom a zemou. Nech Tvoje najsvätejšie srdce, plné milosrdenstva, doplní, čo jej chýba a obetuje ju svojmu Otcovi za obrátenie hriešnikov. Túžim po dušiach, ó, Kriste.

1681 + V tej chvíli ma preniklo Božie svetlo a pocítila som, že som výlučne Božím vlastníctvom. Pocítila som najvyššiu slobodu ducha, o akej som predtým nemala ani tušenia. V tej istej chvíli som uzrela slávu Božieho milosrdenstva a nepochopiteľné zástupy duší, ktoré oslavovali jeho dobrotu. Moja duša celá spočinula v Bohu a počula som tieto slová: „Ty si moja najmilšia dcéra.“ Živá Božia prítomnosť trvala po celý deň.

1682 + 1.V. 1938

Dnes večer mi Ježiš povedal: „Dcéra moja, nechýba ti niečo?“ Odpovedala som: „Ó, Láska moja, keď mám Teba, mám všetko.“ A Pán povedal: „Keby sa mi duše celkom odovzdali, sám by som sa podujal ich posväcovať a zasypával by som ich ešte väčšími milosťami. Sú duše, ktoré moju námahu obracajú navnívoč. Ale neznechucujem sa. Vždy, keď sa obrátia ku mne, ponáhľam sa im na pomoc. Ochraňujem ich milosrdenstvom a dávam im prvé miesto v mojom ľútostivom srdci.“

1683 Napíš pre zasvätené duše, že je pre mňa rozkoš prichádzať do ich srdca vo sv. prijímaní, ale ak je v tom srdci niekto iný, ja to nemôžem znieť a čím skôr z neho odchádzam. Beriem so sebou všetky dary a milosti, ktoré som pre ňu pripravil a duša ani nezbadá môj odchod. Po čase si všimne vnútornú prázdnotu a nespokojnosť. Ó, keby sa vtedy obrátila ku mne, pomohol by som jej očistiť srdce, vykonal by som v jej duši všetko, ale bez jej vedomia a súhlasu nemôžem v srdci hospodáriť.“

1684 + Často prebývam so zomierajúcimi dušami, vyprosujem im Božie milosrdenstvo. Ó, aká veľká je Božia dobrota, väčšia než môžeme pochopiť. Sú chvíle a tajomstvá Božieho milosrdenstva, nad ktorými sa udivuje Nebo. Nech naše súdy o dušiach zmlknú, lebo je s nimi predivné Božie milosrdenstvo.

1685 Dnes počas svätej hodinky som prosila Pána Ježiša, aby ma ráčil poučiť o vnútornom živote. Ježiš mi odpovedal: „Dcéra moja, zachovaj verne slová, ktoré ti poviem. Neceň si príliš žiadne vonkajšie veci, hoci by sa zdali veľmi vzácne. Opusti sama seba a ustavične zostávaj so mnou.“

Všetko mi odovzdávaj a nerob nič na vlastnú päsť. Budeš vždy vo veľkej slobode ducha, žiadne okolnosti ani situácie ti ho nedokážu narušiť. Nedaj veľa na ľudské súdy, dovoľ, nech ťa každý posudzuje, ako sa mu páči. Neospravedlňuj sa, to ti nijako neuškodí. Daj všetko na prvé požiadanie aj keby to boli najpotrebnejšie veci. Nepros o nič bez toho, kým sa so mnou neporadiš. Dovoľ, aby ti zobrali aj to, čo ti patrí- uznanie, dobré meno. Tvoj duch nech sa nad to všetko povznesie. A tak, oslobodená od všetkého, odpočívaj pri mojom srdci, nedaj si ničím narušiť pokoj. Učeníčka, rozjímaj nad mojimi slovami, ktoré som ti povedal.“

Ó, Láska moja, môj večný Majster, ako dobre je poslúchať, lebo s poslušnosťou vstupuje do duše moc a sila na plnenie skutkov. 1686

Dnes som videla ukrižovaného Pána Ježiša. Z rany jeho srdca sa sypali drahocenné perly a brilianty. Videla som, ako mnohé duše zbierali tieto dary, ale bola tam duša, ktorá je najbližšie jeho srdcu, a tá s veľkou štedrosťou zbierala nielen pre seba, ale aj pre iných, lebo poznala veľkosť tohto daru. Spasiteľ mi povedal: „To sú poklady milosti, ktoré padajú na duše, ale nie všetky duše dokážu využívať moju štedrosť.“

Dnes mi Pán povedal: „Dcéra moja, pozri sa na moje milosrdné srdce, odrážaj jeho zľutovanie vo svojom srdci a urobím, aby si ty, ktorá ohlasuješ svetu moje milosrdenstvo, sama ním horela.“ 1688

8. V. 1938 1689

Dnes som videla dva stĺpy zastoknuté do zeme, veľmi veľké, jeden som zastokla ja a druhý istá osoba, s. M., s nepredstaviteľnou námahou, únavou a usilovaním. Keď som ten stĺp postavila, čudovala som sa sama sebe, odkiaľ som mala toľko sily. Poznala som, že som to nevykonala vlastnou silou, ale silou zhora. Tie dva stĺpy boli blízko seba na tom obraze a ten obraz som videla zavesený na tých dvoch stĺpoch veľmi vysoko. V jednej chvíli na tých dvoch stĺpoch stál veľký chrám vnútri aj vonku. Videla som ruku, ktorá dokončovala ten chrám, ale ľudí som nevidela. Veľké množstvo ľudí bolo vonku aj v chráme a potoky vychádzajúce z najľútostivejšieho srdca Ježišovho pôsobili na všetkých.

Dnes po sv. prijímaní Ježiš povedal: „Dcéra moja, daj mi duše, vedz, že tvojou úlohou je získavať mi duše modlitbou a obetou, povzbudzovaním k dôvere v moje milosrdenstvo.“ 1690

Ó, ako veľmi túžim po sláve Tvojho milosrdenstva - pre mňa horkosť a utrpenie. Keď vidím slávu Tvojho milosrdenstva, som nesmierne šťastná. Všetka hanba, pokorenie a poníženie nech spadnú na mňa, len nech sa rozoznieva sláva a česť Tvojmu milosrdenstvu - to mi stačí. 1691

1692 Stvoriteľ a stvorenie

Zvelebujem Ťa, Stvoriteľ a Pán, ukrytý v Najsvätejšej sviatosti. Zvelebujem Ťa za všetky diela Tvojich rúk, v ktorých sa mi zjavuje toľko múdrosti, dobrotivosti a milosrdenstva. Ó, Pane, rozsiel si po zemi toľko krásy a ona mi hovorí o Tvojej kráse aj keď je iba slabým odrazom Teba, nepochopiteľná Krása. A keď si sa aj ukryl a zatajil, zatajil svoju krásu, moje oko osvietené vierou Ťa dosahuje a moje duša spoznáva svojho Stvoriteľa, svoje najvyššie dobro, a moje srdce celé tonie v modlitbe zvelebenia. Stvoriteľu môj a Pane, Tvoja добрta ma posmelila hovoriť s Tebou, Tvoje milosrdenstvo spôsobuje, že stráca sa medzi nami priepasť, ktorá delí stvoriteľa od stvorenia. Rozprávať sa s Tebou, ó, Pane, je rozkoš pre moje srdce, v Tebe nachádzam všetko, po čom môže zatúžiť moje srdce. Tu Tvoje svetlo osvecuje môj rozum a robí ho schopným stále lepšie Ťa poznávať. Tu na moje srdce vplývajú potoky milostí, tu moja duša čerpá večný život. Ó, Stvoriteľu môj a Pane, Ty jediný nad tie dary mi dávaš sám seba a zjednocuješ sa tesne so svojím úbohým stvorením. Tu si naše srdcia rozumejú bez slov, tu nikto nemôže prerušiť náš rozhovor. O čom hovorím s Tebou, ó, Ježišu, je naše tajomstvo, o ktorom stvorenia vedieť nebudú a anjeli sa nesmú opýtať. Sú to tajomstvá odpustenia, o ktorých vie len Ježiš a ja -je to tajomstvo jeho milosrdenstva, ktoré zahŕňa každú dušu osobitne. Za tú Tvoju nepochopiteľnú dobrotu Ťa zvelebujem, ó, Stvoriteľ a Pán, celým srdcom a celou svojou dušou. A aj keď to moje zveľbovanie je také biedne a malé, predsa som pokojná, lebo viem, že Ty vieš, že je úprimné, aj keď také biedne...

1693 Keď som písala vyššie uvedené slová, videla som Pána Ježiša, ako sa skláňa nado mnou. Opýtal sa: „*Dcéra moja, čo píšeš?*“ Odpovedala som: „*Píšem o Tebe, Ježišu, ako sa ukrývaš v Najsv. sviatosti, o Tvojej nepochopiteľnej láske a milosrdenstve voči ľuďom.*“ Ježiš mi povedal: „*Sekretárka môjho najhlbšieho tajomstva, vedz o tom, že si vo výnimočnej dôvernosti so mnou. Tvojou úlohou je napísať všetko, čo ti dávam poznať o mojom milosrdenstve na úžitok duší, ktoré pri čítaní týchto zápisov pocítia v duši radosť a naberú odvahy priblížiť sa ku mne. A tak si prajem, aby si všetky voľné chvíle venovala písaniu.*“

„Ó, Pane, ale či budem mať vždy aspoň krátku chvíľu na to, aby som niečo zapísala?“ Ježiš mi odpovedal: „*Nieje tvojou vecou rozmýšľať nad tým, rob koľko môžeš, ja usporiadam okolnosti vždy tak, že to, čo žiadam, ľahko splníš...*“

1694 Dnes ma navštívila istá svetská osoba, kvôli ktorej som mala veľké nepríjemnosti, lebo zneužila moju dobrotu a v mnohých veciach kla-

mala. V prvej chvíli, keď som ju zbadala, krv mi stuhla v žilách, lebo všetko sa mi zjavilo pred očami, čo som kvôli nej musela vytrpieť, aj keď by som sa jedným slovom mohla od toho oslobodiť. Prišla mi na um myšlienka, aby som jej dala poznať pravdu rozhodne a ihneď. Ale v tej istej chvíli sa mi vybavilo pred očami Božie milosrdenstvo a rozhodla som sa zaobchádzať s ňou tak, ako by postupoval Ježiš, keby bol na mojom mieste. Začala som sa s ňou rozprávať láskavo, a keď zatúžila rozprávať sa so mnou medzi štyrmi očami, vtedy som jej dala jasne poznať jej smutný stav duše, veľmi jemným spôsobom. Videla som jej hlboké vzrušenie, aj keď ho predo mnou skrývala. V tej chvíli vošla tretia osoba a tak sa náš rozhovor medzi štyrmi očami skončil. Tá osoba ma prosila o pohár vody a ešte dve iné veci, tak som jej ochotne poslúžila. Ale bez Božej milosti by som nebola schopná takto s ňou postupovať. Keď odišli, d'akovala som Bohu za milosť, ktorá ma podopierala v tomto čase.

Vtom som počula tieto slová: „*Teším sa, že si konala ako moja skutočná dcéra. Bud' vždy milosrdná, ako som ja milosrdný. Miluj všetkých z lásky ku mne, hoci aj najväčších nepriateľov, aby sa mohlo v celej plnosti odrážať v tvojom srdci moje milosrdenstvo.*“

Ó, Kriste, aj keď je potrebná taká veľká námaha, ale s Tvojou milosťou je všetko možné.

Dnes sa cítim dosť dobre a tešila som sa, že si budem môcť vykonať svätú hodinku. Keď som ju začala, v tej istej chvíli zosilneli moje fyzické bolesti tak, že som nebola schopná modliť sa. Keď prešla sv. hodinka, prestali aj moje bolesti. Žalovala som sa Pánovi, že tak veľmi som túžila utonúť v jeho horkom umučení a moje bolesti mi nedovolili. Vtom mi Ježiš povedal: „*Dcéra moja, vedz o tom, že ak ti dám pocítiť a hlbšie poznať moje utrpenie, je to moja milosť, ale keď pocítiš zatemnenie rozumu a tvoje utrpenie je veľké, vtedy sa živo zúčastňuješ môjho umučenia a pripodobňujem ťa celkom k sebe. Tvojou vecou je odovzdávať sa mojej vôli v týchto chvíľach ešte viac než inokedy...*“

Často sprevádzam zomierajúce duše,⁴¹⁵ vyprosujem im dôveru v Božie milosrdenstvo a pokorne prosím Boha o veľkú Božiu milosť, ktorá vždy víťazí. Božie milosrdenstvo dosahuje neraz hriešnika v poslednej chvíli divným a tajomným spôsobom. Navonok vidíme, akoby všetko bolo stratené, ale nie je to tak. Duša osvietená lúčom poslednej silnej Božej milosti sa v poslednej chvíli obracia k Bohu s takou silou, že v jednom okamihu dostáva od Boha odpustenie vín aj trestov. Navonok nám nedáva žiadne znamenie, ani ľútosť, ani skrúsenosť, pretože na vonkajšie veci ony už nereagujú. Ó, aké nepochopiteľné je Božie milo-

srdenstvo. Ale, ó, hrôza - sú aj duše, ktoré dobrovoľne a vedome túto milosť odmietajú a pohrdajú ňou. Hoci už v samotnom zomieraní, ale milosrdný Boh dáva duši túto jasnú vnútornú chvíľu a ak duša chce, má možnosť vrátiť sa k Bohu. Ale neraz je duša tak veľmi tvrdošijná, že si vedome vyberá peklo, marí všetky modlitby, ktoré za ňu iné duše pri-nášajú k Bohu a dokonca aj samotné Božie úsilie...

- 1699 J. M. J. Samota - moje obľúbené chvíle,
samota - ale vždy s Tebou, Ježišu a Pane,
pri Tvojom srdci mi plynie čas milo
a pri ňom moja duša nachádza odpočinok.
Keď je srdce preplnené Tebou, plné lásky,
a duša horí čistým plameňom,
vtedy v najväčšej opustenosti nepocíti duša samotu,
lebo spočíva v Tvojom lone.
Ó, samota - chvíle najvyššieho spoločensťva.
Aj keď opustená všetkými stvoreniami,
ponáram sa celá do oceánu Tvojho božstva a
Ty sladko počúvaš moje zdôverovania.
- 1700 Dnes večer sa ma Pán opýtal: „*Nemáš nejaké želania v srdci?*“ Odpo-vedala som: „Mám jedno také veľké želanie a tým je spojiť sa s Tebou naveky.“ A Pán mi povedal: „*Už zakrátko sa to stane. Moje najmilšie dieťa, každý tvoj pohyb sa odráža v mojom srdci. Môj pohľad láskavo spočíva na tebe pred inými stvoreniami.*“
- 1701 Dnes som prosila Pána, aby ma ráčil poučiť o vnútornom živote, lebo sama zo seba nemôžem nič pochopiť ani dokonale rozmýšľať. A Pán mi povedal: „*Bol som tvojím majstrom - som a budem -, usiluj sa, aby sa tvoje srdce pripodobnilo môjmu pokornému a tichému srdcu. Nedomáhaj sa nikdy svojich práv. Všetko, čo ťa stretne, znášaj s veľkým pokojom a trpezlivosťou. Nebráň sa, keď bude všetko zahanbenie padať na teba a ty budeš nevinná. Dovoľ triumfovať druhým. Neprestaň byť dobrá, keď zbadáš, že zneužívajú tvoju dobrotu. Keď to bude potrebné, ja sám sa ťa zastanem. Bud' vďačná za svoju najmenšiu milosť, lebo vďačnosť ma núti dávať ti nové milosti...*“
- 1702 Ku koncu krížovej cesty, ktorú som si robila, začal sa Pán Ježiš sťažovať na rehoľné a kňazské duše, na nedostatok lásky u vyvolených duší. „*Dopustím, aby boli zničené kláštory a kostoly.*“ Odpovedala som: „*Ježišu, veď toľko duší Ťa oslavuje v kláštoroch.*“ Pán odpovedal: „*72í sláva zraňuje moje srdce, lebo láska je vyhnaná z kláštorov. Duše bez milosti a posvä-*

tenia, duše plné egoizmu a samolúbosti, duše pyšné a namyslené, duše plné dvojtvárnosti a pokrytectva, duše vlažné, ktoré majú sotva toľko tepla, aby sa samé mohli udržať pri živote. Moje srdce to nemôže zniesť. Všetky moje milosti, ktoré každý deň na ne vylievam, stekajú ako po skale. Nemôžem ich zniesť, lebo nie sú ani dobré, ani zlé. Na to som povolal kláštory, aby sa cez ne posväcoval svet, má z nich vybuchovať silný plameň lásky a obety. Ak sa neobrátia a nezapália prvotnou láskou, dám ich do záhuby tomu- to svetu...

Akože zasadnú na prislúbenej sudcovskej stolici sveta, keď ich viny sú ťažšie než viny sveta? Ani pokánie, ani zadosťučinenie... Ach, srdce, ktoré si ma ráno prijalo, napoludnie horíš nenávisťou voči mne v najrozmanitejších podobách. Ach, srdce, ktoré som si zvlášť vyvolil. Či na to, aby si mi spôsobovalo viac bolesti? Veľké hriechy sveta zraňujú moje srdce len na povrchu, ale hriechy vyvolenej duše prenikajú moje srdce skrz-naskrz...

Chcela som sa prihovoriť za ne, ale nemohla som nájsť pre ne ospra-vedlnenie. A keď som v tej chvíli nemohla ani pomyslieť na ich obranu, bôľ mi stisol srdce a horko som plakala. Vtom sa Pán láskavo pozrel a potešil ma týmito slovami: „*Neplač, ešte je veľké množstvo duší, ktoré ma veľmi milujú, ale moje srdce túži byť od všetkých milované. A že moja láska je veľká, preto im hrozím aj ich trestám.*“

+ Boj s istým pokušením. Bola osoba, ktorá ma neustále obťažovala 1704 podlízavými slovami. Vedela, kedy chodím do kaplnky alebo na verandu. Vtedy sa mi staval do cesty, a keďže sa sám nemohol ku mne priblížiť, zobral si sebe podobného spoločníka, ale žiaden sa nesmel priblížiť. Keď som išla na májové pobožnosti, videla som, že tie osoby už stoja tam, kadiaľ musím prejsť. Kým som k nim prišla, počujem na svoju adresu líš-kavé slovíčka. Pán mi dal poznať myšlienky ich srdca, ktoré neboli dobré. Cítila som, že po pobožnosti mi zatarasia cestu a budem musieť s nimi hovoriť, lebo doteraz z mojej strany nepadlo ani slovo. Keď som vyšla z kaplnky, už vidím tie osoby vyzbrojené a čakajúce na môj príchod. Tentoraz vzbudili vo mne strach. Vtom stál pri mne Ježiš a povedal: „*Neboj sa, ja idem s tebou.*“ Vtom som pocítila v duši takú silu, že to nedokážem vypovedať. Keď som bola už len pár krokov od nich, povedala som hlasno a smelo: „*Pochválený buď Ježiš Kristus.*“ A oni sa mi vystúpili z cesty a odpovedali: „*Na veky vekov. Amen.*“ Akoby do nich blesk udrel, sklonili hlavy, neodvážili sa na mňa ani pozrieť. Ako som prešla, padli nejaké zlostné slová. Od tej chvíle táto osoba, keď ma zbadala, utekala, aby sa so mnou nestretla, a ja, vďaka Pánovi, som bola spokojná...

Raz som po sv. omši vyšla do záhrady, aby som si urobila rozjíma-1705 nie, pretože v tomto čase ešte pacienti neboli v záhrade a mohla som

tam byť sama. Keď som rozjímalá o Božích dobrodeniach, moje srdce sa rozpaľovalo takou silnou láskou, až som mala pocit, že mi roztrhne prsia. Vtom stál predom mnou Ježiš a povedal: „*Čo tu robíš tak zavčasu?*“ Odpovedala som: „Rozjímam o Tebe, o Tvojom milosrdenstve a dobrote voči nám. A Ty, Ježišu, čo tu robíš?“ „*Prišiel som na tvoje stretnutie, aby som ťa zasypal novými milosťami. Hľadám duše, ktoré by chceli prijať moju milosť.*“

1706 Dnes počas vešpier mi dal Pán poznať, ako veľmi sa mu páči čisté a slobodné srdce. Pociťovala som, že rozkošou Boha je hľadiť na také srdce... Ale také srdcia sú srdcami rytierskymi, ich život je ustavičný boj...

1707 + Keď som išla na verandu, na chvíľu som vošla do kaplnky. Moje srdce sa pohrúžilo do hlbokej modlitby zvelebenia, oslavujúc nepochopiteľnú Božiu dobrotu a jeho milosrdenstvo. Vtom som počula v duši tieto slová: „*Taký som a budem pre teba, akého ma oslavuješ. Už v tomto živote zakúsiš moju dobrotu a v celej plnosti v budúcom živote.*“

1708 Ó, Kriste, mojou najväčšou rozkošou je, keď vidím, že si milovaný, že sa rozlieha Tvoja česť a sláva a zvlášť sláva Tvojho milosrdenstva. Ó, Kriste, do poslednej chvíľe života neprestanem oslavovať Tvoju dobrotu a milosrdenstvo. Každou kvapkou krvi, každým úderom srdca oslavujem Tvoje milosrdenstvo. Túžim sa celá premeniť na hymnus Tvojho zvelebovania. Keď už budem na smrteľnej posteli, nech posledný úder môjho srdca bude ľúbostným hymnom, ktorý bude oslavovať Tvoje nepochopiteľné milosrdenstvo.

1709 + Dnes mi Pán povedal: „*Vykonáš si trojdňové exercície pred príchodom Duchu Svätého. Ja sám ťa budem viesť. Nebudeš sa držať žiadnych predpisov, ktoré zavazujú v exercíciách, ani používať knižky na rozjímanie. Tvojou vecou bude započúvať sa do mojich slov. Na duchovné čítanie si prečítaš jednu kapitolu Evanjelia podľa sv. Jána.*“

(V origináli vynechané pol strany zošita)

1710

26. V. 1938

Dnes som sprevádzala Pána Ježiša, keď vstupoval do neba.⁴¹⁶ Blížilo sa už pomaly poľudnie, zmocnila sa ma veľká túžba po Bohu. Zvláštne, čím viac som cítila Božiu prítomnosť, tým vrúcnejšie som po ňom túžila. Vtom som sa uvidela uprostred veľkého zástupu učeníkov, apoštolov a Božej Matky. Ježiš hovoril, aby išli do celého sveta a učili v jeho mene - vystrel ruky, požehnal ich a zmizol v oblaku. Videla som túžbu najsv. Panny. Jej duša celou mocou lásky zatúžila po Ježišovi, ale bola taká pokojná a odovzdaná Bohu, že v jej srdci nebol ani jediný iný záchvev, len ako chce Boh.

Keď som zostala sama medzi štyrmi očami s najsvätejšou Pannou, 1711 poučala ma o vnútornom živote. Hovorila mi: „Skutočná veľkosť duše je milovať Boha a pokorovať sa, v jeho prítomnosti celkom zabúdať na seba a nepokladať sa za nič, lebo Pán je veľký, ale len v pokorných má zaľúbenie, pyšným sa vždy protiví.“

Keď ma opäť navštívila istá osoba, o ktorej som už hovorila na inom 1712 mieste, keď som pociťovala, že sa začína utápať v klamstve, dala som jej poznať, že viem, že klame - nesmierne sa zahanbila a zmlkla. Vtedy som jej hovorila o veľkých Božích súdoch a spoznala som aj to, že vľahuje nevinné duše na nebezpečné cesty. Odhalila som jej všetko, čo mala ukryté v srdci. Pretože som sa musela premáhať, aby som sa s ňou rozprávala, dala som jej ako dôkaz Pánu Ježišovi, že milujem nepriateľov, svoj olovrant. Odišla so svetlom v duši, ale ku skutku má ďaleko...

Sú chvíle, v ktorých Pán Ježiš spĺňa moje najmilšie želania. Dnes 1713 som hovorila, že túžim vidieť obilné klasy a z nášho sanatória ich nevidno. Počul to však jeden z pacientov, na druhý deň vyšiel zo sanatória na pole a priniesol mi niekoľko krásnych klasov. Stále mám separátku vyzdobenú čerstvými kvetmi, ale môj duch v ničom nenachádza uspokojenie, čoraz mocnejšie túži po Bohu.

Dnes som vrúcne prosila Pána Ježiša za náš dom, aby nám ráčil odovzdať 1714 brat' kríž, ktorý navštívil kláštor.⁴¹⁷ Pán mi odpovedal: „*Tvoje modlitby sú prijaté na iné úmysly a tento kríž nemôžem vziať, kým nespoznajú jeho význam.*“ Ale neprestala som sa modliť.

Silné pokušenie. Keď mi Pán dal poznať, aké mu je milé čisté srdce, 1715 skrze to som dostala hlbšie poznanie mojej biedy. Keď som sa začala pripravovať na sv. spoveď, zmocnilo sa ma silné pokušenie proti spovedníkom. Nevidela som satana, ale som ho cítila, jeho strašnú zlosť. Áno, to je obyčajný človek. Ale je neobyčajný v tom, že má Božiu moc. Áno, obviniť sa z hriechov nie je ťažké, ale odhaliť najskrytejšie tajomstvá srdca, rozpovedať o pôsobení Božej milosti, hovoriť o každej Božej požiadavke, o všetkom, čo sa deje medzi mnou a Bohom - hovoriť to človeku, to je nad sily. Cítila som, že bojujem s mocnosťami a zvolala som: „Ó, Kriste, Ty a kňaz - to je jedno, idem na spoveď ako k Tebe a nie k človeku.“ Keď som pristúpila k mreži spovednice, najprv som odhalila svoje problémy. Kňaz povedal, že lepšie som nemohla urobiť, ako najprv vyjaviť tieto ťažké pokušenia. Ale po spovedi všetky niekam zmizli, moja duša sa teší pokoju.

Raz počas rekreácie sa jedna zo sestier direktoriek vyjadrila, že sestry 1716 konvertitky⁴¹⁸ nemajú cit, tak možno s nimi zaobchádzať tvrdo.

Zarmútilo ma, že sestry direktorky tak málo poznajú sestry konvertitky a že posudzujú len podľa povrchného zdania.

1717 Dnes som sa rozprávala s Pánom, ktorý mi povedal: „*Sú duše, v ktorých nemôžem nič urobiť. Sú to duše, ktoré ustavične špehujú iných a nevedia, čo sa deje v ich vlastnom vnútri. Ustavične hovoria o iných, ešte aj počas prísneho mlčania, ktoré je určené na rozhovor so mnou. Úbohé duše, nepočujú moje slová, ich vnútro zostáva prázdne, nehladajú ma vo vnútri svojho srdca, ale v mnohovravnosti, kde nikdy nie som. Cítia svoju prázdnotu, a predsa neuznajú svoju vinu. Duše, v ktorých v celej plnosti kralujem, sú pre ne ustavičnou výčitkou svedomia. Namiesto toho, aby sa polepšili, v ich srdci narastá žiarlivosť, a ak sa nespamätajú, budú sa topiť ďalej. Srdce, ktoré bolo doteraz závistlivé, začína byť nenávistné. A už sú blízko priepasti, závidia iným dušiam moje dary a samy ich prijať nedokážu a nechcú.*”

1718 Prebývať pri Tvojich nohách, Bože ukrytý, je rozkoš mojej duše a raj. Tu sa mi dávaš poznať, neobsiahnuteľný, a sladko mi hovoríš: „Daj mi srdce, daj.” Tichý rozhovor s Tebou medzi štyrmi očami, to je prežívanie nebeskej chvíle. A hovoriť Bohu - dám Ti srdce, Pane, dám -a Ty, veľký a neobsiahnuteľný, milo ho prijímaš.

Láska a sladkosť je život mojej duše a Tvoja stála prítomnosť v mojej duši. Žijem na zemi v neustálom nadšení a ako serafín opakujem: hosana. Ó, Ukrytý, s telom, dušou a božstvom, pod skromným spôsobom chleba, Ty si môj život, z Teba mi tryská množstvo milostí, Ty si viac ako rozkoše neba.

Keď sa v prijímaní spájaš so mnou, ó, Bože, vtedy cítim svoju nepochopiteľnú veľkosť, ktorá mi plynie z Teba, ó, Pane. Vyznávam v pokore a napriek svojej biede, s Tvojou pomocou, môžem byť svätá.

1719 + Počas sv. omše som spoznala, že istý kňaz nepôsobí veľmi v dušiach, pretože si o sebe veľa myslí, a tak je sám. Božia milosť od neho uteká, lebo si zakladá na malicherných vonkajších veciach, ktoré

v Božích očiach nemajú žiaden význam, a tak pyšný prelieva z prázdneho do prázdneho a trápi sa bez úžitku.

Sú chvíle, ktoré mi dáva Ježiš v duši pochopiť, a vtedy všetko, čo len 1720 jestvuje na zemi, mi je na úžitok: priatelia i nepriatelia, úspech i problémy, všetko, či chce, či nechce, musí mi slúžiť. Nemyslím na to vôbec, snažím sa byť verná Bohu a milovať ho až do úplného zabudnutia na seba. A on sám sa stará o mňa a bojuje s mojimi nepriateľmi.

Po sv. prijímaní, keď som priviedla Ježiša do svojho srdca, povedala 1721 la som mu: „Láska moja, kraluj v najskrytejších hĺbkach môjho srdca, tam, kde začínajú moje najtajnejšie myšlienky, kde len Ty sám, Pane, máš vstup. Do tohto najhlbšieho sanktuária, kam ľudská myseľ nie je schopná dosiahnuť. Ty sám tam prebývaj a všetko, čo robím navonok, nech pochádza od Teba. Túžim vrúcne a snažím sa celou silou svojej duše, aby si sa cítil, Pane, v tomto sanktuáriu ako doma.”

Počula som tieto slová: „*Keby si nespútavala moje ruky, spustil by som 1722 na zem mnoho trestov, dcéra moja. Tvoj pohľad odzbrojuje môj hnev. Hoci tvoje ústa mlčia, voláš ku mne tak mocne, že celé nebo je rozrušené. Nemôžem ujsť pred tvojou prosbou, pretože ma nehladáš ďaleko, ale vo svojom srdci.*”

Raz v noci prišla ku mne duša istej slečny. Dala mi pocítiť svoju pri- 1723 tomnosť, dala mi poznať, že potrebuje moju modlitbu. Modlila som sa chvíľu, ale jej duch neodchádzal odo mňa. Vtom som povedala vo svojej mysli: ak si od dobrého ducha, tak ma nechaj na pokoji a zajtrašie odpustky budú za teba. V tej chvíli ten duch opustil moju izbu. Spoznala som, že je v očistci.

Dnes som cítila viac ako inokedy Pánovo umučenie na svojom tele. 1724 Cítila som, že je to za umierajúceho hriešnika.

Dnes ma Pán opäť poučil, ako mám pristupovať k sviatosti pokánia: 1725 „*Dcéra moja, ako sa pripravuješ v mojej prítomnosti, tak sa aj spovedáš predomnou, kňazom sa len zakrývam. Nikdy neuvažuj o tom, aký je kňaz, ktorým som sa zakryl. Odkrývaj sa v spovedi tak ako predomnou a tvoju dušu naplním mojim svetlom.*”

Kriste a Pane, vedieš ma nad takými priepasťami, že keď sa do nich 1726 pozriem, naplňa ma strach. Ale v tej istej chvíli ma naplňa pokoj, viniem sa k Tvojmu srdcu. Pri Tvojom srdci sa nebojím ničoho. V týchto nebezpečných chvíľach konám ako dieťa, ktoré sa nesie na matkiných rukách. Keď zbadá nejaké nebezpečenstvo, chytí matku mocnejšie okolo krku a cíti sa bezpečne.

+ Neraz vidím osídla pripravené pre mňa dušami, ktoré by to nemá- 1727 li robiť. Nebránim sa, ale mocnejšie dôverujem Bohu, ktorý vidí moje

- vnútro, a vidím, ako sa tieto duše samé do nich zamotávajú. Ó, Bože, aký si spravodlivý a dobrý.
- 1728 „*Napíš: Som trojnásobne svätý a oškliví sa mi najmenší hriech. Nemôžem milovať dušu, ktorú poškrvňuje hriech, ale keď ľutuje, moja štedrosť, ktorú mám voči nej, nemá hraníc. Moje milosrdenstvo ju zahŕňa a ospravedlňuje. Svojím milosrdenstvom prenasledujem hriešnikov na všetkých cestách a moje srdce sa raduje, keď sa vracajú ku mne. Zabúdam na horkosť, ktorou napájali moje srdce, a teším sa z ich návratu. Povedz hriešnikom, že žia den neujde mojej ruke. Ak utekajú pred mojím milosrdným srdcom, upadnú do mojich spravodlivých rúk. Povedz hriešnikom, že vždy čakám na nich, načúvam pulzu ich srdca, keď bije pre mňa. Napíš, že hovorím k nim skrze výčitky svedomia, skrze neúspech a utrpenie, skrze búrky a hromy, hovorím skrze hlas Cirkvi, a ak premárnia všetky moje milosti, začínam sa na nich hnevať a ponechávam ich samých seba a dávam im, po čom túžia.*”
- 1729 Ó, môj Ježišu, len Ty sám jediný poznáš moje námahy. Je mi akoby lepšie, ale len o toľko lepšie, že môžem chodiť na verandu a nie ležať v posteli. Vidím a jasne si uvedomujem, čo sa so mnou deje. Napriek starostlivosti predstavených a úsiliu lekárov sa moje zdravie stráca a uniká, ale teším sa nesmierne z Tvojho volania, môj Bože, Láska moja, lebo viem, že vo chvíli smrti sa začne moje poslanie. Ó, ako túžim byť osloboденá z tohto tela. Ó, môj Ježišu, Ty vieš, že vo všetkých svojich túžbach vždy chcem vidieť Tvoju vôľu. Sama zo seba by som nechcela zomrieť ani o minútu skôr, takisto ani o minútu dlhšie žiť, ani by som nechcela zmenšenie bolesti, ani ich zväčšenie, ale túžim jedine po tom, ako to má byť podľa Tvojej sv. vôle. Aj keď je moje nadšenie veľké a v mojom srdci horia veľké túžby, nikdy nie ponad Tvoju vôľu.
- 1730 Utielkam sa k Tvojmu milosrdenstvu, láskavý Bože, ktorý si len sám jediný dobrý. Aj keď moja bieda je veľká a previnenia početné, predsa dôverujem Tvojmu milosrdenstvu, lebo si Boh milosrdenstva a od vekov nebolo slýchať ani nepamätá zem, ani nebo, že by duša dôverujúca Tvojmu milosrdenstvu bola sklamaná. Ó, Bože zľutovania, Ty sám jediný ma môžeš ospravedlniť a neodmietneš ma nikdy, keď sa vyberiem skruše ná k Tvojmu milosrdnému srdcu, od ktorého nikto nezažil odmietnutie, aj keby bol najväčším hriešnikom.
- 1731 Dnes ma zobudila veľká búrka, zúril víchor a dážď, akoby sa roztrhli mračná, každú chvíľu udierali blesky. Začala som sa modliť, aby búrka nespôsobila žiadnu škodu, vtom som počula slová: „*Pomodli sa tú korunku, ktorú som ťa naučil a búrka prestane.*” Hneď som sa začala modliť tú korunku a ešte som ani neskončila a búrka náhle prestala. Počula som slová: „*Ňou vyprosíš všetko, ak to, o čo prosíš, bude v zhode s mojou vôľou.*”

- Keď som sa modlila za Poľsko, počula som: „*Poľsko som si zvlášť* 1732 *zamiloval. Ak bude poslušné mojej vôli, vyvýšim ho v moci a svätosti. Z neho vyjde iskra, ktorá pripraví svet na môj druhý príchod.*”
- + Vitaj, Láska ukrytá, Život mojej duše. Vítam Ťa, Ježišu, v tejto 1733 skromnej podobe chleba. Vitaj, moje najsladšie Milosrdenstvo, ktoré sa rozlievaš na všetky duše. Vitaj, nekonečná Dobrota, ktorá rozlievaš okolo seba potoky milostí. Vitaj, Svetlo zastreté, Svetlo duší. Vitaj, Prameň nevycherpatelného milosrdenstva - najčistejší Prameň, z ktorého pre nás vytryskuje život a svätosť. Vitaj, Rozkoš pre čisté srdcia. Vitaj, jediná Nádej pre hriešne duše.
- Ó, môj Ježišu, Ty vieš, že sú chvíle, keď nemám ani vznešené myšlienky, ani vzlet ducha, znášam trepezlivo sama seba a priznávam, že to som vlastne ja, lebo všetko, čo je pekné, je Božou milosťou. Vtedy sa hlboko pokorujem a vzývam Tvoju pomoc a milosť navštívenia neotáľa prísť do pokorného srdca. 1734
- Ó, panna, krásny kvet, 1735 už nezostaneš dlho na tomto svete.
Ó, aká nádherná je tvoja krásna,
ty moja čistá nevesta. Žiadne číslo
nevyjadrí, aký vzácny je tvoj panenský kvet.
Tvoja jasnosť ničím nezatemnená je odvážna,
mocná, ničím nepremožiteľná.
Samotná žiara poludňajšieho slnka
hasne a temnie pred panenským srdcom.
Nevidím nič väčšieho nad panenstvo,
je to kvet vybratý z Božieho srdca. Ó, tichá panna,
voňavá ruža, aj keď je na zemi mnoho krížov, ale ani
oko nevidelo, ani nevstúpilo do mysle človeka, čo pannu
v nebi čaká.
Ó, panna, snežná biela ľalia,
ty žiješ len pre Ježiša celá
a v čistom kalichu tvojho srdca
je príjemný príbytok pre samého Boha. Ó,
panna, tvoj hymnus nikto nezaspieva, v tvojej
piesni sa skrýva Božia láska. Samotní anjeli
nechápu, čo panny vyspevujú Bohu.

Ó, panna, tvoj rajský kvet
zatemňuje všetku žiaru tohto sveta.
A aj keď ťa svet nemôže pochopiť,
predsa skláňa svoje čelo pred tebou v pokore. Aj
keď je cesta panny vystlaná trnmi a jej život plný
rôznych krížov, ale kto je taký statočný ako ona?
Nič ju nezlomí, je nepremožiteľná.
Ó, panna, zemský anjel,
tvoju veľkosť uctieva celá Cirkev,
ty pred tabernákulom držíš stráž
a ako serafín sa celá premieňaš na lásku.

1736 Keď som raz na verande spoznala, že istú osobu trápia ťažké pokuše
nia týkajúce sa sv. spovede, akoby to nebolo tajomstvo, hoci som pozna
la stav tejto duše, predsa som sama nezačínala rozhovor. Keď sme zosta
li medzi štyrmi očami, odkryla sa mi a povedala o všetkom. Po chvíli
rozhovoru mi povedala: „Už som pokojná, mojej duši sa dostalo veľa
svetla.“

1737 Dnes mi dáva Ježiš poznať, že si mám trochu pohovoriť s istou rehol'
níčkou. Zvláštna Božia milosť ma podopierala počas tohto rozhovoru,
ktorý by v inom prípade nebol na Božiu slávu.

1738 Pán mi povedal: „*Vstupuj často do očístca, lebo tam ťa potrebujú.*“ Rozu
miem, ó, môj Ježišu, význam tých slov, ktoré mi hovoríš, ale dovol' mi
najprv vstúpiť do pokladnice Tvojho milosrdenstva.

1739 „*Napiš, dcéra moja, že som milosrdenstvo samo pre skrúsenú dušu. Naj
väčšia bieda duše ma nezapaľuje hnevom, ale moje srdce sa vzrušuje pre
ňu veľkým milosrdenstvom.*“

1740 Ó, môj Ježišu, daj mi silu znášať utrpenia, aby sa moje ústa nekrivi
li, keď pijem kalich horkosti. Sám mi pomáhaj, aby Ti moja obeta bola
milá, nech ju nekazí moja vlastná láska aj keď trvá už roky. Nech ju
čistota úmyslu činí Tebe milou, sviežou a živou. Neustály boj, ustavič
ná námaha, to je môj život, aby som splnila Tvoju sv. vôľu, ale nech ťa
chváli, ó, Pane, všetko, čo je vo mne, aj slabosť, aj sila.

1741 Nekonečná Božia dobrota v stvorení anjelov

Bože, ktorý si šťastím sám v sebe a nepotrebuješ k tomu šťastiu žiadne
stvorenia, lebo sám v sebe si plnosťou lásky, ale z Tvojho nepochop
iteľného milosrdenstva povolávaš k bytiu stvorenia a dávaš im účasť

na svojom večnom šťastí a na svojom večnom vnútornom Božom živo
te, ktorým žiješ, jeden Boh v troch osobách. Vo svojom nepochopiteľ
nom milosrdenstve si stvoril anjelských duchov a pripustil si ich k svo
jej láske, k svojej Božej dôvere. Uschopnil si ich k večnému milovaniu.
Hoci si ich obdaroval, Pane, tak štedro žiarou krásy a lásky, predsa
neubudlo nič z Tvojej plnosti, ó, Bože, a takisto ani ich krása a láska Ťa
nedoplnili, lebo Ty si sám v sebe všetko. A ak si im dal podiel na svo
jom šťastí a dovoľuješ im jestvovať a seba milovať, je to jedine priepasť
Tvojho milosrdenstva. Je to Tvoja nepochopiteľná dobrota, za ktorú Ťa
oslavujú bez konca, koria sa pri nohách Tvojho majestátu a spievajú svoje
večné hymny: „Svätý, svätý, svätý...”

Buď zvelebený v Sv. Trojici jediný, milosrdný Bože,
nepreniknuteľný, nezmerateľný, nepochopiteľný.
Aj keď sa utápajú v Tebe, ich rozum Ťa pochopiť nemôže,
tak opakujú bez konca svoje večné: „Svätý...”

Buď oslávený, milosrdný náš Stvoriteľ a Pán,
všemohúci a plný zľutovania, nepochopiteľný.
Milovať Teba, to je úloha nášho bytia, spievať svoj
večný hymnus: „Svätý...”

Buď požehnaný, milosrdný Bože, večná Láska,
Ty si nad nebesia, zafíry a oblohu,
tak Ťa oslavuje čistý zástup duchov
svojím večným hymnom - trojnásobne svätý. A
zahľadiac sa z tváre do tváre, na Teba, Bože, vidím, že
mohol by si povolať pred nimi iné stvorenia, preto sa
korím pred Tebou vo veľkej pokore, lebo dobre vidím,
že tá milosť je len z milosrdenstva.

Jeden z najkrajších duchov nechcel uznať Tvoje milosrdenstvo,
potiahol za sebou aj druhých, vo svojej pýche zaslepený,
a stáva sa satanom z anjela tak krásneho
a v jednej chvíli je z výšin neba do pekiel zvrhnutý. Vtom
verní duchovia zvolali: „Sláva Božiemu milosrdenstvu,” a zotrvali
šťastlivo v ohnivej skúške. Sláva Ježišovi, Kristovi poníženému,
sláva jeho Matke, Panne pokornej a čistej.

Po tom boji sa pohrúžili tí čistí duchovia do oceánu božstva,
rozjímajúc zvelebujú hĺbku jeho milosrdenstva,
tonu v jeho kráse a množstve svetla,
poznávajú trojjednosť osôb, ale jednotu božstva.

1742

1743

+ Nekonečná Božia dobrota v stvorení ľudí

Bože, ktorý si zo svojho milosrdenstva ráčil povolať z ničoty k bytiu ľudský rod. So štedrosťou si ho obdaroval prirodzenosťou a milosťou. Ale akoby Tvojej dobroty nebolo dost'. Ty, Pane, vo svojom milosrdenstve nám dávaš večný život. Pripúšťáš nás k svojmu večnému šťastiu a dávaš nám účasť na svojom vnútornom živote a činíš to jedine zo svojho milosrdenstva. Tak nás obdarúvaš svojou milosťou len preto, že si dobrý a plný lásky. Neboli sme vôbec potrební k Tvojmu šťastiu, ale Ty, Pane, chceš sa podeliť o svoje šťastie s nami. Ale počas skúšky človek nevydržal, mohol by si ho potrestať ako anjelov večným zavrnutím, ale tu sa zjavilo Tvoje milosrdenstvo a Tvoje vnútro bolo dojaté veľkou ľútosťou a prisľúbil si nám napraviť naše spasenie. Je to nepochopiteľná priepasť Tvojho zľutovania, že si nás nepotrestal, ako sme si zaslúžili. Nech je zvelebené Tvoje milosrdenstvo, ó, Pane, celú večnosť ho budeme oslavovať. Anjeli užasli nad veľkosťou milosrdenstva, ktoré si preukázal ľuďom...

1744 Bud' zvelebený, milosrdný Bože náš,
všemohúci náš Stvoriteľ a Pán.
Vzdávame Ti chválu v najhlbšej pokore
a ponárame sa do oceánu Tvojho božstva.

Ale človek nevydržal v hodine skúšky,
s našepkávaním zlého stal sa Ti neverný,
stratil milosti, dary a zostala mu jedine bieda,
slzy, utrpenie, bolesť, horkosť - až kým nespočinie v hrobe.

Ale Ty, milosrdný Bože, nedopustil si, aby ľudstvo zahynulo,
a dal si prisľúbenie vykupiteľa.
Nedovoľuješ upadať do zúfalstva, hoci je naša zloba veľká, a
posielaš svojich prorokov k Izraelu.

Avšak dňom i nocou volá ľudstvo k Tebe z
priepasti biedy, hriechov a všetkej bolesti. Počuj
nárek a plač, ktorý kraluješ v nebi, Bože
veľkého milosrdenstva, Bože zľutovania.

Zavinil človek, ale nie je schopný odprosiť,
lebo nekonečná priepasť sa roztvorila medzi Bohom a človekom,
a volá hlasom svojej biedy: „Zošli nám zmilovanie.“
Ale Jahve mlčí... a vek plynie za vekom.

Ale mocnie túžba celého ľudstva, po
tom, ktorý im bol prisľúbený. Príd',
Baránok Boží a znič našu zlobu, príd',
osviet' našu temnotu ako svetlý lúč.

A ľudstvo volá bez prestania k Tebe, Pán pánov,
k Tvojmu nepochopiteľnému milosrdenstvu, k Tvojmu zľutovaniu.
Ó, veľký Jahve, daj sa uprosiť,
spomeň si na Tvoju dobrotu a odpusť naše zlosti.

+ Nekonečná Božia dobrota v zoslaní nám
svojho jednorodeného Syna

1745

Bože, ktorý si nezatratil človeka po jeho páde, ale vo svojom milosrdenstve si mu odpustil, odpustil si mu božským spôsobom, to znamená: nielenže si mu odpustil vinu, ale ešte si ho aj obdaroval všetkými milosťami. Milosrdenstvo ťa podnietilo, že sám si ráčil zostúpiť k nám a pozdvihol si nás z našej biedy. Boh zostúpi na zem, nesmrteľný Pán pánov sa zníži. Ale kam zostúpiš, Pane, či do Šalamúnovho chrámu? Alebo si rozkážeš postaviť nový príbytok, kam máš v úmysle zostúpiť? Ó, Pane, aký príbytok Ti pripravíme, keď celá zem je Ti podnožkou? Sám si si pripravil príbytok - svätú Pannu. Jej nepoškvrnené vnútro je Tvojím príbytkom a stáva sa nepochopiteľný zázrak Tvojho milosrdenstva, ó, Pane. Slovo sa stáva telom - Boh prebýva medzi nami, Božie slovo - vtelené Milosrdenstvo. Pozdvihol si nás k svojmu božstvu skrze svoje zníženie, je to Tvoja veľká láska, je to priepasť Tvojho milosrdenstva. Nebesia žasnú nad hojnosťou Tvojej lásky. Teraz sa nikto nebojí priblížiť k Tebe. Si Bohom milosrdenstva, máš zľutovanie nad biedou, si naším Bohom a my sme Tvojím ľuďom. Si naším Otcom a my sme Tvoje deti z milosti. Nech je oslávené Tvoje milosrdenstvo, že si ráčil zostúpiť k nám.

Bud' zvelebený, milosrdný Bože,
že si ráčil zostúpiť z nebies na túto zem.
Velebíme Ťa vo veľkej pokore, že si ráčil
vyvýšiť celý ľudský rod.

1746

Vo svojom milosrdenstve nepreniknuteľný, nepochopiteľný,
z lásky k nám berieš si telo
z Nepoškvrnenej Panny, ktorej sa nikdy nedotkol hriech,
lebo tak sa Ti zapáčilo od vekov.

Svätá Panna, tá snežná Lalia,
 prvá zvelebujú moc Tvojho milosrdenstva.
 Jej čisté srdce na prijatie Slova s láskou sa otvára,
 verí slovám Božieho posla a upevňuje sa v dôvere.
 Užaslo nebo, že Boh sa stal človekom,
 že na zemi je srdce hodné samotného Boha.
 Prečo sa so serafínom nespájaš, ale s hriešnikom?
 Ó, lebo to je tajomstvo Tvojho milosrdenstva
 napriek čistému vnútru panenského života. Ó,
 tajomstvo Božieho milosrdenstva, ó, Bože zľutovania, že
 si ráčil opustiť trón neba a znížil si sa k našej biede, k
 ľudskej slabosti, lebo nie anjelom, ale človeku je potrebné
 milosrdenstvo.

Aby sme náležite oslavovali Pánovo milosrdenstvo,
 spájame sa s Tvojou Nepoškvrnenou Matkou,
 lebo vtedy sa Ti náš hymnus stane milším,
 lebo ona je spomedzi anjelov a ľudí vyvolená.
 Cez ňu ako cez čistý krištál prešlo k nám Tvoje
 milosrdenstvo, cez ňu milý Bohu človek sa stal, cez
 ňu nám splyvajú pramene všetkých milostí.

1747 + Nekonečná Božia dobrota vo vykúpení človeka

Bože, ktorý si jedným slovom mohol spasit' tisíce svetov, jeden Ježišov
 povzdych by učinil zadosť Tvojej spravodlivosti, ale Ty, ó, Ježišu, sám
 si sa podujal na také strašné umučenie za nás jedine z lásky. Spravodli-
 vosť Tvojho Otca by bola uprosená jedným Tvojím povzdychom a všetky
 Tvoje obety sú jedine dielom Tvojho milosrdenstva a nepochopiteľnej
 lásky. Ty, ó, Pane, keď si odchádzal z tejto zeme, chcel si zostať s
 nami a zanechal si nám sám seba vo Sviatosti oltárnej a otvoril si nám
 dokorán svoje milosrdenstvo. Niet biedy, ktorá by Ťa vyčerpala, pozval
 si všetkých k prameňu lásky, k prameňu Božieho zľutovania. Tu je prí-
 bytok Tvojho milosrdenstva, tuje liek na naše choroby. K Tebe, živý Pra-
 meň milosrdenstva, prichádzajú všetky duše: jedny ako jeseň smädné po
 Tvojej láske, druhé - aby si obmyli ranu hriechov, ďalšie - aby načerpali
 silu, unavené životom. Keď si zomieral na kríži, v tej chvíli si nás obda-
 roval večným životom. Keď si dovolil otvoriť svoj najsvätejší bok, otvo-
 ril si nám nevyčerpatelný prameň svojho milosrdenstva, dal si nám, čo
 si mal najdrahšieho, to je krv a vodu zo svojho srdca. Toto je všemo-
 húcnosť Tvojho milosrdenstva, z neho nám plynú všetky milosti.

Buď zvelebený, Bože, v diele Tvojho milosrdenstva, 1748
 buď požehnaný skrze všetky verné srdcia,
 ktoré poznajú Tvoj pohľad,
 v ktorých je Tvoj nesmrteľný život.

Ó, môj Ježišu milosrdenstva, bolestný bol Tvoj svätý život na zemi
 a skončíš svoje dielo v strašných mukách umučenia,
 visiac na dreve kríža rozpäť,
 a to všetko z lásky pre našu dušu.

V nepochopiteľnej láske si dovolil otvoriť svoj najsvätejší bok
 a z Tvojho srdca vytryskli potoky krvi a vody. Tu je živý
 prameň Tvojho milosrdenstva, tu duše zakúsia potechu a
 úľavu.

V Najsvätejšej sviatosti si nám zanechal svoje milosrdenstvo,
 hľa, Tvoja láska to takto zariadiť ráčila,
 aby som, idúc životom cez utrpenia a námahy,
 nikdy o Tvojej добрote a milosrdenstve nepochybovala.
 Lebo, aj keby moju dušu ťažila bieda celého sveta, nesmiem
 ani na chvíľu pochybovať, ale mať dôveru v silu Božieho
 milosrdenstva, lebo Boh skrúšenú dušu milo prijíma.

Ó, nevysloviteľné milosrdenstvo nášho Pána,
 prameň ľútosti a všetkej sladkosti,
 dôveruj, dôveruj duša, aj keď si hriechom poškvrnená,
 lebo keď sa priblížiš k Bohu, nepocítiš horkosť.

Lebo on je živým ohňom veľkej lásky, keď sa k
 nemu úprimne priblížime, strácajú sa naše biedy,
 hriechy a zlosti, on vyrovná naše dlhy, keď sa mu
 odovzdáme.

+ Nekonečná Božia dobrota pri vyzdobení 1749
 celého sveta krásou, aby spríjemnil človeku čas
 pobytu na zemi

Ó, Bože, ako hojne je rozliate Tvoje milosrdenstvo a všetko si to uro-
 bil pre človeka. Ó, ako veľmi musíš milovať toho človeka, keď je Tvoja
 láska k nemu taká činná. Ó, Stvoriteľu môj a Pán, všade vidím stopy
 Tvojej ruky a pečať Tvojho milosrdenstva, ktoré obklopuje všetko, čo je
 stvorené. Ó, môj najľútostivejší Stvoriteľu, túžim Ti vzdať chválu - v mene
 všetkých Tvojich bytostí a stvorení, ktoré nemajú dušu, vzývam celý ves-
 mír k zveľobovaniu Tvojho milosrdenstva. Ó, aká veľká je Tvoja dobrota,
 Bože.

- 1750 Bud' zvelebený, Stvoriteľ náš a Pán!
Celý vesmír, zvelebuj Pána v pokore,
ďakuj svojmu Stvoriteľovi zo všetkých síl
a oslavuj jeho nepochopiteľné Božie milosrdenstvo!
Pod', celá zem vo svojej zeleni,
pod' aj nesmierne more,
nech sa tvoja vďačnosť premení na milú pieseň
a spieva, aké veľké je Božie milosrdenstvo! Pod',
krásne slnko žiariace, poďte pred ním jasné zore,
spojte sa do jedného hymnu, nech vaše čisté hlasy
spoločne ospevujú veľké Božie milosrdenstvo!
Poďte, hory a doliny, šumné lesy a húštiny,
poďte, krásne kvety v rannom čase,
nech vaša vôňa jediná
oslavuje a zveľbuje Božie milosrdenstvo!
Poďte, všetky krásy zeme, ktorým sa človek
nemôže dosť vynačudovať, poďte zveľbovať
Boha spoločne, oslavujte nepochopiteľné Božie
milosrdenstvo!
Pod', neskrývaná krása celej zeme,
a zvelebuj svojho Stvoriteľa vo veľkej pokore,
lebo všetko je obsiahnuté v jeho milosrdenstve,
všetko volá mocným hlasom, aké veľké je Božie milosrdenstvo! Ale
nad všetky tie krásy milším je pre Boha zvelebením duša nevinná a
plná detskej dôvery, ktorá sa skrze milosť tesne zjednocuje s ním.
- 1751 + Ó, Ježišu, ukrytý v Najsv. sviatosti oltárnej, Láska a Milosrdenstvo
moje jediné, porúčam Ti všetky potreby mojej duše i tela. Ty mi môžeš
pomôcť, lebo si milosrdenstvo samo, v Tebe je celá moja nádej.

(V origináli dlhšie prerušenie - celá strana prázdna)

J. M. J.

Krakov - Pradnik 2. VI. 1938 Trojdnové
exercície

1752

Pod vedením Majstra Ježiša, ktorý mi sám prikázal vykonať si tieto
exercície, sám určil dni, v ktorých si ich mám vykonať, a to tri dni pred
príchodom Ducha Svätého, a sám ma v nich viedol.

Poprosila som spovedníka, či si môžem vykonať tieto duchovné cviče-
nia, a dostala som povolenie. Prosila som aj matku predstavenú a tiež
som dostala povolenie, hoci som sa rozhodla, že ak nebudem mať povo-
lenie predstavených, tak si ich nebudem konať. Začala som novú
k Duchu Svätému a čakala som na odpoveď m. predstavenej.

Dnes by som mala začať exercície, ale neviem, či moja predstavená
s tým súhlasí.

Večer, keď som išla na pobožnosť, počas litánií som uzrela Pána
Ježiša: „*Dcéra moja, začíname exercície.*“ Odpovedala som: „Ježišu, môj
najdrahší Majster, veľmi sa Ti ospravedlňujem, ale nebudem si ich konať,
lebo neviem, či mi to m. predstavená dovoľuje, alebo nie.“

„*Bud'pokojná, dcéra moja, predstavená ti povolila, dozvieš sa o tom zaj-
tra ráno, ale duchovné cvičenia začíname dnes večer...*“

A naozaj, matka predstavená telefonovala večer sestre,⁴¹⁹ ktorá ma
ošetruje v tejto chorobe, aby mi povedala, že mi dáva povolenie na exer-
cície, ale sestra mi to zabudla povedať. Povedala mi to až na druhý deň
ráno a veľmi sa ospravedlňovala, že mi včera nepovedala. Odpovedala
som jej: „Bud' pokojná, ja som už duchovné cvičenia začala podľa pria-
nia predstavenej.“

+ Prvý deň

1753

Večer mi Ježiš dal tému na rozjímanie. V prvej chvíli mi srdce pre-
nikol strach aj radosť. Vtedy som sa privinula k jeho srdcu a strach zmi-
zol, zostala len radosť. Cítila som sa byť úplne Božím dieťaťom a Pán
mi povedal: „*Neboj sa ničoho, to, čo nieje iným dovolené, tebe je dané.
Milosti, ktoré nie sú iným dušiam dané ani vidieť, ani len z diaľky, ty sa
nimi krmíš každý deň ako chlebom každodenným.*“

*Zamysli sa, dcéra moja, kto je ten, s ktorým je tvoje srdce tesne spojené 1754
skrze sluby... Kým som stvoril svet, miloval som ťa láskou, ktorú tvoje srdce dnes
pociťuje, a po celú večnosť sa moja láska nikdy nezmení.“*

Vykonanie. Už pri pomyslení na to, s kým je moje srdce zosobáše- 1755
né, moja duša vstúpila do hlbšej sústredenosti a hodina mi prešla ako

minúta. V tom sústredení som spoznala dobré vlastnosti Boha. V tom vnútornom rozpálení lásky som vyšla do záhrady, aby som sa ochladila. Keď som pozrela na nebo, nový plameň lásky mi zalial srdce. Vtom som počula tieto slová:

1756 „Dcéra moja, už si vyčerpala tému, ktorú som ti zadal? Tak ti dám nové slová." Odpovedala som: „Ó, neobsiahnuteľný Majestáť, celá večnosť mi nebude stačiť, aby som Ťa spoznala... Ale moja láska k Tebe vzrástla. Ako vd'áčnosť kladiem svoje srdce k Tvojim nohám ako ružový púčik, nech jeho vôňa nadchýna Tvoje Božské srdce teraz i vo večnosti... Aký raj je v duši, keď srdce cíti, že ho Boh tak veľmi miluje..."

1757 „Dnes si prečítaš Evanjelium podľa sv. Jána, pätnástu kapitolu. Túžim, aby si čítala veľmi pomaly."

Druhá meditácia

1758 „Dcéra moja, rozjímaj o Božom živote, ktorý je obsiahnutý v Cirkvi pre spásu a posvätenie tvojej duše. Rozjímaj, ako čerpáš z týchto pokladov milosti, z týchto námah mojej lásky."

1759 Vykonanie: Ó, najľútostivejší Ježišu, nie vždy som vedela využiť tie neoceniteľné dary, lebo som si nevšimla samotný dar, ale veľa pozorosti som venovala nádobe, v ktorej si mi svoje dary podával. Môj najsladší Majster, teraz už bude inakšie, využijem Tvoju milosť, ako len moja duša bude schopná. Živá viera mi bude pomáhať. V akejkoľvek podobe mi pošleš milosť, prijmem ju priamo od Teba, nebudem sa pozastavovať nad nádobou, v ktorej mi ju posielaš. Ak nebude vždy v mojej moci prijať ju s radosťou, tak vždy s odovzdaním sa Tvojej sv. vôli.

1760 + Prednáška o duchovnom boji

„Dcéra moja, chcem ťa poučiť o duchovnom boji. Nikdy si nedôveruj, ale celkom sa odovzdaj do mojej vôle. V opustenosti, temnote a rôznych pochybnostiach sa utiekaj ku mne a k svojmu poradcovi, on ti vždy odpovie v mojom mene. Nevyjednávaj so žiadnym pokušením, ihneď sa zatváraj do môjho srdca a pri prvej príležitosti ho odhaľ pred spovedníkom. Svoju sebalásku postav na posledné miesto, aby nekazila tvoje skutky. S veľkou trpezlivosťou znášaj sama seba. Nezanedbávaj vnútorné umŕtvovania. Názor predstavených a spovedníka vo svojom vnútri vždy ospravedlňuj. Utekaj od šomrajúcich ako od morovej nákazy. Nech každý robí, ako sa mu páči, ty konaj tak, ako od teba žiadam. Zachovávaj čo najvernejšie regulu. Keď zažiješ nepríjemnosti, myslí na to, čo dobrého by si mohla urobiť pre človeka, ktorý ti spôsobil utrpenie. Neprejavuj sa navonok. Mlč, keď ťa napomínajú, nepý-

taj sa na názor všetkých, ale svojho poradcu, voči nemu buď úprimná a prostá ako dieťa. Nenechaj sa znechutiť nevďačnosťou, neskúmaj zvedavo cesty, ktorými ťa vediem. Keď omrzenie a znechutenie zaklope na tvoje srdce, utekaj sama od seba a skry sa v mojom srdci. Neboj sa boja, už samotná odvaha často odstraší pokušenie a neodvažuje sa do nás udierať. Bojuj vždy s hlbokým presvedčením, že ja som pri tebe. Neriad' sa citom, lebo ten nie je vždy v tvojej moci, ale celá zásluha je vo vôli. Bud' aj v najmenších veciach vždy závislá od predstavených. Nedaj sa oklamať pokojom apotechami, ale pripravuj sa na veľké boje. Vedz o tom, že teraz si na javisku, kde sa pozerá zem aj celé nebo. Bojuj ako rytier, aby som ťa mohol odmeniť. Neboj sa zbytočne, lebo nie si sama."

Druhý deň

„Dcéra moja, dnes rozjímaj o mojom bolestnom umučení, o celej jeho veľkosti. Rozjímaj tak, akoby bolo podstúpené výlučne pre teba."

1761
1762 Vykonanie: Keď som sa začala ponárať do Božieho umučenia, odha- Hla sa mi veľká hodnota ľudskej duše, celá zloba hriechu a spoznala som, ako neviem trpieť. Aby som mala zásluhu za utrpenie, budem sa spájať v utrpení tesne s Matkou Pána Ježiša, prosiť o milosť pre zomierajúce duše, aby ich v tejto dôležitej chvíli zahrnulo Božie milosrdenstvo...

Druhá meditácia

1763

„Dcéra moja, rozjímaj nad regulou a sľubmi, ktoré si mi zložila. Ty vieš, ako si ich vážim. Všetky milosti, ktoré mám pre zasvätené duše, súvia s regulou a sľubmi."

1764 Vykonanie. Ó, môj Ježišu, cítim v tomto veľa chýb, ale vďaka Tvojej milosti si nespomínam na vedomé a dobrovoľné prestúpenie reguly alebo rehoľných sľubov. Chráň ma i naďalej, ó, môj dobrý Ježišu, lebo sama od seba som slabá.

1765 „Dnes, dcéra moja, si na čítanie vezmeš Evanjelium sv. Jána, kapitolu devätnást', a čítaj nielen ústami, ale aj srdcom..."

1766 Počas tohto čítania bola moja duša naplnená hlbokým žiaľom. Spoznala som celú nevďačnosť stvorenia voči Stvoriteľovi a svojmu Pánovi. Prosila som, aby ma Boh ochránil od zaslepenia rozumu.

Prednáška o obete a modlitbe

1767

„Dcéra moja, chcem ťa poučiť, ako máš zachraňovať duše obetou a modlitbou. Modlitbou a utrpením zachrániš viac duší ako misionár samotným učením a kázaním. Chcem ťa vidieť ako obeť živej lásky, ktorá iba takto

má silu predomnou. Musíš byť zničená, žijúca, ale akoby zomretá vo svojom najskrytejšom bytí. Musíš byť zničená v tej skrytosti, kam ľudské oko nikdy nedovídi, a vtedy mi budeš milou obetou, zápalnou, plnou sladkosti a vône, a tvoja moc bude veľká, za koho budeš prosiť. Navonok má tvoja obeta vyzerať takto: skrytá, tichá, presiaknutá láskou, naplnená modlitbou. Žiadam od teba, dcéra moja, aby tvoja obeta bola čistá a plná pokory, aby som mohol mať v nej zalúbenie. Nebudem šetriť svojimi milosťami pre teba, aby si mohla splniť to, čo od teba žiadam. Teraz ťa poučím, z čoho sa bude skladať tá zápalná obeta v každodennom živote, aby som ťa uchránil od klamú. Všetky utrpenia prijmeš s láskou, netráp sa tým, ak tvoje srdce bude často pociťovať odpor a nechť k tejto obete. Všetka jej sila je obsiahnutá vo vôli, a tak tie opačné pocity nielen že neznižujú v mojich očiach túto obetu, ale ju povyšujú. Vedz o tom, že tvoje telo aj duša bude často v ohni. Aj keď ma v niektorých hodinách nebudeš pociťovať, ale ja budem vždy pri tebe. Neboj sa, moja milosť bude s tebou..."

Tretí deň

1768 *„Dcéra moja, v tejto meditácii rozjímaj o láske k blížnemu. Či tvoju lásku k blížnym riadi moja láska, či sa modlíš za nepriateľov? Či praješ dobre tým, ktorí ťa akýmkoľvek spôsobom zarmútili alebo urazili?"*

Vedz o tom, že všetko dobré, čo urobíš ktorejkoľvek duši, prijímam, akoby si mne samému urobila."

1769 *Vykonanie: Ó, Ježišu, Láska moja, Ty vieš, že len odnedávna konám tak, aby som sa vo vzťahu voči blížnym riadila výlučne Tvojou láskou. Len Ty poznáš moju námahu, ktorú som podstúpila v tomto smere. Dnes je to pre mňa už ľahšie, ale keby si sám nezapaľoval lásku v mojej duši, nedokázala by som v nej vytrvať. Spôsobuje to Tvoja eucharistická láska, ktorá ma každodenne zapaľuje.*

Druhá meditácia

1770 *„Teraz budeš rozjímaj o mojej láske v Najsvätejšej sviatosti. Tu som celý pre teba s dušou, telom a božstvom ako tvoj ženich. Ty vieš, čo si láska vyžaduje - len jednu vec, to je vzájomnosť..."*

1771 *Vykonanie: Ó, Ježišu môj, Ty vieš, že Ťa túžim milovať takou láskou, akou Ťa doteraz ešte žiadna duša nemilovala. Túžim, aby sa celý svet premenil na lásku k Tebe, Ženich môj. Ty ma kŕmiš mliekom a medom svojho srdca, od mojich najmladších rokov si ma vychovával sám pre seba, aby som Ťa teraz dokázala milovať. Ty vieš, že Ťa milujem, lebo len Ty sám poznáš hĺbku obety, ktorú Ti každý deň skladám.*

Ježiš mi povedal: *„Dcéra moja, nemáš nejaké problémy v týchto exercíciach?"* Odpovedala som, že nemám. Môj rozum funguje v týchto duchovných cvičeniach ako blesk. S veľkou ľahkosťou prenikám do všetkých tajomstiev viery, Majster a Vodca môj, pod lúčom Tvojho svetla z môjho rozumu ustupuje všetka temnota.

„Dnes si na duchovné čítanie vezmeš sv. Evanjelium zapísané Jánom, kapitulu 21. Prežijú viac srdcom ako rozumom."

+ Počas júnovej pobožnosti mi Pán povedal: *„Dcéra moja, do tvojho srdca som si vložil svoje zalúbenie. Keď som na Zelený štvrtok zostával v Najsv. sviatosti, zavážila si veľmi v mojej myslí."*

Po týchto slovách sa namáhala moja Láska, aby som mu vyjadрила, čím je on pre mňa, nemohla som nájsť slová a rozplakala som sa vo svojej nemohúcnosti. A Ježiš povedal: *„Som pre teba milosrdenstvo samo, preto ťa prosím, obetuj mi svoju biedu a tú nemohúcnosť. Tým potešíš moje srdce."*

Dnes do mojej duše vstúpil taký živý plameň Božej lásky, že keď by to trvalo dlhšie, zhorela by som v tom ohni a oslobodila by som sa z pút prítomnosti. Mala som pocit, že ešte chvíľu a už celá utoniem v oceáne lásky. Nedokážem opísať tie šípy lásky, ktoré prebívajú moju dušu.

+ Prednáška o milosrdenstve

1777

„Vedz, dcéra moja, že moje srdce je milosrdenstvo samo. Z tohto mora milosrdenstva sa rozlievajú milosti na celý svet. Žiadna duša, ktorá sa ku mne priblížila, neodíšla bez potechy. Všetka bieda tonie v mojom milosrdenstve a všetky milosti vytryskujú z tohto prameňa - spasiteľné i posväcujúce. Dcéra moja, túžim, aby tvoje srdce bolo príbytkom môjho milosrdenstva. Túžim, aby sa milosrdenstvo rozlialo na celý svet skrze tvoje srdce. Ktokoľvek sa priblíži k tebe, nech neodíde bez dôvery v moje milosrdenstvo. Veľmi túžim, aby duše mali túto dôveru. Modli sa, koľko môžeš, za zomierajúcich, vyprosuj im dôveru v moje milosrdenstvo, lebo oni najviac potrebujú dôveru a majú jej najmenej. Vedz o tom, že milosť večného spasenia niektorých duší v poslednej chvíli závisí od tvojej modlitby. Ty poznáš priepasť môjho milosrdenstva, tak čerpaj z neho pre seba a zvlášť pre úbohých hriešnikov. Skôr by sa pomínulo nebo i zem, než by dôverujúcu dušu zahrnulo moje milosrdenstvo."

Moje predsavzatie je naďalej to isté: spájať sa s Kristom - Milosrdenstvom.

1778

1779 Ukončenie exercícií - posledný rozhovor s Pánom

Ďakujem Ti, večná Láska, za Tvoju nepochopiteľnú láskavosť voči mne, že sám sa priamo zaoberáš mojím posvätením. „*Dcéra moja, nech ťa ozdobujú zvlášť tri cnosti: pokora, čistota úmyslov a láska. Nerob nič viac, len to, čo žiadam od teba a prijmi všetko, čo ti podáva moja ruka, snaž sa žiť v sústredenosti, aby si počula môj hlas, ktorý je taký tichý, že len stíšene duše ho môžu počuť...*”

1780 Dnes som nemohla do dvanástej večer zaspať, tak som bola rozrušená najtrajším obnovením sľubov. Božia veľkosť sa zmocňovala celej mojej bytosti.

1781 Zoslanie Ducha Svätého.⁴²⁰ Obnova sľubov

Vstala som oveľa⁴²¹ skôr ako obyčajne a išla som do kaplnky ponorená do Božej lásky. Pred prijatím sv. prijímania som si potichu obnovila svoje rehoľné sľuby. Po sv. prijímaní sa ma zmocnila nepochopiteľná Božia láska. Moja duša prebývala s Duchom Svätým, ktorý je tým istým pánom ako aj Otec a Syn. Jeho vanutie naplnia moju dušu takou rozkošou, že darmo by som sa namáhala, aby som, hoci čiastočne, mohla vyjadriť, čo prežívalo moje srdce. Po celý deň všade, kdekolvek som bola, s kýmkoľvek som sa rozprávala, sprevádzala ma živá Božia prítomnosť a moja duša tonula vo vďakyvzdávaní za tie veľké milosti.

1782 + Dnes, keď som vyšla do záhrady, Pán mi povedal: „*Vráťsa do svojej izby, lebo tam ťa budem čakať.*” Keď som sa vrátila, ihneď som uviela Pána Ježiša, ktorý sedel pri stole a čakal na mňa: „*Dcéra moja, túžim, aby si teraz písala, lebo tá prechádzka by nebola v zhode s mojou vôľou.*” Zostala som sama a hneď som sa pustila do písania.

1783 + Keď som sa pohrúžila do modlitby a spojila som sa so všetkými omšami, ktoré sa v tej chvíli slúžili na celom svete, pokorne som prosila Boha skrze všetky tieto sv. omše o milosrdenstvo pre svet a zvlášť pre biednych hriešnikov, ktorí teraz zomierajú. A v tej chvíli som dostala vnútornú Božiu odpoveď, že tisíc duší dostalo milosť prostredníctvom modlitby, ktorú som priniesla Bohu. Nevieme, aké množstvo ľudí môže me zachrániť svojimi modlitbami a obetou, preto sa vždy modlíme za hriešnikov.

1784 Dnes v dlhšom rozhovore mi Pán povedal: „*Ako veľmi túžim po spásení duší. Moja najmilšia sekretárka, napíš, že túžim prelievať svoj božský život do ľudských duší a posväcovať ich, len aby chceli prijať moju milosť. Najväčší hriešnici sveta by dosiahli najväčšiu svätosť, keby len dôverovali môjmu milosrdenstvu. Moje vnútro je preplnené mojím milosrdenstvom a je*

rozliate na všetko, čo som stvoril. Mojou rozkošou je pôsobiť v ľudskej duši, naplniť ju svojím milosrdenstvom a ospravedlňovať ju. Moje kráľovstvo na zemi je - môj život v ľudskej duši. Napíš, sekretárka moja, že vodcom duší som bezprostredne ja sám - a nepriamo ich vediem cez kňaza a každú vediem k svätosti cestou, ktorú iba ja poznám.”

Dnes ma navštívila matka predstavená, ale len na chvíľku. Keď sa 1785 rozhládla, povedala mi, že tu mám krásne. A skutočne, sestry sa mi snažia spríjemniť pobyt v sanatóriu. Ale všetka tá krása nezmenšuje moju obetu, ktorú vidí len Boh a ktorá skončí až vo chvíli, keď prestane biť moje srdce. Žiadna krása celej zeme, ba ani samotného neba nezotrie utrpenie mojej duše, ktoré je v každej chvíli také živé, aj keď je vnútorné. Skončí sa vtedy, keď Ty sám povieš: „Dost’,” Tvorca môjho utrpenia. Nič nemôže znížiť moju obetu.

Prvý piatok po Božom tele⁴²²

(17. VI. 1938) 1786

Hneď v piatok po Božom tele som sa cítila tak zle, že som si myslela, že sa blíži vytúžená chvíľa. Dostala som vysokú horúčku a v noci väčšie pľuvanie krvi. Išla som však ráno prijať Pána Ježiša, ale na sv. omši už som nemohla zostať. Popoludní mi náhle klesla teplota na 35,8 °C. Cítila som sa taká slabá, že som mala pocit, akoby vo mne všetko zomieralo. Ale keď som sa pohrúžila do hlbšej modlitby, spoznala som, že to ešte nie je chvíľa oslobodenia, ale bližšie pozvanie Ženícha.

Keď som sa stretla s Pánom, povedala som mu: „*Zvádzaš ma, Ježišu, 1787 ukazuješ mi otvorenú bránu neba a opäť ma ponechávaš na zemi.*” Pán mi povedal: „*Keď uvidíš v nebi svoje terajšie dni, zaraduješ sa a chcela by si ich vidieť čo najviac. Nečudujem sa ti, dcéra moja, že to nemôžeš teraz pochopiť, lebo tvoje srdce je naplnené bolesťou a túžbou za mnou. Páči sa mi tvoja bdelosť. Nech ti stačí moje slovo, že už čoskoro.*”

A moja duša sa opäť ocitla vo vyhnanstve. Spojila som sa v láske s Božou vôľou, odovzdajúc sa jej milostivým rozhodnutiam.

+ Rozhovory o svetských veciach, ktoré tu počujem, ma tak mučia, 1788 že sa cítim blízko omdletiu. Všimli si to sestry, ktoré sa o mňa starajú, lebo sa to prejavuje aj navonok.

+ Dnes⁴²³ som videla Božiu slávu, ktorá plynie z toho obrazu. Veľa 1789 duší dostáva milosti, aj keď o nich nahlas nehovoria. Hoci sú jeho cesty rôzne, Boh dostáva skrze neho slávu a úsilie satana a zlých ľudí sa rozbíja a obracia v ničotu. Napriek zlobe satana Božie milosrdenstvo zvíťazí nad celým svetom a budú ho uctievať všetky duše.

Poznala som, že aby Boh mohol pôsobiť v duši, musí sa ona zrieknuť 1790 konania na vlastnú päsť. Inak Boh nebude uskutočňovať v nej svoju vôľu.

- 1791 Keď sa priblížila veľká búrka, začala som odriekať tú korunku. Vtom som počula hlas anjela: „Nemôžem sa približovať v búrke, lebo žiara vychádzajúca z jej úst odháňa mňa i búrku,“ ponosoval sa anjel Bohu. Vtom som spoznala, aké veľké spustošenie mal vykonať skrze tú búrku, ale zároveň som poznala, že Bohu bola tá modlitba milá a aká veľká je sila tejto korunky.
- 1792 Poznala som, že istá duša, ktorá je veľmi milá Bohu napriek rôznym prenasledovaniám, Boh ju priodievala do novej, vyššej hodnosti, čomu sa moje srdce veľmi potešilo.
- 1793 Najmilšie chvíle sú pre mňa, keď sa rozprávam s Pánom vo svojom vnútri. Snažím sa, nakoľko je to v mojej moci, aby nebol sám. On je rád vždy spolu s nami...
- 1794 + Ó, Ježišu, večný Bože, ďakujem Ti za Tvoje nespočetné milosti a dobrodenia. Nech je každý úder môjho srdca novým hymnom vďa-kyvzdávania Tebe, Bože. Každá kvapka mojej krvi nech obieha pre Teba, Pane. Moja duša je jedným hymnom zvelebenia Tvojho milosrdenstva. Milujem Ťa, Bože, pre Teba samého.
- 1795 Bože môj, aj keď utrpenia sú veľké a predlžujú sa, prijímam ich z Tvojej ruky ako nádherné dary. Prijímam ich všetky, dokonca aj tie, ktoré by iné duše nechceli prijať. Môžeš prísť ku mne, Ježišu, so všetkým, neodmietnem Ti nič. O jedno pokorne prosím - daj mi silu znášať ich a učiť ich záslužnými. Hľa, tu máš celú moju bytosť, rob so mnou, čo sa Ti páči.
- 1796 Dnes som videla najsv. srdce Ježišovo na nebi vo veľkom svetle, z rany vychádzali tie lúče a rozchádzali sa na celý svet.
- 1797 Dnes vošiel ku mne Pán a povedal: „*Dcéra moja, pomôž mi zachrániť dušu. Pôjdeš k zomierajúcemu hriešnikovi a budeš sa modliť tú korunku, a tým mu vyprosíš dôveru v moje milosrdenstvo, lebo už je v zúfalstve.*“
- 1798 Odrazu som sa ocitla v neznámej chalupe, kde zomieral už starší človek v strašných mukách. Okolo postele bolo množstvo diablov a plačúca rodina. Keď som sa začala modliť, duchovia temnoty sa rozpáchli so sykotom a vyhrážaním voči mne, tá duša sa upokojila a plná dôvery spočinula v Pánovi.

V tej istej chvíli som sa uvidela vo svojej izbe. Ako sa to deje, neviem.

1799 J. M. J.

Cítim, že ma ochraňuje nejaká sila a zakrýva ma pred nepriateľskými strelami. Chráni ma a bráni, cítim sa nadmieru dobre, som akoby zaclonená tieňom jeho krídel.

Ježišu môj, Ty jediný si dobrý. Aj keď by sa moje srdce namáhalo, 1800 aby aspoň čiastočne napísalo o Tvojej добрote, nedokážem - to prechádza všetko naše pomyslenie.

Jedného dňa počas sv. omše mi dal Pán hlbšie poznať svoju svätosť 1801 a majestát, a zároveň som spoznala svoju biedu. Tešila som sa z toho poznania a moja duša celá tonula v jeho milosrdenstve. Cítim sa nesmierne šťastná.

Na druhý deň cítim zreteľné slová: „Vidíš, Boh je taký svätý a ty si 1802 hriešna. Nepristupuj k nemu a spovedaj sa každý deň.“ A naozaj, na čo som pomyslela, zdalo sa mi hriechom. Ale nevynechala som sväté prijímanie a na spoveď som sa rozhodla ísť vo svojom zvyčajnom čase, keď nebude výrazná prekážka. Ale keď sa priblížil deň spovede, pripravila som si celú kopu tých hriechov, aby som sa z nich obvinila. Keď som sa priblížila k mreži spovednice, Boh mi dovolil obviniť sa z dvoch nedokonalostí, hoci som sa namáhala, aby som sa tak spovedala, ako som bola pripravená. Keď som odišla od spovednice, Pán mi povedal: „*Dcéra moja, všetky tie hriechy, z ktorých si sa chcela spovedať, nie sú v mojich očiach hriechmi, preto som ti odobral možnosť vypovedať ich.*“ Spoznala som, že satan chce narušiť môj pokoj, dáva mi prehnané myšlienky. Ó, Spasiteľu, aká veľká je Tvoja dobrotivosť!

Keď som sa jedného dňa pripravovala na sv. prijímanie a zbadala 1803 som, že nemám nič, čo by som mu mohla obetovať, padla som k jeho nohám, privolávajúc celé jeho milosrdenstvo na svoju úbohú dušu. Nech Tvoja milosť, ktorá vplýva na mňa z Tvojho lútosťového srdca, ma posilní do boja a utrpenia, aby som Ti zostala verná. A aj keď som taká biedna, nebojím sa Ťa, Bože, lebo dobre poznám Tvoje milosrdenstvo. Nič ma neodstraší od Teba, Bože, lebo všetko je menšie ako moje poznanie - vidím to jasne.

(Tu sa končí šiesty a posledný zošit zápiskov sestry Faustíny Kowalskej - rehoľnice s večnými sľubmi z Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva)

**Moja príprava
na sv. prijímanie**

J, M. J.

Krakov 10.1. 1938

Moja príprava na sv. prijímanie

Sestra Mária Faustína od
Najsvätejšej sviatostiKongregácia sestier Matky
Božieho milosrdenstva

- 1804 Naj slávnostnejšia chvíľa v mojom živote je chvíľa, v ktorej prijímam sväté prijímanie. Po každom svätom prijímaní túžim a za každé sväté prijímanie ďakujem Najsvätejšej Trojici.
Anjeli, keby mohli závidieť, tak by nám závideli dve veci: prvú - to je prijímanie sv. prijímania, a druhú - to je utrpenie.
- 1805 1. + Dnes sa pripravujem na Tvoj príchod ako nevesta na príchod svojho ženicha. Veľký je Pán, ten môj Ženich. Nebesia ho nemôžu obsiahnuť. Serafíni, ktorí stoja najbližšie pri ňom, si zakrývajú svoju tvár a ustavične opakujú: „Svätý, svätý, svätý.“
Ten veľký Pán, to je môj Ženich. Jemu spievajú chóry, pred ním padajú tróny, pred jeho jasom hasne slnko. A predsa, ten veľký Pán, to je môj Ženich. Srdce moje, nezamýšľaj sa hlboko nad tým, ako ho zvelebujú druhí, lebo nemáš na to čas, lebo prichádza a už je pri tvojich dverách.
- 1806 Idem na stretnutie s ním a pozývam ho do príbytku môjho srdca, ponížujúc sa hlboko pred jeho majestátom. Ale Pán ma zodvihne z prachu a ako nevestu pozýva, aby som si sadla vedľa neho, aby som mu povedala všetko, čo mám na srdci. A ja, posmelená jeho dobrotou, nakláňam svoju hlavu na jeho prsia a hovorím mu o všetkom. Na prvom mieste mu hovorím o tom, o čom by som nikdy žiadnemu stvoreniu nepovedala. A potom mu hovorím o potrebách Cirkvi, o dušiach úbohých hriešnikov, ako veľmi potrebujú jeho milosrdenstvo.
Ale chvíľa sa rýchlo mína. Ježišu, musím už ísť za povinnosťami, kto-

ré ma čakajú. Ježiš mi hovorí, že ešte máme chvíľu na rozlúčenie. Vzájomný hlboký pohľad a na chvíľu sa zdanlivo lúčime, ale nikdy nie naozaj. Naše srdcia sú ustavične zjednotené. Aj keď navonok ma rozptyľujú rôzne povinnosti, Ježišova prítomnosť ma stále ponára do ticha.

2. + Dnes je moja príprava na príchod Ježiša krátka, ale napätá prúd- 1807
kou láskou. Preniká ma Božia prítomnosť a zapaluje moju lásku k nemu. Niet žiadnych slov, je len vnútorné porozumenie. Toniem celá v Bohu skrze lásku. Pán sa približuje k príbytku môjho srdca. Po prijatí prijímania zostávam natolko pri vedomí, že môžem prejsť k svojmu kľáčadlu. V tej istej chvíli sa moja duša celkom ponára v Bohu a neviem, čo sa okolo mňa deje. Boh mi dáva vnútorné poznanie svojej božskej podstaty. Tieto chvíle sú krátke, ale prenikavé. Duša vychádza z kaplnky hlboko sústredená a nie je ľahké ju rozptýliť. Vtedy sa dotýkam zeme akoby jednou nohou. Žiadna obeta počas dňa nie je ani namáhavá, ani ťažká. Každá okolnosť vyvoláva nový skutok lásky.

3. + Dnes pozývam Ježiša do svojho srdca ako lásku. Ty si Láska 1808
sama. Celé nebo sa od Teba zapaluje a naplňa sa láskou. A tak moja duša dychtí po Tebe, ako kvet baží po slnku. Ježišu, príd rýchlo do môjho srdca, lebo vidíš, ako sa kvet trhá za slnkom, tak sa moje srdce trhá za Tebou. Otváram kalich svojho srdca na prijatie Tvojej lásky.

Keď Ježiš prišiel do môjho srdca, všetko v mojej duši sa zachvelo 1809
životom a teplom. Ježišu, vezmi si moju lásku zo srdca a vlej doň svoju lásku. Láska vrúcna a žiariaca, ktorá dokáže priniesť obeť, ktorá dokáže celkom zabudnúť na seba.

Dnes je môj deň charakterizovaný obeťou... 1810

4. + Dnes sa pripravujem na príchod Kráľa.

Kto som ja a kto Ty, ó, Pane, Kráľ slávy - nesmrteľnej slávy. Ó, moje srdce, či si uvedomuješ, kto dnes prichádza k tebe? Áno, viem o tom, ale akosi to nemôžem pochopiť. Ó, ale keby to bol iba kráľ, ale to je Kráľ kráľov, Pán pánov. Pred ním sa trasie všetka sila a moc. A on dnes prichádza do môjho srdca. Počujem, ako sa približuje, idem mu naproti a pozývam ho. Keď vošiel do príbytku môjho srdca, moja duša je dojatá takou veľkou úctou, že od úžasu omdlieva a padá k jeho nohám. Ježiš mi podáva svoju dlaň a láskavo mi dovoľuje sadnúť si vedľa seba. Upokojuje ma: „Vidíš, opustil som trón neba, aby som sa s tebou spojil. To, čo vidíš, je len okraj a tvoja duša už omdlieva od lásky. Ale ako tvoje srdce užasne, keď ma uvidí v celej sláve? Chcem ti však povedať, že večný život sa musí začať už tu na zemi, cez sv. prijímanie. Každé sv. prijímanie ťa pripravuje na to, aby si raz vo večnosti mohla prebývať v Božej prítomnosti.“

A tak Ťa, môj Kráľu, neprosím o nič, hoci viem, že mi môžeš dať 1811

- všetko. Prosím Ťa len o jedno: zostaň naveky Kráľom môjho srdca, to mi stačí.
- 1812 Dnes obnovujem poddanstvo svojmu Kráľovi vernosťou vnútorným vnuknutiam.
- 1813 5. + Dnes sa nesnažím o nejakú zvláštnu prípravu. Nedokážem na nič pomyslieť, hoci tak veľa cítim. Túžim po chvíli, v ktorej Boh príde do môjho srdca. Vrhám sa do jeho objatia a hovorím mu o svojej neschopnosti a biede. Vylievam mu celú bolesť svojho srdca, že ho nemôžem milovať tak, ako túžim. Vzbudzujem si akt viery, nádeje a lásky a tým žijem celý deň.
- 1814 6. + Dnes je moja príprava krátka. Mocná a živá viera takmer roztrháva závoj lásky. Božia prítomnosť preniká mojim srdcom ako lúč slnka krištáľom. Vo chvíli, keď prijmem Boha, celá moja bytosť je pohrúžená v ňom. Zmocňuje sa ma úžas a obdiv, keď vidím veľký Boží majestát, ktorý sa znižuje ku mne, ktorá som bieda sama. Z mojej duše sa vytrháva k nemu vďačnosť za všetky milosti, ktoré mi udeľuje, a zvlášť za milosť povolania do svojej výlučnej svätej služby.
- 1815 7. + Dnes sa túžim vo sv. prijímaní zjednotiť čo najtesnejšie s Ježišom skrze lásku. Tak vrúcne túžim po Bohu, až mám pocit, že sa nedočkám chvíle, v ktorej mi kňaz podá sv. prijímanie. Moja duša upadá ako by do mdloby za Bohom.
- 1816 Keď som ho prijala do srdca, roztrhol sa závoj viery. Uvidela som Ježiša, ktorý mi povedal: „*Dcéra moja, tvoja láska mi vynahrádza ľahostajnosť mnohých duší.*“ Po tých slovách som zostala sama, ale celý deň som žila aktom vynahradenia.
- 1817 8. + Dnes cítim vo svojej duši priepasť biedy. Túžim sa priblížiť k sv. prijímaniu ako k prameňu milosrdenstva a ponoriť sa celá v tom oceáne lásky.
- Keď som prijala Ježiša, vrhla som sa celá k nemu ako do priepasti nepreniknuteľného milosrdenstva a čím viac som cítila, že som bieda sama, tým viac sa posilňovala moja dôvera k nemu.
- V tomto ponížení celý deň.
- 1818 9. + Dnes má moja duša postoj dieťaťa. Zjednocujem sa s Bohom ako dieťa s otcom. Cítim sa v celej plnosti Božím dieťaťom.
- 1819 Keď som prijala sv. prijímanie, mala som hlbšie poznanie Nebeského Otca a jeho otcovstva vo vzťahu voči duším.
- Dnes žijem zvelebením Sv. Trojice. Ďakujem Bohu, že nás ráčil prijať skrze milosť za svoje deti.
- 1820 10. + Dnes sa túžim celá premeniť na Ježišovu lásku a obetovať sa spolu s ním Nebeskému Otcovi.

Počas sv. omše som videla maličkého Ježiška v kalichu. Povedal mi: „*Tak prebývam v tvojom srdci, ako ma vidíš v tomto kalichu.*“

Po sv. prijímaní som pocítila vo svojom srdci tlkot Ježišovho srdca. 1821 Aj keď už dávno viem, že sv. prijímanie zostáva vo mne do nasledujúceho prijímania, dnes celý deň adorujem Ježiša vo svojom srdci a prosím ho, aby svojou milosťou uchránil malé deti pred zlom, ktoré im hrozí. Živá Božia prítomnosť, ktorú dokonca fyzicky pociťujem, trvá celý deň, vôbec mi neprekáža v plnení povinností.

11. + Dnes moja duša túži zvláštnym spôsobom prejavit' Ježišovi lásku. 1822 Keď vošiel Pán do môjho srdca, vrhla som sa k jeho nohám ako ružový púčik.

Túžim, aby sa vôňa mojej lásky vznášala ustavične k nohám Tvojho trónu. Vidíš, Ježišu, v tom ružovom púčiku je celá moja láska k Tebe. Nielen v tejto chvíli, keď moje srdce horí ohňom, ale aj počas dňa Ti dám dôkazy svojej lásky svojou vernosťou Božej milosti.

Dnes všetky ťažkosti a utrpenia, ktoré ma stretnú, rýchlo schytím ako ružový púčik, aby som ho hodila k Ježišovým nohám. Nezáleží na tom, že sa ruka, ba skôr srdce zakrvaví...

12. + Dnes sa moja duša pripravuje na príchod Spasiteľa, ktorý je 1823 dobrota a láska sama. Pokušenia a roztržitosti ma trhajú a nedajú mi pripraviť sa na príchod Pána. Vrúcne túžim prísť k Tebe, Pane, pretože viem, že keď prídeš ku mne, oslobodíš ma od týchto trápení. A ak je Tvoja vôľa, aby som trpela, tak ma posilni do boja.

Ježišu, Spasiteľu, ktorý si ráčil prísť do môjho srdca, odožeň tie rozptýlenia, ktoré mi prekazujú rozprávať sa s Tebou.

Ježiš mi odpovedal: „*Chcem, aby si bola vycvičená v boji ako rytier, ktorý dokáže uprostred hrnotu diel iným dávať rozkazy. Tak aj ty, dieťa moje, nauč sa uprostred najväčších ťažkostí vládnuť nad sebou a nech ťa nič neodďaľuje odo mňa, dokonca ani tvoje pády.*“

Dnes som celý deň bojovala s istou ťažkosťou, o ktorej Ty, Ježišu, vieš...

13. + Dnes sa moje srdce chveje od radosti. Veľmi túžim, aby Ježiš 1824 prišiel do môjho srdca. Rozcítila som sa, moje roztúžené srdce sa rozpaľuje čoraz silnejšou láskou.

Keď Ježiš prišiel, vrhla som sa do jeho objatia ako malé dieťa. Porozprávala som mu o svojej radosti. Ježiš počúval moje výlevy lásky. Keď som sa ospravedlnila, že som sa nepripravila na sv. prijímanie, ale som ustavične myslela na to, aby som sa čo najrýchlejšie podelila o tú radosť, Ježiš mi odpovedal: „*Najmilšia mi je taká príprava, s akou si ma dnes pri-*

jala do srdca. Dnes zvláštnym spôsobom požehnávam túto tvoju radosť. Nič ti tú radosť v dnešnom dni nenaruší..."

1825 14. + Dnes sa moja duša pripravuje na príchod Pána, ktorý môže všetko. Môže ma urobiť dokonalou a svätou. Veľmi sa pripravujem na jeho príchod a tu nastal problém. Ako mu to predložím? Ihneď som to zavrhla. Predložím ho tak, ako mi nadiktuje srdce.

1826 Keď som prijala Ježiša vo sv. prijímaní, moje srdce zvolalo z celej sily: „Ježišu, premeň ma na druhú hostiu. Chcem byť živou hostiou pre Teba. Ty si veľký Pán, všemohúci, Ty mi môžeš dať túto milosť.“ Pán mi odpovedal: „*Si živou hostiou, milou Nebeskému Otcovi, ale rozmýšľaj: čím je hostia, obeta a teda...?*“

Ó, môj Ježišu, chápem význam hostie, chápem význam obety. Túžim byť pred Tvojím majestátom živou hostiou, to znamená živou obetou, ktorá každý deň horí na Tvoju slávu.

Keď moje sily začnú slabnúť, sv. prijímanie ma podrží a dá mi silu. Naozaj sa bojím toho dňa, v ktorom by som ho neprijala. Moja duša čerpá zo sv. prijímania zvláštnu silu.

Ó, živá Hostia, svetlo mojej duše!

1827 15. + Dnes sa moja duša pripravuje na sv. prijímanie ako na svadobnú hostinu, kde všetci účastníci tejto hostiny žiaria nevýslovnou krásou. Aj ja som pozvaná na túto hostinu, nevidím však v sebe tú krásu, ale prie pasť biedy. A hoci sa necítim hodná zasadiť k stolu, aj tak sa suchnem pod stôl a pri Ježišových nohách budem žobrať aspoň o omrvinky, ktoré padajú pod stôl. Poznám Tvoje milosrdenstvo, preto sa približujem k Tebe, Ježišu, lebo skôr sa pomíne moja bieda, než sa vyčerpá zmilovanie z Tvojho srdca. Preto si dnes budem vzbudzovať dôveru v Božie milosrdenstvo.

1828 16. + Dnes ma obklopuje Boží majestátny. Nedokážem si nijako pomôcť, aby som sa lepšie pripravila. Som celkom naplnená Bohom. Moja duša sa rozpaľuje jeho láskou. Viem len to, že milujem a som milovaná. To mi stačí. Snažím sa, aby som cez deň bola verná Duchu Svätému a činila zadosť jeho požiadavkám. Snažím sa o vnútorné ticho, aby som mohla počuť jeho hlas...

VYSVETLIVKY

k Denníčku služobnice Božej sestry Márie Faustíny
Kowalskej z Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva

Skratky používané vo vysvetlivkách:

ASF - Archív sestry Faustíny

D - Denníček služobnice Božej sestry Faustíny

D. č. - Denníček služobnice Božej s. Faustíny číslo

PRVÝ ZOŠIT

¹ Dňa 22. februára 1931 počas pobytu v Plocku s. Faustína dostala od Pána Ježiša príkaz namaľovať obraz podľa vzoru, ktorý jej bol zjavený (pozri D. č. 47). Snažila sa splniť tento príkaz, ale nepoznala techniku maľovania a nebola schopná to sama urobiť. Neopustila ju však myšlienka namaľovať obraz. Vracala sa k nej a hľadala pomoc u spolusestier a spovedníkov (ASF, Výpovede). Keď v r. 1933 s. Faustína prišla do Vilna, jej spovedník, kňaz Michal Sopočko, sa obrátil na maliara Eugena Kazimirowského s návrhom namaľovať obraz podľa pokynov s. Faustíny. Do roku 1988 meno maliara bolo chybné uvádzané ako Kazimierzowski, (pozri **Slovník polských aj zahraničných umelcov, ktorí pôsobili v Poľsku** - Janusza Derwojeda, Ossolineum, III. diel, 1979). Obraz bol dokončený v júni 1934 a bol umiestnený na chodbe Kláštora sestier bernardínok pri Kostole sv. Michala vo Vilne, kde bol kňaz Sopočko rektorom.

V r. 1935 počas slávnosti na zakončenie jubilejného Roka vykúpenia sveta bol obraz Božieho milosrdenstva prenesený do Ostrej Bramy a umiestnený vysoko v okne tak, že ho zďaleka bolo vidieť. Bol tam od 26. do 28. apríla 1935. 4. IV. 1937 bol obraz s povolením arcibiskupa Romualda Jalbrzykowského posvätený a zavesený v Kostole sv. Michala vo Vilne. V roku 1944 vilenský metropolita dal zvolať komisiu expertov na ohodnotenie obrazu, ktorá sa vyslovila, že obraz Božieho milosrdenstva, ktorý namaľoval E. Kazimirowský, má veľkú náboženskú aj umeleckú hodnotu.

Na prosbu Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva v r. 1943 maliar Stanislaw Batowski namaľoval v Ľvove druhý obraz, ktorý bol umiestnený v kaplnke kongregácie vo Varšave na Žytnej ul. 3/9. Počas Varšavského povstania kaplnka zhorela a s ňou aj obraz. Obraz Batowského sa všetkým veľmi páčil, preto generálna predstavená kongregácie objednala u Batowského druhý obraz, ktorý bol určený do kaplnky v Krakove.

Medzitým sa obrátil na predstavenú domu v Krakove maliar Adolf Hyla s návrhom namaľovať nejaký obraz, ktorý chcel obetovať ako ďakovný dar (vótum) za to, že prežil vojnu. Od predstavenej matky Ireny Krzyżanowskej a otca Jozefa Andrasza, SJ (krakovského duchovného poradcu s. Faustíny), dostal obrázok Božieho milosrdenstva (reprodukcii kópie obrazu Kazimirowského), ako aj opis vízie s. Faustíny. Práce na obraze sa začali v novembri 1942, boli ukončené v marci 1943. Dňa 7. marca 1943 obraz milosrdného Ježiša od A. Hylu slávnostne posvätil v kaplnke otec J. Andrasz.

6. X. 1943 prišiel obraz Stanisława Batowského. Vtedy vznikol problém, ktorý z týchto obrazov má byť v kaplnke sestier. Túto záležitosť vyriešil počas nečakanej návštevy kardinál A. Sapieha. Keď si pozrel obidva obrazy, povedal: „Keď Hyla namaľoval obraz ako jeho vlastné vótum (poďakovanie), nech tento obraz zostane v kaplnke.“

Zakrátko sa ukázalo, že obraz Hylu sa nezmesť na oltár, kde bol vystavený pri pobožnosti k úcte Božieho milosrdenstva. Vtedy predstavená domu m. I. Krzyżanowská objednala u A. Hylu druhý obraz milosrdného Ježiša, ktorý veľkosťou a tvarom zodpovedal výklenku bočného oltára. Na 2. veľkonočnú nedeľu 16. IV. 1944, keď sa po prvýkrát slávnostne slávila v tejto kaplnke pobožnosť k úcte Božieho milosrdenstva, otec Andrasz posvätil nový obraz od A. Hylu. Znárodňoval milosrdného Pána Ježiša s lúkou v pozadí a v diaľke bolo vidieť kríky. V r. 1954 A. Hyla premaľoval pozadie obrazu tmavou farbou a pod nohami namaľoval podlahu.

Obraz Božieho milosrdenstva A. Hylu z kaplnky Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva v Krakove-Lagiewnikoch sa rýchlo preslávil milosťami a jeho kópie a reprodukcie sa rozišli po celom svete. Tak sa splnila túžba Pána Ježiša, ktorú povedal s. Faustíne už počas prvého zjavenia obrazu v Plocku: „Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom na celom svete.“ (pozri D 47)

Obraz St. Batowského bol umiestnený v kostolíku Božieho milosrdenstva v Krakove na Ulici Smoleńsk. Prvý obraz od A. Hylu zase v roku 1946 zobrala na nové pôsobisko do Wrocławu m. I. Krzyżanowská. Dom kongregácie je spojený s farským Kostolom Božského srdca a tam je umiestnený tento obraz.

² „Tu“ znamená v obraze Božieho milosrdenstva.

³ Počas pobytu vo Vilne s. Faustína dostala od svojho spovedníka príkaz, aby zapísala svoje vnútorné zážitky. Na otázku kongregácie - prečo S. Faustína písala svoj *Denníček* - jej spovedník, kňaz Michal Sopočko, odpovedal: „Bol som vtedy profesorom v duchovnom seminári a na Teologickej fakulte Univerzity Štefana Batoryho vo Vilne. Nemal som čas počúvať jej dlhé zdôverovania v spovednici, odporučil som jej zapisovať ich do zošita a dávať mi ich z času na čas na prezretie. Takto vznikol *Denníček*...“ (List kňa za Sopočka zo dňa 6. III. 1972.)

Okrem príkazu spovedníka s. Faustína spomína mnohokrát na stranách svojho *Denníčka* o výraznom príkaze písať, ktorý jej dal sám Pán Ježiš (pozri D. č. 372, 459, 895, 965, 1160, 1457, 1665 a iné).

⁴ Vyjadrením - „prázdny životom“ - chápala služobnica Božia bežný život ľudí vo svete, v ktorom sa venuje málo pozornosti vnútorným vnuknutiam milosti.

⁵ Tanečná zábava sa konala v parku „Wenecja“ v Lodži neďaleko Katedrály sv. Stanisława Kóstku. Na tomto „bale“ bola aj Helenkina kamarátka Lucyna Strzelecká, neskôr s. Judita, uršulínka O.S.U. (Spomienky sestier uršulínok O.S.U. z r. 1991.)

⁶ Nepodarilo sa určiť, ktorá to bola dedinka.

⁷ Bol to Kostol sv. Jakuba vo Varšave na Ul. Grójeckej vedľa Námestia Narutowicza v štvrti Ochota.

⁸ Tým kňazom bol Jakub Dabrowski (nar. 18. VIII. 1862), farár Farnosti sv. Jakuba vo Varšave a neskôr dekan mestského Varšavského dekanátu. Zomrel počas II. svetovej vojny.

„Môj muž,“ rozpráva Aldona Lipszycová, „prosila farára Farnosti sv. Jakuba vo štvrti Ochota o nejakú pomoc pre mňa do domácnosti. Pán kanonik Jakub Dabrowski bol predtým farárom v Klebowe a priatelil sa s mojím mužom. Pokrstil ho, sobášil nás a pokrstil všetky naše deti. Pán kanonik nám poslal - bolo to v lete r. 1924 - Helenu Kowalskú s lístkom, že ju nepozná, a že nám praje, aby sme s ňou boli spokojní.“

⁹ Aldona Lipszycová bývala vtedy v Ostrówku, obec Klebów, okr. Radzymin. Nar. 14. IV. 1896 v Tbilisi, dcéra Serafína Jastrzebského a Márie, rodenej Lemke. V roku 1965-66 bola jedným zo svedkov v informačnom procese s. Faustíny.

⁰ Nepodarilo sa určiť, v ktorých kláštoroch s. Faustína prosila o prijatie.

¹ Helena Kowalská sa nakoniec prihlásila do Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva vo Varšave na Żytnej ul. 3/9, ktorú vo svojom Denníčku označuje ako „naša brána“.

² K sestre Faustíne vyšla matka Michaela Moraczewska, vtedajšia predstavená domu vo Varšave na Żytnej ul. 3/9.

Matka Michaela - Olga Moraczewska, nar. v roku 1873. Na vtedajšie časy mala dobré vzdelanie, ovládala niekoľko jazykov, skončila hudobné konzervatórium. Do kongregácie vstúpila už ako celkom zrelá osoba. Po večných sľuboch bola menovaná za predstavenú domu vo Varšave. Tento úrad spravovala do r. 1928. Po skončení funkčného obdobia generálnej predstavenej m. Leonardy Cieleckej mala na starosti vedenie celej kongregácie. V čase, keď zastávala funkciu generálnej predstavenej, boli schválené Konštitúcie kongregácie. Založila nové domy vo Varšave na Grochowe, v Rabke, v Łwove a filiálku plockého domu v dedinke Biala (10 km od Plocka). Zomrela v Krakove 15. XI. 1966 a je pochovaná na rehoľnom cintoríne.

³ Helena Kowalská pracovala ešte rok u Aldony Lipszycovej, potom sa už nevrátila do rodného domu - vstúpila do kongregácie.

⁴ Bolo to v júni r. 1925. Sviatok Božieho tela bol 18. júna a jeho oktáva trvala do 25. júna.

⁵ Helena Kowalská - poslušná vôli predstavených - sa po roku opäť prihlásila do kongregácie, bolo to 1. augusta 1925, a tentoraz bola prijatá.

⁶ K matke Michaele Moraczewskej.

⁷ Vo Varšave na Żytnej ul. bola kaplnka v osobitnej budove trochu vzdialenej od bývalia sestier, preto zriadili druhú kaplnku na prvom poschodí domu, v ktorom bývali sestry. Prechovávali tam Najsvätejšiu sviatosť a raz za čas sa tam slúžila sv. omša. V hovorovej reči sa nazývala táto kaplnka „malá kaplnka“ alebo „malý Pán Ježiš“.

⁸ Podľa zvyku kongregácie po 21. hodine zaväzovalo kanonické mlčanie. V tom čase sa sestry v stúžení chystali na odpočinok. Tichá súkromná modlitba nebola samozrejme zakázaná. S. Faustína pokladala pravdepodobne za prekročenie rehoľných zvykov modlitbu v ležiacej polohe na zemi, čo mohlo rozptyľovať druhé sestry.

⁹ Spovedníkmi v dome kongregácie na Żytnej ul. boli v tom čase - riadnymi (ktorí spovedali každý týždeň) kňaz Peter Loeve a kňaz Bronisław Kulesza. Mimoriadnym spo-

vedníkom bol kňaz Alojz Bukowski, SJ. U ktorého z nich sa spovedala v ten deň mladá kandidátka, dnes ťažko určiť.

Kňaz Peter Loeve, nar. 18. XI. 1875, kňazské svätenie prijal 31. V. 1898. Plnil si povinnosti profesora varšavského seminára, notára a neskôr viceoficiála Arcibiskupského súdu vo Varšave. Zomrel 19. IX. 1951.

Kňaz Bronislaw Kulesza, nar. 11. VI. 1885. Kňazské svätenie prijal 18. X. 1908. Bol prefektom na mnohých školách. Zomrel 5. V. 1975.

Kňaz Alojz Bukowski, SJ, nar. 29. VIII. 1873. Kňazské svätenie dostal v Pelpline 25. III. 1897. Po dvoch rokoch dušpastierskej práce v diecéze vstúpil do Spoločnosti Ježišovej. Bol prednášateľom dogmatickej teológie v duchovnom seminári vo Widnawe a neskôr na Varšavskej univerzite. Zomrel 7. VII. 1941.

²⁰ Následkom duchovných zážitkov, príliš intenzívnej vnútornej práce a zmeny spôsobu života nastalo u Heleny Kowalskej všeobecné vyčerpanie, čo znepokojilo predstaviteľov a mladú postulanku poslali do Skolimowa pri Varšave.

¹ Kroniky domu vo Varšave na Żytnej ul. boli spálené počas vojnových udalostí, preto je dnes ťažké určiť, s ktorými sestrami mladá postulanka cestovala do Skolimowa.

²² Ako „predstavení“ tu prichádzajú do úvahy: generálna predstavená a novicmajsterka postulantiok, lebo oni rozhodovali o pripustení Heleny Kowalskej k obliečke, a teda aj o jej vyslaní do domu noviciátu v Krakove.

Generálnou predstavenou bola vtedy m. Leonarda Cielecká, nar. 24. XII. 1850 v Papline (kraj Siedlecky). Pochádzala zo zemianskej rodiny, mala vyššie vzdelanie, poznala niekoľko cudzích jazykov. Vstúpila do kongregácie 1. IX. 1885. Večné sľuby zložila v r. 1893 vo Varšave. V r. 1908 bola menovaná za predstavenú v dome kongregácie v Derdoch pri Varšave. Od roku 1912 zastávala funkciu predstavenej vo Varšave a od r. 1918 vo Waldow. Keď domy kongregácie v Poľsku získali samostatnosť (dovtedy podliehali Generálnemu domu vo Francúzsku), bola v r. 1922 na prvej kapitule vo Varšave vybraná za ich generálnu predstavenú. Tento úrad vykonávala viac ako 6 rokov, t.j. do r. 1928, a potom bola ešte asistentkou generálnej predstavenej. Zomrela 1. XI. 1933.

Novicmajsterkou postulantiok bola vtedy m. Janina - Olga Bartkiewiczová, nar. 31. VII. 1858. Do kongregácie vstúpila 10. XII. 1877. Večné sľuby zložila vo Francúzsku v Laval vr. 1885. V čase, keď Kongregácia Matky Božieho milosrdenstva bola závislá od Generálneho domu vo Francúzsku, matka Janina vykonávala úrad generálnej vikárky pre domy v Poľsku. Bola to osoba rozhodná a energická, niekedy až despotickejšia. Mladým rehoľníčkam dokázala prejavovať veľa lásky, ale zároveň ich viedla tvrdou rukou, čo vytváralo atmosféru strachu. Po skončení funkčného obdobia generálnej vikárky istý čas bola novicmajsterkou noviciátu a tretej probácie. Následkom toho sa po celý život cítila oprávnená napomínať mladé sestry. Zomrela vo Varšave 1. VII. 1940.

²³ Po absolvovaní skúšobného obdobia (postulátu) si kandidátka vykonáva osem dňových exercícií. Počas obradu obliečky dostáva rehoľný odev, rehoľné meno a začína sa noviciát.

V Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva noviciát trvá dva roky. Prvý rok, tzv. kano-nický, je venovaný prehĺbeniu vnútorného života a poznávaniu duchovnosti kongregácie. V tomto čase novicka nemôže chodiť do žiadnej školy, venovať sa štúdiu, vykonávať časovo náročnú prácu. V druhom roku noviciátu sa môžu novicky okrem svojich rehoľných cvičení venovať štúdiu alebo pracovať pod vedením sestier profesiek. Ak skúša, tak zo strany kongregácie, ako aj zo strany novicky, dopadne uspokojivo, novicka po dvoch rokoch

skladá dočasné sľuby na jeden rok a potom ich každý rok obnovuje, a to sa opakuje päť rokov. Až po tomto období môže byť pripustená k večným sľubom.

²⁴ Kňaz M. Sopočko odporučil s. Faustíne, aby nepísala do *Denníčka* mená sestier. Helena Kowalská pricestovala do Krakova 23. I. 1926, aby tam dokončila postulát. V ten istý deň zomrela v Krakove S. Henryka Losinská, nar. 20. I. 1897. Do kongregácie vstúpila v r. 1920. Pracovala ako obuvníčka.

²⁵ Novicmajsterkou bola vtedy m. Malgorzata - Anna Gimbuttová, nar. 10. X. 1857, do kongregácie vstúpila vr. 1893. Bola novicmajsterkou, neskôr predstavenou domu vo Vilne a potom inštruktorkou tretej probácie. Vyznačovala sa duchom sebazaprenia a umŕtvenia. Pokorná, tichá, v neustálej modlitbe bola vzorom pre sestry. Zomrela 8. V. 1942.

²⁶ Kňaz Stanislaw Rospond, nar. 30. IX. 1877 v Liszkach pri Krakove, kňazské svätenie prijal 10. VIII. 1901. Vykonával funkciu prefekta a neskôr rektora Duchovného seminára v Krakove. Dňa 12. VI. 1927 prijal biskupskú vysviacku. Dlhé roky bol generálnym vikárom Krakovskej arcidiecézy. S Kongregáciou Matky Božieho milosrdenstva ho spájali srdečné vzťahy. Zomrel 4. II. 1958 a je pochovaný v rodných Liszkach.

²⁷ Bolo to 30. IV. 1926. Túto chvíľu spomína s. Klemensa Buczeková, ktorá počas obradu obliečky obliekala kandidátky do rehoľného rúcha: „V máji 1926 som mala obliecť Helenku Kowalskú. Keď kandidátka dostala pri oltári rúcho, hovorím jej: „Helenka, ponáhľajme sa obliekať rúcho.“ Helenka omdlela. Bežala som po kolínsku vodu, aby som ju prebrala... Neskôr som si ju doberala, že tak žialila za svetom. Až po jej smrti som sa dozvedela, že príčinou omdlenia nebol smútok za svetom, ale niečo iné.

²⁸ Novicmajsterkou v tom čase bola s. Maria Jozefa - Štefánia Brzozová, nar. 1889. Do kongregácie vstúpila v r. 1909, večné sľuby zložila 15. V. 1917. Vykonávala prácu vychovávateľky dievčat v ústave v Krakove. V r. 1925 bola vyslaná do Laval vo Francúzsku, aby sa tam bližšie prizrela formácii noviciek a nasiakla duchom kongregácie. Po návrate z Laval dostala 20. VI. 1926 noviciát a viedla ho do 30. X. 1934. Bola vzornou novicmajsterkou a veľkou znalkyňou duší, náročná a zároveň plná materinskej starostlivosti a dobroprajnosti voči každej novice. V roku 1934 ju generálna kapitula zvolila za členku generálnej rady a zároveň bola menovaná za predstavenú generálneho domu vo Varšave. Po piatich rokoch predstavenstva zomrela na rakovinu dňa 9. novembra 1939.

²⁹ Spovedníkom noviciátu bol kňaz Teodor Czaputa. Nar. v r. 1884, kňazské svätenie prijal 7. VII. 1907. Po skončení štúdia na Jagiellonskej univerzite v Krakove bol menovaný za rektora Malého seminára a prosynodálneho sudcu. Od novembra 1925 bol spovedníkom noviciátu Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva v Krakove. Túto funkciu vykonával takmer do smrti (2. III. 1945), tešiac sa veľkej dôvere noviciek.

³⁰ Bola to s. Placida - Antónia Putyrová, nar. v r. 1903, do kongregácie vstúpila vr. 1924. Zomrela 7. X. 1985.

³¹ „V mene svätej poslušnosti“ môžu v zhromaždení rozkazovať predstavené sestram profeskám (sestrám po rehoľných sľuboch). Novicmajsterka naozaj nemala takéto právo, takisto s. Faustína ako novicka, a teda pred zložením sľubov, nebola povinná poslúchnuť rozkaz. Ak novicmajsterka dala s. Faustíne príkaz „v mene sv. poslušnosti“, tak len počítala s dobrou vôľou a zbožnosťou novicky a chcela jej týmto spôsobom pomôcť zbaviť sa nepríjemných zážitkov.

³² Duchovné cvičenia, ktoré boli vtedy v kongregácii záväzné: polhodinová ranná meditácia, desiatok ruženca, krížová cesta, hodinky o nepoškvrnenom počatí.

³³ Sestra novicmajsterka, podobne ako druhé rehoľné predstavené, má právo oslobovať novicku od záväzných duchovných cvičení alebo ich vymeniť za iné.

³⁴ V r. 1927 Veľký piatok pripadol na 15. apríl.

³⁵ S. Faustína zložila dočasné sľuby 30. IV. 1928.

³⁶ Z ďalších výpovedí s. Faustíny možno urobiť záver, že záležitosť sa odohráva vo Varšave. Vtedajšia predstavená varšavského domu bola m. Rafaela - Katarína Buczynská, nar. 23. XII. 1879. Do kongregácie vstúpila 18. X. 1900, zomrela 23. XII. 1956. Bola vynikajúcou predstavenou. Vyznačovala sa jasným, zdravým úsudkom o ľuďoch a veciach, ako aj veľkým zmyslom pre praktické veci. Veľmi dbala o vonkajší i vnútorný rozvoj kongregácie. Vo vzťahu k sestrám bola srdečná, bezprostredná a vedela sa vcítiť do druhého. Dokázala oceniť a využiť pre spoločné dobro hodnoty každej sestry.

³⁷ „Vlásoka“ je „kajúci nástroj“ v podobe pása utkaného z ostrého vlásoka.

³⁸ Z ďalšieho opisu vyplýva, že tu ide o kaplnku v dome kongregácie vo Varšave na Žytnej ul. Kaplnka bola v osobitnej budove, trochu vzdialenej od domu sestier. Vchod do kaplnky bol z dvora. V tých časoch slúžila len sestrám a chovaniciam ústavu. Svetskí ľudia ju takmer nepoužívali.

³⁹ „Chovanice“ - kongregácia viedla výchovné ústavy pre morálne zanedbané a ťažko vychovateľné dievčatá. V hovorovej reči ich nazývali „chovanice“ alebo „deti“. Starostliivosť o jednotlivé skupiny (triedy) mali sestry vychovateľky, nazývané „matkami triedy“.

⁴⁰ Spovedníkmi v dome na Žytnej ul. vo Varšave boli v tom čase: kňaz Bronisław Kulesza a kňaz František Pvoslaniec, mimoriadnym spovedníkom bol kňaz Alojz Bukowski, S.J.

⁴¹ Kňaz Michal Sopočko, nar. 1. XI. 1888 v Novosadoch vo Vilenskom kraji, kňazské svätenia prijal vo Vilne v r. 1914. Od r. 1928 profesor na Teologickej fakulte USB vo Vilne a po vojne v duchovnom seminári v Białymstoku, odl. I. 1933 do 1.1. 1942 bol riadnym spovedníkom sestier Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva vo Vilne. Zomrel 15. II. 1975 v Białymstoku. Kňaz Sopočko je kandidátom na blahorečenie a v tejto veci práve prebieha informačný proces v diecéze (v Białymstoku).

⁴² Pred príchodom do Vilna s. Faustína videla „vnútorne“ dvakrát svojho budúceho duchovného poradcu. Bolo to raz vo Varšave, počas tretej probácie, druhý raz v Krakove.

⁴³ S. Faustína vtedy ešte nebola chorá na tuberkulózu, ktorá neskôr ovládla celé jej telo, bola však celkovo veľmi oslabená a vyčerpaná.

⁴⁴ S. Faustína pracovala vtedy v kuchyni pre chovanice, kde bolo treba pripravovať jedlo pre vyše dvesto osôb.

⁴⁵ Pretože lekári nezistili u s. Faustíny telesné ochorenie, druhé sestry si mysleli, že predstiera, že je chorá, lebo sa jej nechce pracovať - radšej sa modlí.

⁴⁶ V Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva je zaužívané, že po vykonaní osem dňových a trojdňových exercícií si všetky sestry obnovujú sľuby. Spoločne odriekajú formulu sľubov a končia ju slovami: „Bože môj, daj mi milosť, aby som ich zachovávala vernejšie ako doteraz.“

⁴⁷ „Józefinek“ - tak sa nazývalo novovzniknuté pôsobisko kongregácie vo Varšave v štvrti Grochów, Hetmanská ul. 44, ktorá bola vtedy pod vedením predstavenej generálneho domu vo Varšave na Žytnej ul.

⁴⁸ Spovedníkmi v Plocku boli vtedy:

Kňaz Adolf Modzelewski (1862-1942), infulat, prelát plockej katedrálnej kapituly. Po štúdiách v plockom seminári a v Ríme a kňazských sväteniach (24. IV. 1887) bol profesorom duchovného seminára v Petersburgu a potom v Plocku. Dňa 17. II. 1941 bol vyve-

zený spolu s ostatnými kňazmi do tábora v Działdowe a tam zavraždený nemeckými okupantami.

Kňaz Ludwik Wilkoński (1866-1940), prelát, kanonik, spovedník plockého chrámu. Do duchovného seminára vstúpil ako školský učiteľ. Kňazské svätenia dostal 5. VII. 1891. Bol postupne - vikárom plockej katedrály, neskôr duchovným otcom duchovného seminára v Plocku a od roku 1909 spovedníkom katedrály v Plocku a kňazom plockého biskupa. Dňa 28. II. 1940 bol vyvezený Nemcami a internovaný s biskupmi v Slupne, kde zomrel 2. VI. 1940. Dlhé roky bol „príležitostným“ spovedníkom Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva v Plocku.

Kňaz Waclaw Jezusek, nar. roku 1896, vysvätený za kňaza v r. 1920. V rokoch 1923 až 1972 bol profesorom kanonického práva v duchovnom seminári v Plocku, vykonával aj úrad kancelára plockej diecéznej kurie a počas vojny bol generálnym vikárom Plockej diecézy. Zomrel 5. XII. 1982.

Dnes nie je možné určiť, u ktorého z týchto kňazov sa spovedala s. Faustína.

⁴⁹ Predstavenou domu v Plocku bola vtedy m. Róża - Janina Klobukowska, nar. v r. 1882. Do kongregácie vstúpila v r. 1902. V mnohých domoch kongregácie vykonávala služby predstavenej. V rokoch 1934-1945 bola asistentkou generálnej predstavenej a v rokoch 1946-1952 generálnou predstavenou. Zomrela 18. XI. 1974.

⁵⁰ Kňaz Jozef Andrasz, SJ, nar. 16. X. 1891 vo Wielopole pri Nowom Saczy, do rehole jezuitov vstúpil 22. IX. 1906, kňazské svätenia prijal 19. III. 1919. Takmer celý kňazský život Jozefa Andrasza bol spojený s Vydavateľstvom Apoštolátu modlitby. Bol jeho autorom, riaditeľom a hlavným redaktorom mesačníka *Posol Ježišovho srdca* (1930-1938). V tridsiatych rokoch bol riaditeľom Apoštolátu modlitby pre celé Poľsko. Zomrel 1. II. 1963.

⁵¹ Nieje možné určiť, ktorého spovedníka mala na mysli s. Faustína. V tomto úryvku *Denníčka* spomína svoje dávne zážitky, neudáva ani dátum, ani miesto pobytu, hovorí len o výpovedi spovedníka na tému Božích úmyslov s ňou.

⁵² Riadnym spovedníkom noviciátu bol vtedy kňaz Teodor Czaputa.

⁵³ Je to nadviazanie na udalosť, o ktorej hovorí Lk 8, 44-48.

⁵⁴ Pozri vysvetlivku 42.

⁵⁵ „Tretia probácia“ je obdobie prípravy rehoľných sestier na zloženie večných sľubov. V Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva toto obdobie trvá päť mesiacov. S. Faustína si konala tretiu probáciu v roku 1932/33 vo Varšave. Majsterkou tretej probácie bola m. Malgorzata Gimbuttová.

⁵⁶ „Kalváriu“ sa nazývali vo Vilne zastavenia krížovej cesty, ktoré boli na zalesnených kopcoch. Prechádzanie zastavení krížovej cesty sa nazývalo „cestičkami“. Z domu kongregácie na Antokole vo Vilne bolo možné dostať sa na „kalváriu“ loďou.

⁵⁷ V tom čase odcestovala z Vilna na tretiu probáciu s. Petronela, pracujúca v kuchyni. S. Faustína cestovala, aby ju zastúpila v práci.

⁵⁸ Predstavenou vo Vilne bola v tom čase m. Irena - Maria Krzyżanowska, nar. 25. XI. 1889. Do kongregácie vstúpila 7. XII. 1916. Vykonávala funkciu vychovateľky v ústave pre dievčatá, sociálnej pomocnice novicmajsterky, predstavenej rôznych domov a asistentky generálnej predstavenej. Zomrela vo Wroclawi 3. XII. 1971.

⁵⁹ Sestra, ktorá mala sprevádzať s. Faustínu, bola pravdepodobne Justína Golofitová. Od noviciátu obe rehoľníčky spájalo puto priateľstva a m. Irena určite chcela urobiť radosť s. Faustíne, a preto jej vybrala za spoločníčku dávnu spolunovicu.

S. Justína - Maria Golofitová, nar. 5. VII. 1908. Do kongregácie vstúpila v auguste 1927. Večné sľuby zložila 30. X. 1934. Po sľuboch pracovala v kuchyni vo Varšave, Vilne, Radome. Počas informačného procesu s. Faustíny bola s. Justína jedným zo svedkov. Zomrela 28. IV. 1989.

⁶⁰ Sestry pracujúce v kuchyni sa vymieňali každý týždeň pri vykonávaní jednotlivých prác.

⁶¹ Pravdepodobne to boli už začiatky tuberkulózy, hoci ju lekári ešte nespozorovali.

⁶² M. Rafaela Buczynská.

⁶³ Biala - vtedy obec v blízkosti Plocka, kde kongregácia zakúpila dávny majer a zriadila v ňom rekreačný dom pre sestry a chovanice domu v Plocku. Bývanie sestier sa nachádzalo v malom dvore vedľa záhrady, s hlavným vchodom od záhrady. Pred vchodovými dverami sa nachádzala veranda.

⁶⁴ V ústavoch, ktoré boli vedené kongregáciou a určené pre morálne upadnuté dievčatá a ženy, boli často osoby buričské a nepriateľsky zaujaté voči náboženstvu a sv. sviatostiam. Neraz bol potrebný dlhší čas a zvláštna Božia milosť, aby v ich postojoch nastala zmena.

⁶⁵ Slová - „Aj keby si ma zabil, budem Ti dôverovať" - sú máličko upravené známe slová z Knihy Jób 13, 15. (*Jób B, 15 -poľský text: Chočby mnie zabil Wszemchnocny - ufam.*)

⁶⁶ *Najpravdepodobnejšie kňaza M. Sopočka.*

⁶⁷ Boli to chovanice vilenského ústavu: Imelda, Edzia, Ignasia, Malgosia a Jadviga Owarová (pozri ASF., list J. Owarovej). Štyri prvé už nežijú. Jadviga Owarová býva v Gdanску. Počas informačného procesu s. Faustíny bola svedkom.

Príslušný akt o videní s. Faustíny bol spísaný vo Vilne dňa 28. XI. 1934, podpísali ho: s. Faustína, s. Taida (ktorá spísovala výpovede S. Faustíny) a chovanica Imelda. Vierohodnosť výpovedí potvrdila M. Irena Krzyżanowska, predstavená domu.

⁶⁸ Obraz Božieho milosrdenstva, ktorý namaľoval maliar E. Kazimirowski, bol po prvýkrát vďaka starostlivosti kňaza Sopočka vystavený počas troch dní pred slávnosťou zakončenia jubilea vykúpenia sveta, v dňoch 26.-28. apríla 1935. Bol umiestnený vysoko v okne v Ostrej Brame, takže zďaleka ho bolo vidieť. Táto slávnosť sa konala na Druhú veľkonočnú nedeľu, ktorá podľa s. Faustíny má byť Sviatkom Božieho milosrdenstva, ako to žiadal od nej Pán Ježiš. Kňaz M. Sopočko mal vtedy kázeň o Božom milosrdenstve.

⁶⁹ Katechizmus o rehoľných sľuboch. V Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva si novicmajsterky pomáhali spismi kňaza Petra Cotellu, SJ, pod názvom *Katechizmus sľubov*. Na jeho základe vypracovali novicmajsterky svoju vlastnú príručku prednášok o rehoľných sľuboch, zostavenú formou otázok a odpovedí, ktoré každá sestra mala zapísané vo svojom note a musela ich vedieť naspamäť.

⁷⁰ Po slove „vychádzala" je veta prerušená a nasledujúca veta už hovorí o niečom inom. Vieme, že s. Faustína písala svoj Denníček v skrytosti. Je možné, že práve v tej chvíli niekto prerušil jej písanie a potom sa už nevrátila k začatej myšlienke.

⁷¹ Mohla ňou byť m. Michaela Moraczewska - generálna predstavená kongregácie - alebo s. Maria Jozefa Brzozová - majsterka noviciátu.

⁷² Išlo tu určite o neúspechy, súvisiace s vykonávaním každodenných povinností, a nepochopenie od svojho okolia.

⁷³ V Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva sestry nemajú osobitné izby, ale bývajú po niekoľko v jednej miestnosti. Miesto, ktoré každej sestre patrí, je zakryté stálym paravanom. Takto oddelená časť miestnosti sa nazýva v kongregácii celou.

⁷⁴ Slovom „opúšťať sa" chcela s. Faustína označiť vedomý útek od vnútorných vnuknutí a dokonca aj vedomé rozptyľovanie. O týchto opúšťaniach však vedela len ona sama. Navonok to nebolo možné spozorovať.

⁷⁵ „Na inom mieste" - na iných miestach *Denníčka*. Dlhší čas s. Faustína vôbec nazerávala svoje zážitky, duchovné stavy ani milosti, ktoré dostávala. Až na výslovný príkaz spovedníka, kňaza Michala Sopočka, začala opisovať svoje vtedajšie zážitky, a taktiež dávne zážitky, ktoré sa jej vtedy pripomínali. Po nejakom čase svoje zápisky spálila.

Kňaz Michal Sopočko takto opisuje túto udalosť: „Keď som sa zdržal niekoľko týždňov vo Svätej zemi, ona na nahovárание údajného anjela *Denníček* spálila. Kázal som jej za pokánie prepísať zničenú časť a vtedy prichádzali nové zážitky, ktoré ona zapisovala, prepletajúc spomienkami zo spáleného zošita. Preto v jej *Denníčku* nieje chronologický poriadok."

⁷⁶ „Večné sľuby" - v Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva sa skladajú po piate rokoch dočasných sľubov. Generálna predstavená po vypočutí mienky svojej rady pripúšťa profesku k zloženiu večných sľubov alebo ju vylúči z kongregácie.

⁷⁷ Kňazom Jozefom Andraszom, SJ (počas exercícií trvajúcich 20.-30. IV. 1933), ktorý ju pochopil a udelil jej vhodné rady.

⁷⁸ S. Faustína tu mala pravdepodobne na mysli kňaza Michala Sopočka.

⁷⁹ Namaľovanie obrazu Krista s lúčmi a s nápisom: „Ježišu, dôverujem v Teba", jeho vystavenie, ako aj rozšírenie Korunky k Božiemu milosrdenstvu. Všetky tieto „Pánove požiaďavky" boli splnené vďaka úsiliu kňaza Michala Sopočka.

⁸⁰ „Poradcovi" - duchovnému poradcovi, kňazovi Michalovi Sopočkovi.

⁸¹ Pravdepodobne m. Malgorzata Gimbuttová.

⁸² S. Faustína bola vtedy postulankou a pracovala v kuchyni so s. Marcjanou Ošwiecimek. Sestra Marcjana jej kázala upratať a umyť riad po obede a sama odišla. Helena - neskoršia s. Faustína - sa pustila do práce, ale nemohla ju dokončiť, lebo sestry prichádzali neskôr na obed a každú chvíľu ju niektorá prosila, aby jej vydala obed alebo o inú službu. Po návrate do kuchyne s. Marcjana videla, že riad nieje sprataný, prikázala jej za trest sadnúť si na stôl a sedieť po celý čas, kým ona bude pracovať.

S. Marcjana - Júlia Oswienčimeková, nar. 1897, do kongregácie vstúpila v r. 1919. Dlhé roky pracovala ako kuchárka. Zomrela 20. IV. 1979.

⁸³ S. Marcjana nemohla dávať príkaz „z poslušnosti". Ako vyplýva z jej spomienok, prikázala Helene - za to, že nevykonala jej príkazy - sadnúť si na stôl a pozerieť, ako ona bude pracovať. Helenka, udivená takýmto trestom, otáľala s jeho vykonaním. Vtedy sa s. Marcjana opýtala postulanky: „Helenka, to si taká poslušná?" Túto otázku pochopila s. Faustína ako rozkaz „z poslušnosti".

⁸⁴ V niektorých domoch kongregácie, o. i. aj vo Varšave na Żytnej ul. 3/9, bolo zvykom, že sestry mali v noci službu, dávali pozor, aby sa nevkradli zloději. Službukonajúce obchádzali dom, osvetľovali dvor a vyzerali cez okná von, aby ustrážili dom pred prípadnou krádežou.

⁸⁵ „Rodinárky" - je to ľudový názov sestier Kongregácie františkánok Rodiny Márie, založenej vr. 1857 arcibiskupom Zygmuntom Felinským. Hlavný dom tejto kongregácie sa nachádza vo Varšave na Żeleznej ul. a susedí priamo s generálnym domom Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva.

⁸⁶ „Malý Ježiš" - pozri vysv. 17.

⁸⁷ V roku 1929 sa zdržiavala s. Faustína niekoľko týždňov v dome kongregácie v Kiekrzi pri Poznani.

⁸ Zastupovala pravdepodobne s. Modestu Rzczkowskú, ktorá bola v tom čase chora a musela odcestovať na liečenie do Varšavy.

⁹ Na začiatku každého mesiaca všetky sestry venujú jeden deň na duchovnú obnovu, čiže robia si tzv. jednoduché exercície. V tento deň nieje žiadna rekreácia, sestry zachovávajú mlčanie a väčšie stíšenie, konajú si hodinovú meditáciu, krížovú cestu, robia si mesačné spytovanie svedomia, týkajúce sa vnútornej práce za toto obdobie, a okrem toho si konajú polhodinovú meditáciu o smrti.

¹⁰ Jeden deň v mesiaci, určený sestrou novicmajsterkou, prežívala každá novicka ako tzv. „deň krucjaty“. V tento deň sa mala snažiť o väčšie stíšenie a zjednotenie s eucharistickým Ježišom, prosila novicmajsterku aj o dodatočné umŕtvovanie, a všetky svoje práce, modlitby a utrpenia obetovala Pánu Ježišovi ako vynahradenie za hriešnikov. Niektoré sestry zachovali túto praktiku aj po odchode z noviciátu.

¹¹ Pozri vysvetl. 55.

¹² Majsterkou tretej probácie bola vtedy m. Malgorzata Gimbuttová.

¹³ Walendów - obec pri Varšave (farnosť Nadarzyn). Sestry tam viedli výchovný ústav pre dievčatá. V r. 1936 na návrh Ministerstva spravodlivosti kongregácia vytvorila vo Walendowe oddelenie pre dievčatá a ženy prvýkrát súdne trestané.

S. Faustína sa mimo exercícií zdržiavala vo Walendowe v čase od 25. III. do apríla 1936.

¹⁴ M. Michaela Moraczewska.

¹⁵ Exercície dával kňaz Edmund Elter, SJ, nar. 14. XI. 1887, do rehole vstúpil 15. VII. 1905. Všestranne vzdelaný kňaz - študoval na Varšavskej univerzite a neskôr v Ríme a v Paríži. V r. 1926 sa stal profesorom etiky na pápežskej Univerzite Gregorianum v Ríme. V r. 1932 sa vrátil do Varšavy a pracoval ako duchovný pastier exercitátor. V rokoch 1945-1948 viedol Veľkopoľsko-mazowiecku provinciu jezuitov a neskôr opäť prednášal na Gregorianum. Zomrel v Ríme 27. VIII. 1955.

¹⁶ Pozri vysvetl. 19.

¹⁷ Bola to pravdepodobne m. Janina Bartkiewiczová.

¹⁸ Derdy - obec patriaca do farnosti Nadarzyn neďaleko Walendowa. Kňažná Czetwerynska tu podarovala kongregácii kúsok poľa, lesa a hospodárske budovy s cieľom zriadiť tam ústav pre deti - morálne ohrozené siroty. Do r. 1947 bol tento dom pod správou predstavenej vo Walendowe, potom sa stali Derdy samostatným pracoviskom kongregácie.

¹⁹ Na tretej probácii boli so s. Faustínou: s. Bonawentura Edelmanna-Glowacká (1902-1936), s. Florentina Pajaková (1905-1950), s. Henryka Skolimowska (1900-1974), s. Renáta Jodlowska (1903-1962).

²⁰ V domoch kongregácie býval sklad odevov sestier a aj krajčírska dielňa pre šitie rehoľných odevov. K povinnostiam sestier, ktoré pracovali v odevnom sklade, patrilo čistenie, opravovanie a dodávanie opranej bielizne a šiat sestrám, ako aj dopĺňanie chýbajúcich vecí.

²¹ Sestry Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva sa delili v tých časoch na dva chóry, tzv. sestry direktorky a sestry koadiutorky (pomocnice). O tom, do ktorého chóru bude sestra patriť, rozhodovalo vedenie kongregácie - v závislosti od intelektuálnej úrovne, veku a nadania kandidátky.

Úlohou sestier direktoriek bolo spravovanie kongregácie a vedenie výchovných ústavov, sestry koadiutorky im mali pomáhať hlavne vo fyzickej práci.

²² „Železný opasok“ - bol to druh opaska, ktorý sa podobal malej pichľavej drôtenej sieťke. Nosenie takéhoto „opaska“ bolo jednou z praktík pokánia.

²³ M. Michaela Moraczewska.

²⁴ V dome kongregácie vo Varšave na Žytnej ul. boli spovedníkmi: kňaz Alojz Bukowski, SJ - mimoriadny spovedník, kňaz Peter Loeve - riadny spovedník, kňaz František Roslaniec - riadny spovedník, kňaz Bronislaw Kulesza - riadny spovedník.

²⁵ Oproti malej kaplnke na druhej strane chodby bola sála, v ktorej sa konali stretnutia sestier.

²⁶ „Rekreácia“ - čas určený pre sestry na odpočinutie po práci.

²⁷ Predstavenou domu vo Varšave bola vtedy m. Rafaela Buczynska (pozri vysvetl. 36).

²⁸ Mladšia sestra Heleny - Wanda Kowalska, nar. v r. 1920. Podľa informácie Jozefy Jasinskej, rodenej Kowalskej, staršej sestry Faustíny, Wanda krátko pred II. svetovou vojnou vstúpila do Spoločnosti sestier uršulínok Zomierajúceho srdca Ježišovho. Cez vojnu bola vyvezená Nemcami na územie Ríše. Po oslobodení sa nevrátila do Poľska, ale sa vydala za Angličana a odcestovala s ním do Anglicka.

²⁹ M. Malgorzata Gimbuttová.

no Pravdepodobne jeden z riadnych spovedníkov vo Varšave.

¹ S. Mária Jozefa Brzozová.

² Domýšľané povolenie je založené na tom, že rehoľná osoba, vykonávajúc niečo bez vedomia predstaveného, je presvedčená, že predstavený by jej udelil na to povolenie.

³ Sestry končili tretiu probáciu v dome noviciátu.

»⁴ Pozri D. č. 55.

⁵ S. Faustína sa obávala, že jej vnútorné zážitky môžu byť klam, tým viac, že tak ich videli niektorí spovedníci aj predstavení.

⁶ „Večné sľuby“ - sú to posledné rehoľné sľuby, ktorými profeska sľubuje Bohu do životnú čistotu, chudobu a poslušnosť. Od týchto sľubov dišpenzuje len Apoštolská stolica.

⁷ „Kir“ - pohrebná prikrývka, veľká čierna látka, v strede ktorej je našitý biely kríž. Obrad sestier Matky Božieho milosrdenstva prebiehal tak, že pred zložením večných sľubov, čiže pred prečítaním formuly sľubov, si sestry ľahli na zem pred oltár a ruky rozťahli v tvare kríža. Potom boli prikrývané kirom (prikrývkou) na znak toho, že zomreli svetu. V tom čase sa ostatné sestry, prítomné na obrade, modlili nahlas Žalm 129 (*De profundis*) a zvony bili ako počas pohrebu. Celebrant - obyčajne biskup - kropil sestry ležiace pod kirom svätenou vodou a potom hovoril: „Vstaňte, vy, ktoré ste zomreli svetu, a Ježiš Kristus vás osvieti...“

⁸ Kň. Michala Sopočka.

⁹ V Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva bolo zvykom, že sestry každý mesiac prosili predstavenú o povolenie vykonávať malé umŕtvovania, modliť sa modlitby, ktoré neboli zaužívané v kongregácii, a takisto o oslobodenie od zachovávanía predpisov, ktorým sa na určitý čas nemohli podriaďovať, a o mnohé svoje individuálne záležitosti.

¹⁰ Kňaza Stanislaw Rosponda, ktorý v tých rokoch obyčajne viedol v Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva v Krakove obrad obliečky a sľubov.

¹¹ M. Michaela Moraczewska.

¹² Predstavenou v Czenstochovej bola vtedy m. Serafina - Salomea Kukulská, nar. 30. XI. 1873. Do kongregácie vstúpila 18. VII. 1894, vykonávala si povinnosti vychováva-

teľky a potom predstavenej v Krakove, Czenstochovej, Walendowe. Zomrela 10. VI. 1964.

¹²³ pozri vysvetl. 59.

¹²⁴ Sviatok Matky Božieho milosrdenstva - slávený dňa 5. augusta - je sviatkom patrón na kongregácie.

¹²⁵ Iz53, 2-9.

¹²⁶ Pozri D. č. 53 a 67.

¹²⁷ Kňaz Kazimír Dabrowski, SJ, nar. 8. II. 1890, kňazské svätenia prijal 29. V. 1920 a po šiestich rokoch práce v diecéze vstúpil do Spoločnosti Ježišovej dňa 30. VII. 1926, v ktorej pracoval ako misionár, prednášateľ a spovedník. Zomrel 16. IV. 1976.

¹²⁸ To znamená namaľovať obraz Božieho milosrdenstva, ustanoviť Sviatok Božieho milosrdenstva.

¹²⁹ M. Irena Krzyżanowska.

¹³⁰ „Poradca“ - duchovný poradca, kňaz Michal Sopočko.

¹³¹ ide o obraz namaľovaný vo Vilne maliarom Eugenom Kazimirowským.

¹³² „Verný služobník“ - tu: kňaz Michal Sopočko.

¹³³ Od kňaza Michala Sopočka.

•34 Bolo to v Kostole sv. Michala, v ktorom kňaz Sopočko bol rektorom a slúžil sv. omše.

¹³⁵ Eugena Kazimirowského.

¹³⁶ M. Irena Krzyżanowska.

¹³⁷ Bola to pravdepodobne s. Filomena Andrejková, ktorá zomrela vo Varšave 13. VII. 1934 o 16,45. hod. Už štyri roky mala ťažkú astmu. Jej zomieranie trvalo 14 hodín. S. Filomena - Wiktoria Andrejková, nar. 25. V. 1878 - do kongregácie vstúpila 25. XI. 1894. Pracovala ako vychovávateľka, sakristiánka, ekonómka domu kongregácie vo Varšave.

¹³⁸ V Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva bol zvyk, že všetky zdravé sestry si konali každý štvrtok od 21. do 22. hodiny vynahradujúcu adoráciu - „svätú hodinku“. Pred prvým piatkom v mesiaci adorácia trvala celú noc s tým, že sestry sa vymieňali každú hodinu.

¹³⁹ Dr. Helena Maciejewska (1888-1965) - v tom čase bola lekárkou sestier domu kongregácie vo Vilne.

¹⁴⁰ Kňaz Michal Sopočko.

¹⁴¹ M. Irena Krzyżanowska.

¹⁴² „Rozjímanie“ - modlitba myslou, založená na uvažovaní o Božích pravdách, zakončená praktickým predsavzatím. V Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva si sestry konajú každý deň polhodinové rozjímanie. Večer si pripravujú tzv. body, čiže tému na rané rozjímanie.

¹⁴³ Šírenie kultu Božieho milosrdenstva (pozri D. č. 47-50).

¹⁴⁴ Kňaz Michal Sopočko.

M5 „Našich ľudí“ - tu: zamestnancov, ktorí každé ráno dovážali pečivo do kláštora.

W6 V Krakove na Smoleńskiej ul. je Kostol Božieho milosrdenstva, postavený v roku 1626-1629, posvätený 25. X. 1665. Sviatok patróna tohto kostola sa slávi dňa 14. septembra - na Povýšenie svätého kríža.

¹⁴⁷ „Kapitula“, tak sa nazývalo zhromaždenie sestier, počas ktorého predstavená domu mala krátku prednášku o askéze, dávala napomenutia ohľadne zachovávaní rehoľných predpisov a sestry sa obviňovali z previnení voči rehoľnej regule.

¹⁴⁸ „Matka“ - predstavená domu. V tom čase predstavenou vo Vilne bola s. Borgia - Jadwiga Tichá, nar. 25. I. 1887, do kongregácie vstúpila v r. 1913, vykonávala si prácu ošetrovateľky, ako aj predstavenej vo Vilne a Walendowe, zomrela vo Wroclawi 26. IV. 1970. V informačnom procese s. Faustíny bola svedkom.

¹⁴⁹ „Benedikcia“ - krátka pobožnosť s požehnaním Najsvätejšou sviatosťou.

¹⁵⁰ Jeden zo zvykov v Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva - na druhú stranu obrázkov alebo na lístočky sa napíšu mená božských osôb a rôznych svätých a na Nový rok pri raňajkách si každá sestra vyťahuje jednu kartičku. Takto dostáva patróna na začiatok najúci sa rok.

¹⁵¹ Nosenie „retiazky“ podobnej opasku (pozri vysvetl. 101) bolo jednou z praktík pokánia.

¹⁵² Z listu kňaza Sopočka s. Faustíny z novembra 1937 vieme, že kňaz Sopočko sa rozprával na tému ustanovenia Sviatku Božieho milosrdenstva s apoštolským nunciom v Poľsku, arcibiskupom Filipom Cortesim, a počítal s tým, že nuncius predstaví túto záležitosť Svätému otcovi.

¹⁵³ V rukopise s. Faustíny je toto rozhodnutie zapísané na samostatnej strane.

¹⁵⁴ K tejto vízií by sa mohli vzťahovať dejiny kultu Božieho milosrdenstva vo forme, ktorú nám podáva s. Faustína. Notifikácia Kongregácie svätého Ofícia zo 6. III. 1959 (*Acta Apostolicae Sedis* LI (1959), str. 271) zakazovala šírenie kultu Božieho milosrdenstva spôsobom, ktorý podáva s. Faustína. V duchu myšlienky tejto notifikácie boli z mnohých kostolov odstránené obrazy Božieho milosrdenstva namaľované na základe vízie s. Faustíny a kňazi prestali v kázňach hovoriť o takejto forme kultu Božieho milosrdenstva. Sám kňaz Michal Sopočko dostal prísne napomenutie od Apoštolskej stolice a zažil mnoho iných nepríjemností.

Kongregácia Matky Božieho milosrdenstva taktiež dostala zákaz šírenia tohto kultu - prestalo rozširovanie obrázkov, korunky a iných modlitieb s. Faustíny. Zdalo sa, že poslanie s. Faustíny bude celkom zmarené.

Do chvíle, kým sa objavila notifikácia v dome kongregácie v Krakove, kde zomrela s. Faustína, obrazu Božieho milosrdenstva sa dostávalo veľkej úcty a bol obvešaný vótami (ďakovnými darmi). Každú tretiu nedeľu v mesiaci sa tu slúžila slávnostná sv. omša, kňazi vo svojich kázňach hovorili o Božom milosrdenstve a Druhú veľkonočnú nedeľu slávil ako Sviatok Božieho milosrdenstva, ktorý kardinál Adam Sapieha v r. 1951 spojil s úplnými odpustkami na sedem rokov.

Vzhľadom na zákaz Apoštolskej stolice sa sestry obrátili na správcu Krakovskej arcidiecézy, arcibiskupa Eugena Baziaka, s otázkou, čo robiť s obrazom Božieho milosrdenstva, ktorý sa nachádzal na bočnom oltári v kaplnke sestier a dostávalo sa mu úcty veriacich, ako aj, aký zaujať postoj voči dovtedy sláveným slávnostiam. V odpovedi arcibiskup E. Baziak odporučil ponechať obraz na svojom mieste, nebrániť veriacim vyprosovať si pred obrazom potrebné milosti, a taktiež nezrušiť dovtedy slávené slávnosti k úcte Božieho milosrdenstva. Týmto spôsobom kult Božieho milosrdenstva, tak ako nám ho podáva s. Faustína, vydržal skúšku času, v malom stredisku kongregácie v Krakove na Ul. vranej 3/9, kde odpočívajú dočasné pozostatky s. Faustíny.

A najdôležitejšia vec: 30. VI. 1978 Apoštolská stolica odvolala zákazy obsiahnuté v spomínanej notifikácii svätého Ofícia z r. 1959. Svätá kongregácia doktríny viery zverejnila notifikáciu (AAS LXX (1978), str. 3501), podpísanú dňa 15. IV. 1978 jej prefektom, kardinálom Franjom Šeperom, a jej tajomníkom, arcibiskupom Jerome Hamerom, OP, s tým-

to obsahom: „Z rôznych krajín, zvlášť z Poľska, aj z oficiálnych kruhov prichádzajú otázky, či majú byť aj naďalej závažné zákazy obsiahnuté v notifikácii Kongregácie svätého Officia, vyhlásenej y *Acta Apostolicae Sedis* v roku 1959, str. 271, týkajúce sa pobožnosti k Božiemu milosrdenstvu vo formách navrhovaných sestrou Faustínou Kowalskou. Svätá kongregácia, zohľadňujúc početné originálne dokumenty neznáme v r. 1959, zväžila zásadne zmenené okolnosti a berúc do úvahy mienku mnohých poľských ordinárov vyhlasuje, že zákazy obsiahnuté vo vyššie citovanej notifikácii nie sú už platné.“

12. VII. 1979 v odpovedi generálnemu predstavenému Spoločnosti kňazov mariánov nepoškvrneného počatia najsvätejšej Panny Márie, ktorý v mene predstaveného Americkéj provincie sv. Stanislava Kôstku poprosil o autoritatívne vyjasnenie obsahu vyjadreného v notifikácii z r. 1978, odvolávajúcej zákaz rozširovania pobožnosti k Božiemu milosrdenstvu vo formách predstavených s. Faustínou Kowalskou, prefekt Svätej kongregácie doktríny viery, kňaz kardinál Franjo Šeper, vyhlásil: „Vzhľadom na túto záležitosť (ktorá bola spomenutá v liste o. generála) úctivo dávam na vedomie, že notifikáciu vyhlásenou 30. VI. 1978 (AAS LXX (1978), str. 350), ktorá dozrela vo svetle originálnych dokumentov ako aj vďaka dôkladným informáciám vtedajšieho krakovského arcibiskupa, kardinála Karola Wojtyły, Svätá stolica sa rozhodla odvolať zákaz obsiahnutý v predchádzajúcej notifikácii z r. 1959. (AAS, 1959, str. 271) Z tohto dôvodu sa usudzuje, že zo strany tejto svätej kongregácie už nejednajú žiadne prekážky proti rozširovaniu pobožnosti k Božiemu milosrdenstvu v autentických formách navrhovaných vyššie spomínanou rehoľnou sestrou (Faustínou Kowalskou).“

V dnešných časoch sa tento kult zosilňuje, sprevádza ho rastúci záujem teológov. Zdá sa, že predpoveď s. Faustíny sa plní.

¹⁵ Na tomto mieste s. Faustína prešla bez označenia vhodnou interpunkciou od opisu vízie k citovaniu „vnútorne“ počutých slov.

¹⁶ Exerciície vo Vilne (4.-12. II. 1935) viedol kňaz Paweł Macewicz, SJ (duchovný pastier východného obradu). Na zakončenie exercícií bola sv. omša podľa východného obradu a sestry prijímali sv. prijímanie pod oboma spôsobmi.

¹⁷ Od slova - „áno“ - začína s. Faustína bez žiadneho grafického označenia citovať slová Pána Ježiša, ktoré „vnútorne“ počula.

¹⁸ „Renovácia“ - tak sa nazýva v kongregácii obnovenie zložených rehoľných sľubov. Konštitúcie Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva nariaďovali, že každá sestra si dva krát v roku, t.j. po osemdňových a trojdňových exercíciách, obnoví svoje sľuby - čistoty, chudoby a poslušnosti.

¹⁹ „Pán domu“ - Pán Ježiš ukrytý v Eucharistii.

²⁰ Bola to m. Maria Jozefa Brzozová, bývalá novicmajsterka s. Faustíny v noviciáte a neskôr predstavená vo Varšave.

²¹ „Józefinek“ - pozri vysvetl. 47.

²² Generálna predstavená - m. Michaela Moraczewska bola vtedy na niekoľko dní v dome na Grochowe.

²³ M. Borgia Tichá.

²⁴ S. Maria - Salomea Olszakowska, zomrela v júni r. 1962.

²⁵ Ide tu o obraz Božieho milosrdenstva, ktorý namaloval Eugen Kazimirowský. Ten to obraz bol vystavený verejnej účte v Ostrej Brame na zakončenie jubilea vykúpenia sveta v dňoch 26.-28. IV. 1935 (pozri D. č. 419 a vysvetl. 1).

²⁶ Kňaz Michal Sopočko.

²⁷ Kňaz Michal Sopočko.

²⁸ (Pozn. prekl.: táto vysvetlivka sa týkala jazyk, problému poľského jazyka - v slov. jaz. bezvýznamné)

²⁹ Ku kňazovi Michalovi Sopočkovi.

³⁰ V rukopise - „štyridsaťdňová pobožnosť“ - s. Faustína urobila chybu, lebo išlo o štyridsaťhodinovú pobožnosť, čiže vystavenie Pána Ježiša v monštrancii verejnej účte po 40 hodín. Táto pobožnosť mala vynahradzujúci a odprosujúci charakter. V domoch Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva sa takáto pobožnosť konala obyčajne pred Sviatkom sv. Jozefa - 19. marca - alebo pred slávnosťou sv. Jozefa ochrancu - streda po 2. veľkonočnej nedeli.

³¹ S. Faustína si myslela, že má vystúpiť z Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva a založiť novú spoločnosť, ktorej úlohou bude šírenie kultu Božieho milosrdenstva a vyprovokovanie milosrdenstva pre svet.

³² Kňazom Michalom Sopočkom. Kňaz Sopočko poznamenáva vo svojich spomienkach, že nemal čas na počúvanie dlhých zdôverovaní s. Faustíny v spovednici, preto jej odporučil zapisovať všetky vnútorné zážitky v *Denníčku*. Avšak záležitosti, ktoré vyžadovali osobný rozhovor, s. Faustína vybavovala v jeho byte.

³³ Táto túžba Pána Ježiša postupne dozrievala v myslí s. Faustíny a prešla istou evolúciou: od prísne kontemplatívnej rehole (ktorú chcela na začiatku založiť a pre ktorú napísala skrátenu regulu) až po hnutie, do ktorého patria aj činné spoločnosti, aj ľudia žijúci vo svete (pozri D 1155-1158).

Na úlohu vytvoriť novú rehoľnú spoločnosť v živote samotnej s. Faustíny treba pozeráť cez zorný uhol skúsenosti temnej noci ducha, na čo poukazuje štruktúrna analýza opisov jej zážitkov, ktoré obsahujú tie isté prvky, o ktorých hovorí sv. Ján z Kríža v *Temnej noci*. Cez tieto skúsenosti ju Boh vyzdvihol na vrchol mystiky, ukazujúc v nej vzor dokonalého plnenia úloh a ducha novej spoločnosti.

Po smrti s. Faustíny bola idea novej spoločnosti chápaná a uvádzaná do života rôznym spôsobom.

Niektorí zaraďujú úlohu a ducha novej spoločnosti v zhode s ideou obnovy II. vatikánskeho koncilu do svojich starých štruktúr. K nim patrí Kongregácia Matky Božieho milosrdenstva, ktorá prevzala poslanie s. Faustíny ako dedičstvo. Do svojich úloh zahrnula poslanie ohlasovať a vyprosovať Božie milosrdenstvo pre celý svet a obohatila svoju duchovnosť „milosrdenstva“ o nové formy kultu a teologickú hĺbku, akú jej dáva *Denníček*.

Iní zakladajú nové spoločenstvá, ktoré sa usilujú o realizáciu tejto idey. Prvou z nich je Spoločnosť sestier milosrdného Ježiša. Od jeho prvých členiek (J. Osinská a I. Naborskej) počas II. svetovej vojny vo Vilne prijal súkromné sľuby kňaz Michal Sopočko. Po príchode do Poľska sa usadili v Mysliborzu. 25. VIII. 1947 začala nová spoločnosť spoločný život. Pôsobí aj svetský Inštitút Božieho milosrdenstva, založený kňazom M. Sopočkom a kňazom L. Nowakom, SJ. Okrem toho v Poľsku aj za hranicami krajiny existuje viac spoločenstiev, ktoré sa angažujú za realizovanie idey novej spoločnosti, ako aj veľké hnutie svetských ctiteľov Božieho milosrdenstva, združených v skupinách alebo pôsobiach individuálne.

Svätý otec Ján Pavol II. v encyklike *Dives in misericordia* úlohu vyznačené Pánom Ježišom pre „novú spoločnosť“ postavil pred celú Cirkev v súčasnej etape jej vývoja.

³⁴ Slávnosť Božieho tela vyšla v r. 1935 na 20. júna. Obraz Božieho milosrdenstva,

namaľovaný Kazimirowským, bol umiestnený na jednom z oltárov, ktoré sa stavajú na procesiu Božieho tela.

¹⁷⁵ Kňaz Michal Sopočko.

¹⁷⁶ Bola to spoveď sestier domu kongregácie vo Vilne. Spovedníkom bol kňaz Michal Sopočko.

¹⁷⁷ Trojdňové exercície v čase od 12. do 16. **VIII.** 1935 dával vo Vilne kňaz Emil Życzkowski, SJ (1899-1945), direktor jezuitského gymnázia vo Vilne a neskôr predstaviteľ veľkopoľsko-mazowieckej provincie jezuitov.

¹⁷⁸ Kňaz Michal Sopočko.

¹⁷⁹ Kňaz Michal Sopočko.

180 U arcibiskupa Romualda Jalbrzykowského.

'« Je to Korunka k Božiemu milosrdenstvu. Vďaka starostlivosti kňaza Michala Sopočka bola vytlačaná na druhej strane obrázka Božieho milosrdenstva (reprodukcia kópie obrazu E. Kazimirowského) v Krakove.

¹⁸² U arcibiskupa Romualda Jalbrzykowského.

¹⁸³ Sviatok sv. Michala Archanjela sa slávi 29. septembra.

¹⁸⁴ Kňaz M. Sopočko, ktorý nemal istotu ohľadne vnuknutí s. Faustíny, týkajúcich sa založenia novej spoločnosti, chcel túto záležitosť dať preskúmať ešte inému kňazovi a s týmto úmyslom jej kázal všetky vnútorné príklady predstaviť krakovskému spovedníkovi, kňazovi Jozefovi Andraszovi, SJ.

¹⁸⁵ Slávnosť Krista Kráľa sa do r. 1969 slávila v poslednú októbrovú nedeľu. V roku 1935 to bolo 27. októbra.

¹⁸⁶ Kongregácia Matky Božieho milosrdenstva má v Krakove vlastný cintorín, ktorý sa nachádza na konci kláštornej záhrady. Na tomto cintoríne sú uložené telesné pozostatky všetkých zomrelých sestier a chovanie, ktoré zomreli v Krakove. Na tomto istom cintoríne nebola pochovaná v hrobke s. Faustína a spočívala tam až do chvíle exhumácie, t.j. do 25. **XI.** 1966.

¹⁸⁷ Bola to s. Witalina - Barbara Masłowska, nar. 4. **XII.** 1852, zomrela 6.1. 1939.

¹⁸⁸ V individuálnych mesačných rozhovoroch s predstavenou sestry prosili o povolenie modliť sa vo voľnom čase osobné modlitby, ktoré neboli zahrnuté v regule a zvykoch kongregácie.

DRUHÝ ZOŠIT

⁸⁹ Písať *Denníček* prikázal služobník Božej spovedník - kňaz Michal Sopočko. S. Faustína pokladala príkaz spovedníka za taký záväzný ako príkazy dávajúce v mene sľubu poslušnosti (pozri D. č. 894). Na ďalších stránkach *Denníčka* nájdeme výpovede svedčiace o tom, že príkaz písať dostala aj od samotného Pána Ježiša.

¹⁹⁰ V Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva sa oficiálne nepridáva k rehoľným menám nejaké dodatočné meno. Sestrám je však dovolené urobiť to súkromne. V zhode s tým sa s. Faustína nazývala s. Faustína od Najsv. sviatosti.

⁹ V kongregácii bola v tom čase praktizovaná celonočná adorácia pred prvým piatom v mesiaci. V tomto prípade však ide o nejakú inú adoráciu, na ktorú miestna predstavená vždy mohla dať sestrám povolenie a v istých okolnostiach dokonca odporučiť, aby si ju vykonali.

¹⁹² Ide tu o deň 15. november, lebo na 16. novembra vychádza slávnosť Matky Božej Ostrobramskej.

¹⁹³ Predstavenou domu vo Vilne bola v tom čase s. Borgia Tichá.

¹⁹⁴ Spovedníkom sestier bol vtedy kňaz Michal Sopočko.

¹⁹⁵ V jedálni sestier (refektári) bola vyvesená tabuľka, na ktorú predstavená domu umiestňovala lístočky s menami sestier, ktoré mali nejakú službu. V tomto prípade išlo o službu pri domovej bráne počas spoločného jedenia ostatných sestier.

¹⁹⁶ Usporiadanie kapitol sa opiera o Konštitúcie Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva vydané v r. 1930.

¹⁹⁷ Podľa starších konštitúcií kongregácie titul „matky“ patrilo členkám generálnej správy ako aj všetkým predstaveným domov. Aby sa vytvorila rodinná atmosféra vo výchovných ústavoch, ktoré boli vedené kongregáciou, titul „matka“ používali aj chovanice vo vzťahu voči svojim vychovávateľkám.

¹⁹⁸ Ofícium (breviár) - liturgická modlitba Cirkvi, zložená zo Žalmov a čítania.

¹⁹⁹ Klauzúrou rozumieme oddelenú časť miestnosti rehoľného domu, do ktorej nemôžu vstupovať osoby nepatriace do rehole.

²⁰⁰ S. Faustína mala videnie domu určeného za sídlo novej spoločnosti. Bol to dom vo Vilne na Ul. sv. Anny 12, celkom zničený. Spovedník s. Faustíny - kňaz Michal Sopočko dal na vlastné náklady tento dom opraviť a zaoberal sa myšlienkou prípadne v ňom umiestniť novú spoločnosť. Realizovanie týchto plánov prekazili vojnové udalosti.

²⁰¹ Obraz Božieho milosrdenstva s nápisom „Ježišu, dôverujem v Teba“.

²⁰² Kňaz Michal Sopočko.

²⁰³ Druh detskej košielky, pravdepodobne na zavinovanie.

²⁰⁴ „Si vykonajú bičovanie“ - budú sa bičovať.

²⁰⁵ Ťažko určiť, aké pôsty mala s. Faustína na mysli. Možno však pripustiť, že išlo o Popolcovú stredú a Veľký piatok.

²⁰⁶ Nazývané hovorovo „suchými dňami“. Boli to tri dni v každom kvartáli (streda, piatok a sobota), vtedy zaväzoval pôst.

²⁰⁷ V tom čase bol záväzný pôst na vigíliu Zoslania Ducha Svätého, čiže Turíce, Nanebovzatia n. P. M. a Všetkých svätých.

²⁰⁸ Kongregácia Matky Božieho milosrdenstva, podobne ako niektoré iné spoločnosti, si zvolila Matku Božiu za generálnu predstavenú kongregácie, zverujúc jej všetky dočasné aj večné záležitosti. Tento akt sa uskutočnil dňa 5. **VIII.** 1937 v generálnom dome vo Varšave na Żytnej ul. 3/9, zúčastnili sa ho všetky predstavené domov. Neskôr sa tento akt zopakoval vo všetkých domoch kongregácie dňa 15. **VIII.** 1937.

²⁰⁹ „Zimná záhrada“ - skleník.

²¹⁰ Kňaz Michal Sopočko.

²¹¹ Pozri vysvetl. 200.

²¹² U kňaza arcibiskupa Romualda Jalbrzykowského.

²¹³ Možno pripustiť, že tu ide o arcibiskupa Romualda Jalbrzykowského a jeho zdržanosť voči úmyslom s. Faustíny - založeniu novej spoločnosti.

²¹⁴ Tým kňazom bol pravdepodobne kňaz Michal Sopočko. Vo svojich spomienkach na s. Faustínu píše takto: „Moje ťažkosti dosiahli vrchol v januári 1936. O týchto ťažkostiach som nikomu nehovoril, až v kritický deň som prosil s. Faustínu o modlitbu. Na moje veľké prekvapenie v ten istý deň všetky ťažkosti zmizli, ako keď praskne mydlová bubli-

na, a s. Faustína mi zase rozprávala, že vzala na seba moje utrpenia a v tento deň ich zakúsila toľko ako nikdy v živote."

²⁵ *Te Deum laudamus* - „Teba, Bože, chválime" - je to cirkevný ďakovný hymnus.

²⁶ Kňaza Michala Sopočka.

²⁷ Bola to pravdepodobne s. Weronika - Marcjana Rapiszová, nar. 18. III. 1853, do kongregácie vstúpila dňa 16. XII. 1881, celý rehoľný život pracovala v záhrade. Zomrela vo Vilne dňa 28. I. 1936.

²⁸ „Celá kongregácia" - v tomto prípade sestry z domu vo Vilne.

²¹⁹ Predstavenou domu vo Vilne bola vtedy s. Borgia Tichá.

²²⁰ Najpravdepodobnejšie to bol kňaz Michal Sopočko. Nasvedčujú to slová o „troj násobnej korune", o ktorej sa hovorilo už predtým (D. č. 596) v súvislosti s jeho osobou.

²¹ „Svätým Deduškom" nazýva s. Faustína sv. Jozefa v zhode s istou kresťanskou tra díciov, podľa ktorej sv. Jozef bol už v pokročilom veku, keď sa narodil Pán Ježiš.

²²² Pravdepodobne tu ide o kňaza Michala Sopočka.

²²³ O tomto videní s. Faustíny spomína kňaz Michal Sopočko vo svojom liste z 31. III. 1972.

²²⁴ Podobne ako v iných domoch Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva, tak aj vo Vilne bol vedený ústav pre dievčatá. Chovanice ústavu niekedy spolu so sestrami do rovali Pána Ježiša - vynahrádzujúc takto svoje hriechy, aj iných.

²²⁵ Možno pripustiť, že tu ide o založenie novej spoločnosti.

²²⁶ M. Borgia Tichá.

²²⁷ Pozri D. č. 506.

²²⁸ M. Borgia Tichá.

²²⁹ M. Michaela Moraczewska.

²³⁰ Večerná pobožnosť zakončená požehnaním Najsvätejšou sviatosťou.

²³¹ Bola to pravdepodobne s. Antonína Grejwulová, ktorá vo svojich spomienkach o s. Faustíne píše: „Po spovedi som mala nepokoj a pochybnosti, či mi Pán Ježiš odpustil. Plačúc som prosila s. Faustínu o modlitbu. Na druhý deň ráno mi povedala: „Sestra, naš la si milosť u Pána Ježiša, lebo hneď odpovedal, že sa nehnevá za tvoje previnenia, ale bolí ho nedôvera v jeho odpustenie. Budem sa modliť, aby som ho za teba odprosila."

S. Antonína - Agáta Grejwulová, nar. 13. IX. 1877, do kongregácie vstúpila 29. VI. 1909 vo Vilne, kde prebývala až do likvidácie domu v roku 1945. Počas druhej svetovej vojny v r. 1939 bola spolu s inými sestrami zavretá do väzenia vo Vilne na Lukiszkách, ale po istom čase - ako Lotyška - bola prepustená. Po evakuácii sestier z Vilna bola určená do domu kongregácie v Bialej pri Plocku, kde zomrela 22. I. 1960.

²³² Sestra Faustína omylom pridala na konci vety druhýkrát - „videla som".

²³³ Bola to pravdepodobne s. Regina, ktorá poznala s. Faustínu z noviciátu. S. Regina (Waleria Jaworská), nar. 28. XI. 1905, do kongregácie vstúpila v r. 1926. Počas informačného procesu s. Faustíny bola svedkom. Zomrela 27. IV. 1984.

²³⁴ Dom vo Walendowe sa nachádzal vtedy vo veľmi ťažkej hospodárskej situácii.

²³⁵ Spovedníkom sestier vo Walendowe v tom čase bol kňaz Czeslaw Maliszewský (1880-1957), farár Farnosti Nadarzyn. Či sa s. Faustína uňho spovedala, nevieme.

²³⁶ Kňaz Jozef Andrasz, S J.

²³⁷ To znamená - vystupuje z Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva, aby založila novú spoločnosť, k čomu ju vedú vnútorné vnuknutia.

²³⁸ M. Michaela Moraczewska.

²³⁹ „Predtým" - to znamená pred večnými sľubmi v Krakove v r. 1933 (pozri D. č. 52).

²⁴⁰ List od kňaza Michala Sopočka, písaný vo Vilne 10. VII. 1936.

²⁴¹ Pravdepodobne ide o brožúrku kňaza Michala Sopočka pod názvom *Milosrdenstvo Božie*, vydanú vo Vilne vr. 1936.

²⁴² Na obálke brožúrky bol farebný obrázok z kópie obrazu Eugena Kazimirowského.

²⁴³ V rukopise: s. Faustína omylom pridala -m- tam, kde nepatrilo, v slovenskom preklade je to bezvýznamné.

²⁴⁴ Lekára „sanatória" na Pradniku - dr. Adama Silberga. Nar. v r. 1896, žid, obrátený na katolícku vieru. V rokoch 1937-1939 (do vypuknutia II. svetovej vojny) bol direktorom Mestského zdravotného ústavu v Krakove na Pradniku, ľudovo nazývaného „sanatórium" (teraz Mestská odborná klinika Jána Pavla II.). O jeho osude po vypuknutí vojny nemáme isté správy.

²⁴⁵ Predstavenou s. Faustíny v krakovskom dome kongregácie bola po celý čas m. Ire na Krzyżanovská.

²⁴⁶ Lekár „sanatória" na Pradniku zistil u sestry Faustíny tuberkulózu pľúc. Aby uchránil ostatné sestry pred nákazou, kázal chorú izolovať. Bola umiestnená v izbe určenej pre ťažko chorých, v tzv. izolačke.

²⁴⁷ V tomto prípade body (hlavné myšlienky) k meditácii dával exercitátor kňaz Władysław Wojtonia, SJ, ktorý 20-29. X. 1936 viedol duchovné cvičenia pred sľubmi sestier.

²⁴⁸ „Betánia" - znamená tu miesto odpočinku. V evanjeliovnej Betánii Pán Ježiš mal priateľov, ku ktorým rád prichádzal, aby si odpočinul (por. Jn 12, 1-11).

²⁴⁹ Obnovenie sľubov po exercíciách vychádzalo na piatok 30. X. 1936.

²⁵⁰ Na cintorín pri rehoľnej záhrade.

²⁵¹ M. Michaela Moraczewska.

²⁵² Pozri D. č. 46.

²⁵³ S. Faustína dočasné sľuby (nazýva ich ročnými) zložila 30. IV. 1928.

²⁵⁴ Možno pripustiť, že kňaz M. Sopočko uvažoval nad záležitosťou šírenia kultu Božieho milosrdenstva, ustanovenia Sviatku Božieho milosrdenstva a založenia novej spoločnosti.

²⁵⁵ List datovaný 21. XI. 1936, v ktorom kňaz M. Sopočko informuje s. Faustínu o šírení kultu Božieho milosrdenstva a o záležitostiach súvisiacich so založením novej spoločnosti.

²⁵⁶ S. Faustína sa tu asi pomýlila pri vypočítavaní svojho veku, lebo ako sama spomína v *Denníku* (č. 15), túto milosť dostala v r. 1925 v čase oktávy Božieho tela. Pretože sa narodila v r. 1905, tak v r. 1925 mala 20 rokov a nie 18 (pozri D. č. 16 a vysvetl. 14).

²⁵⁷ Autorka v origináli zopakovala slovo duša omylom dvakrát.

²⁵⁸ To znamená na niekoľkominútovú adoráciu Pána Ježiša v Najsvätejšej sviatosti.

²⁵⁹ Dr. Adam Silberg.

²⁶⁰ Dávidova sestra (Antonína Cedro, nar. 17. IX. 1898) zo Spoločnosti služobníc Najsvätejšieho srdca Ježišovho. Sestry tejto spoločnosti pracovali v nemocnici na Pradniku.

²⁶¹ „Pôvodca" - má byť „rukojemník" alebo „podstata".

²⁶² Bolo to prvé ležanie na ležadle na nemocničnej verande v „sanatóriu".

²⁶³ S. Felicia - Janina Żakowiecka, nar. r. 1900, do kongregácie vstúpila v r. 1926, vykonávala si povinnosti ekonómky domu vo Vilne a Krakove, neskôr sa stala predstavenou domu kongregácie v Rabke a neskôr v Derdach. So s. Faustínou sa stretla vo Vilne a v Kra-

kove (1936-1938). V informačnom procese s. Faustíny bola svedkom. Zomrela v dome kongregácie vo Wroclawi 7. XI. 1975.

²⁶⁴ Krakovský dom Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva (vo štvrti Lagiewniki) sa nachádzal vo vzdialenosti asi 10 km od Pradnika, kde bola na liečenie s. Faustína. Pri vtedajšej doprave príchod do „nemocnice“ vyžadoval veľa času a námahy. To vysvetľuje nie príliš časté návštevy u s. Faustíny.

²⁶⁵ Ide tu o utrpenia a pokorenia, ktoré znášal kňaz Michal Sopočko v súvislosti s tým, že sa snažil o šírenie kultu Božieho milosrdenstva a založenie novej spoločnosti. S. Faustína mala vnútorné poznanie týchto utrpení a písala o tom kňazovi Sopočkovi (vieme o tom z listu samotného kňaza Sopočka zo 6. III. 1972).

²⁶⁶ S. Chryzostoma - Maria Korczaková, nar. v r. 1892, do kongregácie vstúpila v r. 1921, pracovala ako vychovávateľka, neskôr ako ošetrovateľka. So s. Faustínou sa stretla vo Vilne a v Krakove krátko pred jej smrťou. V informačnom procese bola úradným svedkom. Zomrela 19. VII. 1982.

²⁶⁷ Dr. Adam Silberg.

²⁶⁸ Po s. Faustínu pricestovala do nemocnice s. Kajetana - Maria Bartkowiaková, nar. 19.1. 1911. Do kongregácie vstúpila vr. 1933. Bývala spolu so s. Faustínou vo Varšave a Krakove. Bola svedkom v informačnom procese.

²⁶⁹ Pozri vysvetl. 221.

²⁷⁰ Do izolačnej miestnosti v nemocnici na Pradniku.

²⁷¹ Po Sviatku Božieho narodenia viezla s. Faustínu do nemocnice na Pradniku s. Damiana Ziolková, ktorá takto hovorí o okolnostiach s tým spojených: „V noci položili k rehoľnej bráne maličké dieťa. Ráno sestra Františka našla toto dieťaťko, postarala sa oň, vykúpala ho, nakŕmila a začala hľadať niekoho, kto by sa oň postaral. Dozvedela sa o tom jedna z blízkych susediek, ktorá nemala svoje deti a túžila vziať si nejaké dieťa a vychovať ho. Na návrh kongregácie s radosťou prijala nájdené dieťa a túžila ho zapísať na svoje meno. Použili bričku, ktorá viezla sestru Faustínu na Pradnik a táto žena spolu s dieťaťom cestovala do farského kostola v Podgórze, aby dieťa bolo pokrstené a urobil sa formálny zápis do cirkevnej matriky. Práve túto osobu spomína služobnica Božia vo svojom *Denníčku*.

S. Damiana - Žofia Ziolková, nar. 18.X.1911, do kongregácie vstúpila v r. 1927. So s. Faustínou sa stretla v r. 1932 v Plocku a neskôr v Krakove. Počas informačného procesu bola svedkom. Zomrela 12.VI.1990.

²⁷² Farský kostol sv. Jozefa v Krakove vo štvrti Podgórze.

²⁷³ S. Damiana Ziolková.

²⁷⁴ Arcibiskupa Romualda Jalbrzykowského.

²⁷⁵ Pravdepodobne tu ide o brožúrku, o ktorej sa hovorí vo vysvetl. 241.

²⁷⁶ Pravdepodobne arcibiskupa Romualda Jalbrzykowského, kňaza Michala Sopočka a kňaza Jozefa Andrasza, SJ.

²⁷⁷ S. Faustína tu spomína deň 2. I. 1934, keď sa prvýkrát vybrala k Eugenovi Kazimirovskému v záležitosti obrazu milosrdenstva Božieho.

²⁷⁸ Predstavenou sestier služobníc Najsv. srdca Ježišovho v nemocnici na Pradniku bola s. Sebastiana - Helena Wasiková (1899-1952).

²⁷⁹ Založiť spoločnosť, ktorej cieľom malo byť ohlasovanie a vyprosovanie Božieho milosrdenstva pre svet.

²⁸⁰ S. Faustína ležala na I. tuberkulóznom oddelení, ktoré bolo vzdialené od kaplnky asi 70 krokov.

²⁸¹ Por. Lk 2, 34-35.

²⁸² Maličký list bez obálky, so zalepenými okrajmi.

²⁸³ Pravdepodobne kňaza arcibiskupa Romualda Jalbrzykowského, kňaza Michala Sopočka a kňaza Jozefa Andrasza, SJ.

²⁸⁴ Konal sa v Manile na Filipínach 3.-7. februára 1937.

²⁸⁵ Duchovným poradcom s. Faustíny bol vtedy otec J. Andrasz, SJ, možno teda usudzovať, že jemu bol písaný list týkajúci sa povolení na malé kajúčne cvičenia.

²⁸⁶ Pašie - tu pobožnosť vo Veľkom pôste, počas ktorej sa spieva „*Gorzkie żale*“.

²⁸⁷ Na základe týchto modlitieb kňaz Michal Sopočko zostavil Litánie k Božiemu milosrdenstvu - niektoré zvolania inak zredigoval a pridal niekoľko nových zvolaní.

²⁸⁸ Rehoľné meniny s. Faustína oslavovala 15. februára.

²⁸⁹ Kňaz Michal Sopočko ako duchovný poradca s. Faustíny jej dal príkaz, aby vo svojich zápiskoch dôkladne podčiarkovala všetko, čo je podľa nej Božieho pôvodu, a zvlášť všetko to, čo sa vzťahuje k ustanoveniu Sviatku Božieho milosrdenstva a novej spoločnosti.

²⁹⁰ To znamená do kaplnky „sanatória“, kde bola prechovávaná Najsvätejšia sviatosť.

²⁹¹ Dr. Adam Silberg.

²⁹² 15. II. zomrela v Plocku s. Kornélia - Žofia Trzasková, nar. r. 1888, do kongregácie vstúpila v r. 1905, kde pracovala ako obuvníčka.

²⁹³ Kňaz Bonaventura Kadeja z rehole kňazov piaristov, bývajúcí vtedy v Krakove na Pijarskej ul. Nar. v r. 1906, kňazské svätenia prijal v r. 1932. V rokoch 1965-1966 bol sudcom v informačnom procese v záležitosti beatifikácie s. Faustíny. Zomrel 13. LX. 1980.

²⁹⁴ Počas Veľkého pôstu sa v kaplnke sanatória spievali „*Gorzkie żale*“.

²⁹⁵ Slovo „žatva“ v kňazskom jazyku označuje Veľký pôst - čas exercícií a svedení veriacich.

²⁹⁶ O tejto veci s. Faustína písala 10. VI. 1938 v liste svojim rodným sestrám - Natálii a Wandě.

²⁹⁷ S. Faustína pri vykonávaní svojich jednoduchých duchovných cvičení (mesačný deň sústredenia) využívala exercičné nauky, ktoré viedol kňaz Bonaventura Kadeja pre perzonál sanatória.

TRETÍ ZOŠIT

²⁹⁸ J. M. J. - Ježiš, Mária, Jozef.

²⁹⁹ Slovo „spovedníkov“, zdá sa, poukazuje na to, že príkaz písať *Denníček* dostala s. Faustína nielen od kňaza Michala Sopočka, ale aj od kňaza Jozefa Andrasza, SJ.

³⁰⁰ Duchovný poradca s. Faustíny vo Vilne - kňaz Michal Sopočko - spomína, že mala mimoriadne dary: videnia, osvietenia, počula vnútorné hlasy. Tu sa dozvedáme o jednom z týchto darov s. Faustíny, t.j. o vnútornom poznávaní zážitkov osôb s ňou spojených.

³⁰¹ Založiť novú spoločnosť.

³⁰² „Na pašie“ - na „*Gorzkie żale*“.

³⁰³ v Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva sestry pri prvých dočasných sľuboch dostávali čierny závoj, krížik, ruženec a opasok. Práve tento krížik spomína s. Faustína.

³⁰⁴ Ide o ustanovenie Sviatku Božieho milosrdenstva v prvú nedeľu po Veľkej noci.

³⁰⁵ V tom čase bola kaplnka Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva určene len pre sestry a chovanice ústavu. Až počas okupácie bola sprístupnená všetkým veriacim.

³⁰⁶ „Žalár“ - oltár alebo kaplnka, kde sa prechováva Najsvätejšia sviatosť na Zelených štvrtok.

³⁰⁷ Poľský rozhlas vysielal pobožnosti Veľkého týždňa.

³⁰⁸ S kňazom Jozefom Andraszom, SJ.

³⁰⁹ Pravdepodobne kňazovi Teodorovi Czaputovi, ktorý ako duchovný otec každú nedeľu kázal v kaplnke kongregácie.

³¹ <> Novicmajsterkou bola vtedy s. Kaliksta - Helena Piekarczyková, nar. 30. III. 1900, do kongregácie vstúpila v r. 1920. Povinnosti novicmajsterky dostala 10. XII. 1934 po s. Márii Jozefe Brzozovej a plnila ich do 8. IX. 1945. Zomrela 11. X. 1947.

³¹ „Záležitost“, „vec“, „dielo“ - týmito slovami nazýva v *Denníčku* s. Faustína obsah svojho poslania: rozširovanie kultu Božieho milosrdenstva, o. i. skrze ustanovenie nového sviatku a založenie novej spoločnosti.

³¹² Ide tu o článok kňaza Michala Sopočka o Božom milosrdenstve, ktorý sa nachádzal vo vilenskom *katolíckom týždenníku Náš priateľ*, 1937, č. 14.

³¹³ V poľskom texte je vymenené archaické slovo za súčasné slovo.

³¹⁴ V dome Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva v Krakove mal kňaz každý týždeň pre sestry prednášky o askéze, ktoré hovorovo nazývali „katechizmus“.

³¹⁵ Pozri D. č. 40 od slov: „Keď sme vstali z kľáčadiel...“

³¹⁶ Sestry Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva si každý rok okrem osemdnástich výcvikových exercecií konajú trojdňové exercície.

³¹⁷ V krakovskom dome kongregácie sa vtedy (20. - 29. IV. 1937) konali osemdnástich exercícií pred sľubmi a obliečkami sestier. Tieto duchovné cvičenia dával kňaz Jozef Plaza, SJ (1884-1950), vtedajší predstavený domu (rezidencie) v Krakove na Malom rynku.

³¹⁸ Ide tu o jednu z exercičných náuk kňaza Jozefa Plazu, SJ.

³¹⁹ Ťažko je spojiť túto vetu z *Denníčka* s nejakými konkrétnymi rozhovormi vo Vatikáne na tému ustanovenia Sviatku Božieho milosrdenstva. Kardinál Eugen Pacelli bol v tom čase tajomníkom Apoštolskej stolice.

³²⁰ Generálna predstavená m. Michaela Moraczewska sa zdržiavala v tom čase v Krakove v súvislosti so sľubmi sestier a vizitáciou domu.

³²¹ Riadnymi spovedníkmi sestier spoločnosti v Krakove boli vtedy: kňaz Golab a kňaz Teodor Czaputa. Nevieme, o kom hovorí s. Faustína.

³²² „Poradca“ - duchovný poradca, kňaz Jozef Andrasz, SJ.

³²³ Ide o procesiu na slávnosť Božieho tela. Procesia vychádzala z farského kostola v Borku Faleckom a končila sa pri poslednom oltári, ktorý bol na území záhrady Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva. Najsvätejšia sviatosť zostávala vtedy v kaplnke sestier.

³²⁴ Procesia v oktáve Božieho tela. V Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva v Krakove išla procesia cez kláštorňú záhradu.

³²⁵ Sviatok najsvätejšieho srdca Ježišovho sa slávi v piatok po oktáve Božieho tela.

³²⁶ Por. D. 435-438, 559, 563, 573, 1155-1158 a iné.

³²⁷ Miesto určené na zábavu pre chovanice ústavu, nachádzajúce sa pred budovou, nazývané „štvorec“ kvôli jeho tvaru.

³²⁸ S. Jolanta - Aleksandra Woźniaková, vychovávateľka v ústave spoločnosti vo Vil-

ne. V tom čase, v júli 1937, bola na kurze vychovávateľiek v Krakove. Nar. v r. 1909, do kongregácie vstúpila v r. 1929, pracovala ako vychovávateľka na pracoviskách kongregácie a neskôr bola predstavenou v Radome, Czenstochovej a Krakove. Zomrela 14. VI. 1988.

³²⁹ Patrónmi Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva boli: Matka Božieho milosrdenstva (5. augusta), sv. Ignác z Loyoly (31. júla), sv. Jozef (19. marca), sv. Michal Archanjel (29. septembra), sv. Mária Magdaléna (22. júla), sv. Terezka Ježiškova (15. októbra), sv. Anton z Padovy (13. júna).

³³⁰ V Rabke Kongregácia Matky Božieho milosrdenstva vlastní malý rekreačný dom, nazývaný *Loretto*.

³³¹ „*Rozpomeň sa...*“ - modlitba k sv. Jozefovi, ktorú kedysi v Kongregácii Matky Božieho milosrdenstva odriekali každý deň.

³³² Novéna podaná v *Denníčku* bola v r. 1937 vytlačená s istými zmenami v brožúrke *Kristus, Kráľ milosrdenstva* (náklad: J. Cebulka, Krakov). Na obálke brožúrky bol umiestnený farebný obrázok znázorňujúci milosrdného Krista s lúčmi a nápisom: „Ježišu, dôverujem v Teba.“ Obsah tvorili: novéna k Božiemu milosrdenstvu, litánie a korunka.

Predstavená domu v Krakove m. Irena Krzyżanowska rozoslala tieto brožúrky do domov kongregácie.

³³³ V rukopise: „Zahojujú“.

ŠTVRTÝ ZOŠIT

³³⁴ Pozri D. č. 585.

³³⁵ Bolo to zvolenie Matky Božieho milosrdenstva za generálnu predstavenú kongregácie.

³³⁶ Na tlačenie textov s náboženským obsahom musí dať súhlas (imprimatur) vlastná cirkevná vrchnosť. Kňaz Michal Sopočko dostal takýto súhlas na tlač spomínaných modlitieb.

³³⁷ Autorka omylom napísala dátum 5. VIII. namiesto 5. IX.

³³⁸ Vrátnička z dôvodu charakteru práce zostávala značnú časť dňa mimo spoločnosti sestier. Preto s. Faustína nazýva bránu „púšťou“.

³³⁹ Kňaz Michal Sopočko.

³⁴⁰ S. Faustína mala dvoch bratov - Stanislaw a Mieczyslaw Kowalských. Z ďalšej časti *Denníčka* sa dozvedáme, že ju navštívil Stanislaw.

³⁴¹ *Posol srdca Ježišovho* - mesačník vydávaný od r. 1872 kňazmi jezuitmi v Krakove.

³⁴² Pravdepodobne v záležitosti tlačenia brožúrok s novénou, korunkou a litániami k Božiemu milosrdenstvu.

³⁴³ Pravdepodobne u J. Cebulského, majiteľa veľkého obchodu s náboženskými predmetmi.

³⁴⁴ Litánie k Božiemu milosrdenstvu (pozri D. č. 949).

³⁴⁵ Korunka k Božiemu milosrdenstvu (pozri D. č. 475-476).

³⁴⁶ Schválenie duchovnej vrchnosti na tlač.

³⁴⁷ Kópia obrazu Eugena Kazimirowského, ktorú pre kňazov redemptoristov urobila Lucia Balzukiewiczowna z Vilna. Táto kópia sa potom našla v Krakove.

³⁴⁸ M. Irena Krzyżanowska - predstavená domu.

³⁴⁹ Obraz Eugena Kazimirowského.
³⁵⁰ To znamená do výchovného ústavu. Chovanice ústavu v hovorovej reči volali „deťmi“.
³⁵¹ S kňazom Jozefom Andraszom.

PIATY ZOŠIT

³⁵² „Náramok“ - úzka pichľavá retiazka na zapínanie. ³§³
 Drôtený opasok.
³⁵⁴ Sestry si obyčajne zaznamenávali víťazstvá a pády v práci nad sebou.
³⁵⁵ Na zakončenie exercícií sa s. Faustína vybrala do kostola jezuitov, aby sa vyspovedala u kňaza Jozefa Andrasza, ktorý, ako si možno domyslieť z *Demička*, ju posilnil na duchu.
³⁵⁶ Obrady obliečky a rehoľných sľubov.
³⁵⁷ Kňaz Michal Sopočko.
³⁵⁸ Ide o m. Irenu Krzyżanowskú, ktorá počas pobytu s. Faustíny v Krakove (od 12. mája 1936 do smrti 5. X. 1938) bola jej predstavenou. Sestry nazývali svoju predstavenú zdrobneninou „mamička“.
³⁵⁹ Brožúrku s novénou, korunkou a Litániami k Božiemu milosrdenstvu.
³⁶⁰ S. Dominika - Jozefa Szymanská, nar. 28. XI. 1875, do kongregácie vstúpila v r. 1897, 30 rokov pracovala v krakovskom dome ako obuvníčka. Zomrela 15. XI. 1937.
³⁶¹ Ošetrovateľkou bola s. Chryzostoma Korczaková.
³⁶² Pozri vysvetl. 314.
³⁶³ Kňaz Michal Sopočko sa podujal vtedy vziať si na starosť u cirkevných predstaviteľov záležitosti šírenia kultu Božieho milosrdenstva, ustanovenia Sviatku Božieho milosrdenstva a založenia novej spoločnosti.
³⁶⁴ „Otom klamstva“ nazýva Kristus satana - pozri Jn 8, 44.
³⁶⁵ Citát z *Rímskeho martyrológia*, ktoré bolo čítané v refektári po modlitbe pred jedlom.
³⁶⁶ Na „že“ je pretrhnutá nová veta. Možno pripustiť, že niekto vyrušil s. Faustínu v písaní a že neskôr sa nevrátila k začatej myšlienke.
³⁶⁷ Čiže vo sviatosti zmierenia.
³⁶⁸ „Sestra ošetrovateľka“ - s. Chryzostoma Korczaková.
³⁶⁹ Nad ustanovením Sviatku Božieho milosrdenstva.
³⁷⁰ M. Irena Krzyżanovská počas informačného procesu vo veci beatifikácie s. Faustíny vystupovala ako svedok. Ťažko však niečo povedať o nejakých výpovediach m. Mane Jozefy Brzozovej (zomrela v r. 1939).
³⁷¹ U kňaza Teodora Czaputu.
³⁷² O kňazovi Michalovi Sopočkovi.
³⁷³ Ide o poľský jazykový problém.
³⁷⁴ V rukopise - „vybledli“.
³⁷⁵ Slovo „aby“ je nepotrebné, autorka ho napísala omylom.
³⁷⁶ V rukopise - „v mojom vnútri...“.
³⁷⁷ To znamená spovedníkom, duchovným poradcom, predstaveným.
³⁷⁸ Počas choroby s. Faustína tkala obruby na oltárne obrusy.

³⁷⁹ Kňaza Michala Sopočka.
³⁸⁰ Podľa zvykov kongregácie sa za zomierajúcich odriekala modlitba *Ó, najláskavejší Ježišu...* až 129 - *De profundis*.
³⁸¹ Kňaz Jozef Andrasz, SJ.
³⁸² Kongregácia Matky Božieho milosrdenstva nemá ešte kanonizovanú svätú.
³⁸³ Kňazovi Jozefovi Andraszovi, SJ.
³⁸⁴ Kňazovi Michalovi Sopočkovi.
³⁸⁵ Predstavenými s. Faustíny počas jej života boli: m. Malgorzata Gimbuttová - začiatok noviciátu a tretia probácia pred večnými sľubmi, m. Rafaela Buczynská - v Krakove a Varšave, m. Róża Klobukowská - v Plocku, m. Ksavera Olszamovská - v Kiekrzu, m. Borgia Tichá - vo Vilne, m. Serafina Kukulská - vo Walendowe.
³⁸⁶ M. Michaelu Moraczewskú.
³⁸⁷ M. Máriu Jozefu Brzozovú - majsterku s. Faustíny v noviciáte.
³⁸⁸ Kňazom Jozefom Andraszom, SJ.

ŠIESTY ZOŠIT

³⁸⁹ Pozri 2 Kor 12, 1-6.
³⁹⁰ Pozri 1 Kor 2, 9.
³⁹¹ Pozri Ž 68, 21.
³⁹² Kňaz Teodor Czaputa bol spovedníkom noviciátu. Niektoré sestry profesky sa tiež spovedali u neho. Duchovným poradcom s. Faustíny bol vtedy kňaz Jozef Andrasz, SJ. S. Faustína tu zreteľne odlišuje spovedníka od svojho duchovného poradcu.
³⁹³ S. Tarcicia - Kazimierza Piotrowiczová, nar. v r. 1891, do kongregácie vstúpila v r. 1912, istý čas pracovala ako ošetrovateľka v krakovskom dome kongregácie. Zomrela 2. XII. 1978.
³⁹⁴ Mohla to byť s. Amelia Socha, s ktorou s. Faustína žila vo veľkom priateľstve.
³⁹⁵ Kňaza Jozefa Andrasza (pozri bod 70).
³⁹⁶ Veta je prerušená po slovách: „Keď som sa vrátila...“
³⁹⁷ S. Faustína nechala v rukopise pol čistej strany. Možno mala v úmysle dopísať k svojej veršovej ešte nejaké slohy.
³⁹⁸ v kongregácii bolo zvykom, že na začiatku sa spovedali novicky, po nich zase sestry profesky. Preto predstavená prikázala s. Faustíne, aby poprosila novicmajsterku o povolenie vyspovedať sa pred novickami.
³⁹⁹ Novicmajsterkou bola s. Kaliksta Piekarczyková.
⁴⁰⁰ y rukopise veta znie takto: „Tu som spoznala, ako veľmi je potrebný nedostatok ducha, samotná litera nedáva rásť láske.“
⁴⁰¹ Pravdepodobne to bolo v piatok 25. III. 1938. S. Faustína často v piatky pociťovala bolesť na miestach rán Pána Ježiša (pozri D. č. 759, 942, 1010, 1055, 1196, 1247, 1468, 1627).
⁴⁰² V kongregácii nie je zvykom, aby sestry mali vo svojich celách niečo na jedenie alebo pitie.
⁴⁰³ Ide o *Posol srdca Ježišovho*.
⁴⁰⁴ Rehoľná kaplnka v Krakove je spojená s domom takým spôsobom, že chodbou na I. poschodí sa vchádza priamo na chórus do kaplnky. S. Faustína, keď bola na chóre, zú-

častňovala sa sv. omše, ale nemala toľko síl, aby zišla dolu a zúčastnila sa procesie s ratolesťami.

⁴⁰⁵ Kňaz Andrej Żukowicz, SJ (1886-1962), veľmi zaslužilý propagátor idey Apošto látu modlitby a redaktor *Posla srdca Ježišovho*, v rokoch 1933-1957 tajomník provinciála jezuitov. Bol spriatelnený s Kongregáciou Matky Božieho milosrdenstva.

⁴⁰⁶ 14. IV. 1938

⁴⁰⁷ Bola to s. Kajetana Bartkowiaková.

⁴⁰⁸ v noviciáte boli so sestrou Faustínou:

staršie novicky: s. Alicja Dabrowská, s. Cherubina Kowieská, s. Ernesta Szczyrbová, s. Iwona Goebelová, s. Joachima Glucová, s. Kinga Knopiková, s. Krescencia Bogdaniaková, s. Laurenta Kosinská, s. Longina Suchowska, s. Lucyna Tomaszewska, s. Natália Fiszerová, s. Placida Putyrová, s. Renáta Jodlowska, s. Szymona Nalewajková, s. Walentina Leszczynská,

mladšie novicky: s. Anuncjata Perajová, s. Bernarda Wilczeková, s. Celina Bronikowska, s. Felícia Żakowiecká, s. Justína Golofitová, s. Klementyna Glucová, s. Ludwina Gadzinová, s. Martyna Górecká, s. Regina Jaworská, s. Seweryna Marciniaková, s. Terezyta Kaczmareková, s. Zenobia Sajová,

oblečené spolu so s. Faustínou: s. Bernadetta Federowiczová, s. Bonawentura Edelmanna-Glowacká, s. Florentyna Pajaková, s. Henryka Skulimowska.

So s. Faustínou si písali: s. Justína Golofitová, s. Ludwina Gadzinová, s. Regina Jaworská a možno aj iné, ktorých listy sa nezachovali.

⁴⁹ Do nemocnice na Pradniku.

⁴⁰ S. Felícia Żakowiecká - ekonómka domu v Krakove.

⁴¹ Sestry zo Spoločnosti služobníc Najsvätejšieho srdca Ježišovho, ktoré obsluhovali nemocnicu na Pradniku.

⁴¹² S. Dawida Cedrová, s. Alana Wiluszová, s. Medarda Podraziková, (Sestry zo Spoločnosti služobníc najsvätejšieho srdca Ježišovho).

⁴¹³ S. Dawida Cedrová, ošetrovateľka oddelenia.

⁴¹⁴ Dr. Adam Silberg, riaditeľ nemocnice na Pradniku.

⁴¹⁵ Bola to obľúbená praktika s. Faustíny ešte pred jej vstúpením do kongregácie.

⁴¹⁶ 26. V. 1938 - slávnosť Nanebovstúpenia Pána.

⁴¹⁷ Pravdepodobne má s. Faustína na mysli epidémiu chrípky, ktorá sa začala vo februári toho roka a trvala niekoľko mesiacov.

⁴¹⁸ Sestry pomocnice (druhého chóru).

⁴¹⁹ K s. Dawide Cedrovej - ošetrovateľke v nemocnici na Pradniku.

⁴²⁰ V r. 1938 Sviatok zoslania Ducha Svätého (Turice) pripadol na 5. jún.

⁴²¹ V rukopise: „o koľko“.

⁴²² V r. 1938 Sviatok Božieho tela pripadol na 16. jún a vtedy v piatok po Božom tele bolo 17. júna.

⁴²³ Ťažko určiť, ktorý to bol deň. Už do konca Denníčka s. Faustína neudáva dátum, píše iba „dnes“.

Anjel 20, 334, 412, 419, 471, 474, 490, 522, 630, 635, 651, 667, 683, 706, 820, 1049, 1174, 1202, 1271, 1553, 1676, 1677

Apoštolát 302, 305, 314, 325, 350, 396,

VECNÝ INDEX

401, 404, 421, 459, 537, 539, 551, 641, 648, 679, 741, 745, 759, 875, 927, 931, 1249, 1283, 1305, 1366, 1399, 1475, 1581, 1645, 1741

Boh (Božie vlastnosti) 16, 30, 60, 85, 95, 180, 231, 275, 281, 300, 304, 320, 411, 458, 507, 620, 703, 762, 770, 870, 1074, 1133, 1153, 1172, 1307, 1338, 1339, 1406, 1417, 1466, 1470, 1523, 1675, 1713, 1741, 1743, 1745, 1747, 1749, 1755, 1800, 1801, 1802, pozri Milosrdný Boh

Božia vôľa 12, 19, 40, 56, 136, 170, 195, 240, 386, 443, 444, 449, 462, 479, 493, 515, 518, 603, 615, 618, 643-644, 650, 652, 663, 665, 666, 678, 698, 715, 724, 775, 787, 795, 821, 886, 897, 904, 950, 952, 1001, 1003, 1085, 1145, 1169, 1190, 1204, 1205, 1208, 1264, 1265, 1356, 1360, 1394, 1403, 1450, 1493, 1498

Božie príkazy 10, 32, 45, 169, 186, 190, 191, 206, 267, 308, 325, 341, 352-354, 372, 435, 443, 494, 526, 570, 588, 599, 627, 635, 687, 699, 714, 796, 797, 881, 961, 965, 966, 967, 968, 969, 975, 980, 998, 1023, 1032, 1034, 1035, 1053, 1058, 1059, 1061, 1069, 1070, 1072, 1074, 1075, 1076, 1078, 1082, 1130, 1142, 1209, 1210, 1212, 1214, 1216, 1218, 1220, 1224, 1226, 1228, 1244, 1374, 1381, 1414, 1458, 1492, 1516,

1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1559, 1560, 1561, 1563, 1565, 1567, 1571, 1572, 1577, 1578, 1588, 1599, 1603, 1628, 1641, 1644, 1645, 1650, 1663, 1664, 1666, 1674, 1683, 1685, 1688, 1693, 1695, 1697, 1701, 1702, 1709, 1725, 1728, 1731, 1738, 1754, 1757, 1758, 1760, 1761, 1765, 1767, 1768, 1770, 1773, 1777, 1779, 1782, 1784, 1787,

1519, 1544, 1566, 1587, 1643, 1655, 1690, 1703, 1739, 1763, 1775, 1797

Čirkev 112, 180, 197, 481, 482, 508, 551, 623, 641, 664, 740, 749, 939, 1123, 1364, 1366, 1469, 1475, 1489, 1505, 1758, 1806

Čistota 17, 40, 55, 79, 109, 115, 534, 558, 573, 770, 805, 852, 874, 1094-1099, 1316, 1415, 1575, 1624, 1706

Diabol - pozri Satan

Denníček duchovný 6, 106, 459, 523, 710, 839, 895, 1106, 1142, 1338, 1457, 1471, 1540, 1567, 1593, 1665, 1666, 1693, 1782, 1784

Detstvo 241, 290, 295, 332, 333, 722, 992, 1481, 1485, 1818, 1819

Dôvera v Božie milosrdenstvo 69, 72, 178, 189, 237, 244, 249, 275, 283, 294, 300, 309, 505, 681, 718, 723, 742, 852, 929, 930, 944, 992, 1059, 1065, 1144, 1182, 1195, 1273, 1318, 1337, 1361, 1406, 1452, 1520, 1541, 1567, 1578, 1602, 1679, 1690, 1730, 1777, 1783, 1797,

- 314, 810, 820, 828, 835, 880, 935, 936,
971, 973, 1015, 1536, 1565, 1639, 1684,
1798
- Duchovné vedenie 34, 35, 51, 53, 61, 75,
108, 112, 113, 121, 122, 127, 132, 139,
144, 174, 232-234, 331, 333, 337, 362,
436,444, 504, 506, 595,639, 643, 644,
647, 653, 654, 658, 659, 671, 680, 721,
749, 763, 773, 792, 895, 910, 937-941,
967, 968, 979, 981, 1117, 1118, 1163,
1205, 1255, 1260, 1308, 1374, 1489,
1544, 1550, 1561, 1644, 1760, 1784
- Eucharistia 105, 223, 355, 356, 360, 486,
524, 558, 717, 814, 826, 840, 902,
1037, 1231, 1233, 1324, 1350, 1392,
1394, 1404, 1427, 1458, 1509, 1569,
1591, 1678, 1718, 1748, 1803, 1804-
1828
- Hodina milosrdenstva 1320, 1572
- Hriech, hriešnik 72, 112, 118, 190, 207,
239, 308, 350, 378, 408, 445, 612, 630,
687, 699, 741, 866,901, 926, 927, 948,
975,987,999, 1016, 1076, 1122, 1170,
1181, 1241, 1274, 1322, 1334, 1396,
1428, 1434, 1451, 1486, 1521, 1572,
1579, 1641, 1645, 1665, 1673, 1702,
1728, 1730, 1777, 1783 Chudoba 532,
533
- Korunka 474-476, 687, 714, 752, 754,796,
810, 811, 847, 848, 851, 926, 1035,
1035, 1036, 1128, 1255, 1379, 1541,
1565, 1731, 1791, 1797
- Kult Božieho milosrdenstva
- Láska k blížnemu 117, 118,155,192,241,
243, 373, 383, 426, 550, 567, 568, 579,
632,633,633,742 766,781,789,871,
, 901, 1029, 1039, 1063, 1194,
1031, 1269, 1313, 1348, 1382,
1297, 1305, 1509, 1636, 1649, 1695,
1510, 1634, 1768,
1769, 1779 140, 201, 279,
- Láska k Bohu 27, 57, 283, 392,427,470,
293, 303, 338, 373,
- 502, 507, 513, 586, 587, 589, 616, 702,
708, 742, 778, 781, 802, 807, 889, 890,
947, 984, 990, 995, 997, 1022, 1050,
1092, 1098, 1121, 1132, 1191, 1241,
1309, 1358, 1369, 1409, 1415, 1500,
1523, 1542, 1624, 1643, 1644, 1653,
1776, 1779, 1781, 1808, 1811, 1828,
Litánie 949, 1255, 1379
- Matka Božia 25, 32, 33, 40, 70, 79, 88,
170, 182, 240, 260, 315, 316, 325, 330,
330, 349, 454, 529, 561, 564, 620, 625,
635, 637, 677, 686, 688, 728, 785, 786,
798, 805, 830, 834, 843, 846, 874, 915,
1097, 1114, 1174, 1206, 1232, 1244,
1388, 1412, 1414, 1415, 1585
- Milosrdenstvo Božie
- Milosrdný Boh 3, 56, 72, 83, 88, 163, 180,
207, 239, 281, 299, 301, 367, 378,458,
483, 611, 651, 654, 660, 664, 692, 835,
951, 1073, 1074, 1146, 1148, 1172,
1273, 1396, 1439, 1485, 1570, 1576,
1602, 1605, 1673, 1684, 1741, 1743
- Milosrdné srdce Pána Ježiša 72, 167, 177,
223, 229, 299, 367, 385, 395,465, 522,
528, 592, 595,628,655, 657, 699, 733,
836, 886, 906, 1053, 1074, 1142, 1148,
1183, 1190, 1242, 1298, 1309, 1318,
1321, 1327, 1447, 1450, 1478, 1486,
1520, 1432, 1535, 1537, 1550, 1570,
1588, 1621, 1663, 1702, 1703, 1739,
1777, 1821
- Milosti Božieho milosrdenstva 20, 23,48,
51, 225, 271, 300, 378, 639, 687, 699,
754, 811, 848, 927, 1074, 1075, 1146,
1275, 1397, 1517, 1521, 1540, 1541,
1577, 1659, 1684, 1698, 1728
- Milosť Božia 8,15, 31, 55, 56, 62, 71, 109,
113, 121, 142, 158, 164, 239, 240, 255,
256, 263, 266, 283, 287, 291, 380,400,
561, 579, 606, 622, 642, 715, 738, 739,
768, 769, 770, 786, 912, 916, 1017,
1020, 1043, 1056, 1057, 1069, 1074,
1086, 1099, 1100, 1143, 1220, 1256,
1260, 1279, 1294, 1315, 1336, 1341,
1343, 1357, 1416, 1432, 1486, 1511,

- 1532, 1548, 1559, 1602, 1630, 1658,
1701, 1705, 1734, 1753, 1759, 1776,
1777, 1783, 1799, 1801, 1814 pozri
Neobyčajné dary s. Faustíny. Mlčanie
92, 118, 119, 127, 171, 375, 407, 434,
452,477, 487, 552, 682, 739, 743,
790, 837, 888, 896, 905, 944, 1105,
1119, 1164, 1177, 1200, 1249
- Modlitba (význam, hodnota) 95, 114, 146,
147, 157, 166, 202, 245, 288, 320, 325,
392, 480, 488, 516, 860, 872, 927, 944,
1035, 1103, 1290, 1313, 1387, 1401,
1465, 1690, 1717, 1783,
- Modlitby s. Faustíny 4, 5, 66, 69, 72, 73,
76, 79, 80, 81, 84, 91, 94, 110, 116, 119,
187, 195, 223, 230, 239, 240, 242, 247,
249, 256, 264, 273, 278, 283, 286, 296,
297, 298, 306, 315, 328, 334, 338, 340,
343, 356, 357, 363, 366, 371, 376, 382,
410,423, 428, 460, 465, 475, 483, 492,
495, 497, 501, 505, 507, 514, 525, 571,
576, 591, 609, 611, 617, 631, 650, 660,
670, 679, 688, 692, 697, 725, 727, 761,
791, 813, 819, 830-832, 836, 841, 843,
845, 867, 869, 874, 885, 896, 898, 908,
915, 918, 949, 950, 951, 952, 957, 984,
989, 1003, 1005, 1007, 1030, 1040,
1052, 1064, 1071, 1093, 1122, 1161,
1178, 1183, 1204, 1208, 1211, 1213,
1215, 1217, 1219, 1221, 1223, 1225,
1227, 1229, 1234, 1237, 1239, 1245,
1264, 1265, 1289, 1307, 1319, 1323,
1325, 1326, 1328, 1331, 1340, 1342,
1345, 1350, 1351, 1356, 1360, 1365,
1366, 1403, 1418, 1426, 1456, 1466,
1473, 1474, 1474, 1480, 1482, 1484,
1490, 1506, 1518, 1523, 1524, 1535,
1553, 1557, 1562, 1563, 1568, 1570,
1573, 1574, 1575, 1581, 1582, 1584,
1590, 1595, 1596, 1600, 1606, 1609,
1620, 1622, 1630, 1631, 1655, 1661,
1680, 1691, 1692, 1696, 1708, 1729,
1730, 1733, 1734, 1740, 1741, 1743,
1745, 1747, 1749, 1751, 1759, 1764,
1769, 1771, 1779, 1794, 1795, 1800,
1803, 1805, 1810, 1811,
- Nasledovanie Krista 1351, 1505, 1694
Neobyčajné dary s. Faustíny Nová
spoločnosť - pozri Spoločnosť Novéna
341, 476, 796, 851, 1059, 1255, 1379,
- Obeta 80, 135, 136, 137, 190, 235, 325,
482, 483, 641, 648, 668, 686, 745, 751,
784, 904, 908, 915, 923, 954, 957, 961,
1035, 1064, 1103, 1316, 1318, 1341,
1358, 1386, 1401, 1647, 1680, 1690,
1740, 1767, 1783, 1785, 1809, 1826,
- Obraz 1, 47, 48, 49, 51, 52, 74, 88, 89,
125, 152, 154, 299, 313, 326, 327, 341,
414, 416, 417, 420, 421, 441, 473, 500,
570, 742, 851, 916, 1299, 1300, 1379,
1789
- Očistec 20, 1226, 1227, 1738
- Pokora 55, 113, 115, 122, 132, 133, 144,
182, 253, 298, 427, 436, 440, 506, 512,
538, 544, 550, 573, 587, 591, 593, 602,
625, 758, 779, 785, 786, 793, 831,
1021, 1049, 1092, 1099, 1220, 1293,
1306, 1398, 1436, 1502, 1503, 1597,
1602, 1624, 1661, 1701, 1779
- Pokúšenie 18, 23, 77, 98-101, 129, 173,
192, 673, 872, 1086, 1115, 1117, 1405,
1497, 1558, 1560, 1580, 1611, 1648,
1704, 1715, 1760, 1802, 1824, Pozri
Satan
- Poslanie s. Faustíny 52, 154, 177, 281,
302, 331,436, 441, 482, 483,491, 570,
580, 598, 635, 682, 694, 697, 699, 729,
971,998, 1072, 1074, 1142, 1160, 1199,
1242, 1275, 1298, 1325, 1342, 1362,
1389, 1396, 1401, 1446, 1448, 1452,
1519, 1521, 1553, 1559, 1567, 1605,
1659, 1660, 1666, 1690, 1693, 1695,
1728
- Poznávanie stavu duší 603, 604, 685,690,
705, 759, 1079, 1196, 1247, 1277,
1280, 1283, 1305, 1335, 1357
- Prebývanie s dušami z očistca 21, 58, 515,
519, 520, 594, 748, 809, 1185, 1186,
1375, 1382, 1723

Poučenia Božie 267, 274, 528, 588, 599, 627, 733, 744, 749, 758, 808, 815, 828, 840, 852, 904, 961, 969, 970, 996, 997, 1019, 1020, 1023, 1029, 1034, 1048, 1058, 1069, 1075, 1078, 1082, 1102, 1123, 1131, 1143, 1172, 1250, 1270, 1279, 1329, 1394, 1433, 1437, 1458, 1477, 1499, 1546, 1566, 1571, 1578, 1588, 1599, 1602, 1641, 1643, 1645, 1674, 1701, 1702, 1711, 1728, 1760 Predsavzatia s. Faustíny 82, 163, 176, 224-226, 230, 241, 243, 245, 246, 253, 255, 277, 375, 377, 380, 385, 389-391, 504, 671, 680, 735, 743, 789, 790, 792, 861, 905, 1105, 1175, 1177, 1198, 1351, 1352, 1356, 1367, 1368, 1398, 1549, 1550, 1621, 1623, 1624, 1759, 1762, 1764, 1769, 1771, 1778

Satan 97, 320, 323, 378, 412, 418, 520, 540, 601, 666, 713, 764, 812, 873, 938, 939, 1127, 1167, 1287, 1338, 1384, 1405, 1465, 1497, 1499, 1583, 1789, 1802

Smrť 201, 321, 342, 694, 696, 697, 825, 854, 899, 918, 952, 1036, 1230, 1343, 1344, 1435, 1520, 1530, 1543, 1573, 1679, 1729, 1787

Spoločnosť 435-438, 463, 473, 506, 536-559, 563, 565, 567, 568, 585, 664, 765, 892, 1154

Spoveď (jej význam) 113, 115, 132, 139, 169, 225, 377, 496, 497, 557, 560, 640, 647, 654, 671, 975, 1205, 1448, 1464, 1469, 1602, 1637, 1677, 1715, 1725, 1802

Spytovanie svedomia 65, 162, 377, 547, 619, 703, 743, 861, 905, 1250, 1352-1355, 1544, 1659, 1789 Svätosť 23, 92, 102, 118, 233, 283, 291, 377, 552, 584, 603, 666, 678, 758, 938, 1053, 1107, 1122, 1165, 1306, 1331, 1333, 1343, 1361-1364, 1372, 1505, 1556, 1571, 1581, 1601, 1650, 1783, Sviatok 49, 74, 88, 206, 280, 299, 300, 341, 420, 458, 463, 505, 570, 699, 715,

742, 796, 1041, 1042, 1059, 1073, 1082, 1109, 1517, 1530,

Trpezlivosť 37, 86, 509, 607, 632, 885, 901, 920, 944, 1084, 1152, 1163, 1236, 1311, 1376, 1394, 1514, 1550

Túžba po Bohu 15, 26, 77, 180, 413, 469-471, 657, 807, 850, 853, 885, 918, 946, 1050, 1054, 1121, 1137, 1145, 1186, 1303, 1304, 1573, 1589, 1600, 1710, 1713

Úmysel 38, 66, 128, 341, 484, 550, 615, 619, 621, 632, 800, 822, 1234, 1310, 1325, 1549, 1566, 1640, 1647, 1740, 1779

Utrpenie duchovné 23, 24, 25, 36, 37, 38, 67, 68, 70, 78, 96-102, 128, 190, 211, 213, 268, 284, 311, 456, 496, 615, 644, 653, 667, 672, 702, 708, 770, 774, 893, 927, 943, 1108, 1113, 1115, 1116, 1120, 1124, 1199, 1235, 1236, 1237, 1263, 1268, 1274, 1277, 1315, 1428, 1430, 1431, 1453, 1464, 1496, 1558, 1559, 1657, 1785, 1788

Utrpenie (jeho zmysel a hodnota) 38, 41, 57, 67, 102, 109, 114, 190, 203, 227, 268, 270, 276, 303, 321, 324, 342, 351, 384, 394, 487, 515, 538, 573, 578, 596, 614, 669, 678, 709, 735, 740, 746, 755, 776, 786, 838, 843, 893, 913, 953, 963, 976, 981, 995, 996, 999, 1028, 1054, 1055, 1060, 1061, 1103, 1117, 1119, 1184, 1276, 1357, 1369, 1394, 1418, 1425, 1459, 1515, 1612, 1619, 1647, 1662, 1697, 1762, 1767, 1808 Utrpenie stigmatické 46, 203, 384, 614, 705, 759, 913, 931, 942, 976, 1010, 1054, 1055, 1196, 1247, 1425, 1468, 1627, 1646, 1663, 1724, Utrpenie telesné 26, 37, 316, 325, 694, 696, 710, 760, 782, 783, 801, 842, 878, 894, 897, 902, 923, 934, 970, 972, 999, 1051, 1062, 1085, 1088, 1089, 1201, 1202, 1268, 1276, 1319, 1428, 1451, 1454, 1554, 1619, 1633, 1636, 1640,

1647, 1652, 1658, 1668, 1679, 1697, 1729, 1730, 1787

137, 142, 185, 193, 254, 268, 318, 346, 451, 457, 462, 466, 467, 472, 478, 480, 482, 486, 491, 560 575, 577, 581, 582,

Viera 62, 97, 132, 210, 352, 567, 742, 763, 890, 944, 604, 605, 622, 627, 629, 640, 703, 707, 1123, 1248, 1420, 1473, 1522, 1549, 1618, 725, 729, 747, 767, 769-772, 799, 821, 1759, 1814, 1815, 824, 838, 841, 843, 867, 882, 883, 887,

Vernosť 106, 156, 170, 175, 189, 204, 263, 291, 306, 891, 903, 911, 970, 983, 987, 994, 1012, 352, 434, 507, 544, 637, 666, 683, 716, 743, 756, 1019, 1024, 1049, 1057, 1073, 1090, 771, 787, 893, 1071, 1166, 1173, 1235, 1239, 1094, 1135, 1136, 1145, 1181, 1205, 1243, 1347, 1353, 1394, 1409, 1462, 1548, 1278, 1281, 1302, 1306, 1334, 1366, 1391, 1416, 1425, 1439, 1443, 1522, 1556, 1573, 1581, 1595, 1609, 1625, 1669, 1669, 1681, 1699, 1710, 1718, 1721, 1781, 1806

Zjednotenie s Bohom 115, 121, 123, 135,

Andrasz, Jozef, SJ, kňaz 52, 55, 61, 111, 141, 142, 215, 219, 233, 240, 257, 258, 489, 494, 506, 623, 655, 658, 659, 665, 675, 676, 677, 683, 712, 714,

INDEX OSÔB

749, 817, 847, 879, 932, 967, 978, 1012, 1068, 1118, 1161, 1162, 1168, 1198, 1243, 1255, 1346, 1368, 1388, 1405, 1453, 1460, 1529, 1544, 1558, 1581, 1585, 1596, 1617, 1618, 1623

Bartkowiaková, Kajetana, KMBM 844
Buczynská, Rafaela, KMBM 28, 68, 183, 196

Bukowski, Alojz, SJ, kňaz 173, 643, 646
Brzozová, Maria Jozefa, KMBM 23, 24, 55, 65, 99, 102, 105, 112, 216, 217, 222, 240, 406, 1112, 1158

Cedrová, Dawida, Spoločnosť služobníč Najsvätejšieho srdca Ježišovho 802, 1676, 1752

Czaputa, Teodor, kňaz 23, 240, 1462, 1469, 1509, 1611

Dabrowski, Jakub, kňaz 12, 13
Dabrowski, Kazimierz, SJ, kňaz 271, 272

Elter, Edrnund, SJ, kňaz 172, 174

Gimbuttová, Malgorzata, KMBM 21, 138, 167, 178, 204

Golofitová, Justina, KMBM, 64, 261
Gošlická, Alojzia, KMBM 28
Grejwulová, Antonína, KMBM 628

Ignác z Loyoly, sv. 448

Jalbrzykowski, Romuald, arcibiskup 473, 479, 585, 586, 595, 693, 711, 851, 1243
Jaworská, Regina, KMBM 636

Kadeja, Bonawentura, kňaz, piarista 974, 998

Kazimirowski, Eugen, um. maliar 313
Klobukowska, Roža, KMBM 51
Korczaková, Chryzostoma, KMBM 798, 842

Krzyżanowska, Irena, KMBM 64, 274, 313, 379, 696, 700, 714, 842, 924, 936, 1070, 1081, 1091, 1162, 1187, 1198, 1268, 2190, 1296, 1299, 1301, 1348, 1377, 1378, 1380, 1386, 1421, 1422, 1429, 1440, 1453, 1463, 1558, 1567, 1568, 1581, 1613, 1633, 1637, 1638, 1648, 1649, 1752, 1785
Kukulská, Serafina, KMBM 260

Lekár 316, 325, 694, 710, 801, 842, 878, 894, 902, 923, 934, 970, 972, 999, 1029, 1276, 1633, 1634, 1636, 1679, 1729

Lipszycová, Aldona 15

Macewicz, Pavel, SJ, kňaz 381
Maciejewska, Helena, lekárka 325
Maslowska, Witalina, KMBM 517
Moraczewska, Michaela, KMBM 13, 14, 18, 20, 28, 42, 43, 45, 167, 191, 196, 240, 251, 405, 594, 624, 646, 656, 750, 752, 794, 857, 1115, 1130, 1244, 1581

Nyková, Tekla, KMBM 71

151

Pacelli, Eugen, kard. 1110
Piekarczyková, Kaliksta, KMBM 1637, 1647

Piotrowiczová, Tarzicia, KMBM 1613

Plaza, Jozef, SJ, kňaz 1101

Podraziková, Medarda, Spoločnosť služobníč Najsvätejšieho srdca Ježišovho 1675

Rapiszová, Weronika, KMBM 601
Rodina s. Faustíny 8, 31, 202, 207, 240, 346, 395, 397-403, 535, 567, 835, 857, 883, 982, 987, 1290, 1581, 1798
Rospond, Stanislaw, biskup 21, 248, 254

Silberg, Adam, lekár 694, 710, 801, 842, 878, 894, 972, 1679
Sochová, Amelia, KMBM 1614
Sopočko, Michal, kňaz 34, 53, 61, 63, 86, 88, 90, 111, 141, 263, 270, 271, 272, 293, 311, 312, 327, 337, 362, 364, 365, 417, 421, 430, 433, 436, 442, 466, 473, 506, 530, 562, 563, 573, 596, 597, 618, 619, 646, 675, 676, 711, 752, 762, 764, 838, 851, 959, 1081, 1088, 1206, 1238, 1264, 1256, 1390, 1401, 1405, 1408, 1497, 1547, 1586

Spovedník 19, 21, 68, 74, 77, 111, 122, 127, 132, 173, 174, 192, 196, 203, 211, 240, 269, 290, 330, 333, 363, 577, 637, 653, 763, 1117, 1205, 1715

Szymanská, Dominika, KMBM 1382

Tereзка Ježiškova, sv. 150

Tichá, Borgia, KMBM 352, 363, 395, 412, 421, 530, 601, 615, 624

Trzasková, Kornélia, KMBM 973

Wasiková, Sebastiana, Spoločnosť služobníč Najsvätejšieho srdca Ježišovho 864

Wilczynská, Waleria, KMBM 167
Wiluszová, Alana, Spoločnosť služobníč Najsvätejšieho srdca Ježišovho, 1675
Wojtoń, Wladyslaw, S J, kňaz 733
Woźniaková, Jolanta, KMBM 1171

Zioleková, Damiana, KMBM 849

Žakowiecká, Felícia, KMBM 816, 1675
Žukowich, Andrzej, SJ, kňaz 1658
Życzkowski, Emil, SJ, kňaz 456, 458, 461

INDEX MIEST A OBCÍ

Biala 71	Plock 71
Borek Falecki (Krakov) 1136	Podgórze (Krakov) 849
Czenstochowa 259, 521 Derdy 177, 646	Pradnik (Krakov) 794, 798, 849, 859, 1066, 1674, 1752
Kiekrz 158	Rabka 251, 1198, 1199, 1201, 1236
Krakov 21, 61, 214, 216, 218, 251, 489, 490, 492, 504, 506, 521, 655, 725, 794, 859, 1004, 1005, 1081, 1207, 1233, 1234, 1236, 1238, 1301, 1324, 1325, 1590, 1752, 1804	Rím 1044, 1118, 1168

OBSAH

Úvod.....	5
Kalendár života blahoslavenej s. Márie Faustíny Kowalskej z Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva	12
Denníček	
<i>Prvý zošit</i>	17
<i>Druhý zošit</i>	159
<i>Tretí zošit</i>	269
<i>Štvrtý zošit</i>	313
<i>Piaty zošit</i>	335
<i>Šiesty zošit</i>	395
Moja príprava na sväté prijímanie	445
Vysvetlivky	451
Vecný index.....	477
Index osôb	482
Index miest a obcí	484

Kongregácia sestier Matky Božieho milosrdenstva

„Kongregácia od samého začiatku spájala svoje poslanie
s tajomstvom Božieho milosrdenstva
a tajomstvom Márie, Matky milosrdenstva.“

Dejiny kongregácie majú korene vo francúzskych rehoľných spoločnostiach. Matka Tereza Ewa, grófka Sulkovská Potocká, prijala Konštitúciu, duchovné zameranie a metódy apoštolskej práce od m. Terezy Rondeau z Laval a 1. novembra 1862 založila vo Varšave na Žytnej ul. prvý Dom milosrdenstva v Poľsku. Tento deň sa prijíma ako dátum vzniku Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva v Poľsku.

Domy milosrdenstva - tak sa nazývajú miesta apoštolského pôsobenia kongregácie - sústreďovali dievčatá a ženy, ktoré z vlastnej vôle túžili po hlbokej morálnej premene. Rodinná atmosféra, izolovanie od sveta, istá anonymita, modlitba a práca prinášali očakávané výsledky. Mnoho stoviek dievčat a žien začalo svoj život odznova, s pocitom osobnej dôstojnosti, s úctou voči sebe aj iným, s novým presvedčením o hodnote a zmysle ľudského života a jeho poslednom celi.

Do tejto kongregácie Pán Boh povolal dnes na celom svete známu apoštolku Božieho milosrdenstva s. M. Faustínu Kowalskú (1905-1938). Jej poslanie je založené na pripomínaní odvekej pravdy o milosrdnej láske Boha a na odovzdaní nových foriem kultu Božieho milosrdenstva. Kongregácia je dedičkou jej poslania, ktoré sa snaží naplňať v zhode s odporúčaním Cirkvi. Kaplnka kongregácie v Krakove-Lagiewnikoch, kde je uctievaný *zázračný* obraz milosrdného Pána Ježiša a kde spočívajú telesné pozostatky s. Faustíny, sa stala sanktuánom Božieho milosrdenstva, do ktorého putujú ľudia zo všetkých kútov Poľska, z mnohých krajín Európy aj celého sveta.